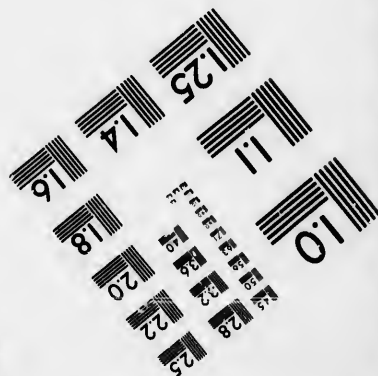
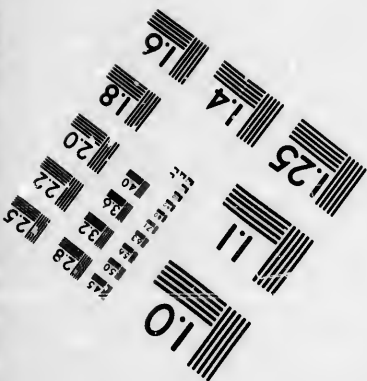
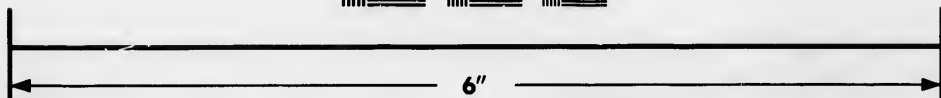
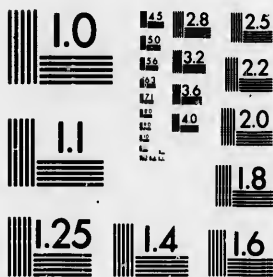

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

LES
18
28
32
36
40
2.0
1.8

**CIHM/ICMH
Microfiche
Series.**

**CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

11
10
1.5

© 1985

Technical and Bibliographic Notes/Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- Coloured covers/
Couverture de couleur
- Covers damaged/
Couverture endommagée
- Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée
- Cover title missing/
Le titre de couverture manque
- Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur
- Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur
- Bound with other material/
Relié avec d'autres documents
- Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure
- Blank leaves added during restoration may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- Additional comments: / Various pagings.
Commentaires supplémentaires:

- Coloured pages/
Pages de couleur
- Pages damaged/
Pages endommagées
- Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
- Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
- Pages detached/
Pages détachées
- Showthrough/
Transparence
- Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
- Includes supplementary material/
Comprend du matériel supplémentaire
- Only edition available/
Seule édition disponible
- Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image/
Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	12X	14X	16X	18X	20X	22X	24X	26X	28X	30X	32X
				☒							

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

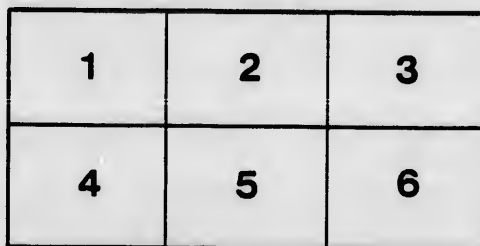
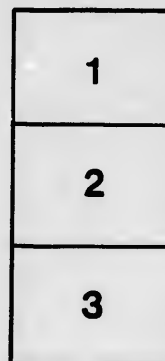
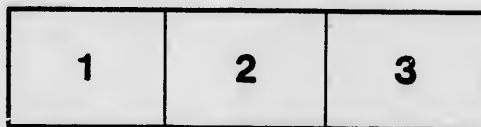
Seminary of Quebec
Library

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

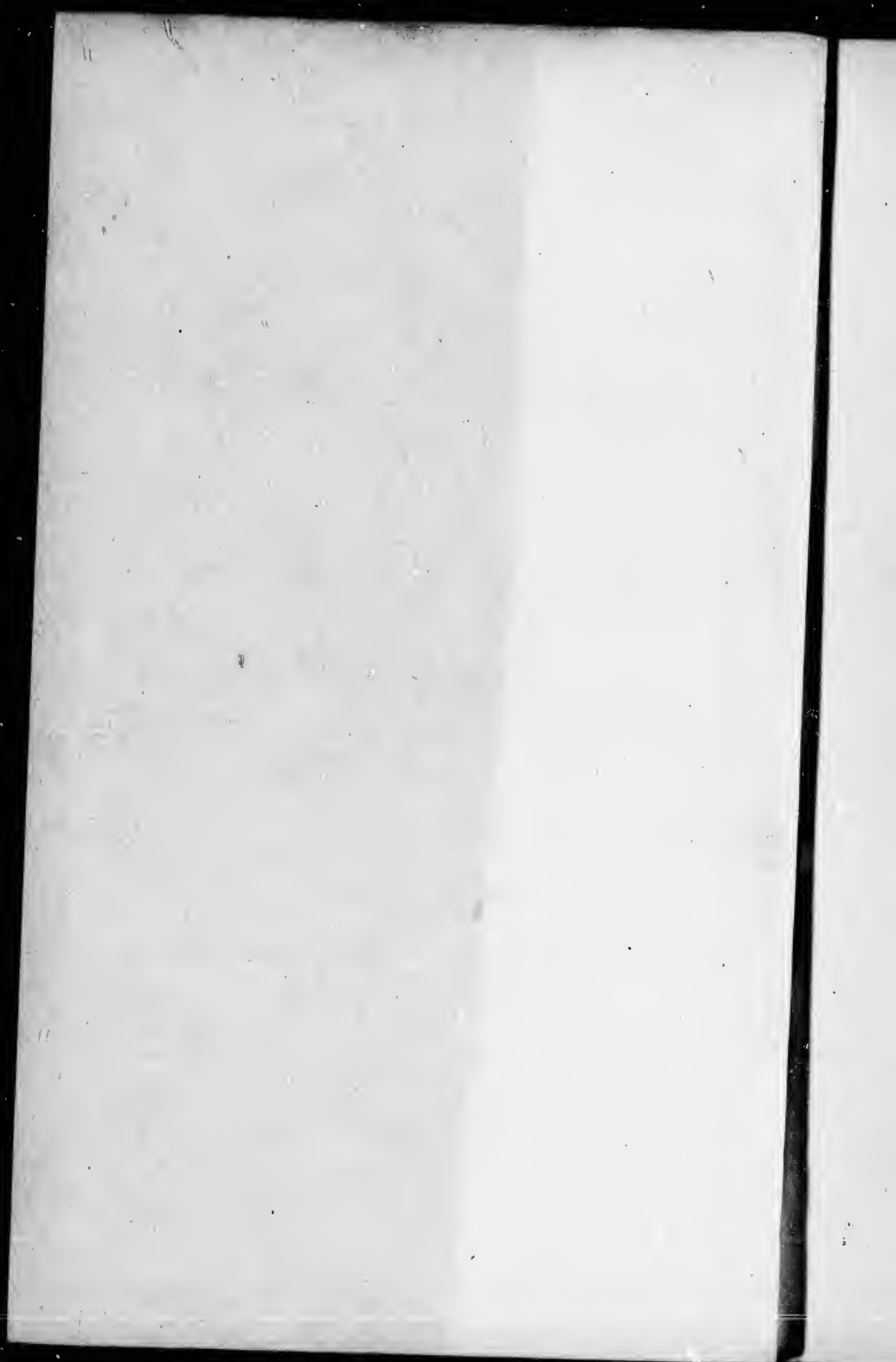
Séminaire de Québec
Bibliothèque

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

BREVIARIUM

ROMANUM.

VENIT PARISIIS
APUD BIBLIOPOLAS CATHOLICOS,
LITURGÆ ROMANÆ EDITORES,

- BÉDELET, via dicta *des Grands-Augustins*, 20.
CAMUS, via dicta *Cassette*, 20.
DEVARENNE, via dicta *du Faubourg-Saint-Honoré*, 14.
GAUME FRATRES, via dicta *Cassette*, 4.
L. F. HIVERT, ad ripam Sequanæ, vulgò *Quai des Augustins*, 33.
ADRIANUM LE CLERE ET SOC., via dicta *Cassette*, 29.
JACOBUM LECOFFRE ET SOC., via dicta *du Vieux-Colombier*, 29.
LE HUBY, via dicta *de Seine*, 53.
J. LEROUX ET JOUBY, via dicta *des Grands-Augustins*, 7.
L. MAISON, via dicta *Christine*, 3.
AUG. VATON, via dicta *du Bac*, 50.
WAILLE, via dicta *Cassette*, 6.

EX TYPIS ADRIANI LE CLERE ET SOC.,
SS. DD. PAPÆ ET DD. ARCHIEPISCOPI PARISIENSIS TYPOGRAPHORUM,
via dicta *Cassette*, 29.

23

BREVIARIUM

ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII

AUCTORITATE RECOGNITUM,

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS ÆSTIVA.

PARISIIS.

SUMPTIBUS SOCIETATIS BIBLIOPOLARUM CATHOLICORUM

LITURGIE ROMANÆ EDITORUM.

M DCCC L.

QUEBEC,

BOSSANGE, MOREL ET Cie.

INSTITUTION
FOR THE DEAF AND DUMB
WASHINGTON, D. C.

THE INSTITUTION FOR THE DEAF AND DUMB
WASHINGTON, D. C.
REPORT OF THE BOARD OF MANAGERS
FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1898

The Board of Managers of the Institution for the Deaf and Dumb, Washington, D. C., has the honor to acknowledge the receipt of the report of the Superintendent, Mr. J. M. Smith, for the year ending December 31, 1898. The report shows that the Institution has during the year been successful in carrying out its mission, and that the progress of the pupils has been satisfactory. The Board is pleased to note the continued interest and support of the public, and the successful cooperation of the various departments. The financial statement shows a balance in favor of the Institution, and the Board is confident that the same will be maintained in the future.

The Board of Managers consists of the following members: Mr. J. M. Smith, Superintendent; Mr. J. H. Smith, Treasurer; Mr. J. H. Smith, Secretary; Mr. J. H. Smith, Chairman. The Board is composed of representatives of the various branches of the Institution, and is responsible for the management of the same.

The Board of Managers has the honor to certify that the report of the Superintendent is true and correct, and that the same has been reviewed and approved by the Board.

J. M. Smith, Superintendent
J. H. Smith, Treasurer
J. H. Smith, Secretary
J. H. Smith, Chairman

e
i
p
n
B
m
a
d
m
t
r
a
c
c
R
q
f
E
c
c
v
t
p
n
q
P
e
s
p
c
i
r
j
i
n
e
t
c
t
a
t
j
c
g
b
r
e

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

QUOD a nobis postulat ratio pastoralis officii, in eam curam incumbimus, ut omnes quantum Deo adjuvatore fieri poterit, sacri Tridentini Concilii decreta exequantur: ac multo id etiam impensius faciendum intelligimus, cum ea quæ in mores inducenda sunt, maxime Dei gloriam, ac debitum Ecclesiasticarum personarum officium complectuntur. Quo in genere existimamus in primis numerandas esse sacras preces, laudes, et gratias Deo persolvendas, quæ Romano Breviario continentur. Quæ divini Officii formula pie olim ac sapienter a summis Pontificibus, præsertim Gelasio ac Gregorio primis constituta, a Gregorio autem septimo reformata, cum diuturnitate temporis ab antiqua institutione deflexisset; necessaria visa res est, quæ ad pristinam orandi regulam conformata revocaretur. All enim præclaram veteris Breviarii constitutionem, multis locis inutilitatem, alii incertis et alienis quibusdam commutatam, deformarunt: plurimi specie Officii commodioris affecti, ad brevitationem novi Breviarii, a Francisco Quignonio tituli sanctæ Crucis in Jerusalem Presbytero Cardinale compositi, confugerunt. Quin etiam in provincias paulatim Irrepperat prava illa consuetudo, ut Episcopi in Ecclesiis quæ ab initio communiter cum ceteris veteri Romano more Horas Canonicas dicere ac psallere consuevissent, privatim sibi quisque Breviarii conficerent, et illam communionem uni Deo, una et eadem formula preces et laudes adhibendi, dissimillimo inter se, ac pene cuiusque Episcopatus proprio Officio discernerent. Hinc illi tam multis in locis divini cultus perturbatio: hinc summa in Clero ignorantio cæremoniarum ac rituum Ecclesiasticorum, ut innumerabiles Ecclesiarum ministri, in suo munere indecore, non sine magna piorum offensione, versarentur. Hanc nimirum orandi varietatem gravissime ferens fel. mem. Paulus Papa quartus emendare constituerat. Itaque provisione adhibita, ne ulla in posterum novi Breviarii licentia permitteretur, totam rationem dicendi ac psallendi Horas Canonicas ad pristinum morem et institutum redigendam suscepit. Sed eo postea, nondum iis quæ egregie inchoaverat perfectis, de vita decedente, cum a piæ mem. Pio Papa quarto Tridentinum Concilium, antea varie intermissum, revocatum esset, Patres in illa salutari reformatione ab eodem Concilio constituta, Breviarii ex ipsius Pauli Papæ ratione restituere cogitarunt. Itaque quicquid ab eo in sacro opere collectum, elaboratumque fuerat, Concilii Patribus Tridentum a prædicto Pio Papa missum est. Ubi cum doctis quibusdam et piis viris a Concilio datum esset negotium, ut ad reliquam cogitationem, Breviarii quoque curam adjungerent, instante jam conclusione Concilii, tota res ad auctoritatem iudiciumque Romani Pontificis ex decreto ejusdem Concilii relata est: qui illis ipsis Patribus ad id munus delectis, Romam vocatis, nonnullisque in Urbe idoneis viris ad eum numerum adjunctis, rem perficiendam curavit. Verum eo etiam viam universæ carnis ingresso, Nos, ita divina disponente clementia, licet in merito ad Apostolatus apicem assumpti, cum sacrum opus, adhibitum etiam ad id aliis peritis viris, maxime urgeremus, magna in nos Dei benignitate (sic enim accipimus) Romanum hoc Breviarium vidimus absolutum. Cuius ratione dispositionis, ab illis ipsis qui negotio præpositi fuerant, non semel cognita, cum intelligeremus eos in rei confectione ab antiquis Breviariis nobilibus Urbis Ecclesiarum, ac nostræ Vaticanæ bibliothecæ, non discessisse, gravesque præterea aliquot eo in genere scriptores secutos esse, ac deinde remotis iis quæ aliena et incerta essent, de propria summa veteris divini Officii

nihil omisisse : opus probavimus, et Romæ imprimi, impressumque divulgari jussimus. Itaque ut divini hujus Operis effectus re ipsa consequatur, auctoritate præsentium, tollimus in primis et abolemus Breviarium novum a Francisco Cardinale prædicto editum, et in quacumque Ecclesia, Monasterio, Conventu, Ordine, Militia, et loco virorum et mulierum, etiam exempto, tam a primæva institutione, quam aliter ab hac Sede permissum : Ac etiam abolemus quacumque alla Breviaria, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita, vel ab Episcopis in suis Diocesisbus pervulgata, omnemque illorum usum de omnibus orbis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis virorum et mulierum, etiam exemptis, in quibus alias Officium divinum Romanæ Ecclesiæ ritu dici consuevit, aut debet : illis tamen exceptis, quæ ab ipsa prima institutione, a Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quæ, vel ipsa institutio, ducentos annos antecedit, aliis certis Breviariis usa fuisse consuerit : quibus ut in veteratum illud jus dicendi et psallendi suum Officium non adimimus, sic eisdem, si forte hoc nostrum, quod modo pervulgatum est, magis placeat, dummodo Episcopus, et universum Capitulum in eo consentiant, ut id in Choro dicere et psallere possint, permittimus. Omnes vero, et quascumque Apostolicas et alias permissiones ac consuetudines, et statuta etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate munita, necnon privilegia, licentias, et indulta precandi et psallendi, tam in Choro, quam extra illum, more et ritu Breviariorum sic suppressorum, prædictis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis, necnon S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum Prælatiis, ceterisque omnibus et singulis personis Ecclesiasticis sæcularibus et regularibus, utriusque sexus, quacumque causa concessa, approbata, et innovata, quibuscumque concepta formulis, ac decretis, et clausulis roborata, omnino revocamus : volumusque illa omnia vim et effectum de cetero non habere. Omni itaque alio usu quibuslibet, ut dictum est, interdicto, hoc nostrum Breviarium, ac precandi psallendique formulam in omnibus universis orbis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, in quibus Officium ex more et ritu dictæ Romanæ Ecclesiæ dici debet, aut consuevit, salva prædicta institutione, vel consuetudine prædictos ducentos annos superantē præcipimus observari. Statuentes Breviarium ipsum nullo umquam tempore vel totum, vel ex parte mutandum, vel ei aliquid addendum, vel omnino detrahendum esse : ac quoscumque, qui Horas Canonicas ex more et ritu ipsius Romanæ Ecclesiæ, jure vel consuetudine dicere vel psallere debent, propositis pœnis per Canonicas sanctiones constitutis in eos, qui divinum Officium quotidie non dixerint, ad dicendum et psallendum posthac in perpetuum Horas ipsas diurnas et nocturnas, ex hujus Romani Breviarii præscripto et ratione omnino teneri : neminemque ex his, quibus hoc dicendi psallendique munus necessario impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Jubemus igitur, omnes et singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, et ceteros Ecclesiarum Prælatos, ut omissis quæ sic suppressimus et abolevimus, ceteris omnibus etiam privatim per eos constitutis, Breviarium hoc in suis quisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, diocesisbus, et locis prædictis, introducant : et tam ipsi, quam ceteri omnes presbyteri, et clerici, sæculares et regulares, utriusque sexus, nec non milites et exempti, quibus Officium dicendi et psallendi quomodocumque, sicut prædictum, injunctum est, ut ex hujus nostri Breviarii formula, tam in Choro, quam extra illum, dicere et psallere procurent. Quod vero in Rubricis nostri hujus Officii præscribitur, quibus diebus Officium beatæ Mariæ semper virginis, et Defunctorum, item Septem Psalmos Pœnitentiales, et Graduales dici ac psalli oporteat : Nos propter varia hujus vitæ negotia, multorum occupationibus indulgentes, peccati quidem periculum ab ea præscriptione removendum duximus ; verum debito providentiæ pastoralis admoniti, omnes vehementer in Domino cohortamur, ut remissionem nostram, quantum fieri poterit, sua devotione ac diligentia præcurrentes, illis etiam precibus, suffragiis, et laudibus, suæ et aliorum salutem consulerent studeant. Atque ut fidelium voluntas ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei misericordia, beatorumque Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate, omnibus, qui illis ipsis diebus, in Rubricis præfinitis, beatæ Mariæ, vel Defuncto-

rum Officium dixerint, toties centum dies, qui vero Septem Psalmos, vel Graduales, quinquaginta, de Injuncta ipsis pœnitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præjudicio sanctæ consuetudinis Illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum beatæ Mariæ semper virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium. Ceterum, ut præsentis litteræ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque, et Apostolica auctoritate decernimus, quod post hujusmodi publicationem, qui in Romana Curia sunt præsentés, statim lapsò mense: reliqui vero, qui intra montes, tribus: et qui ultra ubique locorum degunt, sex mensibus excursis, vel cum primum vehalim hujus Breviarii voluminum facultatem habuerint, ad precandum et psallendum juxta illius ritum, tam in Choro, quam extra illum, maneant obligati. Ipsarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, et sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, aut illius curiæ obsignata, vel etiam ipsis voluminibus absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eandem ubique locorum fidem faciant, quam ipsæ præsentés, si essent exhibitæ vel ostensæ. Sed ut Breviarii ipsum ubique inviolatum et incorruptum habeatur: prohibemus, ne alibi usquam in toto orbe, sine nostra, vel specialis ad id Commisarii Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis et provinciis deputandi, expressa licentia imprimatur, proponatur, vel recipiatur. Quocumque vero, qui illud secus impresserint, proscuerint vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso inodamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ ablationis, abolitionis, permissionis, revocationis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Domin. MDLXVIII, septimo Idus Julii, Pontificatus nostri anno tertio.

M. Dat.

Cæs. Glorierius.

H. CUMYN.

ANNO a Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Indictione undecima, die vero decimaquinta mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, et D. N. D. Pii divina providentia Papæ quinti anno tertio retrospectæ litteræ Apostolicæ lectæ, affixæ et publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, et in acie campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis per nos Julium Parinum et Joannem Bornotum prælibati SS. D. N. Papæ Cursores.

ANTONIUS CLERICI *Magister Cursorum.*

CLEMENS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

CUM in Ecclesia Catholica a Christo Domino nostro sub uno capite, ejus in terris Vicario instituta, unio, et earum rerum quæ ad Dei gloriam, et debitum Ecclesiarum personarum officium spectant, conformatio semper conservanda sit, tum præcipue illa communio unius Deo, una et eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breviario continetur, perpetuo retinenda est, ut Deus in Ecclesia per universon orbem diffusa, uno et eodem orandi et psallendi ordine a Christi fidelibus semper laudetur, et invocetur. Quamobrem ex decreto Sacri Concilii Tridentini. fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster pie ac sapienter admodum varietatem illam Breviariorum, quæ in singulis Ecclesiis fere diversa habebantur, nonnullis tantum exceptis sustulit, ac ipsum Breviarium restituit, et Romæ accuratissime imprimi et promulgari curavit: quod ut integrum, inviolatumque ab omnibus haberetur, debita provisione adhibita, inter alia statuit, ne ullo umquam tempore totum, vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omnino detraheretur, sub pœnis in ejusdem constitutione contentis. Cum vero progressu temporis, Typographorum negligentia et incuria, et nimia aliorum etiam, ea quæ ad ipsos non pertinent, temere sibi assumptum, audacia, ac licentia, multi errores in illud irrepererint: ac tum in sacra Scriptura et Lectionibus Patrum, tum in vitis Sanctorum, et Rubricis, aliisque locis, sine nostra, et Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum auctoritate, pro cujusque arbitrio pleraque addita et immutata fuerint, ita ut nulla jam reperiantur Breviaria, quæ a prima editione ejusdem Pii in multis non discrepent, atque dissentiant, et aliqua recognitione indigeant: Nos, qui pro Pastoralis nostræ sollicitudine in eam curam præcipue incumbimus, ut ea quæ a prædecessoribus nostris sancte ac pie instituta sunt, perpetuo integra et inviolata conserventur: quæ vero hominum culpa immutata sunt atque corrupta, et quæ recognitionem exigunt, in pristinum statum restituantur, et reformentur: mandavimus nonnullis piis et eruditissimis viris, quorum consultatione et opera in hujusmodi rebus frequenter utimur, ut idem Breviarium nova adhibita diligentia accuratius inspicerent, atque examina- rent, et ea quæ depravata esse, et recognitione indigere animadverteret, pro sua doctrina et pietate restituerent. Quod cum ab iis exacte ac profecto non mediocri cum emolumento præstitum sit, ita ut ex superiori illo incommodo per occasionem non parum utilitatis provenerit; Nos illud in nostra Typographia Vaticana quam emendatissime imprimi, ac divulgari jussimus. Ut autem illius usus in omnibus Christiani orbis partibus, perpetuis futuris temporibus conservetur, ipsum Breviarium in alma Urbe nostra in eadem Typographia tantum, et non alibi imprimi posse decernimus; extra Urbem vero juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, et non aliter, hac lege imprimi posse permitimus, ut nimirum Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen prius et in scriptis obtemperata dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis in iis locis, in quibus fuerint, nisi vero non fuerint, Ordinariorum locorum licentia: alioquin si absque hujusmodi licentia dictum Breviarium sub quacumque forma de cetero ipsi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumperint, Typographi, et Bibliopolæ extra statum nostrum Ecclesiasticum existentes excommunicationis lætæ sententiæ, a qua nisi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant; In alma vero Urbe, ac reliquo statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso. Et nihilominus eorundem Breviariorum per eos de cetero absque hujusmodi licentia imprimendorum, aut

vendendorum usum ubique locorum, et gentium sub eisdem pœnis perpetuo interdicens, et prohibemus. Ipsi autem Inquisitores, seu Ordinarii locorum, antequam hujusmodi licentiam concedant, Breviaria ab ipsis Typographis imprimenda, et postquam impressa fuerint, cum hoc Breviario auctoritate nostra recognito, et nunc impresso, diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi, vel detrahi permittant, et in ipsa licentia originali de collatione facta, et quod omnino concordent, manu propria attestentur, cujus licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur: quod si secus fecerint, Inquisitores videlicet privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, Antistites vero et Ordinarii locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum vero Vicarii privationis similiter officiorum, et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, ac præterea excommunicationis absque alia declaratione, ut præfertur, pœnas incurrant eo ipso. Ceterum pauperum Clericorum, et aliarum personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum, et Bibliopolarum quorumcumque indemnitas ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Breviaria hactenus impressa penes se habentibus, ut ea retinere, et illis uti, eaque vendere respective possint, similiter permittimus, et indulgemus. Non obstantibus licentis, indultis, et privilegiis quibuscumque Typographis hactenus per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros Breviarium prædictum Pii V. Imprimendi concessis, quæ per præsentis expresse revocamus, et revocata esse volumus, necnon constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis generalibus, et specialibus, in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis et approbatis, et expressa mentio habenda esset, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Voluimus autem, ut præsentium nostrarum litterarum exemplaribus etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die x Martii MDCII. Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. VESTRIUS BARBIANUS.

M

capite, ejus in
riam, et debi-
semper conde-
dem formula
retinenda est,
em orandi et
Quamohrem
or noster ple
ngulis Eccle-
e ipsum Bre-
rari curavit:
ta provisione
x parte muta-
cenis in ejus-
pographorum
non pertinent,
illud irrepse-
vitis Sancto-
tificum præ-
que addita et
prima editio-
e recognitione
ram præcipue
stituta sunt,
culpa immu-
inum statum
ruditis viris,
mur, ut idem
que examina-
verteret, pro
fecto non
Incommodo
tra Typogra-
us. Ut autem
s temporibus
Typographia
n vero juxta
lege imprimi
d imprimere
enta dilectio-
ibus fuerint,
in si absque
le cetero ipsi
et Bibliopola
onis late sen-
culo consti-
astico com-
ais librorum,
que alia de-
ndem Bre-
ndorum, ant

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

P

URBANUS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

DIVINAM Psalmidiam sponsæ consolantis in hoc exilio absentiam suam a sponso cœlesti, decet esse non habentem rugam, neque maculam: quippe cum sit ejus Hymnodia filia, quæ canitur assidue ante Sedem Dei et Agni, et illi similior prodeat, nihil quantum fieri potest, præferre debet, quod psallentium animos, Deo ac divinis rebus, ut convenit attentos, avocare alio ac distrahere possit: qualia sunt, si quæ interdum in sententiis aut verbis occurrant non tam apte concinneque disposita, ut tantum tantique obsequii ac ministerii opus exigeret. Quæ causæ quondam impulere summos Pontifices prædecessores nostros felicitis memoriæ Pium hujusce nominis quintum, ut Breviarium Romanum incertis per eam ætatem legibus vagum, certa stataque orandi methodo inligaret, et Clementem VIII, ut illud ipsum lapsu temporis, ac Typographorum incuria depravatum, decori pristino restituere. Nos quoque in eandem cogitationem traxere, et sollicitudo nostra erga res sacras, quas primam et optimam partem muneris nostri censemus, et piorum doctorumque virorum judicia et vota, conquerentium in eo contineri non pauca, quæ sive a primofore institutionis excidissent, sive inchoata potius quam perfecta forent ab aliis, certe a Nobis supremam imponi manum desiderarent. Nos itaque huic rei sedulam operam navavimus, et jussu nostro aliquot eruditi et sapientes viri suam serio curam contulerunt, quorum diligentia studioque perfectum opus est, quod gratum omnibus, Deoque et sanctæ Ecclesiæ honorificum fore speramus: siquidem in eo Hymni (paucis exceptis) qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam rhythmo constant, vel emendatoribus codicibus adhibitis, vel aliqua facta mutatione ad carminis et Latinitatis leges, ubi fieri potuit, revocati; ubi vero non potuit, de integro conditi sunt: eadem tamen, quoad licuit, servata sententia. Restituta in Psalmis et Canticis interpunctio editionis Vulgatæ, et canentium commoditati, ob quam eadem interpunctio mutata interdum fuerat, additis Astericis consultum. Patrum Sermones et Homiliæ collatæ cum pluribus impressis editionibus, et veteribus manuscriptis, ita multa suppleta, multa emendata atque correctæ. Sanctorum Historiæ ex prisca, et probatis auctoribus recognitæ. Rubricæ detractis nonnullis, quibusdam adjectis, clarius et commodius explicatæ. Denique omnia magno et longo labore diligenter accurateque ita disposita et expolita, ut quod erat in votis, ad optatum exitum perductum sit. Cum igitur tanta tamque exacta doctorum hominum industria, ne plane in irritum recidat, requirat Typographorum fidem, mandavimus dilecto filio Andrea Brogiotto, Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfecto, procuracionem hujus Breviarii in lucem primo eferri; quod exemplar, qui posthac Romanum Breviarium impresserint, sequi omnes teneantur. Extra Urbem vero remini licere volumus idem Breviarium in posterioribus typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minus, ab locorum Ordinariis. Quod si quis quacumque forma contra præscriptam, Breviarium Romanum aut Typographus impresserit, aut impressum Bibliopola vendiderit, extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latæ sententiæ pœnæ subiaceat, a qua nisi a Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi nequeat; in alma vero Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commemorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium eidem Camera applicandorum pœnas, absque alia declaratione irremissibili incurrant; et nihilominus Breviaria sine prædictæ facultate impressa, aut evulgata, eo ipso prohibita censeantur. Inquisitores vero, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non prius concedant, quam

Breviarium tam ante, quam post impressionem cum hoc ipso exemplari, auctoritate nostra vulgato, diligenter contulerint, et nihil in his additum detractumque cognoverint. In ipsa autem facultate, cujus exemplum in fine aut initio cujusque Breviarii impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolute hujusmodi collationis, repertæque inter utrumque Breviarium conformitatis, sub pœna Inquisitoribus privationis suorum officiorum; ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda; Ordinariis verolocorum suspensionis officiorum et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendæ. Sub iisdem etiam prohibitionibus et pœnis comprehendi intendimus et volumus ea omnia, quæ a Breviario Romano ortum habent, sive ex parte, sive in totum; cujusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parva beatæ Virginis, Officia majoris Hebdomadæ, et id genus alia, quæ deinceps non imprimantur, nisi prævia illorum, et cuiuslibet ipsorum in dicta Typographia per eundem Andream impressionem, ut omnino cum Breviario de mandato nostro edito concordent. Injungimus autem Nuntis nostris ubique locorum degentibus, ut huic negotio diligenter invigilent, cunctaque ad præscriptum hujus voluntatis nostræ confici curent. Nolumus tamen his litteris Breviaria, et alla prædicta, quæ impressa sunt hactenus, prohiberi, sed indemnitati omnium consulentes, tam Typographis et Bibliopolis vendere, quam Ecclesiis, Clericis, aliisque retinere, atque his uti Apostolica benignitate permittimus et indulgemus. Non obstantibus licentis, indultis et privilegiis Breviaria imprimendi quibuscumque Typographis per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros hucusque concessis, quæ per præsentem expresse revocamus, et revocata esse volumus; necnon constitutionibus, et ordinationibus generalibus, et specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis, et approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium litterarum nostrarum exemplaribus, etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima quinta Januarii, MDCXXXI. Pontificatus nostri Anno octavo.

M. A. MARALDUS.

I. SAVENIER.

M

ntiam suam a
ulam: quippe
el et Agni, ut
quod psallen-
alio ac distra-
bis occurrant
ac ministerii
prædecessores
arium Roma-
andi metodo
Typographo-
eamdem com-
mam et opti-
que virorum
sive a primo
cta forent ab
aque huic rei
apientes viri
fectum opus
am fore spe-
o, sed soluta
licibus adhi-
ubi fieri po-
dem tamen,
interpunctio
rpunctio mu-
ones et Ho-
manuscriptis,
Historiæ ex
illis, quibus-
gno et longo
rat in votis,
ta doctorum
aphorum fi-
stræ Aposto-
lendi; quod
i omnes te-
nam in poste-
a ab Inquisi-
ocorum Or-
viarium Ro-
vendiderit,
ntentiæ pœ-
ntis articulo
cclesiastico
onis libro-
absque alia
ne prædictæ
Inquisitores
dant, quam

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRÆ Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam regulares, addere Kalendaris, etiam propriis, Sanctorum officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur : neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu rubricis Breviarii, in altio rem ritum ; neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam Civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva et legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis ; nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit ; nec non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco † Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episcopus Assisien. Secr.*

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

EADEM Sac. Rit. Congreg. habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ab libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Januarii 1682, generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur : item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. S. R. Congr. 11. Augusti 1691, intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur; quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse consuerunt, sed absque Officio et Missa, sub penis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, allisque in Constitutione S. Pii contentis, die 11 Augusti 1691 et Sanctissimus approbavit die 19, Octobris ejusdem anni 1691.

Loco † Sigilli.

I. VALLEMANUS, S. R. C. Secr.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

CUM Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione; Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessa aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum Affirmative.

Ad tertium Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. CARPINEUS.

Loco † Sigilli,

B. INGHIRAMI, Sac. Rit. Congr. Secr.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARI.

MARIA-DOMICUS-AUGUSTUS SIBOUR, miseratione divina et sanctæ Sedi Apostolicæ gratia, Archiepiscopus Parisiensis.

Dilectis Nobis Bibliopolis catholicis, Liturgiæ Romanæ editoribus, licentiam dedimus typis mandandi ADRIANI LE CLERE et SOC., summi Pontificis et Archiepiscopatus nostri typographorum, BREVIARIUM ROMANUM juxta exemplar Romæ typis excusum, anno 1848, et a S. Rituum Congr. revisum, et legitime approbatum; et in eodem apponi jussimus Officia PATROCINII S. JOSEPHI, B. M. Sponsi, pro Dominica tertia post Pascha, et PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., pro Dominica prima Julii, eaque ex eodem exemplari Romano, inter Officia celebranda in aliquibus locis; desumpta; item indicari jussimus pro Festo VISITATIONIS B. M. V. ritum Duplicis secundæ classis; quæ omnia fuere inde a prædicta editione Romana, a SS. PIO IX, Pont. Max. universæ Ecclesiæ concessa; tandem, extrâ ordinem aliorum Officiorum, addendi Officia, sive ex Editione Romana, sive ex aliis probatis Editionibus excerpta, et pro aliquibus locis indulta.

Cumque Nobis constet, per Presbyteros à Nobis deputatos, Breviarium in-12, ut vocant, impensis prædictorum Bibliopolarum, typis ADRIANI LE CLERE, in quatuor partes excusum, diligenti collatione facta, cum suo originali concordare, illud approbavimus; illiusque evulgandi licentiam dedimus, prout per præsentem approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hasce, signo sigilloque nostris, et Secretarii Archiepiscopatus nostri subscriptione munitas, expediri jussimus, Parisiis, die quinta decembris, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo.

Loco † Sigilli.

† MARIA-DOMICUS-AUGUSTUS,
Archiepiscopus Parisiensis.

De Mandato Illustr. et Rev. Archiepiscopi,
COQUAND, *Can. hon. Secret. gen.*

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

ANNUS mensis habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum periustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille Intercalaris, Bissexus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUOD dictum est, Annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederrunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua cavetur, ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta; sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Et tamen in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, sta-

tuit idem Gregorius, Bissexum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur; centesimi non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis; ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextilis non sint, anno vero 2000, more consueto dies Bissexus intercaletur, Februarius dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissexum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Advent.; post primam Dominicam Quadrages.; post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

ADOMINICA prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a feria quarta Cinerum usque in oct. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

De Cyclo decennovennali Aurei Numeri.

CYCLUS decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19 qua revoluzione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia, Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1 anno sequenti 1578, est 2, et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19 qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est ita ut anno 1596 Aureus numerus sit rursus 1 et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniat, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	11.	12.
15.	16.	17.	19.	1.	2.
13.		14.			
3.	4.	5.			

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7 sequenti anno 1583 et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniat, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

Modus brevi cognoscendi Aureum numerum cujusque Anni.

Número anni de quo quæris adde unam unitatem 1, Exempii gratia 1710; adde 1 summam inde conflata divide per 19; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni; si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

De Epactis, et Noviluniis.

EPACTA nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365 annum communem Lunarem dierum 354 superat: ita ut Epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22; cum eo anno rursus annus Solaris Lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni, efficiunt 22; ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno: Epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33, a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30 quando rejici possunt, Solum quando perven-

tum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus Epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aureo numero 19 sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ, non redirent Novilunia post 19 annos Solares ad eodem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novendecim Epactæ, quot et Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

<i>Aur. num.</i>	1.	2.	3.	4.		
<i>Epactæ.</i>	xj.	xxij.	ijj.	xlv.		
	5.	6.	7.	8.	9.	10.
	xxv.	vj.	xvij.	xxvij.	ix.	xx.
	11.	12.	13.	14.	15.	16.
	j.	xij.	xxijj.	iv.	xv.	xxvj.
	17.	18.	19.			
	vij.	xvijj.	xxix.			

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19 annos Solares non præcisè ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variæ decem et novem Epactæ prout Solaris anni, ac Lunaris æquatio exposcit: quæ quidem decem et novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eundem numerum 11 addunturque semper 12 illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19, ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero 1, ob rationem paulo ante di-

Epactam Aureo
tem, quæ est 29,
is 50 ex compo-
rursus Epac-
Quod ideo fit,
abolismica, cur-
19 sit tantum
dies contineret
s Embolismica,
post 19 annos
es, sed versus
abarentur, con-
tardius quam
re plura inve-
onis restituendi
unt autem no-
t et Aurei nu-
e ipsis Aureis
ii correctionem
tabella dispositæ

ctam. Id quod sequens tabella perspi-
cium faciet, quæ confinet Aureos nu-
meros, et Epactas inter se responden-
tes ab anno 1582 usque ad annum 1700
exclusive. Quamvis autem vulgares
Epactæ mutantur in Martio, re ipsa ta-
men in principio anni mutandæ sunt,
una cum Aureo numero, in cuius locum
hæ nostræ Epactæ succedunt.

*Tabella Epactarum respondentium
Aureis numeris ab Idibus Octo-
bris anni correctionis 1582, detractis
prius decem diebus, usque ad
annum 1700 exclusive.*

Aur. num.	6.	7.	8.	9.
Epactæ.	xxvj.	vij.	xvij.	xxix.
10.	11.	12.	13.	14.
x.	xxj.	ij.	xij.	xxiv.
16.	17.	18.	19.	1.
xvj.	xxvij.	vij.	xix.	j.
3.	4.	5.		
xxij.	iv.	xv.		

Itaque si Epacta quocumque anno
proposito invenienda sit, quærendus
est Aureus numerus illius anni in su-
periori ordine illius tabellæ, quæ illi
tempori, in quo propositus annus con-
tinetur, congruit. Mox enim sub Au-
reo numero in inferiori ordine tabellæ
reperietur Epacta anni propositi, vel
certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epac-
ta vel signum * in Calendario inven-
tum fuerit, eo die Novilunium fiet.
Invenietur autem Aureus numerus
vel ex antecedente canone, vel ex ta-
bella Epactarum proposito tempori
congruente, tribuendo primum Au-
reum numerum illius tabellæ illi
anno, a quo usus tabellæ incipit, et se-
cundum Aureum numerum sequenti
anno, etc. Eodem modo reperietur
Epacta sine Aureo numero, si prima
Epacta tabellæ tribuatur illi anno, a
quo ejus usus incipit, et secunda
Epacta sequenti anno, etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582,
Aureus numerus est 6, nempe primus
primæ tabellæ, cuius usus incipit ab
Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis
prius x diebus. Erit ergo tunc
Epacta xxvj quæ sub Aureo numero 6
collocatur, fietque Novilunium die 27
Octobris, et 26 Novembris, et 25 De-
cembris. Item anno 1583, jam correcto
Aureus numerus est 7, cui in eadem
tabella supposita est Epacta vij,
quæ toto eo anno in Calendario Novi-

lunia indicabit: ut in Januario die
24, in Februario die 22, in Martio die
24, etc.

*Tabella litterarum Dominicalium
ab Idibus Octobris anni correctio-
nis 1582 (detractis prius x diebus)
usque ad annum 1700 exclusive.*

c	b	A	f	e	d	c	A	g	f	e	c	b	A
		g				b			d				
g	e	d	c	b	A	g	f	e	d	b	A	g	f
f				A		c						e	d

Usus hujus tabellæ hic est: Anno
correctionis 1582 post Idus Octobris
(detractis prius x diebus) tribuatur
littera c primæ cellulæ, et sequenti
anno 1583 littera b secundæ, et anno
1584 dentur litteræ A g tertiæ cel-
lulæ, et sic deinceps aliis annis ordine
aliæ cellulæ tribuantur, donec ad an-
num propositum perventum sit, re-
deundo ad principium tabellæ quo-
tiescumque eam percurreris. Nam cel-
lula, in quam annus propositus cadit,
dimmodo minor sit, quam annus 1700,
dabit litteram Dominicalem propositi
anni. Quæ si unica occurrerit, annus
erit communis: si vero duplex, Bis-
sextilis: et tunc superior littera Do-
minicam diem ostendit in Calendario
a principio anni usque ad festum
S. Mathiæ Apostoli: inferior autem ab
hoc Festo usque ad finem anni.

Exempli gratia: Sit invenienda lit-
tera Dominicalis anno 1587. Numerus
ab anno 1582, quem tribue primæ lit-
teræ c, usque ad annum 1587, tri-
buendo singulis cellulis singulos an-
nos (computando geminas litteras
quascumque superiori et inferiori,
pro una cellula) cadetque annus
1587 in litteram d, quæ sextum locum
in tabella occupat. Est ergo toto eo
anno littera Dominicalis d, annisque
communis est, cum littera simplex
occurrat. Rursus sit investiganda lit-
tera Dominicalis anno 1616. Numerus
ab anno 1582, ut dictum est, usque ad
annum 1616, redeundo ad principium
tabellæ, postquam eam percurreris,
perveniesque ad duas hasce litteras
c b, septimo loco positas. Est ergo
annus ille Bissextilis, cum duplex lit-
tera occurrat, superiorque littera c,
Dominicam diem indicabit a principio
anni illius usque ad festum S. Ma-
thiæ, inferior autem b in reliqua parte
anni

respondentium
ate Kalendarii

3.	4.
ij.	xiv.
9.	10.
ij.	ix.
15.	16.
xv.	xxvj.

ecennovennalis
ctus est, cum
os Solares non
redeant, ut di-
etiam erit hic
quamobrem ita
posterior loco
um 19 Epacta-
s Epactalibus
progreddenti-
acta, sive quæ
otata numero
*, propterea
posit 30. Va-
ex his 30 Epac-
et novem Au-
et novem
ni, ac Lunaris
quidem decem
rediuntur, ut
erum 11 ad
Epactæ, quæ
19, ut habeat
ndens Aureo
auto autē di-

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

<i>Aur. num.</i>	10.	11.	12.	13.	
<i>Epactæ.</i>	ix.	xx.	j.	xij.	
14.	15.	16.	17.	18.	19.
xxij.	iv.	xv.	xxvj.	vij.	xxvij.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
*	xj.	xxij.	ijj.	xiv.	xxv.
7.	8.	9.			
vj.	xvij.	xxvij.			

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabulæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1700 tribuatur Epacta ix quæ sub Aureo numero 10 collocatur: fietque Novilunium 22 Januarii, 20 Februarii, 22 Martii. Item anno 1701 tribuatur Epacta xx sub Aureo numero 11 collocata, quæ toto eo anno in Calendario Novilunia monstrabit: ut in Januario die 11, in Febuario die 9, in Martio die 14. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1710, Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 1 et in Calendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Febuario nullo tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperitur) die 1 et 31, in Apritie die 29, etc.

Alia Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

d	b	A	g	f	d	c	b	A	f	e	d	c		
c			e				g				b			
A	g	f	e	c	b	A	g	e	d	c	b	g	f	e
	d				f			A						

Usus hujus Tabellæ talis est: Anno 1700 tribuatur unica littera inferior c, primæ cellulæ, relicta littera d, superiori, quia annus ille 1700 non ex Bissextilis, sed communis, et littera d, fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701 tribuatur littera b, secundæ cellulæ, etc. Item anno 1704 tribuantur geminæ litteræ f, e, quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tri-

buantur, donec ad annum propositum pervenias: redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris: nam cellula, in quam annus propositus cadet, diminuto minor sit quam annus 1900, dabit litteram Dominicalem propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicalem diem indicabit in Calendario a principio anni, usque ad festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo, usque ad finem anni.

De Indictione.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 1. 1 usque ad 15 qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam indictionum frequens usus est in Diplomatum, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est, initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab Anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.	
2	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10 et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11 et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

QUONIAM ex decreto sacri Cœnelli Nicœni Pascha, ex quo reliqua festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunæ primæ mensis, (is verò abud Hebræos vocatur primus mensis, cuius xiv Luna vel cadit in diem verni Equinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni invenitur, et ab ea in Calendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactæ xiv Luna cadit vel in diem Equinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur)

annum proponendo ad primum quædam eam mensura, in quam dividitur, dummodo 1900, dabit litteram propositi anni: si enim, annus erit simplex, Bissextilis littera Dominicalis in Calendario a festum S. Martii autem ab hoc anni.

one.
15 annorum ab evolutione per unitatem, inquit annus hujus illis Pontificis. frequens usus in scripturis punctionis curproposito invenella, cujus usus tamen sumit ab

ab Anno
1582.

14.	15.	1.
7.	8.	9.

tribus primum sequenti anno um, qui est 11 ad annum principium tæam percurrere positus in Indi-

ILIBUS.

sacri Cœnelli quo relliquæ celebrari debet proxime succedit (is verò apud as mensis, cum in diem verni mensis Martii sum sequitur) cujusvis anni Calendario non Martii inclusive (hæna cadit vel in id est, in diem plus sequitur)

numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim; proximus dies Dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamus, si forte dies xiv Lunæ caderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum: Anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x inter diem 8 Martii, et 5 Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 Martii, a quo inclusive si deorsum versus numerentur 14 dies, invenimus xiv Lunam die 3 Aprilis, quæ est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv Lunam, nempe ea quæ e regione diei 10 Aprilis collocatur: atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 Aprilis. Item anno 1604. Epacta est xxix et duplex littera Dominicalis d, c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix quæ e regione diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8 Martii, et 5 Aprilis inclusive, numerentur dies 14, cadet xiv Luna in diem 14 Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 Aprilis, id est, post xiv Lunam collocata est e regione diei 18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur. In latere sinistro tabulæ accipiat Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiat e regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum: Anno 1606, Epacta est xxj et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quæ primo infra Epactam xxj occurrit, reperietur e regione hujus litteræ Dominica. Septuagesimæ die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Februarii, Pascha 26 Martii, Ascensio Domini 4 Maii, Pentecostes 14 Maii, et festum Corporis Christi 25 Maii. Dominicæ autem inter Pentecosten, et Adventum eo anno erunt 28 et Ad-

ventus celebrabitur die 3 Decembris: et sic de ceteris. Item anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b, quæ in tabula reperitur e regione Epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra Epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 6 Februarii, diem Cinerum 23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus: ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactæ reperiat, assumenda sunt alia duæ similes litteræ proxime inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur. In cellula litteræ Dominicalis currentis quærat Epacta currens. Nam e directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1609 in cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis e regione Epactæ xxiv quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15 Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pascha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum sancti Mathiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo Festo indagando accipienda sit: ita tamen, ut Septuagesimæ, et diei Cinerum inventæ in Januario aut Febuario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem S. Mathiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Calendario posteriorem semper sequitur: post festum autem S. Mathiæ in Febuario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 Februarii dicatur 25, et dies 25, dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondet, cum dies intercalaris Febuario sit additus. Imo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili currente Epacta xxiv vel xxv, et littera Dominicali d, c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro

annis 4088, et 3784. Exempli gratia : Anno 2096, Bissextili Epacta erit v, et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuages. die 11 Febr. et dies Cinerum 28 Febr. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Febr. quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem: 29 Febr. quæ est Feria iv. Pascha autem, et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv, et litteræ Dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, inveniatur Septuagesima die 21 Febr. et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Febr. quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii: quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 Bissextili Epacta erit xxv, et litteræ Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuag. die 21 Februarii, hoc est addita 1 die 22. Quod si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv, littera d, indicet Septuages. die 15 Februarii, quod falsum esset cum eo anno posterior littera c, Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuages. die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem

ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex his Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha, ceteraque festa mobilia, a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distribuis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7 et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreæ Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive: usque ad diem 3 Decembris inclusive ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris; quia ibi est littera g, in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabularum Paschaliarum apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur, quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excepta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMATA.

Aur. Num.	Cycl. Epact.	Litteræ Dom.	Septuagesim.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corp. Christi.	Dom. p. Pent.	Dom. I Adv.
16 5	xxiiij	d	Jan. 18	Feb. 4	Mar. 22	Ap. 30	Mai. 10	Mai. 21	28	29 Nov.
	xxj	e	19	5	23	1Mai	11	22	28	30
13 2	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
10	xviiij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
	xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
18	xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
7	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
15	xiiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
4	xij	g	28	14	1Ap.	10	20	31	27	2
	xj	A	29	15	2	11	21	1Jun	27	3
12	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	viiij	d	1Fe.	18	5	14	24	4	26	29
9	vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
	vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
17	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
14	iiij	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
3	ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
	j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
		e	9	26	13	22	1Jun	12	25	30
11	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
	xxviiij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
19	xxvij	A	12	1Ma.	16	25	4	15	25	3
8	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
	xxv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
		d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1Jun	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27
		c	21	10	25	3	13	24	23	28 Nov.

TABULA PASCHALIS.

Litteræ Dominical.	Cyclus Epactorum.	Septuages.	Dies Cinerum.
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22 Jan. 19 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATA.

Dies Cinerum.	PASCHA.	Ascensio.	Pentecostes	Corpus Christi.	Dom. p. Pent.	Dom. I. Advent.
4 Febr.	22 Mart.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
11 Febr.	29 Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
18 Febr.	5 Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
25 Febr.	12 Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
4 Mart.	19 Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
5 Febr.	23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
12 Febr.	30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
19 Febr.	6 Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
26 Febr.	13 Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
5 Mart.	20 Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
6 Febr.	24 Apr.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
13 Febr.	31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
20 Febr.	7 Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
27 Febr.	14 Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
6 Mart.	21 Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
7 Febr.	25 Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
14 Febr.	1 Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
21 Febr.	8 Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
28 Febr.	15 Apr.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
7 Mart.	22 Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
8 Febr.	26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
15 Febr.	2 Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
22 Febr.	9 Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
1 Mart.	16 Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
8 Mart.	23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
9 Febr.	27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
16 Febr.	3 Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
23 Febr.	10 Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
2 Mart.	17 Apr.	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
9 Mart.	24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
10 Febr.	28 Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
17 Febr.	4 Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
24 Febr.	11 Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
3 Mart.	18 Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
10 Mart.	25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

<i>Anni Dom.</i>	<i>Littera Dom.</i>	<i>Aur. num.</i>	<i>Epactæ.</i>	<i>Septuag.</i>	<i>Dies Cinerum.</i>	<i>Pascha.</i>
1851	e	9	xxviii	16 Febr.	3 Mart.	20 Apr.
1852	d c	10	ix	8 Febr.	25 Febr.	11 Apr.
1853	b	11	xx	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1854	A	12	j	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1855	g	13	xij	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1856	f e	14	xxiiij	20 Jan.	6 Febr.	23 Mart.
1857	d	15	iv	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1858	c	16	xv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1859	b	17	xxvj	20 Febr.	9 Mart.	24 Apr.
1860	A g	18	vij	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1861	f	19	xviiij	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1862	e	1	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1863	d	2	xj	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1864	c b	3	xxij	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1865	A	4	ij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1866	g	5	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1867	f	6	xxv	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1868	e d	7	vj	9 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1869	c	8	xvij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1870	b	9	xxviiij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1871	A	10	ix	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Febr.	31 Mart.
1873	e	12	j	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1874	d	13	xij	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1875	c	14	xxiiij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1876	b A	15	iv	6 Febr.	23 Febr.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1878	f	17	xxvj	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vij	9 Febr.	26 Febr.	15 Apr.
1880	d c	19	xviiij	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart.
1881	b	1	*	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1882	A	2	xj	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1883	g	3	xxij	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1884	f e	4	ij	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Febr.	11 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vj	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1888	A g	8	xvij	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.
1889	f	9	xxviiij	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.

FESTORUM MOBILIIUM.

<i>Anni Dom.</i>	<i>Ascensio.</i>	<i>Pentecost.</i>	<i>Corpus Christi.</i>	<i>Indict.</i>	<i>Dom. post Pent.</i>	<i>I Dominica Advent.</i>
1851	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	9	24	30 Nov.
1852	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	10	25	28 Nov.
1853	5 Maii.	15 Maii.	26 Junii.	11	27	27 Nov.
1854	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	12	25	3 Dec.
1855	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	13	26	2 Dec.
1856	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	14	28	30 Nov.
1857	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	15	25	29 Nov.
1858	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	1	26	28 Nov.
1859	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	2	23	27 Nov.
1860	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	3	26	2 Dec.
1861	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	4	27	1 Dec.
1862	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	5	24	30 Nov.
1863	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	6	26	29 Nov.
1864	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	7	27	27 Nov.
1865	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	8	25	3 Dec.
1866	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	9	27	2 Dec.
1867	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	10	24	1 Dec.
1868	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	11	25	29 Nov.
1869	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	12	27	28 Nov.
1870	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	13	24	27 Nov.
1871	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	14	26	3 Dec.
1872	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	15	27	1 Dec.
1873	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	1	25	30 Nov.
1874	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	2	26	29 Nov.
1875	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	3	27	28 Nov.
1876	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	4	25	3 Dec.
1877	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	5	27	2 Dec.
1878	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	6	24	1 Dec.
1879	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	7	25	30 Nov.
1880	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	8	27	28 Nov.
1881	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	9	24	27 Nov.
1882	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	10	26	3 Dec.
1883	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	11	28	2 Dec.
1884	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	12	25	30 Nov.
1885	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	14	23	28 Nov.
1887	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	15	25	27 Nov.
1888	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	1	27	2 Dec.
1889	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	2	24	1 Dec.
1890	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	3	26	30 Nov.

Estiva.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxix	A	<i>Kal.</i>	1
*	b	iv	2
xxviiij	c	iiij	3
xxviij	d	<i>Prid.</i>	4
xxvj	e	<i>Non.</i>	5
25. xxv	f	viiij	6
xxiv	g	vij	7
xxiiij	A	vj	8
xxij	b	v	9
xxj	c	iv	10
xx	d	iiij	11
xix	e	<i>Prid.</i>	12
xviiij	f	<i>Idib.</i>	13
xvij	g	xix	14
xvj	A	xviiij	15
xv	b	xvij	16
xiv	c	xvj	17
xiiij	d	xv	18
xij	e	xiv	19
xj	f	xiiij	20
x	g	xij	21
ix	A	xj	22
viiij	b	x	23
vij	c	ix	24
vj	d	viiij	25
v	e	vij	26
iv	f	vj	27
iiij	g	v	28
ij	A	iv	29
j	b	iiij	30
*	c	<i>Prid.</i>	31

CIRCUMCISIO DOMINI, *duplex* 2 cl.Octava S. Stephani, *dupl.*Octava S. Joannis, Apost., *dupl.*Octava SS. Innocentium, *dupl.*Vigilia Epiphaniæ, *semid.* Com.

S. Telesphori, Pap. et Mart.

EPIPHANIA DOMINI, *dupl.* 1 cl.

De Octava Epiphaniæ.

De Octava.

De Octava.

De Octava.

De Oct. Com. S. Hygini, P. M.

De Octava.

Octava Epiphaniæ, *dupl.*

* Dom. II post. Epiphaniam

FESTUM SS. NOMINIS JESU, *dupl.*

2 cl.

Hilarii, Episc. et Confes., *semid.*

Com. S. Felicis, Presb. et M.

Pauli, primi Eremitæ, *dupl.* Com-

memor. S. Mauri.

Marcelli, Papæ et Mart., *semid.*Antonii, Abbatis, *dupl.*CATHEDRA S. PETRI ROM. *dupl.**maj.* Com. S. Priscæ V. et M.Canuti, Regis et Mart., *semid. ad**lib.* Com. SS. Marii, etc.Fabiani et Seb., Martyrum, *dupl.*Agnētis, Virg. et Mart., *dupl.*Vincentii et Anastasii, Mart., *se-**mid-plex.*

Raymundi de Pennafort, Conf.

semid. Com. S. Emerentianæ

Virginis et Martyris.

Timothei, Episc. et Mart., *semid.*CONVERSIO S. PAULI, *dupl. maj.*Polycarpi, Episc. et Mart., *sem.*

Joannis Chrysost., Episc. Conf.

et Doct., *dupl.*

Agnētis, secundò.

Francisci Salesii, Conf., *dupl.*Martinae, Virg. et Mart., *semid.*Petri Nolasci, Conf., *duplex.*cel
24
nu
mi
ter

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
<i>duplex 2 cl.</i>	xxix	d	<i>Kal.</i> 1
<i>dupl.</i>	xxvij	e	2
<i>post., dupl.</i>	xxvij	f	3
<i>um, dupl.</i>	25, xxv	g	<i>Prid.</i> 4
<i>semid. Com.</i>	xxv, xxiv	A	<i>Non.</i> 5
<i>p. et Mart.</i>	xxij	b	6
<i>I, dupl. 1 cl.</i>	xxj	c	7
<i>e.</i>	xx	d	8
	xix	e	9
	xviiij	f	10
<i>rgini, P. M.</i>	xvij	g	11
<i>dupl.</i>	xvj	A	<i>Prid.</i> 12
<i>Epiphaniam</i>	xv	b	<i>Idib.</i> 13
<i>JEŒU, dupl.</i>	xiv	c	xvj 14
<i>fes., semid.</i>	xij	d	xv 15
<i>Presb. et M.</i>	x	e	xiv 16
<i>dupl. Com-</i>	ix	f	xiiij 17
<i>art., semid.</i>	viiij	g	xij 18
<i>l.</i>	vij	A	xj 19
<i>ROM. dupl.</i>	v	b	x 20
<i>cæ V. et M.</i>	iv	c	ix 21
<i>, semid. ad</i>	iiij	d	viiij 22
<i>, etc.</i>	vj	e	vij 23
<i>rum, dupl.</i>	v	f	vj 24
<i>t., dupl.</i>	iv	g	v 25
<i>, Mart., se-</i>	iiij	A	iv 26
	ij	b	iiij 27
	j	c	<i>Prid.</i> 28
			Ignatii, Episc. et Mart., <i>semid.</i>
			PURIFICATIO B.M. V., <i>dupl. 2 cl.</i>
			Blasii, Episc. et Mart.
			Andreas Corsini, Episc. et Conf., <i>duplex.</i>
			Agathæ, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
			Dorotheæ, Virg. et Mart.
			Romnaldi, Abbatis, <i>duplex.</i>
			Joannis de Matha, Conf., <i>dupl.</i>
			Apolloniæ, Virg. et Mart.
			Scholasticæ, Virginis, <i>duplex.</i>
			Valentini, Presb. et Mart.
			Faustini et Jovitæ, Mart.
			Simeonis, Episc. et Mart.
			CATHEDRA S. PETRI ANTIOCHIÆ, <i>duplex majus.</i>
			Petri Damiani, Episc. Conf. et Doct., <i>duplex. Com. Vig.</i>
			MATHIÆ, APOSTOLI, <i>dupl. 2 cl.</i>

In anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiæ celebratur 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutabitur in præcedentem: ut, si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc., et Littera f bis servit 24 et 25.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
*	d	<i>Kal.</i>	1
xxix	e	vj	2
xxviiij	f	v	3
xxvij	g	iv	4
xxvj	A	iiij	5
25, xxv	b	<i>Prid.</i>	6
xxiv	c	<i>Non.</i>	7
xxiiij	d	viiij	8
xxij	e	vij	9
xxj	f	vj	10
xx	g	v	11
xix	A	iv	12
xviiij	b	iiij	13
xvij	c	<i>Prid.</i>	14
xvj	d	<i>Idib.</i>	15
xv	e	xvij	16
xiv	f	xvj	17
xiiij	g	xv	18
xij	A	xiv	19
xj	b	xiiij	20
x	c	xij	21
ix	d	xj	22
viiij	e	x	23
vij	f	ix	24
vj	g	viiij	25
v	A	vij	26
iv	b	vj	27
iiij	c	v	28
ij	d	iv	29
j	e	iiij	30
*	f	<i>Prid.</i>	31
			Casimiri, Conf., <i>semid.</i> Comm. S. Lucii, Papæ et Mart.
			Thomæ de Aquino, Conf. et Doct., <i>dupl.</i> Com. SS. Perpetuæ et Felicitatis, Mart.
			Joannis de Deo, Conf., <i>dupl.</i> Franciscæ, Viduæ, <i>dupl.</i> Quadraginta Mart., <i>semid.</i>
			Gregorii, Papæ, Conf. et Doct., <i>duplex.</i> * FERIA VI post Dom. Passio- nis. FESTUM SEPTEM DOLORUM B. M. V., <i>duplex majus.</i>
			Patritii, Episc. et Conf., <i>semid.</i>
			JOSEPH, CONFESSORIS, <i>dupl.</i> 2 cl.
			Benedicti Abbatis, <i>duplex.</i>
			ANNUNT. B. M. V., <i>dupl.</i> 2 cl.

APRILIS.

Cyclus Epact.	ltera om.	Dies mensis.	
xxix	g	<i>Kal.</i>	1
xxviiij	A	iv	2
xxviij	b	iiij	3
25, xxvj	c	<i>Prid.</i>	4
xxv, xxiiii	d	<i>Non.</i>	5
xxiiij	e	viiij	6
xxij	f	vij	7
xxj	g	vj	8
xx	A	v	9
xix	b	iv	10
xviiij	c	iiij	11
xvij	d	<i>Prid.</i>	12
xvj	e	<i>Idib.</i>	13
xv	f	xviiij	14
xiiii	g	xviiij	15
xiiij	A	xvj	16
xij	b	xv	17
xj	c	xiiii	18
x	d	xiiij	18
ix	e	xij	20
viiij	f	xj	21
vij	g	x	22
vj	A	ix	23
v	b	viiij	24
iiii	c	vij	25
iiij	d	vj	26
ij	e	v	27
j	f	iv	28
*	g	iiij	29
xxix	A	<i>Prid.</i>	30

Francisci de Paula, Conf., *dupl.*Isidori, Episc. et Conf., *dupl.*Vincentii Ferrerii, Conf., *dupl.*Leonis, Papæ, Conf. et Doct., *duplex.** Dom. III post Pascha, FESTUM PATROCINII S. JOSEPH, *dupl.* 2 cl. Hermenegildi, Mart., *semid.* Tiburtii, Valeriani et Maximi, Martyrum.

Aniceti, Papæ et Martyris.

Anselmi, Episc. Conf. et Doct., *duplex.*Soteris et Caii, Pont. et Mart., *semid.*Georgii, Martyris, *semiduplex.*Fidelis à Sigmaringa, Mart., *duplex.*MARCI, EVANGELISTÆ, *dupl.* 2 cl.Cleti et Marcellini, Pontificum et Martyrum, *semid.*

Vitalis, Martyris.

Petri, Martyris, *duplex.*Catharinæ Senensis, Virg., *dupl.*

MAIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxviii	b	Kal.	1	PHILIPPI ET JACOBI, App., <i>dupl.</i> 2 cl.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Ep. et Conf., <i>dupl.</i>
xxvj	d	v	3	INVENTIO S. CRUCIS, <i>dupl.</i> 2 cl. Com. S. Alexandri, etc., Mart., ac Juvenalis, Episc. et Conf.
25, xxv	e	iv	4	Monicæ Viduæ, <i>duplex.</i>
xxiv	f	iiij	5	Pii V. Papæ et Conf., <i>dupl.</i>
xxiiij	g	Prid.	6	JOHANNIS ANTE PORTAM LATINAM, <i>duplex majus:</i>
xxij	A	Non.	7	Stanislai, Episc. et Mart., <i>dupl.</i>
xxj	b	viiij	8	APPARITIO S. MICHAELIS ARCHAN- GELI, <i>duplex majus.</i>
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. et Doct., <i>duplex.</i>
xix	d	vj	10	Antonini, Ep. et Conf., <i>dupl.</i> Com. SS. Gordiani et Epimachi, Mart.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iiii	12	Nerei, Achillei, Domitillæ, Virg. atque, Pancratii, Mart., <i>semid.</i>
xvj	g	iiij	13	
xv	A	Prid.	14	Bonifacii, Martyris.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xviij	16	Ubaldi, Episc. Conf., <i>semid.</i>
xij	d	xvj	17	Paschalis Baylon, Conf., <i>dupl.</i>
xj	e	xv	18	Venantii, Martyris, <i>duplex.</i>
x	f	xiiii	19	Petri Cœl., Papæ et Conf., <i>dupl.</i> Comm. S. Pudencianæ Virg.
ix	g	xiii	20	Bernardini Senensis, Conf. <i>sem.</i>
viii	A	xii	21	
vii	b	xj	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	Gregorii VII, Papæ et Conf., <i>dupl.</i> Comm. S. Urbani, Papæ et Mar- tyris.
iii	f	vij	26	Philippi Nerii, Conf. <i>dupl.</i> Comm. S. Eleutherii, Papæ et Mart.
ii	g	vj	27	Mariæ Magdalænæ de Pazz. Virg. <i>sem.</i> Com. S. Joannis, P. et M.
i	A	v	28	
	b	iiii	29	
xxix	c	iiij	30	Felicis, Papæ et Martyris.
xxviii	d	Prid.	31	Petroniæ, Virginis

JULIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxvj	g	<i>Kal.</i>	1	* Dom. I. Julii FESTUM PRETIOSI SAGNUINIS D. N. J. C., <i>dupl.</i> 2 cl. Oct. S. Joannis Baptistæ, <i>dupl.</i> Comm. Oct. Apost.
25, xxv	A	vj	2	VISITATIO B. M. V., <i>duplex</i> 2 cl. Comm. Oct. Apost. et SS. Processi et Martiniani, Mart.
xxiv	b	v	3	De Octava.
xxiiij	c	iv	4	De Octava.
xxij	d	iiij	5	De Octava.
xxj	e	<i>Prid.</i>	6	Oct. Apost. Petri et Pauli, <i>dupl.</i>
xx	f	<i>Non.</i>	7	
xix	g	viiij	8	Elisabeth Reginae Port., <i>semid.</i>
xviiij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum et SS. Rufinae ac Secunda, Mart., <i>semid.</i>
xvj	c	v	11	Pii, Papæ et Martyris
xv	d	iv	12	Joannis Gualb. Abb., <i>dupl.</i> Com. SS. Naboris et Felicis, Mart.
xiv	e	iiij	13	Anacleti, Papæ et Mart. <i>semid.</i>
xiiij	f	<i>Prid.</i>	14	Bonavent., Ep. C. et Doct., <i>dupl.</i>
xij	g	<i>Idib.</i>	15	Henrici Imperat., Conf., <i>semid.</i>
xj	A	xvij	16	B. V. MARIE DE MONTE CARMELO, <i>duplex major.</i>
x	b	x	17	Alexii Confessoris, <i>semiduplex.</i>
	c	xv	18	Camilli de Lellis, C., <i>dupl.</i> Com. S. Symphorosæ cum 7 filiis, M.
viiij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Conf., <i>dupl.</i>
vij	e	xiiij	20	Hieronimi Æmiliani, Conf., <i>dupl.</i> Com. S. Margaritæ, Virg. et M.
vj	f	xij	21	Praxedis, Virginis.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalena, <i>dupl.</i>
iv	A	x	23	Apollinaris, Ep. et Mart., <i>dupl.</i> Comm. S. Liborii, Ep. et Conf.
iiij	b	ix	24	Vig. et Com. S. Christinae, V. et M.
ij	c	viiij	25	JACOBI Apost., <i>dupl.</i> 2 cl. Com. S. Christophori, Mart.
j	d	vij	26	ANNÆ MATRIS B. M., <i>dupl. maj.</i>
	e	vj	27	Pantaleonis, Mart.
xxix	f	v	28	Nazarii, Celsi, et Victoris, Papæ et Mart., ac Innocentii, Papæ et Conf., <i>semid.</i>
xxviiij	g	iv	29	Marthæ Virg., <i>semid.</i> Comm. SS. Felicis, Simplicii, etc., Mart.
xxvij	A	iiij	30	Abdon et Sennen, Mart.
25. xxvj	b	<i>Prid.</i>	31	Ignatii, Conf., <i>dupl.</i>

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	Dies mensis.	
xxv,xxiv	c	Kal.	1	PETRI AD VINCULA, <i>duplex maj.</i> Comm. SS. Machab., Mart.
xxiiij	d	iv	2	Alph. Mariæ de Lig., Ep. et C. <i>dupl.</i> Com. S. Stephani, P. et M.
xxij	e	iiij	3	Inventio S. Stephan. Protom., <i>sem.</i>
xxj	f	<i>Prid.</i>	4	Dominici, Conf., <i>duplex.</i>
xx	g	<i>Non.</i>	5	DEDIC. S. MARIE AD NIV., <i>d. maj.</i>
xix	A	viiij	6	TRANSFIGURATIO DOM., <i>dupl. maj.</i> Comm. SS. Xysti, etc., Mart.
xviiij	b	vij	7	Cajetani Thienæi, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Donati, Ep. et Mart.
xvij	c	vj	8	Cyriaci, Largi, et Smaragdi, Mart. <i>semiduplex.</i>
xvj	d	v	9	Vigilia. Comm. S. Romani, Mart.
xv	e	iv	10	LAURENTII, MARTYRIS, <i>dupl. 2 cl.</i>
xiv	f	iiij	11	De Oct. Comm. S. Tiburtii et Susannæ, Mart.
xiiij	g	<i>Prid.</i>	12	Claræ Virg., <i>dupl.</i> Comm. Oct.
xij	A	<i>Idib.</i>	13	De Oct. Comm. SS. Hippolyti et Cassiani, Mart.
xj	b	xix	14	De Oct. Comm. Vig., et S. Euse- bii, Confes.
x	c	xviiij	15	ASSUMPTIO B. M. V., <i>dupl. 1 cl.</i> * Dom. infra Oct. Ass. FESTUM S. JOACHIM, CONF., <i>dupl. maj.</i>
ix	d	xvij	16	Hyacinthi, Conf., <i>dupl. Com. Oct.</i>
viiij	e	xvj	17	Octava S. Laurentii, <i>duplex.</i> Comm. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18	De Oct. Comm. S. Agapiti, Mart.
vj	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiiij	20	Bernardi, C. et D., <i>dupl. Com. Oct.</i>
iv	b	xij	21	Joannæ Franc., <i>dupl. Com. Oct.</i>
iiij	c	xj	22	Oct. Assumpt. B. M., <i>dupl. Com.</i> SS. Timothei, etc., Mart.
ij	d	x	23	Philippi Ben. C., <i>dupl. Com. Vig.</i>
j	e	ix	24	BARTHOL. APOST., <i>d. 2 cl. Rom. 25.</i>
xxix	f	viiij	25	Ludov. Reg. Fr. C., <i>sem. Rom. 26.</i>
xxviiij	g	vij	26	Zephirini, Papæ et Martyris.
xxvij	A	vj	27	Josephi Calasactii, Conf., <i>dupl.</i>
xxvij	b	v	28	Augustini, Episc. Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Hermetis, Mart.
xxvj	c	iv	29	DECOLLATIO S. JOANNIS BAPTISTÆ. <i>d. maj. Com. S. Sabinæ, Mart.</i>
xxv	d	iiij	30	Rosæ, Virginis Limanæ, <i>duplex.</i> Comm. S. Felicis, etc., Mart.
xxiv	e	<i>Prid.</i>	31	Raymundi Nonnati, Conf., <i>dupl.</i>

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxiij	f	Kal.	1	Ægidii, Abb. Com. 12 Fratrum.
xxij	g	iv	2	Stephani, Regis, Conf., <i>semid.</i>
xxj	A	iiij	3	
xx	b	<i>Prid.</i>	4	
xix	c	<i>Non.</i>	5	Laurentii Just., Ep. Conf., <i>sem.</i>
xviiij	d	viiij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. M. V., <i>dupl.</i> 2 cl. Comm S. Adriani, Mart. * Dom. infra Oct. FESTUM SS. NO- MINIS B. M., <i>duplex maj.</i>
xv	g	v	9	De Oct. Comm. S. Gorgonii, Mart.
xiv	A	iv	10	Nicolai de Tolentino., Conf., <i>dupl.</i> Comm. Oct.
xiiij	b	iiij	11	De Oct. Comm. S. Proti, etc., M.
xij	c	<i>Prid.</i>	12	De Octava.
xj	d	<i>Idib.</i>	13	De Octava.
x	e	xviiij	14	EXALTATIO S. CRUCIS, <i>dupl. maj.</i> Comm. Oct.
ix	f	xvij	15	Oct. Nativ. B. Mariæ, <i>duplex.</i> Comm. S. Nicomedis, Mart. * Domin. III FESTUM SEPTEM DO- LORUM B. M. V., <i>dupl. maj.</i>
viiij	g	xvj	16	Cornelii et Cypriani, Pont. et M. <i>sem.</i> Com. S. Euphemïæ, etc.
vij	A	xv	17	Impressio Stigm. S. Franc. <i>dupl.</i>
vj	b	xiv	18	Josephi à Cupertino, Conf., <i>dupl.</i>
v	c	xiiij	19	Januarii, Ep. et soc. Mart., <i>dupl.</i>
iv	d	xij	20	Eustachii et sociorum, Mart., <i>duplex.</i> Comm. Vigiliæ.
iiij	e	xj	21	MATTHÆI AP. ET EVANG, d. 2 cl.
ij	f	x	22	Thomæ à Villanova, Ep. et Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Mauritii et sociorum, Mart.
j	g	ix	23	Lini, Papæ et Mart., <i>semid.</i> Com. S. Theclæ, Virg. et Mart.
*	A	viiij	24	B. M. DE MERCEDE, <i>duplex maj.</i>
xxix	b	vij	25	
xxviiij	c	vj	26	Cypriani et Justinæ, Mart.
xxvij	d	v	27	Cosmæ et Damiani, Mart., <i>sem.</i>
25, xxvj	e	iv	28	Wenceslai, Ducis et Mart., <i>sem.</i>
xxv, xxiv	f	iiij	29	DEDICATIO S. MICHAELIS ARCH., <i>duplex</i> , 2 cl.
xxiij	g	<i>Prid.</i>	30	Hieronymi, Presb. et Doct., <i>dupl.</i>

OCTOBER.

om. 12 Fratrum.
Conf., *semid.*
Ep. Conf., *sem.*
M. V., *dubl.* 2 cl.
iani, Mart.
FESTUM SS. NO-
duplex maj.
Gorgonii, Mart.
no., Conf., *dubl.*
S. Proti, etc., M.
ucis, *dubl. maj.*
Mariæ, *duplex.*
comedis, Mart.
TUM SEPTEM DO-
dubl. maj.
ni, Pont. et M.
Euphemiæ, etc.
S. Franc. *dubl.*
no, Conf., *dubl.*
oc. Mart., *dubl.*
iorum, Mart.,
Vigiliæ.
EVANG., d. 2 cl.
va, Ep. et Conf.,
S. Mauritii et
semid. Com.
et Mart.
g, *duplex maj.*
æ, Mart.
ni, Mart., *sem.*
et Mart., *sem.*
HAELIS ARCH.,
et Doct., *dubl.*

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxij	A	Kal.	1 * Dominica I Octobris. FESTUM SS. ROSARII M.V., <i>dubl. maj.</i> Remigii, Ep. et C., <i>sem. ad lib. vel simplex de præcepto. In Gallia, duplex.</i> Angelorum Custodum, <i>duplex.</i>
xxj	b	vj	2
xx	c	v	3
xix	d	iv	4 Francisci, Confessoris, <i>dubl.</i> Placidi et sociorum, Mart.
xviiij	e	iiij	5
xvij	f	Prid.	6 Brunonis, Conf., <i>dup.</i>
xvj	g	Non.	7 Marci, Papæ et Confes, Comm. S. Sergii, etc., Mart.
xv	A	viiij	8 Birgittæ Viduæ, <i>dup.</i>
xiv	b	vij	9 Dionysii, Rustici, et Eleutherii, Mart., <i>semid.</i> Francisci Borgiæ, Conf., <i>semid.</i>
xiiij	c	vj	10
xij	d	v	11
xj	e	iv	12
x	f	iiij	13
ix	g	Prid.	14 Eduardi Regis, Conf., <i>semid.</i> Callisti, Papæ et Mart., <i>dubl.</i> Teresiæ Virginis, <i>duplex.</i>
viiij	A	Idib.	15
vij	b	xvij	16
vj	c	xvj	17 Hedwigis Viduæ, <i>semid.</i>
v	d	xv	18 Lucæ, EVANGELISTÆ, <i>dubl.</i> 2 cl.
iv	e	xiv	19 Petri de Alcantara, Conf., <i>dubl.</i>
iiij	f	xiiij	20 Joannis Cantii, Conf., <i>dubl.</i>
ij	g	xij	21 Hilarionis Abb. Comm. S. Ursulæ et sociorum, Virg. et Mart.
j	A	xj	22
xxix	b	x	23
xxviiij	c	ix	24 Chrysanthi et Daria, Mart.
xxvij	d	viiij	25 Evaristi, Papæ et Mart.
xxvj	e	vij	26 Vigilia.
xxv	f	vj	27 SIMONIS ET JUDE AP., <i>dubl.</i> 2 cl.
xxiv	g	v	28
xxij	A	iv	29
xxij	b	iiij	30
xxij	c	Prid.	31 Vigilia.

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxj	d	<i>Kal.</i>	1	FESTUM OMNIUM SANCT., <i>dupl.</i> 1 cl.
xx	e	iv	2	Comm. omnium fidelium De- funct., <i>dupl.</i> et de Oct. omnium Sanctorum.
xix	f	iiij	3	De Octava.
xviiij	g	<i>Prid.</i>	4	Caroli, Ep. Conf., <i>dupl.</i> Comm. Oct. et S. Vitalis, etc., Mart.
xvij	A	<i>Non.</i>	5	De Octava.
xvj	b	viiij	6	De Octava.
xv	c	vij	7	De Octava.
xiv	d	vj	8	Oct. omnium Sanctorum, <i>dupl.</i> Comm. SS. Quatuor Coronato- rum, Mart.
xiiij	e	v	9	Dedicat. Basilicæ Salvat., <i>dupl.</i> Comm. S. Theodori, Mart.
xij	f	iv	10	Andree Avellini, Conf., <i>duplex.</i> Com. S. Tryphonis, etc., Mart.
xj	g	iiij	11	Martini, Episc. et Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Mennæ, Mart.
x	A	<i>Prid.</i>	12	Martini, Papæ et Mart., <i>semid.</i>
ix	b	<i>Idib.</i>	13	Didaci, Confes., <i>semid.</i>
viiij	c	xviiij	14	
vij	d	xvij	15	Gertrudis, Virginis, <i>dupl.</i>
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf., <i>semiduplex.</i>
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Petri et Pauli, <i>duplex.</i>
iiij	A	xiiij	19	Elisabeth Viduæ, <i>dupl.</i> Comm. S. Pontiani, Pap. et Mart.
ij	b	xij	20	Felicis de Valois, Conf., <i>dupl.</i>
j	c	xj	21	PRÆSENTATIO B. M. V., <i>dupl. maj.</i>
	d	x	22	Cæcilie, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ et Mart., <i>dupl.</i> Comm. S. Felicitatis, Mart.
xxviiij	f	viiij	24	Joannis à Cruce, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Chrysogoni, Mart.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
25. xxvj	A	vj	26	Petri Alexandrini, Ep. et Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiiij	c	iv	28	
xxij	d	iiij	29	Vig. Comm. S. Saturnini, Mart.
xxj	e	<i>Prid.</i>	30	ANDRÉE, APOSTOLI, <i>dupl.</i> 2 cl.

DECEMBER.

	Cyclus Epact.	Littera Dom.	Kal.	Dies mensis.	
UMSANCT., <i>dupl.</i>	xx	f		1	
m fidelium De-	xix	g	iv	2	Bibianæ, Virg. et Mart., <i>semid.</i>
et de Oct. omnium	xviiij	A	iiij	3	Francisci Xaverii, Conf., <i>dupl.</i>
	xviij	b	<i>Prid.</i>	4	Petri Chrysologi, Episc. Conf. et Doct., <i>dupl.</i> Comm. S. Barbaræ Virg. et Mart.
	xvj	c	<i>Non.</i>	5	Sabbæ Abbatibus Comm.
	xv	d	viiij	6	Nicolai, Episc. et Conf., <i>dupl.</i>
	xiv	e	vij	7	Ambrosii, Episc. Conf. et Doct., <i>duplex.</i>
	xiiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. M. V., <i>dupl.</i> 2 cl.
Sanctorum, <i>dupl.</i>	xij	g	v	9	De Octava.
quatuor Coronato-	xj	A	iv	10	De Oct. Comm. S. Melchiadis.
	x	b	iiij	11	Damasi, P. et C., <i>sem.</i> Com. Oct.
cæ Salvat., <i>dupl.</i>	ix	c	<i>Prid.</i>	12	De Octava.
neodori, Mart.	viiij	d	<i>Idib.</i>	13	Luciæ, Virg. et M., <i>dupl.</i> Com. Oct.
i, Conf., <i>duplex.</i>	vij	e	xix	14	De Octava.
phonis, etc., Mart.	vj	f	xviiij	15	Octava Conceptionis, <i>dupl.</i>
et Conf., <i>duplex.</i>	v	g	xvij	16	Eusebii, Episc. et Mart., <i>semid.</i>
nnæ, Mart.	iv	A	xvj	17	
et Mart., <i>semid.</i>	iiij	b	xv	18	
<i>semid.</i>	ij	c	xiv	19	
	j	d	xiiij	20	Vigilia.
		e	xij	21	THOMÆ APOSTOLI, <i>dupl.</i> 2 cl.
nis, <i>dupl.</i>	xxix	f	xj	22	
	xxviiij	g	x	23	
naturgi, Episc. et	xxvij	A	ix	24	Vigilia.
<i>plex.</i>	xxvj	b	viiij	25	NATIVITAS D. N. JESU CHRIS- TI, <i>dupl.</i> 1 cl.
icarum Petri et				26	STEPHANI PROTOMARTYRIS, <i>dupl.</i> 2 cl. Comm. Oct.
	25. xxv	c	vij	27	JOANNIS APOST. ET EVANG., <i>dupl.</i> 2 cl. cum Comm. Octavarum.
	xxiv	d	vj	28	SS. INNOCENTII, <i>dupl.</i> 2 cl. Com. Octavarum.
	xxiiij	e	v	29	Thomæ Cantuariensis, Episc. et Mart., <i>semid.</i> Com. Octavar.
	xxij	f	iv	30	De Domin. infra Oct. Nativ. vel de Oct. cum Comm. Octavar.
	xxj	g	iiij	31	Silvestri, Papæ et Conf., <i>duplex.</i> Comm. Octavarum.
	19. xx	A	<i>Prid.</i>		

*Hæc Epacta 19, nunquam est in usu, nisi quando eodem anno con-
currit cum Aureo numero xix.*

Æstiva.

In
pote
ficiu
cur
In
pric
Offic
Ea
repa
Pr
us i
de q
cem
gula
ta,
gen
Ex
quo
prima
is, e
prima
nume
lex,
rum l
eo sit
utem
ta si
1. 2
esec
is pr
um
uia c
rimo
esto
to, u
ecunc
riori
domin
In a
ullus
ullus
otest
otatur
um.
Scire
licia p
ora per
eria n

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperitur quod queritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadraugulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ Classis, et Dominica primæ Classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1, quia si ad eum tam Duplex, quam Dominica prædicta ex eodem locis recto tramite pergerent, in quo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposta sic habet.

1. *Translatio de primo, Officium de secundo.* Id est, Duplex primæ Classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ Classis; quia cum in his regulis dicitur, de primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposto, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposto, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occurrit, neque concursus esse potest: vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicita primæ et secundæ Classis et majora per annum, et quæ Dominicæ et feriarum majores dicantur.

DUPLICIA PRIME CLASSIS

In quibus nulla sit commemoratio quoruncumque Festorum concurrentium, utsi prout supra in Rubricis:

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.
Assumptio B. Mariæ virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

in quibus de Simplicibus sit commemoratio in Laudibus tantum:

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Festum Pretios. Sanguinis D. N. J. C.
Conceptio
Nativitas
Annuntiatio
Visitatio
Purificatio
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum S. Laurentii Martyris.
SS. Innocentium Martyrum.
Festum, et Patrocinium S. Josephi Sponsi B. Mariæ Virginis, Confessoris.
Inventio sanctæ Crucis.

B. V. Mariæ.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Classes.

DOMINICÆ PRIMÆ CLASSIS

quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS

quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicacione: et tunc de eis fit semper commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda	}	Adventus.
Tertia		
Quarta		
Dominicæ	{	Septuagesimæ.
		Sexagesimæ.
		Quinquagesimæ.
Secunda	}	Quadragesimæ.
Tertia		
Quarta		

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM

quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.	}	B. V. M.
Exaltatio sanctæ Crucis.		
Festum SS. Nominis Præsentatio		
Festum Nivis		
Comm. de Monte Carm.		
Solemnitas SS. Rosarii		
Duo Festa Sept. Dolor.		
Festum de Mercede		
Apparitio S. Michaelis Archangeli.		
Decollatio S. Joannis Baptistæ.		
Cathedra S. Petri utraque.	}	B. V. M.
Festum ejusdem ad Vincula.		
Conversio S. Pauli.		
Festum S. Joannis ante portam Latinam.		
S. Barnabæ Apostoli.	}	B. V. M.
S. Joachim Patris B. M. V. Conf.		
S. Annæ Matris B. M. V.		
Patronorum minus principalium.		

Feriæ majores, de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, et
Secunda Rogationum.

N
cle
cu
et
in
qu
Hel
et
in
Ass
niu
in
de

...ibus minoribus
...untur.

...mini.
...rucis.
...is
...arm.
...sarii
...olor.
...e
...elis Archangeli.
...nis Baptistæ.
...utraque.
...d Vincula.

B. V. M.

...ante portam Lati-

...li.
...B. M. V. Conf.
...M. V.
...s principalium.

...e quibus semper fit
...moratio.

...m, et
...um.

SI OCCURAT EODEM DIE

Duplex primæ Classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ Classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per Annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
Sancta Maria in Sabbato	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0
1 Translatio de primo, Officium de secundo.	Vigilia.	Feria major.	Sancta Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per Annum.	Duplex secundæ Classis.	Duplex primæ Classis.	Dominica per Annum.	Dominica secundæ Classis.	Dominica primæ Classis.
2 Officium de primo, translatio de secundo.													
3 Commemoratio de primo, Officium de secundo.													
4 Officium de primo, commemoratio de se- cundo.													
5 Nihil de primo, Offi- cium de secundo.													
6 Officium de primo, nihil de secundo.													
7 Officium de digniori, commemoratio de mi- nus digno.													
8 Officium de digniori, translatio de minus digno.													

NOTANDUM, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis Beatæ Virginis, et omnium Sanctorum, transferuntur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et

ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavæ : alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transferuntur, neque fit de Duplici translato; et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus Semiduplex occurrens in Dominica, transferuntur in proxime sequentem diem quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transferuntur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epi-

phanæ, et Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit a Feria quarta Cincrum usque ad Dominicam in albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi. Circa alias vero Octav. observanda est Rubrica particularis num. VII: ab ea tamen excipiendum Festum Portiunculæ, quod vim habet Festi solemnitis non transferendi ob concurrentiam Octav. cujusvis Patroni, Titularis, aut Dedicationis Ecclesiæ.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die

in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Calendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam; et de eis fiat Officium Semiduplex, nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Calendario omnes sint tantum Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT

Dom. major, seu jet ij class. cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ Classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundæ Classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Titulus Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per Annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5
1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	Sanc	Die	Die	Sim	Sem	Dup	Dup	Pat	Dup	Dup	Dom
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.	cta	in	in	pli	idup	li	li	rono,	li	li	nica
3 Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.	Ma	fra	fra	ci.	pli.	per	per	sen	sec	sec	qua
4 Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.	ria	Oct	Oct	in	in	per	per	tu	und	und	cun
5 Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.	in	av	av	sa	sa	an	an	tu	æ	æ	que.
6 Totum de digniori, commemoratio de minus digno.	sa	am.	am.	ba	ba	nu	nu	tu	Classis.	Classis.	
Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.	ba	in	in	ta	ta	mi	mi	tu	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ Classis.	
	ta	Sab	Sab	ta	ta	no	no	tu	Duplici primæ Classis.	Duplici primæ Classis.	
	ta	ba	ba	ta	ta	re.	re.	tu	Duplici secundæ Classis.	Duplici secundæ Classis.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Duplici per Annum majore.	Duplici per Annum majore.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Duplici per Annum minore.	Duplici per Annum minore.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Semiduplex.	Semiduplex.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Die Octavæ.	Die Octavæ.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Die infra Octavam.	Die infra Octavam.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Simplici.	Simplici.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Semiduplex.	Semiduplex.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Duplici per Annum majore.	Duplici per Annum majore.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Duplici per Annum minore.	Duplici per Annum minore.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Duplici secundæ Classis.	Duplici secundæ Classis.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Duplici primæ Classis.	Duplici primæ Classis.	
	ta	ta	ta	ta	ta	re.	re.	tu	Domina quæcumque.	Domina quæcumque.	

NOTANDUM, quod in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis festi Duplici, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ vel secundæ Classis, quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum Commemoratio, nisi illud fuerit primæ, vel secundæ Classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fieret

Officium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplici secundæ Classis non fit Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures sunt Commemorationes, servetur hic ordo: De Duplici, de Dominica, de Semiduplici, de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO

A PAPA URBANO VIII EDITA.

ANTE óculos tuos, Dómine
culpas nostras fêrimus, et
plagas nostras accépimus, con-
fêrimus.

Si pensámus malum quod fé-
cimus, minus est quod páti-
mur, majus est quod meré-
mur.

Grávius est quod commísimus,
lévius est quod tolerámus.

Peccáti poenam sentimus, et
peccánda pertináciam non
vitámus.

In flagéllis tuis infirmitas no-
stra téritur, et iníquitas non
mutátur.

Mens agra torquétur, et cer-
vix non flectitur.

Vita in dolore suspirat, et in
ópere non se eméndat.

Si expéctas, non corrigimur :
si vindicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod
égimus : obliviscimur post
visitatióne quod flévimus.

Si exténderis manum, faciéndam
promíttimus : si suspénderis
gladium, promissa non sól-
vimus.

Si fêrias, clamámus ut parcas :
si pepérceris, íterum provo-
cámus ut fêrias.

Habes Dómine confiténtes reos :
nóvimus quod nisi dimíttas,
recte nos périmas.

Præsta Pater omnipotens sine
mérito quod rogámus, qui
fecisti ex nihilo qui te rogá-
rent. Per Christum Dómi-
num nostrum. Amen.

ÿ. Gregem tuum Pastor ætérne
non déseras.

ñ. Sed per beátos Apóstolos
tuos perpétua defensióne
custódias.

ÿ. Prótege Dómine pópulum
tuum ad te clamántem, et
Apostolórum tuórum patro-
cinio confidéntem.

ñ. Perpétua defensióne custó-
dias.

ÿ. Oráte pro nobis sancti Apó-
stoli Dei.

ñ. Ut digni efficiámur promís-
sionibus Christi.

ORATIO.

PRÆSTA quæsurus omni-
potens Deus : ut nullis nos per-
mittas perturbatióibus cón-
cuti, quos in Apostólicæ con-
fessiónis petra solidásti. Per
Dóminum.

ñ. Amen.

IMPLORER, clementissime Dó-
mine, nostris opportunam
necessitatibus opem devóte a
nobis proláta meditatio, qua
sanctus olim Joánnes Chrysó-
stomus, in hac Basilica cón-
ditus, te cum beatissimis Apó-

stolis Petro et Paulo repræsentavit sic colloquentem : Circúdate hanc novam Sion, et circumvalláte eam : hoc est, custodíte, muníte, précibus firmáte ; ut quando iráscor in témpore, et Orbem terræ concútio, aspiciens sepúlcrum vestrum numquam desitúrum, et quæ libénter propter me géritis stígmata, iram misericór-

dia vincam, et ob hanc perci-piam vestram intercessiónem. Etenim quando Sacerdótium et Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, et illius meæ vocis reminiscor : Prótegam Urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum. Dómine, fiat, fiat : Amen, Amen.

nipotens sine
rogámus, qui
o qui te rogá-
istum Dómi-
Amen.

Pastor ætérne

tos Apóstolos
defensióne

ine pópulum
lamántem, et
uórum patro-
em.

nsióne custó-

is sancti Apó-

ámur promi-
ti.

o.

umus omnípo-
nullis nos per-
iónibus cón-
ostólicæ con-
solidásti. Per

entissime Dó-
oportúnam
em devóte a
editátio, qua
nnes Chrysó-
asilica cón-
atíssimis Apó-

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APERI Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis, et aliénis cogitatióibus : intellectum illúmina, affectum inflamma; ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudiri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Dómine, in unióne illius divínæ intentiúnis, qua ípse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

SACROSANCTÆ et individuæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatissimæ et gloriosissimæ semperque vírginis Mariæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus et glória, ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ÿ. Beáta viscera Mariæ vírginis, quæ portavérunt ætéрни Patris Fílium.

ñ. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.
Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDE ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM, ET TRIUM LECTIONUM

IN I NOCTURNO,
et pro secunda et quinta Feria,

ABSOLUTIO.

EXAUDI Dómine Jesu Christe preces servorum tuorum, et miserere nobis: qui cum Patre et Spirítu sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum.
ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

- 1 Benedictio perpetua benedicat nos Pater æternus.
ñ. Amen.
- 2 Unigenitus Dei Fílius nos benedicere et adjuvare dignetur.
- 3 Spiritus sancti gratia illuminet sensus et corda nostra.

IN II NOCTURNO,
et pro tertia et sexta Feria,

ABSOLUTIO.

IPSIUS pictas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spirítu sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum.
ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

- 4 Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens.
ñ. Amen.
- 5 Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ.
- 6 Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris.

IN III NOCTURNO,
et pro Feria quarta et Sabbato,

ABSOLUTIO.

AVINCULIS peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dóminus.
ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

- 7 Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. ñ. Amen.
- 8 Divinum auxilium maneat semper nobiscum.
- 9 Ad societátem civium superiorum perducatur nos Rex Angelórum.

Si officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit,

Cujus festum colimus, ipse, vel ipsa intercedat pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur, Quorum, vel Quarum festum colimus, ipsi, vel ipsæ intercedant pro nobis ad Dominum.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit, Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit, Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones predictæ ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto : et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur,

- 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
- 2 Divinum auxilium.
- 3 Ad societatem.

In Officio trium Lectionum,

quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit,

- 1 Evangelica lectio.
- 2 Divinum auxilium.
- 3 Ad societatem.

Si officium sit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit,

- 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
- 2 Cujus, vel Quorum.
- 3 Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

A
ad
lún
ter
dia
mi
ut
rih
cas
nos
A
in
fru
Mar
bis
nor
I
Pri
dica
stol
C
et te
Fili
nost

Momilia cum
na Benedictio

io.
um.

Sancto trium
na Benedictio

cat, qui sine
gnat.
rum.

S. Maria in
io et Benedi-
em ponuntur.

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS ÆSTIVA.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

PATER noster, qui es in cœlis : Spiritu sancto, natus ex Maria sanctificetur nomen tuum : virgine, passus sub Põntio Pilato, crucifixus, mortuus, et advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et mitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos a malo, Amen.

AVE Maria, grátia plena : Dóminus tecum : Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, et in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dóminum nostrum ; qui conceptus est de

Æstiva.

Spíritu sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Põntio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus : descendit ad inferos : tertia die resurrexit a mortuis : ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam, Amen.

Deinde clara voce dicitur ̄.

DOMINE labia mea aperies. Et os meum annuntiabit laudem tuam.

̄. Deus in adiutorium meum intende. ̄. Dómine adjuvandum me festina.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto : Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum, Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia, ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

PSALMUS 94.

VENITE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessione, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non répellat Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : venite adorémus, et procidámus ante Deum ; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster : nos autem pópulus ejus et oves pás-cuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in deserto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, ~~intrahebunt in requiem meam.~~

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto : Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorum Kalendis Octobris.

HYMNUS.

NOCTE surgentes vigilémus omnes, Semper in psalmis meditémur atque

Voce concórdi Dómino canámus Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canétes Cum suis Sanctis mereámur aulam

Ingressi cœli, simul et perénem

Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque sancti

Spirítus, cujus résonat per omnem

Glória mundum, Amen.

Sequens Hymnus dicitur à Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Adventum.

HYMNUS.

Primo die, quo Trinitas
Beata mundum condidit,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa liberat :

Pulsis procul torpóribus
Surgamus omnes ócyus,
Et nocte quæramus Deum,
Prophéta sicut præcipit :

Nostras preces ut áudiat,
Suamque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus :

Ut quique sacratissimo
Hujus diéi tempore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret,

Jam nunc Patérna cláritas
Te postulámus ássatim ;
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne foeda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cuius ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor quæsumus,
Tu probra nostra diluas :
Nobisque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas,
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I NOCTURNO.

Per Annum Antiphona toni 8.
Servite Dómino.

*Asteriscus * notat pausam
cantus in Choro.*

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in

cáthedra pestiléntiæ non sedit :
Sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus decúr-
sus aquárum, * quod fructum
suum dabit in tempore suo :

Et fólium ejus non défluet : *
et ómnia quæcúmque fáciat
prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in
judicio : * neque peccátóres in
concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter ím-
piórum peribit.

Glória Patri, et Filio, * et
Spíritui sancto :

Sicut erat in principio, et
nunc, et semper, * et in sæ-
cula sæculórum, Amen.

*Hic versus, Glória semper
dicitur in fine omnium Psal-
morum, nisi aliter notetur.*

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt Gentes, *
et pópuli meditáti sunt iná-
nia?

Astitérunt Reges terræ,
et principes convenérunt in
unum, * advérsus Dóminum,
et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a nobi-
jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irridé-
bit eos : * et Dóminus subsan-
nábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira

sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódie génui te. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exúrge Dó-

mine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbén-

tur veheménter omnes inimici mei : * convertántur, et erubescant valde velóciter.

Per Annum, Ant. Servíte Dómino in timóre, et exultáte ci cum tremóre.

Ant. t. 8. Deus iudex justus.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédímat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in má-nibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequitia peccatórum, et diriges justum, *

scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit re-ctos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum aperuit, et effódit eum : * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsius iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitorum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor

es ejus? * aut Filius hóminis,
quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum: * et consti-
tuísti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas, insuper et pécora
campi.

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérsta terra!

PSALMUS 9.

CONFITEOR tibi Dómine in
toto corde meo: * narrábo
ómnia mirabilia tua.

Lætábor et exultábo in te: *
psallam nómini tuo Altissime.

In converténdo inimicum
meum retrórsus: * infirma-
búntur, et peribunt a fácie
tua.

Quóniam fecísti júdicium
meum et causam meam: * se-
disti super thrónum qui júdi-
cas justitiam.

Increpásti Gentes, et périit
ímpius: * nomen eórum de-
lésti in ætérnum, et in sæcu-
lum sæculi.

Inimici defecérunt frámeæ
in finem: * et civitátes eórum
destruxísti.

Périit memória eórum cum
sónitu: * et Dóminus in ætér-
num pérmanet.

Parávit in júdicio thrónum
suum: * et ipse júdicábit or-

bem terræ in æquitáte, júdicá-
bit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refú-
gium páuperi: * adjútor in
opportunitátibus, in tribula-
tióné.

Et sperent in te qui nové-
runt nomen tuum: * quóniam
non dereliquísti quæréntes te
Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat
in Sion: * annuntiáte inter
Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sángu-
inem eórum recordátus est: *
non est oblitus clamórem páu-
perum.

Miserére mei Dómine: * vi-
de humilitátem meam de ini-
micis meis.

Qui exáltas me de portis
mortis, * ut annúntiem omnes
laudatiónes tuas in portis filiae
Sion.

Exultábo in salutári tuo: *
infixæ sunt Gentes in intéritu,
quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscon-
dérunt, * comprehénsus est pes
eórum.

Cognoscétur Dóminus júdi-
cia fáciens: * in opéribus má-
nuum suárum comprehénsus
est peccátor.

Convertántur peccatóres in
inférnum, * omnes Gentes quæ
obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obli-
vio erit páuperis, * patiéntia
páuperum non peribit in finem.

Exúrge Dómine, non confor-
tétur homo: * júdicéntur Gen-
tes in conspéctu tuo.

Constitue Dómine legislatórem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessisti longe : * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit impius, incénditur pauper : * comprehenduntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iniquus benedicitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinatæ sunt viæ illius in omni témpore.

Auferuntur judicia tua a fácie ejus : * omnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictiόne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitiibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * insidiátur in abscondito quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fuerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : * oblitus est Deus : avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem considéras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quærétur peccátum illius, et non inveníétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * peribitis gentes de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus : * præparatióne cordis eórum audivit auris tua.

Judicáre pupillo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

PSALMUS 10.

IN Dómino confido : quómodo dicitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccátóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem re-

spiciunt : * pálpebræ ejus in-
terrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum
et ímpium : * qui autem dili-
git iniquitatem, odit animam
suam.

Pluet super peccatóres lá-
queos : * ignis, et sulphur, et
spíritus procellárum, pars cá-
licis eórum.

Quóniam justus Dóminus,
et justitias diléxit : * æquitatem
vidit vultus ejus.

Per Annum, Ant. Deus ju-
dex justus, fortis, et longáni-
mis : numquid irascétur per
singulos dies ?

Ant. t. 8. Tu Dómine.

PSALMUS 11.

SALVUM me fac Dómine, quó-
niam defécit sanctus : * quó-
niam diminútæ sunt veritátes
a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquis-
que ad próximum suum : * lá-
bia dolósa, in corde eórum
locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univér-
sa lábia dolósa, * et linguam
magniloquam.

Qui dixerunt : Linguam no-
stram magnificábitus, lábia
nostra a nobis sunt, * quis
noster Dóminus est ?

Propter misériam ínopum,
et gémitum páuperum, * nunc
exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári, * fiducia-
liter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia ca-
sta : * argéntum igne examiná-
tum, probátum terræ, purgá-
tum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos : et
custódies nos * a generatióne
hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : *
secúndum altitúdinem tuam
multiplicásti filios hóminum.

PSALMUS 12.

USQVEQUO Dómine obliviscé-
ris me in finem ? * Usquequo
avértis faciém tuam a me ?

Quamdiu ponam consília in
ánima mea, * dolórem in corde
meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimi-
cus meus super me ? * respice,
et exáudi me Dómine Deus
meus.

Illúmina óculos meos, ne
umquam obdórmiam in morte : *
nequándo dicat inimicus meus :
Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultábunt
si motus fuero : * ego autem
in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salu-
tári tuo : cantábo Dómino qui
bona tribuit mihi : * et psallam
nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 13.

DIXIT insípiens in corde suo : *
Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominá-
biles facti sunt in stúdiis suis : *
non est qui fáciat bonum, non
est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit
super filios hóminum, * ut vi-
deat si est intélligens, aut re-
quires Deum.

Omnes declinavérunt, simul
inútiles facti sunt : * non est
qui fáciat bonum, non est us-
que ad unum.

servábis nos: et
generatióne

ii ámbulant:*
dinem tuam
s hóminum.

12.
ne obliviscé-
ne? *Usquequo
am a me?

m consília in
órem in corde

ábitur inimí-
ne? * respice,
Dómine Deus

s meos, ne
am in morte:*
imicus meus:

s eum.
e, exultábunt
* ego autem

a sperávi.
neum in salu-
Dómino qui
* et psallam
tíssimi.

13.
n corde suo:*

et abominá-
stúdiis suis:*
bonum, non
m.

elo prospéxit
num, * ut ví-
gens, aut re-

erunt, simul
t: * non est
non est us-

Sepúlchrum patens est gut-
tur eórum: linguis suis dolóse
agébant, * venénium áspidum
sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et
amaritúdine plenum est: *
velóces pedes eórum ad effun-
déndum sánguinem.

Contritio et infelicitas in viis
eórum, et viam pacis non co-
gnovérunt: * non est timor
Dei ante óculos eórum.

Nónne cognóscant omnes
qui operántur iniquitatem, *
qui devórant plebem meam
sicut escam panis?

Dóminum non invocavé-
runt, * illic trepidavérunt timó-
re, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in gene-
ratióne justa est, consilium
inopis confudistis: * quóniam
Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre
Israel? * cum avérerit dómi-
nus captivitátem plebis suæ,
exultábit Jacob, et lætábitur
Israel.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,*
et operátur iustitiam:

Qui lóquitur veritátem in
corde suo, * qui non egit do-
lum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo ma-
lum, * et oppróbrium non
accépit advérsus próx-
imos suos.

Ad nihilum dedíctus est in
conspectu ejus magnus: * tí-

méntes autem Dóminum glori-
ficat:

Qui jurat próximo suo, et
non decipit, * qui pecúniám
suam non dedit ad usúram, et
múnera super innocéntem non
accépit.

Qui facit hæc, * non movébi-
tur in ætérnum.

Per Annum, Ant. Tu Dó-
mine servábis nos, et custódiés
nos.

ÿ. Memor fui nocte nóminis
tui Dómine. R. Et custodivi le-
gem tuam.

*Post Versículum cujuslibet
Nocturni dicitur*

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos indúcas in ten-
tatiónem. R. Sed libera nos a
malo.

ABSOLUTIO.

EXAUDI Dómine Jesu Christe
preces servórum tuórum, et
miserére nobis: qui cum Pa-
tre et Spíritu sancto vivis et
regnas in sæcula sæculórum.
R. Amen.

ÿ. Jube domne benedicere.
Benedictio. Benedictióne per-
pétua benedicat nos Pater ætér-
nus. R. Amen.

*Deinde leguntur Lectiones
cum Responsoriis ut in Pro-
prio de Tempore assignantur.*

Pro secunda Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Fílius
nos benedicere et adjuvare di-
gnétur. R. Amen.

Pro tertia Lectione.

Bened. Spiritus sancti grátia
et sensus et corda no-
stra. R. Amen.

IN II NOCTURNO.

Per Annum, Ant. t. 3. Bonorum meorum.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum : * póstea acceleráverunt.

Non congregábo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eorum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris : * etenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commó-year.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * însuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Per Annum, Ant. Bonorum meorum non índiges, in te sperávi, conserva me Dómine.

Ant. t. 6. Propter verba.

PSALMUS 16.

EXAUDI Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pèrcipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo júdicium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pèrfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dextere tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me aflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdédérunt, ádipem suum

conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiéctes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátilus leónis hábitans in abdítis.

Exúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimicis manus tuæ.

Dómine a páucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscondítis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis : * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparebo conspéctui tuo : * satiábor eum apparúerit glória tua.

Per Annum, Ant. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Ant. t. 6. Diligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Antiphona incipit a primo versu Psalmi; et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur Ant. cum Psalmo.

PSALMUS 17.

DILIGAM te Dómine fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus : * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ; * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta montium conturbáta sunt, et commóta sunt; quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit : * et caligo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super penas ventórum.

Et pósuit ténébras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem

suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, * et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua, Domine, * ab inspiratione spiritus irae tuae.

Misit de summo, et accepit me : * et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab iis qui oderunt me : * quoniam confortati sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictionis meae : * et factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem : * salvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, * et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi :

Quia custodivi vias Domini, * nec impie gessi a Deo meo.

Quoniam omnia iudicia ejus in conspectu meo : * et justitias ejus non repuli a me.

Et ero immaculatus cum eo : * et observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, * et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, *

et cum viro innocente innocens eris :

Et cum electo electus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies : * et oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine : * Deus meus illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar a tentatione, * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impolluta via ejus : eloquia Domini igne examinata : * protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum ? aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcinxit me virtute : * et posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum, * et super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad praelium : * et posuisti, ut arcum æreum, brachia mea.

Et dedisti mihi protectionem salutis tue : * et dextera tua suscepit me :

Et disciplina tua correxit me in finem, * et disciplina tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et comprehendam illos : * et non convertar donec deficiant.

Confringam illos, nec pote-

runt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præinxisti me virtute ad bellum : * et supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum : * et odiētes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dōminum : * nec exaudivit eos.

Et comminam eos ut pulverem ante faciē venti : * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus pōpuli, * constitues me in caput Gentium.

Pōpulus, quem non cognōvi, servivit mihi : * in auditu auris obedivit mihi.

Filii aliēni mentiti sunt mihi, * filii aliēni inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis suis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, * et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus qui das vindictas mihi, et subdis pōpulos sub me, * liberator meus de inimicis meis iracūdis.

Et ab insurgētibz in me exaltabis me : * a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus Dōmine : * et nōmini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutē Regis ejus, et faciēns misericordiam Christo suo David, * et semini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Ant. Diligam te Dōmine virtus meā.

ŷ. Quōniam tu illūminas lucernam meam Dōmine. *ñ.* Deus meus illūmina tēnebras meas.

Pater noster, secreto.

ŷ. Et ne nos indūcas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO.

IPSIUS pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculōrum. *ñ.* Amen.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. *ñ.* Amen.

Pro quinta Lectione.

Bened. Christus perpētua det nobis gaudia vitæ. *ñ.* Amen.

Pro sexta Lectione.

Bened. Ignem sui amoris, accēdat Deus in cōrdibus nostris. *ñ.* Amen.

IN III NOCTURNO.

Per Annum, Ant. t. 7. Non sunt loquēlæ.

PSALMUS 18.

COELI enarrant glōriam Dei, * et ōpera mānuum ejus annūtiat firmamētum.

Dies diēi erūctat verbum, * et nox nocti indicat sciētiām.

Non sunt loquēlæ, neque sermonēs, * quorum non audiātur voces eōrum.

In omnem terram exiit sonus eōrum : * et in fines orbis terræ verba eōrum.

In sole pōsuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thālamō suo :

Exultāvit ut gigas ad currē-

dam viam, * a summo caelo
egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculata, con-
vertens ánimas : * testimónium
Dómini fídèle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, læti-
ficántes corda : * præceptum
Dómini lúcidum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus per-
manens in sæculum sæculi : *
judicia Dómini vera, justificata
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et
lápídem pretiósium multum : *
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit
ea, * in custodiéndis illi retri-
bútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab oc-
cúltis meis munda me : * et ab
aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominati,
tunc immaculátus ero : * et
emundábor a delicto máximo.

Eerunt ut compláceant eló-
quia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, * et
redémptor meus.

Per Annum, Ant. Non sunt
loquélæ, neque sermónes, quo-
rum non audiántur voces eórum.

Ant. t. 8. Exáudiat.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die
tribulatiónis : * próteget te
nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliium de san-
cto : * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii
tui : * et holocaustum tuum
pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor
tuum : * et omne consilium
tuum confirmet.

Lætábitur in salutári tuo : *
et in nómine Dei nostri magni-
ficábitur.

Impleat Dóminus omnes pe-
titiónes tuas : * nunc cognóvi
quóniam salvum fecit Dóminus
Christum suum.

Exáudiet illum de caelo san-
cto suo : * in potentátibus sa-
lus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in
equis : * nos autem in nómine
Dómini Dei nostri invocábi-
mus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidér-
unt : * nos autem surréximus,
et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem : *
et exáudi nos in die, qua invo-
cavérimus te.

Per Annum, Ant. Exáudiat
te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. t. 8. Dómine.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtúte tua lætábi-
tur rex : * et supersalutáre
tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tri-
buisti ei : * et voluntáte labi-
orum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenisti eum in
benedictiónibus dulcedinis : *
posuisti in cápíte ejus coronam
de lápíde pretiósio.

Vitam pétiit a te : * et tri-

buisti ei longitudinē dierum
in sæculum, et in sæculum sæ-
culi.

Magna est glória ejus in sa-
lutari tuo : * glóriam et ma-
gnam decorem impónes super
eum.

Quóniam dabis eum in bene-
dictiónem in sæculum sæculi : *
lætificabis eum in gáudio cum
vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dó-
mino : * et in misericórdia Al-
líssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómni-
bus inimicis tuis : * dextera
tua invéniat omnes, qui te odé-
runt.

Pones eos ut clibanum ignis
in témpore vultus tui : * Dó-
minus in ira sua conturbábit
eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra per-
des : * et semen eórum a filiis
hóminum.

Quóniam declinavérunt in te
mala ; * cogitavérunt consilia
quæ non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dor-
sum : * in reliquiis tuis præpa-
rabis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte
tua : * cantábitus et psallé-
mus virtútes tuas.

Per Annum, Ant. Dómine in
virtúte tua lætábitur rex.

ÿ. Exaltáre Dómine in vir-
túte tua. ñ. Cantábitus et
psallémus virtútes tuas.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Et ne nos inducas in ten-
tatióem. ñ. Sed libera nos a
malo.

ABSOLUTIO.

AVINCULIS peccatórum nostró-
rum absólvat nos omnípo-
tens et miséricors Dóminus.

ñ. Amen.

ÿ. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica lécitio sit no-
bis salus et protéctio.

ñ. Amen.

Pro octava Lectione.

Bened. Divínium auxiliúm
máneat semper nobíscum.

ñ. Amen.

Pro nona Lectione.

Bened. Ad societátem civium
supernórum perdúcat nos Rex
Angelórum. ñ. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lectionem in Dominicis et Festis tantum : in feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur III Responsorium.

HYMNUS SANCTORUM AMBROSII
ET AUGUSTINI.

TE Deum laudámus : te Dó-
minum confitémur.

Te ætérnum Patrem : omnis
terra venerátur.

Tibi omnes Angeli : tibi cœli,
et univérsæ potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim :
incessábili voce proclamant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus : Dóminus Deus Sá-
baoth.

Pleni sunt cœli et terra : ma-
jestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum
chorus,

Te Prophetárum laudábilibus
númerus,

Te Mártyrum candidátus laudat exércitus,

Te per orbem terrárum, sancta consistétur Ecléisia,

Patrem imménsæ majestátis, Venerándum tuum verum, et únicum Filium,

Sanctum quoque Paráclitum Spiritum.

Tu Rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempitérnus es Filius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horruisti Virginitis úterum.

Tu devicto mortis acúleo : aperuisti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes : in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni : quos pretiósó sanguine redemisti.

Ætérna fac cum sanctis tuis : in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine : et bédedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos : et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies, bédicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum : et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto : sine peccáto nos custodire.

Miserére nostri Dómine : miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : quemádmódum sperávimus in te;

In te Dómine sperávi : non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

DEUS in adjutórium meum inténde. *ñ.* Dómine ad adjuvándum me festina.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto :

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen. Allelúia.

Ab Oct. Pentecostes usque ad Adventum, Ant. t. 6. Allelúia.

PSALMUS 92.

DOMINUS regnávít, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ : * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibilia facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servite Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos;

Pópulus ejus, et oves pásceat

ejus: * introite portas ejus in
confessione, átria ejus in
hymnis, confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quo-
niam suavis est Dóminus, in
æternum misericórdia ejus, *
et usque in generatióem et
generatióem véritas ejus.

PSALMUS 62.

DEUS Deus meus * ad te de
luce vigilo.

Sitívit in te ánima mea, *
quam multipliciter tibi caro
mea.

In terra desérta, et ínvia, et
inaquósa: * sic in sancto ap-
páruí tibi, ut vidérem virtú-
tem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est miseri-
córdia tua super vitas: * lábia
mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita
mea: * et in nómine tuo le-
vábó manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine
repleátur ánima mea: * et lá-
biis exultatióis laudábit os
meum.

Si memor fui tui super stra-
tum meum, in matutinis me-
ditábor in te: * quia fuisti ad-
iutor meus.

Et in velaménto alárum tuá-
rum exultábo, adhæsit ánima
mea post te: * me suscepit
déktera tua.

Ipsi vero in vanum quæsié-
runt ánimam meam, introí-
bunt in inferióra terræ: * tra-
déntur in manus gládii, partes
vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo,
laudábúntur omnes qui jurant

in eo; * quia obstrúctum est
os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 66.

DEUS misereátur nostri, et
benedicat nobis: * il-
lúminet vultum suum su-
per nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam, * in ómnibus Gén-
tibus salutáre tuum.

Confíteántur tibi pópuli
Deus: * confíteántur tibi pó-
puli omnes.

Læténtur et exúltent Gen-
tes: * quóniam júdicas pópu-
los in æquitáte, et Gentes in
terra dirigis.

Confíteántur tibi pópuli
Deus: confíteántur tibi pópuli
omnes: * terra dedit fructum
suum.

Benedicat nos Deus, Deus
noster, benedicat nos Deus: *
et métuant eum omnes fines
terræ.

Glória Patri.

*Per Annum, Ant. Allelúia,
allelúia.*

Ant. t. 8. Tres púeri.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Danielis 3. e

BENEDICITE ómnia ópera Dó-
mini Dómino: * laudáte
et superexaltáte eum in sæ-
cula.

Benedicite Angeli Dómini
Dómino: * benedicite cœli
Dómino.

Benedicite aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, Dómino: *
benedicite, omnes virtútes Dó-
mini, Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedícite stelíæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedícite omnes spiritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino : * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino, * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus et ánima justórum Dómino : * benedí-

cite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Misael Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Filium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedictus es Dómine in firmaménto cœli : * et laudábilis, et glorióſus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen; in aliis Canticis dicuntur.

Per Annum, Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedictus Deus.

Ant. t. 8. Allelúia.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracónes, et omnes abyssi :

húmiles corde

manía, Azaría,

: * laudáte et

um in sæcula.

Patrem et Fi-

cto Spiritu : *

uperexaltémus

es Dómine in

i : * et laudá-

us, et super-

ula.

ur Glória Pa-

; in aliis Can-

nt. Tres púeri

ornácem missi

es flammam ig-

nedíctus Deus.

lúia.

s 148.

inum de cœ-

eum in excél-

omnes Angeli

e eum omnes

sol et luna : *

annes stellæ et

cœli cœló-

e omnes, quæ

t, laudent no-

xit, et facta

mandávit, et

etérnum, et in

: * præcéptum

præteribit.

um de terra : *

nes abyssi :

Ignis, grando, nix, glácies,
spiritus procellarum : * quæ
fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * li-
gna fructifera, et omnes cedri.

Béstia, et univérsa pécora, *
serpéntes, et vólucres pen-
nátæ :

Reges terræ, et omnes pó-
puli : * principes, et omnes
júdices terræ :

Júvenes et vírgines, senes
cum junióribus laudent nomen
Dómini : * quia exaltátum est
nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum
et terram : * et exaltávit cornu
pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
ejus ; * filiis Israel, pópulo
appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * laus ejus in Ec-
clésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fe-
cit eum : * et filii Sion exúl-
tent in rege suo.

Laudent nomen ejus in cho-
ro : * in tympano et psaltério
usallant ei.

Quia beneplácitum est Dó-
mino in pópulo suo : * et
exaltábit mansuétos in salú-
tem.

Exultábunt sancti in gló-
ria : * letabúntur in cubili-
bus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture
eórum : * et gládii ancípites in
mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in

natióibus : * increpatiónes in
pópulis.

Ad alligándos reges eórum
in compédibus, * et nóbiles
eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judicium
conscriptum : * glória hæc est
ómnibus sanctis ejus.

*Hic non dicitur Glória Pa-
tri.*

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in san-
ctis ejus : * laudáte eum in
firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus
ejus : * laudáte eum secún-
dum multitúdinem magnítudi-
nis ejus.

Laudáte eum in sono tu-
bæ : * laudáte eum in psalté-
rio, et cíthara.

Laudáte eum in tympano,
et choro : * laudáte eum in
chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis
benesonántibus : laudáte eum
in cymbalis jubilatiónis : * om-
nis spiritus laudet Dominum.

Glória Patri.

*Per Annum, Ant. Allelúia,
allelúia, allelúia.*

*Sequens Capit. dicitur in
Dominicis, a Dominica III post
Pentecostem usque ad Advent.*

CAPITULUM. Apoc. 7. c

BENEDICTIO, et cláritas, et sa-
piéntia, et gratiárum áctio,
honor, virtus et fortitúdo
Deo nostro in sæcula sæculó-
rum, Amen.

ñ. Deo grátias.

*Sic respondetur in fine om-
nium Capitulorum,*

*Ab Octava Pentecostes usque
ad Dominicam proximiorum
Kalendis Octobris.*

HYMNUS.

ECCE jam noctis tenuatur
umbra,
Lux et auroræ rutilans corus-
cat;

Súplices rerum Dóminum ca-
nóra

Voce precémur.

Ut reos culpæ miserátus, om-
nem

Pellat angórem, tribuat salú-
tem,

Donet et nobis bona sempi-
térnæ.

Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta

Patris, ac Nati, paritérque san-
cti

Spiritus, ejus résonat per
omnem

Glória mundum.

Amen.

*A Dominica proximiori Ka-
lendis Octobris usque ad Ad-
ventum.*

HYMNUS.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui re-
gis,

Et téporum das tépóra,
Ut áilèves fastidium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Preco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus lúçifer
Solvit polum caligine;
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cónlligit,
Pontique mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam diluit.

Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes excitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux refúlge sénsibus,
Mentisque somnum discute ;
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

*Per Annum, ý. Dóminus re-
gnávit, decórem induit. R. In-
duit Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.*

CANTICUM ZACHARIÆ.

Luce 1. g

BENEDICTUS Dóminus Deus
Israel, * quia visitávit, et
fecit redemptionem plebis suæ :
Et eréxit cornu salutis no-
bis, * in domo David púeri
sui.

Sicut locútus est per os san-
ctórum, * qui a sæculo sunt,
prophetárum ejus :

Salútem ex inimicis nostris,*
et de manu ómnium qui odé-
runt nos :

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis :

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis : * praebis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatorum eorum :

Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitavit nos, oriens ex alto :

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio.

Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio. Postremo (si id tempus requirit) fiunt commemoraciones de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiae in ordine aliarum commem. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur Ant. Salve Regina, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.

ÿ. Deus in adiutorium, p. 16.

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrænans temperet,

Ne litis horror insonet :

Visum fovendo contegat,

Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,

Absistat et vecordia :

Carnis terat superbiam

Potus cibique parcitas :

Ut, cum dies abscesserit,

Noctemque sors redúxerit,

Mundi per abstinéntiam

Ipsi canamus glóriam. :

Deo Patri sit glória,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,

Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

In Dominicis per Annum,

Ant. t. 8. Allelúia.

PSALMUS 53.

DEUS in nomine tuo salvum me fac ; * et in virtute tua júdica me.

Deus exaudi orationem meam : * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam : * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : *

et Dóminus susceptor est animæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus, Confitémini Dómino, dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

PSALMUS 117.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despiciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quam confidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in principibus.

Omnes Gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut caderem : * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis et salútis, * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiae, ingressus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudisti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o

tes circuiérunt
dómine Dómini
in eos.

s circumdedé-
in nómine Dó-
sum in eos.

unt me sicut
runt sicut ignis
in nómine Dó-
sum in eos.

rsus sum ut cá-
minus suscepit

a, et laus mea
factus est mihi

nis et salútis, *
justórum.

ini fecit virtú-
dómini exaltávit
dómini fecit vir-

sed vivam : * et
dómini.

stigávit me Dó-
orti non trádi-

portas justítiae,
confitébor Dó-
porta Dómini,
in eam.

quóniam exau-
factus es mihi

em reprobavé-
, * hic factus
uli.

um est istud : *
óculis nostris.
quam fecit Dó-
mus, et læté-

vum me fac, o

Dómine bene prosperáre : *
benedictus qui venit in nómine
Dómini.

Benediximus vobis de domo
Dómini : * Deus Dóminus, et
illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem
in condénsis, * usque ad cornu
altáris.

Deus meus es tu, et confité-
bor tibi : * Deus meus es tu, et
exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exau-
disti me : * et factus es mihi
in salútem.

Confitémini Dómino quóniam
bonus : * quóniam in sæculum
misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

BEATI immaculáti in via, *
qui ámbulant in lege Dó-
mini.

Beáti, qui scrutántur testi-
mónia ejus : * in toto corde ex-
quirunt eum.

Non enim qui operántur ini-
quitátem, * in viis ejus ambu-
laverunt.

Tu mandásti * mandáta tua
custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatiónes
tuas.

Tunc non confúndar, * cum
perspéxero in ómnibus mandá-
tis tuis.

Confitébor tibi in directiône
cordis, * in eo quod didici ju-
dicia justítiae tuæ.

Justificatiónes tuas custó-
diam : * non me derelinquas
usquequáque.

In quo corrigit adolescéntior

viam suam? * in custodiéndo
sermónes tuos.

In toto corde meo exquisivi
te : * ne repéllas me a mandá-
tis tuis.

In corde meo abscondi eló-
quia tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : *
doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi
ómnia judicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum
delectátus sum, * sicut in óm-
nibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : *
et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis me-
ditábor : * non obliviscar ser-
mónes tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica
me : * et custódiám sermo-
nes tuos.

Revéla óculos meos : * et
considerábo mirabilia de lege
tua.

Incola ego sum in terra : *
non abscondas a me mandáta
tua.

Concupívit ánima mea desi-
deráre justificatiónes tuas, * in
omni témpore.

Increpásti supérbos : * male-
dicti qui declinant a mandátis
tuis.

Aufer a me oppróbrium et
contémptum : * quia testimó-
nia tua exquisivi.

Etenim sedérunt príncipes,
et advérsus me loquebántur : *
servus autem tuus exercébátur
in justificatióibus tuis.

Nam et testimonia tua medi-

tatio mea est : * et consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea : * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me : * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me : * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elégi : * judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine : * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio, et in Festo SS. Trinitatis.

SYMBOLUM S. ATHANASII.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante omnia opus est, ut teneat catholicam fidem :

Quam nisi quisque integram inviolatamqueservaverit, * absque dubio in æternum peribit.

Fides autem catholica hæc est, * ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate venerémur.

Neque confundentes personas, * neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii, * alia Spiritus sancti.

Sed Patris, et Filii, et Spiritus sancti una est divinitas, * æqualis gloria, coætérna majestas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spiritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Filius, * increátus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spiritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Filius, * ætérnus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni ; * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi ; * sed unus increátus, et unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, * omnipotens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes ; * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dii ; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Filius, * Dóminus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini ; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque personam Deum ac Dóminum confitéri Christiana veritate compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dicere, Catholica religione prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génius.

im persóna Patris,
lia Spíritus sancti.
, et Filii, et Spí-
na est divinitas, *
ia, coaetérna ma-

er, talis Filius, *
sanctus.

ater, increátus Fí-
itus Spíritus san-

Pater, imménsus
ménsus Spíritus

ater, aetérnus Fí-
s Spíritus sanctus.
on tres aetérni; *
nus.

tres increáti, nec
; * sed unus in-
us imménsus.

mnípotens Pater,
ilius, * omnípo-
sanctus.

on tres omnípo-
nus omnípotens.

er, Deus Filius, *
sanctus.

on tres Dii; * sed
s Pater, Dóminus
nus Spíritus san-

n tres Dómini; *
Dóminus.

ngillatim unam-
ónam Deum ac
fítéri Christiána

llimur: * ita tres
inos dicere, Can-
e prohibémur.

o est factus: *
ec génius.

Filius a Patre solo est: * non
factus, nec creátus, sed génius.

Spíritus sanctus a Patre et
Filio: * non factus, nec creátus,
nec génius, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres
Patres: unus Filius, non tres
Filii: * unus Spíritus sanctus,
non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil
prius aut postérius, nihil ma-
ius aut minus; * sed totæ tres
persónæ coaetérnæ sibi sunt, et
coæquales.

Ita ut per ómnia, sicut jam
supra dictum est, * et únitas
in Trinitáte, et Trinitas in uni-
táte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, *
a de Trinitáte sentiat.

Sed necessárium est ad aetér-
nam salutem, * ut incarnatió-
nem quoque Dómini nostri Jesu
Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut cre-
ámus et confiteámur, * quia
Dóminus noster Jesus Christus
Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Pa-
tris ante sæcula génius: * et
homo est ex substántia matris
sæculo natus.

Perfécus Deus, perfécus ho-
mo: * ex ánima rationali, et
humána carne subsístens.

Equális Patri secúndum di-
vinitátem: * minor Patre se-
cúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et ho-
mo: * non duo tamen, sed
unus est Christus.

Unus autem non conver-
sióne divinitátis in carnem; *
Estiva.

sed assumptióne humanitátis
in Deum.

Unus omníno non confu-
sióne substántiæ; * sed uni-
táte persónæ.

Nam sicut ánima rationalis
et caro unus est homo: * ita
Deus et homo unus est Chri-
stus.

Qui passus est pro salute
nostra, descendit ad ínferos, *
tértia die resurrexit a mór-
tuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad
déteram Dei Patris omnipo-
téntis: * inde ventúrus est ju-
dicare vivos, et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes
hómnes resúrgere habent cum
corpóribus suis: * et reddi-
turi sunt de factis própriis ra-
tiónem.

Et qui bona egerunt, ibunt
in vitam aetérnam: * qui vero
mala, in ignem aetérnum.

Hæc est fides Cathólica: *
quam nisi quisque fidéliter fir-
mitérque crediderit, salvus esse
non póterit.

Glória Patri, et Filio.
*Ant. Allelúia, allelúia, alle-
lúia.*

CAPITULUM. 1. *Tim. 1. d*
REGI sæculórum immortalí
et invisibili, soli Deo honor,
et glória in sæcula sæculórum,
Amen. *ñ. Deo grátias.*

*ñ. br. Christe Fili Dei vivi, **
Miserére nobis. Et repetitur,
Christe Fili Dei vivi, miserére
nobis. γ. Qui sedes ad dexte-
ram Patris. ñ. Miserére nobis.
γ. Glória Patri, et Filio, et

Spiritui sancto. *ñ.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

ÿ. Exúrge Christe, ádjuva nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas: sed tunc dicto. ñ. or. dicitur Dóminus vobiscum, et Oratio, Dómine Deus omnipotens, ut infra, p. 27.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto usque ad ÿ.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, *secreto usque ad ÿ.* Carnis resurrectionem. *ñ.* Vitam ætérnam, Amen.

ÿ. Et ego ad te Dómine clamávi. *ñ.* Et mane orátio mea præveniet te.

ÿ. Repleátur os meum laude. *ñ.* Ut cantem glóriam tuam, tota die magnítudinem tuam.

ÿ. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. *ñ.* Et omnes iniquitátes meas dele.

ÿ. Cor mundum crea in me, Deus. *ñ.* Et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

ÿ. Ne projicias me a fácie tua. *ñ.* Et Spiritum sanctum tuum ne áuferas a me.

ÿ. Redde mihi lætítiam salutaris tui. *ñ.* Et spíritu principiáli confirma me.

ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *ñ.* Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper vírginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *ñ.* Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

ñ. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiόnem, et remissiόnem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. *ñ.* Amen.

Et prosequitur ÿ. Dignáre Dómine die isto. *ñ.* Sine peccáto nos custodire.

*Madarius facit
sionem.*

eo omnipotenti,
semper virgini,
li Archangelo,
Baptistæ, sanctis
et Paulo, om-
et vobis fratres:
mis cogitatione,
e : mea culpa,
a máxima culpa.
beátam Mariam
m, beátum Mi-
ángelum, beá-
Baptistam, san-
Petrum et Pau-
Sanctos, et vos
pro me ad Dó-
nostrum.

respondet :

tui omnipotens
immissis peccátis
e ad vitam ætér-

Confessionem :

vobis fratres, et
atur tibi pater,

sione a Choro,

rius dicit :

ri vestri omni-
us, et dimissis
s, perdúcat vos
nam.

absolutionem,
em peccatorum
ouat nobis om-
séricors Dómi-

ur *ŷ.* Dignáre
o. *ñ.* Sine pec-
lire.

ŷ. Miserére nostri Dómine.
ñ. Miserére nostri.

ŷ. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. *ñ.* Quemád-
modum sperávimus in te.

ŷ. Dómine exáudi oratióem
meam. *ñ.* Et clamor meus ad
te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spíritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DOMINE Deus omnipotens, qui
ad principium hujus diéi
nos pervenire fecisti : tua nos
hódie salva virtúte ; ut in hac
die ad nullum declinémus pec-
cátum, sed semper ad tuam
iustitiam faciéndam nostra pro-
cedant elóquia, dirigántur co-
gitationes et ópera. Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum
filium tuum : Qui tecum vivit
et regnat in unitate Spíritus
sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. *ñ.* Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spíritu tuo.

ŷ. Benedicámus Dómino.
ñ. Deo grátias.

*Deinde in Choro legitur
Martyrologium. Et quando di-
cenda est Prima de B. Maria,
preponitur Lectioni Martyro-
logii.*

Postea Hebdomadarius dicit.

ŷ. Pretiósia in conspéctu Dó-
mini. *ñ.* Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus.

ORATIO.

SANCTA María, et omnes
Sancti intercédant pro no-
bis ad Dóminum : ut nos mereá-
mur ab eo adjuvári et salvári,

qui vivit et regnat in sæcula
sæculórum. *ñ.* Amen.

ŷ. Deus in adjutórium meum
inténde. *ñ.* Dómine ad adju-
vándum me festína.

*Et dicitur ter : ultimo addi-
tur Glória Patri. Sicut erat.*

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos inducas in ten-
tationém. *ñ.* Sed libera nos a
malo.

ŷ. Réspice in servos tuos
Dómine, et in ópera tua, et
dirige filios eórum. *ñ.* Et sit
splendor Dómini Dei nostri
super nos, et ópera mánuum
nostrárum dirige super nos,
et opus mánuum nostrárum
dirige.

ŷ. Glória Patri. *ñ.* Sicut
erat.

Orémus. ORATIO.

DIRIGERE et sanctificáre, ré-
gere et gubernáre dignáre,
Dómine Deus Rex cœli et
terræ, hódie corda et córpora
nostra, sensus, sermónes, et
actus nostros in lege tua, et
in opéribus mandatórum tuó-
rum : ut hic, et in ætérnum,
te auxiliánte, salvi et liberi
esse mereámur, Salvátor mun-
di : Qui vivis et regnas in sæ-
cula sæculórum. *ñ.* Amen.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Dies et actus nostros
in sua pace dispónat Dóminus
omnipotens. *ñ.* Amen.

*Ad Absolutionem Capituli in
Dominicis et Feriis per An-
num, ab Octava Pentecostes*

usque ad Adventum exclusive.

LECTIO BREVIS. 2. *Thess.* 3. b

DOMINUS autem dirigat corda et corpora nostra in charitate Dei, et patientia Christi. Tu autem Domine miserere nobis.

ñ. Deo gratias.

Post Lectionem brevem dicitur, ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini. ñ. Qui fecit celum et terram.

ÿ. Benedicite. ñ. De us.

Bened. Dominus nos benedicat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perducat æternam: et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ñ. Amen.

IN FERIALI OFFICIO

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.

ÿ. Deus in adjutorium, p. 16.

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrænans temperet,

Ne litis horror insonet:
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates háuriant.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat superbiam
Potus cibique párcitas:

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Ant. t. 8. Beati qui ámbulant.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis: * et in veritaté tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébór nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me: * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, loco Psalmi, Confitémini, dicitur unus ex infra scriptis Psalmis, secundum Ferialis distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in festis.

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eun..

Quis ascéndet in montem Dómini : * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles, * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

Ante Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam :

Neque irrideant me inimíci mei : * etenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, et

doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericórdiarum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memínris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuétos in iudicio : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiaberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse évellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et misere me : * quia únicus et páuper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei mul-

tiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum : * et dimitte universa delicta mea.

Réspice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et erue me : * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel, * ex omnibus tribulationibus suis.

FERIA QUARTA.

PSALMUS 25.

JUDICA me Dómine, quoniam Ego in innocéntia mea ingressus sum : * et in Dómino sperans non infirmabor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quoniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácuí in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis : * et cum iniqua geréntibus non introibo.

Odivi ecclésiám malignántium : * et cum impiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem universa mirabilia tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Né perdas cum impiis Deus

ánimam meam, * et cum viris sanguínum vitam meam :

In quorum má nibus iniquitates sunt : * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingrèssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedicam te Dómine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco pás-cuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * omnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

DEUS Deus meus, réspice in me : quare me dereliqui-

* et cum viris
um meam :
nánibus iniqui-
xtera eórum re-
ribus.

in innocéntia
sum : * rédime
e mei.

tit in dirécto : *
edicam te Dó-

QUINTA.
US 22.
me, et nihil
: * in loco pás-
ocávit.

refectiónis edu-
nimam meam

per sémitas ju-
nomen suum.
ambulávero in
mortis, non ti-
quóniam tu me-

báculus tuus,*
ta sunt.

onspéctu meo
érsus eos qui

in óleo caput
alix meus in-
ræclárus est!
ia tua subse-
nnibus diébus

m in domo Dó-
titudinem dié-

EXTA.
S 21.
us, respice in
me dereliqui-

sti? * longe a salúte mea verba
delictórum meórum.

Deus meus clamábo per
diem, et non exáudies ; * et
nocte, et non ad insipiéntiam
mihi.

Tu autem in sancto hábitas,*
laus Israel.

In te speravérunt patres no-
stri : * speravérunt, et liberásti
eos.

Ad te clamavérunt, et salvi
facti sunt : * in te speravérunt,
et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et
non homo : * oppróbrium hó-
minum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisér-
unt me : * locúti sunt lábiis,
et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, eripiat
eum : * salvum fáciat eum,
quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxi-
sti me de ventre : * spes mea
ab ubéribus matris meæ. In
te proyéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus
meus es tu,* nediscésseris a me:

Quóniam tribulátio próxíma
est : * quóniam non est qui
adjuvet.

Circumdedérunt me vituli
multi : * tauri pingues obsedé-
runt me:

Aperuérunt super me os
suum : * sicut leo rápiens et
rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et
dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tam-
quam cera liquéscens * in mé-
dio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus
mea, et lingua mea adhæsit
fáucibus meis : * et in púlvo-
rem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me
canes multi : * concíllium mali-
gnántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et
pedes meos : * dinumeravé-
runt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et
inspexérunt me : * divisérunt
sibi vestiménta mea, et super
vestem meam misérunt sor-
tem.

Tu autem Dómine ne elon-
gáveris auxiliium tuum a me : *
ad dispénsionem meam cón-
spice.

Erue a frámea Deus áni-
mam meam ; * et de manu
canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et
a cornibus unicórnium humi-
litátem meam.

Narrábo nomen tuum frá-
tribus meis : * in médio Ec-
clésiæ laudábo te.

Qui tímétis Dóminum, lau-
dáte eum : * univérsum semén
Jacob glorificáte eum.

Timeat eum ómne semen
Israel : * quóniam non sprevit,
neque despéxit deprecatiónem
páuperis :

Nec avértit fáciem suam a
me : * et cum clamárem ad
eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclé-
sia magna : * vota mea reddam
in conspéctu tíméntium eum.

Edent páuperes, et satura-
búntur : et laudábunt Dómi-

num qui requirunt eum : * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Remiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus : * univérsæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justitiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica, p. 28.

Deinde dicitur

PSALMUS 118.

BEATI immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiédas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum

persépexero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis, * in eo quod didici judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custodiam : * non me derelinquas usquequaque.

In quo córrigit adolescén-tior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisivi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus suum, * sicut in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor : * non obliviscar sermónes tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivífica me : * et custodiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupivit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * ma-

ledicti qui declinant a mandá-
tis tuis.

Aufer a me oppróbrium et
contémptum : * quia testimó-
nia tua exquisivi.

Etenim sedérunt principes,
et advérsus me loquebán-
tur : * servus autem tuus
exercebátur in justificatió-
nis tuis.

Nam et testimónia tua me-
ditatio mea est : * et con-
siliium meum justificatiónes
tuas.

Adhæsit paviménto ánima
mea : * vivifica me secúndum
verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et ex-
audisti me : * doce me justifi-
cations tuas.

Viam justificatiónum tuá-
rum instrue me : * et exercé-
bor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ
tædio : * confirma me in ver-
bis tuis.

Viam iniquitátis ámove a
me : * et de lege tua miserére
mei.

Viam veritátis elégi : * ju-
dicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimóniis tuis Dó-
mine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum
cucúrri, * cum dilatásti cor
meum.

Per Annum, Ant. Beáti qui
ámbulant in lege tua Dómine.

CAPITULUM. Zach. 8. d

PACEM et veritátem diligite,
P ait Dóminus omnipotens.
ñ. Deo grátias.

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, *

Miserére nobis. *Et repetitur.*
Christe Fili Dei vivi, miserére
nobis. ý. Qui sedes ad dex-
eram Patris, ñ. Miserére nobis.
ý. Glória Patri, et Filio, et
Spirítui sancto. ñ. Christe Fili
Dei vivi, miserére nobis.

ý. Exúrge Christe, ádjuva
nos. ñ. Et libera nos propter
nomen tuum.

KYRIE eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ý. Et ne nos indúcas in ten-
tatiónem. ñ. Sed libera nos a
malo.

Credo in Deum, *secreto.*

ý. Carnis, resurrectiõem.
ñ. Vitam ætérnam, Amen.

ý. Et ego ad te Dómine cla-
mávi. ñ. Et mane oratio mea
præveniet te.

ý. Repleátur os meum laude.
ñ. Ut cantem glóriam tuam,
tota die magnitúdinem tuam.

ý. Dómine avérte fáciem
tuam a peccátis meis. ñ. Et
omnes iniquitátes meas dele.

ý. Cor mundum crea in me
Deus. ñ. Et spiritum rectum
innova in viscéribus meis.

ý. Ne projicias me a fácie
tua. ñ. Et Spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.

ý. Redde mihi lætítiam sa-
lutáris tui. ñ. Et spíritu prin-
cipáli confirma me.

*Quando ad Laudes non sunt
dictæ Preces feriales, statim
dicitur Adjutorium nostrum,
et Confiteor Deo, etc. ut in-
fra.*

Quando autem ad Laudes

dictæ sunt Proces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes, dicuntur flexis genibus.

ŷ. Eripe me Dómine ab hómine malo. *ñ.* A viro iniquo eripe me.

ŷ. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *ñ.* Et ab insurgéntibus in me libera me.

ŷ. Eripe me de operántibus iniquitátem. *ñ.* Et de viris sánguinum salva me.

ŷ. Sic psalmum dícam nómini tuo in sæculum sæculi. *ñ.* Ut reddam vota mea de die in diem.

ŷ. Exáudi nos Deus salutaris noster. *ñ.* Spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

ŷ. Deus in adjutórium meum inténde. *ñ.* Dómine ad adjuvándum me festína.

ŷ. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. *ñ.* Miserére nobis.

ŷ. Bénedic ánima mea Dómino. *ñ.* Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

ŷ. Bénedic ánima mea Dómino. *ñ.* Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

ŷ. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. *ñ.* Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

ŷ. Qui rédimít de intéritu vitam tuam. *ñ.* Qui corónat te in misericórdia et miseratióibus.

ŷ. Qui replet in bonis desiderium tuum. *ñ.* Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

ŷ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *ñ.* Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper virginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccátis tuis, perducát te ad vitam ætérnam. *ñ.* Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perducát vos ad vitam ætérnam. *ñ.* Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutiõnem, et remissiõnem peccatórum nostrórum tribuat nobis om-

in bonis desi-
). Renovabitur
tus tua.
n nostrum in
. R. Qui fecit
.

*adarius facit
ionem.*
o omnipotenti,
semper virgi-
li Archangelo,
ptistæ, sanctis
et Paulo, om-
vobis, fratres :
is cogitatione,
: mea culpa,
máxima culpa.
átam Mariam
n, beátum Mi-
gelum, beátum
stam, sanctos
m et Paulum,
et vos fratres,
ad Dóminum

spondet :
i omnipotens
missis peccatis
ad vitam æter-

Confessionem :
bis fratres, et
ur tibi pater,

*one a Choro,
ius dicit :*
estri omni-
pódimissis pec-
dúcat vos ad
R. Amen.
absolutionem,
a peccatorum
at nobis om-

nipotens et miséricors Dó-
minus. R. Amen.

Et prosequitur ŷ. Dignáre
Dómine die isto. R. Sine pec-
cáto nos custodire.

ŷ. Miserére nostri Dómine.
R. Miserére nostri.

ŷ. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. R. Quemád-
modum sperávimus in te.

ŷ. Dómine exáudi orationem
meam. R. Et clamor meus ad
te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DOMINE Deus omnipotens, qui
ad principium hujus diéi
nos pervenire fecisti : tua nos
hódie salva virtúte ; ut in hac
die ad nullum declinémus pec-
cátum, sed semper ad tuam
justitiam faciendam nostra
procédant elóquia, dirigántur
cogitationes et ópera. Per Dó-
minum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum : Qui tecum
vivit et regnat in unitáte Spí-
ritus sancti Deus, per ómnia
sæcula sæculórum. R. Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

ŷ. Benedicámus Dómino.
R. Deo grátias.

*Deinde in Choro legitur
Martyrologium. Et quando di-
cenda est Prima de B. Maria,
preponitur Lectioni Martyro-
logii.*

*Postea Hebdomadarius di-
cit* ŷ. Pretiósá in conspéctu
Dómini. R. Mors sanctórum
ejus.

Et absolute sine Orémus.

ORATIO.

SANCTA Mariá, et omnes
Sancti intercédant pro nobis
ad Dóminum : ut nos mereá-
mur ab eo adjuvári et salvári,
qui vivit et regnat in sæcula
sæculórum. R. Amen.

ŷ. Deus in adjutórium meum
inténde. R. Dómine ad adju-
vándum me festína.

*Et dicitur ter : ultimo addi-
tur Glória Patri. Sicut erat.*

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. R. Sed libera nos a
malo.

ŷ. Réspice in servos tuos Dó-
mine, et in ópera tua, et dirige
filios eórum. R. Et sit splendor
Dómini Dei nostri super nos, et
ópera mánuum nostrárum dí-
rige super nos, et opus má-
nuum nostrárum dirige.

ŷ. Glória Patri. R. Sicut
erat.

Orémus. ORATIO.

DIRIGERE et sanctificáre, ré-
gere et gubernáre dignáre,
Dómine Deus Rex cœli et terræ,
hódie corda et córpora nostra,
sensus, sermónes, et actus no-
stros in lege tua, et in opéri-
bus mandatórum tuórum : ut
hic, et in ætérnum, te auxi-
liánte, salvi et liberi esse me-
reámur, Salvátor mundi : Qui
vivis et regnas in sæcula sæcu-
lórum. R. Amen.

ŷ. Jube domne benedicere.
Bened. Dies et actus nostros

in sua pace dispónat Dóminus omnipotens. *ñ.* Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive.

LECTIO BREVIS. 2. *Thess.* 3. b

DOMINUS autem dirigat corda et cörpera nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

ñ. Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicitur *ÿ.* Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *ñ.* Qui fecit cœlum et terram.

ÿ. Benedicite. *ñ.* Deus.

Bened. Dóminus nos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat æternam : et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiêscant in pace.

ñ. Amen.

IN FESTIS

Per Annum.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, dicitur tantum Psalm. Beáti immaculáti, et Retribue. Deinde Ant. competens, et reliqua ut supra in Dominica, sed in Duplicibus, et infra Octav. non dicuntur Preces. Dicit Benedicámus Dómino, dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est : postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur *ÿ.* Pretiósá, cum reliquis ut supra.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nouæ,

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutórium, p. 16.

HYMNUS.

NUNC sancte nobis Spiritus, Unum Patri cum Filio, Dignáre promptus íngeri Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,

Confessiómé personent, Flamméscat igne charitas, Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spiritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Ant. t. 8. Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Ant. t. 2. Deduc me.

PSALMUS.

LEGEM pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum : * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiám illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testi-mónia tua : * et non in avaritiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum,

quod suspicatus sum : * quia
judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata
tua : * in æquitate tua vivifica
me.

Et veniat super me miseri-
cordia tua Domine : * salu-
tare tuum secundum eloquium
tuum.

Et respondebo exprobranti-
bus mihi verbum : * quia spe-
ravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo
verbum veritatis usquequa-
que : * quia in judiciis tuis
supersperavi.

Et custodiam legem tuam
semper, * in sæculum et in sæ-
culum sæculi.

Et ambulabam in latitudi-
ne : * quia mandata tua ex-
quisivi.

Et loquebar in testimoniis
tuis in conspectu regum : * et
non confundebam.

Et meditabar in mandatis
tuis, * quæ diléxi.

Et levavi manus meas ad
mandata tua, quæ diléxi : * et
exercébar in justificationibus
tuis.

MEMOR esto verbi tui servo
tuo, * in quo mihi spem
edidisti.

Hæc me consolata est in hu-
militate mea : * quia eloquium
tuum vivificavit me.

Supérbi inique agébant us-
quequaque : * a lege autem
tua non declinavi.

Memor fui judiciorum tuó-
rum a sæculo Domine : * et
consolatús sum.

Estica.

Defectio tenuit me : * pro
peccatoribus derelinquentibus
legem tuam.

Cantabiles mihi erant justi-
ficationes tuæ, * in loco pere-
grinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui
Domine : * et custodivi legem
tuam.

Hæc facta est mihi : * quia
justificationes tuas exquisivi.

Portio mea Domine, * dixi,
custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam
in toto corde meo : * mise-
rere mei secundum eloquium
tuum.

Cogitavi vias meas : * et
convérte pedes meos in testi-
monia tua.

Paratus sum, et non sum
turbatus : * ut custodiam man-
data tua.

Funes peccatorum circum-
pléxi sunt me : * et legem
tuam non sum oblitus.

Média nocte surgébam ad
confitendum tibi, * super ju-
dicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium
timéntium te, * et custodién-
tium mandata tua.

Misericordia tua Domine ple-
na est terra : * justificationes
tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo
tuo Domine : * secundum
verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam,

et scientiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Príusquam humiliárer, ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrútabor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intellectum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitatem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi tíméntes te, * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Allelúia, allel. allel.

Sequens Capitulum, et alia in aliis Horis, dicuntur in Dominicis a III post Pentecosten usque ad Adventum. rñ. brevia similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

CAPITULUM. 1. Joan. 4. c

DEUS charitas est : et qui manet in charitate, in Deo manet, et Deus in eo.

rñ. br. Inclina cor meum Deus, * In testimonia tua. Inclina. y. Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua vivifica me. in testimonia tua. Gloria Patri. Inclina cor.

y. Ego dixi, Domine miserere mei. rñ. Sana animam meam quia peccavi tibi.

In feriali Officio per Annum, Ant. Deduc me Domine in semitam mandatorum tuorum.

CAPITULUM. Jerem. 17. c

SANA me Domine, et sanabor : salvum me fac, et salvus ero : quoniam laus mea tu es.

rñ. br. Sana animam meam, * Quia peccavi tibi. Sana. y. Ego dixi : Domine miserere mei. Quia. Gloria Patri. Sana.

y. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. rñ. Neque despicias me Deus salutaris meus.

Quando ad Matutinum dicte sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, et Nonam flexis genibus dicitur Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

ŷ. Dómine Deus virtútum converte nos. *ñ.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

ŷ. Exúrge Christe, ádjuva nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

ŷ. Dómine exáudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Orat. conveniens.*

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium, *p. 16.*

HYMNUS.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témporas rerum vic-

ces,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus meridiem :

Extíngue flammás lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar únice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Allelúia.

In feriali Officio per Annum,
Ant. t. 8. Adjuva me.

PSALMUS.

DEFECIT in salutáre tuum
ánima mea : * et in verbum
tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in eló-

quium tuum, * dicéntes :
Quando consoláberis me ?

Quia factus sum sicut úter
in pruína : * justificatiónes
tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui : *
quando faciés de persecúnti-
bus me júdicium ?

Narravérunt mihi iníqui fa-
bulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : *
iníque persecúti sunt
me, ádjuva me.

Paulo minus consummavé-
runt me in terra : * ego autem
nón dereliqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam
tuam vivifica me : * et custó-
diam testimónia óris tui.

In ætérnum Dómine, * ver-
bum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem, et genera-
tiónem véritas tua : * fundásti
terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverat
dies : * quóniam ómnia sér-
viunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio
mea est : * tunc forte periis-
sem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliviscar
justificatiónes tuas : * quia in
ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me
fac : * quóniam justificatiónes
tuas exquisivi.

Me expectavérunt peccatóres
ut pérderent me : * testimónia
tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi
finem : * latum mandátum
tuum nimis.

QUOMODO diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docentes me intelléxi : * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandata tua quæsiui.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandatis tuis intelléxi : * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.

Juravi, et statui * custodire judicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque Dómine : * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac Dómine : * et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper : * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores láqueum mihi : * et de mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquisivi testimonia tua in ætérnum : *

quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in ætérnum, * propter retributionem.

INIQUOS odio habui : * et legem tuam diléxi.

Adjutor et susceptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperavi.

Declinate a me maligni : * et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum elóquium tuum, et vivam : * et non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a judiciis tuis : * quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : * ideo diléxi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas : * a judiciis enim tuis timui.

Feci iudicium et justitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum : * et in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam : * et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da

mihī intellēctum, ut sciam testimoniōnia tua.

Tempus faciēdi Dōmine : * dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilēxi mandāta tua, * super aurum et topāzion.

Propterea ad omnia mandāta tua dirigēbar : * omnem viam iniquam odio habui.

Ant. Allelūia, alleluia, alleluia.

CAPITULUM. *Galat. 6.*

ALTER altērius ōnera portāte, et sic adimplēbitis legem Christi.

ŕ. *br.* In aeternum Dōmine, * Pērmānet verbum tuum. In aeternum. *ŷ.* In saeculum saeculi vērītas tua. Pērmānet. Glōria Patri. In aeternum.

ŕ. Dōminus regit me, et nihil mihī dēerit. *ŕ.* In loco pāscuae ibi me collocāvit.

In feriali Officio per Annum,

Ant. Adjuva me, et salvus ero Dōmine.

Capitulum, Alter altērius

ŷ. *br.* Benedicam Dōminum, * In omni tēmpore. Benedicam. *ŷ.* Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glōria Patri. Benedicam.

ŷ. Dōminus regit me et nihil mihī dēerit. *ŕ.* In loco pāscuae ibi me collocāvit.

Quando ad Matutinum dictae sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie elison. Christe elison. Kyrie elison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem. *ŕ.* Sed libera nos a malo.

ŷ. Dōmine Deus virtūtum convērtē nos. *ŕ.* Et ostēde faciē tuam, et salvi ērimus.

ŷ. Exurge Christe, adjuva nos. *ŕ.* Et libera nos propter nomen tuum.

ŷ. Dōmine exaudi orationem meam. *ŕ.* Et clamor meus ad te vēniat.

ŷ. Dōminus vobiscum. *ŕ.* Et cum spīritu tuo.

Orēmus. *Oratio conveniens.*

AD NONAM.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adiutorium, *p. 16.*

HYMNUS.

RERUM Deus tenax vigor, Immōtus in te pērmānens, Lucis diurnae tēmpora Succēssibus dētērmīnans.

Largire lumen vespere, Quo vita nusquam dēcidat, Sed prēmīum mortis sacrae Perēnnis instet glōria.

Præsta, Pater piissime, Patrique compar ūnice, Cum Spīritu Parāclīto Regnans per omne saeculum. Amen.

In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Allelūia.

In feriali Officio per Annum,
Ant. t. 8. Aspice in me.

PSALMUS.

MIRABILIA testimōnia tua : * ideo scrutāta est ea ānima mea.

Declarātio sermōnum tuorum illūminat : * et intellēctum dat pārvulis.

Os meum apēruī, et attrāxi spīritum : * quia mandāta tua desiderābam.

Aspice in me, et miserere mei, * secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum : * et non dominetur mei omnis iniustitia.

Rédime me a calumniis hominum : * ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum : * et doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Domine : * et rectum iudicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua : * et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus : * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer : * et servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contemptus : * justificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in aeternum : * et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia invenerunt me : * mandata tua meditatio mea est.

Aequitas testimonia tua in aeternum : * intellectum da mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo, exaudi me Domine : * justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te salvum me

fac : * ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, et clamavi : * quia in verba tua supersperavi.

Prævenérunt oculi mei ad te dilectulo : * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine : * et secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Domine : * et omnes viae tuae veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis : * quia in aeternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me : * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica iudicium meum, et redime me : * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe a peccatoribus salus : * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiae tuae multae Domine : * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi praevaricantes, et tabescebam : * quia eloquia tua non custodiérunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi Domine : * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum

rum veritas : * in aeternum
omnia iudicia iustitiae tuae.

PRINCIPES persecuti sunt me
gratis : * et a verbis tuis
formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia
tua, * sicut qui invenit spolia
multa.

Iniquitatem odio habui, et
abominatus sum : * legem au-
tem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi
tibi, * super iudicia iustitiae
tuae.

Pax multa diligentibus le-
gem tuam : * et non est illis
scandalum.

Expectabam salutare tuum Dó-
mine : * et mandata tua di-
lexi.

Custodivit anima mea testi-
monia tua : * et dilexit ea ve-
hementer.

Servavi mandata tua, et tes-
timonia tua : * quia omnes
viae meae in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea
in conspectu tuo Dómine : *
juxta eloquium tuum da mihi
intellectum.

Intret postulatio mea in
conspectu tuo : * secundum
eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hym-
num, * cum docueris me
justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea elo-
quium tuum : * quia omnia
mandata tua aequitas.

Fiat manus tua ut salvet
me : * quoniam mandata tua
elegi.

Concupivi salutare tuum
Dómine : * et lex tua meditatio
mea est.

Vivet anima mea, et laudá-
bit te ; * et iudicia tua adjuváb-
unt me.

Errávisicut ovis quae périit : *
quære servum tuum, quia man-
data tua non sum oblítus.

Ant. Allelúia, allelúia, alle-
lúia.

CAPITULUM. 1. Cor. 6. d

EMPTI enim estis pretio ma-
gno. Glorificáte et portáte
Deum in corpore vestro.

ñ. *br.* Clamavi in toto corde
meo, * Exáudi me Dómine.
Clamavi. ŷ. Justificatiónes tuas
requiram. Exáudi. Glória Pa-
tri. Clamavi.

ŷ. Ab occúltis meis munda
me Dómine. ñ. Et ab aliénis
parce servo tuo.

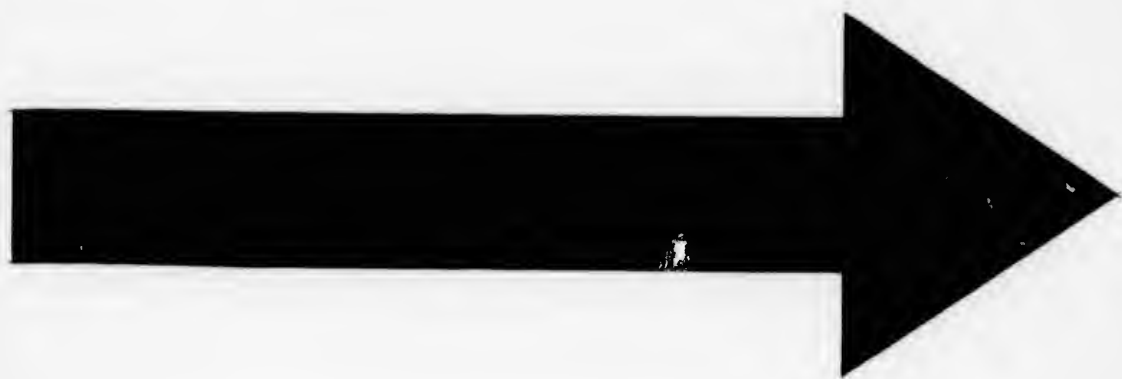
In feriali Officio per Annum,
Ant. Aspice in me, et miserére
mei Dómine.

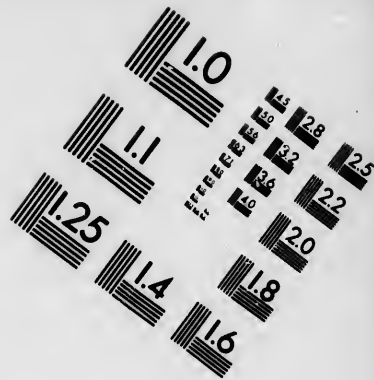
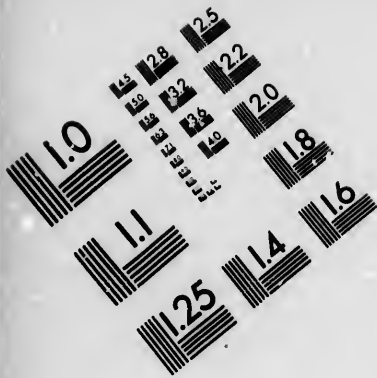
Capitulum, Empti enim estis.
ñ. *br.* Rédime, me Dómine, *
Et miserére mei. Rédime.
ŷ. Pes enim meus stetit in
via recta. ñ. Et miserére mei.
Glória Patri. Rédime.

ŷ. Ab occúltis meis munda
me Dómine. ñ. Et ab aliénis
parce servo tuo.

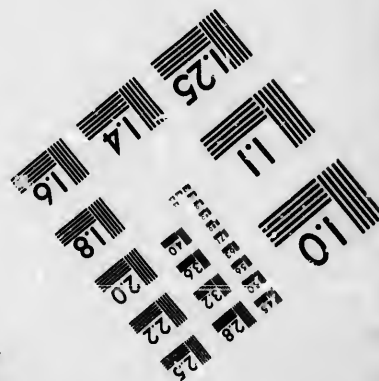
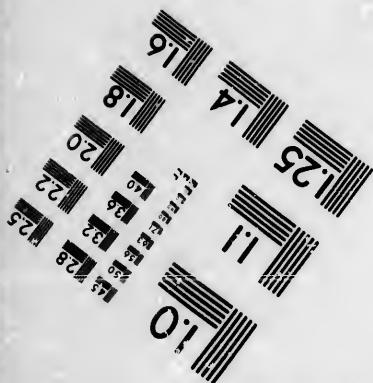
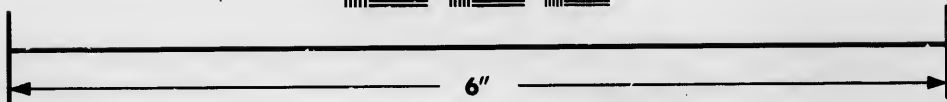
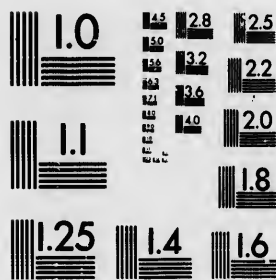
*Quando ad Matutinum dictae
sunt Preces, flexis genibus dici-
tur Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.*

Pater noster, secreto.
ŷ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. ñ. Sed libera nos a
malo,

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

14
16
18
20
22
25
28
32
36
40

1.0
1.1
1.2
1.5
2.0

ÿ. Dómine Deus virtútum
convérte nos. ñ. Et osténde fá-
ciem tuam, et salvi érimus.

ÿ. Exúrge Christe, ádjuva
nos. ñ. Et libera nos propter no-
men tuum.

ÿ. Dómine exáudi oratióem
meam. ñ. Et clamor meus ad
te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et
cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio conveniens.*

*Vesp. in Dominica, et in Fe-
riis, habentur inferius post
Laud. Sabbati.*

FERIA SECUNDA
AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave Maria.
Credo.

ÿ. Dómine lábia mea apé-
ries, *ut supra*, p. 1.

Invitat. Veníte, * Exultémus
Dómino.

Psalm. Jubilémus Deo salu-
tári nostro, *ut supra*, p. 2.

HYMNUS.

SOMNO reféctis ártubus,
Spreto cubili súrgimus :
Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat :

Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno sideri,
Ut culpa, quam nox intulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iidem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

*Invitatoria per Ferias dicun-
tur in feriali Officio ab Octava
Pentecostes usque ad Adven-
tum. Hymni vero tam ad Ma-
tutinum, quam ad Laudes et
Vesperas, et Antiphonæ noctur-
norum, ut infra.*

Ant. t. 1. f Dóminus defén-
sor.

PSALMUS 26.

DÓMINUS illuminátio mea, et
salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas :

Qui tribulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt, et ce-
cidérunt.

Si consistant advérsus me
castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsus me præ-
lium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc
requíram, * ut inhábitem in
domo Dómini ómnibus diébus
vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómi-
ni, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in ta-
bernáculo suo : * in die maló-
rum protéxit me in abscondito
tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et
nunc exaltávit caput meum
super inimícos meos.

Circuíví et immolávi in ta-
bernáculo ejus hóstiam vocife-

rati
mu
E
am
ser
T
vit
tuan
N
me
serv
A
relin
me
Q
mate
Dóm
L
in vi
sóm
cos
Ne
tribu
insur
qui,
sibi.
Cr
in ter
Ex
age
tuum
A
D
A m
quán
lábor
cum.
Exá
precat
te : *
ad ten
Ne
peccat

rationis : * cantábo, et psal-
num dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem me-
am, qua clamávi ad te : * mi-
serére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisi-
vit te fácies mea : * fáciem
tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a
me : * ne declines in ira a
servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne de-
relinquas me, neque despicias
me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et
mater mea dereliquerunt me : *
Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine
in via tua : * et dirige me in
sémitam rectam propter inimi-
cos meos.

Ne tradíderis me in ánimas
tribulántium me : * quóniam
insurrexérunt in me testes iní-
qui, et mentita est iniquitas
sibi.

Credo vidére bona Dómini *
in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter
age : * et confortétur cor
tuum, et sústine Dominum.

PSALMUS 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus
meus ne sileas a me : * ne-
quándo táceas a me, et assimi-
lábor descendéntibus in la-
cum.

Exáudi Dómine vocem de-
precatiónis meæ dum oro ad
te : * dum extólló manus meas
ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum
peccatóribus ; * et cum ope-

rántibus iniquitátem ne per-
das me.

Qui loquúntur pacem cum
próximo suo, * mala autem in
córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eó-
rum, * et secúndum nequitiam
adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum
eórum tribue illis : * redde
retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt
ópera Dómini, et in ópera má-
nuum ejus * destrues illos, et
non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus : * quó-
niam exaudivit vocem depre-
catiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et
protéctor meus : * in ipso spe-
rávit cor meum, et adjútus
sum.

Et reflóruit caro mea : * et
ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis
sue : * et protéctor salvatió-
num Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum
Dómine, et bénedic hære-
ditáti tuæ : * et rege eos, et
extólle illos usque in ætér-
num.

Ant. Dóminus defénsor vitæ
meæ.

Ant. t. 8. Adoráte.

PSALMUS 28.

Afferre Dómino filii Dei * af-
ferre Dómino filios arietum.

Afferre Dómino glóriam et
honórem, afferre Dómino gló-
riam nómini ejus : * ado-
ráte Dóminum in átrio sancto
ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intónuit : *
Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : *
vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis
cedros : * et confringet Dómi-
nus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam
vítulum Líbani . * et diléctus
quemádmódu[m] filius unicór-
nium.

Vox Dómini intercedéntis
flammam ignis : * Vox Dó-
mini concutiéntis desértum :
et commovébit Dóminus desér-
tum Cades.

Vox Dómini præparántis
cervos, et revelábit condensá : *
et in templo ejus omnes dicent
glóriam.

Dóminus dilúvium inhabi-
táre facit : * et sedébit Dómi-
nus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo
suo dabit : * Dóminus benedi-
cet pópulo suo in pace.

PSALMUS 29.

EXALTABO te Dómine quón-
iam suscepisti me : * nec
delectásti inimicos meos super
me.

Dómine Deus meus clamávi
ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno
ánimam meam : * salvásti me
a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : *
et confitémini memóriæ san-
ctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne
ejus : * et vita in voluntáte
ejus,

Ad vésperum demorábitur
fletus : * et ad matutinum læ-
títia.

Ego autem dixi in abundán-
tia mea : * Non movébor in
ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, *
præstitísti decóri meo virtú-
tem.

Avertísti faciém tuam a
me, * et factus sum conturbá-
tus.

Ad te Dómine clamábo : *
et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine
meo, * dum descéndo in cor-
ruptiónem?

Numquid confitébitur tibi
pulvis, * aut annuntiábit veri-
tátem tuam?

Audívit Dóminus, et misér-
tus est mei : * Dóminus factus
est adjútor meus.

Convertísti pláncium meum
in gáudium mihi : * consci-
disti saccum meum, et cir-
cumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et
non compúngar : * Dómine
Deus meus in ætérnum confi-
tébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum in
aula sancta ejus.

Ant. t. 8. f. In tua justítia.

PSALMUS 30.

IN te Dómine sperávi, non
confúndar in ætérnum : * in
justítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, *
accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protec-
tórem, et in domum refúgii, *
ut salvum me facias.

Q
refú
prop
me,
E
quen
quón
In
spíri
me D
Od
tes, *
Eg
rávi :
miser
Qu
tátem
cessit
Nec
bus in
spati
Mis
niam
est in
mea,
Qu
vita m
mítibu
Infi
virtus
contur
Sup
factus
cinis m
tis mei
Qui
gérunt
tus sun
corde.
Fact
pérditu
divi vit
commo

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Educes me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spiritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odisti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humili-tátem meam, * salvásti de necessitatibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in máni-bus inimici : * statuisti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tribulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolore vita mea, * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum oppróbrium et vicinis meis valde, * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam aúdivi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu,

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accíperé ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persecúentibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confundar, quóniam invocávi te.

Erubéscant impij, et deducántur in inférnum : * mutant fácia dolósa :

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in superbía, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcedínis tuæ Dómine, * quam abscondisti timéntibus te !

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedictus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratió.

nis meæ : * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritatem requirit Dóminus, et retribuet abundánter faciéntibus superbiam.

Viriliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

PSALMUS 31.

BEATI quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cónnitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustitiam meam Dómino : * et tu remisisti impietatem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opporúno.

Verúm tamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approxímabunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circumdedit me : * exultátió mea érué me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gra-

diéris : * firmábo super te óculos meos.

Nólite fieri sicut équus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non approxímant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justí, * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. In tua justítia libera me Dómine.

Ant. t. 1. f. Rectos decet.

PSALMUS 32.

EXULTATE justí in Dómino : * rectos decet collaudátió.

Confitémini Dómino in citharra : * in psalterio decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et júdiciú : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Timeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta

Sun
sun
D
gén
gita
bat
C
ætér
nes
ne e
Be
nus,
elég
De
vidit
De
suo
qui l
Qu
eóru
óper
No
virtú
bitur
suæ.
Fa
in ab
suæ r
Ecc
metu
qui sp
ejus :
Ut
rum :
Ani
num :
téctor
Qui
strum
ejus sp
Fiat
super
speráv

sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus dissipat consilia géntium : * réprobat autem cogitationes populórum, et réprobat consilia princípum.

Consilium autem Dómini in aetérnum manet : * cogitationes cordis ejus in generatione et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multítudine virtútis suæ.

Fallax équus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminus : * quóniam adjútor et protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmódum sperávimus in te,

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminus in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminus mecum : * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminus, * et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminus omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Divites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminus non minuéntur omni bono.

Venite filii, audite me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-

num, * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spiritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.

Ant. t. 1. l. Expúgna.

PSALMUS 34.

JUDICA Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et reveréantur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsus, et

confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante faciém venti : * et Angelus Dómini coárcetans eos.

Fiat via illórum ténébræ et líbricum : * et Angelus Dómini persequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ípsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Eripiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénium et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi,

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me dentibus suis.

Dómine, quando respicies? * restítue ánimam meam a malignitáte córum, a leónibus únícam meam.

Confitébor tibi in Ecclesiá magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi inique : * qui odérunt me gratis et ánuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.

Exúrge et inténde iudicio meo; * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et reveréantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dó-

minus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

PSALMUS 35.

DIXIT injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iniquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iniquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubili suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odivit.

Dómine in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judicia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine : * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fili autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ pot'bis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébitur lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supér,

biæ : * et manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem : * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. t. 6. Revéla.

PSALMUS 36.

NOLI æmulari in malignantibus : * neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam fenem velociter aréscent : * et quemadmodum ólera herbárum cito decident.

Spera in Dómino, et fac bonitatem : * et inhábita terram, et pascéris in divitiis ejus.

Delectare in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen justitiam tuam, et iudicium tuum tamquam meridiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua ; * in hómine faciente injustitias.

Désine ab ira, et derelinque furórem : * noli æmulari ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur : * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccator : * et quæres locum ejus, et non invenies.

Mansuéti autem hæreditá-

bunt terram, * et delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum : * et stridébit super eum dentibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quoniam prospicit quod veniet dies ejus.

Gládium evaginaverunt peccatores : * intendérunt arcum suum.

Ut dejiciant páuperem et ínopem : * ut trucident rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divitias peccatórum multas.

Quoniam bráchia peccatórum conteréntur : * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et hæreditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabuntur : * quia peccatores peribunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fuerint et exaltáti, * deficientes, quemadmodum fumus deficient.

Mutuabitur peccator, et non solvet : * justus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram : * maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet,

Cu
tur :
inan
Jú
et no
nec
nem.
To
moda
bene
De
num
lum
Qu
cium
ctos
serva
Inj
men
Jus
terra
sæcul
Os
piént
quétu
Lex
sius :
tur g
Con
et qua
Dón
linque
nec d
cábitu
Exp
stódi
te, ut
ram :
tóres
Vidi
tum, *
dros L
Et

Cum ceciderit, non collidetur: * quia Dóminus supponit manum suam.

Júnior fui, etenim sénuui: * et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miseretur et comodat: * et semen illius in benedictióne erit.

Declina a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudicium, et non derelinquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum peribit.

Justi autem hæreditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in manibus ejus: * nec damnábit eum cum iudicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus: et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cum perierint peccátore vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum, sicut cedros Libani.

Et transívi, et ecce non

erat: * et quæsi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperibunt simul: * reliquiæ impiórum interibunt.

Salus autem justórum a Dómino, * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos: * et éruet eos a peccátoribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccátorum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióne: * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gemitu cordis mei.

Dómine ante te omne desiderium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximos mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates : * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam : * et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Dómine speravi : * tu exaudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum : * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo : * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me : * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : * quoniam sequer bar bonitatem.

Ne derelinquas me Dómine Deus meus : * ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum, * Dómine Deus salutis meae.

Ant. Revela Dómino viam tuam.

Per Annum, y. Dómine in celo misericordia tua. *ñ.* Et veritas tua usque ad nubes.

Pro uno Martyre, y. Glória et honore coronasti eum Dómine. *ñ.* Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

Pro pluribus Martyribus, y. Lætámini in Dómino, et exultate justi. *ñ.* Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice, y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stulam glóriæ induit eum.

Pro una sancta, y. Spécie tua, et pulchritudine tua. *ñ.* Intende, prospere procede, et regna.

AD LAUDES.

y. Deus in adiutorium meum intende, *ut supra*, p. 16.

Ant. t. 6. Miserere.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam,

An
tate
mun
Qu
ego
meur
Til
coran
in se
cum
Ecc
conce
tis co
Ecc
sti : *
piénti
Asp
mund
super
Auc
et læt
ossa
Ave
atis
ates
Cor
Deus
innova
Ne
tua : *
tuum
Red
ris tui
confir
Docé
et impi
Libe
Deus,
exultab
tuam.
Dómi
et os m
dem tu

mala pro
nt mihi : *
ar bonitá-

me Dómine
discésseris a

tórium me-
us salutis

mino viam

Dómine in
tua. *ñ.* Et
d nubes.

e, *ŷ.* Glória
ti eum Dó-
tuisti eum
uum tuá-

Martyribus,
ómino, et
gloriámini

ontifice, et
mávit eum
ávit eum.
duit eum.

ŷ. Spécie
dine tua.
e procéde,

s.
ium meum
o. 16.

e.
o).
s, * secún-
misericór-

ltitudinem
m, * dele

Amplius lava me ab iniqui-
tate mea : * et a peccáto meo
munda me.

Quóniam iniquitatem meam
ego cognosco : * et peccátum
meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum
coram te feci : * ut justificéris
in sermónibus tuis, et vincas
cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus
concéptus sum : * et in peccá-
tis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexi-
sti : * incérta et occúlta sa-
piéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et
mundábor : * lavábis me, et
super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium
et lætítiam : * et exultábunt
ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a pec-
catis meis : * et omnes iniqui-
tates meas dele.

Cor mundum crea in me
Deus : * et spíritum rectum
innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a facié
tua : * et spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutá-
ris tui : * et spíritu principáli
confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : *
et impíi ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus
Deus, Deus salutis meæ : * et
exultábit lingua mea justítiam
tuam.

Dómine lábia mea apéries : *
et os meum annuntiábit lau-
dem tuam,

Quóniam si voluisses sacri-
ficium, dedissem útique : * ho-
locástis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus con-
tribulátus : * cor contrítum et
humiliátum Deus non despi-
cies.

Benígne fac Dómine in bona
voluntáte tua Sion : * ut ædi-
ficántur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium
justítiae, oblatiónes, et holo-
cáusta : * tunc impónent su-
per altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei Deus.

Ant. t. 8. f. Intéllige.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pécipe
Dómine : * intéllige clamó-
rem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : *
Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : *
Dómine mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te ma-
lignus : * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et doló-
sum abominábitur Dóminus : *
ego autem in multítudine mi-
sericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia
tua : * propter inimicos meos

dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitátionibus suis, secúndum multitudínem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intéllige clamórem meum Dómine.

Ant. t. 8. f Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Psalm. idem, ut supra, p. 17.

Ant. t. 8. Convérsus est.

CANTICUM ISALÆ PROPHETÆ.

Cap. 12.

CONFITEBOR tibi Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timebo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de tóntibus Salvatóris : * et dicétis in illa die : Confitémini

Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsus est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, et lauda habitátio Sion : * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Ant. Convérsus est furor tuus Dómine, et consolátus es me.

Ant. t. 1. l Laudáte Dóminus de cœlis.

Psalmus idem, p. 18.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

CAPITULUM. Rom. 13. d

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrarum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

SPLENDOR patérnæ glóriæ, De luce lucem próferens, Lux lucis, et fons lúminis, Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere, Micans nitóre pérpeti : Jubárque sancti Spíritus Infúnde nostris sénsibus.

Notis vocémus et Patrem, Patrem poténtis grátiae, Patrem perénis glóriæ, Culpam reléget lúbricam.

Confirmet actus strénuos : Dentes retúndat invidi :

Casus
Agénd
Men
Sit pur
Fides d
Fráudi
Chri
Potúsq
Læti bi
Profusi
Lætu
Pudor s
Fides v
Crepús
Auró
Cum lu
In Patro
Et totus
Deo P
Ejúsque
Cum Sp
Nunc, e
Amer
Per
nus m
. Exult
nus.
Ad Be
nedictus
In Fe
rum, et
junantur
Benedict
Magnific
Preces f
temporib
KYRIE
son.
Pater n
clara voc
y. Et n
tationem.
malo.

Casus secúndet ásperos :

Agénda recte dirígat.

Mentem gubérnet, et regat :

Sit pura nobis cástitas :

Fides calóre férveat :

Fráudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,

Potúsque noster sit fides :

Læti bibámus sóbriam

Profusiónem Spiritus.

Lætus dies hic tránseat :

Pudor sit ut dilúculum :

Fides velut merídiés :

Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,

Cum luce nobis pródeat.

In Patre totus Fílius,

Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Cum Spiritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

Per Annum, y. Repléti su-

mus mane misericórdia tua.

Exultávimus, et delectáti su-

mus.

Ad Benedictus. Ant. t. 6. Be-

nedictus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Quatuor Tempo-

rum, et Vigiliarum quæ je-

junantur post Antiphonam ad

Benedictus, et in Vesperis ad

Magnificat, dicuntur sequentes

Preces flexis genibus : aliis

temporibus non dicuntur.

KYRIE eléison. Christe eléi-

son. Kyrie eléison.

Pater noster, totum dicitur

clara voce, etiam in Vesperis.

y. Et ne nos indúcas in ten-

tatiónem. n. Sed libera nos a

malo.

y. Ego dixi, Dómine mise-
rère mei. n. Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

y. Convértere Dómine ús-
quequo. n. Et deprecábilis esto
super servos tuos.

y. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. n. Quemád-
modum sperávimus in te.

y. Sacerdotes tui induántur
justitiam. n. Et sancti tui exúl-
tent.

y. Dómine salvum fac Re-
gem. n. Et exáudi nos in die,
qua invocáverimus te.

y. Salvum fac pópulum tuum
Dómine, et bénedic hæreditáti
tuæ. n. Et rege eos, et extólle
illos usque in ætérnum.

y. Meménto congregatiónis
tuæ. n. Quam possedisti ab
initio.

y. Fiat pax in virtúte tua.
n. Et abundántia in túrribus
tuís.

y. Orémus pro fidélibus de-
fúntis. n. Réquiem ætérnam
dona eis Dómine, et lux per-
pétua lúceat eis.

y. Requíescant in pace.
n. Amen.

y. Pro frátribus nostris ab-
séntibus. n. Salvos fac servos
tuos, Deus meus, sperántes in
te.

y. Pro afflictis et capti-
vis. n. Libéra eos Deus Israel
ex ómnibus tribulatióibus
suis.

y. Mitte eis Dómine auxí-
lium de sancto. n. Et de Sion
tuére eos.

y. Dómine exáudi oratiónem

meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

Deinde dicitur

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te Dómine : * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuas intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observáveris Dómine : * Dómine quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósá apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri, et Filio.

In Vesperis ejus loco dicitur Psalmus Miserere mei Deus, p. 127.

Finito Psalmo, dicitur :

ñ. Dómine Deus virtútum converte nos. *ñ.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

ñ. Exúrge Christe, ádjuva nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

ñ. Dómine exaudi oratióem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

ñ. Dóminus vobíscum. *ñ.* Et cum Spiritu tuo.

Deinde dicitur Orat. propr.

Et quando in feriali Officio sunt Commemorationes communes de Sancta Maria, de Apostolis et de Pace, ante eas tam in Laudibus, quam in Vesperis fit sequens Commemoratio de Cruce.

Ant. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

ñ. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. *ñ.* Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. ORATIO.

PERPETUA nos, quæsumus Dómine, pace custódi : quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignátus es.

Quæ Commem. de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA
AD MATUTINUM.

Invitator. Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

CONSORS Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus :
Assiste postulántibus.

Aufer tenébras méntium :
Fuga catérvas dæmonum :
Expélle somnoléntiam,
Ne pigrítantes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcínentes psállimus.

Præsta, Páter piíssime,

Patriq
Cum
Regna
Am
Ant
quam.

DIXI
ut
gua m
Pós
cum o
vérsur
Obn
et sílu
meus r
Con
me : *
exardé
Locú
Noctum
meum
Et n
rum q
desit n
Ecce
dies m
tamqua
Verú
nitas,
vens.
Verú
tránsit
conturb
Thes
cui con
Et nu
mea ?
substán
Ab e
meis éru
insipién
Obmú

Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. t. 1. l Ut non delinquam.

PSALMUS 38.

DIXI: Custódiam vias meas: *
ut non delinquam in lingua mea.

Pósuí ori meo custódiam, *
cum consisteret peccátor ad-
vérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum,
et sílvi a bonis: * et dolor
meus renovatus est.

Concáluit cor meum intra
me: * et in meditatióne mea
exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: *
Notum fac mihi Dómine finem
meum.

Et número diérum meó-
rum quis est: * ut sciam quid
desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti
dies meos: * et substántia mea
tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vá-
nitas, * omnis homo vi-
vens.

Verúmtamen in imágine per-
tránsit homo: * sed et frustra
conturbátur.

Thesaurizat: * et ignórat
cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectatió
mea? nóne Dóminus? * et
substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus
meis érue me: * oppróbrium
insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non aperui os

meum, quóniam tu fecísti: *
ámove a me plagas tuas.

A fortitúdi-
ne manus tuæ ego
deféci in increpationibus: *
propter iniquitatem corripuísti
hómínem.

Et tabéscere fecísti sicut
aráneam ánimam ejus: * ve-
rúmtamen vane conturbátur
omnis homo.

Exáudi orationem meam Dó-
mine, et deprecationem me-
am: * áuribus pércipe lácry-
mas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena
ego sum apud te, et peregrinus,
* sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrigerer
priúsquam ábeam, * et ám-
plius non ero.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectávi Dómi-
num, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: *
et edúxit me de lacu misériæ,
et de luto sæcis.

Et státuit super petram pe-
des meos: * et diréxit gressus
meos.

Et immísit in os meum cán-
ticum novum, * carmen Deo
nostro.

Vidébunt multi et timé-
bunt: * et sperábunt in Dó-
mino.

Beátus vir, cujus est nomen
Dómini spes ejus: * et non
respéxit in vanitates et insá-
nias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus
meus mirabilia tua: * et co-
gitatióne tuis non est qui
símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justitiam tuam in ecclesiá magna, * ecce labia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam, * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et veritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei: * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quærentes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in lingua mea.

Ant. t. 2. Sana.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénium et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivificet eum, et beátum faciát eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me : * et retribuas eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me : * quoniam non gauderet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti ; * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando veniam et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam : * quoniam transibo in locum ta-

Estiva.

bernaculi admirabilis, usque ad domum Dei :

In voce exultationis, et confessionis, * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermonim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristes es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Ant. t. 6. Eructávit.

PSALMUS 43.

DEUS áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis,

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antiquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflíxisti pópulos, et expulisti eos :

Nec enim in gládio suo poséderunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed délixtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus, et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábitis cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de afflígentibus nos : * et odiéntes nos confundísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulisti et confundísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avértisti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine pretio : * et non fuit multitúdo in commutatióibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicinis nostris, * subsannatió-nem et derisum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos insimilitúdinem Géntibus ; * commotió-nem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsió faciéi meæ cooperúit me,

A voce exprobrántis et obloquéntis, * a facié inimíci et persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec obliti sumus te : * et inique non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et cooperúit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium :

Nónne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * aestimáti sumus sicut oves occisió-nis.

Exúrge, quare obdórmis Dómine ? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Qua
oblivis
tribula

Quo
púlver
glutin
noster

Exú
et redi
tuum.

E
bu
ra mea

Ling

hæ, * v

Spec
hómin
lábii t
dixit te

Acci

per fer
me,

Spéc

ne tua

cède, et

Propt

suetudin

dedúcet

tua.

Sagitt

sub te c

micórum

Sedes

sæculi :

ga regni

Dilexis

iniquitáte

te Deus, l

præ cons

Myrrha

vestimén

ebúrneis

Quare faciē tuam avērtis, *
oblivisceris inopiæ nostræ et
tribulatiōnis nostræ?

Quoniam humiliāta est in
pūvere ānima nostra : * con-
glutinātus est in terra venter
noster.

Exūrge Dōmine, ādjuva nos, *
et redime nos propter nomen
tuum.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum ver-
bum bonum : dico ego ope-
ra mea Regi.

Lingua mea cālamus scri-
bæ, * velōciter scribēntis.

Speciōsus forma præ filiis
hōminum, diffūsa est grātia in
lābiis tuis : * propterea bene-
dixit te Deus in ætērnūm.

Accingere glādio tuo su-
per femur tuum, * potentissi-
me,

Spēcie tua, et pulchritūdi-
ne tua * intēde, prospere pro-
cēde, et regna,

Propter veritātem, et man-
suetudinē, et justitiā : * et
dedūcet te mirabiliter dēxtera
tua.

Sagittæ tuæ acūtæ, pōpuli
sub te cadent, * in corda ini-
micōrum regis.

Sedes tua Deus in sæculum
sæculi : * virga directiōnis vir-
ga regni tui.

Dilexisti justitiā, et odisti
iniquitātem : * propterea unxit
te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ
præ consōrtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cāsia a
vestimētis tuis, a dōmibus
ebūrneis : * ex quibus delecta-

verunt te filiæ regum in honó-
re tuo.

Astitit regina a dextris tuis
in vestitū deaurāto, * circūm-
data varietāte.

Audi filia, et vide, et incli-
na aurem tuam, * et oblivis-
cere pōpulum tuum, et do-
mum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem
tuum : * quoniam ipse est Dō-
minus Deus tuus, et adorābunt
eum.

Et filiæ Tyri in munēribus *
vultum tuum deprecabūntur,
omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis
ab intus, * in fimbriis áureis
circumamicta varietātibus.

Adducēntur Regi vírgines
post eam : * próximæ ejus af-
ferēntur tibi.

Afferēntur in lætitia et exul-
tatiōe : * adducēntur in tem-
plum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitues eos
principes super omnem ter-
ram.

Mémores erunt nóminis tui *
in omni generatiōe et gene-
ratiōne.

Propterea pōpuli confitebūntur
tibi in ætērnūm, * et in sæ-
culum sæculi.

Ant. Eructāvit cor meum
verbum bonum.

Ant. t. 1. l. Adjutor.

PSALMUS 45.

DEUS noster refūgium, et vir-
tus; * adjutor in tribula-
tiōnibus, quæ invenērunt nos
nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscepótor noster Deus Jacob.

Venite et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Génitibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscepótor noster Deus Jacob.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite máni- bus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terribilis, * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et

Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Ant. Adjútor in tribulatió- nibus.

Ant. t. 8. Magnus Dóminus.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres náves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitáte Dómini virtútum,

in civ
fundá
Sus
diam
tui.

Sec
Deus,
terræ
déter

Læt
tent fi
dicia t

Circ
plectin
túrrib

Pón
túte ej
mos ej
génie a

Quó
noster
culum
nos in

AUDI
áur

qui hal
Quiq
hóminu

dives et
Os m
tiam :

mei pru
Inclin

rem m
psaltéri

Cur t
iniquita
dabit m

Qui
sua : *
tjárum s
Frater

nostris.
reditatem
ob, quam

libilo, * et
e.

o, psallit-
stro, psál-

nis terræ
ënter.

per Gen-
ber sedem

congre-
raham : *

erræ, ve-
nt.

bulatióni-

Dóminus.

et laudábi-
vitate Dei
cto ejus.

ióné uni-
Sion, * lá-
tás Regis

ejus cogno-
vlet eam.

ges terræ
nvenérunt

e admiráti
unt, com-
nor appre-

turiéntis, *

ti cónteres

sie vidimus

virtutum,

in civitate Dei nostri : * Deus
fundavit eam in ætérnum.

Suscévimus Deus misericór-
diam tuam, * in médio templi
tui.

Secúndum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in fines
terræ : * justitia plena est
dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exúl-
tent filiaé Judæ, * propter ju-
dicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectimini eam : * narráte in
túrribus ejus.

Pónite corda vestra in vir-
tute ejus : * et distribúite do-
mos ejus, ut enarrétis in pro-
génie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus
noster in ætérnum, et in sæ-
culum sæculi : * ipse reget
nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc omnes Gentes : *
áuribus percípite omnes
qui habitátis orbem :

Quique terrigenæ, et filii
hóminum : * simul in unum
dives et pauper.

Os meum loquétur sapién-
tiam : * et meditatio cordis
mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam au-
rem meam : * apériam in
psaltério propositiόνem meam.

Cur timébo in die mala ? *
iniquitas calcænei mei circúm-
dabit me.

Qui confidunt in virtúte
sua : * et in multítudine divi-
tiarum suarum gloriántur.

Frater non rédimet, rédimet

homo : * non dabit Deo pla-
catiόνem suam ;

Et prétium redemptiόνis
ánimæ suæ : * et laborábit in
ætérnum, et vivet adhuc in
finem.

Non vidébit intéritum, cum
viderit sapiéntes moriéntes : *
simul insipiens et stultus per-
fíbut.

Et relinquent aliénis divi-
tias suas : * et sepúlchra eó-
rum domus illórum in ætér-
num.

Tabernácula eórum in pro-
génie, et progénie : * voca-
vérunt nómina sua in terris
suis.

Et homo, cum in honóre
esset, non intelléxit : * com-
parátus est juméntis insipién-
tibus, et similis factus est il-
lis.

Hæc via illórum scándalum
ipsis : * et póstea in ore suo
complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti
sunt : * mors depáscet eos.

Et dominábantur eórum ju-
sti in matutino : * et auxili-
um eórum veteráscet in inférno a
glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet
ánimam meam de manu ín-
feri, * cum accéperit me.

Ne timéris cum dives fa-
ctus fuérit homo : * et cum
multiplicáta fuérit glória do-
mus ejus.

Quóniam cum interíerit,
non sumet ómnia : * neque
descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ip-

sus benedicetur : * confitetur tibi cum benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum : * et usque in ætænum non vidēbit lumen.

Homo, cum in honore esset, non intellēxit : * comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, et laudabilis nimis.

Ant. t. 8. Deus deórum.

PSALMUS 49.

DEUS deórum Dóminus locutus est : * et vocavit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion species decóris ejus.

Deus manifeste veniet : * Deus noster et non silēbit.

Ignis in conspéctu ejus exardēscet : * et in circūitu ejus tempēstas vávida.

Advocábit cælum desúrsum, * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órđinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli justitiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar, Israel, et testificabor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * jumenta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatilia cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis : * eruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justitias meas, et assúmisti testaméntum meum per os tuum.

Tu vero odisti disciplinam : * et projecisti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malitia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecisti, et tácuisti.

Existimásti inique quod eris tui similis : * arguam te, et státuam contra faciē tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sa
ficáb
quo
Dei.

Qu
d
fáte ?

To
vit li
cula

Dil
nigni
gis, d

Dil
pitati

Pro
in fin

grábi
et ra
vénti

Vid
et su
dicen

non
suum

Sed
diviti
váluit

Ego
ctífera
in mi
num,

Com
quia t
nomen

est in
tuórum

Ant.
locútu
Per
sacrific
Altíssi

Sacrificium laudis honorificabit me : * et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

PSALMUS 51.

Quid gloriaris in malitia : * qui potens es in iniquitate ?

Tota die injustitiam cogitavit lingua tua : * sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem ; * iniquitatem magis, quam loqui aequitatem.

Dilexisti omnia verba praecipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem : * evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo, et radicem tuam de terra viventium.

Videbunt justi, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent : * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum :

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum : * et prevaluit in vanitate sua.

Ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in aeternum, et in saeculum saeculi.

Confitebor tibi in saeculum quia fecisti : * et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Ant. Deus deorum Dominus locutus est.

Per Annum, y. Immola Deo sacrificium laudis. *ñ.* Et redde Altissimo vota tua,

Pro uno Martyre, y. Posuisti Domine super caput ejus. *ñ.* Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus, y. Exultent justi in conspectu Dei. *ñ.* Et delectentur in laetitia.

Pro Confessore Pontifice, y. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. *ñ.* Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Confess. non Pontifice, y. Os justi meditabitur sapientiam. *ñ.* Et lingua ejus loquetur judicium.

Pro una Sancta, y. Advabit eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. Dele Domine iniquitatem meam.

Psalm. Miserere, p. 54.

Ant. t. 6. Salutare.

PSALMUS 42.

Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea : * quare me repulisti ? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara
Deus Deus meus : * quare tri-
stis es ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitebor illi : * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et
Deus meus.

Ant. t. 7. r. Ad te de luce
vigilo Deus.

Psalm. Deus Deus meus *
ad te, *ut supra*, p. 17.

Ant. t. 3. Cunctis diébus.

CANTICUM EZECHIE.

Isaïæ 38. b

EGO dixi : In dimidio diérum
meórum * vadam ad por-
tas inferi.

Quæsivi residuum annórum
meórum : * dixi : Non vidébo
Dóminum Deum in terra vi-
véntium.

Non aspiciam hóminem ul-
tra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et
convólúta est a me, * quasi
tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texénte
vita mea : dum adhuc ordírer,
succidit me : * de mane usque
ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, *
quasi leo sic contrívit ómnia
óssa mea :

De mane usque ad véspe-
ram finies me : * sicut pullus
hirúndinis sic clamábo, medi-
tábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, *
suspiciéntes in excélsis.

Dómine vim pátiar, respon-
de pro me. * Quid dicam, aut

quid respondébit mihi, cum ipse
fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos
meos * in amaritúdone ánimæ
meæ.

Dómine si sic vivitur, et in
tálibus vita spíritus mei, corri-
pics me, et vivificábis me. *
Ecce in pace amaritúdo mea
amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam
meam ut non periret, * proje-
císti post tergum tuum ómnia
peccáta mea.

Quia non inférnus confitebí-
tur tibi, neque mors laudábit
te : * non expectábunt, qui des-
céndunt in lacum, veritátem
tuam.

Vivens vivens ipse confitebí-
tur tibi, sicut et ego hódie : *
pater filiis notam fáciat veritá-
tem tuam.

Dómine salvum me fac, * et
psalmos nostros cantábitis
cunctis diébus vitæ nostræ in
domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ no-
stræ salvos nos fac Dómine.

Ant. t. 5. Omnes Angeli ejus
laudáte Dóminum de coelis.

Psalm. Laudáte Dóminum de
cœlis, p. 18.

CAPITULUM. *Rom. 13. d*

NOX præcëssit, dies autem
appropinquávit : abjiciá-
mus ergo ópera tenebrárum,
et induámur arma lucis sicut
in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

ALES diéi núntius
Lucem propínquam præ-
cinit,

Nos
Jam

Au

Ægre

Casti

Vigil

Jes

Flent

Intén

Dorm

Tu

Tu ru

Tu so

Novú

De

Ejúsq

Cum

Nunc

Am

ÿ.

sericó

mus,

Ad

nobis

in do

Pre

bentur

p. 57.

I

Inv

mine,

Ps

p. 2.

R

ER

R

Nos a

Merso

Te,

Ignósc

Ad cor

Morás

Nos excitator mentium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auferte, clamat, lectulos,
Ægro sopore desides :
Castique, recti, ac sobrii
Vigilate, jam sum proximus.

Jesum clamus vocibus,
Fientes, precantes, sobrii :

Intenta supplicatio
Dormire cor mundum vetat.

Tu Christe somnum discite :

Tu rumpe noctis vincula :
Tu solve peccatum vetus,

Novumque lumeningere.
Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,

Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Repleti sumus mane misericordia tua. ñ. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 6 r Erexit nobis Dominus cornu salutis, in domo David pueri sui.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, p. 57.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM.

Invitator. In manu tua Domine, * Omnes fines terræ.

Psalms. Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

RERUM Creator optime,
Rectorque noster, aspice :
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.

Te, sancte Christe, poscimus,
Ignosce culpis omnibus :
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus,

Mentes manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum precipit,
Paulusque gestis censuit.

Vides malum, quod fecimus :
Occulta nostra pandimus :
Preces gementes fundimus,
Dimitte quod peccavimus.

Præta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Ant. t. 8. Avertit Dominus.

PSALMUS 52.

DIXIT insipiens in corde suo : *
Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus : * non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum : * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis.

Deum non invocaverunt : * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent : * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel ? * cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israel,

PSALMUS 54.

EXAUDI Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam : * intende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea : * et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates : * et in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me : * et formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me : * et contexerunt me tenebrae :

Et dixi : Quis dabit mihi penas sicut columbae * et volabo, et requiescam ?

Ecce elongavi fugiens : * et mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitate spiritus et tempestate.

Præcipita Domine, divide linguas eorum : * quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas : * et labor in medio eius, et iniustitia.

Et non defecit de plateis eius * usura, et dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset : * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiebas cibos : * in domo Dei ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos : * et descendant in infernum viventes :

Quoniam nequitiae in habitaculis eorum, * in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi, * et Dominus salvabit me.

Vespere, et mane, et meridie narrabo, et annuntiabo : * et exaudiet vocem meam.

Rédimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi : * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, et humiliabit illos, * qui est ante saecula.

Non enim est illis commutatio, et non timuerunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum : * et ipsi sunt jacula.

Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet : * non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu vero Deus deduces eos * in puteum interitus.

Viri sanguinum, et dolosi non dimidiabunt dies suos : * ego autem sperabo in te Domine.

An
vitato
An

M
e
tota
me.

Con
mei t

bellar

Ab

ego v

In

meos,

timébo

Tota

bántur

nes co

lum.

Inha

dent :

observ

Sicu

meam,

illos : *

ges.

Deus

tiavi ti

meas in

Sicut

tunc co

retrors

In q

vero te

niam D

In De

Dómino

in Deo

quid fac

In me

que red

Quóni

Ant. Avértit Dóminus capti-
vitátem plebis suæ.

Ant. t. 8. Quóniam.

PSALMUS 55.

MISERERE mei Deus, quóniam
conculcávit me homo : *
tota die impúgnans tribulávit
me.

Conculcáverunt me inimíci
mei tota die : * quóniam multi
bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : *
ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes
meos, in Deo sperávi : * non
timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execra-
bántur : * advérsus me om-
nes cogitátiones eórum in ma-
lum.

Inhabitábunt, et abscón-
dent : * ipsi calcáneum meum
observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam
meam, pro nihilo salvos fácies
illos : * in ira pópulos confrin-
ges.

Deus, vitam meam annun-
tiávi tibi : * posuisti lácrymas
meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : *
tunc converténtur inimíci mei
retrórsus :

In quacúmque die invocá-
vero te : * ecce cognóvi quón-
iam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in
Dómino laudábo sermónem : *
in Deo sperávi, non timébo
quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, *
que reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti ánimam

meam de morte, et pedes meos
de lapsu : * ut pláceam coram
Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 56.

MISERERE mei Deus, miserére
mei : * quóniam in te con-
fidit ánimá mea.

Et in umbra alárum tuárum
sperábo, * donec tráanseat ini-
quitas.

Clamábo ad Deum altíssi-
mum * : Deum qui benefécit
mihi.

Misit de cœlo, et liberávit
me : * dedit in oppróbrium
conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam
suam, et veritátem suam, * et
eripuit ánimam meam de mé-
dio catulórum leónum : dor-
mivi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum
arma et sagittæ : * et lingua
eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus : *
et in omnem terram glória
tua.

Láqueum paravérunt pedi-
bus meis : * et incurvavérunt
ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam
fóveam : * et incidérunt in
eam.

Parátum cor meum Deus, pa-
rátum cor meum : * cantábo,
et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge
psalterium et cithara : * exúr-
gam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis
Dómine : * et psalmum dicam
tibi in Géntibus.

Quóniam magnificáta est us-

que ad cœlos misericordia tua, *
et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus; *
et super omnem terram gloria
tua.

Ant. Quoniam in te confidit
anima mea.

Ant. t. 8. f. Justa iudicâte.

PSALMUS 57.

SI vere utique iustitiam lo-
quimini: * recta iudicâte
filii hominum.

Etenim in corde iniquitates
operâmini: * in terra injusti-
tias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores a
vulva, erraverunt ab utero: *
locuti sunt falsa.

Furor illis secundum simili-
tudinem serpentis: * sicut as-
pidis surdæ, et obturantis aures
suas.

Quæ non exaudiet vocem
incantantium, * et venefici in-
cantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum
in ore ipsorum: * molas leo-
num confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tam-
quam aqua decurrens: * in-
tendit arcum suum donec in-
firmentur.

Sicut cera, quæ fluit, aufe-
rentur: * supercæcidit ignis, et
non videtur solem.

Priusquam intelligerent spi-
næ vestræ rhamnum: * sicut
viventes, sic in ira absorbet
eos.

Lætabitur justus cum vide-
rit vindictam: * manus suas
lavabit in sanguine pecca-
toris.

Et dicet homo: Si utique est
fructus justo: * utique est
Deus iudicans eos in terra.

PSALMUS 58.

ERIPE me de inimicis meis
Deus meus: * et ab insur-
gentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus
iniquitatem: * et de viris san-
guinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam
meam: * irruerunt in me
fortes.

Neque iniquitas mea, neque
peccatum meum Domine: *
sine iniquitate cucurri, et di-
rexi.

Exurge in occursum meum,
et vide: * et tu Domine Deus
virtutum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes
Gentes: * non miserearis om-
nibus, qui operantur iniquita-
tem.

Convertentur ad vespèram,
et famem patientur ut canes: *
et circuïbunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo,
et gladius in labiis eorum: *
quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridèbis
eos: * ad nihilum deduces
omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te
custodiam, quia Deus suscep-
tor meus es: * Deus meus,
misericordia ejus prævénit
me.

Deus ostendet mihi super
inimicos meos, ne occidas
eos: * nequâdo obliviscân-
tur populi mei.

Dispèrge illos in virtute

tua :
ctor
De
món
et co
bia s
Et
dacio
sumn
sumn
Et
bitur
ræ.
Cor
et fam
et circ
Ipsi
ducân
fuerin
bunt.
Ego
dinem
mane
Quia
meus,
die tri
Adj
quia De
Deus n
Ant.
minum
Ant.
DEUS
stru
et misè
Com
turbasti
tiones e
Osten
ra: * p
punctio
Dedís
Es

tua : * et depóne eos protéctor meus Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in superbia sua.

Et de excretioné et mendacio annuntiabúntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fuerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitudinem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * et refúgium meum, in die tribulationis meæ.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte filii hóminum.

Ant. t. 2. Da nobis.

PSALMUS 59.

DEUS repulisti nos, et destruxisti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovisti terram, et conturbásti eam : * sana contritiones ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctionis.

Dedisti metuéntibus te si-

Estiva.

gnificationem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * lætábor, et partibor Síchimam, et convállem tabernaculórum metibor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calcamentum meum : * mihi alienigenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munitam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nónne tu Deus, qui repulisti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribulatione : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad nihilum dedúcet tribulántes nos.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a fácie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * protégar in velamento alárum tuarum.

Quóniam tu Deus meus

exaudisti orationem meam : *
dedisti hereditatem timenti-
bus nomen tuum.

Dies super dies regis adji-
cies : * annos ejus usque in
diem generationis, et genera-
tionis.

Permanet in aeternum in
conspectu Dei : * misericor-
diam et veritatem ejus quis
requirit ?

Sic psalmum dicam nomini
tuo in saeculum saeculi : * ut
reddam vota mea de die in
diem.

Ant. Da nobis Domine auxi-
lium de tribulatione.

Ant. t. 3. Nonne Deo.

PSALMUS 61.

NONNE Deo subjecta erit ani-
ma mea ? * ab ipso enim
salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et
salutaris meus : * susceptor
meus, non movebor amplius.

Quousque irrutis in homi-
nem ? * interficitis universi
vos : tamquam parieti inclinato
et maceriae depulsae ?

Verumtamen pretium meum
cogitaverunt repellere, cu-
curri in siti : * ore suo bene-
dicebant, et corde suo male-
dicebant.

Verumtamen Deo subjecta
esto anima mea : * quoniam
ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, et
salvator meus : * adjutor
meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, et
gloria mea : * Deus auxilii
mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congre-
gatio populi, effundite coram
illo corda vestra : * Deus adju-
tor noster in aeternum.

Verumtamen vani filii ho-
minum, mendaces filii homi-
num in statibus : * ut deci-
pian ipsi de vanitate in id-
ipsum.

Nolite sperare in iniquita-
te, et rapinas nolite concu-
piscere : * divitiae si affluant,
nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo
haec audivi, quia potestas Dei
est, et tibi Domine misericor-
dia : * quia tu reddes unicui-
que juxta opera sua.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus orationem me-
am cum deprecor : * a
timore inimici eripe animam
meam,

Protexisti me a conventu
malignantium, * a multitudine
operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium
linguas suas : * intenderunt
arcum rem amarum, ut sag-
gittent in occultis immacula-
tum.

Subito sagittabunt eum, et
non timebunt : * firmaverunt
sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconde-
rent laqueos : * dixerunt :
Quis videbit eos ?

Scrutati sunt iniquitates : *
defecerunt scrutantes scruti-
nio.

Accedet homo ad cor al-
tum : * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae

sun
firm
guar
C
vide
nis
E
Dei
runt
La
no,
et
cord
An
erit
An
JUBI
ps
ejus :
ejus.
Dic
sunt
multi
tuentu
Om
psalla
nomin
Ven
terribi
lios ho
Qui
dam,
ibunt p
ipso.
Qui
sua in
super
qui exa
tur in s
Bene
strum :
vocem l

sunt plagæ eorum: * et infirmate sunt contra eos lingue eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Nonne Deo subjecta erit anima mea?

Ant. t. 6. Benedicite.

PSALMUS 65.

JUBILATE Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi lætābimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum: * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam: * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

PSALMUS 67.

EXURGAT DEUS, et dissipentur inimici ejus: * et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, defi-

cian : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásium : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus,* turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis víduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortítudine, * similiter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus cum egredereris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus,* virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis :

Mons coagulátus mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem millibus múltiplex, millia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotidie : * próspere iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sanguíne : * lingua canum tuórum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingrèssus tuos Deus, * ingrèssus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in mé-

dio
stri
In
Dón
Il
lus,
P
rum
prin
M
conf
rátu
A
lem,
nera
In
cong
cis p
dant
gént
Dí
volu
Ægy
man
Re
psall
Psa
per c
tem.
Ecc
virtú
per l
ejus,
Mir
Deus
et for
bened
Ant
nostru
Per
meam
suisti
spéctu

dio juvenulárum tympani-
striárum.

In Ecclésiis benedicite Deo
Dómino, * de fónitibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntu-
lus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eó-
rum : * príncipes Zábulon,
príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ ? *
confirma hoc Deus, quod ope-
rátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsa-
lem, * tibi offerent reges mú-
nera.

Increpa feras arúndinis,
congregatio taurórum in vac-
cis populórum : * ut exclú-
dant eos qui probáti sunt ar-
génto.

Dissipa Gentes, quæ bella
volunt : vénient legáti ex
Ægypto : * Æthiopia prævéniat
manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : *
psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit su-
per cælum cœli, * ad Orién-
tem.

Ecce dabit voci suæ vocem
virtútis, date glóriam Deo su-
per Israel ; * magnificéntia
ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis,
Deus Israel ipse dabit virtútem
et fortitúdinem plebi suæ : *
benedictus Deus.

Ant. Benedicite Gentes Deum
nostrum.

Per Annum, ý. Deus vitam
meam annuntiávit tibi. ñ. Po-
suisti lácrymas meas in con-
spéctu tuo.

Pro uno Martyre, ý. Magna
est glória ejus in salutári tuo.
ñ. Glóriam et magnum de-
còrem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus,
ý. Justi autem in perpétuum
vivent. ñ. Et apud Dóminum
est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice,
ý. Tu es sacerdos in ætér-
num. ñ. Secúndum órđinem
Melchisedech.

Pro Confessore non Pontifice,
ý. Lex Dei ejus in corde ip-
sius. ñ. Et non supplantá-
búntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ý. Elégit
eam Deus, et præelégit eam.
ñ. In tabernáculo suo habi-
táre facit eam.

AD LAUDES.

Ant. t. 7. r Amplius lava
me Dómine ab injustitia mea.

Psalm. Miserére, p. 54.

Ant. t. 8. f Te decet.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus Deus in
Sion : * et tibi reddétur
votum in Jerúsalem.

Exáudi orationem meam : *
ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalué-
runt super nos : * et impie-
tátibus nostris tu propitiábe-
ris.

Beátus, quem elegisti et as-
sumpsisti : * inhabitábit in
átriis tuis.

Replébimur in bonis do-
mus tuæ : * sanctum est tem-
plum tuum, mirábile in æqui-
táte.

Exáudi nos Deus salutáris

noster, * spes omnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinetus potentia : * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, et timebunt qui habitant terminos a signis tuis : * exitus matutini et vespere delectabis.

Visitasti terram, et inebriasti eam : * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum : * quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætabitur germians.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ : * et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguëscent speciosa deserti : * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento : * clamabunt, ætenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus Deus in Sion.

Ant. t. 8. Labia mea laudabunt te in vita mea, Deus meus.

Psalm. Deus Deus meus * ad te, p. 17.

Ant. t. 6. f Dominus iudicabit.

CANTICUM ANNE. 1. *Reg.* 2.

EXULTAVIT cor meum in Domino, * et exaltatum est cornu meum in Deo meo :

Dilatatum est os meum super inimicos meos : * quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ut est Dominus : neque enim est alius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimitia, * gloriantes :

Recedant vetera de ore vestro : quia Deus scientiarum Dominus est, * et ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est, * et infirmi accincti sunt robore.

Repleti prins, pro panibus se locaverunt : * et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos : * et quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat et vivificat, * deducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem facit et ditat, * humiliat et sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, * et de stercore elevat pauperem :

Ut sedeat cum principibus, * et solium gloriæ teneat.

Domini enim sunt cardines terræ, * et posuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum servabit, et impii in tenebris conticescent : * quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dominum formidabunt adversarii ejus : * et super ipsos in caelis tonabit :

Dominus iudicabit fines terræ, et dabit imperium regi suo, * et sublimabit cornu Christi sui.

Ant. Dominus iudicabit fines terræ.

Ant. t. 2. Cæli cælorum laudate Deum.

Psalm. Laudate Dominum de cælis, p. 18.

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abieci- mus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis : sicut in die honeste ambulamus.

HYMNUS.

Nox, et tenebræ, et nùbila,
Confusa mundi, et turbida :
Lux intrat : albescit polus :
Christus venit : discédite.

Caligo terræ scinditur,
Percussa solis spiculo,
Rebùsque jam color redit,
Vultu nitentis sferis.

Te, Christe, solum nôvimus,
Te mente pura et simplici,
Flendo, et canendo, quæsu-
mus,

Intènde nostris sensibus.

Sunt multa lucis illita,
Quæ luce purgèntur tua :

Tu vera lux cælestium
Vultu sereno illuminâ.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Parâclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

ÿ. Replèti sumus manè mi-
sericordia tua. ñ. Exultavi-
mus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f De

manu omnium qui odèrunt nos, libera nos Domine.

*Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in Feria secun-
da, p. 57.*

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM.

Invitat. Dominum, qui fecit nos, * Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

Nox atra rerum contegit
Terræ colores omnium :
Nos consistentes poscimus
Te, juste iudex cordium ;

Ut auferas plâcula,
Sordésque mentis abluas ;
Donésque, Christe, grâtiâ,
Ut arceantur crîmina.

Mens ecce torpet inopia,
Quam culpa mordet noxia :
Obscûra gestit tollere,
Et te, Redemptor, quærere.

Repelle tu calliginem
Intrinsecus quam maxime ;
Ut in beato gaudeat
Se collocari lumine.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Parâclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Ant. t. 2. Domine Deus.

PSALMUS 68.

SALVUM me fac Deus : * quô-
niam intraverunt aquæ us-
que ad animam meam.

Infixus sum in limo pro-
fundi : * et non est substantia.
Veni in altitudinem maris : *
et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, rauce

factæ sunt fauces meæ : * defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injuste : * quæ non rapui, tunc exsolvi.

Deus tu scis insipientiam meam : * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te Domine, * Domine virtutum.

Non confundantur super me, * qui quaerunt te Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium : * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me : * et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejunió animam meam : * et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium : * et factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta : * et in me psallabant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine : * tempus beneliciti Deus.

In multitudine misericordiae

tuæ exaudi me, * in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar : * libera me ab iis qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum : * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua : * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo : * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam : * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem meam, * et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me : * improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel : * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur óculi eorum ne videant : * et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram

tuam
preh
Fia
ta : *
non s
Qu
sti, p
dolor
addid
Ap
iniqu
intren
Del
tium
scriba
Ego
salus
Lau
cantic
in lau
Et p
lum n
ducen
Vid
tur : *
anima
Quo
Dómin
non de
Lau
mare,
Quo
Sion :
tates J
Et in
reditat
Et se
sidébit
nomen
D EUS
inté
juvándu

tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum déserta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justitiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vitulum novéllum, * córnua producéntem et úngulas.

Videant páuperes, et læténtur : * quærite Deum, et vivet anima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia réptilia in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion : * et ædificabúntur civitatés Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam : * et qui diligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

PSALMUS 69.

DEUS in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunnt ánimam meam.

Avertántur retrórsim, et erubescánt, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunnt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui diligit salutare tuum.

Ego vero egénus, et páuper sum : * Deus adjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Ant. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Ant. t. 6. Esto mihi.

PSALMUS 70.

IN te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum : * in justitia tua libera me, et éripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iniqui :

Quóniam tu es paciéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex úte-

ro : * de ventre matris meae tu es protector meus.

In te cantatio mea semper : * tamquam prodigium factus sum multis : et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam ; * tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis : * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : * et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum,

Dicentes : Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum : * quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me : * Deus meus in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes animae meae : * operiantur confusione et pudore, qui quaerunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo : * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justitiam tuam ; * tota die salutarem tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini : * Domine memorabor justitiae tuae solius.

Deus docuisti me a juventute mea : * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium : * Deus ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium

tuum * generationi omni, quae ventura est ;

Potentiam tuam, et justitiam tuam Deus usque in altissima, quae fecisti magna : * Deus quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, et malas : et conversus vivificasti me : * et de abyssis terrae iterum reduxisti me :

Multiplicasti magnificentiam tuam : * et conversus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi ; * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam : * cum confusi et reveriti fuerint qui quaerunt mala mihi.

PSALMUS 71.

DEUS judicium tuum regi da : * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum : * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vel-

lus,
lan
O
tia,
nec
E
que
usq
rum
C
pes
ling
R
nera
et Sa
Et
ges t
vient
Qu
poter
non c
Pa
anim
ciet.
Ex
met a
norab
illō.
Et
auro
ipso s
dicent
Et e
ra in s
extolle
ctus ej
vitate.
Sit r
in saec
net no
Et b
nes tril
tes ma

lus, * et sicut stillicidia stil-
lantia super terram.

Orietur in diebus ejus justi-
tia, et abundantia pacis, * do-
nec auferatur luna.

Et dominabitur a mari us-
que ad mare, * et a flumine
usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo prœcident Æthio-
pes: * et inimici ejus terram
lingent.

Reges Tharsis et insulæ mû-
nera offerent: * reges Arabum
et Saba dona adducent:

Et adorabunt eum omnes res-
ges terræ: * omnes Gentes ser-
vient ei:

Quia liberabit pauperem a
potente; * et pauperem, cui
non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi: * et
animas pauperum salvas fa-
ciet.

Ex usuris et iniquitate redi-
met animas eorum: * et ho-
norabile nomen eorum coram
illò.

Et vivet, et dabitur ei de
auro Arabiæ, et adorabunt de
ipso semper: * tota die bene-
dicent ei.

Et erit firmamentum in ter-
ra in summis montium, super-
extolletur super Libanum fru-
ctus ejus: * et florebut de ci-
vitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum
in sæcula: * ante solem perman-
net nomen ejus.

Et benedicentur in ipso om-
nes tribus terræ: * omnes Gen-
tes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus
Israel, * qui facit mirabilia so-
lus:

Et benedictum nomen ma-
jestatis ejus in æternum: * et
replebitur majestate ejus omnis
terra: fiat, fiat.

Ant. Estò mihi Domine in
Deum protectorem.

Ant. t. 8. Liberasti virgam.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israël Deus *
his, qui recto sunt corde!
Mei autem pene moti sunt
pedes: * pene effusi sunt gres-
sus mei.

Quia zelavi super iniquos, *
pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti
eorum; * et firmamentum in
plaga eorum.

In labore hominum non
sunt, * et cum hominibus non
flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia, *
operti sunt iniquitate, et im-
pietate sua.

Prœiit quasi ex adipe ini-
quitatis eorum: * transierunt
in antrum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt
nequitiam, * iniquitatem in ex-
celsò locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os su-
um: * et lingua eorum transi-
vit in terra.

Ideo convertetur populus
meus hic: * et dies pleni inve-
nientur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit
Deus, * et si est scientia in ex-
celsò?

Ecce ipsi peccatores, et

abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam : Narrabo sic : * ecce nationem filiorum tuorum reprobovi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei : * et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis : * deiecisti eos dum alleverentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt : * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt : * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in caelo ? * et a te quid volui super terram ?

Defecit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt : * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adherere Deo bonum est : * ponere in Domino Deo spem meam :

Ut annuntiem omnes prae-dicationes tuas, * in portis filiae Sion.

PSALMUS 73.

UT quid Deus repulisti in finem : * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae ?

Memor esto congregationis tuae, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuae : * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbiis eorum in finem : * quanta malignatus est inimicus in sancto ?

Et gloriati sunt qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa : * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum : * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum : * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta : * et nos non cognoscat amplius.

Usquequo Deus impropere-

bit i
versá
nem ?

Uto
et dex
sinu t

Deu
sæcul
in mé

Tu
mare
dracó

Tu
nis :
pulis

Tu
rónes
Ethan

Tuu
nox :
et sole

Tu
terræ
másti

Men
improp
pulus
tuum.

Ne t
fitente
perum
in fine

Résp
um : *

obscur
iniquit

Ne a
confús
laudáb

Exón
tuam :
riérum
insipié

bit inimicus : * irritat adversarius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante sæcula, * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare : * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis : * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes : * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ : * æstatem et ver tu plasmasi ea.

Memor esto hujus, inimicus impropéravit Dómino : * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ dómibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus : * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropérium tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : * superbia eorum, qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. Liberasti virgam hæreditatis tuæ.

Ant. t. 8. f Et invocabimus.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus : * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : * cum accépero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique ágere : * et delinquentibus : Nolite exaltare cornu :

Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a deserto montibus : * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc : verumtamen fæx ejus non est exinanita : * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum : * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam : * et exaltabuntur cornua justi.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæa Deus ; * in Israel magnum nomen ejus :

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit potentias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium : * terra tremuit et quievit.

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis consistebitur tibi : * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, * omnes qui in circuitu ejus affertis munerâ.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Et invocabimus nomen tuum Domine.

Ant. t. 5. Tu es Deus.

PSALMUS 76.

VOCE mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis

nocte contra eum : * et non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum : et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigiliæ oculi mei : * turbatus sum, et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos : * et annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo, * et exercitabar, et scopëbam spiritum meum.

Numquid in æternum proficiet Deus : * aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, * a generatione in generationem?

Aut obliviscetur misereri Deus? * aut continëbit in ira sua misericordias suas?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Domini : * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis : * et in adinventionibus tuis exercëbor.

Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam : * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ : * et timuerunt, et turbate sunt abyssi,

M

voce

Et

eunt

rota.

Ill

orbi

cont

In

tuæ

stigia

De

lum

Aaro

A

g

rem v

Ap

um :

initio

Qu

gnovi

narra

Nor

rum,

Nar

virtut

ejus q

Et

in Jac

Israel.

Qua

nostris

suis :

altera.

Fili

gent, *

Ut p

am, et

rum D

quiran

Ne fi

* et non
 anima
 ei, et de-
 cecitatus
 meus.
 ilias oculi
 a, et non
 os : * et
 te habui.
 nocte cum
 itabar, et
 eum.
 am profi-
 apponet
 nuc ?
 icórdiam
 genera-
 ?
 misereri
 it in ira
 ?
 : * hæc
 lsi.
 ómini : *
 tio mira-
 ómnibus
 adinven-
 r.
 ta : quis
 Deus no-
 qui facis
 pulis vir-
 misti in
 a tuum,
 e Deus,
 * et ti-
 æ sunt

Multitudo sonitus : quarum : *
 vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ trans-
 eunt : * vox tonitruï tui in
 rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ
 orbi terræ : * commota est, et
 contrémuit terra.

In mari via tua, et semitæ
 tuæ in aquis multis : * et ve-
 stigia tuâ non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves popu-
 lum tuum, * in manu Mòysi et
 Aaron.

PSALMUS 77.

ATTENDITE popule meus le-
 gem meam : * inclinâte au-
 rem vestram in verba oris mei.

Apèriam in parabolis os me-
 um : * loquar propositiones ab
 initio.

Quanta audivimus, et co-
 gnovimus ea : * et patres nostri
 narraverunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eo-
 rum, * in generatione altera.

Narrântes laudes Dòmini, et
 virtutes ejus, * et mirabilia
 ejus quæ fecit.

Et suscitâvit testimonium
 in Jacob : * et legem posuit in
 Israel.

Quanta mandâvit patribus
 nostris nota fâcere eâ filiis
 suis : * ut cognoscat generatio
 altera.

Filii qui nascentur, et exur-
 gent, * et narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem su-
 am, et non obliviscântur ope-
 rum Dei : * et mandata ejus ex-
 quirant.

Ne fiant sicut patres eorum, *

generatio prava et exasperans :

Generatio, quæ non dirèxit
 cor suum : * et non est créditus
 cum Deo spiritus ejus.

Filii Ephrem intendentes et
 mittentes arcum, * conversi
 sunt in die belli.

Non custodièrunt testamen-
 tum Dei : * et in lege ejus no-
 luèrunt ambulâre.

Et obliti sunt benefactorum
 ejus, * et mirabilium ejus, quæ
 ostendit eis.

Còram patribus eorum fecit
 mirabilia in terrâ Ægypti, * in
 campo Taneos.

Interrupit mare, et perdúxit
 eos : * et státuit aquas quasi in
 utrè.

Et deduxit eos in nube dièi, * et
 tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eré-
 mo : * et adaquâvit eos velut
 in abyssò multa.

Et eduxit aquam de petra : *
 et deduxit tamquam flumina
 aquas.

Et apposuerunt adhuc pec-
 cãre ei : * in iram excitaverunt
 Excelsum in inaquòso.

Et tentaverunt Deum in cor-
 dibus suis : * ut pèterent es-
 cas animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo : *
 dixerunt : Numquid poterit
 Deus parare mensam in de-
 sèrio ?

Quoniam percussit petram,
 et fluxerunt aquæ, * et torren-
 tes inundaverunt.

Numquid et panem poterit
 dare, * aut parare mensam po-
 pulo suo ?

Ideo audivit Dóminus, et distulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel.

Quia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus desuper, * et jánuas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et ceciderunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducáverunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occidit pingues eórum, * et eléctos Israel impedivit.

In ómnibus his peccáverunt adhuc : * et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinátione.

Cum occideret eos, quærebant eum : * et revertébantur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia

Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipsé autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum, * et non dispédet eos.

Et abundávit, ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt : * spiritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbáverunt eum in desérto, * in iram concitáverunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentáverunt Deum : * et sanctum Israel exacerbáverunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémisit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occidit in grándine véneas eórum, * et moros eórum in pruina.

Et trádedit grándini jumén-

ta eórum.

Mis nis s iram. sióné

Via non bus e rum

Et nitum mítias tabern

Et pulun tamqu

Et timuér rum o

Etir ctificat quem

Et e tes : * ram in

Et h culis e

Et te vérun testimó

runt. Et a vavéru modum si sunt

In ir in cólli ptilibus cum pr

Audí et ad Israel.

ta eorum, * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suae, * indignationem, et iram, et tribulationem: immisiones per Angelos malos.

Viam fecit semitae irae suae, non peperit a morte animabus eorum : * et iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti : * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum : * et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt : * et inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suae : * montem, quem acquisivit dextera ejus.

Et eiecit a facie eorum Gentes : * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum : * et testimonia ejus non custodierunt.

Et avertérunt se, et non servaverunt pactum : * quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis : * et in sculptilibus suis ad aemulationem eum provocaverunt.

Audívit Deus et sprexit : * et ad nihilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum : * et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum : * et haereditatem suam sprexit.

Juvenes eorum comedit ignis : * et virgines eorum non sunt lamentatae.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt : * et viduae eorum non plorabantur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora : * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernaculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et aedificavit sicut unicorium sacrificium suum in terra, * quam fundavit in saecula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post foetantes accepit eum,

Pascere Jacob servum suum, * et Israel haereditatem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui : * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Ant. l. 8. f Propitius esto.

PSALMUS 78.

DEUS venērunt Gentes in hæreditatē tuam, polluerunt templum sanctum tuum : * posuerunt Jerúsalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cœli ; * carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerúsalem : * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris ; * subsannatio, et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo Domine irascēris in finem : * accendētur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non noverunt ; * et in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt :

Quia comederunt Jacob : * et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiæ tuæ : * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutaris noster : et propter gloriā nominis tui Domine libera nos : * et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Gentibus : Ubi est Deus eorum ? * et innotescat in nationibus eorum oculis nostris,

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est : * introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui, * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum : * improperium regum, quod exprobraverunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus, et oves pascuæ tuæ, * confitemur tibi in sæculum.

In generationem et generationem * annuntiabimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

QUI regis Israel, intende : * qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestare coram Ephraim, Benjamin, et Manasse.

Excita potentiam tuam, et veni, * ut salvos facias nos.

Deus converte nos : * et ostende faciē tuam, et salvi erimus.

Domine Deus virtutum, * quousque irascēris super orationem servi tui ?

Cibabis nos pane lacrymarum : * et potum dabis nobis in lacrymis in mensura ?

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris : * et inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum converte

nos :
et sal

Vin
tulisti
planta

Dux
spectu
ejus,

Op
ejus :
Dei.

Ext
que a
flumen

Ut
riam
eam
diuntu

Ext
silva :
pastus

Deus
respice
sita vir

Et p
tavit de
filium

masti ti
Incen
increpa
bunt.

Fiat
rum de
filium

masti ti
Et no
vificabis

um invo
Domine
verte ne
ciem tu
mus,

nos : * et ostende faciem tuam,
et salvi érimus.

Vineam de Egypto trans-
tulisti : * eiecisti Gentes, et
plantásti eam.

Dux itineris fuisti in con-
spéctu ejus : * plantásti radices
ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra
ejus : * et arbústa ejus cedros
Dei.

Exténdit pálmities suos us-
que ad mare, * et usque ad
flumen propágenes ejus.

Ut quid destruxisti macé-
riam ejus : * et vindémiant
eam omnes, qui prætergre-
diúntur viam ?

Exterminávit eam aper de
silva : * et singularis ferus de-
pástus est eam.

Deus virtútum convertere : *
réspice de cælo, et vide, et vi-
sita vineam istam.

Et pérface eam, quam plan-
távit dextera tua : * et super
filiúm hómínis, quem confir-
másti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab
increpatione vultus tui peri-
bunt.

Fiat manus tua super ví-
rum dexterae tuæ, * et super
filiúm hómínis, quem confir-
másti tibi.

Et non discédimus a te, vi-
vificabis nos : * et nómen tu-
um invocábimus.

Dómine Deus virtútum con-
verté nos : * et ostende fá-
ciem tuam, et salvi éri-
mus,

Ant. Propítius esto peccátis
nostris Dómine.

Per Annum, y. Gaudébunt
lábia mea, cum cantávero ti-
bi. *ñ.* Et ánima mea, quam
redemísti.

Pro uno Martyre, y. Glória
et honóre coronásti eum Dó-
mine. *ñ.* Et constituísti eum
super ópera mánuum tuá-
rum.

*Pro pluribus Martyribus,
y.* Lætámini in Dómino, et
exultáte justi. *ñ.* Et gloriámini
omnes recti corde.

*Pro Confessore Pontifice, et
non Pontifice, y.* Amávit eum
Dóminus, et ornávit eum.
ñ. Stolum glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, y. Spécie
tua, et pulchritúdine t. a. *ñ.* In-
téndé, prospere procéde, et
regna.

AD LAUDES.

Ant. t. 8. Tibi soli peccávi,
Dómine miserére mei.

Psalm. Miserére mei, p. 54.

Ant. t. 6. Dómine.

PSALMUS 89.

DOMINE, refúgium factus es
nobis, * a generatióne in
generatióne.

Príusquam montes fierent,
aut formarétur terra et or-
bis ; * a sæculo et usque in
sæculum tu es Deus.

Ne avértas hómíne in
humilitátem : * et dixísti :
Convertimini filii hómínium.

Quóniam mille anni ante
óculos tuos, * tamquam dies
hestérna quæ præteríit,

Et custódia in nocte, * quæ

pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat, mane floreat, et transeat, * vespere decidat, induret, et areseat.

Quia defecimus in ira tua, * et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, * seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * et in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditantur, * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni: * et amplius eorum labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, * et corripiemur.

Quis novit potestatem irae tuae, * et praetimore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac, * et eruditos corde in sapientia.

Convertere Domine usquequo? * et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tua: * et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Laetati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, et in opera tua: * et dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos: * et opus manuum nostrarum dirige.

Ant. Domine refugium factus es nobis.

Ant. t. 1. f. In matutinis meditabor in te.

Psalm. Deus Deus meus, p. 17.

Ant. t. 4. Cantemus.

CANTICUM MOYSI. *Exodi* 15.

CANTEMUS Domino: gloriose enim magnificatus est, * equum et ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea, et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificabo eum: * Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus: * curus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare:

Electi principes ejus submersi sunt in mari rubro: * abyssi operuerunt eos, descenderrunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua Domine percussit inimicum: * et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios tuos:

Misisti iram tuam, quae devoravit eos sicut stipulam: * et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae:

Stetit unda fluens, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

Dixit
et com
spolia,

Evag
interfic

Flavi
ruit eos

quasi p
mentib

Quis
Domine

gnificus
atque la

bilis?

Exter
devorav

sti in r
quem re

Et pe
dine tua

ctum tu

Ascen
sunt: *

habitato

Tunc

cipes E

obtinuit

runt om

naan.

Irruat

pavor, *

chii tui:

Fiant

donec pe

Domine,
populus
disti.

Introd
in mont
firmissim
operatus
Sanctu
quod firm

Dixit inimicus : Persequar
et comprehendam, * dividam
spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, *
interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opé-
ruit eos mare : * submérsi sunt
quasi plumbum in aquis vehe-
méntibus.

Quis similis tui in fórtibus
Dómine? * quis similis tui, ma-
gnificus in sanctitáte, terribilis
atque laudábilis, fáciens mira-
bilia?

Extendisti manum tuam, et
devorávit eos terra : * dux fui-
sti in misericórdia tua pópulo
quem redemisti.

Et portásti eum in fortitú-
dine tua, * ad habitáculum sanc-
tum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti
sunt : * dolóres obtinuérunt
habitátóres Philistiim.

Tunc conturbáti sunt prin-
cipes Edom, robústos Moab
obtinuit tremor : * obrigué-
runt omnes habitátóres Chá-
naan.

Irruat super eos formido et
pavor, * in magnitúdine brá-
chii tui :

Fiant inmóviles quasi lapis,
donec pertránseat pópulus tuus
Dómine, * donec pertránseat
pópulus tuus iste, quem posse-
disti.

Introdúces eos, et plantábis
in monte hæreditátis tuæ, *
firmissimo habitáculo tuo quod
operátus es Dómine :

Sanctuárium tuum Dómine,
quod firmavérunt manus tuæ.*

Dóminus regnábít in ætérnum,
et ultra.

Ingréssus est enim eques
Phárao cum cúrribus et equi-
tibus ejus in mare : * et redú-
xit super eos Dóminus aquas
maris :

Filii autem Israel ambulavé-
runt per siccum*in médio ejus.

Ant. Cantémus Dómino glo-
rióse.

Ant. t. 6. In sanctis ejus lau-
date Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum
de cælis, p. 18.

CAPITULUM. Rom. 13. d

NOX præcéssit, dies autem
appropinquávit : abjiciá-
mus ergo ópera tenebrárum,
et induámur arma lucis : sic-
ut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

LUX ecce surgit áurea :
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculive peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculátor adstat désuper
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

ŷ. Repléti sumus mane misericórdia tua. ű. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f In sanctitate serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimicis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria, p. 57.

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM.

Invitat. Adoremus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,

Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum

In nóctibus deliquimus,
Abstérget illud cœlitus
Tuæ potestas glóriæ.

Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec criminis contágio
Tepéscat ardor spiritus.

Ob hoc Redemptor, quæsumus,

Reple tuo nos lúmine,
Per quod díerum circulis,
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. t. 1. l Exultáte.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro: * jubiláte Deo Jacob. Sumite psalmum, et date tympanum: * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae:

Quia præceptum in Israel est: * et iudicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Ægypti: * linguam quam non noverat, audivit.

Divertit ab operibus dorsum ejus: * manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te: * exaudi vi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, et contestabor te; * Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * dilata os tuum, et implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam: * et Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, * ibunt in adinventiõibus suis.

Si populus meus audisset

me:
amb
Pr
eõru
per
man
In
ei:
sæcu
Et
mén
satur

DE
deos
Us
tatem
súmi
Ju
húmi
cáte.
Eri
de m
Nes
runt,
move
ménta
Ego
Excels
Vos
morie
princi
Sur
ram:
bis in
Ant
nostro
Ant

DEUS
ne
cãris I

me: * Israel si in viis meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * et erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti: * et de petra, melle saturavit eos.

PSALMUS 81.

DEUS stetit in synagoga deorum: * in medio autem deos dijudicat.

Usquequo iudicatis iniquitatem: * et facies peccatorum sumitis?

Judicæte egeno, et pupillo: * humilem et pauperem justificæte.

Eripite pauperem: * et egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: * movebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines mariemini: * et sicut unus de principibus cadetis.

Surge Deus, iudica terram: * quoniam tu hæreditabis in omnibus Gentibus.

Ant. Exultate Deo adjutori nostro.

Ant. t. 6. Tu solus.

PSALMUS 82.

DEUS, quis similis erit tibi? * ne taceas, neque compescaris Deus:

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: * et qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium: * et cogitaverunt adversum sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente: * et non memoretur nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: * simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumæorum et Ismahelitæ:

Moab, et Agaræni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Enim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian, et Sisaræ: * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnès principes eorum, * qui dixerunt: Hæreditate possideamus sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam, * et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit silvam: * et sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tua: * et in ira tua turbabis eos.

Imple fácies eórum ignomi-
nia: * et quærent nomen
tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur
in sæculum sæculi: * et con-
fundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen
tibi Dóminus: * tu solus Al-
tíssimus in omni terra.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua
Dómine virtútum! * concu-
piscit et déficit ánima mea in
átria Dómini.

Cor meum et caro mea *
exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi
domum, * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtú-
tum: * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti qui hábitant in domo
tua Dómine: * in sæcula sæcu-
lórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxi-
lium abs te: * ascensiónes in
corde suo dispósuit, in valle
lacrymárum, in loco quem
pósuit.

Etenim benedictiónem da-
bit legislátor, ibunt de virtúte
in virtútem: * vidébitur Deus
deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáu-
di oratióem meam: * áuribus
pécepe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice De-
us: * et respice in fáciem
Christi tui.

Quia mélior est dies una in
átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo

Dei mei, * magis quam ha-
bitare in tabernáculis peccató-
rum.

Quia misericórdiam et ve-
ritátem diligit Deus: * grá-
tiam et glóriam dabit Dómi-
nus.

Non privábit bonis eos qui
ámbulant in innocéntia: * Dó-
mine virtútum, beátus homo,
qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altíssimus su-
per omnem terram.

Ant. t. 6. Benedixisti.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dómine terram
tuam: * avertisti captivi-
tátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis
tuæ: * operuísti ómnia pec-
cáta eórum.

Mitigásti omnem iram tu-
am: * avertisti ab ira indigna-
tiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris
noster: * et avérte iram tuam
a nobis.

Numquid in ætérnum irascé-
ris nobis? * aut extédes iram
tuam a generatióne in gene-
ratióne.

Deus tu convérsus vivificá-
bis nos: * et plebs tua lætábi-
tur in te.

Osténde nobis Domine mi-
sericórdiam tuam: * et salu-
táre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in
me Dóminus Deus: * quóniam
loquétur pacem in plebem
suam,

Et super sanctos suos, * et in
eos qui convertúntur ad cor.

Ve-
tes e
inhá-
Mi-
viavé
pax o
Vén-
et ju-
Éto-
nigni-
dabit
Just-
bit: *
suos.

INCLIN-
I et
inops
Cust-
niam s
fac ser
sperán-
Miser-
niam a
lætifica-
niam a
meam l
Quón-
et mitis
diæ óm-
Aurib-
oratióne
voci dep
In di-
clamávi
dísti me.
Non e
Dómine:
dum ópe-
Omnes
fecisti yé-
coram te
ficábunt
Æsta-

Verũtamen prope timen-
tes eum salutãre ipsius: * ut
inhãbitet glõria in terra nostra.

Misericõrdia et vëritas ob-
viãverunt sibi: * justitia et
pax osculatãe sunt.

Vëritas de terra orta est: *
et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dõminus dabit be-
nignitãtem: * et terra nostra
dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulã-
bit: * et ponet in via gressus
suos.

PSALMUS 85.

INCLINA Dõmine aurem tuam
et exãudi me: * quõniam
inops et pauper sum ego.

Custõdi animã meã, quõ-
niam sanctus sum: * salvum
fac servum tuum, Deus meus,
spërãntem in te.

Miserere mei Dõmine, quõ-
niam ad te clamãvi totã die: *
lætifica animã servi tui, quõ-
niam ad te Dõmine animã
meã levãvi.

Quõniam tu Dõmine suãvis
et mitis, * et multãe misericõr-
diãe omnibus invocãntibus te.

Auribus përcipe Dõmine
orationem meã: * et intẽde
voci deprecationis meãe.

In die tribulationis meã
clamãvi ad te: * quia exau-
disti me.

Non est similis tui in diis
Dõmine: * et non est secun-
dum õpera tua.

Omnes Gentes quascũmque
fecisti yënient, et adorãbunt
coram te Dõmine: * et glori-
ficãbunt nomen tuum.

Æstiva.

Quõniam magnus es tu, et
faciens mirabilia: * tu es
Deus solus.

Deduc me Dõmine in via
tua, et ingrãdiar in vritãte
tua: * lætetur cor meum ut
timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Dõmine Deus
meus in toto corde meo, * et
glorificãbo nomen tuum in
lætërnũm.

Quia misericõrdia tua ma-
gna est super me: * et eruisti
animã meã ex infërno in-
feriõri.

Deus, iniqui insurrexerunt
super me, et synagõga po-
tëntium quãsiãrunt animã
meã: * et non proposuerunt
te in conspëctu suo.

Et tu Dõmine Deus miserã-
tor et misericors, * patiens, et
multãe misericõrdiãe, et verax.

Rẽspice in me, et miserere
mei, * da impërium tuum
pũero tuo: et salvum fac fi-
lium ancillãe tuãe.

Fac mecum signum in bo-
num, ut videant qui odẽ-
runt me, et confundãn-
tur: * quõniam tu Dõmine
adjuvisti me, et consolãtus es
me.

Ant. Benedixisti Dõmine ter-
ram tuã.

Ant. t. 6. Fundamẽta ejus.

PSALMUS 86.

FUNDAMẽTA ejus in mõntibus
sanctis: * diligit Dõminus
portas Sion super õmnia taber-
nãcula Jacob.

Gloriõsa dicta sunt de te, *
civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum, * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inférióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediebar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis, in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra obliónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et máne orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióne meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum, * et notos meos a miséria.

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Ant. t. 6. Benedíctus.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióne et generatióne * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In ætér-

num
in co
ritas

Dis
ctis
vo m
num

Et
nem e
tuam.

Con
lia tua
tátem
rum.

Quó
a quáb
erit De

Deu
silio s
terribi
circuít

Dóm
similis
mine,
tuo.

Tu d
ris : *

ejus tu
Tu h

tum, su
virtútis
cos tuo

Tui
terra, o
dinem
Aquilón

Thab
ne tuo e
chium c

Firme
exaltetu
tia et ju
dis tuæ.

num misericórdia ædificabitur
in cœlis : * præparabitur vé-
ritas tua in eis.

Dispósui testaméntum elé-
ctis meis, jurávi David ser-
vo meo : * Usque in ætér-
num præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatió-
nem et generatióem * sedem
tuam.

Confitebúntur cœli mirábí-
lia tua Dómine : * etenim veri-
tatem tuam in Ecclésia sanctó-
rum.

Quóniam quis in núbibus
æquábitur Dómino : * similis
erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificáur in con-
sílio sanctórum : * magnus et
terribilis super omnes qui in
circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis
similis tibi? * potens es Dó-
mine, et véritas tua in circúitu
tuo.

Tu domináris potestáti mar-
ris : * motum autem flúctuum
ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerá-
tum, supérbum : * in bráchio
virtútis tuæ dispersísti inimi-
cos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est
terra, orbem terræ et plenitú-
dinem ejus tu fundásti : *
Aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómi-
ne tuo exultábunt, * tuum brá-
chium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et
exaltétur dextera tua : * justi-
tia et judicium præparátio se-
dis tuæ.

Misericórdia et véritas præ-
cedent faciém tuam : * beátus
pópulus, qui scit jubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus
tui ambulábunt, et in nómine
tuo exultábunt tota die : * et in
justitia tua exaltábuntur.

Quóniam glória virtútis eó-
rum tu es : * et in beneplá-
cito tuo exaltábitur cornu no-
strum.

Quia Dómini est assúptio
nostra, * et sancti Israel Regis
nostri.

Tunc locútus es in visióne
sanctis tuis, et dixisti : * Pó-
sui adjutórium in poténte : et
exaltávi eléctum de plebe mea.

Inveni David servum me-
um : * óleo sancto meo unxi
eum.

Manus enim mea auxiliábi-
túr ei : * et bráchium meum
comfortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in
eo, * et filius iniquitátis non
appónet nocére ei.

Et concidam a facië ipsius
inimicos ejus : * et odiéntes
eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et miseri-
córdia mea cum ipso : * et in
nómine meo exaltábitur cornu
ejus.

Et ponam in mari manum
ejus, * et in flumínibus dexte-
ram ejus.

Ipsé invocábit me : Pater
meus es tu : * Deus meus, et
suscéptor salutis meæ :

Et ego primogénitum ponam
illum, * excelsum præ régibus
terræ.

In ætèrnum servabo illi misericordiam meam : * et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in judiciis meis non ambulaverint :

Si justitias meas profanaverint : * et mandata mea non custodierint :

Visitabo in virga iniquitates eorum : * et in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispèrgam ab eo : * neque nocèbo in veritate mea :

Neque profanabo testamentum meum : * et quæ procedunt de lãbiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar : * semen ejus in ætèrnum manèbit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * et sicut luna perfecta in ætèrnum : et testis in cœlo fidelis.

Tu vero repulisti et despexisti : * distulisti Christum tuum.

Avertisti testamentum servi tui : * profanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruixisti omnes sepes ejus : * posuisti firmanentum ejus formidinem.

Diripuèrunt eum omnes transeuntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram depri-

mentium eum : * lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adiutorium gladii ejus : * et non es auxiliatus ei in bello.

Destruixisti eum ab emundatione : * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus : * perfudisti eum confusione.

Usquequo Dòmine avertis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua ?

Memorare quæ mea substantia : * numquid enim vane constituisti omnes filios hominum ?

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem : * eruet animam suam de manu inferi ?

Ubi sunt misericordiae tuæ antiquæ Dòmine, * sicut jurasti David in veritate tua ?

Memor esto Dòmine opprobrii servorum tuorum * (quod continui in sinu meo) multarum Gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui Dòmine, * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dòminus in ætèrnum : * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

DEUS ultionum Dòminus : * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui iudicas terram : * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Dòmine, * usquequo peccatores gloriabantur :

Effabuntur, et loquentur

iniqui-
nes,

Pó-
milia-
tuam

Vic-
cerun-
runt.

Et
Dòmin-
Jacob.

Inte-
pulo :
pite.

Qui
dier :
non co-

Qui
guet :
sciènti-

Dòm-
hòmin-
sunt.

Beat-
dieris
docuer-

Ut m-
lis : *
fòvea.

Quia
plebem
tem sua-

Quoac-
tatur in-
juxta illa-
corde.

Quis
sus mal-
stabit n-

rantes in-
Nisi q-
me : * p-

in infèrn-

iniquitatem : * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

Populum tuum Domine humiliaverunt : * et hereditatem tuam vexaverunt.

Vidua et advenam interfecerunt : * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo : * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet : * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet : * qui docet hominem scientiam?

Domini scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine, * et de lege tua docueris eum :

Ut mitiges ei a diebus malis : * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam : * et hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in iudicium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me : * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam : Motus est pes meus : * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo : * consolationes tue lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis : * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam justi : * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum : et in malitia eorum disperdet eos : * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Benedictus Dominus in æternum.

Ant. t. 2. Cantate.

PSALMUS 95.

CANTATE Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia : * Dominus autem caelos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gén-
tium, afferte Domino glóriam
et honórem, * afferte Domino
glóriam nómini ejus.

Tollite hostias, et introite in
átria ejus : * adoráte Dominum
in átrio sancto ejus.

Commoveatur a fácie ejus
universa terra : * dicite in
Géntibus quia Dominus regná-
vit.

Etenim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovebitur : *
judicabit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet
terra, commoveatur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudebunt
campi, et omnia quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt omnia li-
gna silvárum a fácie Dómini,
quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicabit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in veri-
táte suá.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exúltet
terra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judícium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justí-

tiam ejus : * et viderunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui
adorant sculptilia : * et qui
gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætata est
Sion.

Et exultavérunt filiae Ju-
dæ, * propter judícia tua Do-
mine.

Quoniam tu Dominus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dominum, odite
malum : * custódit Dominus
ánimas sanctórum suórum,
de manu peccatóris liberábit
eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memoriae sancti-
ficaciónis ejus.

Ant. Cantáte Domino, et
medicite nómini ejus.

Per Annum, y. Intret oratio
mea in conspéctu tuo Dómine.
ñ. Inclína aúrem tuam ad pre-
cem meam.

Pro uno Martyre, y. Po-
suísti, Dómine, super caput
ejus. ñ. Coronam de lapide
pretioso.

Pro pluribus Martyribus,
y. Exúltent justí in con-
spéctu Dei. ñ. Et delectentur
in lætitia.

Pro Confessore Pontifice,
y. Elegit eum Dóminus sa-
cerdótem sibi. ñ. Ad sacrifi-
cándum ei hostiam laudis,

Pro Confessore non Pontifice,
 V. Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur judicium.

Pro una Sancta, V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD LAUDES.

Ant. t. 1. l. Spiritu principali confirma cor meum Deus.

Psalm. Miserere, p. 54.

Ant. t. 8. In veritate.

PSALMUS 142.

DOMINE exaudi orationem meam : auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua : * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum servo tuo : * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi : * et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velociter exaudi me Domine : * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me, * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam : * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem : * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum Domine vivificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego servus tuus sum.

Ant. In veritate tua exaudi me Domine.

Ant. t. 1. l. Illumina Domine vultum tuum super nos.

Psalm. Deus Deus meus, p. 17.

Ant. t. 4. Domine.

CANTICUM HABACUC. Cap. 3.

DOMINE audivi auditionem tuam, * et timui.

Domine opus tuum, * in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies : * cum iratus fueris, misericordiam recordaberis.

Deus ab Austro veniet, * et sanctus de monte Pharan :

Operuit celos gloria ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * cornua in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo

ejus : * ante faciē ejus ibit mors.

Et egrediētur diabolus ante pedes ejus : * stetit et mensus est terram.

Aspexit, et dissolvit Gentes : * et contriti sunt montes sæculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab itinēribus æternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ, * turbabuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es Dómine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascēdes super equos tuos : * et quadrigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum, * juramenta tribubus quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ, viderunt te, et doluerunt montes : * gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitudo manus suas levavit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo, * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In frēmitu conculcabis terram : * et in furōre obstupescies Gentes.

Egressus es in salutem populi tui, * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii : * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, * sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus : * a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, * et subter me scateat :

Ut requiescam in die tribulationis : * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florēbit : * et non erit germen in vineis.

Mentiētur opus olivæ : * et arva non afferent cibum.

Abscindētur de ovili pecus : * et non erit armēntum in præsēpibus.

Ego autem in Dómino gaudebo : * et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitudo mea : * et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Dómine audivi auditum tuum, et timui.

Ant. t. 1. In tympano et choro, in chordis et órgano laudate Deum.

Psalm. Laudate Dóminum de cælis, p. 18.

CA
NOX
N
pr
ergo
duam
die ho

Æ
Suum
Castæ
Da
Exurg
Flagra
Grates
Ortu
Præitq
Cadunt
Lux sa
Man
bu
Noctem
Ominiq
Purgata
Quæ
In cord
Secunda
Qua ma
Deo P
Ejusque
Cum Sp
Nunc et
Amen
y. Rep
sericordi
mus, et
Ad B
viscera
stri visi
alto.
Preces
habentur
cunda, 5

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abiciamus ergo ópera tenebrarum, et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

HYMNUS.

Aterna cœli glória,
Beata spes mortalium,
Summi Tonantis Unice,
Castæque proles Virginis :
Da dexteram surgentibus,
Exurgat et mens sobria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer,
Præitque solem nuntius :
Cadunt tenæbræ noctium :
Lux sancta nos illuminet.

Manensque nostris sensibus,
Noctem repellat sæculi,
Omnique fine temporis
Purgata servet pectora.

Quæsitæ jam primum Fides
In corde radices agat,
Secunda Spes congruëat,
Qua major extat Charitas.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Y. Repleti sumus mane misericordiæ tuæ. R. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Per viscera misericordiæ Dei nostri visitavit nos Oriens ex alto.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 57.

SABBATO

AD MATUTINUM.

Invitat. Dominum Deum nostrum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

Summæ Parentis clementiæ,
Mundi regis qui machinam,
Unius et substantiæ,
Trinusque personis Deus :
Nostros pius cum canticis
Fletus benigne suscipe ;
Ut corde puro sordium
Te perfruamur largius.

Lumbos, jecurque morbidum
Flammis adure congruis ;
Accincti ut artus excubent,
Luxu remoto pessimo.

Quicumque ut horas noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Ditemur, omnes affatim
Donis beatæ patriæ.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. t. 1. Quia mirabilia.

PSALMUS 97.

Cantate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum. * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubilante Deo omnis terra ; *

cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia, * et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et exélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parásti directiónes : * judicium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dóminus.

Sequens Antiphona et Psalmus Jubiláte, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de Sancta Maria, et ejus loca dicitur Antiphona et Psalmus Bonum est * confitéri Dómino.

Ant. t. 4. Jubiláte.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætitia. Introite in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves pascuæ ejus : * introite portas ejus in confessiône, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne veritas ejus.

Vel PSALMUS 91.

BONUM est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo Altíssime;

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritatem tuam per noctem :

In decachódo psalterio : *
cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me Dómine
in factúra tua : * et in opé-
ribus mánuum tuárum exul-
tábo.

Quam magnificáta sunt ópera
tua Dómine ! * nimis profundæ
factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognós-
cet : * et stultus non intélliget
hæc.

Cum exórti fúerint peccató-
res sicut fœnum : * et appa-
rúerint omnes, qui operántur
iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæ-
culi : * tu autem Altissimus in
ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimici tui Dó-
mine, quóniam ecce inimici tui
peribunt : * et dispergéntur
omnes qui operántur iniquitá-
tem.

Et exaltábitur sicut unicór-
nis cornu meum : * et senéctus
mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus ini-
micos meos, * et in insurgén-
tibus in me malignántibus áu-
diét auris mea.

Justus ut palma florébit : *
sicut cedrus Libáni multiplicá-
bitur.

Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri flo-
rébunt.

Adhuc multiplicabúntur in
senécta úberi : * et bene pa-
tiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus
Deus noster : * et non est ini-
quitas in eo.

PSALMUS 100.

MISERICORDIAM et judicium *
cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via
immaculáta, * quando vénies
ad me.

Perambulábam in innocéntia
cordis mei, * in médio domus
meæ.

Non proponébam ante ócu-
los meos rem injústam : * fa-
ciéntes prævaricatiónes odivi.

Non adhæsit mihi cor pra-
vum : * declinántem a me ma-
lignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próxi-
mo suo, * hunc perseguébar.

Supérbo óculo, et insatiábili
corde, * cum hoc non edé-
bam.

Oculi mei ad fidéles terræ,
ut sédeant mecum : * ámbu-
lans in via immaculáta, hic
mihi ministrábat.

Non habitábit in médio do-
mus meæ qui facit supérbiam : *
qui lóquitur iniqua, non di-
réxit in conspéctu oculórum
meórum.

In matutíno interficiébam
omnes peccátóres terræ : * ut
dispéderem de civitáte Dómini
omnes operántes iniquitátem.

Ant. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Ant. Bonum est confi-
téri Dómino.

Ant. t. 1. Clamor meus.

PSALMUS 101.

DOMINE exáudi oratióne
meam : * et clamor meus
ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a
me : * in quacúmque die trí-

bulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velociter exáudi me :

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicano solitudinis ; * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimici mei : * et qui laudábant me, adversum me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fœnum arui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriale tuum in generatióem et generatióem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuerunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebántur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et videbitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humillium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne altera : * et populus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélsio sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit :

Ut audiret gémitus compeditórum : * ut solveret filios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut serviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitatem diérum meórum nuptia mihi.

Ne révoques me in dimidio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

BEN
no
tra m
ejus.
Bén
et noli
tiones
Qui
quitati
omnes
Qui
tuam :
miseri
bus.
Qui
rium t
áquilæ
Fácie
nus, *
júriam
Notas
si, * f
suas.
Miser
minus,
tum mis
Non
tur : * n
minábitu
Non s
stra feci
cúndum
tribuit n
Quónia
nem cœli
vit miser
timéntes
Quantu
cidente :
iniquitate
Quómo
liorum, n
.Esti

PSALMUS 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dómino : * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióne filius.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvénus tua.

Faciens misericórdias Dóminus, * et iudicium ómnibus injúriam patientiú.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus, * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascetur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitudinem cœli a terra, * corrobórávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus

Estica.

timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransibit in illo, et non subsistet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justitia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedicite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, facientes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedicite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui faciú voluntátem ejus.

Benedicite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominationis ejus, benedic ánima mea Dómino.

Ant. Clamor meus ad te veniat Deus.

Ant. t. 8. f. Benedic.

PSALMUS 103.

BENEDIC ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessióne, et decórem

indulisti, * amictus lumine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsuum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos spirítus : * et ministros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Abincredatióne tua fúgient : * a voce tonitruí tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operire terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt onagri in siti sua.

Super ea volúcrés cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióri-
bus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens scœnum juméntis : * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhiletet fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubilibus suis collocabúntur.

Exibit homo ad opus suum, * et ad operatióem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Domine ! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessiÓne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum máribus : * illic reptíllia, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum magnis : illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent, * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitate.

Áverténte autem te fáciem,

turb
tum
pólv
Et
crea
ciem
Si
lum
opér
Qu
eam
mont
Ca
mea :
diu s
Juc
meun
in Dó
Defi
et inq
medic

CONE
cá
nuntiá
ejus.
Can
narrát
Lau
cto eju
réntiu
Quæ
firmám
ejus ser
Memo
quæ fed
judicia
Seme
filii Jaco
Ipse D
in unive
Memo
staménti

turbabuntur : * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur : * et renovabis faciem terrae.

Sit gloria Domini in saeculum : * laetabitur Dominus in operibus suis :

Qui respicit terram, et facit eam tremere : * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea : * psallam Deo meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum : * ego vero delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint : * benedic anima mea Domino.

PSALMUS 104.

CONFITEMINI Domino, et invocate nomen ejus : * annuntiate inter Gentes opera ejus.

Cantate ei, et psallite ei : * narrate omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomine sancto ejus : * laetetur cor quaerentium Dominum.

Quaerite Dominum, et confirmamini : * quaerite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus, quae fecit : * prodigia ejus, et judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * filii Jacob electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster : * in universa terra judicia ejus.

Memor fuit in saeculum testamenti sui : * verbi, quod man-

davit in mille generationes :

Quod disposuit ad Abraham : * et juramenti sui ad Isaac :

Et statuit illud Jacob in praecipium, * et Israel in testamentum aeternum :

Dicens : Tibi dabo terram Chanaan, * funiculum hereditatis vestrae.

Cum essent numero brevi, * paucissimi et incolae ejus :

Et pertransierunt de gente in gentem, * et de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis : * et corripuit pro eis reges.

Nolite tangere christos meos, * et in prophetis meis nolite malignari.

Et vocavit famem super terram : * et omne firmamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum : * in servum venundatus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus, ferrum pertransiit animam ejus, * donec veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum : * misit rex, et solvit eum ; princeps populorum, et dimisit eum.

Constituit eum dominum domus suae : * et principem omnium possessionis suae :

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum : * et senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Aegyptum : * et Jacob aecola fuit in terra Cham.

Et auxit populum suum vehementer : * et firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum ut odirent populum ejus : * et dolui facerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum ; * Aaron, quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, * et prodigiorum in terra Cham.

Misit tenebras, et obscuravit : * et non exacerbavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem : * et occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas * in penetrabilibus regum ipsorum.

Dixit, et venit cœnomyia : * et cinifes in omnibus finibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem, * ignem comburentem in terra ipsorum.

Et percussit vineas eorum, et ficulneas eorum : * et contrivit lignum finium eorum.

Dixit, et venit locusta, et bruchus, * cujus non erat numerus :

Et comedit omne fœnum in terra eorum : * et comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terra eorum : * primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro : * et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in perfectione eorum : * quia in-

cubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, et venit coturnix : * et pane cœli saturavit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, * et electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones Gentium : * et labores populorum possederunt :

Ut custódiant justificationes ejus, * et legem ejus requirant.

Ant. Bénedic ánima mea Dómino.

Ant. t. 8. f Visita nos.

PSALMUS 103.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * auditas faciet omnes laudes ejus ?

Beáti, qui custódiunt iudicium, * et faciunt justitiam in omni tempore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito populi tui : * visita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitate electórum tuórum, ad letándum in lætitia gentis tuæ : * ut lauderis cum hæreditate tua.

Peccávimus cum pátribus

nostr

quitá

Pat

intelle

non

túdini

Et

in ma

Et :

men s

ret po

Et i

et exsi

xit eos

sérto.

Et

odiénti

de mar

Et o

eos : *

mánsit

Et er

et lau

Cito

óperum

nuérunt

Et c

céntiam

táverunt

Et de

sórum :

in ánim

Et ir

castris,

mini.

Apért

tivit Da

super o

ron.

Et exá

eórum :

peccatóre

Et fece

nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabilia tua : * non fuérunt mémores multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam faceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare rubrum, et exsiccatum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimici.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, obliti sunt opérum ejus : * et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupiérunt concupiscentiam in deserto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitionem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglútit Dathan : * et opéruit super congregatióem Abiron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vitulum in Ho-

reb : * et adoravérunt scúlpbile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vituli comedéntis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabilia in terra Cham : terribilia in Mari rubro.

Et dixit ut dispéderet eos : * si non Móyses eléctus ejus stettisset in confractiône in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus, ne dispéderet eos : * et pro nihilo habuérunt terram desidérabilem :

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudierunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in deserto :

Et ut dejiceret semen eórum in natióibus : * et dispégeret eos in regióibus.

Et initiati sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiõibus suis : * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placávit : * et cessávit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam, * in generatióem et generatióem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradiciónis : * et vexátus est Móyses propter eos :

quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis : * non disperdiderunt Gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt inter Gentes, et didicerunt opera eorum ; et servierunt sculptilibus eorum : * et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, * et filias suas demoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem : * sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum : * et fornicati sunt in adventionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum : * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus Gentium : * et dominati sunt eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum : * saepe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo : * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularentur : * et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui : * et penituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Et dedit eos in misericordias * in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus noster : * et congrega nos de nationibus :

Ut confiteamur nomini sancto tuo : * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo et usque in saeculum : * et dicet omnis populus : Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici : * et de regionibus congregavit eos.

A solis ortu, et occasu ; * ab Aquilone, et mari.

Erraverunt in solitudine in inaquoso : * viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes, et sitientes ; * anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam : * ut irent in civitatem habitacionis.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem : * et animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitate, et ferro,

Q
Dei
irrit
Et
ribu
sunt
Et
num
de n
ravit
Et
umb
eoru
Co
ricor
ejus
Qu
et ved
Sus
tis eo
tias e
Om
anima
quave
morti
Et c
cum t
cessita
Misi
vit eo
interit
Con
ricord
ejus fi
Et
laudis
ejus in
Qui
vibus,
in aqu
Ipsi
et mir
Dixit

Quia exacerbaverunt eloquia Dei : * et consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum : * infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis, * et vincula eorum dirupit.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas aereas. * et vectes ferreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitatis eorum : * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum : * et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, et sanavit eos : * et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis : * et annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, * facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini, * et mirabilia ejus in profundo.

Dixit, et stetit spiritus pro-

cellae : * et exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad caelos, et descendunt usque ad abyssos : * anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius : * et omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram : * et siluerunt fluctus ejus.

Et laetati sunt quia siluerunt : * et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltem eum in Ecclesia plebis : * et in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum, * et exitus aquarum in sitim :

Terram fructiferam in saluginem, * a malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum : * et terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes : * et constituerunt civitatem habitacionis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas : * et fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis : * et juménta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt : * et vexati sunt a tribulatione malorum, et dolore.

Effusa est contemptio super principes : * et errare fecit eos in invio, et non in via.

Et adjuvit pauperem de inopia : * et posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, et lætabuntur : * et omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, et custodiet hæc : * et intelliget misericordias Domini?

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. t. 5. Confitebor Domino.

PSALMUS 107.

PARATUM cor meum Deus, paratum cor meum : * cantabo, et psallam in gloria mea.

Exurge gloria mea, exurgam psalterium et cithara : * extingam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine : * et psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cælos misericordia tua : * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos Deus, et super omnem terram gloria tua : * ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua, et exaudi me : * Deus locutus est in sancto suo.

Exultabo, et dividam Sichimam, * et convallē tabernaculorum dimetiā.

Meus est Galaad, et meus est

Manasses : * et Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calcamentum meum : * mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos, * et non exhibis Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione : * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem : * et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

PSALMUS 108.

DEUS laudem meam ne tacearis : * quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me : * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis : * et odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorem : * et diabolus stet a dextris ejus.

Cum iudicatur, exeat condemnatus : * et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopatum ejus accipiat alter.

Fia
et ux
Nu
ejus
ciantu
Ser
substa
pian
Nor
sit q
ejus.
Fia
in ge
nomen
In r
tas pa
Domi
ejus n
Fia
per, e
moria
non es
sericor
Et p
inopen
compu
care.
Et d
veniet
diction
Et in
ut ves
sicut a
sicut o
Fia
quo op
qua ser
Hoc
hunt m
et qui
sus ani
Et tu
mecum

Fiant filii ejus orphani : *
et uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii
ejus, et mendicent, * et eji-
ciantur de habitacionibus suis.

Scrutetur foenerator omnem
substantiam ejus : * et diri-
pianit alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor : * nec
sit qui miscratur pupillis
ejus.

Fiant nati ejus in interitum : *
in generacione una deleatur
nomen ejus.

In memoriam redeat iniqui-
tas patrum ejus in conspectu
Dómini : * et peccatum matris
ejus non deleatur.

Fiant contra Dóminum sem-
per, et dispereat de terra me-
moria eorum : * pro eo quod
non est recordatus facere mi-
sericordiam.

Et persecutus est hominem
inopem et mendicum, * et
compunctum corde mortifi-
care.

Et diléxit maledictionem, et
veniet ei : * et noluit bene-
dictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sic-
ut vestimentum, * et intravit
sicut aqua in interiora ejus, et
sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum,
quo operitur ; * et sicut zona,
qua semper praecingitur.

Hoc opus eorum, qui détra-
hant mihi apud Dóminum : *
et qui loquuntur mala advér-
sus animam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac
mecum propter nomen tuum : *

quia suavis est misericordia
tua.

Libera me, quia egenus et
pauper ego sum : * et cor
meum conturbatum est intra
me.

Sicut umbra cum declinat,
ablatus sum : * et excussus
sum sicut locustae.

Genua mea infirmata sunt a
jejunio : * et caro mea immu-
tata est propter oleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis : * viderunt me, et
moverunt capita sua.

Adjuva me Dómine Deus
meus : * salvum me fac se-
cundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua
haec : * et tu Dómine fecisti
eam.

Maledicent illi, et tu benedi-
ces : * qui insurgunt in me,
confundantur : servus autem
tuus laetabitur.

Induantur qui detrahunt
mihi, pudore : * et operiantur
sicut diplóide confusione sua.

Confitebor Dómino nimis in
ore meo : * et in medio mul-
torum laudabo eum.

Quia ástitit a dextris páupe-
ris, * ut salvam faceret a per-
sequentibus animam meam.

Ant. Confitebor Dómino ni-
mis in ore meo.

Per Annum, ý. Dómine
exaudi orationem meam. *ñ.* Et
clamor meus ad te veniat.

Pro Beata Maria, ý. Diffusa
est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Pro-
pterea benedixit te Deus in æ-
térnum.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. Benigne fac in bona voluntate tua Domine.

Psalm. Miserere, p. 54.

Ant. t. 8. f. Bonum est.

PSALMUS 91.

BONUM est confiteri Domino, * et psallere nomini tuo Altissime;

Ad annuntiandum mane misericordiam tuam, * et veritatem tuam per noctem;

In decachordo psalterio; * cum cantico, in cithara.

Quia delectasti me Domine in factura tua: * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua Domine! * nimis profunde factae sunt cogitationes tuae.

Vir insipiens non cognoscat: * et stultus non intelliget haec.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fenenum: * et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem:

Ut intereant in saeculum saeculi: * tu autem Altissimus in aeternum Domine.

Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: * et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicor nis cornu meum: * et senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos, * et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Justus ut palma florebit: * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri florebitur.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: * et bene patientes erunt, ut annuntient;

Quoniam rectus Dominus Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Ant. Bonum est confiteri Domino.

Ant. t. 1. l. Metuant Dominum omnes fines terrae.

Psalm. Deus Deus meus * ad te, p. 17.

Ant. t. 6. Date magnitudinem.

CANTICUM MOYSI. *Deuter.* 32.

AUDITE caeli quae loquor, * audiat terra verba oris mei.

Concreseat ut pluvia doctrina mea, * fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillae super gramina: * quia nomen Domini invocabo.

Date magnificentiam Deo nostro: * Dei perfecta sunt opera, et omnes viae ejus iudicia.

Deus fidelis, et absque ulla iniquitate, justus et rectus: * peccaverunt ei, et non filii ejus in sordibus.

Generatio prava atque perversa. * Haecine reddis Domino popule stulte et insipientis?

N
tuus
cit,
M
rum
sing
In
annu
tuos.
Q
Gent
filios
Co
rum
rum
Pa
lus e
haere
Inv
serta,
vasta
Cir
cuit:
pillan
Sic
volan
per e
Exp
sumps
in hu
Dom
fuit:
deus a
Con
sam te
fructu
Ut s
oleum
Buty
de oval
rum, e
san:
Et h

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possedit te, et fecit, et creavit te?

Memento dierum antiquorum, * cõgita generationes singulas :

Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi; * majores tuos, et dicent tibi.

Quando dividēbat Altissimus Gentes : * quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum * juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Dõmini, pòpulus ejus : * Jacob funiculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terra deserta, * in loco horrois, et vastæ solitudinis :

Circumdūxit eum, et dõcuit : * et custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provòcans ad volandum pullos suos, * et super eos volitans.

Expandit alas suas, et assumpsit eum, * atque portavit in humeris suis.

Dõminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliēnus.

Constituit eum super excelsam terram : * ut comederet fructus agrorum,

Ut sugeret mel de petra, * oleumque de saxo durissimo :

Butyrum de armēto, et lac de ovibus, * cum adipē agnorum, et arietum filiorum Basan :

Et hircos cum medulla tri-

tici, * et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, et recalcitravit : * incrassatus, impinguatus, dilatatus,

Dereliquit Deum factorem suum, * et recessit a Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis aliēnis, * et in abominatõibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis et non Deo, * diis, quos ignorabant :

Novi recentēsque venerunt, * quos non coluerunt patres eorum.

Deum, qui te genuit dereliquisti, * et oblitus es Dõmini creatoris tui.

Vidit Dõminus, et ad iracundiam concitatus est : * quia provocaverunt eum filii sui et filia.

Et ait : Abscondam faciem meam ab eis, * et considerabo novissima eorum :

Generatio enim perversa est, * et infidēles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat deus, * et irritaverunt in vanitatibus suis :

Et ego provocabo eos in eo qui non est pòpulus, * et in gente stulta irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, * et ardēbit usque ad infēni novissima :

Devorabitque terram cum germine suo, et montium fundamenta combūret.

Congregabo super eos mala, *

et sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amarissimo :

Dentes bestiárum immittám in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládus, et intus pavór, * júvenem simul ac virginem, lacténtem cum hómine sené.

Dixi : Ubinam sunt? * cesáre faciám ex hominibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum distuli : * ne forte superbirent hostes eórum.

Et dicerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consilio est, et sine prudéntia : * útinam sapierent, et intelligerént, ac novíssima providerént.

Quómmodo persequíatur unus mille, * et duo fugent decem millia?

Nónne ideo, quia Deus suus vendidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimici nostri sunt júdices.

De vinea Sodomórum, vinea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amarissimi :

Fel dracónum vinum eórum, * et venénium áspidum insanábile.

Nónne hæc cóndita sunt

apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Méa est ultio, et ego retribuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adesse festinant témpora :

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miscrébitur.

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum victimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitaté vos protégant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me.

Ego occidam, et ego vivere faciám : percútam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábó ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit júdiciam manus meá :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retribuam.

Inebriábó sagittas meas sanguine, * et gládus meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et

de ca
rum

La
ejus,

rum

Et

hoste

erit t

An

nostr

An

sonán

Psa

coelis,

CA

NOX

Na

mus e

et ind

in die

uo

A

Te

Lucis

Discéd

Pha

Mentis

Quidq

Nox át

Ut n

Hic de

Cum l

Hoc du

Deo

Ejúsqu

Cum S

Nunc

Ame

ÿ. Re

sericórn

mus, et

Ad B

re Dóm

de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate Gentes populum ejus, * quia sanguinem servorum suorum ulciscetur :

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * et propitius erit terrae populi sui.

Ant. Date magnitudinem Deo nostro.

Ant. t. 4. In cymbalis benesonantibus laudate Deum.

Psalm. Laudate Dominum de caelis, p. 18.

CAPITULUM. Rom. 13. d.

Nox praecessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis : sicut in die honeste ambulamus.

HYMNUS.

Aurora jam spargit polim, Terris dies illabitur :
Lucis resultat spiculum :
Discadat omne lubricum.

Phantasma noctis exulet :
Mentis reatus corruat :
Quidquid tenebris horridum
Nox attulit culpae, cadat :

Ut mane quod nos ultimum
Hic deprecamur cernui ;
Cum luce nobis effluat,
Hoc dum canore concrepat.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne saeculum.
Amen.

ÿ. Repleti sumus mane misericordia tua. R. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Illuminare Domine his, qui in tenebris

sedent ; et dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces quando dicendae sunt, habentur supra in Feria secunda, p. 57.

DOMINICA

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave Maria.

ÿ. Deus in adjutorium. 16.

Ant. t. 7. f. Dixit Dominus.

PSALMUS 109.

Dixit Dominus Domino meo : *

Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet, * propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis.

Ant. t. 4. m. Fidelia.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, * in consilio justorum, et congregatione.

Magna opera Domini : * ex-

quisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus : * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus, * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui : * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo :

Ut det illis hereditatem Gentium : * opera manuum ejus veritas et iudicium.

Fidelia omnia mandata ejus : confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate et aequitate.

Redemptionem misit populo suo : * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus : * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum : * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Ant. Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in saeculum saeculi.

Ant. t. 4. m In mandatis.

PSALMUS 111.

BEATUS vir, qui timet Dominum : * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectorum benedicetur.

Gloria et divitiae in domo ejus : * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Exortum est in tenebris lu-

men rectis, * misericors, et miserator, et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in iudicio : * quia in aeternum non commovebitur.

In memoria aeterna erit justus : * ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus : * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus : justitia ejus manet in saeculum saeculi, * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet : * desiderium peccatorum peribit.

Ant. In mandatis ejus cupit nimis.

Ant. t. 7. Sit nomen Domini.

PSALMUS 112.

LAUDATE pueri Dominum : * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes Dominus, * et super caelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in caelo et in terra?

Suscitans a terra inopem, *

et d
rem
U
cipi
puli
Q
in c
laeta
A
nedi
A
mus
I
do
baro
Fa
ejus,
Ma
dani
sum.
Mo
tes :
ovium
Qu
gisti
conve
Mo
tes :
ovium
A f
ra, *
Qui
gna a
fontes
Non
bis : *
riam.
Sup
veritat
cant G
rum?
Deus

et de stercore érigens páuperem :

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætāntem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum in sæcula.

Ant. t. 4. m. Nos qui vivimus.

PSALMUS 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, *
domus Jacob de pópulo bár-
baro :

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis conversus est retrósum.

Montes exultaverunt ut arietes : * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugisti : * et tu Jordánis, quia conversus es retrósum.

Montes exultastis sicut arietes : * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum, * et rupem in fontes aquarum.

Non nobis Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * nequādo dicant Gentes : Ubi est Deus eorum?

Deus autem noster in cælo : *

omnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácrea Gentium argéntum et aurum, * ópera manuum hóminum.

Os habent, et non loquuntur : * óculos habent, et non vidéunt.

Aures habent, et non audiunt : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjutor eorum et protector eorum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjutor eorum et protector eorum est.

Qui timent Dóminum, speraverunt in Dómino : * adjutor eorum et protector eorum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedixit nobis.

Benedixit domui Israel : * benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjiciat Dóminus super vos ; * super vos, et super filios vestros.

Benedicti vos a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus, benedicimus Dómino.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consoláitur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

LUCIS Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans originem.

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.

Cœléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ŷ. Dirigátur, Dómine, orátio
mea. ŷ. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

*Predictus Hymnus cum suo
ŷ. dicitur a Dominica III Post*

Pentecosten usque ad Adventum : Capitulum verò prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Pentecosten. Dicitur etiam in seriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Similiter et ŷ. Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dominica.

CANTICUM B. MARIE VIRGINIS.

Lucæ 1. e

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spiritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progenie in progenies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et divites dimisit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS.*Ant. t. 1. f. Inclinavit.*

PSALMUS 114.

DILEXI, quoniam exaudivit
Dominus* vocem orationis
meae.Quia inclinavit aurem suam
mihi : * et in diebus meis invo-
cabo.Circumdederunt me dolores
mortis . * et pericula inferni
invenérunt me.Tribulationem et dolorem
inveni : * et nomen Domini in-
vocavi.O Domine libera animam
meam : * misericors Dominus,
et justus, et Deus noster mise-
retur.Custodiens parvulos Domi-
nus : * humiliatus sum, et li-
beravit me.Convertere anima mea in
requiem tuam : * quia Dominus
benefecit tibi.Quia eripuit animam meam
de morte, * oculos meos a lá-
crymis, pedes meos a lapsu.Placébo Domino * in regione
vivorum.*Ant. Inclinavit Dominus au-
rem suam mihi.**Ant. t. 8. f. Credidi.*

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locutus
sum : * ego autem humi-
liatus sum nimis.Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.Quid retribuam Domino, *
pro omnibus, quae retribuit
mihi?Cálicem salutáris accipiam : *
et nomen Domini invocábo.Vota mea Domino reddam
coram omni pópulo ejus : *
pretiósá in conspéctu Domini
mors sanctorum ejus.O Domine, quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et fi-
lius ancillae tuae.Dirupisti vincula mea : *
tibi sacrificábo hóstiám laudis,
et nomen Domini invocábo.Vota mea Domino redam in
conspectu omnis populi ejus : *
in atris domus Domini, in
medio tui Jerúsalem.*Ant. Credidi, propter quod
locutus sum.**Ant. t. 6. Laudate.*

PSALMUS 116.

LAUDATE Dominum omnes
gentes : * laudate eum om-
nes populi :Quoniam confirmata est su-
per nos misericordia ejus : *
et veritas Domini manet in
aeternum.*Ant. Laudate Dominum om-
nes Gentes**Ant. t. 1. l. Clamavi.*

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 119.

AD Dominum cum tribulárer
clamávi : * et exaudivit me.Domine libera animam meam
a lábiis iniquis, * et a lingua
dolosa.Quid detur tibi, aut quid ap-
ponatur tibi * ad linguam do-
losam ?Sagittae poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolatus

meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et exaudivit me.

Ant. t. 1. Unde véniet.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiõnem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitábit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dóminus custodit te, Dóminus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custodit te ab omni malo: * custodiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custodiat introitum tuum, et exitum tuum; * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Unde véniet auxilium mihi.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiõnis, qui consolátur nos in omni tribulatiõne nostra.

HYMNUS.

IMMENSE cæli conditor,
Qui mixta ne confunderent,

Aquæ fluénta dividens,
Cælum dedisti limitem.

Firmans locum cœlestibus,
Similque terræ rivulis:
Ut unda flammam temperet,
Terræ solum ne dissipent.

Infunde nunc, piissime,
Donum perennis grátiae:
Fraudis novæ ne casibus
Nos error atterat vetus.

Lucem fides adaúgeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat,
Hanc falsa nulla compri-
mant.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigátur, Dómine, oratio mea. ñ. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Magnificat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitatem meam.

In Feriis Quatuor Temporum et Vigiliarum quæ Sejulantur, post Ant. ad Magnif. dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, totum dicitur clara voce.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiõnem. ñ. Sed libera nos a malo.

ÿ. Ego dixi, Dómine miserere mei. ñ. Sana animam meam, quia peccávi tibi.

ÿ. Convertere Dómine ús-

que
sup
ÿ
mir
mod
ÿ
just
tent
ÿ
gem
qua
ÿ.
Dóm
ditát
extol
ÿ.
tuæ.
initio
ÿ.
ñ. E
tuis.
ÿ.
fúnc
dona
pétua
ÿ.
ñ. An
ÿ. I
séntib
tuos, I
ÿ.
ñ. Lib
ómnib
ÿ. M
de san
eos.
ÿ. D
meam.
te vén
Deinde
MISE
du
diam t

quequo. *ñ.* Et deprecabilis esto super servos tuos.

ÿ. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. *ñ.* Quemádmódum sperávimus in te.

ÿ. Sacerdótes tui induántur justitiam. *ñ.* Et sancti tui exútent.

ÿ. Dómine salyum fac Regem. *ñ.* Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

ÿ. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et benedic hæreditati tuæ. *ñ.* Et rege eos, et extolle illos usque in ætérnum.

ÿ. Memento congregatiónis tuæ. *ñ.* Quam possedisti ab initio.

ÿ. Fiat pax in virtúte tua. *ñ.* Et abundantia in túrribus tuis.

ÿ. Oremus pro fidélibus defúctis. *ñ.* Réquiem æternam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

ÿ. Requiéscant in pace. *ñ.* Amen.

ÿ. Pro frátribus nostris abséntibus. *ñ.* Salvos fac servos tuos, Deus meus sperántes in te.

ÿ. Pro afflictis et captivis. *ñ.* Libera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatióibus suis.

ÿ. Mitte eis Dómine auxilium de sancto. *ñ.* Et de Sion tuére eos.

ÿ. Dómine exáudi oratióem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur : PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam :

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sèrmónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundabor : * lavábis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gáudium et lætitiám : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccáttis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciè tua : * et spiritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætitiám salutáris tui : * et spiritu principalí confirma me.

Docebo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ : * et exultábit lingua mea justitiam tuam,

Dómine lábia mea apéries : *
et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifici-
cium, dedissem útique : * ho-
locáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spiritus
contribulátus : * cor contritum
et humiliátum Deus non de-
spicies.

Benigne fac Dómine in bona
voluntáte tua Sion : * ut ædi-
ficéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium
justitiæ, oblatiões, et holo-
cáusta : * tunc impónent su-
per altáre tuum vitulos.

Glória Patri.

Finito Psalmo, dicitur

ŷ. Dómine Deus virtutum
convérte nos. *ñ.* Et osténde
faciem tuam, et salvi éri-
mus.

ŷ. Exúrge Christe, ádjuva
nos. *ñ.* Et libera nos propter
nomen tuum.

ŷ. Dómine exáudi oratióem
meam. *ñ.* Et clamor meus ad
te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

*Oratio, quando propria non
assignatur, dicitur de Domi-
nica præcedenti, ut habetur in
Proprio de Tempore.*

*Ant. cum Psalmis semper
dicuntur ad Vesperas in Officio
feriali, ut hic in Psalterio.
Hymni vero ab Oct. Pentecostes
usque ad Adventum. Ant. au-
tem ad Magnificat, eisdem tem-
poribus,*

FERIA TERTIA
AD VESPERAS.

Ant. t. 4. m In domum Dó-
mini.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ
dicta sunt mihi : * in do-
mum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, *
in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur
ut civitas : * cujus participatio
ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tri-
bus, tribus Dómini, * testimó-
nium Israel ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in
judicio, * sedes super domum
David.

Rogáte quæ ad pacem sunt
Jerúsalem : * et abundántia
diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : *
et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et
 próximos meos, * loquébar pa-
cem de te :

Propter domum Dómini Dei
nostri, * quæsivi bona tibi.

Ant. In domum Dómini læ-
tántes ibimus.

Ant. t. 8. Qui hábitas.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, *
qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, *
in má nibus dominórum suó-
rum ;

Sicut óculi ancillæ in má-
nibus dómínæ suæ : * ita óculi
nostri ad Dóminum Deum no-
strum, donec misereátur nostri.

Miserere nostri Dómine, miserere nostri : * quia multum repléti sumus despectiōne:

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundantibus, et despectio supérbis.

Ant. Qui hábitas in cœlis, miserere nobis.

Ant. t. 1. f. Adjutórium.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransiuit ánima nostra : * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer crepta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. t. 8. f. Bénéfac.

PSALMUS 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion : * non

commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justí ad iniquitátem manus suas.

Bénéfac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiōnes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

Ant. Bénéfac Dómine bonis et rectis corde.

Ant. t. 1. l. Facti sumus.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gaudios nostrum : * et lingua nostra exultatiōne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrymis, * in exultatiōne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem venient cum exultatiōne, * portántes manipulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consolati.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totiús consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

TELLURIS alme Córditor,
Mundi solum qui sépara-

rans,
Pulsis aquæ moléstis,
Terram dedisti immóbilem.

Ut germen aptumí prófe-

rens,
Fulvis decora floribus,
Fœcúnda fructu siseret,
Pastúmque gratum réderet.

Mentis perústæ vulnera

Munda viróre grátiae :

Ut facta fletu diluat,

Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :

Nullis malis appróximet :

Bonis repleri gaúdeat,

Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piissime,

Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paráclito,

Regnans per omne sæculum,

Amen.

ÿ. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ñ. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Exúltet spiritus meus in Deo salutári meo.

Preces si dicendæ sint, habentur supra in Vesperis Ferie secundæ, p. 126.

FERIA QUARTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Non confundétur.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitátem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum ést vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem doloris.

Cum dederit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. Non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. t. 2. Beati.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dóminum; * qui ámbulant in viis ejus:

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex

Sion
rús
tuæ

I

tuórum

A

Dón

A

S

Israe

S

juve

potu

S

brica

proh

suan

D

vices

dánt

trórs

Sion.

Fia

rum

latur

De

num

num

ligit.

Et

ibant

per v

in nó

. An

me a

An

D^E

te

vocen

Fia

Sion : * et videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum.

Ant. t. 4. Sæpe.

PSALMUS 128.

SÆPE expugnáverunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitatem suam.

Dóminus justus concidit cervices peccatórum : * confundántur, et convertántur retrórsus omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsqvam evelátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manipulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteribant : Benedictio Dómini super vos : * benediximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea.

Ant. t. 1. l De profúndis.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendén-

tes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Ant. t. 1 l Speret.

PSALMUS 130.

DOMINE, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sùnt óculi mei :

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui conso-

latur nos in omni tribulatione nostra.

HYMNUS.

COELI Deus sanctissime,
Qui lucidas mundi plagas
Candore pingis igneo,
Augens decoro lumine.

Quarto die qui flammicam
Dum solis accendis rotam;
Lunæ ministras ordinem,
Vagosque cursus siderum.

Ut noctibus, vel lumini,
Diremptionis terminum,
Primordiis et mensium
Signum dares notissimum.

Expelle noctem cordium :
Absterge sorales mentium :
Resolve culpæ vinculum :
Everte moles criminum.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnas per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigatur Dómine oratio
mea. ñ. Sicut incensum in
conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Re-
spexit Dóminus humilitatem
meam, et fecit in me magna,
qui potens est.

*Preces quando dicendæ sunt,
habentur supra in Vesperis
Feriae secundæ, p. 126.*

FERIA QUINTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 1. l Et omnis.

PSALMUS 131.

MEMENTO Dómine David, * et
omnis mansuetudinis ejus :
Sicut juravit Dómino, * vo-
tum vovit Deo Jacob :
Si introiero in tabernaculum

domus meæ, * si ascendero in
lectum strati mei :

Si dederó somnum oculis
meis, * et palpebris meis dor-
mitionem,

Etréquiem temporibus meis,
donec inveniam locum Dómi-
no, * tabernaculum Deo Ja-
cob.

Eccc audivimus eam in
Ephrata : * invenimus eam in
campis silvæ.

Introibimus in tabernacu-
lum eius : * adorabimus in lo-
co, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in requiem
tuam, * tu et arca sanctifica-
tionis tuæ.

Sacerdotes tui induantur jus-
titiam : * et sancti tui exul-
tent.

Propter David servum tu-
um, * non avertas faciem Chri-
sti tui.

Juravit Dóminus David ve-
ritatem, et non frustrabitur
eam : * De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testa-
mentum meum, * et testimonia
mea hæc, quæ docebo eos :

Et filii eorum usque in sæ-
culum, * sedebunt super sedem
tuam.

Quóniam elégit Dóminus
Sion : * elégit eam in habitatio-
nem sibi.

Hæc requies mea in sæcu-
lum sæculi : * hic habitabo,
quóniam elégi eam.

Vidua ejus benedicens be-
nedicam : * pauperes ejus sa-
turabo panibus :

Sacerdotes ejus induam salutari : * et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicus ejus induam confusione : * super ipsum autem efflorescit sanctificatio mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis ejus.

Ant. t. 4. Ecce.

PSALMUS 132.

ECCE quam bonum, et quam jucundum, * habitare fratres in unum :

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus : * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * et vitam usque in saeculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucundum, habitare fratres in unum.

Ant. t. 3. d. Omnia.

PSALMUS 134.

LAUDATE nomen Domini, * laudate servi Domini.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus : * psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, * Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, * et Deus noster prae omnibus diis.

Estiva.

Omnia quaecumque voluit, Dominus fecit in caelo, et in terra, * in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terrae : * fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis : * qui percussit primogenita Aegypti ab homine usque ad pecus :

Et misit signa et prodigia in medio tui Aegypti : * in Pharaonem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit Gentes multas : * et occidit reges fortes.

Sehon regem Amorrhaeorum, et Og regem Basan, * et omnia regna Chanaan :

Et dedit terram eorum haereditatem, * haereditatem Israel populo suo.

Domine, nomen tuum in aeternum : * Domine memoriale tuum in generationem et generationem.

Quia judicabit Dominus populum suum : * et in servis suis deprecabitur.

Simulacra Gentium argentum et aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquuntur : * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audient : * neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel benedicite Do-

mino : * domus Aaron benedicite Domino.

Domus Levi benedicite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion* : qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quaecúmque voluit, Dóminus fecit.

Ant. t. 3. d. Quóniam in aeternum.

PSALMUS 135.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deorum : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominorum : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui facit mirabilia magna solus : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui fecit coelos in intellectu : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Solem in potestatem diéi : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestatem noctis : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eorum : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eorum : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélsó : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui divisit Mare rubrum in divisiónes : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per désertum : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Et occidit reges fortes : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Hæreditatem Israel servo suo : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimicis nostris : * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : *
quóniam in ætérnum miseri-
córdia ejus.

Confitémini Deo cœli : *
quóniam in ætérnum miseri-
córdia ejus.

Confitémini Dómino domi-
nórum : * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Ant. t. 8. Hymnum can-
táte.

PSALMUS 136.

SUPER flúmina Babilónis, il-
lic sédimus et flévimus, *
cum recordarémur Sion :

In salicibus in médio ejus, *
suspendimus órgana nostra.

Quia illic interrogaverunt
nos, qui captivos duxerunt
nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxerunt nós : *
Hymnum cantáte nobis de cán-
ticis Sion.

Quómmodo cantábitus cán-
ticum Dómini * in terra
aliéna?

Si oblitus fueró tui Jerúsa-
lem, * oblivióni detur dextera
mea.

Adhæreat lingua mea fáuci-
bus meis, * si non meminero
tui :

Si non proposúero Jerúsa-
lem, * in principio lætitiæ
meæ.

Memor esto Dómine filió-
rum Edom, * in die Jerúsa-
lem.

Qui dicunt : Exinanite, exi-
nanite : * usque ad funda-
méntum in ea.

Filia Babilónis misera : *
beátus, qui retribuet tibi re-
tributióem tuam, quam re-
tribuísti nobis.

Beátus, qui tenebit, * et
allidet párvulos tuos ad pe-
tram.

Ant. Hymnum cantáte nobis
de cánticis Sion.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus et Pater Dó-
mini nostri Jesu Christi,
Pater misericordiárum, et Deus
totius consolatióis, qui con-
solátur nos in omni tribula-
tióne nostra.

HYMNUM.

MAGNE Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relinquis gúrgiti,
Partim levas in æera.

Demersa lymphis impri-
mens,

Subvécta cœlis érigens :

Ut stirpe ab una pródita,

Diversa répleant loca.

Largire cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescire lapsus criminum,
Nec ferre mortis tedium.

Ut culpa nullum déprimat :

Nullum éfferat jactántia

Elisa mens ne concidat :

Eláta mens ne corruat.

Praesta, Pater piissime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ŷ. Dirigátur Dóminic orátio
mea. R. Sicut incensum in con-
spéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Fac

Deus potentiam in brachio tuo : disperde superbos, et exalta humiles.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Ferie secundæ, p. 126.

FERIA SEXTA

AD VESPERAS.

Ant. t. 5. In conspectu.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angélorum psallam tibi : * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me, * multiplicábis in ánima mea virtutem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audierunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humilia respicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulationis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. In conspectu Angélorum psallam tibi Deus meus.

Ant. t. 3. d Dómine.

PSALMUS 138.

DOMINE probasti me, et cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe : * semitam meam, et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovisti ómnia, novissima et antiqua : * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : * confortata est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo? * et quo a facie tua fugiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténébræ conculcábunt me, * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia ténébræ non obscurábuntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténébræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quód fecisti in occulto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum videntur óculi tui, et in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur : * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : * viri sanguinum declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione : * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nónne qui oderunt te Dómine, óderam : * et super inimicos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * interroga me, et cognosce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est : * et deduc me in via aeterna.

Ant. Dómine probasti me, et cognovisti me.

Ant. t. 4. m A viro iniquo.

PSALMUS 139.

ERIPE me Dómine ab hómine malo : * a viro iniquo éripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde : * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpéntis : * venenum aspídim sub labiis eorum.

Custódi me Dómine de manu peccatoris : * et ab hóminibus iniquis éripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine a desiderio meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaléntur.

Caput circúitus eorum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in misériis non subsistent.

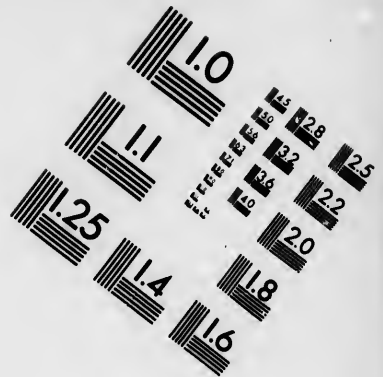
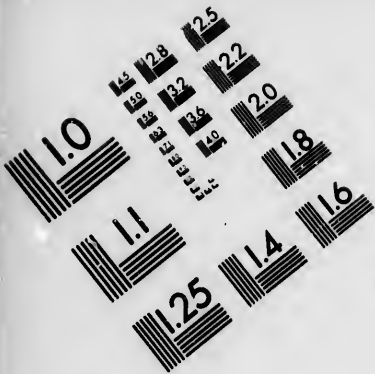
Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia faciet Dóminus judicium inopis, * et vindictam páuperum.

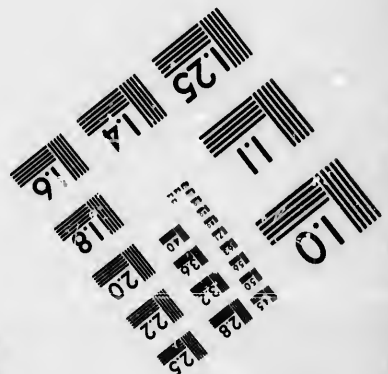
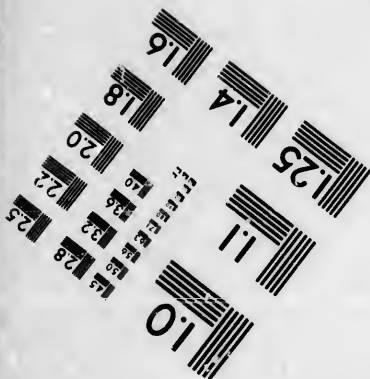
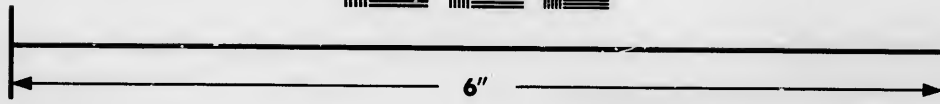
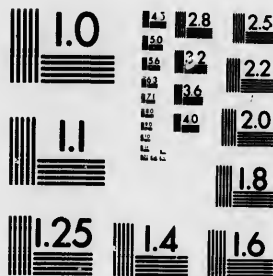
Verúmtamen justí confitebuntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo libera me Dómine.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

10
15
12.8
16
18
20
22
25

10
11
12.8
16
18
20
22
25

Ant. t. 8. f. Dómine.

PSALMUS 140.

DOMINE clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ , cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio meá sicut incénsus in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiám ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusándas excusátiones in peccátis.

Cum hominibus operántibus iniquitátem, * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio meá in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba meá quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec transeam.

Ant. Dómine clamávi ad te, exáudi me.

Ant. t. 5. Pórtio mea.

PSALMUS 141.

VOCÉ meá ad Dóminum clamávi : * voce meá ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus orationem meam, * et tribulatiómem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum : * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * absconderunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non est qui requirat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes meá, pórtio meá in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiómem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódiá ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

CAPITULUM : 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

HOMINIS supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órđinans,
Humum jubēs producere
Reptántis et feræ genus,

Et magna rerum cõpõra,
Dictu jubéntis vivida,
Per tẽporum certas vices
Obtemperáre sèrvulis.

Repelle, quod cupidinis
Ciente vi, nos impetit,
Aut móribus se suggerit,
Aut áctibus se intèrserit.

Da gaudiõrum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissolve litis vincula,
Adstringe pacis fœdera.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spirítu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigátur, Dõmine, orátio
mea. ñ. Sicut incensum in
conspèctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Depõ-
sui poténtes, sanctos perse-
quéntes : et exaltávit humiles
Christum confiténtes.

*Preces quando dicendæ sunt,
habentur supra in Vesperis
Feriæ secundæ, p. 126.*

SABBATO

AD VESPERAS.

Ant. t. 6. Benedictus.

PSALMUS 143.

BENEDICTUS Dõminus Deus
meus, qui docet manus
meas ad prælium, * et dígitos
meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refú-
gium meum, * susceptor
meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso
sperávi : * qui subdit pópulum
meum sub me.

Dõmine quid est homo, quia
innouisti ei? * aut filius ho-
minis, quia réputas eum?

Homo vanitáti similis factus
est : * dies ejus sicut umbra
prætereunt.

Dõmine inclina cœlos tuos,
et descende : * tange montes,
et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, et
dissipábis eos : * emitte sagit-
tas tuas, et conturbábis eos :

Emitte manum tuam de al-
to, éripe me, et libera me de
aquis multis : * de manu filio-
rum alienõrum :

Quorum os locútum est va-
nitátem : * et dextera eõrum,
dextera iniquitátis.

Deus canticum novum can-
tábo tibi : * in psalterio deca-
chõrdo psallam tibi.

Qui das salutem régibus : *
qui redemisti David servum
tuum de gládio maligno :
éripe me,

Et éruë me de manu filio-
rum alienõrum, quorum os
locútum est vanitátem : * et
dextera eõrum, dextera ini-
quitátis :

Quorum filii, sicut novellæ
plantatiõnes, * in juventute
sua.

Filiæ eõrum compósitæ, *
circumornatæ ut similitudo
templi.

Promptuária eõrum plena, *
eructántia ex hoc in illud.

Oves eõrum fetosæ, abun-

dantes in egressibus suis : *
boves eorum crassæ.

Non est ruina maceræ, neque transitus, * neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt : * beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

Ant. Benedictus Dominus Deus meus.

Ant. t. 8. f Per singulos dies.

PSALMUS 144.

EXALTABO te Deus meus rex : * et benedicam nomini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi : * et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dominus et laudabilis nimis ; * et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua : * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur : * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent : * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt : * et justitia tua exultabunt.

Miserator et misericors Dominus : * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis : * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine om-

nia opera tua : * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent : * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam : * et gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium sæculorum : * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis : * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt : * et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine : * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu nianum tuam : * et implet omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis : * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum : * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet : et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se : * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum : * et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Per singulos dies benedicam te Dómine.

Ant. t. 4. Laudábo.

PSALMUS 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu fúero.

Nolite confidere in principibus; * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et reuertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius: * qui fecit cælum et terram, mare et omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriam patientibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus erigit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custodit advenas, pupillum et viduam suscipiet: * et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion * in generationem et generationem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Ant. t. 8. f. Deo nostro.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decóraque laudatio.

Edificans Jerúsalem Dóminus: * dispersiones Israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde: * et alligat contritiones eorum.

Qui nómerat multitudinem stellarum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus, * et sapientiæ ejus non est número.

Suscipiens mansuetos Dóminus: * humilians autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Dómino in confessione: * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operuit cælum núbibus: * et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum, * et herbam servituti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsorum, * et pullis corvorum invocántibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: * nec in tibis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis qui sperant super misericordia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudatio.

Ant. t. 1. l. Lauda.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-

cem : * et adipe frumenti sati-
at te.

Qui emittit eloquium suum
terre, * velociter currit ser-
mo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : *
nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut
buccellas : * ante faciem frigi-
ris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et
liquefaciet ea : * flabit spiritus
ejus et fluent aquae.

Qui annuntiat verbum suum
Jacob : * justitias et judicia sua
Israel.

Non fecit taliter omni na-
tioni : * et judicia sua non ma-
nifestavit eis.

Ant. Lauda Jerúsalem Dómi-
num.

CAPITULUM. Rom. 11. d

O altitudo divitiarum sapien-
tiae, et scientiae Dei : quam
incomprehensibilia sunt judi-
cia ejus, et investigabiles viae
ejus!

HYMNUS.

JAM sol recedit igneus :
Tu lux perennis Unitas,
Nostris, beata Trinitas,
Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine,
Te deprecamur vespere :
Digneris, ut te supplices
Laudemus inter Coelites.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jügiter
Saeculum per omne gloria,
Amen.

ÿ. Vespertina oratio ascen-
dat ad te Dómine, ñ. Et de-

scendat super nos misericordia
tua.

*Capitulum, O altitudo, dici-
tur in Vesperis Sabbati, ab
Octava Pentecostes usque ad
Adventum cum Hymno et ÿ.
sequenti. Ant. ad Magnificat,
dicitur prout assignatur infra
in Proprio de Tempore. Post
Ant. dicitur Oratio propria.*

*Deinde sunt sequent. Com-
memorationes communes, seu
Suffragia Sanctorum, quae di-
cuntur etiam ad Laudes.*

COMMEMORATIO DE CRUCE.

In feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes. Ant.

Per signum Crucis de inimi-
cis nostris libera nos Deus no-
ster.

ÿ. Omnis terra adoret te, et
psallat tibi. ñ. Psalmum dicat
nómini tuo Dómine.

Orémus. ORATIO.

PERPETUA nos, quæsumus Dó-
mine, pace custodi : quos
per lignum sanctæ Crucis re-
dimere dignatus es.

*COMMEMORATIONES COMMUNES,
Sive Suffragia Sanctorum.*

*De sancta Maria, quando
non dicitur ejus Officium par-
vum.*

Ad Vesp. et Laudes, Ant.
Sancta Maria succurre miseris,
juva pusillánimes, réfove flébi-
les, ora pro pópulo, intérveni
pro clero, intercede pro devóto
femineo sexu : sentiant omnes
tuum juvamen, quicumque cé-
lebrant tuam sanctam commé-
morationem.

ÿ. Ora pro nobis sancta Dei

génitrix. *ñ.* Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Orémus. ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos,
quæsumus Dómine Deus,
perpétua mentis et corpóris
sanitate gaudere : et gloriósa
beátæ Mariæ semper virginis
intercessione, a præsentí libe-
rari tristitia, et ætérna pérfrui
kætítia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Ant. Petrus
Apóstolus, et Paulus Doctor
Géntium, ipsi nos docuerunt le-
gem tuam Dómine.

ÿ. Constitues eos principes
super omnem terram, *ñ.* Mé-
mores erunt nóminis tui Dó-
mine.

Ad Laudes, Ant. Glóriosi
principes terræ, quomodo in
vita sua dilexerunt se, ita et
in morte non sunt separati.

ÿ. In omnem terram exiit
sonus eorum. *ñ.* Et in fines
orbis terræ verba eorum.

Orémus. ORATIO.

DEUS, ejus dextera beátum
Petrum ambulátem in flu-
ctibus, ne mergerétur, erexit :
et coapóstolum ejus Paulum,
térto naufragátem, de pro-
fúndo pélagi liberávit : exáudi
nos propitius, et concéde, ut
amborum méritis æternitátis
glóriam consequámur.

*De Patrono, vel Titulari Ec-
clesiæ sit Commemorat. consueta ante vel post Commemo-
rationes prædictas, pro digni-
tate illius: et ultimo loco de Pace.*

Ad Vesp. et Laudes, Ant.

Da pacem Dómine in diébus
nostris, quia non est álius qui
pugnet pro nobis, nisi tu Deus
noster.

ÿ. Fiat pax in virtúte tua.

ñ. Et abundantia in túrribus
tuis.

Orémus. ORATIO.

DEUS, a quo sancta desidéria,
recta consilia, et justa sunt
ópera : da servis tuis illam,
quam mundus dare non po-
test, pacem : ut et corda nostra
mandátis tuis dédita, et hó-
stium sublata formidine, tém-
pora sint tua protectióne tran-
quilla. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum Filium tuum :
Qui tecum vivit et regnat in
unitate Spiritus sancti Deus
per ómnia sæcula sæculórum.
ñ. Amen.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

ÿ. Benedicámus Dómino.
ñ. Deo grátias.

ÿ. Fidélium animæ per mi-
sericórdiam Dei requiescant in
pace. *ñ.* Amen.

*Deinde dicitur secreto, Pater
noster.*

*Sic terminatur Officium, ubi
alia non sequatur Hora, ut di-
citur in Rubrica de Oratione
Dominica.*

*Dictæ Commemorat. seu Suf-
fragia dicuntur ab Octava
Pentecostes usque ad Adventum,
exceptis Duplicibus, et
infra Octavas.*

*Quando dicitur Officium bea-
tæ Mariæ, non fit alia comme-
moratio de ea.*

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit γ . Jube domine benedicere.

Bened. Noctem quietam, et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens.

η . Amen.

LECTIO BREVIS. 1: Pet. 5. c

FIRATRES, Sobrii estote, et vigilate: quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quaerens quem devoret: cui resistite fortes in fide. Tu autem Domine miserere nobis. η . Deo gratias.

γ . Adjutorium nostrum in nomine Domini. η . Qui fecit caelum et terram.

Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo Omnipotenti, beatae Mariae semper virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis Apostolis Petro, et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaeli Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis

tuis, peducat te ad vitam aeternam. η . Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicitur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, peducat vos ad vitam aeternam.

η . Amen.

INDULGENTIAM, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

η . Amen.

Et facta absolut. dicitur γ .

CONVERTE nos Deus salutaris noster. η . Et averte iram tuam a nobis.

γ . Deus in adjutorium meum intende. η . Domine ad adjuvandum me festina.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. t. 8. Miserere.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus

vestris, in cubilibus vestris
compungimini.

Sacrificáte sacrificium justí-
tiae, et speráte in Dómino. *
Multi dicunt: Quis osténdit
nobis bona?

Signátum est super nos lu-
men vultus tui Dómine: * de-
disti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicátí sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine sin-
gulariter in spe * constituisti
me.

PSALMUS 30.

In te Dómine sperávi, non
confúndar in ætérnum: * in
justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam,*
accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectó-
rem; et in domum refúgii, *
ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et
refúgium meum es tu: * et
propter nomen tuum dedúces
me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc,
quem abscondérunt mihi: *
quóniam tu es protector meus.

In manus tuas comméndo
spiritum meum: * redemisti
me Dómine Deus veritátis.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Al-
tissimi, in protectióne Dei
caeli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus
es tu, et refúgium meum: *
Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me

Estiva.

de láqueo venántium, * et a
verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit ti-
bi: * et sub pennis ejus spe-
rábis.

Scuto circúmdabit te verítas
ejus: * non timébis a timóre
noctúrno,

A sagitta volánte in die, a
negótio perambulánte in tene-
bris, * ab incúrsu, et dæmó-
nio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et
decem millia a dextris tuis: *
ad te autem non appropin-
quábit.

Verúntamen óculis tuis con-
siderábis: * et retributióne
peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes
mea: * altíssimum posuisti re-
fúgium tuum.

Non accédet ad te malum: *
et flagéllum non appropinquá-
bit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis man-
dávít de te: * ut custódiant te
in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: *
ne forte offéndas ad lápidem
pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum
ambulábis: * et conculcábis
leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit,
liberábo eum: * prótegam
eum, quóniam cognóvit nomen
meum.

Clamábit ad me, et ego
exáudiam eum: * cum ipso
sum in tribulatióne. eripiam
eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo

eum : * et osténdam illi salu-
táre meum.

PSALMUS 133.

ECCE nunc benedicite Dómi-
num, * omnes servi Dó-
mini.

Qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus
vestras in sancta, * et benedi-
cite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex
Sion, * qui fecit cælum et ter-
ram.

Ant. Miserére mihi Dómine,
et exaúdi oratióem meam.

HYMNUS.

TE lucis ante términum
Rerum | Créator pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómpri-
me,

Ne polluéantur córpora.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

CAPITULUM. *Jerem. 14. b*

TU autem in nobis es Dómi-
ne, et nomen sanctum
tuum invocátum est super
nos, ne derelinquas nos, Dó-
mine Deus noster.

ñ. Deo grátias.

ñ. *br.* In manus tuas Dómi-
ne, * Comméndo spiritum
meum. In manus. ÿ. Rede-
místi nos Dómine Deus veritá-

tis. Comméndo. Glória Patri.
In manus.

ÿ. Custódi nos Dómine. ut
pupillam óculi. ñ. Sub um-
bra alárum tuárum prótege
nos.

Ant. Salva nos.

CANTICUM SIMEONIS.

Lucæ 2. c

NUNC dimittis servum tuum
Dómine, * secúndum ver-
bum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante faciém
ómnium populórum;

Lumen ad revelatióem Gén-
tium, * et glóriam plebis tuæ
Israel.

Glória Patri, et Filio.

Ant. Salva nos Dómine vigi-
lántes, custódi nos dormiéntes:
ut vigilémus cum Christo, et
requiescámus in pace.

*Sequentes Preces semper
dicuntur, præterquam in Of-
ficio Duplici, et infra Octa-
vas.*

KYRIE eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Et ne nos indúcas in ten-
tatióem. ñ. Sed libera nos a
malo.

Credo in Deum, *secreto.*

ÿ. Carnis resurrectiόem.
ñ. Vitam ætérnam, Amen.

ÿ. Benedictus es Dómine
Deus patrum nostrórum. ñ. Et
laudábilis et gloriósus in sæ-
cula.

ÿ. Benedicámus Patrem et
Filiúm cum sancto Spíritu.

ñ. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

ÿ. Benedictus es Dómine in firmaménto cœli. ñ. Et laudábilis, et gloriósius, et superexaltátus in sæcula.

ÿ. Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. ñ. Amen.

ÿ. Dignáre Dómine nocte ista. ñ. Sine peccáto nos custodire.

ÿ. Miserére nostri Dómine. ñ. Miserére nostri.

ÿ. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ñ. Quemádmódum sperávimus in te.

ÿ. Dómine exáudi oratióem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobíscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatióem istam, et omnes insidias inimici ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.

ÿ. Dóminus vobíscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ÿ. Benedicámus Dómino. ñ. Deo grátias.

Bened. Benedicat, et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus.

ñ. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ : sed immediate dicitur sequens Antiphona.

A primis Vesperis Festi SS. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Ant.

SALVE Regina, mater misericórdiæ, vita, dulcédo, et spes nostra salve. Ad te clamámus éxules filii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes, et flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium osténde. O clemens, o pia, o dulcis virgo María.

ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix. ñ. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui gloriósæ virginitatis Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur, Spiritu sancto cooperánte præparásti : da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. ñ. Amen.

ÿ. Divinum auxilium máneat semper nobíscum. ñ. Amen.

Deinde dicitur secr. Pater noster, Ave Maria, et Credo. Sic dicitur Completorium per annum.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave Maria, et Credo : quia Complet., quod est finis officii, sic

terminari debet; et ante Matut. iterum repetitur pro principio Officii sequentis divi.

Ant. prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matut. subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando terminata aliqua Hora discedendum est a Choro: et tunc post ̄. Fidélium animæ, et Pater noster, secreto dicitur

̄. Dóminus det nobis suam pacem. ̄. Et vitam ætérnam, Amen.

Deinde prædicta Ant. et in fine, Divinum auxilium máneat semper nobiscum.

̄. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Offic. alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium dicitur tantum, Pater noster, secreto.

PRO COMMEMORATIONE

DOMINICARUM ET FERIARUM.

IN VESPERIS SABBATI.

̄. Vespertina orátio ascéndat ad te Dómine. ̄. Et descéndat super nos misericórdia tua.

IN DOMINICIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

̄. Dóminus regnávit, decórem induit. ̄. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se virtúte.

AD VESPERAS.

̄. Dirigátur Dómine orátio mea. ̄. Sicut incensum in conspéctu tuo.

IN FERIALI OFFICIO.

AD LAUDES.

FERIA II.

Ant. Benedictus Dóminus Deus Israel.

̄. Repléti sumus mane misericórdia tua. ̄. Exultávimus et delectáti sumus.

Hic ̄ dicitur etiam in aliis Feriis.

FERIA III.

Ant. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

FERIA IV.

Ant. De manu ómnium qui odérunt nos, libera nos, Dómine.

FERIA V.

Ant. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimicis nostris.

FERIA VI.

Ant. Per viscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos oriens ex alto.

SABBATO.

Ant. Illumináre, Dómine, his qui in ténébris sedent, et dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

obis suam
æternam,

Ant. et in
um maneat

tem dici-
si tunc
ffic. alio-
Horæ. Post
uando ter-
icitur tan-
creto.

UM.

m in aliis

Dominus
mo David

num qui
nos, Dó-

serviámus
t nos ab

misericór-
tavit nos

Dómine,
cedent, et
in viam

PROPRIUM DE TEMPORE.

IN FESTO SS. TRINITATIS.

AD VESPERAS.

Ant. Glória tibi Trinitas, cum
reliquis de Laudibus, p. 156.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 121,
et loco ultimi, *Psalm.* Lau-
dátate Dóminum omnes Gentes,
p. 125.

CAPITULUM. Rom. 11. d

O ALTITUDO divitiarum sa-
piéntiæ, et sciéntiæ Dei :
quàm incomprehensibilia sunt
judicia ejus, et investigábiles
viæ ejus !

HYMNUS.

JAM sol recédit igneus ;
Tu lux perénis Unitas,
Nostris, beáta Trinitas,
Inífunde amórem córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecámur vésperc ;
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter Cœlites.
Patri, simúlque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

ÿ. Benedicámus Patrem et
Filium cum sancto Spiritu.
ñ. Laudémus et superexalté-
mus eum in sæcula.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Grá-
tias tibi Deus, grátias tibi vera
et una Trinitas, una et summa
Déitas, sancta et una Unitas.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui dedisti fámulis tuis in
confessióne veræ fidei, æternæ
Trinitátis glóriam agnóscere,
et in poténtia majestátis ado-
ráre Unitátem : quæsumus, ut
ejusdem fidei firmitáte, ab óm-
nibus semper muniámur ad-
vérsis. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

*Et fit Commemoratio Domi-
nicæ primæ post Pentecosten
ut sequitur.*

Ant. Lóquere Dómine quia
audit servus tuus.

ÿ. Vespertina orátio ascén-
dat ad te Dómine. ñ. Et des-
céndat super nos misericórdia
tua.

ORATIO.

DEUS in te sperántium forti-
túdo, adésto propitius in-
vocationibus nostris : et quia
sine te nihil potest mortális in-
firmitas, præsta auxilium grá-
tiæ tuæ ; ut in exequéndis man-
dátis tuis, et voluntáte tibi et
actione placeámus. Per Domi-
num.

AD MATUTINUM.

Invitat. Deum verum, unum
in Trinitáte, et Trinitátem in
Unitáte, * Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

SUMMÆ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius et substántiæ,
Trínusque persónis Deus :
Da dexteram surgéntibus,
Exúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Deo Patri sit glória,
Natóque P. tris Unico,
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Adésto unus Deus
omnipotens, Pater, Filius, et
Spírítus sanctus.

Psalm. Dómine Dóminus no-
ster, cum reliquis ut in I No-
cturno de Communi Virgínium,
p. lxxxvij.

Ant. t. 2. Te unum in sub-
stántia, Trinitátem in persónis
confitémur.

Psalm. Cœli enárrant gló-
riam.

Ant. t. 3. Te semper idem
esse, vivere, et intelligere pro-
fitémur.

Psalm. Dómini est terra,
et plenitúdo ejus.

ÿ. Benedicámus Patrem et
Filiúm cum sancto Spírítu.

ñ. Laudémus et superexalté-
mus eum in sæcula.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Isaïa Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 6.*

IN anno, quo mórtuus est rex
Ozias, vidi Dóminum sedén-

tem super sólium excélsum et
elevátum : et ea quæ sub ipso
erant, replébant templum. Sé-
ráphim stabant super illud :
sex alæ uni, et sex alæ álteri ;
duábus velábant faciém ejus,
et quábus velábant pedes ejus,
et duábus volábant. Et clamá-
bant alter ad álterum, et dicé-
bant : Sanctus, sanctus, sanctus
Dóminus Deus exercituum, ple-
na est omnis terra glória ejus.
Et commóta sunt superliminá-
ria cárdinum a voce clamántis,
et domus repléta est fumo.

ñ. Vidi Dóminum sedéntem
super sólium excélsum et ele-
vátum, et plena erat omnis
terra majestáte ejus : * Et ea
quæ sub ipso erant, replébant
templum. ÿ. Séraphim sta-
bant super illud, sex alæ uni,
et sex alæ álteri. Et ea quæ.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

ET dixi : Væ mihi, quia tá-
cui, quia vir pollútus lá-
biis ego sum, et in médio pó-
puli pollúta lábia habéntis ego
hábito, et Regem Dóminum
exercituum vidi óculis meis.
Et volávit ad me unus de Sé-
raphim, et in manu ejus cá-
culus, quem fórcipe túlerat de
altári. Et tétigit os meum, et
dixit : Ecce tétigit hoc lábia
tua, et auferétur iniquitas tua,
et peccátum tuum mundábi-
tur. Et audívi vocem Dómini
dicéntis : Quem mittam ? et
quis ibit nobis ? Et dixi : Ecce
ego, mitte me.

ñ. Benedíctus Dóminus Deus

Israel, qui facit mirabilia magna solus : * Et benedicum nomen majestatis ejus in ætèrnum. *ÿ.* Replèbitur majestàte ejus omnis terra : fiat, fiat. Et benedictum.

Bened. Spiritus sancti gràtia.

LECTIO III.

ET dixit : Vade, et dices pópulo huic : Audíte audientes, et nolite intelligere : et vidète visiònem, et nolite cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava : et óculos ejus claude : ne forte videat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intèl ligat, et convertátur, et sanem eam. Et dixi : Usquequo Dómine? Et dixit : Donec desoléntur civitatés absque habitátore, et domus sine hómine, et terra relinquétur desérta. Et longe fáciat Dóminus hómines, et multiplicábitur quæ derelicta fúerat in médio terræ.

ñ. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * Et métuant eum omnes fines terræ. *ÿ.* Deus miscreátur nostri, et benedicat nos Deus. Et métuant. Glória Patri. Et métuant.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trinitas.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite má nibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus,

terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjéit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Ant. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trinitas.

Ant. t. 5. Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trinitas.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis, * in civitatè Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilonis civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, com-

móti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vídimus in civitaté Dómini virtutum, in civitaté Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætétur mons sion, et exúltent filiaé Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam : * narráte in túribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trinitas.

Ant. t. 6. Libera nos, salva nos, vivifica nos, o beáta Trinitas.

PSALMUS 71.

DEUS judicium tuum regi da : * et justitiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justitia, * et páuperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem pópulo; * et colles justitiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stíllantia super terram.

Oriétur in diébus ejus justitia, et abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrarum.

Coram illo prócident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ múnera offerent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et inopi : * et ánimas páuperum salvas faciet.

Ex usúris et iniquitaté rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso setóper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, super-

extollétur super Libanum fructus ejus : * et florébunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus :

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Libera nos, salva nos, vivifica nos, o beáta Trinitas.

ÿ. Benedictus es Dómine in firmaménto cœli. *R.* Et laudabilis et gloriósius in sæcula.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Ex libro sancti Fulgéntii Episcopi, de fide ad Petrum.

LECTIO IV.

Inter Opera Augustini, tom. 3.

FIDES, quam sancti Patriárchæ atque Prophétæ ante incarnationem Filii Dei divinitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, et Spiritus sancti magisterio instrúcti non solum sermóne prædicavérunt, verum étiam ad instructionem salubérrimam posterórum scriptis suis inditam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id

est, Patrem, et Filium, et Spíritum sanctum. Sed Trinitas vera non esset, si una eadémque persóna dicerétur Pater et Filius et Spiritus sanctus.

R. Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabilia. ÿ. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam, redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu es Deus qui facis mirabilia.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Si enim, sicut est Patris et Filii et Spiritus sancti una substántia, sic esset una persóna : nihil omnino esset, in quo veráciter Trinitas dicerétur. Rursus quidem Trinitas esset vera : sed unus Deus Trinitas ipsa non esset, si quemádmodum Pater et Filius et Spiritus sanctus personarum sunt ab invicem proprietáte distincti, sic fuissent naturarum quoque diversitate discreti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitate, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trinitas est, naturaliter verum est : propterea ipse verus Deus in personis Trinitas est, et in una natura unus est.

R. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiarum actio in sæcula sempiterna, * O beáta Trinitas. ÿ. Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudabile, et superexaltatum in sæcula. O beáta.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

PER hanc unitatem naturalem totus Pater in Filio et Spiritu sancto est, totus Filius in Patre et Spiritu sancto est, totus quoque Spiritus sanctus in Patre et Filio. Nullus horum extra quemlibet ipsorum est: quia nemo alium aut præcedit æternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate: quia nec Filio, nec Spiritu sancto, quantum ad naturæ divinæ unitatem pertinet, aut anterior aut major Pater est: nec Filii æternitas atque immensitas, velut anterior aut major, Spiritus sancti immensitatem æternitatemque aut præcedere, aut excedere naturaliter potest.

ñ. Magnus Dominus, et laudabilis nimis: * Et sapientiæ ejus non est numerus. ŷ. Magnus Dominus, et magna virtus ejus: et sapientiæ ejus non est finis. Et sapientiæ ejus. Glória Patri. Et sapientiæ ejus.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. l Cháritas Pater est, grátia Filius, communicatio Spiritus sanctus, o beáta Trinitas.

Psalm. Cantáte.... omnis terra, cum reliquis ut in III Nocturno de Communi Virginum, p. xcij.

Ant. t. 8. f Verax est Pater, véritas Filius, véritas Spiritus sanctus, o beáta Trinitas.

Psalm. Dominus regnavit, exúltet.

Ant. t. 8. Pater et Filius et Spiritus sanctus una substántia est, o beáta Trinitas.

Psalm. Cantáte... Quia.

ŷ. Verbo Dómini cæli firmáti sunt. ñ. Et spiritu oris ejus omnis virtus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ŷ. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 28. d*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Nazianzénii.

In Tractatu de Fide, post initium.

QUIS Catholicórum ignórat, Patrem vere esse Patrem, Filium vere Filium, et Spiritum sanctum vere esse Spiritum sanctum? sicut ipse Dominus ad Apóstolos suos dicit: Eúntes baptizáte omnes Gentes in nómine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Hæc est perfectá Trinitas in unitate consistens, quam scilicet unius substántiæ profitémur. Non enim nos secundum córporum conditionem, divisionem in Deo fácimus: sed secundum divinæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est, et nóminum persónas vere constáre

crédimus, et unitátem divinitáti esse testámur.

ñ. Benedicámus Patrem et Filium cum sancto Spiritu : * Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. †. Benedictus es Dómine in firmaménto cœli, et laudábilis, et gloriósus in sæcula. Laudémus.

Bened. Divinum auxílium.

LECTIO VIII.

NEC extensíonem partis ali-
cújus ex parte, ut quidam
putavérunt, Dei Filium dici-
mus : Nec verbum sine re,
velut sonum vocis accipimus :
sed tria nómina, et tres persónas,
unius esse esséntiæ, unius
majestátis atque poténtiæ cré-
dimus. Et ideo unum Deum
confitémur : quia únitas maj-
jestátis, plúrium vocábulo
deos próhibet appellári. Dé-
nique Patrem et Filium cathó-
lice nominámus : duos autem
Deos dicere, nec póssumus,
nec debémus. Non quod Filius
Dei Deus non sit, imo verus
Deus de Deo vero : sed quia
non aliúnde, quam de ipso
uno Patre, Dei Filium nóvi-
mus, perinde unum Deum dí-
cimus. Hoc enim Prophétæ,
hoc Apóstoli tradidérunt : hoc
ipse Dóminus dócuit, cum
dicit : Ego et Pater unum su-
mus. Unum ad unitátem divi-
nitátis, ut dixi, refert : Su-
mus autem, persónis assignat.

ñ. Duo Séraphim clamábant
alter ad álterum : * Sanctus,
sanctus, sanctus, Dóminus
Deus Sábaoth : * Plena est

omnis terra glória ejus. †. Tres
sunt qui testimónium dant in
cœlo, Pater, Verbum, et Spí-
ritus sanctus : et hi tres unum
sunt. Sanctus. Glória Patri.
Plena est.

Bened. Per Evangélica dicta.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO IX. *Cap. 6. c*

IN illo témpore : Dixit Jesus
discípulis suis : Estóte mise-
ricórdes, sicut et Pater vester
miséricors est. Et réliqua.

Homília sancti Augustini
Episcopi.

*Sermone 15. in Evangelium
Matthæi, de verbis Do-
mini, post initium.*

Duo sunt ópera misericór-
diæ, quæ nos liberant, quæ
bréviter ipse Dóminus pósuit
in Evangélio : Dimittite, et
dimittétur vobis : Date, et dá-
bitur vobis. Dimittite, et di-
mittétur vobis, ad ignoscén-
dum pértinet : Date, et dábi-
tur vobis, ad præstándum
beneficium pértinet. Quod ait
de ignoscéndo, et tu vis tibi
ignósci quod peccas, et habes
álium cui tu possis ignóscere.
Rursus, quod pértinet ad tri-
buéndum beneficium, petit te
mendicus, et tu es Dei mendí-
cus. Omnes enim quando orá-
mus, mendíci Dei sumus, ante
jánuam magni Patrisfamilias
stamus. imo et prostérni-
mur, supplices ingemiscimus,
áliquid volétes accipere : et
ipsum áliquid, ipse Deus est.
Quid a te petit mendícus? Pa-

nem. Et tu quid petis a Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi? Ignosci vobis vultis, ignoscite. Remittite, et remittetur vobis. Accipere vultis: date et dabitur vobis.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. r Glória tibi Trinitas * æqualis, una Déitas, et ante omnia sæcula, et nunc et in perpetuum.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 2. Laus et perennis glória * Deo Patri, et Filio, sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

Ant. t. 3. r Glória laudis * résonet in ore ómnium Patri, genitæque Proli, Spiritui sancto páriter resúltet laude perenni.

Ant. t. 4. Laus Deo Patri, parilique Proli, et tibi sancte stúdio perenni Spiritus, nostro résonet ab ore omne per ævum.

Ant. t. 5. Ex quo omnia, * per quem omnia, in quo omnia: ipsi glória in sæcula.

CAPITULUM. *Rom. 11. d*

O ALTITUDO divitiarum sapientiæ, et scientiæ Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia ejus, et investigabiles viæ ejus!

HYMNUS.

TU Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quæ re-
gis,

Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.

Ortus refulget lucifer,
Præitque solem nuntius:
Cadunt tenæbræ noctium:
Lux sancta nos illuminet.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Benedicamus Patrem et
Filium cum sancto Spiritu.
R̄. Laudemus et superexalté-
mus eum in sæcula.

Ad Bened. Ant. t. 6. Bene-
dicta sit sancta, creatrix et gu-
bernatrix ómnium, sancta et
individua Trinitas, nunc, et
semper, et per infinita sæcula
sæculórum.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui dedisti famulis tuis in
confessione veræ fidei, ætér-
næ Trinitatis glóriam agnó-
scere, et in potentia majestá-
tis adorare Unitatem: quæsu-
mus, ut ejúsdem fidei firmi-
tate, ab ómnibus semper mu-
niámur advérsis. Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum: Qui tecum vivit
et regnat.

*Et sit Commemoratio Domi-
nicæ. Ant.* Estote ergo miseri-
córdes, sicut et Pater vester
misericors est, dicit Dómi-
nus.

ÿ. Dóminus regnavit, decó-
rem induit. R̄. Induit Dóminus
fortitudinem, et præcinxit se
virtute.

ORATIO.

DEUS in te sperantium fortitudo, adesto propitius invocationibus nostris: et quia sine te nihil potest mortalium infirmitas, præsta auxilium gratiæ tuæ; ut in exequendis mandatis tuis, et voluntate tibi et actione placeamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD PRIMAM.

Psalmi ut in Festo Duplici, cum Symbolo S. Athanasii.

AD TERTIAM.

Ant. Laus et perennis gloria.

Capitulum. O altitudo, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Benedicamus Patrem, et Filium, * Cum sancto Spiritu. Benedicamus. *ÿ.* Laudemus et superexaltemus eum in sæcula. Cum sancto. Glória Patri. Benedicamus.

ÿ. Benedictus es Domine in firmamento cæli. *ñ.* Et laudabilis et gloriósus in sæcula.

AD SEXTAM.

Ant. Glória laudis.

CAPITULUM. 2. Cor. 13. d

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et charitas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. Amen. *ñ.* Deo grátias.

ñ. br. Benedictus es Domine, * In firmamento cæli. Benedictus. *ÿ.* Et laudabilis, et gloriósus in sæcula. In firmamento. Glória Patri. Benedictus.

ÿ. Verbo Domini cæli fir-

máti sunt. *ñ.* Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

AD NONAM.

Ant. Ex quo omnia.

CAPITULUM. 1. Joan. 5. b

TRES sunt qui testimonium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spiritus sanctus, et hi tres unum sunt.

ñ. br. Verbo Domini, * Cæli firmati sunt. Verbo. *ÿ.* Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. Cæli. Glória Patri. Verbo.

ÿ. Sit nomen Domini benedictum. *ñ.* Ex hoc nunc et usque in sæculum.

AD VESPERAS.

* *Ant.* Glória tibi Trinitas, cum reliquis ut supra in Laudibus, p. 156.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 121.

CAPITULUM. Rom. 11. d

O ALTITUDO divitiarum sapientiæ, et scientiæ Dei: quam incomprehensibilia sunt judicia ejus, et investigabiles viæ ejus!

HYMNUS.

JAM sol recedit igneus;
Tu lux perennis Unitas,
Nostris, beata Trinitas,
Infunde amorem cordibus.
Te mane laudum carmine,
Te deprecamur vespere;
Digneris, ut te supplices
Laudemus inter Cælités.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jùgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

ŷ. Benedictus es Dómine in firmaménto cæli. r̄. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Te Deum Patrem ingénitum, te Filium unigénitum, te Spíritum sanctum Paráclitum, sanctam et individua Trinitátem, toto corde et ore confitémur, laudámus, atque benedicimus: tibi glória in sæcula.

Oratio. Omnipotens, ut *supra*, p. 156.

Pro Commemoratione Dominicæ, Ant. Nolite judicáre, ut non judicémini: in quo enim iudicio iudicaveritis, iudicabimini, dicit Dóminus.

ŷ. Dirigátur Dómine orátio mea. r̄. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Oratio. Deus in te sperántium, ut *supra*, p. 157.

FERIA SECUNDA.

Omnia dicuntur ut in Psalterio, cum Oratione præcedentis Dominicæ. Deus in te sperántium, p. 157.

Hac nocte ponuntur libri Regum, de quibus legitur usque ad Dominicam primam Augusti; si quid vero de his libris supersit, adveniente dicta Dominica, omittitur.

Incipit liber primus Regum.

LECTIO I. Cap. 1.

FUIT vir unus de Ramáthaïm Sophim, de monte Ephraïm, et nomen ejus Elcana, filius Jéroham, filii Eliu, filii Thohu, filii Suph, Ephrathæus: et habuit duas uxóres, nomen uni Anna, et nomen secundæ Phe-

nénna. Fuerúntque Phenénæ filii: Annæ autem non erant liberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret, et sacrificáret Dómino exercituum in Silo. Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni et Phinees, sacerdótes Dómini.

r̄. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ŷ. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferíte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

VENIT ergo dies, et immolávit Elcana, deditque Phenénæ uxóri suæ, et cunctis filiis ejus et filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, et vehementer angébat, in tantum, ut exprobráret quod Dóminus conclusisset vulvam ejus: sicque faciébat per singulos annos, cum redeúnte tẽpore ascenderent ad tẽplum Dómini: et sic provocábat eam. Porro illa flebat, et non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna cur fles? et quare non cómedis? et quam ob rem affligitur cor tuum? Numquid non ego mélior tibi sum, quam decem filii?

r̄. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum,

et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. *ÿ.* Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

SURREXIT autem Anna postquam coméderat et biberat in Silo. Et Heli sacerdote sedente super sellam ante postes templi Dómini, cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, et votum vovit, dicens : Dómine exercituum, si respiciens videris afflictiónem fámulæ tuæ, et recordátus mei fúeris, nec oblitus ancillæ tuæ, dederisque servæ tuæ sexum virilem : dabo eum Dómino órnnibus diébus vitæ ejus, et novácula non ascéndet super caput ejus.

ñ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu héstiæ liberávit me : * Ipse me eripiet de mánibus inimicórum meórum. *ÿ.* Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me eripiet. Glória Patri. Ipse me eripiet.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 1. b*

FACTUM est autem, cum illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli observáret os ejus. Porro Anna loquebátur in corde suo, tantúmque lábia illius movebántur, et vox pénitus non audiebátur. *Æsti-*

mávit ergo eam Heli temuléntam, dixitque ei : Usquequo ébria eris? digere paulisper vinum, quo mades. Respóndens Anna : Nequáquam, inquit, dómine mi : nam múlier infélix nimis ego sum, vinúmque, et omne quod inebriáre potest, non bibi, sed effúdi ánimam meam in conspéctu Dómini. Ne réputes ancillam tuam quasi unam de filiábus Béliat : quia ex multitudíne dolóris et mœróris mei locúta sum usque in præsens. Tunc Heli ait ei : Vade in pace; et Deus Israél det tibi petitiónem tuam, quam rogásti eum. Et illa dixit : Utinam invéniat ancilla tua grátiam in óculis tuis.

ñ. Percússit Saül mille, et David decem millia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et abstulit opprobrium ex Israél. *ÿ.* Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saül percússit mille, et David decem millia? Quia manus Dómini.

LECTIO II.

ET abiit múlier in viam suam, et comédit, vultúsque illius non sunt ámplius in díversa mutáti. Et surrexerunt mane, et adoravérunt coram Dómino : reversique sunt, et venérunt in domum suam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem suam : et recordátus est ejus Dóminus. Et factum est post circulum dié-

rum, concépit Anna, et péperit filium, vocavitque nomen ejus Samuel : eo quod a Dómino postuláset eum. Ascéndit autem vir ejus Elcana, et omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solémnem, et votum suum, et Anna non ascéndit : dixit enim viro suo : Non vadam, donec ablatétur infans, et ducam eum, ut appáreat ante conspéctum Dómini, et máneat ibi júgiter.

ñ. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel. ý. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, visitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO III.

ET ait ei, Elcana vir suus : Fac quod bonum tibi vidétur, et mane donec abláctes eum : precórque, ut impleat Dóminus verbum suum. Mansit ergo múlier, et lactávit filium suum, donec amovéret eum a lacte. Et addúxit eum secum, postquam ablactáverat, in vitulis tribus, et tribus módiis farinæ, et ámphora vini, et addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus : et immolavérunt vitulum : et obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna : Obsecro mi Dómine, vivit ánima tua, Dómine : ego sum illa múlier, quæ steti coram te hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitióem meam, quam postu-

lávi eum. Idcirco et ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ý. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 2. c

PORRO filii Heli, filii Béliá, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdotum ad pópulum : sed quicúmque immoláset victimam, veniébat puer sacerdotis, dum coqueréntur carnes, et habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, et mitébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive in cácabum : et omne quod levábat fuscínula, tollébat sacerdos sibi. Sic faciébant unívérso Israéli veniéntium in Silo.

ñ. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ý. Quóniam iniquitátem

meam ego cognosco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

LECTIO II.

ETIAM antequam adolèrent adipem, veniebat puer sacerdotis, et dicebat immolanti: Da mihi carnem, ut coquam sacerdoti: non enim accipiam a te carnem coctam, sed crudam. Dicebatque illi immolans: Incendatur primum juxta morem hodie adeps, et tolle tibi quantumcumque desiderat anima tua. Qui respondens, aiebat ei: Nequaquam; nunc enim dabis, alioquin tollam vi. Erat ergo peccatum puerorum grande nimis coram Domino: quia retrahébant homines a sacrificio Domini.

ñ. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, et sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. ý. Domine, qui eustodis pactum cum servis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

LECTIO III.

SAMUEL autem ministrabat ante faciem Domini, puer accinctus ephod lineo. Et tunicam parvam faciebat ei mater sua, quam afferébat statutis diebus, ascendens eum viro suo, ut immoláret hostiam solénnem. Et benedixit Heli Elcanæ, et uxóri ejus, dixitque ei: Reddat tibi Dominus semen de muliere hac, pro

scenore quod commodásti Domino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dominus Annam, et concépit, et peperit tres filios, et duas filias: et magnificátus est puer Samuel apud Dominum.

ñ. Audi Domine hymnum, et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ý. Réspice Domine de sanctuário tuo, et de excélsó cælórum habitáculo. Super domum istam. Glória Patri. Super domum istam die ac nocte.

FERIA QUINTA.

Celebratur Festum Corporis Christi.

Si ea die occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, transfertur post Octavam: si Simplex, nulla fit de eo Commemoratio.

Infra Octavam non fit de Festo, nisi fuerit Duplex: Semiduplicia transferuntur post Octavam; nec fit de Duplici translato: de Simplici fit tantum Commemoratio absque nona Lectione de eo, nisi quando fit Officium de Duplici Occurrente, non tamen in Duplicibus primæ Classis.

In die Octava non fit nisi de Nativitate sancti Joannis, et de Festo sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, vel de alio ex solemnioribus, si occurrant, cum Commemoratione Octavæ.

IN FESTO
CORPORIS CHRISTI.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. r Sacerdos in ætérnum * Christus Dóminus secúndum ordinem Melchisedech, panem et vinum obtulit.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis :
Donec ponam inimicos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre
in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóribus
sanctorum : * ex útero ante
luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum ordinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in natióibus, implebit ruinas : * conquassabit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : *
propterea exaltabit caput.

Ant. Sacerdos in ætérnum
Christus Dóminus secúndum
ordinem Melchisedech, panem
et vinum obtulit.

Ant. t. 2. Miserátor Dóminus * escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabilium.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditátem gentium : * ópera mánuum ejus véritas et judicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum seculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiõem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terribile nomen

ejus: * initium sapiéntiæ timor
Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus
faciéntibus eum: * laudatio
ejus manet in sæculum sæ-
culi.

Ant. Miserátor Dóminus
escam dedit timéntibus se in
memóriam suórum mirabí-
lium.

Ant. t. 3. r Cálícem * salu-
táris accípíam, et sacrificábo
hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locú-
tus sum: * ego autem hu-
miliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, *
pro ómnibus, quæ retribuit
mihi?

Cálícem salutáris acci-
píam: * et nomen Dómini invo-
cábo.

Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo ejus: *
pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego servus
tuus: * ego servus tuus, et fi-
lius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi
sacrificábo hóstiam laudis, et
nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam
in conspéctu omnis pópuli
ejus: * in átriis domus Dó-
mini, in médio tui Jerúsa-
lem.

Ant. Cálícem salutáris acci-
píam, et sacrificábo hóstiam
laudis.

Ant. t. 4. Sicut novellæ * oli-
várúm, Ecclesiæ filii sint in
circúitu mensæ Dómini.

PSALMUS 127.

BEATI omnes, qui timent Dó-
minum, * qui ámbulant in
viis ejus.

Labóres mánuum tuárum
quia manducábis: * beátus es,
et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abún-
dans, * in latéribus domus tuæ.
Filii tui sicut novellæ olivá-
rum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, *
qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex
Sion: * et videas bona Jerúsa-
lem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórúm tuó-
rum, * pacem super Israel.

Ant. Sicut novellæ olivárúm,
Ecclesiæ filii sint in circúitu
mensæ Dómini.

Ant. t. 5. Qui pacem * ponit
fines Ecclesiæ, fruménti ádipe
sátíat nos Dóminus.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum: *
lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras
portárum tuárum: * benedixit
filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem: * et ádipe fruméntisátíat te.

Qui emittit eloquium suum
terræ: * velóriter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut
buccéllas: * ante fáciem fri-
goris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justitias et judicia sua Israel.

Non fecit táliter omni nationi : * et judicia sua non manifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe satiát nos Dóminus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11. e

FRATRES, Ego enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem et grátias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducáte ! hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósí,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Virgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recumbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum

Verbo carnem éfficít:

Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:

Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui :

Et antiquum documéntum
Novo cedat ritui :

Præstet fides suppleméntum,
Sénsuum defectui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,

Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio :

Procedénti ab utróque

Compar sit laudátio. Amen.

ÿ. Panem de cœlo prætitisti
eis, allelúia. ñ. Omne delectaméntum
in se habéntem, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 6. O quam * suávis est Dómine spíritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstrátes, pane suavíssimo de cœlo prætitito, esuriéntes reple bonis, fastidiósos divites dimittens inánes.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti : tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur,

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

Et similiter per totam Oct.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem
adorémus dominántem Genti-
bus : * Qui se manducántibus
dat spiritus pinguédinem.

Psalm. Venite, exultemus,
p. 2.

HYMNUS.

SACRIS solemnibus juncta sint
gáudia,

Et ex præcórdiis sonent præ-
cónia :

Recédant vétëra, nova sint
ómnia,

Corða, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novis-
sima,

Qua Christus créditur agnum
et azyma

Dedisse frátribus, juxta legi-
tima

Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, ex-
pléts epulis,

Corpus domnicum datum dis-
cipulis,

Sic totum ómnibus, quod to-
tum singulis,

Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragilibus Córporis fér-
culum,

Dedit et tristibus Sánguinis
póculum,

Dicens : Accipite quod trado
vásculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud insti-
tuit,

Cujus officium committi voluit
Solis Presbyteris, quibus sic
cóngruit,

Ut sumant, et dent cete-
ris.

Panis Angélicus fit panis hó-
minum ;

Dat panis cœlicus figúris tér-
minum :

O res mirábilis, mandúcat Dó-
minum

Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas, únaque pó-
scimus,

Sic nos tu visita, sicut te cóli-
mus :

Per tuas sémitas duc nos quo
téndimus,

Ad lucem, quam inhábi-
tas. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. r Fructum salutí-
ferum * gustándum dedit Dó-
minus mortis suæ témpore.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cáthedra pestilentia non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus decúr-
sus aquárum, * quod fructum
suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : *
et ómnia quæcúmque fáciat
prosperabúntur.

Non sic impii, non sic : * sed
tamquam pulvis, quem próji-
cit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent impii in
judicio : * neque peccátóres in
concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum, * et iter impió-
rum peribit.

Ant. Fructum salutiferum gustandum dedit Dóminus mortis suæ tẽpore.

Ant. t. 2. A fructu * frumẽnti et vini multiplicati fideles in pace Christi requiescunt.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde ? * ut quid diligentis vanitatem, et quaeritis mendacium ?

Et scitote, quoniam mirificavit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Iracimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Dómino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumẽnti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam :

Quoniam tu Dómine singulariter in spe : * constituisti me.

Ant. A fructu frumẽnti et vini multiplicati fideles in pace Christi requiescunt.

Ant. t. 3. r. Communiõne cálicis, * quo Deus ipse sumitur, non vitulorum sanguine, congregavit nos Dóminus.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quoniam speravi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dóminus pars hæreditatis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclâris : * etenim hæreditas mea præclâra est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intellẽctum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providẽbam Dóminum in conspectu meo semper : * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Communióne
us ipse súmi-
um ságuine,
Dóminus.
s 15.

Dómine, quó-
in te. * Dixi
us es tu, quó-
meórum non

sunt in terra
t omnes vo-
eis.

nt infirmitá-
stea accelera-

conventicula
nibus : * nec
num eórum

hæreditátis
ei : * tu es
itatem meam

nt mihi in
m hæreditas
mihi.

minum, qui
lléctum : *

ad noctem
renes mei.

num in con-
: * quóniam

ne commó-

tum est cor
vit lingua
t caro mea

derelínques
inférno : *
um vidére

Notas mihi fecisti vias vitæ,
adimplébis me lætitia cum vul-
tu tuo : * delectatiónes in dex-
tera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis
quo Deus ipse súmitur, non
vitulórum ságuine, congre-
gávit nos Dóminus.

ÿ. Panem cæli dedit eis, al-
lelúia, ñ. Panem Angelórum
manducávit homo, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictiône perpé-
tua.

De Epistola prima beáti Pauli
Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. *Cap. 11. d*

CONVENIENTIBUS vobis in
unum, jam non est Do-
minicam cœnam manducare.
Unusquisque enim suam cœ-
nam præsumit ad manducan-
dum. Et alius quidem esurit;
alius autem ebrius est. Num-
quid domos non habetis ad
manducandum et bibendum?
aut Ecclésiám Dei contem-
nitis, et confunditis eos, qui
non habent? Quid dicam vo-
bis? Laudo vos? in hoc non
laudo.

ñ. Immolábit hœdum mul-
titúdo filiórum Israel ad vés-
peram Paschæ, * Et edent car-
nes, et ázimos panes. ÿ. Pa-
scha nostrum immolátus est
Christus : itaque epulémur in
ázymis sinceritátis et veritátis.
Et edent.

Bened. Unigénitus Dei Fí-
lius.

LECTIO II.

EGO enim accépi a Dómino
quod et trádidi vobis, quó-
niam Dóminus Jesus, in qua
nocte tradebátur, accépit pa-
nem, et grátias agens fregit,
et dixit : Accípite, et mandu-
cáte : hoc est corpus meum,
quod pro vobis tradétur : hoc
facite in meam commemora-
tióne. Similiter et cálicem,
postquam cœnavit, dicens :
Hic calix novum testaméntum
est in meo ságuine. Hoc fá-
cite quotiescúmque bibétis,
in meam commemorationem.
Quotiescúmque enim mandu-
cábitis panem hunc, et cáli-
cem bibétis : mortem Dómi-
ni annuntiábitis donec vé-
niat.

ñ. Comedétis carnes, et sa-
turabimini pánibus : * Iste est
panis, quem dedit vobis Dó-
minus ad vescéndum. ÿ. Non
Móyses dedit vobis panem de
cœlo, sed Pater meus dat vobis
panem de cœlo verum. Iste est
panis.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

ITAQUE quicúmque manduca-
verit panem hunc, vel bibe-
rit cálicem Dómini indigne :
reus erit córporis et ságuinis
Dómini. Probet autem seipsum
homo : et sic de pane illo edat,
et de cálice bibat. Qui enim
manducat et bibit indigne, ju-
diciu sibi manducat et bibit,
non dijúdicans corpus Dómini.
Ideo inter vos multi infirmi et
imbecilles, et dórmiant multi.

Quod si nosmetipsos dijudicáremus, non útique judicáremur. Dum judicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

ñ. Respéxit Elias ad caput suum subcinericium panem : qui surgens comédit, et bibit : * Et ambulávit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. ŷ. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Memor sit Dóminus * sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum : * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábitur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábitur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábitur.

Ipsi obligáti sunt, et ceciderunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem, * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Ant. t. 5. Parátur * nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tribulant nos.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ, ibi me collocávit.

Super aquam refectiúnis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tribulant nos.

Ant. t. 6. In voce exultationis * résonent epulantes in mensa Dómini.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuéront mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó-dico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Æstiva.

Quare oblitus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exultationis résonent epulantes in mensa Dómini.

ÿ. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ñ. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Thomæ Aquinátis.

LECTIO IV.

In Opusculo 57.

IMMENSA divinæ largitátis beneficía, exhibita pópulo Christiáno, inæstimáblem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus siquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines deos fáceret, factus homo. Et hoc insuper, quod de nostro assúm-

psit, totum nobis contulit ad salutem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatioe in ara Crucis hostiam obtulit Deo Patri : sanguinem suum fudit in pretium simul et lavacrum : ut redempti a miserabili servitute, a peccatis omnibus mundaremur. Ut autem tanti beneficii jugis in nobis maneret memoria, corpus suum in cibum, et sanguinem suum in potum, sub specie panis et vini sumendum, fidelibus dereliquit.

ñ. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : * Accipite, et comedite : hoc est corpus meum. ý. Dixérunt viri tabernaculi mei : Quis det de carnibus ejus, ut satureremur? Accipite.

Bened. Christus perpetuæ.

LECTIO V.

OPRETIOSUM et admirandum convivium, salutiferum, et omni suavitate repletum! Quid enim hoc convivio pretiosius esse potest? in quo non carnes vitulorum et hircorum, ut olim in lege, sed nobis Christus sumendus proponitur verus Deus. Quid hoc sacramento mirabilius? in ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sanguinem substantialiter convertuntur : ideoque Christus Deus, et homo perfectus sub modici panis et vini specie continetur. Manducatur itaque a fidelibus, sed minime laceratur : quinimo, diviso Sacra-

mento, sub qualibet divisionis particula integer perseverat. Accidentia autem sine subiecto in eodem subsistunt, ut fides locum habeat, dum visibile invisibiliter sumitur aliena specie occultatum : et sensus a deceptione reddantur immunes, qui de accidentibus judicant sibi notis.

ñ. Accipit Jesus calicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testamentum est in meo sanguine : * Hoc facite in meam commemorationem. ý. Memoria memor ero, et tabescet in me anima mea. Hoc facite.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

NULLUM etiam sacramentum est isto salubrius, quo purgantur peccata, virtutes augentur, et mens omnium spiritalium charismatum abundantia impinguatur. Offeritur in Ecclesia pro vivis et mortuis : ut omnibus prosit, quod est pro salute omnium institutum. Suavitatem denique hujus Sacramenti nullus exprimere sufficit, per quod spiritalis dulcedo in suo fonte gustatur : et recollitur memoria illius, quam in sua passione Christus monstravit, excellentissimæ charitatis. Unde ut arctius hujus charitatis immensitas fidelium cordibus infingeretur, in última cœna, quando Pascha cum discipulis celebrato, transiturus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacra-

bet divisiónis
perseverat.
sine subjécto
unt, ut fides
m visibile in-
aliéna spécie
nsus a dece-
mmúnes, qui
júdicant sibi

us cálicem,
t, dicens :
estaméntum
uine : * Hoc
commemora-
ria memor
n me ánima

ni amóris.
VI.

craméntum
us, quo pur-
virtútes au-
mnum spi-
atum abun-
r. Offértur
vis et mór-
prosit, quod
ium institú-
énique hu-
illus expri-
quod spiri-
suo fonte
tur memó-
ua passióne
t, excellen-
Unde ut
átis immén-
bus infige-
na, quando
pulis cele-
erat de hoc
hoc Sacra-

méntum instituit, tamquam
passiónis suæ memoriále pe-
renne, figurárum véterum im-
pletivum, miraculórum ab ipso
factórum máximum, et de sua
contristátis abséntia solátium
singuláre reliquit.

ñ. Ego sum panis vitæ :
patres vestri manducavérunt
manna in desérto, et mórtui
sunt : * Hic est panis de cælo
descéndens, ut si quis ex ipso
mandúcet, non moriátur. ÿ. Ego
sum panis vivus, qui de cælo
descénde : si quis manducáve-
rit ex hoc pane, vivet in aetér-
num. Hic. Glória Patri. Hic.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. s Introibo * ad al-
táre Dei : sumam Christum, qui
rénovat juventútem meam.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discérne
causam meam de gente non
sancta, * ab hómine iniquo et
dolóso érué me.

Quia tu es Deus fortitúdo
mea : * quare me repulisti ? et
quare tristis incédo, dum affli-
git me inimicus ?

Emitte lucem tuam et veri-
tátem tuam : * ipsa me de-
duxérunt, et adduxérunt in
montem sanctum tuum, et in
tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : *
ad Deum, qui lætificat juven-
tútem meam.

Confitébor tibi in cithara
Deus, Deus meus : * quare tris-
tis es ánima mea ? et quare con-
túrbas me ?

Spera in Deo, quóniam ad-

huc confitébor illi : * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introibo ad altáre Dei :
sumam Christum, qui rénovat
juventútem meam.

Ant. t. 8. Cibávit nos Dómi-
nus * ex ádipe fruménti : et
de petra, melle saturávit nos.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutóri no-
stro : * jubiláte Deo Jacob.
Súmíte psalmum, et date
tympanum : * psaltérium ju-
cúndum cum cithara.

Buccináte in Neoména tu-
ba, * in insígni die solemnítá-
tis vestræ :

Quia præcéptum in Israel
est : * et judicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pó-
suit illud, cum exiret de terra
Ægypti : * linguam, quam non
néverat, audivit.

Divértit ab onéribus dorsum
ejus : * manus ejus in cóphino
serviérunt.

In tribulatióne invocásti me,
et liberávi te : * exaudivi te in
abscondito tempestátis : pro-
bávi te apud aquam contradi-
ctiónis.

Audi pópulus meus, et con-
testábor te : * Israel si audie-
ris me, non erit in te Deus re-
cens : neque adorábis deum
aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus
tuus, qui edúxi te de terra
Ægypti : * diláta os tuum, et
implébo illud.

Et non audivit pópulus meus
vocem meam : * et Israel non
inténdit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum : * ibunt in adinventiōibus suis.

Si pópulus meus audisset me : * Israel si in viis meis ambulasset.

Pro nihilo fórsitan inimicos eorum humiliassem : * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Dómini mentiti sunt ei : * et erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturavit eos.

Ant. Cibavit nos Dóminus ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturavit nos.

Ant. t. 6. Ex altári tuo Dómine * Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exultant.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultáverunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle

lacrymárum, in loco quem pópulus sinit.

Etenim benedictiōnem dabit legislátor; ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiōnem meam : * áuribus pécipere Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : * et respice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dómine Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exultant.

ÿ. Edúcas panem de terra, allelúia. ñ. Et vinum lætificet cor hóminis, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 6. f*

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tractatu 26. in Joannem,
sub finem.

CUM cibo et potu id appetant
hómínes, ut neque esú-
riant, neque sitiánt: hoc verá-
citer non præstat, nisi iste ci-
bus et potus, qui eos, a quibus
súmitur, immortáles et incor-
ruptibiles facit; id est, socie-
tas ipsa sanctórum: ubi pax
erit, et únitas plena, atque per-
fecta. Propterea quippe, sicut
étiam ante nos hoc intellexé-
runt hómínes Dei, Dóminus nos-
ter Jesus Christus Corpus et
Sánguinem suum in eis rebus
commendávit, quæ ad unum
áliquíd redigúntur ex multis.
Namque áliud in unum ex mul-
tis granis conficitur: áliud in
unum ex multis ácinis cónfluit.
Dénique jam expónit quómo-
do id fiat, quod loquítur: et quid
sit manducáre corpus ejus, et
sánguinem bibere.

ñ. Qui mandúcat meam car-
nem, et bibit meum sángu-
inem, * In me manet, et ego
in eo. ý. Non est ália nátio
tam grandis, quæ hábeat deos
appropinquántes sibi, sicut
Deus noster adest nobis. In me
manet.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

QUI mandúcat carnem meam,
et bibit meum sánguinem,
in me manet, et ego in illo.
Hoc est ergo manducáre illam
escam, et illum bibere potum,
in Christo manére, et illum

manéntem in se habére. Ac
per hoc, qui non manet in
Christo, et in quo non manet
Christus, procul dúbio nec
mandúcat spiritaliter carnem
ejus, nec bibit ejus sánguinem,
licet carnáliter et visibiliter
premat déntibus sacraméntum
Córporis et Sánguinis Christi:
sed magis tantæ rei sacramén-
tum ad iudicium sibi mandú-
cat et bibit, quia inmúndus
præsúmpsit ad Christi accé-
dere sacraménta, quæ áliquis
non digne sumit, nisi qui mun-
dus est; de quibus dicitur:
Beáti mundo corde, quóniam
ipsi Deum vidébunt.

ñ. Misit me vivens Pater, et
ego vivo propter Patrem: *
Et qui mandúcat me, vivet
propter me. ý. Cibávit illum
Dóminus pane vitæ et intel-
léctus. Et qui mandúcat me,
vivet propter me. Glória Patri.
Et qui mandúcat me, vivet
propter me.

Benedictio. Ad societátem.

LECTIO IX.

SICUT, inquit, misit me vi-
vens Pater, et ego vivo
propter Patrem: et qui man-
dúcat me, et ipse vivet pro-
pter me. Ac si diceret: Ut ego
vivam propter Patrem, id est,
ad illum tamquam ad majó-
rem réferam vitam meam, exi-
nantio mea fecit, in qua me
misit. Ut autem quisquam vi-
vat propter me, participatio
facit, qua mandúcat me. Ego
itaque humiliátus vivo propter
Patrem: ille eréctus vivit pro-

pter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est, sine detrimento æqualitatis dictum est. Nec tamen dicendo: Et qui manducat me, et ipse vivet propter me: eamdem suam et nostram æqualitatem significavit, sed gratiam mediatoris ostendit.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Sapiëntia * ædificavit sibi domum, miscuit vinum, et posuit mensam, allelúia.

Psalms, Dóminus regnavit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 2. Angelórum esca * nutriti sibi populum tuum, et panem de cælo præstitisti eis, allelúia.

Ant. t. 3. r Pinguis est panis * Christi, et præbebit delicias regibus, allelúia.

Ant. t. 4. Sacerdótes sancti * incensum et panes offerunt Deo, allelúia.

Ant. t. 5. Vincénti * dabo manna absconditum, et nomen novum, allelúia.

CAPITULUM. 1. Cor. 11. e

FRATRES, Ego enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradébatur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradéatur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens, dexte-
ram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discipulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlum,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris Hóstia,
Quæ cæli pandis óstium!
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.

Uni, trinóque Dómino
Sit sempitérna glória;
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.

Amen.

ÿ. Pósuit fines tuos pacem,
allelúia. ñ. Et ádipe fruménti
sátiat te, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Ego sum * panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis

júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD PRIMAM.

ñ. br. Christe Fili.

ÿ. Qui natus es de Maria virgine. *Et sic dicitur per totam Octavam.*

In Versiculis Primæ et Completorii non additur Allelúia, sed in aliis Horis.

AD TERTIAM.

Ant. Angelórum esca.

Capitulum, Fratres, Ego enim accépi, *ut supra, ad Laud.*

ñ. br. Panem cœli dedit eis.*

Allelúia, allelúia. Panem.

ÿ. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Panem.

ÿ. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ñ. Et de petra,

melle saturávit eos, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Pinguis est panis.

CAPITULUM. 1. Cor. 11. f

QUOTIESCUMQUE enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

ñ. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti. * Allelúia, allelúia.

Cibávit. ÿ. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibávit.

ÿ. Edúcas panem de terra, allelúia. ñ. Et vinum lætificet cor hóminis, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Vincénti.

CAPITULUM. 1. Cor. 11. f

QUICUMQUE manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit

corpóris et sánguini Dómini.

ñ. br. Edúcas panem de terra. * Allelúia, allelúia. Edúcas.

ÿ. Et vinum lætificet cor hóminis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Edúcas.

ÿ. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ñ. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis, p. 162.

ÿ. Panem de cœlo præstitisti eis, allelúia. ñ. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

*Ad Magnif. Ant. t. 5. O sacrum * convivium, in quo Christus súmitur : recólitur memória Passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúia.*

Oratio, Deus, qui nobis, ut supra, ad Laudes.

FERIA SEXTA

INFRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

IN I NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO 1. Cap. 2. f

VENIT autem vir Dei ad Heli,

et ait ad eum : Hæc dicit Dóminus : Numquid non apérte revelátus sum dómui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tribubus Israel mihi in sacerdotem, ut ascenderet ad altáre meum, et adlérret mihi incensum, et portáret ephod coram me : et dedi dómui patris tui ómnia de sacrificiis filiórum Israel. Qua-

re calce abjecistis victimam meam, et múnera mea quæ præcépi ut offeréntur in templo : et magis honorásti filios tuos, quam me, ut comederétis primitias omnis sacrificii Israel pópuli mei ?

ñ. Immolábit hæcudum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ, * Et edent carnes, et ázynos panes. ý. Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent.

LECTIO II.

PROPTEREA ait Dóminus Deus Israel : Loquens locútus sum, ut domus tua et domus patris tui ministráret in conspéctu meo usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus : Absit hoc a me : sed quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt : et præcidam bráchium tuum, et bráchium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis próspéris Israel : et non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúm tamen non áuferam pénitus virum ex te ab altári meo : sed ut deficiant óculi tui, et tabéscat ánima tua : et pars magna domus tuæ moriétur, cum ad virilem ætátem vénerit.

ñ. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dó-

minus ad vescéndum. ý. Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis.

LECTIO III.

HOC autem erit tibi signum, quod ventúrum est duóbus filiis tuis, Ophni et Phinees : In die uno moriéntur ambo. Et suscitábo mihi sacerdotem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciat : et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicúmque remánerit in domo tua, véniat ut orétur pro eo, et offerat nummum argéteum, et tortam panis, dicátque : Dimitte me, óbsecro, ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam buccéllam panis.

ñ. Respéxit, p. 168.

IN II NOCTURNO.

De Sermióne sancti Thomæ Aquinátis.

LECTIO IV.

In eodem Opusculo 57.

CONVENIT itaque devotióni fidélium, solémniter recólere institutióne tam salutiferi, tamque mirábilis Sacraménti : ut ineffábilem modum divinæ præsentíæ in Sacraménto visibili venerémur : et laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eódem tot mirabilia operátur : nec non et de tam salúbrí, tamque suávi beneficio exolvántur Deo gratiárum débitæ actiões. Verum etsi in

die Cœnæ, quando Sacramentum prædictum nóscitur institutum, inter Missarum solènnia de institutione ipsius specialis mentio habeatur : totum tamen residuum ejusdem diei officium ad Christi passionem pertinet, circa cujus venerationem Ecclesia illo tempore occupatur.

ñ. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : * Accipite, et comedite : hoc est corpus meum. ¶ Dixérunt viri tabernaculi mei : Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

LECTIO V.

UT autem integro celebritatis officio institutionem tanti Sacramenti recóleret plebs fide-lium, Románus Póntifex Urbanus Quartus, hujus Sacramenti devotioe affectus, pie statuit præfatæ institutionis memoriam prima quinta Féria post Octavam Pentecostes a cunctis fidelibus celebrari : ut qui per totum anni circulum hoc Sacraménto útimur ad salutem, ejus institutionem illo tempore specialiter recolamus, quo Spiritus sanctus corda discipulorum edócuit ad plene cognoscenda hujus mystéria Sacramenti. Nam et in eodem tempore cœpit hoc Sacraméntum a fidelibus frequentari.

ñ. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc

fácite in meam commemoratióem. ¶. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

LECTIO VI.

UT autem prædicta quinta Féria, et per Octavas sequentes, ejus salutáris institutionis honorificèntius agatur memória, et solèmnitas de hoc célébrior habeatur, loco distributionum materiálium, quæ in Ecclesiis cathedrális largiuntur existéntibus Horis Canonícis nocturnis, paritérque diurnis, præfátus Románus Póntifex eis, qui hujusmodi Horis in hac solèmnitate personaliter in Ecclesiis interfuerint, stipéndia spirituála, Apostólica largitióne concéssit : quátenus per hæc fideles ad tanti Festi celebritatem avidius et copiósius convenirent.

ñ. Ego sum panis, p. 171.
IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 6. f

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 27. in Joannem.

VERBA Dómini ex Evangelio, quæ sermónem pristinum consequuntur, audivimus. Hinc sermo debétur áuribus et mentibus vestris, et hodierna die

non importúnus est. Est enim de corpore Dómini, quod dicebat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens : Qui mandúcat carnem meam, et bibit ságuinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est : Si manet, et manétur ; si hábitat, et inhabitátur ; si hæret, ut non deserátur.

ñ. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum ságuinem, * In me manét, et ego in eo. †. Non est ália nátió tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

LECTIO VIII.

Hoc ergo nos dócuit, et adimónuit mysticis verbis, ut simus in ejus corpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquentes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt : non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit : Sápre secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre : et sápre secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna : ergo nec carnem debémus sápre secúndum carnem, sicut

in his verbis : Multi itaque audiéntes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt : Durus est hic sermo, et quis potest cum audire.

ñ. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. †. Cibávit illum Dóminus panẽ vitæ et inteléctus. Et qui mandúcat me, vivet propter me. Glória Patri. Et qui mandúcat.

LECTIO IX.

Si discipuli durum habué-runt istum sermónem, quid inimici? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei înténtos debet fácere, non advérsos : isti autem cito defecerunt, tália loquente Dómino Jesu Christo. Non crediderunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem : sed prout voluerunt, ita intellexérunt, et more hóminum : quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indúctum erat Verbum, véluti concisam, distribúere credéntibus in se. Durus est, inquit, hic sermo : quis potest eum audire?

Te Deum laudámus, p. 15.

SABBATO.

IN I NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 3.

PUER autem Sámuél ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus

ulti itaque au-
inimicis, sed
, dixerunt :
ermo, et quis
ens Pater, et
Patrem : *
t me, vivet
libavit illum
tæ et intel-
nducat me,
Glória Patri.

ix.
um habué-
nónem, quid
sic oporté-
quod non ab
étur. Secrét-
lebet fácere,
i autem cito
quente Dó-
Non credi-
gnum dicén-
lis aliquam
ntem : sed
ta intellexé-
inum : quia
hoc disponé-
qua indú-
veluti con-
credéntibus
quiunt, hic
t eum au-

mus, p. 15.

NO.

Regum.

p. 3.

el ministrá-
am Heli, et
pretiósus

in diébus illis, non erat visio
manifestáta. Factum est ergo in
die quadam, Heli jacébat in
loco suo, et óculi ejus caligáve-
rant, nec póterat vidére : lu-
cérna Dei ántequam extingue-
rétur, Sámuel dormiébat in
templo Dómini, ubi erat arca
Dei. Et vocávit Dóminus Sá-
muel. Qui respóndens, ait :
Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli,
et dixit : Ecce ego : vocásti
enim me. Qui dixit : Non vo-
cávi : revértere, et dormi. Et
ábiit, et dormivit. Et adjécit
Dóminus rursus vocáre Sa-
muélem. Consurgénsque Sá-
muel ábiit ad Heli, et dixit :
Ecce ego, quia vocásti me. Qui
respóndit : Non vocávi te fili
mí : revértere, et dormi. Porro
Sámuel necdum sciébat Dómi-
num, neque revelátus fúerat ei
sermo Dómini.

ñ. Immolábit hædum multi-
túdo filiórum Israel ad véspe-
ram Paschæ : * Et edent car-
nes, et ázynos panes. ý. Pascha
nostrum immolátus est Chri-
stus : itaque epulémur in ázy-
mis sinceritátis et veritátis. Et
edent.

LECTIO II.

ET adjécit Dóminus, et vocá-
vit adhuc Samuélem tertio.
Qui consurgens ábiit ad Heli,
et ait : Ecce ego, quia vocásti
me. Intelléxit ergo Heli, quia
Dóminus vocáret púerum : et
ait ad Samuélem : Vade, et
dormi : et si demceps vocáverit
te, dices : Lóquere Dómine, quia
audit servus tuus. Abiit ergo

Sámuel, et dormívit in loco suo.
Et venit Dóminus : et stetit, et
vocávit, sicut vocáverat secún-
do, Sámuel, Sámuel. Et ait Sá-
muel : Lóquere Dómine, quia
audit servus tuus. Et dixit Dó-
minus ad Samuélem : Ecce ego
fácio verbum in Israel, quod
quicúmque auderit, tinnient
ambæ aures ejus. In die illa
suscitábo advérsus Heli ómnia
quæ locútus sum super domum
ejus : incipiam, et complébo.

ñ. Comedétis carnes, et sa-
turabimini pánibus : * Iste est
panis, quem dedit vobis Dómi-
nus ad vescéndum. ý. Non
Moyses dedit vobis panem de
cælo, sed Pater meus dat vobis
panem de cælo verum. Iste
est.

LECTIO III.

DORMIVIT autem Sámuel
usque mane, aperuitque
ostia domus Dómini. Et Sámuel
timébat indicáre visionem He-
li. Vocávit ergo Heli Samué-
lem, et dixit : Sámuel fili mí?
Qui respóndens, ait : Præsto
sum. Et interrogávit eum :
Quis est sermo, quem locútus
est Dóminus ad te? oro te ne
celáveris me. Hæc fáciat tibi
Deus, et hæc addat, si abscón-
deris a me sermónem ex ómni-
bus verbis, quæ dicta sunt tibi.
Indicávit itaque ei Sámuel
univérsos sermónes : et non
abscondit ab eo. Et ille respón-
dit : Dóminus est : quod bo-
num est in óculis suis fáciat.
Crevit autem Sámuel, et Dómi-
nus erat cum eo, et non céci-

dit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérsum Israel a Dan usque Bérabee, quod fidéls Sámuel Prophéta esset Dómini.

ñ. Respéxit Elías, p. 168.

IN II NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Homilia 61. ad populum Anticchenum.

NECESSARIUM est, dilectissimi mi, mysteriórum discere miraculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utilitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut itaque non tantum per charitátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largitus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptérea semetipsum nobis immiscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardéter enim amántium hoc est.

ñ. Cœnantibus illis accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: * Accipite, et comédite, hoc est corpus meum. ý. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accipite, et comédite.

LECTIO V.

TAMQUAM leónes igitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diabolo terribiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et charitátem, quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe filios tradunt aléndonos: ego autem, inquit, non ita, sed carnis meis alo, et meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hic meípsum trádidit, multo magis id in futúro faciám. Vólui frater vester fieri, carni propter vos et sánguini communi cávi: vobis vicissim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

ñ. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ý. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

LECTIO VI.

ATTENDAMUS itaque nobis ípsis, dilectissimi, tálibus fruéntes bonis: et cum áliquid turpe dicere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujusmodi vítio, considerámus quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabiliu mótuum sit corréctio. Quotquot igitur hujus partícipes

córpore effícimur, quotquot
sánguinem degustámus; cogi-
témus, quod illum sursum se-
déntem, qui ab Angelis ado-
rátur incorruptibili vicinus
virtúti, hunc degustámus. Hei
mihi, quot ad salútem nobis
viæ! Nos corpus suum effécit,
nobis suum comunicávit cor-
pus: et horum nos nihil a
malis avértit.

ñ. Ego sum panis, p. 171.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 6. f

IN illo témpore: Dixit Jesus
turbis Judæórum: Caro
mea, vere est cibus: et sau-
guis meus, vere est potus. Et
réliqua.

De Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 27. in Joan. ante med.

DIXIMUS, fratres, hoc Dómi-
num commendásse in man-
ducatione carnis suæ, et pota-
tione sanguínis sui, ut in illo
maneamus, et ipse in nobis.
Manémus autem in illo, cum
sumus membra ejus: manet au-
tem ipse in nobis, cum sumus
templum ejus. Ut autem si-
mus membra ejus, únitas nos
compáginat: ut compáginet
únitas, quæ facit, nisi chári-
tas? Et cháritas Dei unde? Apó-
stolum intérroga. Cháritas, in-
quit, Dei diffusa est in cordi-
bus nostris per Spíritum san-
ctum, qui datus est nobis.

ñ. Qui mandúcat meam car-
nem, et bibit meum sangui-

Estiva.

nem, * In me manet, et ego
in eo. ý. Non est ália nátio
tam grandis, quæ hábeat Deos
appropinquántes sibi, sicut
Deus noster adest nobis. In me.

LECTIO VIII.

ERGO spíritus est, qui vivifi-
cat: spíritus enim facit
viva membra: nec viva mem-
bra spíritus facit, nisi quæ in
córpo, quod végetat ipse spi-
ritus, invénerit. Nam spíritus
qui est in te, o homo, quo
constas ut homo sis, numquid
vivificat membrum quod sepa-
rátum invénerit a carne tua?
Spíritum tuum dico ánimam
tuam. Anima tua non vivifi-
cat nisi membra quæ sunt in
carne tua: unum si tollas, jam
non vivificátur ex ánima tua,
quia unitáti córpore tui non
copulátur.

ñ. Misit me vivens Pater, et
ego vivo propter Patrem: *
Et qui mandúcat me, vivet
propter me. ý. Cibávit illum
Dóminus panem vitæ et intellé-
ctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

LECTIO IX.

HÆC dicúntur, ut amémus
unitátem, et timeámus se-
paratiónem. Nihil enim sic
debet formidáre Christiánus,
quam separári a córpore Chri-
sti. Si enim separátur a cór-
pore Christi, non est mem-
brum ejus: si non est mem-
brum ejus, non vegetátur Spí-
ritu ejus. Quisquis autem, in-
quit Apóstolus, Spíritum Chri-
sti non habet, hic non est ejus.
Spíritus ergo est, qui vivificat,

caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, Spiritus et vita sunt? Spirituâliter intelligenda sunt. Intellexisti spirituâliter? Spiritus et vita sunt. Intellexisti carnâliter? Etiam sic illa spiritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD VESPERAS.

Ant. Sacerdos in ætèrnum, cum reliquis Antiphonis, et Psalmis, ut supra, p. 162.

CAPITULUM. 1. Joan. 3. b

CHARISSIMI, Nolite mirari, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam translati sumus de mortè ad vitam, quoniam diligimus fratres.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriôsi
Còrporis mystèrium,
Sanguinisque pretiôsi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generôsi
Rex effudit gèntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intàcta Virgine,
Et in mundo conversatus,
Sparso verbi sèmine,
Sui moras incolatus
Miro clausit òrdine.

In suprêmæ nocte cœnæ
Recumbens cum frâtribus,
Observata lege plene
Cibis in legâlibus,
Cibum turbæ duodènæ
Se dat suis mânibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus deficit:

Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui:

Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori, Genitôque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

ÿ. Cibavit illos ex adipè frumènti, allelûia. ñ. Et de petra, melle saturavit eos, allelûia.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Puer Sàmuel ministrabat ante Deum coram Heli, et sermo Dòmini erat pretiôsius cum eo.

ORATIO:

SANCTI nòminis tui, Dòmine, timòrem pâriter et amòrem fac nos habere perpètuum: quia numquam tua gubernatione destituis; quos in soliditate tuæ dilectionis instituis. Per Dòminum.

Deinde fit Commem. de Octava, Ant. O sacrum convivium, in quo Christus sumitur: recòlitur memòria passionis ejus: mens implètur grâtia: et futuræ glóriæ nobis pignus datur, allelûia.

ÿ. Panem de cœlo præstitisti eis, allelûia. ñ. Omne delectamèntum in se habentem, allelûia.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacramènto mirabili passionis

tuae memoriam reliquisti : tribue quaesumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari ; ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

DOMINICA
INFRA OCTAVAM,

QUAE EST II POST PENTECOSTEN.

Omnia dicuntur de Octava, praeter Lectiones, octavum Responsorium, Capitula, Antiphonas ad Benedictus et Magnificat, et Orationem, quae hic habentur propria.

IN I NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 4.

ET factum est in diebus illis, convenerunt Philisthiim in pugnam : et egressus est Israel obviam Philisthiim in praelium, et castrametatus est juxta Lapidem adjutorii. Porro Philisthiim venerunt in Aphec, et instruxerunt aciem contra Israel. Inito autem certamine, terga vertit Israel Philisthaeis : et caesa sunt in illo certamine passim per agros, quasi quatuor millia virorum. Et reversus est populus ad castra : dixeruntque majores natu de Israel : Quare percussit nos Dominus hodie coram Philisthiim ? Afferamus ad nos de Silo arcam foederis Domini, et veniat in medium nostri, ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum.

ñ. Immolabit haedum multitudo filiorum Israel ad vespe-

ram Paschae : * Et edent carnes, et azymos panes. ʒ. Pascha nostrum immolatus est Christus : itaque epulemur in azymis sinceritatis et veritatis. Et edent.

LECTIO II.

MISIT ergo populus in Silo, et tulerunt inde arcam foederis Domini exercituum sedentis super Cherubim : erantque duo filii Heli cum arca foederis Dei, Ophni et Phinees. Cumque venisset arca foederis Domini in castra, vociferatus est omnis Israel clamore grandi, et personuit terra. Et audierunt Philisthiim vocem clamoris, dixeruntque : Quenam est haec vox clamoris magni in castris Hebraeorum ? Et cognoverunt quod arca Domini venisset in castra.

ñ. Comeditis carnes et saturabimini panibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. ʒ. Non Moyses dedit vobis panem de caelo, sed Pater meus dat vobis panem de caelo verum. Iste est.

LECTIO III.

TIMUERUNTQUE Philisthiim, dicentes : Venit Deus in castra. Et ingemuerunt, dicentes : Vae nobis ; non enim fuit tanta exultatio heri et nudiustertius ; vae nobis. Quis nos salvabit de manu Deorum sublimium istorum ? hi sunt Dii, qui percusserunt Aegyptum omni plaga, in deserto. Comfortamini, et estote viri, Philisthiim : ne serviatis Hebraeis,

sicut et illi serviérunt vobis : confortámini, et belláte. Pugnavérunt ergo Philisthüm, et cæsus est Israel, et fugit unusquisque in tabernáculum suum : et facta est plaga magna nimis : et cecidérunt de Israel triginta millia peditum. Et arca Dei capta est : duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni et Phinees.

ñ. Respexit Elías, p. 168.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

*Ex Homil. 60 ad populum
Antiochenum.*

LECTIO IV.

QUONIAM Verbum dicit : Hoc est corpus meum : et assentiámur et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensibile nobis Christus trádidit : sed sensibilibus quidem rebus, at ómnia intelligibilia. Itidem et in baptisate : per rem nempe sensibilem aquam, donum confertur : intelligibile vero quod perficitur, generatio et renovatio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedisset ipse dona : sed quoniam ánima corporei conserta est, in sensibilibus intelligibilia tibi præbet. Quot nunc dicunt : Vellem ipsius formam aspicere, figuram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére : ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et man-

ducáre, et tângere, et intra te súmere.

ñ. Cœnantibus illis accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : * Accipite, et comédite : hoc est corpus meum. ý. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

IGITUR quod nemo cum náusea, nemo resolutus, omnes accénsi, omnes fervéntes, et excitati. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pedibus habéntes, et báculos má nibus gestántes, agnum cum festinatione comedébant : te multo magis opórtet esse solertem. Nam illi quidem in Palæstinam erant profectóri, et propterea viatórum figuram habébant : tu vero debes in cælum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre; nec enim parva pœna proponitur indigne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixerunt : itaque considera, ne tu quoque sis reus corporei et sanguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifigi : verum et semetípsum nobis commiscet; et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum efficit corpus.

ere, et intra te
 as illis, accépit
 t benedixit, ac
 discipulis suis,
 e, et comédite :
 neum. *ŷ.* Dixé-
 culi mei : Quis
 ejus, ut satu-

o v.
 t nemo cum
 no resolutus,
 omnes fervén-
 Nam si Judæi
 aménta in pé-
 et báculos má-
 agnum cum
 medébant : te-
 rtet esse solér-
 quidem in Pa-
 profectúri, et
 rum figúram
 vero debes in
 Quaprópter
 tet te vigiláre ;
 pœna propó-
 méntibus. Có-
 vërsus prodii-
 s, et contra
 crucifixerunt :
 ne tu quo-
 poris et sán-
 illi sanctissi-
 cidérunt, tu
 cipis ánima,
 Neque enim
 uminem fieri,
 crucifigi : ve-
 um nobis com-
 fide tantum,
 re nos suum

ŷ. Accépit Jesus cálicem,
 postquam cœnâvit, dicens :
 Hic calix novum testaméntum
 est in meo sânguine : * Hoc fá-
 cite in meam commemoratió-
 nem. *ŷ.* Memória memor ero,
 et tabéscet in me ánima mea.
 Hoc facite.

LECTIO VI.

Quo non opórtet igitur esse
 puriorem tali fruëntem
 sacrificio? quo solári rádio non
 splendidiorem manum, carnem
 hanc dividéntem? os quod igni
 spiritali replétum, linguam quæ
 treméndo nimis sânguine ru-
 béscit? Cógita quali sis insi-
 gnitus honóre, quali mensa
 fruáris. Quod Angeli vidéntes
 horréscunt, neque libere au-
 dent intuéri propter emicán-
 tem inde splendórem : hoc nos
 páscimur; huic nos unimur,
 et facti sumus unum Christi
 corpus, et una caro. Quis lo-
 quétur poténtias Dómini, au-
 ditas fáciat omnes laudes ejus?
 Quis pastor oves próprio pásce
 cruóre? Et quid dico, pastor?
 Matres multæ sunt, quæ post
 partus dolóres, filios áliis tra-
 dunt nutricibus. Hoc autem
 ipse non est passus : sed ipse
 nos próprio sânguine pásceit,
 et per ómnia nos sibi coag-
 méntat.

ŷ. Ego sum, p. 171.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
 secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 14. d*

In illo témpore : Dixit Jesus
 Phariseis parábolam hanc :

Homo quidam fecit cœnam
 magnam, et vocávit multos. Et
 réliqua.

Homilia sancti Gregórii
 Papæ.

Homilia 36 in Evangelia.

Hoc distáre, fratres charissi-
 mi, inter delicias córporis
 et cordis solet : quod corporá-
 les deliciae, cum non habéntur,
 grave in se desidérium accén-
 dunt : cum vero ávide edún-
 tur, comedéntem prótinus in
 fastidium per satiétatem ver-
 tunt. At contra, spirítales de-
 liciae, cum non habéntur, in
 fastidio sunt; cum vero ha-
 béntur, in desidério : tantóque
 a comedénte ámplius esurió-
 tur, quanto et ab esuriénte ám-
 plius comedúntur. In illis ap-
 petitus placet, xperiéntia dis-
 plicet : in istis appetitus vilis
 est, et experiéntia magis pla-
 cet. In illis appetitus saturi-
 tatem, satúritas fastidium gé-
 nerat : in istis autem appeti-
 tus saturitatem, satúritas ap-
 petitum parit.

ŷ. Qui mandúcat meam car-
 nem, et bibit meum sângui-
 nem, * In me manet, et ego
 in eo. *ŷ.* Non est ália nátio tam
 grandis, quæ hábeat Deos ap-
 propinquántes sibi, sicut Deus
 noster adest nobis. In me.

LECTIO VIII.

AUGENT enim spirítales deli-
 ciae desidérium in mente,
 dum sátiant : quia quanto ma-
 gis eárum sapor percipitur, eo
 ámplius cognóscitur quod avi-
 dius amétur : et idéireo non

hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proinde Psalmista nos ádmonet, dicens : Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat : Suavitátem ejus non cognóscitis, si hanc mínime gustátis : sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes ejus dulcédinem, amáre valeátis. Has autem homo delicias tunc amísit, cum in paradiso peccávit : extra éxiit, cum os a cibo æternæ dulcédinis clausit.

ñ. Homo quidam fecit cœnam magnam, et misit servum suum hora cœnæ dicere invitátis, ut venirent : * Quia paráta sunt ómnia. ý. Veníte, comédite panem meum, et bibite vinum quod míscui vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

LECTIO IX.

UNDE nos quoque nati in hujus peregrinationis ærumna, huc fastidiósi jam vénimus, nescimus quid desideráre debeamus. Tantóque se ámplius fastidii nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illius dulcédinis ánimus elóngat. Et eo jam intérnas delicias non appetit, quo eas comédere, diu longéque desuevit. Fastidio ergo nostro tabescimus, et longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre in tus nolumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. 10. 1. f Sapiéntia* ædificávit sibi domum, miscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 2. Angelórum esca* nutrivisti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitisti eis, allelúia.

Ant. t. 3. r Pinguis est panis* Christi, et præbêbit delicias régibus, allelúia.

Ant. t. 4. Sacerdótes sancti* incensum et panes ófferunt Deo, allelúia.

Ant. t. 5. Vincénti* dabo manna absconditum, et nomen novum, allelúia.

CAPITULUM 1. Joan 3. b

CHARISSIMI, Nolite mirári, si cœdit vos mundus. Nos sci-mus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres.

HYMNUS.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dexteram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discipulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ ferculo
Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sanguínem ;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,

Se moriens in prætium,
Se regnans dat in p æmiam.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium !

Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxiliũm.

Uni trinoque Dómino
Sit sempiterna glória ;
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

ÿ. Panem cœli dedit eis,
allelúia. ñ. Panem Angelórum
manducávit homo, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 6. Homo
quidam fecit cœnam magnam,
et vocávit multos, et misit ser-
vum suum hora cœnæ dicere
invitátis, ut venirent, quia óm-
nia paráta sunt, allelúia.

ORATIO.

S ANCTI nóminis tui, Dómine,
stimórem páriter et amórem
fac nos habere perpétuum :
quia nunquam tua guberna-
tione destituis ; quos in solidi-
tate tuæ dilectiónis instituis.
Per Dóminum.

*Deinde fit Commemoratio de
Octava.*

Ant. Ego sum panis vivus,
qui de cœlo descendi : si quis
manducáverit ex hoc panc,
vivet in ætérnum, allelúia.

ÿ. Pósuit fines tuos pacem,
allelúia. ñ. Et ádipe fruménti
sátiat te, allelúia.

ORATIO.

D EUS, qui nobis sub Sacra-
ménto mirábili, passiónis
tuæ memóriam reliquisti :
tribue quæsumus, ita nos
Córporis et Sanguinis tui sacra

mystéria venerári ; ut redem-
ptiónis tuæ fructum in nobis
júgiter sentiámus. Qui vivis
et regnas.

AD PRIMAM.

*Ad Absolutionem Capituli
dicitur Capitulum Nonæ, Fi-
lioli mei.*

AD TERTIAM.

Ant. Angelórum esca.

Capitulum. Charissimi, Noli-
te, ut supra, ad Laudes.

ñ. *br.* Panem cœli dedit eis,*
Allelúia, allelúia. Panem cœli.

ÿ. Panem Angelórum mandu-
cávit homo. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Panem.

ÿ. Cibávit illos ex ádipe fru-
ménti, allelúia. ñ. Et de pe-
tra, melle saturávit eos, alle-
lúia.

AD SEXTAM.

Ant. Pinguis est Panis.

CAPITULUM. 1. Joan. 3. c

I N hoc cognóvimus charita-
tem Dei, quóniam ille áni-
mam suam pro nobis pósuit :
et nos debémus pro frátribus
ánimas pónere.

ñ. *br.* Cibávit illos ex ádipe
fruménti, * Allelúia, allelúia.

Cibávit. ÿ. Et de petra, melle
saturávit eos. Allelúia, alle-
lúia. Glória Patri. Cibávit.

ÿ. Edúcas panem de terra,
allelúia. ñ. Et vinum læti-
ficet cor hómimis, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Vincénti.

CAPITULUM. 1 Joan. 3. d

F ILIOLI mei, non diligámus
verbo, neque lingua, sed
ópere et veritate,

ñ. *br.* Educas panem de terra, * Allelúia, allelúia. Educas. *ÿ.* Et vinum lætificet cor hóminis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Educas.

ÿ. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ñ. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Sacérdos in ætérnum, cum reliquis *Antiphonis* et *Psalmis*, ut in *primis Vesperis Festi*, p. 162.

Capitulum, Charíssimi, Nolite mirári.

Hymnus, Pange lingua, ut *supra*, p. 182.

ÿ. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ñ. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Exi cito in platéas et vicos civitátis, et páuperes ac débiles, cæcos et claudos compéllé intráre, ut impleátur domus mea, allelúia.

Oratio, Sancti nóminis tui, ut *supra*, ad *Laudes*, p. 187.

Deinde fit Commemoratio de Octava.

Ant. O sacrum convivium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúre glóriæ nobis pignus datur, allelúia.

ÿ. Panem de cælo præstitisti eis, allelúia. ñ. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacramento mirábili, passiónis

tuæ memóriam reliquisti: tribue quæsumus, ita nos Córporis et Sánguini tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis.

FERIA SECUNDA.

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap: 5.

PHILISTHIUM autem tulerunt arcam Dei, et asportaverunt eam a Lápide adjutórii in Azótum. Tuleruntque Philisthiim arcam Dei, et intulerunt eam in templum Dagon, et statuerunt eam juxta Dagon. Cumque surrexissent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini: et tulerunt Dagon, et restituerunt eum in locum suum. Rursúmque mane die áltera consurgéntes, invenerunt Dagon jacéntem super fáciem suam in terra coram arca Dómini: caput autem Dagon, et duæ palmæ mánuum ejus abscissæ erant super limen: porro Dagon solus truncus remanserát in loco suo.

ÿ. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israël ad vespéram Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes. *ÿ.* Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent.

LECTIO II.

AGGRAVATA est autem manus Dómini super Azótios, et

demolitus est eos. Et ebullierunt villæ et agri in medio regionis illius, et nati sunt mures, et facta est confusio mortis magnæ in civitate. Videntes autem viri Azotii hujuscemodi plagam, dixerunt: Non maneat arca Dei Israel apud nos: quoniam dura est manus ejus super nos, et super Dagon deum nostrum. Et mittentes congregaverunt omnes satrapas Philistinorum ad se, et dixerunt: Quid faciemus de arca Dei Israel? Responderuntque Gethæi: Circumducatur arca Dei Israel.

¶ Comedētis carnes, et saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. †. Non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis.

LECTIO III.

Et circumduxerunt arcam Dei Israel. Illis autem circumducētibuscum eam, fiebat manus Domini per singulas civitates interfectionis magnæ nimis: et percutiebat viros uniuscujusque urbis, a parvo usque ad majorem. Misérunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venisset arca Dei in Accaron, exclamaverunt Accaronitæ, dicentes: Adduxerunt ad nos arcam Dei Israel, ut interficiat nos, et populum nostrum. Misérunt itaque et congregaverunt omnes satrapas Philistinorum: qui dix-

runt: Dimittite arcam Dei Israel, et revertatur in locum suum, et non interficiat nos cum populo nostro. Fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus, et gravissima valde manus Dei.

¶. Respexit Elias, p. 168.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Joannis Chrysostomi.

Ex eadem Homilia 60.

LECTIO IV.

Unique fideliū Christus semetipsum per mysteria commiscet, et quos genuit, per semetipsum enūtrit; nec alteri tradit: per hoc tibi rursum persuadens, quod carnem tuam assumpsit. Ne torpeamus igitur tanta digni charitate et honore putati. Nonne vidētis quanta promptitudine parvuli papillas capiunt, et quanto impetu labia ubéribus infingunt? Accedamus cum tanta nos quoque alacritate ad hanc mensam, et ad ubera poculi spiritalis: quinimo cum longe majori trahamus tamquam infantes lactentes, spiritus gratiam, et unus sit nobis dolor hac esca privari. Non sunt humanæ virtutis opera, hæc quæ proponuntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrorum tenemus locum: qui vero sanctificat ea et immutat, ipse est. Nullus itaque Judas assistat, nullus avarus; nam tales mensa non suscipit. Si quis est discipulus, adsit: ait

enim : Cum discipulis meis facio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hæc autem homo perficit; verum et hæc ipse quoque.

ñ. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : * Accipite, et comedite : hoc est corpus meum. †. Dixerunt viri tabernaculi mei : Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

LECTIO V.

INHUMANUS accédât nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immundus. Hæc ad communicantes dico, et ad vos ministrantes. Nam et ad vos sermónem convertere necessarium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis imminet ultio, si quemquam, illius culpæ conscii, hujus mensæ participem esse concedátis : sanguis ejus de manibus vestris exquirétur : sive quis dux militiæ sit, sive præfectus, sive princeps diademate coronátus, indigne autem accédât, próhibe; majórem illo potestatem habes. Propterea vos Deus hoc insignivit honóre, ut talia discernátis. Hoc vestra dignitas est : hoc securitas, hoc omnis corona, non ut albam et splendéntem tunicam circumeátis indúti. Verum et tu láice, cum sacerdote m videris offeréntem, ne ut sacerdote m esse putes

hoc faciéntem, sed Christi manum invisibiliter exténsam.

ñ. Accépit Jesus cálicem postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratió nem. †. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

LECTIO VI.

AUDIAMUS igitur et sacerdotes et súbditi, quali esca facti sumus digni : audiamus et horreamus. Sanctis carnibus suis nos dedit impléri, semetipsum appósuit immolátum. Quænam igitur erit nobis excusatio, cum talibus pasti talia peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedentes, cum tanquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapina tantum, verum, et ab omni vel tenui inimicitia purum esse pénitus jubet : est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monumenta beneficiórum solemnitates Deus alligávit : tibi vero singulis diébus per hæc mystéria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avaritiam perierunt : hoc igitur báthrum fugiámus.

ñ. Ego sum panis, p. 171.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 6. f

In illo tẽpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro

sed Christi ma-
er exténsam.

Jesus cálicem
vít, dicens: Hic
staméntum est
e: * Hoc fácite
memoratióem.
nor ero, et ta-
ima mea. Hoc.
o VI.

ur et sacerdoti,
quali esca
ni: audiámus
Sanctis cárn-
dit impléri, se-
suis inimolá-
igitur erit no-
um tálibus pa-
us, cum lupi
comedétes,
ves pasti more
us? Hoc enim
a rapina tan-
ab omni vel
purum esse
est enim pacis
eis quidem an-
rum monu-
rum solemn-
vít: tibi vero
er hęc mysté-
ne Judas hanc
nullus Simon.
propter avari-
hoc igitur bá-
us.

anis, p. 171.

TURNO.

Evángelii
oánnem.

Cap. 6. f

: Dixit Jesus
rum: Caro

mea, vere est cibus, et sanguis
meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homília sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 26. in Joan.

post med.

HIC est panis, qui de cœlo
descéndit. Hunc panem
significávit manna, hunc pa-
nem significávit altáre Dei.
Sacraménta illa fuérunt: in
signis diversa sunt, sed in re,
quæ significátur, pária sunt.
Apóstolum audi: Nolo enim
vos, inquit, ignoráre fratres,
quia patres nostri omnes
sub nube fuérunt, omnes mare
transiérunt, et omnes per
Móysen baptizáti sunt in nube,
et in mari: et omnes eámdem
escam spiritálem manducavérunt.
Spiritálem útique eámdem:
nam corporálem álte-
ram: quia illi manna, nos
áliud: spiritálem vero, quam
nos; sed patres nostri, non
patres illórum, quibus nos sí-
miles sumus, non quibus illi
similes fuérunt: Et adjúngit:
Et omnes eúmdem potum spi-
ritálem bibérunt. Aliud illi,
áliud nos, sed spécie visibili
quidem, tamen hoc ídem
significánte virtúte spiritáli.
Quómódó enim eúmdem po-
tum? Bibébant, inquit, de
spiritáli, sequénte petra, petra
autem erat Christus. Inde pa-
nis, inde potus. Petra Christus
in signo, verus Christus in
verbo, et in carne. Et quómo-
dó bibérunt? Percússa est
petra de virga bis. Gémina

percússio, duo ligna crucis
significat.

ñ. Qui mandúcat meam
carnem, et bibit meum sán-
guinem, * In me manet, et ego
in eo. †. Non est ália nátio
tam grandis, quæ hábeat Deos
appropinquátes sibi, sicut
Deus noster adest nobis. In
me manet.

LECTIO VIII.

NORUNT fidèles corpus Christi,
si corpus Christi non né-
gligant esse. Fiant corpus
Christi, si volunt vivere de
Spíritu Christi. De Spíritu
Christi non vivit, nisi corpus
Christi. Intelligite fratres mei,
quid dixerim. Homo es, et spi-
ritum habes, et corpus habes.
Spíritum dico, quæ ánima vo-
cátur, qua constas quod homo
es: constas enim ex ánima et
corpore. Habes enim spíritum
invisibile. Dic mihi, quid ex
quo vivat? Spíritus tuus vivit
ex corpore tuo, an corpus tuum
ex spíritu tuo? Respóndet
omnis qui vivit: qui autem
hoc non potest respondére,
nescio si vivit. Quid respóndet
omnis qui vivit? Corpus uti-
que meum vivit de spíritu
meo. Vis ergo et tu vivere de
Spíritu Christi? In corpore
esto Christi.

ñ. Misit me vivens Pater, et
ego vivo propter Patrem: * Et
qui mandúcat me, vivet
propter me. †. Cibávit illum
Dóminus pane vitæ et intel-
lectus. Et qui. Glória Patri.
Et qui.

LECTIO IX.

NUMQUID enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, et tuum de spiritu tuo: Non potest vivere corpus Christi, nisi de Spiritu Christi. Inde est, quod exponens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacramentum pietatis, o signum unitatis, o vinculum charitatis! Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédât, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resécari mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat corpóri, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut postea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus, p. 15.

FERIA TERTIA.

IN I NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 6.

FUIT ergo arca Dómini in regione Philistinórum septem ménsibus. Et vocavérunt Philisthiim sacerdótes et divinos, dicéntes: Quid faciémus de arca Dómini, indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum suum. Qui dixerunt: Si remittitis arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vácuam, sed quod debétis, réddite ei pro peccáto, et tunc curabimini: et sciétis quare non

recédât manus ejus a vobis.

ñ. Immolábit hoedum multitúdo filiórum Israel ad vespéram Paschæ: * Et edent carnes, et ázimos panes. †. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázimis sinceritátis et veritátis. Et edent.

LECTIO II.

QUARE aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægyptus et Phárao cor suum? Nónne postquam percússus est, tunc dimisit eos, et abiérunt? Nunc ergo arripite et facite pláustrum novum unum: et duas vacas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in pláustro, et reclúdité vítulos eárum domi. Tolletisque arcam Dómini, et ponétis in pláustro, et vasa áurea, quæ exolvístis ei pro delicto, ponétis in capséllam ad latus ejus: et dimittite eam ut vadat. Et aspiciétis: et si quidem per viam finium suórum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, mínime: sciémus quia nequáquam manus ejus tétigit nos, sed casu áccidit. Fecérunt ergo illi hoc modo.

ñ. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus, * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. †. Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est.

LECTIO III.

IBANT autem in directum vac-
cæ per viam, quæ ducit Bêth-
sames, et itinere uno gradie-
bântur, pergéntes et mugien-
tes : et non declinábant neque
ad dexteram, neque ad sinis-
tram : sed et sátrapæ Philis-
thiim sequebântur usque ad
términos Bêthsames. Porro
Bethsamitæ metébant triticum
in valle, et elevántes óculos
suos, vidérunt arcam, et ga-
visi sunt cum vidissent. Et
pláustrum venit in agrum Jó-
sue Bethsamitæ, et stetit ibi.
Erat autem ibi lapis magnus,
et conciderunt ligna pláustri,
vaccásque imposuérunt super
ea holocáustum Dómino. Le-
vitæ autem deposuérunt ar-
cam Dei.

ñ Respexit, p. 168.

IN II NOCTURNO.

Ex Epistola sancti Cypriáni
Episcopi et mártiris ad Cæ-
cilium.

Lib. 2. Epist. 3. sub initium.

LECTIO IV.

IN sacerdote Melchisedech sa-
crificii Dominici sacramén-
tum præfigurátum vidémus,
secúndum quod Scriptúra di-
vína testátur, et dicit : Et Mel-
chisedech rex Salem prôtulit
panem et vinum. Fuit autem
sacerdos Dei summi, et bene-
dixit Abraham. Quod autem
Melchisedech typum Christi
portáret, declárat in Psalmis
Spiritus sanctus, ex persóna
Patris ad Filium dicens : Ante
lucíferum genui te ; Tu es sa-

cérdos in ætérnum secúndum
órdinem Melchisedech. Qui or-
do útique hic est de sacrificio
illo véniens, et inde descén-
dens, quod Melchisedech sa-
cérdos Dei summi fuit, quod
panem et vinum óbtulit, quod
Abraham benedixit.

ñ. Cœnantibus illis accépit
Jesus panem, et benedixit, ac
fregit, deditque discipulis suis,
et ait : * Accipite, et comédite :
hoc est corpus meum. ÿ. Dixé-
runt viri tabernáculi mei : Quis
det de cárnibus ejus, ut satu-
rémur? Accipite.

LECTIO V.

NAM quis magis sacerdos Dei
summi, quam Dóminus
noster Jesus Christus? qui sa-
cificium Deo Patri óbtulit, et
óbtulit hoc idem, quod Mel-
chisedech obtúlerat, id est, pa-
nem et vinum, suum scilicet
Corpus et Sánguinem. Et cir-
ca Abraham benedictio illa
præcédens, ad nostrum pópu-
lum pertinébat. Nam si Abra-
ham Deo crédidit, et deputá-
tum est ei ad justitiam, úti-
que quisquis Deo credit, et fide
vivit, justus invenitur, et jam
pridem in Abraham fidéli be-
nedictus et justificátus ostén-
ditur, sicut beátus Apóstolus
Paulus probat, dicens : Crédi-
dit Abraham Deo, et deputá-
tum est ei ad justitiam. Cognó-
scitis ergo, quia qui ex fide
sunt, hi sunt filii Abrahæ.
Próvidens autem Scriptúra,
quia ex fide justificat Gentes
Deus, prænuñtiávit Abrahæ,

quia benedicentur in illo omnes Gentes.

ñ. Accēpit Jesus cālicem postquam cōnāvīt, dicens: Hic cālix novum testamētum est in meo sāguine: * Hoc fācite in meam commemoratōnem. ŷ. Memōria memor ero, et tabēscet in me ānima mea. Hoc fācite.

LECTIO VI.

UT ergo in Gēnesi per Melchisedech sacerdotem benedictio circa Abraham posset rite celebrāri, prācēdit ante imāgo sacrificiī, in pane et vino scilicet constitūta. Quam rem perficiens, et adimplens Dōminus, panem et cālicem mixtum vino obtulit: et qui est plenitudo, veritatē prāfigurātā imaginis adimplevit. Sed et per Salomōnem Spiritus sanctus typum Dōminici sacrificiī ante prāmonstrat, immolatāe hōstiae, et panis et vini, sed et altāris, et Apostolorum faciēns mentōnem: Sapiēntia, inquit, aedificavit sibi domum, et subdidit colūmnas septem, mactāvit suas hōstias, miscuit in cratēre vinum suum, et parāvit mensam suam. Et misit servos suos cōvocans cum excēlsa prādicatiōne ad cratērem, dicens: Qui est insipiens, declinet ad me. Et egētibz sensu dixit: Venite, edite de meis pānibus et bibite vinum quod miscui vobis.

ñ. Ego sum panis vitæ,
p. 171.

IN I NOCTURNO.

Lēctio sancti Evangelii
secūndum Joānnem.

LECTIO VII. Cap. 6. f.

In illo tēpore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et Sanguis meus, vere est potus. Etrēliqua. De Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 26. in Joan. circa med.

NON sicut manducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Quare manducaverunt, et mortui sunt? Quia quod vidēbant, credēbant: quod non vidēbant, non intelligēbant. Ideo patres vestri, quia similes estis illorum. Nam quantum pērtinet, fratres mei, ad mortem istam visibilem et corporalem, numquid nos non mōrimur, qui manducāmus panem de cælo descendētem? Sic sunt mortui et illi, quemadmodum et nos sumus morituri: quantum attinet, ut dixi, ad mortem hujus corporis visibilem atque carnalem.

ñ. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. ŷ. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

LECTIO VIII.

QUANTUM autem pērtinet ad illam mortem, de qua terret Dōminus, qua mortui sunt patres istorum: manducavit manna et Mōyses, manducavit manna et Aaron, mandu-

URNNO.

Evangélii
panem.
Cap. 6. f
: Dixit Jesus
m: Caro mea,
et Sanguis
us. Et reliqua.
ti Augustini
pi.

v. circa med.
nducaverunt
manna, et
re manduca-
sunt? Quia
credébant:
t, non intel-
tres vestri,
llorum. Nam
fratres mei,
visibilem et
uid nos non
manducamus
cedentem?
illi, quem-
sumus mo-
ttinet, ut di-
us corporis
enalem.

t meam car-
um sangui-
et, et ego in
a natio tam
at Deos ap-
sicut Deus
me manet.

i.
pért'net ad
de qua ter-
nórtui sunt
manducávit
manducá-
a, mandu-

cávit manna et Phinees, man-
ducaverunt ibi multi, qui Dó-
mino placuerunt, et mórtui
non sunt. Quare? Quia visi-
bilem cibum spiritaliter intel-
lexerunt, spiritaliter esurié-
runt, spiritaliter gustaverunt,
ut spiritaliter satiaréntur. Nam
et nos hódie accipimus visibi-
lem cibum: sed áliud est sa-
craméntum, áliud virtus sa-
craménti.

ñ. Misit me vivens Pater, et
ego vivo propter Patrem: * Et
qui manducat me, vivet pro-
pter me. ý. Cibávit illum Dó-
minus pane vitæ et intelléctus.
Et qui manducat. Glória Patri.
Et qui.

LECTIO IX.

QUAM multi de altári acci-
piunt, et moriúntur, et ac-
cipiéndó moriúntur! Unde di-
cit Apóstolus: Judicium sibi
manducat et bibit. Nonne buc-
cèlla Domínica venenum fuit
Judæ? Et tamen accépit. Et
cum accépit, in eum inimicus
intrávit: non quia malum ac-
cépit, sed quia bonum male
malus accépit. Vidéte ergo fra-
tres, panem cœléstem spirita-
liter manducáte, innocéntiam
ad altáre apportáte. Peccáta,
etsi sunt quotidiána, vel non
sint mortífera; ántequam ad
altáre accedátis, atténdite quod
dicátis: Dimitte nobis débíta
nostra, sicut et nos dimittimus
debitóribus nostris. Si dimittis,
dimittétur tibi: secúrus accéde,
panis est, non venenum.

Te Deum laudámus, p. 15.

FERIA QUARTA.

IN I NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 6. d et 7.

PERCUSSIT autem de viris
Bethsamítibus, eo quod vi-
dissent arcam Dómini: et per-
cússit de pópulo septuaginta
viros, et quinquaginta millia
plebis. Luxitque pópulus, eo
quod Dóminus percussisset
plebem plaga magna. Et dixé-
runt viri Bethsamítæ: Quis
póterit stare in conspéctu Dó-
mini Dei sancti hujus? et ad
quem ascéndet a nobis? Mise-
rúntque núntios ad habitató-
res Cariáthiarim, dicéntes:
Reduxérunt Philisthiim arcam
Dómini, descéndite, et redú-
cite eam ad vos. Venérunt
ergo viri Cariáthiarim, et re-
duxérunt arcam Dómini, et in-
tulérunt eam in domum Abí-
nadad in Gábaa. Eleázorum
autem filium ejus sanctificavé-
runt, ut custodiret arcam Dó-
mini.

ñ. Immolábit hœdum multi-
túdo filiórúm Israel ad véspe-
ram Paschæ: * Et edent car-
nes, et ázymos panes. ý. Pa-
scha nostrum immolátus est
Christus: itaque epulémur in
ázymis sinceritátis et veritátis.
Et edent.

LECTIO II.

ET factum est, ex qua die man-
sit arca Dómini in Cariá-
thiarim, multiplicáti sunt dies
(erat quippe jam annus vigé-
simus) et requiévit omnis do-
mus Israel post Dóminum. Ait

autem Sámuel ad univérsam domum Israel, dicens : Si in toto corde vestro revertimini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médió vestri, Báalim et Astaroth : et præparáte corda vestrá Dómino, et servite ei soli, et éruet vos de manu Philisthiim. Abstulérunt ergo filii Israel Báalim et Astaroth, et serviérunt Dómino soli panis.

ñ. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ý. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis.

LECTIO III.

DIXIT autem Sámuel : Congregáte univérsam Israel in Maspath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Maspath : hauserúntque aquam, et effuderunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixerunt ibi : Peccávimus Dómino. Judicávitque Sámuel filios Israel in Maspath. Et audiérunt Philisthiim quod congregáti essent filii Israel in Maspath, et ascenderunt sátropæ Philistinórum ad Israel. Quod cum audissent filii Israel, timuérunt a fácie Philistinórum. Dixerúntque ad Samuélé : Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nós de manu Philistinórum.

ñ. Respóxit, p. 168.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Sacraméntis.

Lib. 4. cap. 4.

LECTIO IV.

AUCTOR Sacramentórum quis est nisi Dóminus Jesus ? De cœlo ista Sacraménta venerunt. Consilium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divinum miraculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo : et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis : Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentórum : ubi accesserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc igitur adstruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi ? Consecratione. Consecrátio igitur quibus verbis est, et cujus sermonibus ? Dómini Jesu. Nam reliqua ómnia quæ dicitur, laudem Deo déferunt : oratio præmittitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris : ubi venit ut conficiatur venerabile Sacraméntum, jam non suis sermonibus sacerdos, sed útitur sermonibus Christi.

ñ. Cœnantibus illis accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : * Accipite, et comedite : hoc est corpus meum. ý. Dixerunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus ut saturémur ? Accipite, et comedite ; hoc est corpus meum.

LECTIO V.

ERGO sermo Christi hoc conficit Sacramentum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt omnia. Jussit Dominus, et factum est cœlum; jussit Dominus, et facta est terra: jussit Dominus, et facta sunt maria: jussit Dominus, et omnis creatura generata est. Vides ergo quam operatarius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermone Domini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant: quanto magis operatarius est, ut quæ erant, in aliud commutentur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem: Ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata sunt. Ergo tibi ut respondeam, non erat corpus Christi ante consecrationem, sed post consecrationem dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est: ipse mandavit, et creatum est.

ñ. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: * Hoc facite in meam commemorationem. ŷ. Memoria memor ero, et tabescet in me anima mea. Hoc facite.

LECTIO IV. Cap. 5.

JAM redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem et venerabile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intèllige quid est amplius, manna de cœlo, an corpus

Christi? Corpus Christi utique, qui auctor est cœli. Deinde, manna qui manducavit, mortuus est: qui manducaverit hoc corpus fiet ei remissio peccatorum, et non morietur in ætèrnum. Ergo non otiose, cum accipis, tu dicis, Amen; jam in spiritu cõfitemus quod accipias Corpus Christi. Dicit tibi sacerdos, Corpus Christi: et tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitetur lingua, teneat affectus.

ñ. Ego sum, p. 171.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 6. f

In illo tempore; Dixit Jesus turbis Judæorum. Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii

Episcopi.

Lib. 8. de Trinit. ante med.

NON est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt legamus: et quæ legimus intelligamus; et tunc perfectæ fidei officio fungemur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigendi locus.

ñ. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. ʒ. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

LECTIO VIII.

NUNC enim et ipsius Domini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacramentum comunicatæ carnis et sanguinis simus, ipse testatur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidēbitis: quoniam ego vivo, et vos vivētis: quoniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

ñ. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. ʒ. Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

LECTIO IX.

QUOD autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit,

nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumserit. Perfectæ autem hujus unitatis sacramentum superius jam docuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem: et qui manducat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: et quo modo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Vesperas, omnia ut in primis Vesperis Festi, p. 162. Et si hac die fuerit Festum Duplex, in Vesperis fit tantum Commemoratio de eo, nisi fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus.

FERIA QUINTA.

OCTAVA CORPORIS CHRISTI.

IN I NOCTURNO.

Lectiones leguntur de Epistola prima ad Corinthios, Conveniētibz vobis, ut supra in die Festi, p. 167.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Cyrilli Episcopi Jerosolymitani.

Catechesi mystagog. 4.

LECTIO IV.

IPSA beati Pauli doctrina abunde sufficere videtur, ut certam vobis de divinis mysteriis fidem faciat, quibus digni redditi, concorporei, ut ita dicam, et consanguinei Christi facti estis. Ipse enim modo clamabat, quod in nocte qua tradebatur Dominus noster Je-

fuerit : ejus
sumptam ha-
ui suam sum-
autem hujus
atum superius
licens : Sicut
Pater, et ego
: et qui man-
nem, et ipse
vivit ergo per
modo per Pa-
m modo nos
vivemus.

imus, p. 15.
omnia ut in
Festi, p. 162.
erit Festum
is fit tantum
eo, nisi fue-
bus, ut dici-
Commemora-

INTA.
s CHRISTI.
URNO.
tur de Epi-
inthios, Con-
ut supra in

URNO.
illi Episcopi
tani.
tagog. 4.

v.
li doctrina
e videtur, ut
vinis myste-
ribus digni
ei, ut ita di-
vinei Christi
enim modo
nocte qua
s noster Je-

sus Christus accipiens panem,
et gratias agens, fregit, et de-
dedit discipulis suis, dicens : Ac-
cipite, et manducate : hoc est
corpus meum. Et accipiens calicem,
et gratias agens, dixit :
Accipite, et bibite : hic est san-
guis meus. Cum igitur ipse de
pane pronuntiaverit ac dixe-
rit : Hoc est corpus meum :
quis audebit deinceps ambi-
gere ? Et cum idem ipse tam
asseveranter dixerit : Hic est
sanguis meus : quis unquam
dubitaverit, ut dicat non esse
ejus sanguinem ?

ñ. Cœnantibus illis, accepit
Jesus panem, et benedixit ac
fregit, deditque discipulis suis,
et ait : * Accipite, et comedite :
hoc est corpus meum. ý. Dixe-
runt viri tabernaculi mei : Quis
det de cœnibus ejus, ut saturé-
mur ? Accipite.

LECTIO V.

AQUAM olim in vinum con-
vertit in Cana Galilææ,
quod habet quamdam cum san-
guine propinquitatem : et eum
parum dignum existimabimus,
cui credamus quod vinum in
sanguinem transmutarit ? Ad
eas nuptias, quibus corpora
copulantur, vocatus, præter
opinionem omnium hoc fecit
miraculum : et non multo ma-
gis sic eum corpus et sangui-
nem suum fruenda nobis do-
nasse persuasum firmiter ha-
bēbimus, ut ea cum omni cer-
titudine tamquam corpus ipsius
et sanguinem sumamus ? Nam
in specie panis dat nobis cor-

pus, et in specie vini dat nobis
sanguinem : ut cum sumpseris,
gustes corpus et sanguinem
Christi, factus ejusdem corpo-
ris et sanguinis particeps. Sic
enim efficiamur Christiferi, hoc
est Christum in corporibus no-
stris ferentes, cum corpus ejus
et sanguinem in membra no-
stra recipimus : sic secundum
beatum Petrum, divinæ naturæ
consortes reddimur.

ñ. Accipit Jesus calicem,
postquam cœnavit, dicens :
Hic calix novum testamentum
est in meo sanguine : * Hoc
facite in meam commemora-
tionem. ý. Memoria memorero,
et tabescet in me anima mea.
Hoc facite.

LECTIO VI.

OLIM cum Judæis Christus
disserens : Nisi manduca-
veritis, inquit, carnem meam,
et biberitis meum sanguinem,
non habebitis vitam in vobis.
Cum autem illi, quæ dicta fue-
rant, non spiritaliter accepis-
sent, offensi abiērunt retro :
putabant enim quod eos ad
manducandas carnes hortare-
tur. Erant et in veteri Testa-
mento panes propositionis :
verum illi cum fuerint veteris
Testamenti, finem jam acce-
perunt : in novo vero Testa-
mento panis est cœlestis, et ca-
lix salutaris, qui et animam et
corpus sanctificant. Quam-
obrem non sic hæc attendas ve-
lim, tamquam sint nudus et
simplex panis, nudum et sim-
plex vinum ; corpus enim sunt

et sanguis Christi. Nam etiam si sensus illud tibi renútiat, fides tamen te confirmet. Ne júdices rem ex gustu : sed te citra ullam dubitacionem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui corporis et sanguinis Christi párticeps fieres.

ñ. Ego sum, p. 171.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 6. f

In illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 4. in Joannem, cap. 17.

Qui manducat, inquit, carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infúderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est, sic qui carnem et sanguinem Dómini recipit, cum ipso ita conjungitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniatur. Simile quodam modo apud Matthæum compéris. Simile est, inquit, regnum celórum fermento, quod accéptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat : sic párvula benedictio totum hóminem in seipsam átrahit, et sua grátia replet : et hoc modo in nobis

Christus manet, et nos in Christo.

ñ. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. †. Non est alia nátio tam grandis, quæ hábeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

LECTIO VIII.

Nos vero, si vitam ætérnam consequi volumus, si largitorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus : caveamusque ne loco láquei damnosam religionem diabolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis : scriptum tamen esse non ignoramus, júdicium sibi comédere atque bibere illum, qui de pane comedit, et de cálice bibit indignè. Ego igitur probo me ipsum, et indignum invénio. Quando igitur, quicumque tu es qui ista dicis, dignus eris ? quando Christo teipsum offeres ? Nam si peccando indignus es, et peccare non desinis (quis enim delicta intélligit ? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis.

ñ. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui manducat me, vivet propter me. †. Cibavit illum Dóminus panem vitæ et intelléctus. Et qui manducat me, vivet propter me. Glória Patri. Et qui manducat me, vivet propter me.

et nos in Chri-

neat meam car-
neum sangui-
net, et ego in
illa natio tam
beatus Deos ap-
tibi, sicut Deus
ois. In me.

VIII.
tam æternam
unus, si largi-
tatis habere
imus, ad reci-
tionem liben-
: caveamus-
ei damnosam
us nobis præ-
nquit) dicis :
esse non igno-
sibi comédere

n, qui de pane
lice bibit in-
r probo me-
um invénio.
quicumque tu
dignus eris ?
teipsum offe-
ndo indignus
désinis (quis
lligit? secun-
) expers om-
hujus sancti-

ens Pater, et
Patrem : * Et
e, vivet pro-
it illum Dó-
t intellectus.
ne, vivet pro-
Patri. Et qui
vivet propter

LECTIO IX.

QUARE pias quæso cogitatio-
nes suscipias, studiöse san-
ctæque vivas, et benedictionem
participes : quæ (mihi crede)
non mortem solum, verum
etiã morbos omnes depellit.
Sedat enim, cum in nobis má-
neat Christus, sæviẽtem mem-
brorum nostrorum legem : pie-
tatem corroborat, perturbatio-
nes animi extinguit, agrótos
curat, collisos redintegrat : et
sicut pastor bonus, qui ani-
mam suam pro óvibus pósuit,
ab omni nos erigit casu.

Te Deum laudamus, p. 16.

FERIA SEXTA

*Omnia ut in Psalterio, cum
Oratione Dominicæ præceden-
tis.*

ORATIO.

SANCTI nóminis tui Dómine,
stimórem páriter et amórem
fac nos habere perpétuum :
quia numquam tua guberna-
tione destituis ; quos in solidi-
tate tuæ dilectionis instituis.
Per Dóminum.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 8.

CONGREGATI ergo universi
majóres natu Israel, vené-
runt ad Samuélem in Ráma-
tha. Dixeruntque ei : Ecce tu
senuisti, et filii tui non ámbu-
lant in viis tuis : constitue no-
bis regem, ut júdicet nos sicut
et universæ habent nationes.
Displicuit sermo in óculis Sa-
muélis, eo quod dixissent : Da
nobis regem, ut júdicet nos.
Et orávit Samúel ad Dóminum.

ñ. Percússit Saul mille, et
David decem millia : * Quia
manus Dómini erat cum illo :
percússit Philisthæum, et ab-
stulit opprórium ex Israel.
ÿ. Nonne iste est David, de quo
canébant in choro, dicentes :
Saul percússit mille, et David
decem millia? Quia.

LECTIO II.

DIXIT autem Dóminus ad Sa-
muélem : Audi vocem pó-
puli in ómnibus quæ loquún-
tur tibi. Non enim te abjecé-
runt, sed me, ne regnem su-
per eos. Juxta ómnia ópera
sua, quæ fecérunt a die qua
edúxi eos de Ægypto usque ad
diem hanc, sicut dereliqué-
runt me, et serviérunt diis alié-
nis, sic faciunt etiã tibi.
Nunc ergo vocem eórum audi :
verúntamen contestáre eos, et
prædic eis jus regis, qui regna-
turus est super eos.

ñ. Montes Gélboe, nec ros,
nec plúvia véniant super vos : *
Ubi cecidérunt fortes Israel.
ÿ. Omnes montes, qui estis in
circúitu ejus, visitet Dóminus :
a Gélboe autem tránseat. Ubi
cecidérunt.

LECTIO III.

DIXIT itaque Samúel ómnia
verba Dómini ad pópulum,
qui petierat a se regem, et ait :
Hoc erit jus regis, qui impe-
raturus est vobis : Filios ves-
tros tollet, et ponet in curribus
suis, faciétque sibi équites et
præcursóres quadrigárum suá-
rum, et constituet sibi tribú-
nos, et centuriones, et aratóres

agrórum suórum, et messóres segetum, et fabros armórum et cúrruum suórum. Fíliis quoque vestras faciet sibi unguentúrias, et focárias, et paníficas. Agros quoque vestros, et vineas, et olivéta óptima tollet, et dabit servis suis.

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnúm tuum in ætérnum. †. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et ful. Glória Patri. Et fui.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 9.*

ET erat vir de Bénjamin nómine Cis, filius Abiel, filii Seror, filii Béchorath, filii Aphia, filii viri Jémini, fortis róbores. Et erat ei filius vocabulo Saul, eléctus et bonus : et non erat vir de filiis Israël mélior illo. Ab húméro et sursum eminébat super omnem pópulum. Perierant autem ásinæ Cis patris Saul, et dixit Cis ad Saul filium suum : Tolle tecum unum de púeris, et consúrgens vade, et quære ásinas. Qui cum transissent per montem Ephraim, et per terram Salisa, et non invenissent, transierunt étiam per terram Salim, et non erant : sed et per terram Jémini, et minime repererunt.

ñ. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multítudine iniquitátis meæ : quóniam irrita iram tuam, * Et malum coram te feci. †. Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

LECTIO II.

CUM autem venissent in terram Suph, dixit Saul ad púerum qui erat cum eo : Veni et revertámur, ne forte dimiserit pater meus ásinas, et sollicitus sit pro nobis. Qui ait ei : Ecce vir Dei est in civitáte hac, vir nóbilis : omne quod lóquitur, sine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam vénimus. Dixitque Saul ad púerum suum : Ecce íbimus : quid ferémus ad virum Dei ? panis defécit in sítarcis nostris : et spórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud. Rursum puer respóndit Saúli, et ait : Ecce invénta est in manu mea quarta pars statéris argéti, demus hómini Dei, ut indicet nobis viam nostram.

ñ. Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctifica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. †. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui

per númerum
multiplicata
: et non sum
tudinem cœli
e iniquitatis
irritam iram
um coram te
in iniquitatem
osco, et delin-
tra me est
soli peccavi.

II.
essent in ter-
dixit Saul ad
cum eo : Veni
e forte dimi-
sinas, et sol-
is. Qui ait ei :
civitatem hac,
e quod loqui-
uitate venit.
illuc, si forte
via nostra,
enimus. Di-
erum suum:
d feremus ad
defecit in si-
et sportulam
demus hó-
quam aliud.
condidit Saúli,
ta est in ma-
pars statéris
mini Dei, ut
nostram.
mine oratió-
edificarem
tuo : * Bé-
domum is-
num, Deus
qui custódis
is tuis qui

ambulant coram te in toto cor-
de suo. Bénedic.

LECTIO III.

ET ascéderunt in civitatem.
Cumque illi ambularent in
medio urbis, apparuit Sámu-
el egrédiens obviam eis, ut ascen-
deret in excelsum. Dóminus
autem reveláverat aurículam
Samuélis ante unam diem quam
veniret Saul, dicens : Hac ipsa
hora, quæ nunc est, cras mit-
tam virum ad te de terra Bén-
jamin, et unges eum ducem
super pópulum meum Israel :
et salvabit pópulum meum de
manu Philisthinórum : quia
respéxi pópulum meum : venit
enim clamor eórum ad me.
Cumque aspexisset Sámu-
el Saúlem, Dóminus dixit ei :
Ecce vir, quem dixeram tibi,
iste dominábitur pópulo meo.

ñ. Audi Dómine hymnum et
orationem, quam servus tuus
orat coram te hódie : ut sint
oculi tui apérti, et aures tuæ
inténtæ, * Super domum istam
die ac nocte. †. Réspice Dómine
de sanctuário tuó, et de excélso
cœlórum habitáculo. Super dó-
mum. Glória Patri. Super dó-
mum.

Ad Magnif. Antiph. t. 1. Con-
novérunt omnes a Dan usque
Bersabée, quod fidélis Sámu-
el Prophéta esset Dómini.

*Oratio, Protéctor in te spe-
rántium. Quæ habetur infrapost
lectiones ultimæ Hebdomadæ
Augusti, cum aliis Orationibus
usque ad Dominicam VXi post
Pentecosten.*

DOMINICA III

POST PENTECOSTEN.

AD MATUTINUM.

*Omnia ut in Psalterio, p. 2.
IN I NOCTURNO.*

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 9. c et 10.*

ACCESSIT autem Saul ad Sa-
muélem in medio portæ,
et ait : Indica, oro, mihi, ubi
est domus Vidéntis. Et respón-
dit Sámu- el Saúli, dicens : Ego
sum Videns. Ascénde ante me
in excelsum, ut comedátis me-
cum hódie, et dimittam te ma-
ne : et ómnia quæ sunt in cor-
de tuo, indicábo tibi. Et de
ásinis, quas nudiustertius per-
didisti, ne sollicitus sis, quia
inventæ sunt. Et cujus erunt
óptima quæque Israel? nonne
tibi, et omni dómui patris tui?
Respóndens autem Saul, ait :
Numquid non filius Jémini ego
sum, de mínima tribu Israel, et
cognátio mea novíssima inter
omnes familiás de tribu Bén-
jamin? quare ergo locútus es
mihi sermónem istum?

ñ. Præparáte corda vestra
Dómino, et servíte illi soli : * Et
liberábit vos de manibus inimi-
córum vestrórum. †. Con-
vertimini ad eum in toto corde
vestro, et auferte deos aliénos
de medio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

ASSUMENS itaque Sámu-
el Saú- lem, et púerum ejus, in-
trodúxit eos in triclinium, et
dedit eis locum in cápice eórum
qui fuerant invitati. Erant enim
quasi triginta viri. Dixitque Sá-

muel coco : Da partem, quam dedi tibi, et præcepi ut repóneres scórum apud te. Levávit autem cocus armam, et pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel : Ecce quod remánsit, pone ante te, et cómele : quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuèle in die illa. Et descendérunt de excélsio in óppidum, et locútus est cum Sáule in solário : stravitque Saul in solário, et dormivit.

ñ. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ý. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

CUMQUE mane surrexissent, et jam clucésceret, vocávit Sámuel Sáulem in solário, dicens : Surge, et dimittam te. Et surréxit Saul : egressique sunt ambo, ipse videlicet, et Sámuel. Cumque descénderent in extrémá parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul : Dic púero ut antecédát nos, et tránséat : tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lenticulam ólei, et effúdit super caput ejus, et deosculátus est eum, et ait : Ecce, unxit te Dóminus super hæreditátem suam in principem, et liberábis pópulum suum de má nibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

ñ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me : * Ipse me eripiet de má nibus inimicórum meórum. ý. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : animam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me eripiet. Glória Patri. Ipse me eripiet.

IN II NOCTURNO.

De Expositione S. Gregórii Papæ in libros Regum.
Lib. 4. cap. 3. in 1 Reg. c. 10.

LECTIO VI.

TULIT autem Sámuel lenticulam ólei, et effúdit super caput ejus. Hoc profécto hac unctióne exprimitur, quod in sancta Ecclesiá nunc étiam materialiter exhibétur : quia qui in cúlmine pónitur, sacraménta súscipit unctiónis. Quia vero ipsa unctio sacraméntum est, is qui promovétur, bene foris úngitur, si intus virtúte sacraménti roborétur. Ipsas ergo ólei virtútes prius videámus attentius. Oleum quippe liquóribus aliis superfértur : óleum ignem fovet : óleum vúlnera curáre consúvit. Per illud ergo, misericórdiæ bonum significat, quia scriptum de Dómino est : Miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. Quia ignem fovet, prædicatiónis grátiam designat quæ electórum mentes illúminat.

ñ. Percússit Saul mille, et David decem millia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit

opprobrium ex Israel. γ . Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille et David decem milia? Quia manus.

LECTIO V.

QUIA vero vulnera per oleum curantur, hoc profecto insinuat, quod detergenda sunt vulnera peccatorum. Ungatur ergo caput regis, quia spiritali gratia mens est replenda doctoris. Habeat in unctione sua oleum, habeat misericordiam abundantem, quae sibi virtutibus aliis praeseratur. Habeat oleum, ut dum ardorem sancti Spiritus in se nutrit, lucere vehementer aliis per verbum possit. Habeat nihilominus oleum medicinae ut sapienter disponat, qualiter peccatorum fetores tergat, et aegras mentes salutari restituat.

α . Montes Gélboe nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israel. γ . Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: a Gélboe autem transeat. Ubi:

LECTIO VI.

SED lenticula Saul ungitur; non pro praesignanda doctrina; sed ad exprimenda futura. Lenticula quidem parvum est vas: Quid ergo est, quod lenticula olei Saul ungitur, nisi quia in fine reprobatur? Nam quia obedire Deo postea noluit, a Samuele audit: Quia projecisti sermonem Domini, projecit te Dominus, ne sis rex.

Estiva.

Velut enim lenticula olei parum habuit, qui spiritualem gratiam projiciendus accepit. Quod in rectoribus quoque sanctae Ecclesiae convenienter accipitur: Plerumque enim culmen praelationis accipiunt; qui in charitate Dei et proximi perfecta non sunt.

α . Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, et posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. γ . Fecique tibi nomen grande; juxta nomen magnorum qui sunt in terra: et requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

IN III NOCTURNO.

Lectiones de Homilia Dominicae tertiae post Pentecosten, habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarum usque ad Dominicam XVI post Pentecosten. Similiter Antiphonae ad Benedictus, et ad Magnificat, et Orationes.

α . VII. Peccavi super numerum arenae maris, et multiplicata sunt peccata mea: et non sum dignus videre altitudinem caeli praemultitudine iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam. * Et malum coram te feci. γ . Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum:

ñ. VIII. Duo Scraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra gloria ejus. ÿ. Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

Hoc ñ. dicitur post octavam Lectionem in Dominicis tantum usque ad Adventum. Feria autem quarta et Sabbato usque ad Dominicam primam Augusti, quando Responsoria sumenda sunt ex tertio Nocturno Dominicæ, ejus loco dicitur secundum Responsorium Feriæ secundæ sequentis, et tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 10. c

ET convocavit Samuel populum ad Dominum in Maspha, et ait ad filios Israel : Hæc dicit Dominus Deus Israel : Ego eduxi Israel de Ægypto, et erui vos de manu Ægyptiorum, et de manu omnium regum qui affligebant vos. Vos autem hodie projecistis Deum vestrum, qui solus salvabit vos de universis malis et tribulationibus vestris : et dixistis : Nequâquam : sed regem constituere super nos. Nunc ergo state coram Domino per tribus vestras et per familias.

ñ. Recordare Domine testamenti tui, et dic Angelo percutienti : Cesset jam manus tua, *

Ut non desoletur terra, et ne perdas omnem animam vivam. ÿ. Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi : isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine a populo tuo. Ut non.

LECTIO II.

ET applicuit Samuel omnes tribus Israel, et cecidit sors tribus Benjamin. Et applicuit tribus Benjamin et cognationes ejus, et cecidit cognatio Metri, et pervenit usque ad Saul filium Cis. Quæsierunt ergo eum, et non est inventus. Et consulerunt post hæc Dominum, utrumnam venturus esset illuc. Responditque Dominus : Ecce absconditus est domi. Cucurrerunt itaque et tulerunt eum inde : stetitque in medio populi, et altior fuit universo populo ab humero et sursum. Et ait Samuel ad omnem populum : Certe videtis quem elegit Dominus, quoniam non sit similis illi in omni populo. Et clamavit omnis populus, et ait : Vivat rex.

ñ. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo : * Benedic, et sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. ÿ. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

LECTIO III.

LOCUTUS est autem Samuel ad populum legem regni et scripsit in libro, et reposuit

coram Dómino, et dimisit Sámuel omnem pópulum, singulos in domum suam. Sed et Saul abiit in domum suam in Gábaa : et abiit cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda. Filii vero Béliat dixerunt : Num salvare nos póterit iste? Et despexerunt eum, et non attulerunt ei múnera : ille vero dissimulabat se audire.

ñ. Audi Dómine hymnum, et orationem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ̄. Rêspice Dómine de sanctuário tuo, et de excélsó cœlórum habitáculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

Responsoria hujus secunde Ferie dicuntur in omnibus secundis Feriis usque ad Dominicam primam Augusti.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 12.*

DIXIT autem Sámuel ad univêrsum Israel : Ecce audivi vocem vestram, juxta ómnia quæ locúti estis ad me, et constitui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos : ego autem sénuí, et incánui : porro filii mei vobiscum sunt : itaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. Loquimini de me coram Dómino, et coram Christo ejus, utrum bovem cuiúsquam túle-

rim, aut ásinum : si quém-piam calumniátus sum, si opprêssi áliquem, si de manu cuiúsquam munus accépi : et contémnam illud hódie, restituámque vobis. Et dixerunt : Non es calumniátus nos, neque opprêssisti, neque tulisti de manu álicujus quidpiam. Dixitque ad eos : Testis est Dóminus advêrsus vos, et testis Christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quidpiam. Et dixerunt : Testis.

ñ. Dómine, si convêrsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum : * Tu exáudies de cœlo Dómine ; et libera eos de mánibus inimicórum suórum. ̄. Si peccáverit in te pópulus tuus : et convêrsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

LECTIO II.

ET ait Sámuel ad pópulum : Dóminus qui fecit Móysen et Aaron, et edúxit patres nostros de terra Ægypti. Nunc ergo state, ut iudicio conténdam advêrsus vos coram Dómino, de ómnibus misericórdiis Dómini quas fecit vobiscum, et cum pátribus vestris : quómodo Jacob ingrêssus est in Ægyptum, et clamavérunt patres vestri ad Dóminum : et misit Dóminus Móysen et Aaron, et edúxit patres vestros de Ægypto : et collocávit eos in loco hoc. Qui obliti sunt Dómini Dei sui, et trádidit eos

in manu Sisaræ magistri militiæ Hasor, et in manu Philistinorum, et in manu regis Moab, et pugnaverunt adversum eos.

ñ. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in cælum, * Eliséus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus. ŷ. Cumque pegerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus et equi ignei divisérunt utrúmque, et ascendit Eliás per turbinem in cælum. Eliséus clamabat.

LECTIO III.

POSTEA autem clamaverunt ad Dóminum, et dixerunt: Peccávimus, quia dereliquimus Dóminum, et servívimus Báalim et Astaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, et serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, et Badan, et Jephthe, et Sámuel, et éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, et habitástis confidenter. Videntes autem quod Naas rex filiórum Ammon venisset adversum vos, dixistis mihi: Nequáquam, sed rex imperábit nobis: cum Dóminus Deus vester regnaret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegistis et petistis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, et serviéritis ei, et audiéritis vocem ejus, et non exasperavéritis os Dómini, éritis et vos, et rex qui imperat vobis, sequén-

tes Dóminum Deum vestrum.

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem populi mei: * Et fui tecum in ómnibus ubi-
cúmque ambulásti, firmans regnum tuum in aeternum. ŷ. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui. Glória Patri. Et.

Responsoria hujus terciæ Ferie dicuntur in omnibus tertiis Feriis usque ad Dominicam primam Augusti.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 13.

FILIUS unius anni erat Saul cum regnare cœpisset, duobus autem annis regnavit super Israel. Et elégit sibi Saul tria millia de Israel: et erant cum Saul duo millia in Machmas, et in monte Bethel; mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin. Porro ceterum populum remisit unumquémque in tabernacula sua. Et percússit Jónathas stationem Philistinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cum audissent Philistiim, Saul cécinit buccina in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et univérsum Israel audivit hujuscémodi famam: Percússit Saul stationem Philistinórum: et erexit se Israel adversus Philistiim. Clamavit ergo populus post Saul in Gál-gala.

ñ. Peccávi super númerum

cum vestrum.
de domo patris
us, et posui te
pópuli mei : *
omnibus ubi-
sti, firmans re-
térnum. ̄. Fe-
a grande, juxta
m qui sunt in
m dedi tibi ab
s tuis. Et fui.

*ujus tertiæ Fe-
omnibus tertius
d Dominicam
i.*

UARTA.

no Regum.

Cap. 13.

anni erat Saul
cepisset, duó-
s regnavit su-
légit sibi Saul
rael : et erant
millia in Mach-
Bethel ; mille
atha in Gábaa
ceterum pó-
numquémque
sua. Et per-
statióem Phi-
æ erat in Gá-
audissent Phi-
cinit buccina
cens : Audiant
ivérsus Israel
modi famam :
statióem Phi-
eréxit se Israel
hijm. Clamavit
st Saul in Gál-

per número

arénæ maris, et multiplicata
sunt peccata mea : et non sum
dignus vidére altitudinem cœli
præ multitudine iniquitatis
meæ : quóniam irritavi iram
tuam, * Et malum coram te
feci. ̄. Quóniam iniquitatem
meam ego cognosco, et deli-
ctum meum contra me est sem-
per, quia tibi soli peccavi. Et
malum.

LECTIO II.

ET Philisthiim congregati
sunt ad præliandum contra
Israel, triginta millia cúrruum,
et sex millia équitum, et reli-
quum vulgus, sicut aréna quæ
est in littore maris plúrima.
Et ascendentes castrametati
sunt in Machmas ad oriéntem
Betháven. Quod cum vidissent
viri Israel se in arcto positos
(afflictus enim erat pópulus)
absconderunt se in spelúncis,
et in ábditis, in petris quoque,
et in antris, et in cistérnis.
Hebræi autem transiérunť Jor-
dánem in terram Gad et Gál-
laad. Cumque adhuc esset Saul
in Gálgala, univérsus pópulus
pertérritus est, qui sequebá-
tur eum. Et expectávit septem
diébus juxta plácitum Samu-
elis, et non venit Sámuel in
Gálgala, dilapsusque est pó-
pulus ab eo.

̄. Exaudisti Dómine orati-
onem servi tui, ut ædificárem
templum nómini tuo : * Béné-
dic, et sanctífica domum istam
in sempitérnum, Deus Israel.
̄. Dómine, qui custódis pa-
ctum cum servis tuis, qui am-

bulant coram te in toto corde
suo. Bénédic.

LECTIO III.

AIT ergo Saul : Afférte mihi
holocáustum, et pacífica.
Et obtulit holocáustum. Cum-
que compléssset offerens holo-
cáustum, ecce Sámuel venié-
bat : et egressus est Saul ób-
viam ei ut salutáret eum. Lo-
cutusque est ad eum Sámuel :
Quid fecisti ? Respóndit Saul :
Quia vidi quod pópulus dila-
berétur a me, et tu non véne-
ras juxta plácitos dies, porro
Philisthiim congregati fuerant
in Machmas, dixi : Nunc de-
scéndent Philisthiim ad me in
Gálgala, et faciém Dómini non
placávi. Necessitate compúlsus,
obtuli holocáustum. Dixitque
Sámuel ad Saul : Stulte egisti,
nec custodisti mandata Dómini
Dei tui, quæ præcepit tibi.
Quod si non fecisses, jam nunc
præparáset Dóminus regnum
tuum super Israel in sempí-
térnum ; sed nequáquam re-
gnum tuum ultra consúrget.
Quæsivit Dóminus sibi virum
juxta cor suum : et præcepit
ei Dóminus ut esset dux super
pópulum suum, eo quod non
serváveris quæ præcepit Dómi-
nus.

̄. Audi, Dómine, hymnum,
et oratióem, quam servus
tuus orat coram te hódie ; ut
sint óculi tui apérti, et aures
tuæ inténtæ, * Super domum
istam die ac nocte. ̄. Respice,
Dómine, de sanctuário tuo,
et de excólso cœlórum habi-

táculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 14. b*

DIXIT autem Jónathas ad adulescèntem armigerum suum : Veni, transeamus ad stationem incircumcisórum horum, si forte fáciat Dóminus pro nobis : quia non est Dómino difficile salváre, vel in multis, vel in páucis. Dixitque ei armiger suus : Fac ómnia quæ placent ánimo tuo : perge quo cupis, et ero tecum ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas : Ecce nos transimus ad viros istos. Cumque apparuerimus eis, si táliter locúti fuerint ad nos : Manéte donec veniámus ad vos : stemus in loco nostro, nec ascendámus ad eos. Si autem dixerint : Ascéndite ad nos : ascendámus, quia trádedit eos Dóminus in má nibus nostris : hoc erit nobis signum. Appáruit ígitur utérque stacióni Philisthinórum : dixerúntque Philisthiim : En Hebræi egrediúntur de cavernis, in quibus absconditi fuerant.

R. Præparáte corda vestra Dómino, et servite illi soli : * Et liberábit vos de má nibus inimicórum vestrórum. **ŷ.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

ET locúti sunt viri de statione ad Jónatham, et ad

armigerum ejus, dixerúntque : Ascéndite ad nos, et ostendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armigerum suum : Ascendámus, séquere me : trádedit enim Dóminus eos in manus Israel. Ascéndit autem Jónathas, má nibus et pédibus reptans, et armiger ejus post eum. Itaque ál ii cadébant ante Jónatham, ál ios armiger ejus interficiébat sequens eum. Et facta est plaga prima, qua percússit Jónathas et armiger ejus, quasi viginti virórum in média parte júgeri, quam par boum in die aráre consuévit. Et factum est miráculum in castris, per agros : sed et omnis pópulus staciónis eórum, qui ierant ad prædándum, obstúpuit, et conturbáta est terra : et accidit quasi miráculum a Deo.

R. Deus ómnium exauditor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. **ŷ.** Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestię liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

ET respexérunt speculatóres Saul, qui erant in Gábaa Bénéjamin, et ecce multitúdo prostráta, et huc illúcque diffúgiens. Et ait Saul pópulo, qui erat eum eo : Requirit, et vidéte quis abierit ex nobis. Cumque requisissent, repertum est non adesse Jónatham, et armigerum ejus. Et ait Saul

dixeruntque:
s, et ostendé-
Et ait Jónathas
uum: Ascen-
me: tradidit
os in manus
autem Jóna-
t pédibus re-
er ejus post
cadébant ante
ármiger ejus
cens eum. Et
prima, qua
as et ármiger
ti virórum in
ri, quam par
re consuévit.
miráculum in
s: sed et om-
ónis eórum,
edándum, ob-
báta est terra:
miráculum a

um exauditor
gelum suum,
ovibus patris
me unctióne
y. Dóminus,
e ore leónis,
tiá liberávit

III.
speculatóres
nt in Gábaa
e multitúdo
illúque dif-
aul pópulo,
: Requirité,
rit ex nobis.
sent, repér-
e Jónatham,
. Et ait Saul

ad Achíam: Applica arcam
Dei. (Erat enim ibi arca Dei
in die illa cum filiis Israel.)
Cumque loquerétur Saul ad Sa-
cerdótem, tumultus magnus
exórtus est in castris Philisthi-
nórum: crescebátque paulá-
tim, et clárius resonábat. Et
ait Saul ad Sacerdótem: Cón-
trahe manum tuam. Concla-
mávit ergo Saul, et omnis pó-
pulus qui erat cum eo, et ven-
nerunt usque ad locum certá-
minis: et ecce versus fúerat
gládius uniuscujúsque ad pró-
ximum suum, et cædes magna
nimis.

ñ. Dóminus, qui eripuit me
de ore leónis, et de manu bé-
stiæ liberávit me: * Ipse me
eripiet de mánibus inimicórum
meórum. y. Misit Deus miseri-
córdiam suam, et veritátem
suam: ánimam meam eripuit
de médio catulórum leónum.
Ipse me eripiet. Glória Patri.
Ipse me eripiet.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 15.

ET dixit Sámuel ad Saul: Me
misit Dóminus, ut únge-
rem te in regem super pópu-
lum ejus Israel: nunc ergo
audi vocem Dómini. Hæc licit
Dóminus exercituum: Recén-
sui quæcúmque fecit Amalec
Israéli: quómodo réstitit ei in
via cum ascénderet de Ægypto.
Nunc ergo vade, et percute
Amalec, et demolire univér-
sa ejus: non parcas ei, et non
concupisceas ex rebus ipsius

aliquid: sed interfice a viro
usque ad mulierem, et párvu-
lum atque lacténtem, hovem
et ovem, camélum et ásinum.

ñ. Percússit Saul mille, et
David decem millia: * Quia
manus Dómini erat cum illo:
percússit Philisthæum, et
ábstulit oppróbrium ex Israel.
y. Nonne iste est David, de
quo canébant in choro, dicén-
tes: Saul percússit mille, et
David decem millia? Quia
manus.

LECTIO II.

PRECEPIT itaque Saul pópulo,
et recensuit eos quasi
agnos: ducénta millia pédi-
tum, et decem millia virórum
Juda. Cumque venisset Saul
usque ad civitátem Amalec,
teténdit insídias in torrén-
te. Dixitque Saul Cinæo: Abite,
recédite, atque descéndite ab
Amalec; ne forte invólvam te
cum eo. Tu enim fecisti mise-
ricórdiam cum omnibus filiis
Israel, cum ascénderent de
Ægypto. Et recéssit Cinæus de
médio Amalec. Percussitque
Saul Amalec ab Hévila, donec
venias ad Sur, quæ est e regi-
one Ægypti. Et apprehéndit
Agag regem Amalec vivum:
omne autem vulgus interfécit
in ore gládii.

ñ. Montes Gélhoe, nec ros,
nec plúvia véniant super vos: *
Ubi cecidérunt fortes Israel.
y. Omnes montes, qui estis in
circéitu ejus, visitet Dóminus:
a Gélhoe autem tránsseat. Ubi
çecidérunt.

LECTIO III.

Et pepércit Saul, et pópulus Agag, et óptimis grégibus óvium et armentórum, et véstibus, et ariétibus, et univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea : quidquid vero vile fuit et reprobum, hoc demoliti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Sámuel, dicens : Pœnitet me quod constitúerim Saul regem : quia dereliquit me, et verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuel, et clamávit ad Dóminum tota nocte.

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubi-
cúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ÿ. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 16.

DIXITQUE Dóminus ad Samuélem : Usquequo tu luges Saul, cum ego projécerim eum ne regnet super Israel? Imple cornu tuum óleo, et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemitem : providi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuel : Quómodo vadam? áudiet enim Saul, et interficiet me. Et ait Dóminus : Vitulum

de arménto tolles in manu tua, et dices : Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad victimam, et ego osténdam tibi quid facias : et unges quemcúmque monstrávero tibi.

ñ. Peccávi super número-
arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitudine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ÿ. Quóniam iniquitátem meam ego cognósko, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

LECTIO II.

FECIT ergo Sámuel, sicut locútus est ei Dóminus. Venitque in Bethlehem, et admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque : Pacificúsne est ingræssus tuus? Et ait : Pacificus : ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, et venite mecum ut immolem. Sanctificávit ergo Isai et filios ejus, et vocávit eos ad sacrificium. Cumque ingræssi essent, vidit Eliab, et ait : Num coram Dómino est Christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem : Ne respicias vultum ejus, neque altitúdinem statúre ejus : quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hómínis ego júdico : homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intúetur cor,

ñ. Exaudisti, Dómine, orationem servi tui, ut ædificarem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. ÿ. Dómine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Bénedic.

LECTIO III.

ET vocávit Isai Abinadab, et addúxit eum coram Samuele. Qui dixit : Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isai Samma, de quo ait : Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele ; et ait Sámuél ad Isai : Non elégit Dóminus ex istis. Dixitque Samuel ad Isai : Numquid jam compléti sunt filii? Qui respóndit : Adhuc reliquus est párvulus, et pascit oves. Et ait Sámuél ad Isai : Mitte, et adduc eum.

ñ. Audi, Dómine, hymnum, et orationem quam servus tuus orat coram te hódie ; ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ÿ. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélsu cœlorum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Prævaluit David in Philisthæum in funda et lápide, in nómine Dómini.

Oratio cum Homilia Dominicæ quartæ habetur infra circa finem Officii de Tempore.

DOMINICA IV

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

De libro primó Regum.

LECTIO I. Cap. 17.

CONGREGANTES autem Philisthiim ágmina sua in prælium, convenerunt in Socho Judæ : et castrametati sunt inter Socho et Azéca in finibus Domim. Porro Saul et filii Israel congregati venerunt in Vallem terebinthi, et direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthiim. Et Philisthiim stabant super montem ex parte hac, et Israel stabat supra montem ex altera parte : vallisque erat inter eos. Et egressus est vir spúrius de castris Philisthinorum nómine Góliath de Geth, altitudinis sex cubitorum et palmi : et cassis aerea super caput ejus, et lorica squamata induebatur. Porro pondus lorice ejus quinque millia siclorum æris erat : et ócreas aereas habebat in crúribus : et clypeus aereus tegebat húmeros ejus. Hastile autem hastæ ejus erat quasi liciatórium textentium. Ipsum autem ferrum hastæ ejus sexcèntos siclos habebat ferri ; et armiger ejus antecedebat eum.

ñ. Præparáte corda vestra Dómino, et servite illi soli : * Et liberábit vos de manibus inimicórum vestrórum. ÿ. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos alienos de médio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

STANSQUE clamábat advérsum phalángas Israel, et dicebat cis: Quare venistis paráti ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saul? Eligite ex vobis virum, et descéndat ad singuláre certámen. Si quiverit pugnare mecum, et percússerit me, erimus vobis servi: si autem ego prævalúero, et percússero eum, vos servi éritis, et serviétis nobis. Et aiébat Philisthæus: Ego exprobrávi agmínibus Israel hódie: Date mihi virum, et inecat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saul, et ómnes Israëlítæ, sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, et metuébant nimis.

ñ. Deus ómnium. exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ý. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestię liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

DAVID autem erat filius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Bétlehem Juda cui nomen erat Isai, qui habébat octo filios, et erat vir in diébus Saul senex, et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres filii ejus majóres post Saul in prælium: et nómína trium filiórum ejus, qui perrexerunt ad bellum, Eliab primogénitus, et secúndus Abinadab, tertiúsque Samma. David autem erat mí-

nimus. Tribus ergo majóribus secútis Saúlem, ábiit David, et revérsum est a Saul, ut pásceret gregem patris sui in Bétlehem. Procedébat vero Philisthæus mane et vespere, et stabat quadraginta diébus.

ñ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestię liberávit me: * Ipse me eripiet de mánibus inimicórum meórum. ý. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

*Sermone 197, de Tempore,
circa medium.*

LECTIO IV.

STABANT filii Israel contra adversários quadraginta diébus. Quadraginta dies, propter quátuor témpora, et quátuor partes orbis terræ, vitam præsentem significant, in qua contra Góliath, vel exércitum ejus, id est, contra diábolum et ángelos ejus, Christianórum pópulus pugnare non désinit. Nec tamen vincere posset, nisi verus David Christus cum háculo, id est cum crucis mystério descendisset. Ante advéntum enim Christi, fratres charissimi, solútus erat diábolus: véniens Christus fecit de eo quod in Evangélio dictum est: Nemo potest intráre in domum fortis, et vasa ejus diripere, nisi prius alligáverit fortem.

Venit ergo Christus, et alligavit diabolum.

℞. Percussit Saul mille, et David decem millia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percussit Philisthæum, et abstulit opprobrium ex Israel.
 ŷ. Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes : Saul percussit mille et David decem millia? Quia manus.

LECTIO V.

SED dicit aliquis : Si alligatus est, quare adhuc tantum praevalet? Verum est, fratres charissimi, quia multum praevalet : sed tepidis et negligētibus, et Deum in veritate non timētibus dominātur. Alligatus est enim tamquam innexus canis catēnis, et nēminem potest mordere, nisi cum qui se illi mortifera securitate conjūxerit. Jam videte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in catēna pōsitus mordet. Tu te illi per voluntates et cupiditates saeculi noli conjungere, et ille ad te non praesūmit accedere. Latrare potest, sollicitare potest, mordere omnino non potest, nisi volentem. Non enim cogendo, sed suadendo nocet : nec extorquet a nobis consensum, sed petit.

℞. Montes Gélboe, nec ros, nec pluvia veniant super vos : * Ubi ceciderunt fortes Israel.
 ŷ. Omnes montes, qui estis in circūitu ejus, visitet Dóminus : a Gélboe autem transeat. Ubi ceciderunt.

LECTIO IV.

VENIT ergo David, et invenit Judæorum pópulum contra diabolum praeliantem : et cum nullus esset qui praesumeret ad singulare certamen accedere, ille qui figuram Christi gerebat, processit ad praelium, tulit baculum in manu sua, et exiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figuratum est, quod in Dómino Jesu Christo completum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritalē Góliath, id est, contra diabolum pugnaturus, Crucem suam ipse portavit. Videte, fratres, ubi David Góliath percusserit : in fronte utique, ubi crucis signaculum non habebat. Sicut enim baculus crucis typum habuit, ita etiam et lapis ille, de quo percussus est, Christum Dóminum figurabat.

℞. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pōsui te pascere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum.
 ŷ. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra : et requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et tui tecum.

IN III NOCTURNO.

Lectiones de Homilia Evangelii Dominicæ quartæ post Pentecosten, quæ habentur inferius, in ordine aliarum Dominicarum.

ñ. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicata sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitudinem cœli præ multitudinè iniquitatis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ý. Quóniam iniquitatem meam ego cognóscō, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

ñ. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ý. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 17. c.*

ET dixit unus quispiam de Israel : Num vidistis virum hunc, qui ascéndit? ad exprobrándum enim Israël ascéndit. Virum ergo, qui percússerit eum; ditábit rex divitiis magnis, et filiam suam dabit ei, et domum patris ejus fáciat absque tribúto in Israel. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens : Quid dábitur viro qui percússerit Philisthæum hunc, et túlerit opprobrium de Israel? quis enim est hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis?

ñ. Recordáre, *p. 206.*

LECTIO II.

AUDITA sunt autem verba, quæ locútus est David, et annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cum fuisset addúctus, locútus est ei : Non concidat cor cujúsquam in eo : ego servus tuus vadam, et pugnábō advérsus Philisthæum. Et ait Saul ad David : Non vales resistere Philisthæo isti, nec pugnáre advérsus eum : quia puer es, hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua.

ñ. Exaudísti, *p. 206.*

LECTIO III.

DIXITQUE David ad Saul : Pascébat servus tuus patris sui gregem, et veniébat leo, vel ursus, et tollébat arietem de médió gregis : et persequébar eos, et percutiébam, eruebámque de ore eórum : et illi consurgébant advérsus me, et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, interficiebámque eos. Nam et leónem et ursum interféci ego servus tuus : erit igitur et Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis.

ñ. Audí Dómine, *p. 207.*

FERIA TERTIA.

De libri primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 17. c.*

ET induit Saul David vestimentis suis, et impósuit gáeam æream super caput ejus, et vestívit eum lórica. Accinctus ergo David gládio ejus super vestem suam, cepit tentáre si armátus posset incédere : non enim habébat

II.
autem verba,
est David, et
inspéctu Saul.
isset adductus;
Non concidat
eo: ego ser-
et pugnabo
æuni: Et ait
Non vales re-
isti; nec pu-
eum: quia
in vir bellátor
sua.

p. 206.

III.

ad Saul :
us tuus patris
veniēbat leō,
ēbat arietem
et persequē-
tiēbam, erue-
rōrum : et illi
vērsum me ;
im mentum
bam, interfir-
am et leōnem
i ego servus
r et Philis-
mcisus, quasi

e, p. 207.

RTIA.

Regum.

p. 17. c

David vesti-
et impósuit
super caput
eum lóricā.
David gládio
suam, cepit
s posset in-
im habēbat

consuetudinē. Dixitque Da-
vid ad Saul : Non possum sic
incēdere, quia non usum há-
beo. Et depósuit ea, et tulit
báculum suum, quem semper
habēbat in má nibus : et élegit
sibi quinque limpidissimos lá-
pides de torrēte, et misit eos
in peram pastorálem, quam ha-
bēbat secum, et fundam manu
tulit, et procēssit advērsum
Philisthæum.

ñ. Dómine, si convērsus. p. 207.

LECTIO II.

IBAT autem Philisthæus incē-
dens, et appropinquans ad-
vērsum David, et ármiger ejus
ante eum. Cumque inspexisset
Philisthæus, et vidisset David,
despéxit eum. Erat enim ado-
lescens, rufus, et pulcher
aspéctu. Et dixit Philisthæus
ad David : Numquid ego canis
sum, quod tu venis ad me cum
báculo? Et maledixit Philis-
thæus David in diis suis, dixit-
que ad David : Veni ad me, et
dabo carnes tuas volatilibus
cœli et béstiiis terræ. Dixit au-
tem David ad Philisthæum :
Tu venis ad me cum gládio, et
hasta, et clypeo : ego autem
venio ad te in nómine Dómini
exercituum, Dei ágminum Is-
rael, quibus exprobrásti hódie,
et dabit te Dóminus in manu
mea, et percútiam te, et áufe-
ram caput tuum a te : et dabo
cadáverā castrórum Philistiim
hódie volatilibus cœli, et béstiiis
terræ : ut sciat omnis terra
quia est Deus in Israel.

ñ. Factum est, p. 208.

Estiva.

LECTIO III.

CUM ergo su rexisset Philis-
thæus, et veniret et appro-
pinquáret contra David, festi-
návit David, et cucúrrit ad pu-
gnam ex advērso Philisthæi. Et
misit manum suam in peram, tu-
litque unum lápidem, et funda-
jecit, et circumducens percússit
Philisthæum in fronte : et infi-
xus est lapis in fronte ejus, et cé-
cidit in fáciem suam super ter-
ram. Prævaluitque David ad-
vērsum Philisthæum in funda-
et lápide, percussúmque Phi-
listhæum interfécit. Cumque
gládium non habéret in manu
David, cucúrrit, et stetit super
Philisthæum, et tulit gládium
ejus, et edúxit eum de vagina
sua, et interfécit eum, præci-
ditque caput ejus.

ñ. Ego te tuli, p. 208.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 18. b*

PORRO cum reverterétur per-
cússio Philisthæo David,
egressæ sunt mulieres de uni-
vêrsis úrbibus Israel, cantán-
tes chorósque ducētes in oc-
cúrsum Saul Regis, in tympa-
nis lætitiæ, et in sistris. Et
præcinēbant mulieres ludén-
tes, atque dicētes : Percússit
Saul mille, et David decem
millia. Irátus est autem Saul
nimis, et displicuit in ócu-
lis ejus sermo iste; dixitque :
Dederunt David decem míl-
lia, et mihi mille dederunt :
quid ei súperest, nisi solum
regnum?

ñ. Peccávi super númerum,
p. 208.

LECTIO II.

NON rectis ergo óculis Saul aspiciébat David a die illa, et deinceps. Post diem autem alteram, invásit spíritus Dei malus Saul, et prophetábat in médio domus suæ : David autem psallébat manu sua, sicut per singulos dies. Tenebátque Saul lanceam, et misit eam, putans quod configere posset David cum pariete : et declinávit David a fácie ejus secúndo. Et tímuit Saul David, eo quod Dóminus esset cum eo, et a se recessisset. Amóvit ergo eum Saul a se, et fecit eum tribúnium super mille viros : et egrediebátur, et intrábat in conspéctu pópuli.

ñ. Exaudisti Dómine, p. 209.

LECTIO III.

IN ómnibus quoque viis suis David prudénter agébat, et Dóminus erat cum eo. Vidit itaque Saul quod prudens esset nimis, et cepit cavére eum. Omnis autem Israel et Juda diligébat David, ipse enim ingrediebátur et egrediebátur ante eos. Dixitque Saul ad David : Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem : tantúmmodo esto vir fortis, et præliáre bella Dómini. Saul autem reputábat, dicens : Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philisthinórum.

ñ. Audi Dómine, hymnum,
p. 209.

FERIA QUINTA.

Le libre primo Regum.

LECTIO I. Sap. 19.

LOCUTUS est autem Saul ad Jónatham filium suum, et ad omnes servos suos, ut occiderent David. Porro Jónathas filius Saul diligébat David valde. Et indicávit Jónathas David, dicens : Quærit Saul pater meus occidere te : quapropter obsérva te, quæso, mane, et manébis clam, et abscondéris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicúmque fúeris : et ego loquar de te ad patrem meum : et quodcúmque videro, nuntiábo tibi.

ñ. Præparáte corda, p. 210.

LECTIO II.

LOCUTUS est ergo Jónathas de David bona ad Saul patrem suum : dixitque ad eum : Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccávit tibi, et ópera ejus bona sunt tibi valde. Et pósuit ánimam suam in manu sua, et percússit Philisthæum, et fecit Dóminus salútem magnam univérso Israéli : vidisti, et lætátus es. Quare ergo peccas in ságuine innóxio, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cum audisset Saul, placátus voce Jónathæ, jurávit : Vivit Dóminus, quia non occidétur.

ñ. Deus ómnium, p. 210.

LECTIO III.

MOTUM est autem rursum bellum : et egréssus David, pugnávit advérsus Phi-

QUINTA.
no Regum.
Sap. 19.
item Saul ad
ium suum, et
suos, ut occi-
porro Jónathas
bat David val-
Jónathas Da-
erit Saul pater
: quaprópter
so, mane, et
abscondéris.
édiens stabo
um, in agro
s : et ego lo-
atrem meum :
videro, nun-

corda, p. 210.

II.
yo Jónathas de
ad Saul pa-
tque ad eum :
servum tuum
peccávit tibi,
ona sunt tibi
ánimam suam
percússit Phi-
ecit Dóminus
a univérso Is-
et lætátus es.
s in sánguine
ciens David,
culpa? Quod
aul, placátus
urávit : Vivit
non occidétur.
um, p. 210.

III.
item rursum
egressus Da-
dvérsus Phi-

lísthiim : percussitque eos pla-
ga magna, et fugerunt a fá-
cie ejus. Et factus est spíritus
Dómini malus in Saul. Se-
débat autem in domo sua, et
tenébat lanceam : porro Da-
vid psallébat manu sua. Ni-
súsque est Saul configere Da-
vid lancea in pariete, et decli-
návit David a fácie Saul : lan-
cea autem casso vulnere per-
láta est in parietem, et David
fugit, et salvátus est nocte illa.

ñ. Dóminus, qui, p. 211.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 20.*

FUGIT autem David de Najoth
quæ est in Rámatha, ve-
niénsque locútus est coram Jó-
natha : Quid feci? quæ est
iniquitas mea, et quod peccá-
tum meum in patrem tuum,
quia quærit ánimam meam?
Qui dixit ei : Absit, non mo-
riéris : neque enim fáciat pa-
ter meus quidquam grande
vel parvum, nisi prius indicá-
verit mihi : hunc ergo celá-
vit me pater meus sermónem
tantúmmodo? Nequáquam erit
istud.

ñ. Percússit Saul, p. 211.

LECTIO II.

ET jurávit rursum Dávidi.
Et ille ait : Scit profecto
pater tuus, quia invéni grá-
tiam in óculis tuis, et dicet :
Nésciat hoc Jónathas, ne forte
tristétur. Quinímo vivit Dómi-
nus, et vivit ánima tua, quia
uno tantum (ut ita dicam) gra-
du, ego morsque dividimur.

Et ait Jónathas ad David: Quod-
cumque dixerit mihi ánima
tua, fáciem tibi.

ñ. Montes Gélboe, p. 211.

LECTIO III.

DIXIT autem David ad Jóna-
tham : Ecce caléndæ sunt
crástino, et ego ex more sedére
sóleo juxta regem ad vescén-
dum : dimitte ergo me, ut ab-
scóndar in agro usque ad vé-
speram diéi tértiæ. Si respi-
ciens requisierit me pater tuus,
respondébis ei : Rogávit me
David, ut iret celériter in Bé-
thlehem civitátem suam : quia
victimæ solémnes ibi sunt uni-
vérsis contribúlibus suis. Si
dixerit, Bene : pax erit servo
tuo. Si autem fúerit irátus,
scito quia compléta est malítia
ejus.

ñ. Ego te tuli, p. 212.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 21.*

VENIT autem David in Nobe
ad Achímelech sacerdotem :
et obstúpuit Achímelech,
eo quod venisset David. Et
dixit ei : Quare tu solus, et
nullus est tecum? Et ait David
ad Achímelech sacerdotem :
Rex præcépit mihi sermónem,
et dixit : Nemo sciat rem, pro-
pter quam missus es a me, et
cujúsmodi præcépta tibi dede-
rim : nam et púeris condixi in
illum et illum locum. Nunc
ergo si quid habes ad manum,
vel quinque panes, da mihi,
aut quidquid invéneris.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

ET respondens sacerdos ad David, ait illi : Non habeo laicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum : si mundi sunt pueri, maxime a mulieribus ? Et respondit David sacerdoti et dixit ei : Equidem, si de mulieribus agitur, continemus nos ab heri et nudius tertius, quando egrediebamur, et fuerunt vasa puerorum sancta. Porro via hæc polluta est, sed et ipsa hodie sanctificabitur in vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublati fuerant a facie Domini, ut ponerentur panes calidi.

ñ. Exaudisti, Domine, p. 213.

LECTIO III.

ERAT autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernaculo Domini : et nomen ejus Doeg Idumæus, potentissimus pastorum Saul. Dixit autem David ad Achimelech : Si habes hic ad manum hastam, aut gladium ? quia gladium meum et arma mea non tuli mecum. Sermo enim regis urgebat. Et dixit sacerdos : Ecce hic gladius Goliath Philisthæi, quem percussisti in Valle terebinthi, est involutus pallio post Ephod : si istum vis tollere, tolle. Neque enim hic est alius absque eo. Et ait David : Non est huic alter similis, da mihi eum.

ñ. Audi, Domine, p. 213.

Ad Magnificat. Ant. t. 1. r

Montes Gélboe, nec ros nec pluvia veniant super vos : quia in te abjectus est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi non esset unctus oleo. Quomodo ceciderunt fortes in bello ? Jónathas in excelsis interfectus est : Saul et Jónathas amabiles, et decori valde in vita sua, in morte quoque non sunt divisi.

DOMINICA V

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber secundus Regum.

LECTIO I. *Cap. 1.*

FACTUM est autem, postquam mortuus est Saul, ut David reverteretur a caede Amalec, et maneret in Siceleg duos dies. In die autem tertia, apparuit homo veniens de castris Saul, veste conscissa, et pulvere conspersus caput : et ut venit ad David cecidit super faciem suam, et adoravit. Dixitque ad eum David : Unde venis ? Qui ait ad eum : De castris Israel fugi. Et dixit ad eum David : Quod est verbum quod factum est ? Indica mihi. Qui ait : Fugit populus ex prælio, et multi corruentes e populo mortui sunt : sed et Saul, et Jónathas filius ejus interierunt.

ñ. Preparate corda vestra Domino, et servite illi soli : * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. †. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos ali-

Ant. t. 1. r
 nec ros nec
 super vos :
 est clypeus
 Saul, quasi
 oleo. Quó-
 fortes in
 excelsis in-
 et Jónathas
 úri valde in
 quoque non

A V
 COSTEN.
 URNO.
 adus Regum.
 Cap. 1.

m, postquam
 Saul, ut Da-
 a cæde Ama-
 in Siceleg
 autem tertia,
 niens de ca-
 conscissa, et
 is caput : et
 cecidit super
 orávit. Dixit-
 id : Unde ve-
 m : De castris
 t ad eum Da-
 verbum quod
 ea mihi. Qui
 s ex prælio,
 es e pópulo
 et Saul, et
 ejus interiéc-

orda vestra
 e illi soli : *
 de máribus
 rum. †. Con-
 n toto corde
 e deos alié-

nos de médio vestri. Et libe-
 rábit.

LECTIO II.

DIXITQUE David ad adolescén-
 tem, qui nuntiábat ei : Un-
 de scis quia mórtuus est Saul,
 et Jónathas filius ejus? Et ait
 adolescens qui nuntiábat ei :
 Casu veni in montem Gélboe,
 et Saul incumbébat super ha-
 stam suam; porro currus et
 équites apprópinquábant ei :
 et convérsus post tergum
 suum, vidénsque me, vocávit.
 Cui cum respondissem: Adsum:
 dixit mihi : Quisnam es tu? Et
 aio ad eum : Amalecites ego
 sum. Et locútus est mihi : Sta
 super me, et intérfice me : quó-
 niam tenent me angústiae, et
 adhuc tota ánima mea in me
 est. Stansque super eum, oc-
 cidi illum : sciébam enim quod
 vivere non póterat post ruín-
 am : et tuli diadéma quod
 erat in cápite ejus, et armil-
 lam de bráchio illius, et áttuli
 ad te Dóminum meum huc.

†. Deus ómnium exaudítor
 est : ipse misit Angelum suum,
 et tulit me de óvibus patris
 mei : * Et unxit me unctióne
 misericórdiae suæ. †. Dóminus,
 qui eripuit me de ore leónis,
 et de manu béstiae liberávit me.
 Et unxit.

LECTIO III.

APPREHENDENS autem David
 vestiménta sua scidit, om-
 nésque viri qui erant cum eo,
 et planxérunt, et flevérunt, et
 jejunavérunt usque ad véspe-
 ram super Saul, et super Jó-

natham filium ejus, et super
 pópulum Dómini, et super do-
 mum Israel, eo quod corruís-
 sent gládio. Dixitque David ad
 júvenem qui nuntiáverat ei :
 Unde es tu? Qui respóndit : Fi-
 lius hóminis ádvenæ Amale-
 citæ ego sum. Et ait ad eum
 David : Quare non timuísti
 mittere manum tuam, ut occi-
 deres Christum Dómini? Vo-
 cánsque David unum de páe-
 ris suis, ait : Accédens irru-
 e in eum. Qui percússit illum,
 et mórtuus est.

†. Dóminus, qui eripuit me
 de ore leónis, et de manu bé-
 stiae liberávit me : * Ipse me
 eripiet de máribus inimicórum
 meórum. †. Misit Deus mise-
 ricórdiam suam, et veritátem
 suam : animam meam eripuit
 de médio catulórum leónum.
 Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti
 Gregórii Papæ.

Lib. 4. cap. 3. et 4.

LECTIO IV.

QUID est quod David, qui re-
 tribuéntibus sibi mala non
 reddidit, cum Saul et Jónathas
 bello occumberent, Gélboe
 móntibus maledíxit, dicens :
 Montes Gélboe, nec ros nec
 plúvia véniant super vos : ne-
 que sint agri primitiárum :
 quia ibi abjéctus est clypeus
 fórtium, clypeus Saul, quasi
 non esset unctus oleo? Quid
 est quod Jeremias, cum prædi-
 catiónem suam cérneret au-
 diéntium difficultáte præpe-

díri, maledixit dicens : Maledictus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens : Natus est tibi puer másculus?

ñ. Pereússit Saul mille, et David decem millia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et abstulit oppróbrium ex Israel. ý. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéentes : Saul pereússit mille, et David decem millia? Quia manus.

LECTIO V.

QUID ergo montes Gélboe Saul moriénte deliquérunt, quátenus in eos nec ros nec plúvia eáderet et ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret? Sed quia Gélboe interpretátur decúrsus, per Saul autém unctum et mórtuum, mors nostri mediátoris exprimitur : non imméritó per Gélboe montes supérba Judæórum ecrda signántur : quæ dum in hujus mundi desidériis défluunt, in Christi, id est, unctise morte miscuérunt : et quia in eis unctus rex corporaliter móritur, ipsi ab omni grátiae rore siccántur.

ñ. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel. ý. Omnes montes, qui estis in eireúitu ejus, visitet Dóminus : a Gélboe autem transeat. Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

DE agris primitiarum esse non

possint. Supérbæ quippe Hebræórum mentes primitivos fructus non ferunt : quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfidia remanéntes, primórdia fidei sequi noluerunt. Saneta namque Eccléssia in primitiis suis multitudíne Géntium fecundáta, vix in mundi fine Judæos quos invenerit, súscepit, et extrémá cólligens, eos quasi reliquias frugum ponit.

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ý. Feci que tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

ñ. VII. Peccávi super número arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitudinem cœli præ multitudíne iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum eoram te feci. ý. Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

ñ. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanetus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ý. Tres sunt qui testimónium

e quippe He-
s primitivos
nt: quia in
ntu ex parte
ia remanén-
dei sequi no-
amque Ecclé-
s multitudi-
a, vix in mun-
os invenerit,
na colligens,
s frugum po-

de domo pa-
minis, et pó-
egem pópuli
um in ómni-
ambulásti, fir-
am in ætér-
tibi nomen
men magnó-
terra: et ré-
ab ómnibus
fui. Glória

super nú-
ris, et mul-
áta mea: et
idére altitú-
multitudine
quóniam ir-
* Et malum
Quóniam ini-
o cognosco,
a contra me
sibi soli pec-

raphim cla-
alterum: *
Sanctus Dó-
th: * Plena
glória ejus.
estimónium

dant in cœlo, Pater, Verbum,
et Spiritus sanctus: et hi tres
unum sunt. Sanctus. Glória
Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap. 2.*

IGITUR post hæc consúluit Da-
vid Dóminum, dicens: Num
ascendam in unam de civitati-
bus Juda? et ait Dóminus ad
eum: Ascende. Dixitque David:
Quo ascendam? Et respóndit
ei: In Hebron. Ascéndit ergo
David, et duæ uxóres ejus.
Achinoam Jezrahelites, et Abi-
gail uxor Nabal Carméli: sed
et viros, qui erant cum eo, duxit
David singulos cum domo sua:
et manserunt in óppidis He-
bron. Venerúntque viri Juda,
et unxérunt ibi David, ut re-
gnáret super domum Juda.

ñ. Recordáre, p. 206.

LECTIO II.

ET nuntiátum est David,
quod viri Jabes Gálaad se-
pelissent Saul. Misit ergo Da-
vid núntios ad viros Jabes Gá-
laad, dixitque ad eos: Bene-
dicti vos a Dómino, qui feci-
stis misericórdiam hanc cum
dómino vestro Šaul, et sepe-
listis eum. Et nunc retribuét
vobis quidem Dóminus miseri-
córdiam et veritátem: sed et
ego reddam grátiam, eo quod
fecistis verbum istud. Confor-
téntur manus vestræ, et estóte
filii fortitúdinis: licet enim
mórtuus sit dóminus vester
Saul, tamen me unxit domus
Juda in regem sibi.

ñ. Exaudisti, Dómine, p. 206.

LECTIO III.

ABNER autem filius Ner, prin-
ceps exércitus Saul, tu-
lit Isboseth filium Saul, et
circumdúxit eum per castra,
regémque constituit super Gá-
laad, et super Gæssuri, et
super Jézrahel, et super
Ephraim, et super Bénjamin,
et super Israel unívrsum. Qua-
draginta annórum erat Isbo-
seth filius Saul cum regnáre
cepisset super Israel, et duó-
bus annis regnávit: sola au-
tem domus Juda sequebátur
David. Et fuit númerus dié-
rum, quos commorátus est Da-
vid, imperans in Hebron su-
per domum Juda, septem an-
nórum, et sex ménsium.

ñ. Audi, Dómine, p. 207.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap. 3.*

CUM ergo esset prælium in-
ter domum Saul et domum
David, Abner filius Ner regébat
domum Saul. Fúerat autem
Saúli concubína nómine Res-
pha, filia Aja. Dixitque Isboseth
ad Abner: Quare ingressus es
ad concubinam patris mei? Qui
irátus nimis propter verba
Isboseth, ait: Nunquid caput
canis ego sum advérsus Ju-
dam hódie, qui fécerim mise-
ricórdiam super domum Saul
patris tui, et super fratres et
próximos ejus, et non tradidi
te in manus David, et tu re-
quisisti in me quod argúeres
pro muliere hodie? Hæc fáciat

Deus Abner, et hæc addat ei, nisi quomodo juravit Dominus David, sic faciam cum eo, ut transferatur regnum de domo Saul, et elevetur thronus David super Israel, et super Judam, a Dan usque Bersabée.

℞. Dómine, si conversus, p. 207.

LECTIO II.

MISIT ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes: Cujus est terra? Et ut loquerentur: Fac mecum amicitias, et crit manus mea tecum, et reducam ad te universum Israel. Qui ait: Optime: ego faciam tecum amicitias: sed unam rem peto a te, dicens: Non videbis faciem meam, antequam adduxeris Michol filiam Saul: et sic venies, et videbis me. Misit autem David nuntios ad Isboseth filium Saul, dicens: Redde uxorem meam Michol, quam despóni mihi centum præpútiis Philisthiim. Misit ergo Isboseth, et tulit eam a viro suo Phálthiel filio Lais. Sequebaturque eam vir suus, plorans usque Bahúrim: et dixit ad eum Abner: Vade, et revertere. Qui reversus est.

℞. Factum est, p. 208.

LECTIO III.

SERMONEM quoque intulit Abner ad seniôres Israel, dicens: Tam heri, quam nudius tertius quærebátis David ut regnaret super vos. Nunc ergo facite: quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens: In

manu servi mei David salvábo pópulum meum Israel de manu Philisthiim, et ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénéjamin. Et ábiit ut loqueretur ad David in Hebron ómnia, quæ placuerant Israéli, et univérso Bénéjamin. Venítque ad David in Hebron cum viginti viris: et fecit David Abner, et viris ejus qui vénerant cum eo, convivium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te dómimum meum regem omnem Israel.

℞. Ego te tuli, p. 208.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 4. b

VENIENTES igitur filii Remmon Berothítæ, Rechab et Báana, ingrési sunt fervente die domum Isboseth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiári domus purgans triticum, obdormivit. Ingrési sunt autem domum latenter assuméntes spicas tritici, et percussérunt eum in inguine Rechab et Báana frater ejus, et fugérunt. Cum autem ingrési fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclávi, et percutiéntes interfecérunt eum: sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti tota nocte, et attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron: dixeruntque ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saul inimici tui, qui quærebat ánimam tuam.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

RESPONDENS autem David Rechab et Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothitæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui eruit animam meam de omni angústia, quóniam cum, qui annuntiáverat mihi, et dixerat: Mórtuus est Saul: qui putábat se próspéra nuntiáre, ténui, et occidi eum in Siceleg, cui oportébat mercédem dare pro nuntio. Quanto magis nunc, cum hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram ságuinem ejus de manu vestra, et áuferam vos de terra? Præcépít itaque David púeris suis, et interfecérunt eos: præcidentésque manus et pedes córum, suspendérunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Isboseth tulérunt, et sepeliérunt in sepúlchro Abner in Hebron.

ñ. Exaudisti, Dómine, p. 213.

LECTIO III. Cap. 5.

ET venérunt univérsæ tribus Israel ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos, os tuum et caro tua sumus. Sed et heri et nudiustértius, cum esset Saul rex super nos, tu eras edúcens et redúcens Israel: dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israel, et tu eris dux super Israel. Venérunt quoque et senióres Israel ad regem in Hebron, et percússit cum eis

rex David fœdus in Hebron coram Dómino: unxerúntque David in regem super Israel. Filius triginta annórum erat David, cum regnáre cœpisset, et quadraginta annis regnavit. In Hebron regnavit super Judam septem annis et sex mên-sibus: in Jerúsalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israel et Judam. Et ábiit rex, et omnes viri qui erant cum eo, in Jerúsalem, ad Jebusæum habitatórem terræ: dictúmque est David ab eis: Non ingrediéris huc, nisi abstúleris cæcos et cláudos, dicéntes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est civitas David.

ñ. Audi, Dómine, p. 213.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 6.

CONGREGAVIT autem rursum David omnes eléctos ex Israel triginta millia. Surrexítque David, et ábiit, et univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super pláustrum novum: tulerúntque eam de domo Abinadad, qui erat in Gábaa: Oza autem et Ahío, filii Abinadad, minábant pláustrum novum.

ñ. Præparáte corda vestra, p. 220.

LECTIO II.

CUMQUE tulissent eam de domo Abinadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei, Ahio præcedébat arcam. David autem et omnis Israel ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, et cítharis, et lyris, et tympanis, et sistris, et cymbalis. Postquam autem venérunt ad aream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, et tenuit eam: quóniam calcitrábant boves, et declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, et percússit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxta arcam Dei.

ñ. Deus ómnium, p. 221.

LECTIO III.

CONTRISTATUS est autem David, eo quod percussisset Dóminus Ozam, et vocátum est nomen loci illius, Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extinnuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodo ingreditúr ad me arca Dómini? Et uóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David: sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus: et benedixit Dóminus Obédedom, et omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David quod benedixisset Dóminus, Obédedom, et ómnia ejus propter arcam Dei. Abiit ergo David, et addúxit arcam Dei

de domo Obédedom in civitátem DaviJ cum gáudio.

ñ. Dóminus, qui, p. 221.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 7.

ET ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, et lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, qua edúxi filios Israel de terra Ægypti, usque in diem hanc: sed ambulábam in tabernáculo, et in tentório.

ñ. Percússit Saul, p. 222.

LECTIO II.

PER cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus filiis Israel, numquid loquens locútus sum ad unam de tribubus Israel, cui præcépi, ut pásceret pópulum meum Israel, dicens: Quare non ædificástis mihi domum cédrinam? Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dóminus exercituum: Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel: et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interféci univérsos inimicos tuos a fácie tua: fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israel, et plantábo eum, et habitábit sub eo, et non turbábitur ámplius, nec addent filii iniquitátis ut affligant eum sicut prius, ex die qua consti-

tui júdices super pópulum meum Israel : et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimicis tuis. Prædicítque tibi Dóminus, quod domum fáciat tibi Dóminus.

ñ. Montes Gelboe, p. 222.

LECTIO III.

CUMQUE compléti fuerint dies tui, et dormieris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, et firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, et stabi-liam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium : qui si inique áliquid gesserit, árguam eum in virga virórum et in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstulia Saul, quem amóvi a fácie mea. Et fidélis erit domus tua, et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndum ómnia verba hæc, et juxta univérsam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David.

ñ. Ego te tuli, p. 222.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 11.

FACTUM est autem, verténte anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, et servos suos cum eo, et univérsus Israel, et vastavérunt filios Ammon, et obsederunt Rabba : David

autem remánsit in Jerúsalem. Dum hæc ageréntur, accidit ut súrgeret David de strato suo post meridiem, et deambuláret in solário domus régiæ; vidítque mulierem se lavántem; ex advérso super solárium suum: erat autem múlier pulchra valde. Misit ergo rex, et requisívit quæ esset múlier. Nuntiatúmque est ei, quod ipsa esset Bethsabée filia Eliam, uxor Uriæ Hethæi. Missis itaque David núntiis, tuliteam.

ñ. Peccávi super númerum, p. 212.

LECTIO II.

ET revérta est in domum suam concépto fœtu. Mit-ténsque nuntlávit David, et ait : Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens : Mitte ad me Uriam Hethæum. Misítque Joab Uriam ad David. Et venit Urias ad David. Quæsívítque David quam recte ágeret Joab, et pópulus, et quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uriam : Vade in domum tuam, et lava pedes tuos. Et egréssus est Urias de domo regis, secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Urias ante portam domus régiæ cum áliis servis dómni sui, et non descendit ad domum suam. Nuntiatúmque est David a dicéntibus : Non ivit Urias in domum suam. Et ait David ad Uriam : Numquid non de via venísti? Quare non descendísti in domum tuam? Et ait Urias ad David : Arca Dei et Israel

et Juda hábitant in papiliónibus; et dómínus meus Joab, et servi dómíni mei super fáciem terræ manent : et ego ingrediar domum meam, ut cómedam et bibam, et dórmiám cum uxóre mea? per salútem tuam, et per salútem ánimæ tuæ non fáciem rem hanc.

ñ. Exaudisti, Dómine, orationem, p. 213.

LECTIO III.

AIT ergo David ad Uriám : Mane hic étiam hódie, et cras dimittam te. Mansit Uriás in Jerúsalem in die illa et áltera : et vocávit eum David ut coméderet coram se et biberet, et inebriávit eum : qui egressus vésperé, dormívit in strato suo cum servis dómíni sui, et in domum suam non descéndit. Factum est ergo mane, et scripsit David epistolam ad Joab : misítque per manum Uriæ, scribens in epístola : Pónite Uriám ex advérso belli, ubi fortíssimum est prælíum : et derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cum Joab obsidérét urbem, pósuit Uriám in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant advérsum Joab, et cecidérunt de pópulo servórum David, et mórtuus est étiam Uriás Hethæus.

ñ. Audi, Dómine, hymnum, p. 213.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Obsecro Dómine, aufer iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi.

DOMINICA VI

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 12.

MISIT ergo Dóminus Nathan ad David. Qui cum venisset ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitáte una, unus dives, et alter pauper. Dives habébat oves, et boves plúrimos valde. Pauper autem nihil habébat omnino, præter ovem unam párvulam, quam émerat, et nutríerat, et quæ créverat apud eum cum filiis ejus simul, de pane illius cómedens, et de cálice ejus bibens et in sinu illius dórmiens : erat que illi sicut filia. Cum autem peregrínus quidam venisset ad divitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, et præparávit cibos hómíni qui vénerat ad se.

ñ. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ⁊. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

IRATUS autem indignatióne David advérsus hómínem illum nimis, dixit ad Nathan : Vivit Dóminus, quóniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud,

et non pepécerit. Dixit autem Nathan ad David : Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israel. Ego unxi te in regem super Israel, et ego éruí te de manu Saul, et dedi tibi domum dómni tui, et uxóres dómni tui in sinu tuo, dedique tibi domum Israel et Juda : et si parva sunt ista, adjiciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsisti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uriám Hethæum percussisti gládio, et uxórem illius accepisti in uxórem tibi, et interfecisti eum gládio filiórum Ammon.

ñ. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ŷ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

QUAMOBREM non recédet gladius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me, et túleris uxórem Uriæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus : Ecce, ego suscitábo super te malum de domo tua, et tollam uxóres tuas in óculis tuis, et dabo próximo tuo, et dormiet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim fecisti abscondite : ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israel, et in conspéctu Solis. Et dixit David ad Nathan : Pec-

cávi Dómino. Dixitque Nathan ad David : Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum : non moriérís. Verúmtamen, quóniam blasphemáre fecisti inimicos Dómini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uriæ David, et desperátus est. Deprecátusque est David Dóminum pro párvulo : et jejúnávit David jejúnio, et ingressus seórsum, jácuit super terram.

ñ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me : * Ipse me eripiet de mánibus inimicórum meórum. ŷ. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me eripiet. Glória Patri. Ipse me eripiet.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Apología
David.

Apolog. 1. c. 2.

LECTIO IV.

UNUSQUISQUE nostrum per singulas horas quam multa delinquit, nec tamen unusquisque de plebe peccátum suum confiténdum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem momento manére penes se delicti passus est conscientiam : sed præmatúra confessióne, atque imménso dolore,

reddidit peccatum suum Dómino. Quem mihi nunc fáci-
le repérias honorátum ac divitem,
qui si arguátur alicújus culpæ
reus, non moléste ferat? At
ille régio clarus império, tot
divínis probátus oráculis, cum
a priváto hómine corriperétur
quod grávitè deliquisset, non
indignátus infrémuit, sed con-
fessus ingémuit culpæ dolóre.

ñ. Percússit Saul mille, et
David decem millia : * Quia
manus Dómini erat cum illo :
percússit Philisthæum, et ab-
stulit oppróbrium ex Israël.
ÿ. Nonne iste est David, de
quo canébant in choro, di-
céntes : Saul percússit mille
et David decem millia? Quia
manus.

LECTIO V.

DENIQUE Dóminum dolor in-
timi movit afféctus, ut Na-
than diceret : Quóniam pœni-
tuit te; et Dóminus abstulit pec-
cátum tuum. Matúritas itaque
veniæ, profúndam regis fuisse
pœniténtiam declarávit, quæ
tanti erroris offénsam tradú-
xerit. Alii hómínès cum a sa-
cerdótibus corripiúntur, pec-
cátum suum ingravant, dum
negáre cúpiunt, aut déféndere:
ibique eórum lapsus est major,
ubi sperátur corréctio. Sancti
autem Dómini, qui consum-
máre pium certámen géstiunt,
et cúrrere cursum salútis, sic
ubi forte ut hómínes corrúe-
rint, natúræ magis fragilitáte,
quam peccánda libidine, acríó-
res ad currendum resúrgunt,

pueris estímulo majóra repa-
rántes certámina : ut non so-
lum nullum attulisse æstimé-
tur lapsus impediméntum, sed
étiam velocitátis incentíva cu-
mulásse.

ñ. Montes Gélboe, nec ros
nec plúvia véniant super vos : *
Ubi cecidérunt fortes Israël.
ÿ. Omnes montes, qui estis in
circúitu ejus, visitet Dóminus :
a Gélboe autem tránseat. Ubi
cecidérunt.

LECTIO VI. Cap. 4.

PECCAVIT David, quod so-
lent reges : sed pœnitén-
tiam gessit, flevit, ingémuit,
quod non solent reges. Con-
fessus est culpam, obsecrávit
indulgéntiam, humi stratus de-
plorávit aerúmnam, jejunávit,
orávit, confessiónis suæ testi-
mónium in perpétua sæcula
vulgáto dolóre transmisit. Quod
erubéscunt fácere priváti, rex
non erúbuit confitèri. Qui te-
néntur légibus, audent suum
negáre peccátum, dedignántur
rogáre indulgéntiam, quam
petébat qui nullis légibus tene-
bátur humanis. Quod peccávit,
conditiónis est : quod suppli-
cávit, correctiós. Lapsus com-
múnis, sed speciális confessiós.
Culpam itaque incidisse, nat-
úræ est; diluisse, virtútis.

ñ. Ego te tuli de domo pa-
tris tui, dicit Dóminus, et pó-
sui te páscere gregem pópuli
mei : * Et fui tecum in ómni-
bus ubicúmque ambulásti, fir-
mans regnum tuum in ætér-
num. ÿ. Fecique tibi nomen

grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

ñ. VII. Peccávi super número arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitudinem cæli præ multitudine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, *Et malum coram te feci. ̄. Quóniam iniquitátem meam ego cognóseo, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

ñ. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ̄. Tres sunt qui testimoniúm dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap. 13. c.*

PORRO non est locútus Absalom ad Amnon nec malum nec bonum : óderat enim Absalom Amnon, eo quod violásset Thamar sorórem suam. Factum est autem post tempus biénii, ut tonderéntur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxta Ephraim : et vocávit Absalom omnes filios regis, venítque ad regem, et ait ad eum : Ecce tondéntur oves servi tui : veniat, oro, rex cum

servis suis ad servum suum. Dixítque rex ad Absalom : Noli fili mi, noli rogáre ut veniamus omnes, et gravémus te. Cum autem cogeret eum, et nolisset ire, benedixit ei.

ñ. Recordáre Dómine, p. 206.

LECTIO II.

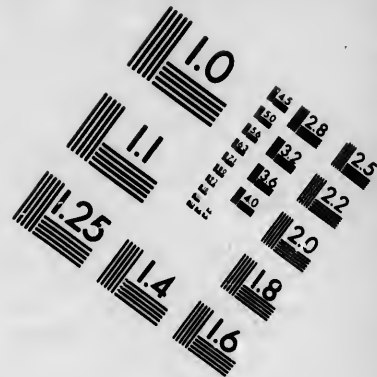
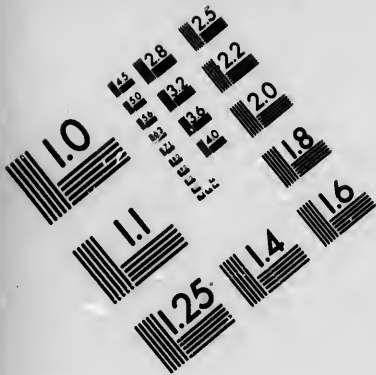
ET ait Absalom : Si non vis venire, veniat, óbsecro, nobiscum saltem Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex : Non est necesse ut vadat tecum. Coégit itaque Absalom eum, et dimisit cum eo Amnon et univérsos filios régis. Fecerátque Absalom convivium quasi convivium régis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens : Observáte cum temuléntus fúerit Amnon vino, et díxero vobis : Percútite eum, et interfícite, nolite timére : ego enim sum qui præcipio vobis : roborámini, et estóte viri fortes. Fecerunt ergo púeri Absalom advérsum Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgéntesque omnes filii régis ascenderunt singuli mulas suas, et fugerunt.

ñ. Exaudisti, Dómine, p. 206.

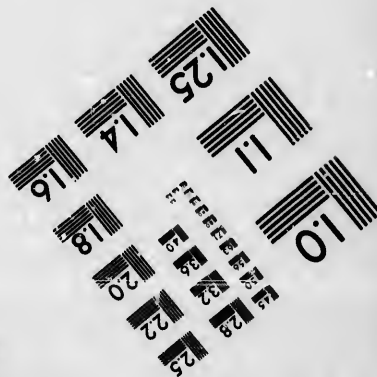
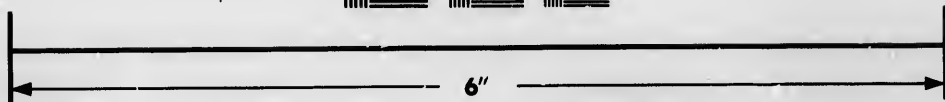
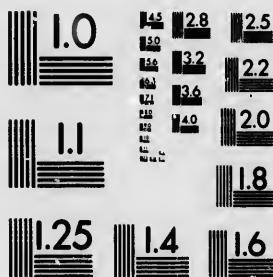
LECTIO III.

CUMQUE adhuc pérgerent in itinere, fama pervénit ad David, dicens : Percússit Absalom omnes filios régis, et non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit itaque rex, et scidit vestiménta sua, et cécidit super terram, et omnes servi illius, qui assistébant ei, sciderunt vestiménta sua. Re-

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

2.5
2.8
3.2
3.6
4.0
4.5
5.0
5.6
6.3
7.1
8.0
9.0
10.0
11.2
12.5
14.0
16.0
18.0
20.0
22.5
25.0
28.0
31.5
36.0
40.0
45.0
50.0
56.0
63.0
71.0
80.0
90.0
100.0

11.2
12.5
14.0
16.0
18.0
20.0
22.5
25.0
28.0
31.5
36.0
40.0
45.0
50.0
56.0
63.0
71.0
80.0
90.0
100.0

spóndens autem Jónadab filius Sémmaa fratris David, dixit : Ne aestimet dómínus meus rex, quod omnes púeri filii regis occisi sint : Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósito, ex die qua opprésit Thamar sorórem ejus. Nunc ergo ne ponat dómínus meus rex super cor suum verbum istud, dicens : Omnes filii regis occisi sunt : quóniam Amnon solus mórtuus est. Fugit autem Absalom.

ñ. Audi, Dómine, p. 207.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 14.

CUM ingrèssa fuisset múlíer Thecutis ad regem, cécidit coram eo super terram, et adorávit, et dixit : Serva me rex. Et ait ad eam rex : Qui t causæ habes? Quæ respóndit : Heu, múlíer vidua ego sum : mórtuus est enim vir meus. Et ancillæ tuæ erant duo filii : qui rixáti sunt advérsus se in agro, nullúsque erat qui eos prohibere posset : et percússit alter alterum, et interfécit eum. Et ecce consúrgens univérsa cognátio advérsus ancillam tuam, dicit : Trade eum qui percússit fratrem suum, ut occidámus eum pro ánima fratris sui quém interfécit, et deleámus hærédem : et quærunt extinguere scintillam meam, quæ relicta est, ut non supérsit viro meo nomen, et reliquæ super terram.

ñ. Dómine, si convérsus, p. 207.

LECTIO II.

ET ait rex : Qui contradixerit tibi, adduc eum ad me, et ultra non addat ut tangat te. Quæ ait : Recordétur rex Dómini Dei sui, ut non multiplicéntur próximi sanguínis ad ulciscéndum, et nequáquam interficiant filium meum. Qui ait : Vivit Dóminus, quia non cadet de capillis filii tui super terram. Dixit ergo múlíer : Loquátur ancilla tua ad dómínium meum regem verbum. Et ait : Lóquere. Dixitque múlíer : Quare cogitásti hujuscémódi rem contra pópulum Dei, et locútus est rex verbum istud, ut peccet, et non redúcat ejectionem suam? Omnes mórimur, et quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur : nec vult Deus perire animam, sed retráctat cogitans ne pénitus péreat qui abjectus est.

ñ. Factum est, p. 208.

LECTIO III.

ET ait rex : Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respóndit múlíer, et ait : Per salutem animæ tuæ, dómíne mi rex, nec ad sinistram, nec ad dexteram est ex ómnibus his, quæ locútus est dómínus meus rex : servus enim tuus Joab, ipse præcépít mihi, et ipse pósito in os ancillæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépít istud : tu autem dómíne mi rex, sapiens es, sicut habe

sapiéntiam Angelus Dei : ut intélligas ómnia super terram. Et ait rex ad Joab : Ecce placátus feci verbum tuum : vade ergo, et révoça púerum Absalom.

ñ. Ego te tuli, p. 230.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap. 15.*

IGITUR post hæc fecit sibi Absalom currus, et équites, et quinquaginta viros qui præcéderent eum. Et mane consurgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ, et omnem virum, qui habébat negótium ut veniret ad regis judicium, vocábat Absalom ad se, et dicebat : De qua civitaté es tu ? Qui respóndens aiébat : Ex una tribu Israel ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom : Vidéntur mihi sermónes tui boni et justí. Sed non est qui te audiát constitútus a rege.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

DICEBATQUE Absalom : Quis me constituat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, et juste júdicem ? Sed et cum accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, et apprehéndens, osculabátur eum. Faciebátque hoc omni Israel veniénti ad judicium ut audirétur a rege, et sollicitábat corda virórum Israel.

ñ. Exaudísti, Dómine, orationem, p. 213.

LECTIO III.

POST quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David : Vadam, et reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriæ, dicens : Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixitque ei rex David : Vade in pace. Et surréxit, et abiit in Hebron. Misit autem Absalom explorátóres in univérsas tribus Israel, dicens : Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dicite : Regnávit Absalom in Hebron.

ñ. Audi, Dómine, p. 213.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. *Cap. 15. c.*

VENIT igitur nuntius ad David, dicens : Toto corde univérsus Israel séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerúsalem : Súrgite, fugiámus : neque enim erit nobis effúgium a fácie Absalom : festináte egrédi, ne forte veniens óccupet nos, et impéllat super nos ruinam, et percútiat civitatem in ore gládii. Dixerúntque servi regis ad eum : Omnia quæcúmque præcéperit dóminus noster rex, libénter exequémur servi tui.

ñ. Præparáte, p. 228.

LECTIO II.

EGRESSUS est ergo rex, et univérsa domus ejus, pédibus suis : et dereliquit rex decem

mulieres concubinas ad custodiendam domum. Egressusque rex et omnis Israel pedibus suis, stetit procul a domo : et universi servi ejus ambulabant juxta eum, et legiones Ceréthi, et Pheléthi, et omnes Gethæi, pugnatóres válidi, sexcénti viri qui secúti eum fuerant de Geth pedites, præcedébant regem.

ñ. Deus ómnium, p. 229.

LECTIO III.

DIXIT autem rex ad Ethái Gethæum : Cur venis nobiscum? revértere, et hábita cum rege, quia peregrinus es, et egressus es de loco tuo. Heri venisti, et hódie compelleris nobiscum égređi? Ego autem vadam quo iturus sum: revértere, et redue tecum fratres tuos, et Dóminus faciet tecum misericórdiam et veritatem, quia ostendisti grátiam et fidem.

ñ. Dóminus, qui, p. 229.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 16.

VENIT ergo rex David usque Bahúrim, et ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domus Saul, nómine Sémei, filius Gera, procedebátque egrédiens, et maledicébat, mittebátque lápidés contra David, et contra universos servos regis David : omnis autem pópulus, et universi bellatóres a dextro et a sinístro látere regis incedébant. Itá autem loquebátur Sémei cum

maledicéret regi : Egrédere, egrédere vir sanguínum, et vir Béliál. Réddidit tibi Dóminus univérsam sanguínem domus Saul : quóniam invasisti regnum pro eo.

ñ. Percússit Saul, p. 230.

LECTIO II.

DIXIT autem Abisai filius Sárviæ, regi : Quare maledicít canis hic mórtuus dómimo meo regi? vadam, et amputábo caput ejus. Et ait rex : Quid mihi et vobis est, filii Sárviæ? dimittite eum ut maledicat : Dóminus enim præcépit ei ut maledicéret David : et quis est qui áudeat dicere, quare sic fécerit?

ñ. Montes Gélhoc, p. 230.

LECTIO III.

ET ait rex Abisai, et universis servis suis : Ecce filius meus, qui egressus est de útero meo, quærít ánimam meam : quanto magis nunc filius Jémini? dimittite eum ut maledicat juxta præcéptum Dómini : si forte respiciat Dóminus afflictiónem meam, et reddat mihi Dóminus bonum pro maledictiÓne hac hodiérna.

ñ. Ego te tuli, p. 230.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

LECTIO I. Cap. 18. b

EGRESSUS est pópulus in campum contra Israel, et factum est prælium in saltu Ephraim. Et cæsus est ibi pópulus Israel ab exercitu David, factaque est plaga magna in

die illa, viginti millium. Fuit autem ibi praelium dispersum super faciem omnis terrae, et multo plures erant quos saltus consumperat de populo, quam hi quos voraverat gladius in die illa.

ñ. Peccavi super. p. 212.

LECTIO II.

ACCIDIT autem ut occurreret Absalom servis David, sedens mulo : cumque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum et magnam, adhæsit caput ejus quercui : et illo suspensio inter cælum et terram, mulus, cui insederat, pertransivit. Vidit autem hoc quispiam, et nuntiavit Joab, dicens : Vidi Absalom pendere de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiaverat ei : Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, et ego dedissem tibi decem argenti siclos, et unum balteum? Qui dixit ad Joab : Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequam mitterem manum meam in filium regis : audientibus enim nobis præcepit rex tibi, et Absai, et Ethai, dicens : Custodite mihi puerum Absalom.

ñ. Exaudisti, Domine, p. 213.

LECTIO III.

ET ait Joab : Non sicut tu vis, sed aggrediar eum coram te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalom. Cumque adhuc palpitaret hærens in quercu, cucurrerunt decem juve-

nes armigeri Joab, et percutientes interfecerunt eum. Cæcinit autem Joab búccina, et retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israel, volens parcere multitudini. Et tulerunt Absalom, et projecerunt eum in saltu, in foveam grandem, et comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis.

ñ. Audi, Domine, p. 213.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Unxerunt Salomonem Sadoc sacerdos, et Nathan propheta, regem in Gihon, et ascendentes læti dixerunt : Vivat rex in æternum.

Nisi ponenda sit Antiphona pro Dominica prima Augusti : quia tunc omissis Antiphonis et Lectionibus de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis : quod etiam servatur in sequentibus Hebdomadis.

DOMINICA VII

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber tertius Regum.

LECTIO I. Cap. 1.

ET rex David senerat, habebatque ætatis plurimos dies : cumque operiretur vestibus, non calefiebat. Dixerunt ergo ei servi sui : Quæramus domino nostro regi adulescentulam virginem, et stet coram rege, et foveat eum, dormiatque in sinu suo, et calefaciat dominum nostrum regem. Quæsierunt igitur adulescentulam speciosam in omnibus finibus Israel, et in-

venérunt Abísag Sunamítidem, et adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebatque cum rege, et ministrabat ei: rex vero non cognóvit eam.

ñ. Præparáte corda vestra Dómino, et servite illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ý. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

ADONIAS autem filius Haggith elelebátur, dicens : Ego regnábo. Fecitque sibi currus et équites, et quinquaginta viros qui cúrrent ante eum. Nec corripuit eum pater suus aliquándo, dicens : Quare hoc fecisti ? Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab filio Sárviæ, et cum Abiathar sacerdote, qui adjuvábant partes Adoniæ. Sadoc vero sacerdos, et Banáias filius Jóiadæ, et Nathan Prophéta, et Sémei et Rei, et robur exercitus David non erat cum Adonia.

ñ. Deus ómnium exauditor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ý. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestię liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

DIXIT itaque Nathan ad Bethsabée matrem Salo-

mónis : Num audisti, quod regnáverit Adonias filius Haggith ; et dóminus noster David hoc ignórat ? Nunc ergo veni, áccipe consilium a me, et salva ánimam tuam, filiique tui Salomónis. Vade, et ingrédere ad regem David, et dic ei : Nónne tu dómine mi rex jurásti mihi ancillæ tuæ, dicens : Salomón filius tuus regnabit post me, et ipse sedébit in sólio meo ? quare ergo regnat Adonias ? Et adhuc ibi te loquente cum rege, ego veniam post te, et complebo sermónes tuos. Ingréssa est itaque Bethsabée ad regem in cubiculum.

ñ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestię liberávit me : * Ipse me eripiet de mánibus inimicórum meórum. ý. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

IN II NOCTURNO.

Ex Epistola sancti Hierónymi Presbyteri ad Nepotiánum.

Epist. 2. tom. 1.

LECTIO IV.

DAVID annos natus septuaginta, bellicósus quondam vir, senectúte frigescente non póterat calcferi. Quæritur itaque puélla de univérsis finibus Israel Abísag Sunamítis, quæ cum rege dormiret, et senile corpus calcfaceret. Quæ est, ista Sunamítis, uxor et virgo, tam férvens, ut frigi-

dum calefaceret; tam sancta, ut calentem ad libidinem non provocaret? Exponat sapientissimus Salomon patris sui delicias, et pacificus bellatoris viri narret amplexus. Posside sapientiam, posside intelligentiam. Ne obliviscaris, et ne declinaveris a verbis oris mei: neque derelinquas illam, et apprehendet te: ama illam, et servabit te. Principium sapientiae, posside sapientiam: et in omni possessione tua, posside intelligentiam: circumda illam, et exaltabit te: honora illam, et amplexabitur te, ut det capiti tuo coronam gratiarum. Corona quoque deliciarum proteget te.

R. Percussit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthaeum, et abstulit opprobrium ex Israel. Y. Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, et David decem millia? Quia manus.

LECTIO V.

OMNES pene virtutes corporis mutantur in senibus, et crescente sola sapientia, decrescunt cetera: jejunia, vigiliae, chaméunia, id est, super pavimentum dormitiones, huc illucque discursus, peregrinorum susceptio, defensio pauperum, instantia orationum, et perseverantia, visitatio languentium, labor manuum unde praebeantur ele-

mosynae. Et, ne sermonem longius protraham, cuncta quae per corpus exercentur, fracto corpore minora fiunt.

R. Montes Gélboe, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israel. Y. Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: a Gélboe autem transeat. Ubi ceciderunt.

LECTIO VI.

NEC hoc dico, quod in juvenibus et adhuc solidioris aetatis, his dumtaxat, qui labore et ardentissimo studio, vitae quoque sanctimonia, et orationis ad Dominum Jesum frequentia, scientiam consecuti sunt, frigeat sapientia, quae in plerisque senibus aetate marcescit: sed quod adolescentia, multa corporis bella sustineat, et inter incentiva vitiorum, et carnis titillationes, quasi ignis in lignis viridibus suffocetur, ut suum non possit explicare fulgorem. Senectus vero rursus eorum, qui adolescentiam suam honestis artibus instruxerunt, et in lege Domini meditati sunt die ac nocte, aetate fit doctior, usu tritior, processu temporis sapientior, et veterum studiorum dulcissimos fructus metit.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, et posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. Y. Fecique tibi nomen

grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et.

ñ. VII. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitudíne iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ý. Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

ñ. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ý. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 1. d*

ET respóndit Rex David, dicens : Vocáte ad me Bethsabée. Quæ cum fuisset ingrèssa coram rege, et stetisset ante eum, jurávit rex, et ait : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israel, dicens : Sálomon filius tuus regnábit post me, et ipse sedébit super sólium meum pro me : sic fáciam hódie. Summissóque Beth-

sabée in terram vultu, adorávit regem, dicens : Vivat dóminus meus David in ætérnum.

ñ. Recordáre, Dómine, p. 206.

LECTIO II.

DIXIT quoque rex David : Vocáte mihi Sadoc sacerdotem, et Nathan Prophétam, et Banáiam filium Jóiadæ. Qui cum ingrèssi fuissent coram rege, dixit ad eos : Tóllite vobiscum servos dómini vestri, et impónite Salomónem filium meum super mulam meam : et dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc sacérdos, et Nathan Prophéta, in regem super Israel : et canétis búccina, atque dicétis : Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, et véniet, et sedébit super sólium meum, et ipse regnábit pro me.

ñ. Exaudisti, Dómine, p. 206.

LECTIO III.

DESCENDIT ergo Sadoc sacerdos et Nathan Prophéta, et Banáias filius Jóiadæ, et Céréthi, et Pheléthi : et imposuerunt Salomónem super mulam regis David, et adduxerunt eum in Gihon. Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu ólei de tabernáculo, et unxit Salomónem : et cecinérunt búccina, et dixit omnis pópulus : Vivat rex Sálomon. Et ascendit univèrsa multitúdo post eum, et pópulus canéntium tibiis, et lætántium gáudio magno, et insónuit terra a clamóre eórum.

ñ. Audi, Dómine, p. 207.

FERIA TERTIA.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. *Cap. 2.*

APPROPINQUAVERUNT autem dies David ut moreretur, præcepitque Salomóni filio suo, dicens : Ego ingredior viam universæ terræ : confortare, et esto vir. Et observa custodias Dómini Dei tui, ut ambules in viis ejus, ut custodias caeremonias ejus, et præcepta ejus, et judicia, et testimonia, sicut scriptum est in lege Móysi : ut intelligas universa quæ facis, et quocúmque te véteris : ut confirmet Dóminus sermones suos, quos locutus est de me, dicens : Si custodierint filii tui vias suas, et ambulaverint coram me in veritate, in omni corde suo, et in omni ánima sua, non auferetur tibi vir de sólio Israel.

ñ. Dómine, si conversus, p. 207.

LECTIO II.

TU quoque nosti quæ fécerit mihi Joab filius Sárviæ, quæ fécerit duóbus principibus exercitus Israel, Abner filio Ner, et Amasæ filio Jether : quos occidit, et effudit sanguinem belli in pace, et pósuit cruórem prælii in bálteo suo, qui erat circa lumbos ejus, et in calceamento suo, quod erat in pédibus ejus. Fácies ergo juxta sapiéntiam tuam et non dedúces canítiam ejus pacífice ad inferos.

ñ. Factum est, p. 208.

LECTIO III.

SED et filii Berzellái Galaditis reddes grátiam, eruntque comedentes in mensa tua : occurrerunt enim mihi quando fugiebam a fácie Absalom fratris tui. Habes quoque apud te Sémei filium Gera filii Jémini de Bahúrim, qui maledixit mihi maledictióne pessima, quando ibam ad castra : sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Jordánem, et jurávi ei per Dóminum, dicens : Non te interficiam gládio : tu noli pati eum esse innoxium.

ñ. Ego te tuli, p. 208.

FERIA QUARTA

De libro tertio Regum.

LECTIO I. *Cap. 3.*

APPARUIT autem Dóminus Salomóni per sómnum nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Salómon : Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritate, et justitia, et recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem : et dedísti ei filium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

ET nunc Dómine Deus, tu regnare fecísti servum tuum pro David patre meo : ego autem sum puer párvulus, et ignórans egressum et intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli, quem elegísti, pópuli infiniti, qui numerári et

supputari non potest prae multitudi-
tudi- ne. Dabis ergo servo tuo
cordócile, ut pópulum tuum judi-
cáre possit, et discernere inter
bonum et malum. Quis enim
póterit judicáre pópulum istum,
pópulum tuum hunc multum?

ñ. Exaudisti, Dómine, p. 213.

LECTIO III.

PLACUIT ergo sermío coram
Dómino, quod Sálomon po-
stuláset hujuscémódi rem. Et
dixit Dóminus Salomóni: Quia
postulásti verbum hoc, et non
petisti tibi dies multos, nec di-
vítias, aut ánimas inimicórum
tuórum, sed postulásti tibi sa-
piéntiam ad discernéndum ju-
dicium: ecce feci tibi secún-
dum sermónes tuos, et dedi
tibi cor sápiens et intélligens,
in tantum ut nullus ante te si-
milis tui fúerit, nec post te sur-
recturus sit. Sed et hæc quæ
non postulásti, dedi tibi: di-
vítias scilicet, et glóriam, ut
nemo fúerit similis tui in régi-
bus cunctis retro diébus.

ñ. Audi, Dómine, p. 213.

FERIA QUINTA.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. Cap. 4. c

SALOMON autem erat in ditió-
ne sua, habens ómnia re-
gna a flúmine terræ Philisthiim
usque ad términum Ægypti,
offeréntium sibi múnera, et ser-
viéntium ei cunctis diébus vitæ
ejus. Erat autem cibus Salo-
mónis per dies singulos triginta
cori similæ, et sexaginta cori
farinæ, decem boves pingues,
et viginti boves pascuales, et

centum arietes, excépta vena-
tione cervórum, capreárum, at-
que bubalórum, et ávium alti-
lium. Ipse enim obtinébat om-
nem regiónem, quæ erat trans
flumen, a Taphsa usque ad
Gazam, et cunctos reges illá-
rum regiónum: et habébat pa-
cem ex omni parte in circúitu.

ñ. Præparate corda, p. 236.

LECTIO II.

HABITABATQUE Juda et Israel
absque timóre ullo, unus-
quisque sub vite sua, et sub
ficu sua, a Dan usque Bersa-
bée cunctis diébus Salomónis.
Et habébat Sálomon quadra-
ginta millia presépiá equórum
currilium, et duódecim millia
equéstrium. Nutriebántque eos
supradicti regis præfecti: sed
et necessária mensæ regis Sa-
lomónis cum ingénti cura præ-
bébant in tempore suo. Hór-
deum quoque et pálcas equó-
rum et jumentórum deferébant
in locum ubi erat rex, juxta
constitutum sibi. Dedit quo-
que Deus sapiéntiam Salomóni,
et prudéntiam multam nimis,
et latitúdinem cordis quasi aré-
nam quæ est in littore maris.

ñ. Deus ómnium, p. 236.

LECTIO III.

ET præcedébat sapiéntia Sa-
lomónis sapiéntiam óm-
nium Orientálium et Ægyptió-
rum, et erat sapiéntior cun-
ctis hominibus: sapiéntior
Ethan Ezrahitá, et Heman, et
Chalcol, et Dorda, filiis Mahol:
et erat nominátus in universis
géntibus per circúitum. Locú-

tus est quoque Sálomon tria millia parábolas : et fuérunt cármina ejus quinque et mille. Et disputávit super lignis, a cedro quæ est in Libano, usque ad hyssópum quæ egréditur de pariete, et disséruit de jumentis, et volúcribus, et reptilibus, et piscibus. Et veniebant de cunctis pópulis ad audiéndam sapiéntiam Salomónis, et ab univérsis régibus terræ, qui audiébant sapiéntiam ejus.

ñ. Dóminus, qui, p. 236.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 5.*

MISIT quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomónem : audivit enim quod ipsum unxissent regem pro patre ejus : quia amicus fuérat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram, dicens : Tu scis voluntátem David patris mei, et quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestigio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum : et non est satan, neque occúrsus malus.

ñ. Percússit Saul, p. 237.

LECTIO II.

QUAMOBREM cógito ædificáre témplum nómini Dómini Dei mei, sicut locúsus est Dóminus David patri meo, dicens : Filius tuus, quem dabo pro te

Æstiva.

super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe igitur, ut præcidant mihi servi tui cedros de Libano, et servi mei sint cum servis tuis : mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quacúmque petieris : scis enim quómodo non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.

ñ. Montes Gélboe, p. 237.

LECTIO III.

CUM ergo audisset Hiram verba Salomónis, lætátus est valde, et ait : Benedictus Dóminus Deus hódie, qui dedit David filium sapientissimum super pópulum hunc piúrrimum. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens : Audi vi quacúmque mandásti mihi : ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis et abiégnis. Servi mei depónent ea de Libano ad mare : et ego componam ea in rátibus in mari usque ad locum, quem significáveris mihi, et applicábo ea ibi, et tu tolles ea : præbebisque necessary mihi, ut detur cibis dómui meæ.

ñ. Ego te tuli, p. 237.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 7. g. et 8.*

ET perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini, et intulit quæ sanctificáverat David pater suus, argentum et aurum, et vasa, reposúitque in thesáuris domus Dómini. Tunc congregáti

sunt omnes majores natu Israel cum principibus tribuum, et duces familiarum filiorum Israel ad regem Salomonem in Jerusalem: ut deferrent arcam foederis Domini de civitate David, id est, de Sion. Convenitque ad regem Salomonem universus Israel in mense Ethanim, in solenni die, ipse est mensis septimus.

ñ. Peccavi super, p. 212.

LECTIO II.

VENERUNTQUE cuncti senes de Israel, et tulerunt arcam sacerdotes et portaverunt arcam Domini, et tabernaculum foederis, et omnia vasa Sanctuarii, quae erant in tabernaculo: et feriebant ea Sacerdotes et Levitae. Rex autem Salomon, et omnis multitudo Israel, quae convenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, et immolabant oves et boves absque aestimatione et numero. Et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum subter alas Cherubim. Siquidem Cherubim expandebant alas super locum arcae, et protegabant arcam, et vectes ejus desuper.

ñ. Exaudisti, Domine, p. 213.

LECTIO III.

IN arca autem non erat aliud, nisi duae tabulae lapideae, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus foedus cum filiis Israel, cum egrederentur de terra Aegypti. Factum est autem,

cum exissent sacerdotes de Sanctuario, nebula implevit domum Domini; et non poterant sacerdotes stare et ministrare propter nebulam: impleverat enim gloria Domini domum Domini. Tunc ait Salomon: Dominus dixit ut habitaret in nebula.

ñ. Audi, Domine, p. 213.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo.

DOMINICA VIII

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. Cap. 9.

FACTUM est autem cum perfecisset Salomon aedificium domus Domini, et aedificium regis, et omne quod optaverat et voluerat facere, apparuit ei Dominus secundo, sicut apparuerat ei in Gabaon. Dixitque Dominus ad eum: Exaudivi orationem tuam et deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me: sanctificavi domum hanc, quam aedificasti, ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum, et erunt oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus. Tu quoque si ambulaveris coram me, sicut ambulavit pater tuus, in simplicitate cordis, et in aequitate, et feceris omnia quae praeci tibi, et legitima mea et judicia mea servaveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum

David patri tuo, dicens : Non auferetur vir de genere tuo de sólio Israel.

ñ. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ŷ. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

SI autem aversione aversi fuéritis vos et filii vestri, non sequentes me, nec custodiéntes mandáta mea, et cæremónias incas, quas propósui vobis, sed abiéritis et coluéritis deos aliénos, et adoravéritis eos : auferam Israel de superficie terræ quam dedi cis : et templum, quod sanctificávi nómini meo, projiciam a conspéctu meo, critque Israel in provérbium et in fábulam cunctis pópulis. Et domus hæc erit in exéplum : omnis qui transierit per eam, stupébit, et sibilábit, et dicet : Quare fecit Dóminus sic terræ huic, et dómui huic? Et respondébunt : Quia dereliquérunt Dóminum Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Egypti, et secúti sunt deos aliénos, et adoravérunt eos, et coluérunť eos : ideoque indúxit Dóminus super eos omne malum hoc.

ñ. Deus ómnium exauditor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ŷ. Dóminus,

qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestíæ liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

EXPLETIS autem annis viginti postquam ædificáverat Salomon duas domos, id est, domum Dómini, et domum regis (Hiram rege Tyri præbente Salomóni ligna cédrina et abiégna, et aurum juxta omne quod opus habúerat) tunc dedit Salomon Hiram viginti óppida in terra Galilææ. Et egressus est Hiram de Tyro, ut vidéret óppida quæ déderat ei Salomon, et non placuérunt ei, et ait : Hæc cine sunt civitátes, quas dedisti mihi, frater? Et appellávit eas Terram Chabul usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum viginti talénta auri.

ñ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestíæ liberávit me : * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ŷ. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustini
Episcopi de Civitáte Dei.

Lib. 17. c. 8. sub med.

LECTIO IV.

FACTA est quidem nonnulla imágo rei futuræ étiam in Salomóne, in eo quod templum ædificávit, et pacem hábuit secundum nomen suum (Sálo-

mon quippe pacificus est Latine) et in exordio regni sui mirabiliter laudabilis fuit. Sed eadem sua persona per umbram futuri prænuntiabat etiam ipse Christum Dominum nostrum, non exhibebat. Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædicta sint, dum Scriptura sancta etiam rebus gestis prophetans, quodammodo in eo figuram delineat futurorum.

ñ. Percussit Saul mille, et David decem millia : * Quia manus Domini erat cum illo : percussit Philisthæum, et abstulit opprobrium ex Israel. ÿ. Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes : Saul percussit mille et David decem millia ? Quia manus.

LECTIO V.

NAM præter libros divinæ historiæ, ubi regnasse narratur, Psalmus etiam septuagesimus primus titulo nominis ejus inscriptus est. In quo tam multa dicuntur, quæ omnino ei convenire non possunt ; Domino autem Christo aptissima perspicuitate convéniant : ut evidenter appareat, quod in illo figura qualiscumque adumbrata sit, in isto autem ipsa veritas præsentata.

ñ. Montes Gélboe, nec ros nec pluvia veniant super vos : * Ubi ceciderunt fortes Israel. ÿ. Omnes montes, qui estis in circûitu ejus, visitet Dominus :

a Gélboe autem transeat. Ubi ceciderunt.

LECTIO VI.

NOTUM est enim, quibus terminis regnum conclusum fuerit Salomonis, et tamen in eo Psalmo legitur, ut alia taceam : Dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terræ : quod in Christo videmus impleri. A flumine quippe dominandi sumpsit exordium, ubi baptizatus a Joanne, eodem monstrante cepit agnosci a discipulis, qui eum non solum magistrum, verum etiam Dominum appellaverunt.

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, et posui te pascere gregem populi mei : * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. ÿ. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra : et requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui. Gloriz Patri. Et fui.

ñ. VII. Peccavi super numerum arænæ maris, et multiplicata sunt peccata mea : et non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ : quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. ÿ. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

ñ. VIII. Duo Séraphim cla-

máb
Sanc
minu
est
ÿ. T
dant
et Sp
unur
Patri

S ED
S fa
Domi
ænig
salem
diviti
aróm
nimis
venit
locuta
bébat
eam
quæ p
mo,
et nor
ñ.

V ID
or
mónis
cáver
et hal
dines
eorum
cáusta
Dómin
ritum
rus es
terra
tuis,
et por

mábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. *ŷ.* Tres sunt qui testimóniunt in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 10.*

SED et regina Saba, audita fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingrèssa Jerúsalem multo cum comitátu, et divitiis, camélis portántibus arómata, et aurum infinitum nimis, et gemmas pretiósas, venit ad regem. Salomónem, et locúta est ei-unívèrsa quæ habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon omnia verba quæ proposúerat : non fuit sermo, qui regem posset latére, et non respondéret ei.

ŷ. Recordáre Dómine. 206.

LECTIO II.

VIDENS autem regina Saba omnem sapiéntiam Salomónis, et domum quam ædificáverat, et cibos mensæ ejus, et habitácula servórum, et órdenes ministrántium, vestésque córum, et pincérnas, et holocáusta quæ offerébat in domo Dómini : non habébat ultra spíritum. Dixítque ad regem : Verus est sermo, quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, et super sapiéntia tua : et non credébam narrántibus

mihi, donec ipsa veni, et vidi óculis meis, et probávi quod média pars mihi nuntiáta non fuérit : major est sapiéntia et ópera tua, quam rumor quem audivi.

ŷ. Exaudísti, Dómine, *p.* 206.

LECTIO III.

BEATI viri tui, et beáti servi tui, qui stant coram te semper, et áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuísti, et pósuit te super thronum Israel, eo quod diléxerit Dóminus Israel in sempiternum, et constituit te regem, ut fáceres judicium et justitiam. Dedit ergo regi centum viginti talénta auri, et arómata multa nimis, et gemmas pretiósas, non sunt alláta ultra arómata tam multa, quam ea quæ dedit regina Saba regi Salomóni. Sed et classis Hiram, quæ portábat aurum de Ophir, áttulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, et gemmas pretiósas.

ŷ. Audi, Dómine, *p.* 207.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 11.*

REX autem Sálomon adamávit mulieres alienígenas multas, filiam quoque Pharaónis, et Moabitidas, et Ammonitidas, Idumæas, et Sidónias, et Hethæas : de Géntibus, super quibus dixit Dóminus filiis Israel : Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras : certíssime enim avértent corda vestra,

ut sequámmini deos eárum. His itaque copulátus est Sálomon ardentíssimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quasi reginæ septingéntæ , et concubinæ trecéntæ : et avertérunt mulieres cor ejus. Cumque jam esset senex , depravátum est cor ejus per mulieres , ut sequerétur deos aliénos : nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

ñ. Dómine , si convérsus ,
p. 207.

LECTIO II.

SED colébat Sálomon Astárthen deam Sidoniórum, et Moloch idólum Ammonitárum. Fecitque Sálomon quod non placúerat coram Dómino , et non adimplévit ut sequerétur Dóminum , sicut David pater ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos idólo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, et Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienigenis, quæ adolébant thura, et immolábant diis suis.

ñ. Factum est, p. 208.

LECTIO III.

IGITUR irátus est Dóminus Salomóni, quod avérsa esset mens ejus a Dómino Deo Israel, qui apparúerat ei secúndo , et præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos, et non custodivit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit itaque Dóminus Salomóni : Quia habuísti hoc apud te, et non custodísti pa-

ctum meum, et præcépta mea quæ mandávi tibi, dirúmpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non faciám propter David patrem tuum.

ñ. Ego te tuli, p. 208.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. Cap. 11.

JEROBOAM quoque filius Nabat, Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sárva, mulier vidua , levávit manum contra regem. Et hæc est causa rebeliónis advérsus eum, quia Sálomon ædificávit Mello, et coæquávit voráginem civitátis David patris sui. Erat autem Jeróboam vir fortis et potens : vidénsque Sálomon adolescentem bonæ indolis et indústrium, constitúerat eum præféctum super tribúta univérsæ domus Joseph.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

FACTUM est igitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, et inveniret eum Ahias Silonites Prophéta in via, opértus pállio novo : erant autem duo tantum in agro. Apprehendénsque Ahias pállium suum novum , quo coopértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam : Tolle tibi decem scissúras : hæc enim dicit Dóminus Deus Israel : Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus.

ñ. Exaudísti, Dómine, p. 213.

LECTIO III.

VOLUIT ergo Sálomon interficere Jeróboam : qui surréxit, et aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque ad mortem Salomonis. Réliquum autem verbórum Salomónis, et ómnia quæ fecit, et sapiéntia ejus : ecce univérsa scripta sunt in Libro verbórum diérum Salomónis. Dies autem, quos regnavit Sálomon in Jerúsalem super omnem Israel, quadraginta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, et sepúltus est in civitaté David patris sui, regnavítque Róboam filius ejus pro eo.

ñ. Audi, Dómine, *p.* 243.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12.

VENIT autem Róboam in Sichem : illuc enim congregátus erat ómnis Israel ad constituéndum eum regem. At vero Jeróboam filius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto prófugus a fácie regis Salomónis, audita morte ejus, revérsus est de Ægypto. Miserúntque et vocavérunt eum : venit ergo Jeróboam, et ómnis multitúdo Israel, et locúti sùnt ad Róboam, dicétes : Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis : tu itaque nunc immíne páululum de império patris tui duríssimo, et de jugo gravíssimo, quod impósuit nobis, et serviémus tibi. Qui ait eis : Ite usque ad tértium

diem, et revertímini ad me.

ñ. Præparáte corda, *p.* 243.

LECTIO II.

CUMQUE abiisset pópulus, iníit consilium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cum adhuc viveret, et ait : Quod datis mihi consilium, ut respódeam pópulo huic ? Qui dixérunt ei : Si hódie obedieris pópulo huic, et servieris, et petitióni eórum césseris, locutúsque fuéris ad eos verba lenia, erunt tibi servi cunctis diébus. Qui dereliquit consilium senum, quod déderant ei, et adhibuit adulescéntes, qui nutriti fuérant cum eo, et assistébant illi.

ñ. Deus ómnium, *p.* 243.

LECTIO III.

RESPONDITQUE rex pópulo dura, derelicto consilio seniórurum, quod ei déderant, et locútus est eis secúndum consilium júvenum, dicens : Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro : pater meus cæcidit vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo : quóniam aversátus fuérat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locútus fuérat in manu Ahiaë Silonitæ, ad Jeróboam filium Nabat. Videns itaque pópulus quod nolúisset eos audire rex, respóndit ei, dicens : Quæ nobis pars in David ? vel quæ hæréditas in filio Isai ?

ñ. Dóminus, qui, *p.* 243.

FERIA SEXTA.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. *Cap. 14. b*

DIXIT autem Dóminus ad Ahiam : Ecce uxor Jeróboam ingréditur ut cónsulat te super filio suo, qui ægrótat : hæc et hæc loquéris ei. Cum ergo illa intráret, et dissimuláret se esse quæ erat, audivit Ahias sónitum pedum ejus, introeúntis per óstium, et ait : Ingrédere uxor Jeróboam : quare áliam te esse simulas ? ego autem missus sum ad te durus núntius.

ñ. Percússit Saul, p. 244.

LECTIO II.

VADE et dic Jeróboam : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Quia exaltávi te de médio pópuli, et dedi te ducem super pópulum meum Israel : et scidi regnū domus David, et dedi illud tibi, et non fuisti sicut servus meus David, qui custodivit mandáta mea, et secútus est me in toto corde suo, faciens quod plácitum esset in conspéctu meo : sed operátus es mala super omnes qui fuérunt ante te, et fecisti tibi deos aliénos et conflátiles, ut me ad iracúndiam provocáres ; me autem projecisti post corpus tuum.

ñ. Montes Gélboe, p. 244.

LECTIO III.

IDCIRCO ecce ego indúcam mala super domum Jeróboam, et percútiā de Jeróboam, mingentem ad parietem,

et cláusum, et novíssimum in Israel : et mundábo reliquias domus Jeróboam, sicut mundári solet fimus usque ad purum. Qui mórtui fúerint de Jeróboam in civitatē, cómedent eos canes : qui autem mórtui fúerint in agro, vorábunt eos aves cæli : quia Dóminus locútus est. Tu igitur surge, et vade in domum tuam : et in ipso intróitu pedum tuórum in urbem, moriétur puer.

ñ. Ego te tuli, p. 244.

SABBATO.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. *Cap. 18. d*

ACCEDENS autem Elias ad omnem pópulum, ait : Usquequo claudicátis in duas partes ? Si Dóminus est Deus, sequimini eum : Si autem Baal, sequimini illum. Et non respóndit ei pópulus verbum. Et ait rursus Elias ad pópulum : Ego remánsi Prophéta Dómini solus : prophætæ autem Baal quadringénti et quinquaginta viri sunt.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

DENTUR nobis duo boves, et illi éligant sibi bovem unum, et in frusta cædentes, ponant super ligna, ignem autem non supponant : et ego faciam bovem álterum, et imponam super ligna, ignem autem non supponam. Invocáte nómina deórum vestrórum, et ego invocábo nomen Dómini mei : et Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Re-

spón
Opti
ñ.D
unur
vos p
nóm
igné
cum
déde
cábar
usqu
Baal
vox,
trans
fécer
meri
dicer
ñ.Ad
tóller
túrbi
clama
Israel

Incipi

PRA
M
mórtu
Ochoz
culi s
maria
núnti
consú
caron
infirm
autem
Eliam

spóndens omnis pópulus, ait:
Optima propositio:

ñ. Exaudisti, Dómine, p. 213.

LECTIO III.

DIXIT ergo Elías prophétis Baal: Eligite vobis bovem unum, et fácite primi, quia vos plures estis: et invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis. Qui cum tulissent bovem, quem déderat eis, fecerunt: et invocábant nomen Baal de mane usque ad meridiem, dicéntes: Baal exáudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet: transiliebántque altáre quod fécerant. Cumque esset jam meridies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre.

ñ. Audi, Dómine, p. 213.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Dum tólleret Dóminus Elíam per túrbínem in cœlum, Eliséus clamábat: Pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

DOMINICA IX

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber quártus Regum.

LECTIO I. Cap. 1.

PRÆVARICATUS est autem Moab in Israel, postquam mórtuus est Achab. Ceciditque Ochozías per cancellos cœnâculi sui, quod habébat in Samaria, et ægrotávit: misitque núntios dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzeub deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac. *Arceus* autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbiten, dicens: Sur-

ge, et ascénde in occúrsum nuntiórúm regis Samariæ, et dices ad eos: Numquid non est Deus in Israel, ut eátis ad consuléndum Beélzeub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De léctulo, super quem ascendísti, non descédes, sed morte moriéris.

ñ. Præparáte corda vestra Dómino, et servite illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. †. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferite deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

ET abiit Elías. Reversique sunt núntii ad Ochoziam. Qui dixit eis: Quare reversi estis? At illi responderunt ei: Vir occúrrit nobis, et dixit ad nos: Ite, et revertimini ad regem qui misit vos, et dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Israel, mittis ut consulátur Beélzeub deus Accaron? Idcirco de léctulo, super quem ascendísti, non descédes; sed morte moriéris.

ñ. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctiõne misericórdiæ suæ. †. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestiæ liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

Qui dixit eis: Cujus figuræ et hábitus est vir ille qui occúrrit vobis, et locútus est

verba hæc? At illi dixerunt: Vir pilosus, et zona pellicea accinctus renibus. Qui ait: Elias Thesbites est. Misitque ad eum quinquagenarium principem, et quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentique in vertice montis ait: Homo Dei, rex præcepit ut descendas. Respondensque Elias, dixit quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de caelo, et devoret te, et quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de caelo, et devoravit eum, et quinquaginta qui erant cum eo.

ñ. Dominus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestiae liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. ý. Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Sermone 201. de Tempore.

LECTIO IV.

In lectionibus, quæ nobis diebus istis recitantur, fratres charissimi, frequenter admónui, ut non sequámur litteram occidentem, et vivificantem spiritum relinquámus. Sic enim Apóstolus ait: Littera enim occidit, spiritus vivificat. Si enim hoc tantum volumus intelligere, quod sonat in littera: aut parvam, aut prope nullam ædificationem de divinis lectio-

nibus capiémus. Illa enim omnia quæ recitantur, typus erant et imago futurorum. In Judæis enim figurata, in nobis, gratia Dei donante, completa sunt.

ñ. Percussit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthæum, et abstulit opprobrium ex Israel. ý. Nonne iste est David, de quo canebant in choro dicentes: Saul percussit mille et David decem millia? Quia manus.

LECTIO V.

BEATUS enim Elias typum habuit Domini Salvatoris. Sicut enim Elias a Judæis persecutionem passus est: ita et verus Elias Dominus noster ab ipsis Judæis reprobatus est, et contemptus. Elias reliquit gentem suam: et Christus deseruit synagogam. Elias abiit in desertum: et Christus venit in mundum. Elias in deserto corvis ministrantibus pascébatur: et Christus in deserto mundi hujus Gentium fide reficitur.

ñ. Montes Gélboe, non ros nec pluvia veniunt super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israel. ý. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, visitet Dominus: a Gélboe autem transeat. Ubi ceciderunt.

LECTIO VI.

CORVI enim illi, qui beato Eliæ, jubente Domino, ministrabant, Gentium populum figurabant: propterea et de Gentium Ecclesia dicitur: Ni-

gra
rús.
gra
tura
Unde
tibu
lictu
Unde
hys
bis
háb
ñ.
tris
sui
mei
bus
man
num
gran
rum
quie
inim
Patr
ñ.
rum
cata
sum
coeli
meæ
tuam
feci.
mean
ctum
per,
malu
ñ.
bant
ctus,
nus D
omnis
sunt d
coelo,
tus sa

gra sum, et formosa, filia Jerúsalem. Unde est Ecclesia nigra, et formosa? Nigra per naturam, formosa per gratiam. Unde nigra? Ecce in iniquitatibus conceptus sum, et in delictis peperit me mater mea. Unde formosa? Aspérges me hyssópo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealabor.

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et posui te páscere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicúmque ambulásti firmans regnum tuum in ætérnum. ý. Feci que tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

ñ. VII. Peccávi super número arenæ maris, et multiplicata sunt peccata mea: et non sum dignus vidére altitudinem cœli præ multitudinem iniquitatis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ý. Quóniam iniquitatem meam ego cognóscó, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

ñ. VIII. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ý. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum

sunt. Sanctus. Glória Patri, Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 2.

ACCESERUNT filii Prophetarum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, et dixerunt ei: Numquid nosti quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum a te? Et ait: Et ego novi: siléte. Dixit autem ei Elias: Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, et vivit anima tua, quia non derelinquam te. Ierunt igitur, ambo páriter, et quinquaginta viri de filiis Prophetarum secuti sunt eos, qui et steterunt e contra, longe: illi autem ambo stabant super Jordánem.

ñ. Recordáre, Dómine, p. 206.

LECTIO II.

TULITQUE Elias pállium suum, et involvit illud, et percússit aquas, quæ divisæ sunt in utramque partem, et transierunt ambo per siccum. Cumque transissent, Ehas dixit ad Eliséum: Póstula quod vis ut fáciam tibi, antequam tollar a te. Dixitque Eliseus: Obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus. Qui respóndit: Rem difficilem postulásti: áttamen si videris me, quando tollar a te, erit tibi quod petisti: si autem non videris non erit.

ñ. Exaudisti, Dómine, p. 206.

LECTIO III.

CUMQUE pérgerent, et incédentes sermocinarentur,

ecce currus igneus, et equi ignei divisérunt utrúmque ; et ascendit Elías per túrbínem in cœlum. Eliséus autem vidébat, et clamábat : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus. Et non vidit eum amplius : apprehenditque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Eliæ, quod ceciderat ei : reversúsque stetit super ripam Jordánis.

ñ. Audi, Dómine, p. 207.

FERIA TERTIA.

De libro quártó Regum.

LECTIO I. Cap. 3.

EGRESSUS est igitur rex Joram in die illa de Samaria, et recénsuit univérsum Israel. Misitque ad Jósaphat regem Juda, dicens : Rex Moab recessit a me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respóndit : Ascendam : qui meus est, tuus est : pópulus meus, populus tuus ; et equi mei, equi tui. Dixitque : Per quam viam ascendémus ? At ille respóndit : Per désertum Idu-mææ. Perrexérunt igitur rex Israel, et rex Juda, et rex Edom, et circuiérunt per viam septem diérum ; nec erat aqua exercitui, et juméntis, quæ sequebántur eos.

ñ. Dómine, si conversus, p. 207.

LECTIO II.

DIXITQUE rex Israel : Heu, heu, heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet

in manus Moab. Et ait Jósaphat : Estne hic Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum ? Et respóndit unus de servis regis Israel : Est hic Eliséus filius Saphat, qui fundébat aquam super manus Eliæ. Et ait Jósaphat : Est apud eum sermo Dómini. Descenditque ad eum rex Israel, et Jósaphat rex Juda, et rex Edom. Dixit autem Eliséus ad regem Israel : Quid mihi et tibi est ? Vade ad prophétas patris tui, et matris tuæ.

ñ. Factum est, dum tólleret, p. 208.

LECTIO III.

ET ait illi rex Israel. Quare congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab ? Dixitque ad eum Eliséus : Vivit Dóminus exercituum, in cujus conspéctu sto, quod si non vultum Jósaphat regis Judæ erubescerem, non attendissem quidem te, nec respexissem. Nunc autem addúcite mihi psalter. Cumque cerneret psalter, facta est super eum manus Dómini, et ait : Hæc dicit Dóminus : Fácite álveum torréntis hujus fossas, et fossas. Hæc enim dicit Dóminus : Non vidébitis ventum, neque plúviam : et álveus iste replébitur aquis et bibétis vos, et familiæ vestræ, et juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini : insuper tradet étiam Moab in manus vestras.

ñ. Ego te tuli, p. 208.

De

MUL
ux
mábat
vus tu
et tu n
timens
ditor v
meos
dixit E
tibi ? I
domo t
hábeo
domo n
ungar.
tuo ab
vácuu
et clau
trínsec
mitte i
et cum
ñ. P

IVIR it
I óstiū
filios su
et illa in
na fuiss
suum :
Et ille
Stetitqu
illa, et i
ille : Van
et redd
tem et
quo. Fa
dies, e
Sunam
magna,
médere
quénter
Æ

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 4.*

MULIER autem quædam de Muxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens : Servus tuus vir meus mórtuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum : et ecce créditor venit ut tollat duos filios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus : Quid vis ut fáciam tibi ? Dic mihi, quid habes in domo tua ? At illa respóndit : Non hábeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait : Vade, pete mútuo ab ómnibus vicinis tuis vasa vácuca non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et filii tui : et mitte inde in ómnia vasa hæc : et cum plena fúerint, tolles.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

Ivir itaque múlier, et clausit óstium super se, et super filios suos : illi offerébant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum : Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit : Non hábeo. Stetitque óleum. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille : Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo : tu autem et filii tui vivite de réliquo. Facta est autem quædam dies, et transibat Eliséus per Sunam : erat autem ibi múlier magna, quæ tenuit eum ut coméderet panem : cumque frequénter inde transiret, diver-

Æstiva.

tébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum suum : Animadvérto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cenáculum parvum, et ponámus ei in eo léctulum, et mensam, et sellam, et candelábrum ; ut cum vénerit ad nos, máneat ibi.

ñ. Exaudisti Domine, p. 213.

LECTIO III.

FACTA est ergo dies quædam, et véniens divértit in cenáculum, et requiévit ibi. Dixitque ad Giézi púerum suum : Voca Sunamítidem istam. Qui cum vocáset eam, et illa stetit coram eo, dixit ad púerum suum : Lóquere ad eam : Ecce, sédula in ómnibus ministrásti nobis, quid vis ut fáciam tibi ? Numquid habes negótium, et vis ut loquar regi, sive príncipi nullitiæ ? Quæ respóndit : In médio pópuli mei hábito. Et ait : Quid ergo vult ut fáciam ei ? Dixitque Giézi : Ne quæras : filium enim non habet, et vir ejus senex est. Præcépít itaque ut vocáret eam : quæ cum vocáta fuisset, et stetit ante óstium, dixit ad eam : In témpore isto, et in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero filium. At illa respóndit : Noli quæso dómine mi, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ. Et concépit múlier, et péperit filium in témpore, et in hora eádem, qua dixerat Eliséus.

ñ. Audi Dómine, p. 213.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 6. c et 7.*

CONGREGAVIT Bénadad rex Syriæ univèrsum exercitum suum, et ascendit, et obsidebat Samariam. Factaque est fames magna in Samaria: et tamdiu obsessa est, donec venundaretur caput asini octoginta argenteis, et quarta pars cabi stercoris columbarum quinque argenteis. Cumque rex Israel transiret per murum, mulier quaedam exclamavit ad eum, dicens: Salva me domine mi rex. Qui ait: Non te salvat Dominus: unde te possum salvare? de arca, vel de torculari?

ñ. Præparate corda, p. 249.

LECTIO II.

DIXITQUE ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respondit: Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, ut comedamus eum hodie, et filium meum comedemus cras. Cõximus ergo filium meum, et comedimus. Dixique ei die altera: Da filium tuum, ut comedamus eum. Quæ abscondit filium suum. Quod cum audisset rex, scidit vestimenta sua, et transibat per murum. Viditque omnis populus cilicium, quo vestitus erat ad carnem intrinsecus. Et ait rex: Hæc mihi faciat Deus, et hæc addat, si steterit caput Elisæi filii Saphat super ipsum hodie. Elisæus autem sedebat in domo sua, et senes sedebant cum eo.

ñ. Deus omnium, p. 219.

LECTIO III.

PRÆMISIT itaque virum: et antequam veniret nuntius illo, dixit ad senes: Numquid scitis quod miserit filius homicidæ hic, ut præcidatur caput meum? videte ergo, cum venerit nuntius, claudite ostium, et non sinatis eum introire: ecce enim sonitus pedum domini ejus post eum est. Adhuc illo loquente eis, apparuit nuntius, qui veniebat ad eum. Et ait: Ecce tantum malum a Domino est: quid amplius expectabo a Domino? Dixit autem Elisæus: Audite verbum Domini: hæc dicit Dominus: In tempore hoc cras modius similæ uno statere erit, et duo modii hordei statere uno, in porta Samariæ.

ñ. Dominus, qui, p. 250.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 8.*

ELISEUS autem locutus est ad mulierem, cujus vivere fecerat filium, dicens: Surge, vade tu et domus tua, et peregrinare ubicumque repereris: vocavit enim Dominus famem, et veniet super terram septem annis. Quæ surrêxit, et fecit juxta verbum hominis Dei: et vadens cum domo sua, peregrinata est in terra Philisthiim diebus multis. Cumque finiti essent anni septem, reversa est mulier de terra Philisthiim: et egressa est ut interpellaret regem pro domo sua, et pro agris suis.

R
cen
gnâ
que
mór
múl
lium
dom
Dixi
hæc
lius
séus
liere
que
dicer
sua
agró
terra
ñ.

V
s
ria
que
huc.
Tolle
in oco
sule
cens:
firmi
Házæ
que st
lius t
misit
nári p
hac?
de, di
ostend
morte
ñ. E

ñ. Percussit Saul, p. 250.

LECTIO II.

REX autem loquebatur cum Giézi púero viri Dei, dicens: Narra mihi ómnia magnália quæ fecit Eliséus. Cumque ille narráret regi quómodo mórtuum suscitáset, apparuit múlier, cujus vivificáverat filium, clamans ad regem pro domo sua, et pro agris suis. Dixitque Giézi: Dómine mi rex, hæc est múlier, et hic est filius ejus, quem suscitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulierem: quæ narrávit ei. Deditque ei rex eunúchum unum, dicens: Restitue ei ómnia quæ sua sunt, et univérsos réditus agrórum, a die qua reliquit terram, usque ad præsens.

ñ. Montes Gélboe, p. 250.

LECTIO III.

VENIT quoque Eliséus Damáscum, et Bénadad rex Syriæ ægrótábat: nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum múnera, et vade in occúrsum viri Dei, et cónsule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit igitur Házael in occúrsum ejus. Cumque stetisset coram eo ait: Filius tuus Bénadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixitque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porro osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur.

ñ. Ego te tuli, p. 251.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 9.

ELISEUS autem Prophétes vocávit unum de filiis Prophetárum, et ait illi: Accinge lumbos tuos, et tolle lenticulam ólei hanc in manu tua, et vade in Ramoth Gálaad. Cumque véneris illuc, vidébis Jehu filium Jósaphat filii Namsi: et ingrèssus suscitábis eum de médio fratrum suórum, et introduces in intérius cubiculum. Tenénsque lenticulam ólei, fundes super caput ejus, et dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israel. Aperísque óstium, et fúgies, et non ibi subsistes. Abiit ergo adolescens puer Prophétæ in Ramoth Gálaad, et ingrèssus est illuc. Ecce autem principes exercitus sedébant, et ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixitque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te, o princeps.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

ET surréxit, et ingrèssus est cubiculum: at ille fudit óleum super caput ejus, et ait: Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Unxi te regem super pópulum Dómini Israel, et percúties domum Achab dómini tui, et ulciscar sánguinem servórum meórum Prophetárum, et sánguinem ómnium servórum Dómini de manu Jézabel. Perdámque omnem domum Achab: et interficiam de Achab min-

géntem ad parietem, et clausum, et novissimum in Israel. Et dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam filii Nabat, et sicut domum Báasa filii Ahia. Jézabel quoque cómedent carnes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuitque óstium, et fugit.

ñ. Exaudistí Dómine, p. 213.

LECTIO III.

JEHU autem egressus est ad servos dómini sui: qui dixerunt ei: Recte-ne sunt ómnia? Quid venit insánus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hóminem, et quid locútus sit. At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc et hæc locútus est mihi, et ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israel. Festinaverunt itaque et unusquisque tollens pállium suum posuerunt sub pedibus ejus in similitúdinem tribunális, et cecinerunt tuba, atque dixerunt: Regnavit Jehu.

ñ. Audi Dómine. 213.

Ad Magnif. Ant. t. 6. Fecit Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Jóiada sacerdos.

DOMINICA X

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 9. f et 10.*

ANNO undécimo Joram filii Achab, regnavit Ochozias super Judam, venitque Jehu in Jézrahel. Porro Jézabel intróitu ejus audíto, depinxit óculos

suos stibio, et ornávit caput suum, et respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu per portam, et ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levavitque Jehu faciem suam ad fenéstram, et ait: Quæ est ista? et inclinaverunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deórsum. Et præcipitaverunt eam, aspersusque est sángine páries, et equórum úngulæ conculcaverunt eam. Cumque introgréssus esset, ut coméderet, biberétque, ait: Ite, et vidéte maledictam illam, et sepelíte eam: quia filia regis est.

ñ. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. †. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

LECTIO II.

CUMQUE issent ut sepelirent eam, non invenérunt nisi calváriam, et pedes, et summas manus. Reversique nuntiaverunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Eliam Thesbiten, dicens: In agro Jézrahel cómedent carnes Jézabel, et erant carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant: Hæccine est illa Jézabel? Erant autem Achab septuagínta filii in Samaria: scripsit ergo Jehu lit-

tera
opti
res
dice
litte
dón
equ
arm
qui
min
per
gná
ñ.
est:
et t
mei
mise
qui
et de
Et u

Te
ges
eo; e
resis
pósi
tátis
tii, a
tui su
ris, f
mus r
tibi p
tem
cens:
mihi,
mini
hac e
hel. P
gínta
tátis
nisser
filios

teras, et misit in Samariam ad optimates civitatis, et ad majores natu, et ad nutritios Achab, dicens: Statim ut accepéritis litteras has, qui habétiis filios dómini vestri, et currus, et equos, et civitates firmas, et arma, eligite meliorem, et eum qui vobis placérit de filiis dómini vestri, et eum pónite super sólium patris sui, et pugnáte pro domo dómini vestri.

ñ. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctione misericórdiæ suæ. ý. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me. Et unxit.

LECTIO III.

TIMUERUNT illi vehementer, et dixerunt: Ecce duo reges non potuerunt stare coram eo; et quomodo nos valébit resistere? Misérunt ergo prapósiti domus, et prapfécti civitatis et majores natu et nutritii, ad Jehu, dicentes: Servi tui sumus: quaecúmque jussuris, faciémus, nec constituémus nobis regem: quaecúmque tibi placent, fac. Rescripsit autem ei litteras secúndo, dicens: Si mei estis et obedítis mihi, tollite cápita filiórum dómini vestri: et veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porro filli regis, septuaginta viri, apud optimates civitatis nutriebántur. Cumque venissent litteræ ad eos, tulerunt filios regis, et occiderunt sep-

tuaginta viros, et posuerunt cápita eórum in cóphinis, et misérunt ad eum in Jézrahel.

ñ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicórum meórum. ý. Misit Deus misericórdiam suam, et veritatem suam: ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

Homilia 25 in Epist. ad Rom.

LECTIO IV.

NON putémus nos excusationem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud, supplicium magis augébit. Quandóquidem et serpens magis punitus est quam mulier: quemádmóduum et mulier plus quam vir, et Jézabel majores penas dedit, quam Achab vineæ raptor. Ipsa quippe univérsum istud negotium texúerat, regique lapsus occasionem déderat. Igitur et tu quoque si réliquis perditionis causa fúeris, gravióra patiéris, quam qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditionis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

ñ. Percússit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et abstulit oppróbrium ex Israel. ý. Nonne iste est David, de

quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille et David decem millia? Quia manus.

LECTIO V.

ITAQUE si quando peccántes vidérimus, non solum non impellámus, sed et extrahámus ex ipso malitiæ bārathro; ne et aliénæ perditionis pœnas demus. Recordémur quoque perpetuo terribilis illius tribunális, fluminis ignei, viriculórum insolubilium, profundárum tenebrárum, stridorum dentium, venenosique vermis. Sed dices : Benignus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, et neque punitur dives ille Lázari contéptor, neque fatuæ virgines a sponso rejiciúntur? ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diabolo præparátum non abibunt? Ergo qui sórdidis est véstibus, non peribit, inanus ac pedes vinctus? Qui centum denários a consérvo suo exégit, non tradétur tortóribus? Quod de mœchis dictum est, nimirum quod vermis eórum non moriétur, et ignis eórum non extinguetur, verum non erit?

ñ. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel. †. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

SED minátur ista tantum modo Deus? Utique, inquires.

Et unde, dic quæso, tantam rem audes públice loqui, atque ex teipso ferre senténtiam? Ego quippe et ex iis quæ dixit Deus, et ex iis quæ fecit, contrárium probáre pótero. Quod si propter futúra non credis, vel saltem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certe minæ sunt et verba tantúmmodo, quæ facta sunt, et in opus ipsum exierunt. Quis igitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditionem effecit? Quis deinde fúlmina illa, télaque flammántia super terram Sodomórum demisit? Quis univérsum Ægypti exercitum in mare demersit? Quis synagógam Abiron combússit? Quis septuaginta illa millia propter Davídís peccátum uno téporis momento peste occidit? Nónne hæc ómnia et ália Deus illis intulit?

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pó sui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque arabulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. †. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

ñ. VII. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem

cœli
tis
iram
te fe
mea
ctum
per,
ñ.
bant
ctus
nus
omn
sunt
cœlo
tus
sunt
Plen

D

A
T
lium
fécit
lens
Jora
filium
de m
terfi
de tr
a fác
ficer
anni
porr
terra
ñ.

A
N
i
rión
ad se
pigit
júran

cœli præ multitudine iniquitatis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. *ÿ.* Quóniam iniquitatem meam ego cognóscó, et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

ñ. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. *ÿ.* Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 11.

ATHALIA vero mater Ochoziæ, videns mórtuum filium suum, surrêxit et interfecit omne semen régium. Tollens autem Jósaba filia regis Joram, soror Ochoziæ, Joas filium Ochoziæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebantur, et nutricem ejus de triclinio : et abscondit eum a fácie Athaliæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex ánnis clam in domo Dómini : porro Athalia regnávit super terram.

ñ. Recordáre Dómine, *p.* 206.

LECTIO II.

ANNO autem séptimo misit Jóiada, et assúmens centuriones, et milites, introduxit ad se in templum Dómini, pepigitque cum eis fœdus : et adjúrans eos in domo Dómini,

osténdit eis filium regis : et præcépit illis, dicens : Iste est sermo, quem fácere debétis. Tértia pars vestrum intróeat sábbato, et obsérvet excúbias domus regis. Tértia autem pars sit ad portam Sur : et tertia pars sit ad portam, quæ est post habitáculum scutariórum : et custodiétis excúbias domus Messa. Duæ vero partes e vobis omnes egrediéntes sábbato, custodiánt excúbias domus Dómini circa regem.

ñ. Exaudisti Dómine, *p.* 206.

LECTIO III.

ET assuméntes singuli viros suos, qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur sábbato, venérunt ad Jóiadam sacerdotem. Qui dedit eis hastas, et arma regis David, quæ erant in domo Dómini : Et stetérunt singuli habéntes arma in manu suá, a parte templi dextera usque ad partem sinistram altáris et ædis, circum regem. Produxitque filium regis, et pósuit super eum diadéma, et testimonium : fecerúntque eum regem, et unxérunt : et plaudéntes manu, dixerunt : Vivat rex.

ñ. Audi Dómine, *p.* 207.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12.

ANNO séptimo Jehu regnávit Joas : et quadraginta ánnis regnávit in Jerúsalem. Nomen matris ejus Sébia de Bersabée. Fecitque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus

dócuit eum Jóiada sacerdos. Verúm tamen excélsa non ábstulit: adhuc enim pópulus imolábat, et adolébat in excélsis incénsus.

ñ. Dómine, si convérsus, p. 207.

LECTIO II.

DIXITQUE Joas ad sacerdotes: Omnem pecúniam sanctorum, quæ illáta fuerit in templum Dómini a prætereúntibus, quæ offértur pro prætio animæ, et quam sponte et arbitrio cordis sui íferunt in templum Dómini: accípiant illam sacerdotes juxta órđinem suum, et instáurent sartatécτα domus, si quid necessárium viderint instauratióne.

ñ. Factum est, p. 208.

LECTIO III.

IGITUR usque ad vigésimum tertium annum regis Joas, non instauráverunt sacerdotes sartatécτα templi. Vocavitque rex Joas Jóiadam pontíficem et sacerdotes, dicens eis: Quare sartatécτα non instaurátis templi? nolite ergo ámplius accíperere pecúniam juxta órđinem vestrum, sed ad instauratiónem templi réddite eam. Prohibitíque sunt sacerdotes ultra accíperere pecúniam a pópulo, et instauráre sartatécτα domus.

ñ. Ergo te tuli, p. 208.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 13. c

ELISEUS autem ægotábat infirmitate, qua et mórtuus est: descendítque ad eum Joas rex Israel, et flebat coram eo,

dicebátque: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus. Et ait illi Eliséus: Affer arcum et sagittas. Cumquæ attulisset ad eum arcum et sagittas, dixit ad regem Israel: Pone manum tuam super arcum. Et cum posuisset ille manum suam, superpósuit Eliséus manus suas mánibus regis, et ait: Aperi fenéstram orientálem. Cumque aperuisset, dixit Eliséus: Jace sagittam. Et jecit. Et ait Eliséus: Sagitta salútis Dómini, et sagitta salútis contra Syriam: percutiésque Syriam in Aphec, donec consúmas eam.

ñ. Péccavi super, p. 212.

LECTIO II.

ET ait: Tolle sagittas. Qui cum tulisset, rursus dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cum percussisset tribus vicibus; et stetisset, irátus est vir Dei contra eum, et ait: Si percussisses quíngies, aut séxies, sive sépties, percussisses Syriam usque ad consumptionem: nunc autem tribus vicibus percúties eam. Mórtuus est ergo Eliséus, et sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno.

ñ. Exaudisti Dómine, p. 213.

LECTIO III.

QUIDAM autem sepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, et projecérunt cadáver in sepúlchro Eliséi. Quod cum tetigisset ossa Eliséi, revixit homo, et stetit super pedes suos. Mórtuus est autem Há-

zael
Bén
Por
urb
Ház
Jóac
trib
Joas
rael
ñ.

A
riam
Assy
Hala
Goz
Fact
sent
suo,
Ægy
regi
alién
ritur
psen
filió
rael
Et o
bis r
suur
excé
ñ.

E
nun
Vid
mini
cust
rem
quar

zael rex Syriæ, et regnavit Bénadad filius ejus pro eo. Porro Joas filius Jóachaz tulit urbes de manu Bénadad filii Házael, quas túlerat de manu Jóachaz patris sui jure prælii; tribus vicibus percússit eum Joas, et réddidit civitatés Israel.

ñ. Audi Dómine, p. 213.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 17.

ANNO autem nono Osée, cepit rex Assyriórum Samariam, et tránstulit Israel in Assyrios: posuitque eos in Hala, et in Habor juxta flúvium Gozan, in civitatibus Medórum. Factum est enim, cum peccásent filii Israel Dómino Deo suo, qui edúxerat eos de terra Ægypti, de manu Pharaónis regis Ægypti, coluerunt deos aliénos. Et ambulavérunt juxta ritum Géntium, quas consúmpserat Dóminus in conspéctu filiórum Israel, et regum Israel: quia similiter fécerant. Et offendérunt filii Israel verbis non rectis Dóminum Deum suum: et ædificavérunt sibi excélsa in cunctis úrbibus suis.

ñ. Præparáte corda, p. 256.

LECTIO II.

ET testificátus est Dóminus in Israel et in Juda per manum ómnium Prophetárum et Vidéntium, dicens: Revertimini a viis vestris péssimis, et custodite præcépta mea et cæremónias, juxta omnem legem, quam præcépi pátribus vestris:

et sicut misi ad vos in manu servórum meórum Prophetárum. Qui non audierunt, sed induravérunt cervicem suam juxta cervicem patrum suórum, qui noluerunt obedire Dómino Deo suo. Et abjecérunt legitima ejus, et pactum quod pépigit cum pátribus eórum, et testificatiónes, quibus contestátus est eos: secutique sunt vanitatés, et vane egerunt.

ñ. Deus ómnium, p. 257.

LECTIO III.

IRATUSQUE est Dóminus vehementer Israéli, et ábstulit eos a conspéctu suo, et non remánsit nisi tribus Juda tantúmmodo. Sed nec ipse Juda custodivit mandata Dómini Dei sui: verum ambulávit in erróribus Israel, quos operátus fuerat. Projecitque Dóminus omne semen Israel, et afflixit eos, et trádidit eos in manu diripiéntium, donec projiceret eos a fácie sua: ex eo jam témpore, quo scissus est Israel a domo David, et constituérunt sibi regem Jeróboam filium Nabat.

ñ. Dóminus qui, p. 257.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 17. d

SEPARAVIT Jeróboam Israel a Dómino, et peccáre eos fecit peccátum magnum. Et ambulavérunt filii Israel in universis peccátis Jeróboam quæ fécerat: et non recessérunt ab eis, úsquequo Dóminus auferret Israel a fácie sua, sicut locútus fúerat in manu ómnium

servórum suórum Prophetárum : translátusque est Israel de terra sua in Assyrios , usque in diem hanc.

ñ. Percússit Saul, p. 257.

LECTIO II.

ADDUXIT autem rex Assyriórum de Babylóne, et de Cutha, et de Avah, et de Emath, et de Sefhárvaím : et collocávit eos in civitatibus Samariæ pro filiis Israel : qui possederunt Samariam, et habitaverunt in úrbibus ejus. Cumque ibi habitáre cœpissent, non timebant Dóminum : et immisit in eos Dóminus leónes qui interficiébant eos.

ñ. Montes Gélboe, p. 258.

LECTIO III.

NUNTIATUMQUE est regi Assyriórum, et dictum : Gentes, quas transtulisti, et habitáre fecisti in civitatibus Samariæ, ignoránt legitima Dei terræ : et immisit in eos Dóminus leónes, et ecce interficiunt eos, eo quod ignórent ritum Dei terræ. Præcepit autem rex Assyriórum, dicens : Dúcite illuc unum de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis : et vadat, et habitet cum eis : et doceat eos legitima Dei terræ

ñ. Ego te tuli, p. 258.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 18.

ANNO tértio Osée filii Ela regis Israel, regnávít Ezechias filius Achaz regis Juda. Viginti quinque annórum erat, cum regnáre cœpisset : et viginti

novem annis regnávít in Jerúsalem : nomen matris ejus Abi filia Zachariæ. Fecitque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipse dissipávit excélsa, et contrivit státuas : et succidit lucos, confregitque serpéntem æneum, quem fécerat Móyses : síquidem usque ad illud tempus filii Israel adolébant ei incénsium : vocavitque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israel sperávit.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

ITAQUE post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuérunt : et adhæsit Dómino, et non recéssit a vestigiis ejus, fecitque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi. Unde et erat Dóminus cum eo, et in cunctis, ad quæ procedébat, sapiónter se agébat. Rebéllávit quoque contra regem Assyriórum, et non servivit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, et omnes términos eórum, a Turre custódum usque ad civitatem munitam.

ñ. Exaudisti Dómine, p. 213.

LECTIO III.

ANNO quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée filii Ela regis Israel, ascendit Salmánasar rex Assyriórum in Samariam, et oppugnávit eam, et cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, id est, nono anno Osée regis

Isra
trán
rael
eos
Goz
quá
min
sun
præ
min
céru
ñ
A
cro
so,
ram
per
cora

I
N
L
cl
ven
Am
Hæc
cipe
tu,
fáci
oráv
cro
quó
te in
féct
ram
Eze
ñ
Dón
liber
córú
timi

Israel, capta est Samaria: et transtulit rex Assyriorum Israel in Assyrios, collocavitque eos in Hala et in Habor fluvii Gozan in civitatibus Medorum: quia non audierunt vocem Domini Dei sui, sed praetergressi sunt pactum ejus: omnia quae praeceperat Moyses servus Domini, non audierunt, neque fecerunt.

ñ. Audi Domine, p. 213.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Obscuro, Domine, memento, quaeso, quomodo ambulaverim coram te in veritate, et in corde perfecto; et quod placitum est coram te, fecerim.

DOMINICA XI

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 20.

IN diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem: et venit ad eum Isaias filius Amos, Propheta, dixitque ei: Haec dicit Dominus Deus: Praecepit tui: morieris enim tu, et non vives. Qui convertit faciem suam ad parietem, et oravit Dominum, dicens: Obscuro Domine, memento, quaeso, quomodo ambulaverim coram te in veritate, et in corde perfecto, et quod placitum est coram te, fecerim. Flevit itaque Ezechias fletu magno.

ñ. Praeparate corda vestra Domino, et servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. †. Convertimini ad eum in toto corde

vestro, et auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

LECTIO II.

ET antequam egrederetur Isaias mediam partem atrii, factus est sermo Domini ad eum, dicens: Reverte et dic Ezechiae duci populi mei: Haec dicit Dominus Deus David patris tui: Audivi orationem tuam, et vidi lacrymas tuas: et ecce sanavi te, die tertio ascendes templum Domini. Et addam diebus tuis quindecim annos: sed et de manu regis Assyriorum liberabo te, et civitatem hanc, et protegam urbem istam propter me, et propter David servum meum. Dixitque Isaias: Asserte massam ficorum. Quam cum attulissent, et posuissent super ulcus ejus, curatus est.

ñ. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctione misericordiae suae. †. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, et de manu bestiae liberavit me. Et unxit.

LECTIO III.

DIXERAT autem Ezechias ad Isaiam: Quod erit signum, quia Dominus me sanabit, et quia ascensurus sum die tertia templum Domini? Cui ait Isaias: Hoc erit signum a Domino, quod facturus sit Dominus sermonem, quem locutus est: Vis ut ascendat umbra decem lineis, an ut revertatur totidem gradibus? Et ait Eze-

chias : Facile est umbram cré-
cére decem lineis : nec hoc volo
ut fiat, sed ut revertatur retrór-
sum decem grádibus. Invocávit
ítaque. Isaías Prophéta Dómi-
num, et redúxit umbram per
lineas, quibus jam descénderat
in horológio Achaz, retrórsum
decem grádibus.

ñ. Dóminus, qui eripuit me,
de ore leónis, et de manu bé-
stiae liberávit me : * Ipse me
eripiet de má nibus inimicórum
meórum. †. Misit Deus misc-
ricórdiam suam, et veritátem
suam : ánimam meam eripuit
de médio catulórum leónum.
Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

IN II NOCTURNO.

De Expositione sancti Hieró-
nymi Presbyteri in Isaíam
Prophétam.

Lib. 11. in Isaíæ c. 38.

LECTIO IV.

NE elevarétur cor Ezechíæ
post incredibiles triúmphos,
et de média captivité victó-
riam, infirmitáte córporis sui
visitáture, et audit se esse mo-
ritúrum : ut convérsus ad Dó-
minum flectat senténtiam ejus.
Quod quidem et in Jona Pro-
phéta légimus, et in commina-
tiónibus contra David : quæ di-
cúntur fútura, nec facta sunt,
non Deo mutánte senténtiam,
sed provocánte humánúm ge-
nus ad notítiam sui. Dóminus
enim penitens est super mali-
tiis. Convertítque Ezechías fá-
ciem suam ad parietem, quia
ad templum ire non póterat. Ad
parietem autem templi, juxta

quod Sálomon palátium extrú-
xerat : vel absolúte ad parie-
tem, ne lácrymas suas assidén-
tibus ostentáre viderétur.

ñ. Percússit Saul mille, et
David decem millia : * Quia
manus Dómini erat cum illo :
percússit Philisthæum, et áb-
stulit oppróbrium ex Israel.
†. Nonne iste est David, de
quo canébant in choro dicén-
tes : Saul percússit mille et
David decem millia? Quia ma-
nus.

LECTIO V.

AUDIENSQUE se esse moritú-
rum non precátur vitam et
annos plúrimos, sed in Dei ju-
dicio quid velit præstáre, dimittit.
Nóverat enim idcirco Deo
placuisse Salomónem, quod an-
nos vitæ non petierit ampli-
ores : sed itúrus ad Dóminum
narrat ópera sua, quómodo
ambuláverit coram eo in veri-
táte et in corde perfécto. Felix
consciéntia, quæ afflictiónis
témpace bonórum óperum re-
cordáture. Beáti enim mundo
corde : quóniam ipsi Deum vi-
debunt. Et quómodo álibi scri-
bitur : Quis gloriábitur purum
habére se cor? Quod ita sólvit-
ur : perfectiónem cordis in eo
nunc dici, quod idóla destrúxe-
rit, templi valvas aperierit,
serpéntem æneum comminúe-
rit, et cétera fécerit quæ Scri-
ptúra commémorat.

ñ. Montes Gélboe, non ros,
nec plúvia véniant super vos : *
Ubi cecidérunt fortes Israel.
†. Omnes montes, qui estis in

circúitu ejus, visitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

LECTIO VI.

FLEVIT autem fletu magno, propter promissionem Dómini ad David, quam vidébat in sua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías filios non habébat: nam post mortem ejus Manásses, cum duódecim esset annórum, regnáre cœpit in Judæa: ex quo perspicuum est, post tertium annum concessæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperábat Christum de suo semine nasciturum. Alii ásserunt, quamvis sanctos viros morte terréri, propter incértum judicii, et ignoratiónem sententiæ Dei, quam sedem habitúri sint.

ñ. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei.* Et fui tecum in ómnibus ubi-
cúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **ŷ.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

ñ. VII. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitudíne iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. **ŷ.** Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó, et deli-

ctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

ñ. VIII. Duo Séraphim clamabant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **ŷ.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 22.*

OCTO annórum erat Josías cum regnáre cœpisset, triginta et uno anno regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Idida, filia Hadáia de Bésecath. Fecitque quod plácitum erat coram Dómino, et ambulávit per omnes vias David patris sui: non declinávit ad dexteram, sive ad sinistram. Anno autem octávo décimo regis Josiæ, misit rex Saphan filium Aslia, filii Méssulam, scribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helciam sacerdotem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illáta est in templum Dómini, quam collegérunt janitores templi a pópulo, detúrque fabris per præpósitos domus Dómini: qui et distribuant eam his qui operántur in templo Dómini.

ñ. Recordáre Dómine, *p.* 206.

LECTIO II.

DIXIT autem Helcias pónitfex ad Saphan scribam: Librum

Legis réperi in domo Dómini : deditque Helcias volúmen Saphan , qui et legit illud. Venit quoque Saphan scriba ad regem , et renuntiávit ei quod præcéperat , et ait : Conflavérunt sérví tui pecúniám , quæ repérta est in domo Dómini , et dedérunt ut distribuerétur fabris a præfécis óperum templi Dómini. Narrávit quoque Saphan scriba regi dicens : Librum dedit mihi Helcias sacerdos.

ñ. Exaudisti Dómine , p. 206.

LECTIO III.

QUEM cum legisset Saphan coram rege , et audisset rex verba Libri Legis Dómini , scidit vestiménta sua. Et præcepit Helciæ sacerdoti , et Ahicam filio Saphan , et Achóbor filio Micha , et Saphan scribæ , et Asáiæ servo regis , dicens : Ite et consúlite Dóminum super me , et super pópulo , et super omni Juda , de verbis volúminis istius , quod invéntum est : magna enim ira Dómini succénsa est contra nos : quia non audiérunt patres nostri verba Libri hujus , ut fácerent omne quod scriptum est nobis.

ñ. Audi Dómine , p. 207.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 23.

ASCENDIT rex templum Dómini , et omnes viri Juda , universique qui habitábant in Jerúsalem cum eo sacerdotes et prophétæ , et omnis pópulus a parvo usque ad magnum : le-

gítque cunctis audiéntibus ómnia verba Libri fœderis , qui invéntus est in domo Dómini. Stetitque rex super gradum : et fœdus percússit coram Dómino , ut ambulárent post Dóminum , et custodirent præcépta ejus , et testimónia , et caeremónias in omni corde , et in tota ánima , et suscitárent verba fœderis hujus , quæ scripta erant in Libro illo : acquievitque pópulus pacto.

ñ. Dómine , si conversus , p. 207.

LECTIO II.

ET præcepit rex Helciæ pontifici , et sacerdotibus secúndi órdis , et janitóribus , ut projicerent de templo Dómini ómnia vasa , quæ facta fuerant Baal , et in luco , et univérsæ militiæ cœli , et combússit ea foris Jerúsalem in conválle Cedron , et tulit púlverem eórum in Bethel. Et délévit arúspices , quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excélsis per civitátes Juda , et in circúitu Jerúsalem : et eos qui adolébant incénsum Baal , et Soli , et Lunæ , et duódecim signis , et omni militiæ cœli.

ñ. Factum est , p. 208.

LECTIO III.

ET efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in conválle Cedron , et combússit eum ibi , et redégit in púlverem , et projéxit super sepúlchra vulgi. Destruíxit quoque ædiculas effeminatórum , quæ erant in domo Dómini , pro

quibus mulieres texebant quasi domunculas luci. Congregavitque omnes sacerdotes de civitatibus Juda, et contaminavit excelsa, ubi sacrificabant sacerdotes, de Gábaa usque Bersabée.

ñ. Ego te tuli, p. 208.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 23. e*

PYTHONES, et ariolos, et figuras idolorum, et immunditias, et abominaciones, quæ fuerant in terra Juda et Jérusalem, abstulit Josias: ut statueret verba legis, quæ scripta sunt in Libro, quem invenit Helcias sacerdos in templo Domini. Similis illi non fuit ante eum rex, qui reverteretur ad Dominum in omni corde suo, et in tota anima sua, et in universa virtute sua juxta omnem legem Móysi: neque post eum surrexit similis illi. Verumtamen non est aversus Dominus ab ira furoris sui magni, quo iratus est furor ejus contra Judam: propter irritaciones, quibus provocaverat eum Manasses.

ñ. Peccavi super, p. 212.

LECTIO II.

DIXIT itaque Dominus: Etiam Judam auferam a facie mea, sicut abstuli Israel: et projiciam civitatem hanc, quam elegi Jérusalem, et domum, de qua dixi: Erit nomen meum ibi. Reliqua autem sermonum Josiæ, et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum

Juda? In diebus ejus ascendit Phárao Néchao rex Ægypti, contra Regem Assyriorum ad flumen Euphráten: et abiit Josias rex in occursum ejus: et occisus est in Magéddo, cum vidisset eum. Et portaverunt eum servi sui mortuum de Magéddo: et pertulerunt in Jérusalem, et sepelierunt eum in sepulchro suo.

ñ. Exaudisti Domine, p. 213.

LECTIO III.

TULITQUE pópulus terræ Jóachaz filium Josiæ: et unxerunt eum, et constituerunt eum regem pro patre suo. Vingtium trium annorum erat Jóachaz cum regnare cepisset, et tribus mēsisibus regnavit in Jérusalem: nomen matris ejus Amítal: filia Jeremiæ, de Lobna. Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerant patres ejus. Vinxitque eum Phárao Néchao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnaret in Jérusalem: et impósuit mulctam terræ, centum talentis argénti, et talento auri. Regemque constituit Phárao Néchao Eliacim filium Josiæ, pro Josia patre ejus: vertitque nomen ejus Jóakim. Porro Jóachaz tulit, et duxit in Ægyptum, et mortuus est ibi.

ñ. Audi Domine, p. 213.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 23. g et 24.*

VIGINTI quinque annorum erat Jóakim cum regnare cœpisset: et undecim annis re-

gnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Zébida filia Phadáia de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. In diébus ejus ascéndit Nabuchodónosor rex Babylónis, et factus est ei Jóakim servus tribus annis : et rursus rebellávit contra eum.

ñ. Præparáte corda, p. 263.

LECTIO II.

IMMISITQUE ei Dóminus latrúnculos Chaldæorum, et latrúnculos Syriæ, et latrúnculos Moab, et latrúnculos filiórurum Ammon : et immisit eos in Judam, ut dispéderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fuerat per servos suos Prophétas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auferret eum coram se propter peccáta Manáse univérsa quæ fecit, et propter sánguinem innóxium, quem effúdit, et implévit Jerúsalem cruóre innocéntium : et ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári.

ñ. Deus ómnium, p. 263.

LECTIO III.

RELIQUA autem sermónum Jóakim, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermónum diérurum regum Juda ? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis : et regnávit Jóakin filius ejus pro eo. Et ultra non áddidit rex Ægypti, ut egrederetur de terra sua : túlerat enim rex Babylónis a rivo Ægypti usque

ad flúvium Euphráten, ómnia quæ fuerant regis Ægypti.

ñ. Dóminus, qui, p. 264.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. Cap. 24. b

DECEM et octo annórum erat Jóachin cum regnare cœpisset : et tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Nohésta filia Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, et circúmdata est urbs munitiónibus. Venitque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis ut oppugnárent eum.

ñ. Percússit Saul, p. 264.

LECTIO II.

EGRESSUSQUE est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse et mater ejus, et servi ejus, et príncipes ejus, et eunúchi ejus : et suscepit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit inde omnes thesáuros domus Dómini, et thesáuros domus régiæ : et concidit univérsa vasa áurea, quæ fécerat Sálomon rex Israel in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, et univérsos príncipes, et omnes fortes exercitus, decem millia, in captivitátem, et omnem artificem et clusórem : nihilque relictum est, excéptis paupéribus pópuli terræ.

ñ. Montes Gélboe, p. 264.

LECTIO III.

TRANSTULIT quoque Jóachin in Babylónem, et matrem regis, et uxóres regis, et eunúchos ejus . et júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem milia, et artifices, et clusóres mille, omnes viros fortes, et bellatóres : duxitque eos rex Babylónis captivos in Babylónem. Et constituit Mathaniam pátruum ejus pro eo : imposuitque nomen ei Sedeciam.

ñ. Ego te tuli, p. 265.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 24. d et 25.*

VIGESIMUM et primum annum ætátis habébat Sedecias cum regnáre cœpisset, et úndecim annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus erat Amítal, filia Jeremiæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem et contra Judam, donec projiceret eos a fácie sua : recessitque Sedecias a rege Babylónis. Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse et omnis exércitus ejus, in Jerúsalem, et circumdedérunt eam : et extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est civitas atque valláta usque ad undécimum annum regis Sede-

ciæ, nona die mensis : prævaluitque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

ñ. Peccávi super, p. 212.

LECTIO II.

ET interrúpta est civitas : et omnes viri bellatóres nocte fugérur. per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis : (porro Chaldæi obsidébant in circuitu civitatem) : fugit itaque Sedecias per viam quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehenditque eum in planitie Jéricho, et omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquéerunt eum. Apprehénsus ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha : qui locútus est cum eo judicium. Filios autem Sedeciæ occidit coram eo, et óculos ejus effódit, vinxitque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

ñ. Exaudisti Dómine, p. 213.

LECTIO III.

MENSE quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis : venit Nabuzárdan princeps exércitus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem. Et succéndit domum Dómini, et domum regis, et domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe militum. Réliquam autem pópuli par-

tem, quæ remanserat in civitate, et p̄fugas, qui transfugerant ad regem Babylónis, et reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiæ. Et de pauperibus terræ reliquit vinitores et agricolas. Columnas autem æreas, quæ erant in templo Dómini, et bases, et mare æreum, quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, et transtulerunt æs omne in Babylónem.

ñ. Audi Dómine, p. 213.

SABBATO

ANTE DOMINICAM I AUGUSTI.

Ea autem dicitur I Dominica mensis, quæ est in Kalendis, vel proximior Kalendis illius mensis: ita ut si Kalendæ fuerint II, III, et IV Feria, tunc I Dominica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, est ea quæ præcedit Kalendas. Sin autem V, et VI Feria, vel Sabbato, est ea quæ sequitur. Et in Sabbato præcedenti ad Magnif. ponatur Ant. illius historiæ, ommissa alia quæ forte occur.

Historia vero, id est ññ. illius libri, si propter aliquod Festum Duplex in Dominica occurrens poni non possint, primo die infra Hebdom., in quo contingit fieri Officium de Feria, ponantur ññ. I Nocturni Dominicæ, ommissis aliis ññ. si forte in illa Feria haberentur propria, servatis etiam aliis quæ in Rubrica de ññ. num. 7, præscripta sunt.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Sapiëntia ædificavit sibi domum,

excidit columnas septem, subdidit sibi gentes, superbórum et sublimium colla própria virtute calcavit.

Oratio quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum, ut infra.

DOMINICA PRIMA

AUGUSTI.

Ponuntur libri Salomonis, et legitur de eis usque ad Dominicam primam Septembris.

IN I NOCTURNO.

Incipiunt Parabolæ Salomónis.

LECTIO I. Cap. 1.

PARABOLÆ Salomónis, filii David, regis Israel. Ad sciendam sapiëntiam, et disciplinam: ad intelligenda verba prudentiæ, et suscipiendam eruditiõnem doctrinæ, justitiam, et iudicium, et æquitatem: ut detur párvulis astútia, adolescenti sciëntia et intelléctus. Audiens sapiens, sapiëntior erit: et intélligens, gubernácula possidébit. Animadvértet parabolam, et interpretationem, v̄ba sapiëntium, et ænigmata eórum.

ñ. In principio Deus ántequam terram fáceret, priúsqum abyssos constitúeret, priúsqum producéret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, aut omnes colles generávit me Dóminus. †. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta componens: Antequam.

LECTIO II.

TIMOR Dómini, principium sapiëntiæ. Sapiëntiam, atque

doctrinam stulti despiciunt. Audi, fili mi, disciplinam patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ: ut addatur grátia cápiti tuo, et torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiescas eis. Si dixerint: Veni nobiscum, insidiemur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustra: deglutiamus eum sicut inférnus vivéntem, et integrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébitus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobiscum, marsúpium unum sit ómnium nostrum.

ñ. Gyrum cœli circúvi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublimium colla própria virtúte calcávi. † Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúinna nubis. Superbórum.

LECTIO III.

FILI mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum a sémitis eórum. Pedes enim illórum ad mare currunt, et festinant ut estúndant sánguinem. Frustra autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémitæ omnis aváris, ánimas possidéntium rápiunt.

ñ. Emitte, Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labó-

ret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. † Da mihi Dómine sédium tuárum assítricem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

IN II NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Sermone 5. vers. 6.

LECTIO IV.

INITIMUM esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit Prophéta. Quid est autem ínítium sapiéntiæ, nisi sæculo renuntiáre? Quia sápere sæcularia, stultitia est. Déniquesapiéntiam hujus mundi, stultitiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed et ipse timor Dómini, nisi secúndum sciéntiam sit, nihil prodest, imo obest plúrimum. Siquidem Judæi habent zelum Dei: sed quia non habent secúndum sciéntiam, in ipso zelo et timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quod circumcidunt infántulos suos, quod sábbata custódiunt, timórem Dei habent: sed quia nésciunt legem spirítalem esse, circumcidunt corpus, non cor suum.

ñ. Da mihi Dómine sédium tuárum assítricem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancillæ tuæ. † Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

LECTIO V.

ET quid de Judæis dico? Sunt étiam in nobis, qui habent

timórem Dei, sed non secúndum sciéntiam, statuéntes duriora præcépta, quæ non possit humana conditio sustinére. Timor in eo est, quia vidéntur sibi consúlere disciplinæ, opus virtútis exigere : sed inscítia in eo est, quia non compatiúntur naturæ, non æstimant possibilitátem. Non sit ergo irrationábilis timor. Etenim vera sapiéntia a timóre Dei incipit : nec est sapiéntia spiritalis sine timóre Dei ; ita timor sine sapiéntia esse non debet.

ñ. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum, laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ý. Diléctio illius custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

LECTIO VI.

BASIS quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulácrum álquod in Easi statúitur, et tunc majórem habet grátiam cum in basi státua fuerit collocáta, standique áccipit firmitátem : ita verbum Dei in timóre sancto mélius statúitur, fórtius radicátur in pectore tíméntis Dóminum : ne labátur verbum de corde viri, ne véniant vólucres, et áuferant illud de incuriósi et dissimulántis affectu.

ñ. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me Dómine : * Divitias et paupertátem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessariá. ý. Duo

rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divitias. Glória Patri. Divitias.

ñ. VII. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitátu maligno : extolléntiam oculórum meórum ne dederis mihi, et desidérium malignum avérte a me Dómine : aufer a me concupiscéntiam. * Et animo irreverénti et infructuoso ne tradas me Dómine. ý. Ne derelinquas me Dómine, ne accréscent ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delicta mea. Et ánimo.

ñ. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ý. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis, usque ad Domin. I Septembris.

Infra Hebdomadam, quando Responsoria sumuntur ex tertio Nocturno Dominicæ, Feria quarta et Sabbato post II et III Lectionem ponitur II et III ñ. Feriæ secundæ sequentis.

FERIA SECUNDA.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I. Cap. 3.

FILI mi, ne obliviscáris legis meæ, et præcépta mea cor tuum custódiat : longitúdinem enim diérum, et annos vitæ, et pacem appónent tibi, Mise-

ricórdia et véritas te non déserant, circúmدا eas gútturi tuo, et describe in tábulis cordis tui : et invénies grátiam, et disciplinam bonam, coram Deo et hominibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse diriget gressus tuos.

ñ. Ne derelinquas me, Dómine Pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspectu adversariórum meórum : * Ne gaúdeat de me inimicus meus. ý. Apprehénde arma et scutum, et exúrge in adiutorium mihi. Ne gaúdeat.

LECTIO II.

NE sis sápiens apud temetipsum : time Deum, et recéde a malo : sanitas quippe erit umbilico tuo, et irrigatio óssium tuórum. Honóra Dóminum de tua substántia, et de primitiis ómnium frugum tuárum da ei : et implebuntur hórrea tua saturitáte, et vino torculária tua redundábunt.

ñ. Magna enim sunt judicia tua, Dómine, et inenarrabilia verba tua. * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti. ý. Transtulisti illos per mare Rubrum, et transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificásti.

LECTIO III.

DISCIPLINAM Dómini, fili mi, ne abicias. nec deficias cum ab eo corripéris; quem enim diligit Dóminus, córripit :

et quasi pater in filio cómplacet sibi. Beátus homo, qui invenit sapiéntiam, et qui áffluit prudéntia : mélior est acquisitio ejus negotiatióne argénti, et auri primi et purissimi fructus ejus : pretiósior est cunctis ópibus : et ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparari.

ñ. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur : * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ý. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo videt. Glória Patri. Homo videt.

Responsoria propria hujus II et III Feriæ repetuntur in omnibus II et III Feriis usque ad Dominicam primam Septembris.

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I. Cap. 5.

FILI mi, atténde ad sapiéntiam meam, et prudéntiæ meæ inclina aurem tuam, et custodias cogitatiónes, et disciplinam lábia tua conservent. Ne atténdas falláciæ mulieris. Favus enim distillans lábia meretricis, et nitidius óleo guttur ejus. Novissima autem illius amára quasi absynthium, et acúta quasi gládus biceps. Pedes ejus descéndunt in mortem, et ad inferos gressus illius pénétrant. Per sémitam vitæ non ámbulant, vagi sunt gressus ejus, et investigábiles.

ñ. Præbe fili cor mihi, et oculus tui vias meas custodiant :
 * Ut addatur gratia capiti tuo.
 ý. Attende, fili mi, sapientiam meam, et ad eloquium meum inclina aurem tuam. Ut.

LECTIO II.

NUNC ergo fili mi, audi me, et ne recedas a verbis oris mei. Longe fac ab ea viam tuam, et ne appropinques foribus domus ejus. Ne des alienis honorem tuum, et annos tuos crudeli. Ne forte impleantur extranei viribus tuis, et labores tui sint in domo aliena, et gemas in novissimis, quando consumpseris carnes tuas et corpus tuum, et dicas : Cur detestatus sum disciplinam, et increpationibus non acquievit cor meum, nec audivi vocem docentium me, et magistris non inclinavi aurem meam?

ñ. Initium sapientiae timor Domini : * Intellectus bonus omnibus facientibus eum, laudatio ejus manet in saeculum saeculi. ý. Dillectio illius custodia legum est : quia omnis sapientia timor Domini. Intellectus.

LECTIO III.

QUARE seduceris, fili mi, ab aliena, et foveris in sinu alterius? Respicit Dominus vias hominis, et omnes gressus ejus considerat. Iniquitates suae capiunt impium, et finibus peccatorum suorum constringitur. Ipse morietur, quia non habuit disciplinam, et in multitudine stultitiae suae decipietur.

ñ. Verbum iniquum et dolosum longe fac a me Domine : * Divitias et paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. ý. Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar. Divitias. Gloria Patri. Divitias.

FERIA QUARTA.

De Parabolis Salomonis.

LECTIO I. Cap. 8.

NUMQUID non sapientia clamat, et prudentia dat vocem suam? In summis excelsisque verticibus supra viam, in mediis semitis stans, juxta portas civitatis in ipsis foribus loquitur, dicens : O viri, ad vos clamito, et vox mea ad filios hominum. Intellegite parvuli astutiam, et insipientes animadvertite. Audite, quoniam de rebus magnis locutura sum : et aperiuntur labia mea, ut recta praedicent.

ñ. Domine Pater. p. 272.

LECTIO II.

VERITATEM meditabitur guttur meum, et labia mea detestabuntur impium. Justi sunt omnes sermones mei, non est in eis pravum quid, neque perversum. Recti sunt intelligentibus, et aequi inveniuntibus scientiam. Accipite disciplinam meam, et non pecuniam, doctrinam magis, quam aurum eligite. Melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis : et omne desiderabile ei non potest comparari.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

EGO sapiéntia hábito in consilio et eruditis intérsu cogitátióibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detéstor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérunt. Per me príncipes imperant, et poténtes decérunt justítiam. Ego diligéntes me diligo : et qui mane vigilant ad me, invénient me.

ñ. Quæ sunt in corde, p. 273.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I. Cap. 10.

FILIUS sapiens lætificat patrem : filius vero stultus mœstitia est matris suæ. Nil próderunt thesaúri impietátis : justítia vero liberábit a morte. Non affliget Dóminus famé animam justí, et insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remissa : manus autem fórtium divítias parat. Qui nititur mendáciis, hic pascit ventos : idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, filius sapiens est : qui autem steritit æstáte, filius confusiónis.

ñ. In principio, p. 270.

LECTIO II.

BENEDICTIO Dómini super caput justí : os autem impiórum óperit iniquitas. Memória Justí cum laúibus : et nomen impiórum putréscet. Sapiens

corde præcépta súscipit : stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simpliciter, ámbulat confidénter : qui autem depravat vias suas, manifestus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem : et stultus lábiis verberábitur.

ñ. Gyrum cœli, p. 271.

LECTIO III.

VENA vitæ, os justí : et os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitat rixas : et univérsa delicta óperit charítas. In lábiis sapiéntis invenitur sapiéntia : et virga in dorso ejus qui indiget corde. Sapiéntes abscondunt sciéntiam : os autem stulti confusióni próximum est. Substántia divitis, urbs fortitúdinis ejus pavor paúperum, egestas eórum. Opus justí ad vitam : fructus autem impií ad peccátum.

ñ. Emitte Dómine, p. 271.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I. Cap. 14.

SAPIENS múlter ædificat domum suam : insipiens extrúctam quoque máibus destruet. Ámbulans recto itinere, et timens Deura, despicitur ab eo qui infámi gráditur via. In ore stulti virga supérbie : lábia autem sapiéntium custódiunt eos. Ubi non sunt boves, præsepe vácuum est : ubi autem plúrimæ ségetes, ibi manifestá est fortitúdo bovis. Testis fidélis non mentitur : profert autem mendácium dolósus testis.

ñ. Da mihi, p. 271.

LECTIO II.

QUERIT derisor sapiéntiam, et non invenit : doctrina prudéntium fácilis. Vade contra virum stultum, et nescit lábia prudéntiæ. Sapiéntia cállidi est intelligere viam suam : et imprudéntia stultórum errans. Stultus illúdet peccátum, et inter justos morábitur grátia. Cor quod novit amaritúdinem ánimæ suæ, in gaúdio ejus non miscébitur extráneus. Domus impiórum delébitur : tabernácula vero justórum germinábunt.

ñ. Initium, p. 272.

LECTIO III.

EST via, quæ vidétur hómini justa : novissima autem ejus dedúcut ad mortem. Rissus dolóre miscébitur, et extrémá gaúdií luctus occupat. Viis suis replébitur stultus, et super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo; astútus considerat gressus suos. Filio dolóso nihil crit boni : servo autem sapiénti, próspéri erunt actus, et dirigétur via ejus. Sápiens timet, et declinat a malo : stultus tránsilit, et confidit.

ñ. Verbum, p. 272.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I. Cap. 16.

HOMINIS est ánimam præparáre : et Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus : spirituum ponderátor est Dóminus. Révêla Dómino ópera tua; et di-

rigéntur cogitatiónes tuæ. Unívêrsa propter semetipsum operátus est Dóminus : impium quoque ad diem malum. Abominátió Dómini est omnis árogans : étiam si manus ad manum fúerit, non est innocens.

ñ. Dómine Pater, p. 272.

LECTIO II.

INITIMUM viæ bonæ, fácere justitiam : accépta est autem apud Deum magis, quam imoláre hóstias. Misericórdia et veritáte redimitur iniquitas : et in timóre Dómini declinátur a malo. Cum placúerint Dómino viæ hóminis, inimicos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis dispónit viam suam : sed Dómini est dirigere gressus ejus.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

DIVINATIO in lábiis regis, in iudicio non errábit os ejus. Pondus et statéra iudicia Domini sunt : et ópera ejus omnes lápidés sácculi. Abominábiles regi qui agunt impie : quóniam justitia firmátur sólium. Volúntas regum lábia justa : qui recta lóquitur, diligétur. Indignátió regis, nuntii mortis : et vir sápiens placábit eam. In hilaritáte vultus regis, vita : et cleméntia ejus quasi imber serótinus.

ñ. Quæ sunt, p. 273.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. f Ego in altissimis * hábito : et thronus meus in columna nubis.*

V
van
vân
vân
hon
qu
tio
ver
sta
ad
ibi
Mer
lón
cir
cira
nia
et
cum
rev
ñ
qua
qua
pri
aqu
tes
coll
ÿ. C
áde
pón
C
ser
lus
plét
ipsu
est
quo

DOMINICA II AUGUSTI.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiastes.

LECTIO I. *Cap. 1.*

VERBA Ecclesiastæ, filii David, regis Jerúsalem. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiastes : vánitas vanitátum, et ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univérso labóre suo, quo labórat sub sole? Generátio præterit, et generátio ádvenit : terra autem in ætérnum stat. Oritur sol, et óccidit, et ad locum suum revértitur; ibique renáscens, gyrat per Meridiem, et fléctitur ad Aquilónem : lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, et in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, et mare non redúndat : ad locum, unde éxeunt flúmina, revertúntur ut íterum fluant.

ñ. In principio Deus ántequam terram fáceret, priúsqum abyssos constitúeret, priúsqum producéret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur, ánte omnes colles generávit me Dóminus. ý. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta comþónens. Antequam.

LECTIO II.

CUNCTÆ res difficiles : non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu, nec auris auditu implétur. Quid est quod fuit? ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciéndum est. Nihil sub

Æstiva.

sole novum, nec valet quisquam dicere : Ecce hoc recens est : jam enim præcèssit in sæculis, quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória : sed nec eórum quidem quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos, qui futúri sunt in novissimo.

ñ. Gyrum cœli circuivi sola, et in fluctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum tenui : * Superbórum et sublimium colla própria virtúte calcávi. ý. Ego in altissimis hábito, et thronus meus in columna nubis. Superbórum.

LECTIO III.

EGO Ecclesiastes fui rex Israel in Jerúsalem, et propósui in ánimo meo quærere et investigáre sapiénter de ómnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupationem péssimam dedit Deus filiis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce universa vánitas, et afflictio spíritus. Pervérsi difficile corrigúntur, et stultórum infinitus est número. Locútus sum in corde meo, dicens : Ecce magnus effectus sum, et præcèssi omnes sapiéntia, qui fuérunt ante me in Jerúsalem : et mens mea contempláta est multa sapiénter, et didici. Dedique cor meum ut scirem prudéntiam, atque doctrinam, erroresque et stultitiam.

ñ. Emitte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ,

ut mecum sit, et mecum laboret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. *ŷ.* Da mihi Dómine sédium tuárum assistricem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joánnis Chrysost.

LECTIO IV.

Serm. contra concubinar. in sine, tom. 5.

SALOMON cum sæcularium rerum concupiscéntia teneretur, magnas eas et admirandas putábat, multúmque in eis labóris et sollicitúdinis insumébat, magnificas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ et popinæ, quærendo animæ suæ voluptátem ab hortórum et córporum formosórum grátia, et omnem, ut ita dicam, oblectatiónis et refrigerií viam sectándo.

Ŕ. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistricem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis; * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancillæ tuæ. *ŷ.* Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum laboret. Quóniam.

LECTIO V.

AT ubi inde ad se revérsus, et quasi ex umbrósa quadam abyssó ad lumen veræ sapiéntiæ respicere váluit, tunc sublimemillam et cœlis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, dicens, et omnia vánitas. Hanc et vos, et hac sublimiô-

rem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantisper a mala consuetúdine vos sequestráveritis.

Ŕ. Initium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. *ŷ.* Diléctio illius custódia legum est: quia omnis sapientia timor Dómini. Intelléctus.

LECTIO VI.

QUAMVIS autem a Salomóne sæculis superioribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia; neque enim delicias lex vetus prohibébat, neque aliis frui supervácuus dicebat vanum: áttamen et sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quam viles, et vanitáti obnoxíæ res sint. Nos vero ad majórem vocáti vitam: et ad excelléntius fastigium ascéndimus, et in majóribus exercémur palæstris: et quid aliud, quam quod, sicut supérnæ virtútes intellectuáles et incorpóreæ illæ, vitam instítuere jubémur?

Ŕ. Verbum iniquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divitias et paupertátem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessária. *ŷ.* Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divitias. Glória Patri. Divitias.

Ŕ. VII. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitátu maligno: extollén-

tiam oculórum meórum ne dederis mihi, et desiderium malignum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infructuóso ne tradas me Dómine. *ŷ.* Ne derelinquas me, Dómine, ne accréscent ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delicta mea. Et.

ŕ. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. *ŷ.* Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I. *Cap. 2.*

DIXI ego in corde meo : Vadam, et áffluam deliciis, et fruam bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi errórem : et gáudio dixi : Quid frustra deciperis? Cogitávi in corde meo abstráhere a vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultitiam, donec vidérem quid esset útile filiis hóminum : quo facto opus est sub sole número diérum vitæ suæ. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, et plantávi vineas.

ŕ. Ne derelinquas, *p. 273.*

LECTIO II.

POSSEDI servos et ancillas, multámque familiam hábui ; arménta quoque, et ma-

gnos óvium greges, ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem : coacervávi mihi argéntum et aurum, et substántias regum, ac provinciárum : feci mihi cantóres et cantatrices, et delicias filiórum hóminum, scyphos et úrceos in ministério ad vina fundénda : et supergréssus sum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúsalem : sapiéntia quoque perseverávit mecum.

ŕ. Magna enim, *p. 273.*

LECTIO III.

ET ómnia quæ desideráverunt oculi mei, non negávi eis : nec prohibui cor meum, quin omni voluptáte fruerétur, et oblectáret se in his quæ præparáveram : et hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cumque me convertíssem ad univérsa ópera quæ fécerant manus meæ, et ad labóres in quibus frustra sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem et afflictiónem ánimi, et nihil permanére sub sole.

ŕ. Quæ sunt, *p. 273.*

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I. *Cap. 3.*

OMNIA tempus habent, et suis spátiis tránseunt univérsa sub cælo. Tempus nascéndi, et tempus moriéndi. Tempus plantándi, et tempus evelléndi quod plantátum est. Tempus occidéndi, et tempus sanándi. Tempus destruéndi, et tempus ædificándi. Tempus fléndi, et

tempus ridéndi. Tempus plan-
géndi, et tempus saltándi.
Tempus spargéndi lápides, et
tempus colligéndi. Tempus am-
plexándi, et tempus longe fieri
ab ampléxibus. Tempus acqui-
réndi, et tempus perdéndi.
Tempus custodiéndi, et tem-
pus abjiciéndi. Tempus scin-
déndi, et tempus consuéndi.
Tempus tacéndi, et tempus lo-
quéndi. Tempus dilectiónis, et
tempus ódii. Tempus belli, et
tempus pacis.

ñ. Præbe fili, p. 274.

LECTIO II.

QUID habet ámplius homo de
labóre suo? Vidi afflictión-
nem, quam dedit Deus filiis
hóminum, ut distendántur in
ea. Cuncta fecit bona in tém-
pore suo, et mundum trádidit
disputatióni eórum, ut non in-
véniat homo opus quod ope-
rátus est Deus ab initio usque
ad finem. Et cognóvi quod non
esset mélius nisi lætári, et fá-
cere bene in vita sua. Omnis
enim homo qui cómedit et bi-
bit, et videt bonum de labóre
suo, hoc donum Dei est.

ñ. Initium, p. 274.

LECTIO III.

DIDIICI quod ómnia ópera quæ
fecit Deus, perseverent in
perpétuum : non póssumus eis
quidquam áddere, nec auférre,
quæ fecit Deus ut timeátur.
Quod factum est, ipsum pér-
manet : quæ futúra sunt, jam
fuérunt : et Deus instaúrat
quod ábiit. Vidi sub sole in
loco iudicii impietátem, et in

loco justitiæ iniquitátem. Et
dixi in corde meo : Justum et
impium iudicábit Deus, et tem-
pus omnis rei tunc erit.

ñ. Verbum, p. 274.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I. *Cap. 4.*

VERTI me ad ália, et vidi ca-
lúmnnias, quæ sub sole ge-
rúntur, et lácrymas innocén-
tium, et néminem consolató-
rem, nec posse resistere eórum
violéntiæ, cunctórum auxilio
destitútos. Et laudávi magis
mórtuos, quam vivétes : et
felióriorem utróque iudicávi,
qui necdum natus est, nec vi-
dit mala quæ sub sole fiunt.
Rursum contemplátus sum om-
nes labóres hóminum, et in-
dústrias animadvérte patére in-
vidiæ próximi : et in hoc ergo
vánitas, et cura supérflua est.

ñ. Dómine Pater, p. 272.

LECTIO II.

STULTUS cómplicat manus
suas, et cómedit carnes suas,
dicens : Mélior est pugillus cum
réquie, quam plena útraque
manus cum labóre et affli-
ctióne ánimi. Considerans ré-
peri et áliam vanitátem sub
sole : unus est, et secúndum
non habet, non filium, non
fratrem, et tamen laboráre
non cessat, nec satiántur óculi
ejus divitiis : nec recógitat, di-
cens : Cui labóro, et fraudo
ánimam meam bonis? In hoc
quoque vánitas est, et afflictio
péssima.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

MELIUS est ergo duos esse simul, quam unum : habeat enim emolumentum societatis suæ : si unus ceciderit, ab altero fulciétur. Væ soli : quia cum ceciderit, non habet sublevantem se. Et si dormierint duo, fovebuntur mútuo : unus quómodo calefiet? et si quispiam prævaluerit contra unum, duo resistunt ei : funiculus triplex difficile rumpitur. Mélior est puer pauper et sapiens, rege sene et stulto, qui nescit prævidére in pósterum.

ñ. Quæ sunt, p. 273.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I. Cap. 5.

NE témere quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem coram Deo. Deus enim in cælo, et tu super terram : idcirco sint pauci sermónes tui. Multas curas sequuntur sómnia, et in multis sermónibus inveniétur stultitia. Si quid vovisti Deo, ne moréris réddere : displicet enim ei infidélis et stulta promissio. Sed quodcúmque voveris, redde : multóque mélius est non vovére, quam post votum promissa non réddere.

ñ. In principio, p. 277.

LECTIO II.

NE déderis os tuum ut peccáre faciás carnem tuam : neque dicas coram Angelo : Non est providéntia : ne forte irátus Deus contra sermónes

tuos, dissipet cuncta ópera mánuum tuárum. Ubi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, et sermónes innúmeri : tu vero Deum time. Si videris calúmniás egenórum et violénta júdicia, et subvérti justitiam in provincia, non miréris super hoc negótio : quia excélsio excélsior est álius, et super hos quoque eminentióreres sunt álii, et insuper univérsæ terræ rex imperat serviénti.

ñ. Gyrum cæli, p. 277.

LECTIO III.

AVARUS non implébitur pecúnia : et qui amat divítias, fructum non cápíet ex eis : et hoc ergo vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi et qui cómedunt eas. Et quid prodest possessóri, nisi quod cernit divítias óculis suis? Dulcis est somnus operánti, sive parum, sive multum cómedat : satúritas autem divitis non sinit eum dormire. Est et ália infirmitas péssima quam vidi sub sole : divítie conservátæ in malum dómíni sui. Péreunt enim in afflictióné péssima : generávit filium, qui in summa egestáte erit.

ñ. Emitte, Dómine, p. 277.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I. Cap. 6.

EST et áliud malum, quod vidi sub sole, et quidem frequens apud hómínes : Vir cui dedit Deus divítias, et substántiam, et honórem et nihil

deest animæ suæ, ex ómnibus quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas, et miséria magna est.

ñ. Da mihi, p. 278.

LECTIO II.

Si genúerit quispiam centum liberos, et vixerit multos annos, et plures dies ætátis habúerit, et ánima illius non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturáque cáreat: de hoc ego pronúntio quod miélior illo sit abortivus. Frustra enim venit, et pergit ad ténebras, et obliuóne delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni et mali: étiam si duóbus millibus annis vixerit, et non fúerit perfrúitus bonis.

ñ. Initium, p. 278.

LECTIO III.

NONNE ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hómínis in ore ejus: sed ánima ejus non implébitur. Quid habet ámplius sápiens a stulto? et quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita? Mélius est vidére quod cúpias, quam desideráre quod néscias. Sed et hoc vánitas est, et præsumptio spíritus.

ñ. Verbum, p. 278.

SABBATO.

De libro Ecclesiástæ.

LECTIO I. Cap. 7.

QUID necesse est hómíni májóra se quærere; cum ignóret quid condúcat sibi in vita

sua, número díerum peregrinaciónis suæ, et tẽpore quod velut umbra præterit? Aut quis ei póterit indicáre, quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quam unguenta pretiósa: et dies mortis die nativítatis. Mélius est ire ad domum luctus, quam ad domum convivii: in illa enim finis cunctórum admonétur hómínium, et vivens cógitat quid futúrum sit.

ñ. Dómine Pater, p. 272.

LECTIO II.

MELIOR est ira risu: quia per tristitiam vultus corrigitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristitia est, et cor stultórum ubi lætitia. Mélius est a sapiénte córripi, quam stultórum adulatione decipi. Quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub olla, sic risus stulti: sed et hoc vánitas. Calúmnia contúrbat sapiéntem, et perdet robur cordis illius. Mélior est finis oratiónis, quam princípium. Mélior est pátiens arrogánte.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

NE dicas: Quid putas causæ est quod prióra tẽpóra melióra fuére quam nunc sunt? stulta enim est hujuscẽmodi interrogátio. Útilior est sapiéntia cum divitiis, et magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim protégit sapiéntia, sic protégit pecúnia. Hoc autem plus habet eruditio et sapiéntia, quod vitam tribuunt pos-

sessóri suo. Considera ópera Dei, quod nemo possit corrigere quem ille despéxerit.

ñ. Quæ sunt, p. 273.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Omnis sapiéntia * a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.*

Si sequens Dominica venerit in die Assumptionis B. Mariæ, aut S. Joachím, vel S. Hyacinthi, aut in die Oct. S. Laurentii, liber Sapiéntiæ ponitur in ipsa die S. Hyacinthi, vel in die Oct. S. Laurentii, et de eo legitur in Festo S. Bernardi, et post Oct. Assumpt. B. M., si supersit dies, usque ad Dominicam sequentem.

DOMINICA III AUGUSTI.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Sapiéntiæ.

LECTIO I. Cap. 1.

DILIGITE justitiam, qui iudicatis terram. Sentite de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenitur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum: perversæ enim cogitationes séparant a Deo: probata autem virtus córripit insipientes. Quóniam in malévola animam non introibit sapiéntia, nec habitabit in corpore súbdito peccátis.

ñ. In principio Deus ántequam terram fáceret, priúsqum abyssos constitúeret, priúsqum producéret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, antequam

colles generávit me Dóminus. ÿ. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

LECTIO II.

SPIRITUS enim sanctus disciplinæ effúgiet fictum, et áuferet se a cogitationibus, quæ sunt sine intellectu, et corripietur a superveniénte iniquitáte. Benignus est enim spiritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis: quóniam renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutátor est verus, et linguæ ejus auditor. Quóniam spiritus Dómini replévit orbem terrarum: et hoc, quod contémct omnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui loquitur iniqua, non potest latére, nec præteriet illum corripiens iudicium.

ñ. Gyrum cæli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni póculo primátum tenui: * Superbórum et sublimium colla própria virtúte calvávi. ÿ. Ego in altissimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

LECTIO III.

IN cogitationibus enim ímpii Interrogátio erit: sermónum autem illius auditio ad Deum véniet, ad correptionem iniquitátum illius. Quóniam auris zeli audit omnia, et tumultus murmuratiónum non abscondétur. Custodite ergo vos a murmuratióne, quæ nihil prodest, et a detractióne párcite linguæ,

quóniam sermo obscurus in vácuum non ibit : os autem quod mentitur , cecidit ánimam.

ñ. Emitte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. †. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistricem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

IN II NOCTURNO.

Ex Libro officiórum sancti Ambrósii Episcopi.

LECTIO IV.

Lib. 1. Cap. 28.

MAGNUS justitiæ splendor, quæ áliis pótius nata, quam sibi, communitátem et societátem nostram adjuvat, excelsitátem tenet, ut suo iudicio ómnia subjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniám cónferat, officia non ábnuat, pericula suscipiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avaritia infirmáret, atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggeráre pecúniás, occupáre terras possessionibus cúpimus, præstáre divitiis, justitiæ formam exúimus, beneficéntiam commúne amittimus.

ñ. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistricem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancillæ tuæ. †. Mitte illam de sede ma-

gnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

LECTIO V.

QUANTA autem justitia sit, ex hoc intélligi potest, quod nec locis, nec persónis, nec tempóribus excipitur, quæ étiam hóstibus reservátur : ut, si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justitiam putétur aut loco prævenire aut témpore. Interest enim utrum áliquis pugna áliqua et conflictu gravi capiátur, an superióri grátia, vel áliquo événtu. Si ergo in bello justitia valet, quanto magis in pace servánda est?

ñ. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi. †. Diléctio illius custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

LECTIO VI.

FUNDAMENTUM ergo est justitiæ fides. Justórum enim corda meditántur fidem : et qui se justus accúsat, justitiam supra fidem cóllocat. Nam tunc justitia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique et Dóminus per Isaiám : Ecce, inquit, mitto lápidem in fundamentum Sión : id est, Christum in fundamentum Ecclésiæ. Fides enim ómnium Christus : Ecclésia autem quædam forma justitiæ est, commúne jus ómnium : in commúne orat, in commúne operátur, in com-

múne tentátur. Dénique qui se ipsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo et Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justitiæ locarémus : quia fides fundaméntum est.

ñ. Verbum iniquum et dólusum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum victui meo tribue necesária. ý. Duo rogávi te, ne deneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

ñ. VII. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitátu maligno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desiderium malignum avérte à me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine. ý. Ne derelinquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplieéntur delicta mea. Et.

ñ. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ý. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapientiæ.

LECTIO I. Cap. 3.

JUSTORUM autem ánimæ in manu Dei sunt, et non tan-

get illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : et æstimáta est afflictio éxitus illórum : et quod a nobis est iter, exterminium : illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponetur : quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocausti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

ñ. Ne derelinquas, p. 273.

LECTIO II.

FULGERUNT justí, et tamquam scintillæ in arundineto discurrerent. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábít Dóminus illórum in perpétuum. Qui confidunt in illo, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi : quóniam donum et pax est eléctis ejus. Impii autem secúndum quæ cogitáverunt, correptionem habébunt : qui neglexérunt justum, et a Dómino recessérunt. Sapientiam enim et disciplinam qui ábjicit, infélix est : et vácuca est spes illórum, et labóres sine fructu, et inutilia ópera eórum.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III. Cap. 5. c

JUSTI autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum et cogitatio illó-

rum apud Altissimum. Ideo accipiet regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini : quóniam délixtera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos. Accipiet armatúram zelus illius, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accipiet pro gálea iudicium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem: ácuét autem duram iram in lanceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

ñ. Quæ sunt, p. 273.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I. *Cap. 6.*

MELIOR est sapiéntia quam vires: et vir prudens quam fortis. Audite ergo, reges, et intelligite, discite, júdices finium terræ. Præbéte aures, vos qui continétis multítudines, et placétis vobis in turbis nátiónum: quóniam data est a Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altissimo, qui interrogábit ópera vestra, et cogitátiónes scrutábitur: quóniam cum essétis ministri regni illius, non recte iudicástis, nec custodistis legem justitiæ, neque secúndum voluntátem Dei ambulástis.

ñ. Præbe fili, p. 274.

LECTIO II.

HORRENDE et cito apparébit vobis: quóniam iudicium duríssimum his, qui præsent, fiet. Exíguo enim concéditur

misericórdia: poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cuiúsquam Deus, nec verébitur magnítudinem cuiúsquam: quóniam pusillum et magnum ipse fecit, et æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciatio.

ñ. Inítium, p. 274.

LECTIO III.

AD vos ergo, reges, sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodierint justa juste, justificabúntur: et qui didicerint ista, invénient quid respóndean. Concupiscite ergo sermónes meos, diligite illos, et habébitis disciplinam. Clara est, et quæ numquam marcescit sapiéntia, et fácele vidétur ab his qui diligunt eam, et invenitur ab his qui quærunt illam.

ñ. Verbum, p. 274.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I. *Cap. 7.*

SUM quidem et ego mortális homo, similis ómnibus, et ex génefe terréni illius, qui prior factus est, et in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium témpore coagulátus sum in sángine, ex sémine hómínis, et delectaménto somni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem áerem, et in similiter factam 'decidi terram, et primam vocem símílem ómnibus emisí plorans.

In involumentis nutritus sum, et curis magnis. Nemo enim ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. Unus ergo intritus est omnibus ad vitam, et similis exitus.

ñ. Dómine Pater, p. 272.

LECTIO II.

PROPTER hoc optávi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spiritus sapiéntiæ : et præpósui illam regnis et sédibus, et divitias nihil esse duxi in comparatióne illius. Nec comparávi illi lápidem pretiósium : quóniam omne aurum in comparatióne illius, aréna est exigua, et tamquam lutum æstimábitur argentum in conspéctu illius. Super salútem et spéciem dilexi illam, et propósui pro luce habére illam; quóniam inextinguibile est lumen illius.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

VENERUNT autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illius. Et lætátus sum in ómnibus : quóniam antecédabat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictiône didici, et sine invidia commúnico, et honestátem illius non abscondo. Infinitus enim thesáurus est hominibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinæ dona commendáti.

ñ. Quæ sunt in corde, p. 273.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I. Cap. 9. c

QUIS hóminum póterit scire consilium Dei? aut quis póterit cogitare quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium timidæ, et incértæ providentiæ nostræ. Corpus enim, quod corrumpitur, ággravat ánimam, et terréna inhabitatio déprimit sensum multa cogitantem. Et difficile æstimámus quæ in terra sunt, et quæ in prospéctu sunt, invenimus cum labóre. Quæ autem in cælis sunt, quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, et miseris Spiritum sanctum tuum de altíssimis : et sic corréctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, et quæ tibi placent, didicerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt quicumque placuerunt tibi, Dómine, a principio.

ñ. In principio, p. 283.

LECTIO II. Cap. 10.

HÆC illum, qui primus formátus est a Deo pater orbis terrárum, cum solus esset creatus, custodivit, et edúxit illum a delicto suo, et dedit illi virtútem continéndi ómnia. Ab hac ut recessit iníustus in ira sua, per iram homicidii fratérni depéruit. Propter quem, cum aqua deléret terram, sanávit iterum sapiéntia, per contemptibile lignum justum gubernans. Hæc et in consénsu nequitiae cum se nátiónes con-

tulissent, scivit justum, et conservavit sine querela Deo, et in filii misericordia fortem custodivit.

ñ. Gyrum cœli, p. 283.

LECTIO III.

HÆC justum a pereuntibus impiis liberavit fugientem, descendente igne in Pentapolim : quibus in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra, et incerto tempore fructus habentes arbores, et incredibilis animæ memoria stans signum salis. Sapientiam enim prætereuntes, non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona, sed et insipientiæ suæ reliquerunt hominibus memoriam, ut in his quæ peccaverunt, ne latere potuissent. Sapientia autem hos qui se observant, a doloribus liberavit.

ñ. Emitte Domine, p. 284.

FERIA SEXTA.

De libro Sapientiæ.

LECTIO I. Cap. 13.

VANI autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei : et de his quæ videntur bona, non poterunt intelligere eum qui est, neque operibus attendentes agnovérunt quis esset artifex : sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum ærem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem et lunam, rectores orbis terrarum deos putaverunt. Quorum si specie delectati deos putaverunt : sciant quanto his dominator eorum

speciosior est. Speciei enim generator hæc omnia constituit.

ñ. Da mihi, Domine, p. 284.

LECTIO II.

AUT si virtutem et opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior est illis : a magnitudine enim speciei et creaturæ, cognoscibiliter poterit creator horum videri. Sed tamen adhuc in his minor est querela. Et hi enim fortasse errant, Deum querentes, et volentes invenire. Etenim cum in operibus illius conversentur, inquirunt ; et persuasum habent, quoniam bona sunt quæ videntur.

ñ. Initium, p. 284.

LECTIO III.

ITERUM autem nec his debet ignosci. Si enim tantum potuerunt scire, ut possent æstimare sæculum ; quomodo hujus Dominum non facilius invenerunt ? Infelices autem sunt, et inter mortuos spes illorum est, qui appellaverunt deos opera manuum hominum, aurum et argentum, artis inventionem, et similitudines animalium, aut lapidem inutilem, opus manus antiquæ.

ñ. Verbum, p. 285.

SABBATO.

De libro Sapientiæ.

LECTIO I. Cap. 15.

TU autem Deus noster, suavis et verus es, patiens, et in misericordia disponens om-

nia. Etenim si peccáverimus, tui sumus, sciéntes magnitudinem tuam : et si non peccáverimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justitia est : et scire justitiam et virtutem tuam, radix est immortalitátis.

ñ. Dómine Pater, p. 272.

LECTIO II.

NON enim in errorem induxit nos hóminum malæ artis excogitatio, nec umbra picturæ labor sine fructu, effigies sculpta per vários colóres, cuius aspéctus insensáto dat concupiscéntiam, et diligit mortuæ imáginis effigiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt qui spem hábeant in tálibus, et qui faciunt illos, et qui diligunt, et qui colunt.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

SED et figulus mollem terram premens, laboriósè fingit ad usus nostros unumquódque vas, et de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, et similiter quæ his sunt contrária : horum autem vasórum quis sit usus, iudex est figulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto, ille qui paulo ante de terra factus fúerat, et post pusillum reducit se unde acceptus est, repetitus animæ débitum quam habébat.

ñ. Quæ sunt, p. 273.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Sapientia * elámitat in platéis :*

Æstiva.

Si quis diligit sapiéntiam, ad me declínet, et eam invéniet : et cum invénerit, beátus erit, si tenúerit eam.

DOMINICA IV AUGUSTI.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 1.

OMNIS sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arénam maris, et plúviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerávit? Altitudinem cœli, et latitudinem terræ, et profundum abyssi quis dimensus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creatá est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingrèssus illius mandáta ætérna.

ñ. In principio Deus ántequam terram fáceret, priúsqvam abyssos constitúeret, priúsqvam producéret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ÿ. Quando præparábat cœlos, áderam cum eo cuncta componens. Antequam.

LECTIO II.

RADIX sapiéntiæ cui reveláta est, et astútias illius quis agnóvit? Disciplina sapiéntiæ cui reveláta est, et manifestáta? et multiplicatióem ingrèssus illius quis intelléxit? Unus est altissinius Creátor omnipotens, et Rex potens, et metuendus nimis, sedens su-

per thronum illius, et dominans Deus. Ipse creavit illum in Spiritu sancto et vidit, et dinumeravit, et mensus est. Et effudit illum super omnia opera sua, et super omnem carnem secundum datum suum, et praebevit illam diligentibus se.

℞. Gyrum caeli circuivi sola, et in fluctibus maris ambulavi, in omni gente et in omni populo primatum tenui : * Superborum et sublimium colla propria virtute calcavi. †. Ego in altissimis habito, et thronus meus in columna nubis Superborum.

LECTIO III.

TIMOR Domini gloria, et gloriatio, et laetitia, et corona exultationis. Timor Domini delectabit cor, et dabit laetitiam, et gaudium, et longitudinem dierum. Timenti Dominum bene erit in extremis, et in die defunctionis suae benedicetur. Dilectio Dei honorabilis sapientia. Quibus autem apparuerit in visu, diligunt eam in visione, et in agnitione magnalium suorum. Initium sapientiae, timor Domini, et cum fidelibus in vulva concreatus est.

℞. Emitte, Domine, sapientiam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit et mecum laboret : * Ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. †. Da mihi, Domine, sedium tuarum assistricem sapientiam. Ut sciam. Gloria Patri. Ut sciam.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Moraliū sancti Gregorii Papae.

LECTIO IV.

Lib. 1. c. 10. in c. 1. Job.

SUNT nonnulli qui vitam suam negligunt, et dum transitoria appetunt, dum aeterna vel non intelligunt, vel intellecta contemnunt, nec dolorem sentiunt, nec habere consilium sefunt : cumque superna, quae amisérunt, non considerant, esse se (heu miser!) in bonis felices putant. Nequaquam enim ad veritatis lucem, cui conditi fuerant, mentis oculos erigunt. nequaquam ad contemplationem patriae aeternae desiderii aciem tendunt : sed semetipsos in his, ad quae projecti sunt, deserentes, vice patriae diligunt exilium quod patiuntur, et in caecitate, quam tolerant, quasi in claritate luminis exultant.

℞. Da mihi, Domine, sedium tuarum assistricem sapientiam, et noli me reprobare a pueris tuis : * Quoniam servus tuus sum ego, et filius ancillae tuae. †. Mitte illam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit, et mecum laboret. Quoniam servus.

LECTIO V.

AT contra, electorum mentes, dum transitoria cuncta nulla esse conspiciunt, ad quae sint conditae exquirunt : cumque eorum satisfactioni nihil extra Deum sufficit, ipsa inquisitionis exercitatione fatigata illorum cogitatio in con-

ditóris sui spe et contempla-
tione requiescit, supérnis inté-
seri civibus appetit, et unus-
quisque eórum adhuc in mun-
do, corpore pósito, mente ta-
men extra mundum surgit :
arúmnam exilii, quam tólerat,
deplórat, et ad sublímem pá-
triam incessántibus se amóris
stimulis éxcitat. Cum ergo do-
lens videt, quam sit ætérnum
quod pérdidit, invenit salúbre
consílium, temporále hoc de-
spicere quod percúrrit . et quo
magis créscit consílii sciéntia
ut perjúra déserrat, eo augétur
dolor, quod necdum ad man-
súra pertíngat.

ñ. Inítium sapiéntiæ timor
Dómini : * Intelléctus bonus
ómnibus faciéntibus eum :
laudatio ejus manet in sæcu-
lum sæculi. ý. Diléctio illius
custódia legum est : quia om-
nis sapiéntia timor Dómini.
Intelléctus.

LECTIO VI.

INTUENDUM quoque est, quod
nullus dolor mentis sit in
actióne præcipitátionis. Qui
enim sine consiliis vivunt, qui
seipsos rerum evéntibus præ-
cipites déserrunt, nullo interim
cogitátionum dolore fatigán-
tur. Nam qui solérter in vitæ
consilio figit mentem, caute
sese in omni actióne circum-
spiciéndò considerat : et, ne ex
re quæ ágitur, repentinus finis
adversúsque surripiat, hunc
prius mólliter pósito pede cogi-
tátionis palpat : pensat, ne ab
his, quæ ágenda sunt, præpé-

diat formido : ne in his, quæ
differénda sunt, præcipitátio
impéllat : ne prava bello concu-
piscéntiam apérto bello súde-
rent : ne recta per inánem gló-
riam insidiádo supplántent.

ñ. Verbum iniquum et doló-
sum longe fac a me Dómine : *
Divitias et paupertátem ne
déderis mihi, sed tantum ví-
ctui meo tribue necessária.
ý. Duo rogávi te, ne déneges
mihi ántequam móriar. Divi-
tias. Glória Patri. Divitias et
paupertátem.

ñ. VII. Dómine Pater et Deus
vitæ meæ, ne derelinquas me
in cogitátu maligno : extollén-
tiam oculórum meórum ne dé-
deris mihi, et desidérium ma-
lignum avérte a me Dómine :
aufer a me concupiscéntiam, *
Et ánimo irreverénti et infru-
píto ne tradas me Dómine.
ý. Ne derelinquas me Dómine,
ne accréscent ignorántiæ meæ,
nec multiplicéntur delicta mea.
Et ánimo.

ñ. VIII. Duo Séraphim cla-
mábant alter ad álterum : *
Sanctus, sanctus, sanctus, Dó-
minus Deus Sábaoth : * Plena
est ómnis terra glória ejus.
ý. Tres sunt qui testimónium
dant in cælo, Pater, Verbum,
et Spiritus sanctus : et hi tres
unum sunt. Sanctus. Glória Pa-
tri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 1. c

CORONA sapiéntiæ, timor Dó-
mini, replens pacem, et

salutis fructum : et vidit, et dinumeravit eam : utraque autem sunt dona Dei. Scientiam, et intellectum prudentiæ sapientiæ compartietur : et gloriâ tenentium se, exâltat. Radix sapientiæ est timere Dñm : et rami illius longævi. In thesauris sapientiæ intellectus, et scientiæ religiositas : execratiõ autem peccatoribus sapiëntia.

ñ. Ne derelinquas, p. 273.

LECTIO II.

TIMOR Dñmi expellit peccatum : nam qui sine timore est, non poterit justificari : iracundiã enim animositatis illius, subversio illius est. Usque in tempus sustinebit patiens, et postea redditio jucunditatis. Bonus sensus usque in tempus abscondet verba illius, et labia multorum enarrabunt sensum illius. In thesauris sapientiæ significatio disciplinæ : execratiõ autem peccatori, cultura Dei, Fili, concupiscens sapiëntiam, conserva justitiam, et Deus præbebit illam tibi.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

SAPIENTIA enim et disciplina timor Dñmi : et quod beneplacitum est illi, fides et mansuetudo, et adimplébit thesauros illius. Ne sis incredibilis timóri Dñmi : et ne accesseris ad illum dúplici corde. Ne fueris hypócrita in conspectu hóminum, et non scandalizeris in labiis tuis. At-

tende in illis, ne forte cadas, et adducas animæ tuæ inhonorationem, et revélet Deus absconsa tua, et in médio synagogæ elidat te : quóniam accessisti maligne ad Dñm, et cor tuum plenum est dolo et fallácia.

ñ. Quæ sunt, p. 273.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 2.

FILI, accedens ad servitutum Dei, stã in justitia et timore, et præpara animam tuam ad tentationem. Déprime cor tuum, et sustine : inclina aurem tuam, et suscipe verba intellectus : et ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentationes Dei : conjungere Deo, et sustine, ut crescat in novissimo vita tua.

ñ. Præbe, fili, p. 274.

LECTIO II.

OMNE quod tibi applicitum fuerit, accipe : et in dolore sustine, et in humilitate tuã patientiam habe : quóniam in igne probatur aurum et argentum, hómines vero receptibiles in camino humiliatiõnis. Crede Deo, et recuperabit te : et dirige viam tuam, et spera in illum. Serva timorem illius, et in illo veterasce.

ñ. Initium, p. 274.

LECTIO III.

METUENTES Dñm, sustinente misericordiam ejus : et non deflectatis ab illo, ne cadatis. Qui timetis Dñm, credite illi : et non evacuabitur

merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum : et in oblectatióem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, diligite illum, et illuminabúntur corda vestra. Respícite, filii, nátióes hóminum, et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus, et derelictus est? aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

ñ. Verbum, p. 274.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 3.

FILII sapiéntiæ, ecclésia justórum : et nátio illórum, obediéntia et diléctio. Judicium patris audite, filii, et sic fácite, ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrem in filiis : et judicium matris exquiréns, firmávit in filios. Qui diligit Deum, exorábit pro peccátis, et continebít se ab illis, et in oratióne díerum exaudiétur.

ñ. Dómine pater, p. 272.

LECTIO II.

ET sicut qui thesaurizat, ita et qui honorificat matrem suam. Qui honorat patrem suum, jucundábitur in filiis, et in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honorat patrem suum, vita vivet longióre : et qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honorat paréntes, et quasi dóminus sérviet his qui se genuérunt.

ñ. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

In ópere et sermóne, et omni paciéntia, honóra patrem tuum, ut supervéniat tibi benedictio ab eo, et benedictio illius in novissimo máneat. Benedictio patris firmat domos filiórum : maledictio autem matris eradicat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui : non enim est tibi glória, ejus confúsió. Glória enim hóminis ex honóre patris sui, et dédecus filii pater sine honóre.

ñ. Quæ sunt, p. 273.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 3. c.

ALTIORA te ne quæsieris, et fortióra te ne scrutátus fúeris : sed quæ præcépít tibi Deus, illa cógita semper, et in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiosus. Non est enim tibi necessariúm, ea, quæ abscondita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multipliciter, et in plúribus opéribus ejus non eris curiosus. Plúrima enim supersensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspicio illórum, et in vanitate detinuit sensus illórum.

ñ. In principio, p. 289.

LECTIO II.

COR durum habébit male in novissimo : et qui amat periculum, in illo peribit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, et pravus

corde in illis scandalizabitur. Cor nequam gravabitur in doloribus, et peccator adjiciet ad peccandum. Synagogæ superborum non erit sanitas; frutex enim peccati radicabitur in illis, et non intelligetur.

ñ. Gyrum cœli, p. 290.

LECTIO III.

COR sapientis intelligitur in sapientia, et auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam. Sapiens cor et intelligibile abstinēbit se a peccatis, et in operibus justitiæ successus habēbit. Ignem ardentem exstinguit aqua, et elemosyna resistit peccatis, et Deus prospēctor est ejus qui reddit grātiā : mēminit ejus in pōsterum, et in tēpore casus sui invēniet firmamētum.

ñ. Emitte, p. 290.

FERIÀ SEXTA.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 4.

FILI, elemosynam pauperis ne defraudes, et oculos tuos ne transvertas a paupere. Animam esuriētem ne despēxeris : et non exasperes pauperem in inopia sua. Cor inopis ne afflixeris; et non prōtrahas datum angustiantī. Rogationem contribulati ne abjicias : et non avērtas faciē tuam ab egēno.

ñ. Da mihi, p. 290.

LECTIO II.

AB inope ne avērtas oculos tuos propter iram : et non relinques querēntibus tibi re-

tro maledicere : maledicēntis enim tibi in amaritudine animæ exaudietur deprecatio illius; exaudiet autem eum qui fecit illum. Congregationi pauperum affabilem te facito, et presbytero humilia animam tuam, et magnato humilia caput tuum.

ñ. Initium, p. 291.

LECTIO III.

DECLINA pauperi sine tristitia aurem tuam, et redde debitum tuum, et responde illi pacifica in mansuetudine. Libera eum qui injuriam patitur, de manu superbi : et non acide feras in anima tua. In iudicando esto pupillis misericors ut pater, et pro viro matri illorum : et eris tu velut filius Altissimi obediens, et miserabitur tui magis quam inater.

ñ. Verbum, p. 291.

SABBATO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 4. c

FILI, conserva tempus, et de vita a malo. Pro anima tua ne confundaris dicere verum. Est enim confusio adducens peccatum, et est confusio adducens gloriam et gratiam. Ne accipias faciē adversus faciē tuam, nec adversus animam tuam mendacium. Ne reverearis proximum tuum in casu suo : nec retineas verbum in tēpore salutis. Non abscondas sapientiam tuam in decore suo.

ñ. Domine Pater, p. 272.

LECTIO II.

IN lingua enim sapiéntia dignoscitur : et sensus , et sciéntia , et doctrina in verbo sensáti , et firmaméntum in opéribus justitiæ. Non contradicas verbo veritátis ullo modo , et de mendácio ineruditiónis tuæ confundere. Non confundáris confitéri peccáta tua , et ne subicias te omni hómini pro peccáto. Noli resistere contra fáciem poténtis , nec conéris contra ictum flávii.

ñ. Magna enim , p. 273.

LECTIO III.

Pro justitia agonizáre pro ánima tua , et usque ad mortem certa pro justitia , et Deus expugnábit pro te inimicos tuos. Noli citátus esse in lingua tua , et inútilis , et remissus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua , evértens domésticos tuos , et ópprimens subjéctos tibi. Non sit porrécta manus tua ad accipiéndum , et ad dandum collecta.

ñ. Quæ sunt , p. 273.

SABBATO

ANTE DOMINICAM V. AUGUSTI,

Nisi hæc fuerit propinquior Kalendis Septembris : quia tunc ista cum sua Hebdomada omittitur , et ponitur Ant. pro prima Dominica Septembris ut p. 301.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. f. Observa , fili , *præcépta patris tui , et ne dimittas legem mátris tuæ , sed liga cam semper in corde tuo.*

DOMINICA V. AUGUSTI.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 5.

NOLI attendere ad possessiones iniquas , et ne dixeris : Est mihi sufficiens vita : nihil enim próderit in tempore vindictæ et obductionis. Ne sequaris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui ; et ne dixeris : Quómodo pótui ? aut quis me subjiciet propter facta mea ? Deus enim vindicans vindicábit. Ne dixeris : Peccávi , et quid mihi accidit triste ? Altissimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu , neque adjicias peccátum super peccátum.

ñ. In principio Deus ántequam terram fáceret , priúsqum abyssos constitúeret , priúsqum produceret fontes aquárum : * Antequam montes collocaréntur , ante omnes colles generávit me Dóminus. ÿ. Quando præparábat cælos , áderam cum eo cuncta componens. Antequam.

LECTIO II.

ET ne dicas : Miserátio Dómini magna est , multítudinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant , et in peccatóres respicit ira illius. Non tardes convérte ad Dóminum , et ne differas de die in diem. Súbito enim véniet ira illius , et in tempore vindictæ dispédet te. Noli án-

xius esse in divitiis injústis : non enim próderunt tibi in die obductionis et vindictæ. Non ventiles te in omnem ventum, et non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua.

ñ. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo, primátum ténui : * Superbórum et sublimium colla própria virtúte calcávi. ý. Ego in altissimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

LECTIO III.

ESTO firmus in via Dómini, et in veritate sensus tui et sciéntia, et prosequátur te verbum pacis, et justitiæ. Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas : et cum sapiéntia, próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo : sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplinató, et confundáris. Honor et glória in sermóne sensáti, lingua vero imprudentis subvêrsio est ipsius. Non appelléris susúrro, et lingua tua ne capiáris, et confundáris.

ñ. Emitte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ý. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistricem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Hom. 22. in 2. Cor. 10. in
Moralium.

NE tardes convérte ad Dóminum, et ne differas de die in diem : nescis enim quid paritúra sit superventúra dies. Periculum enim et metus est in differéndo : salus vero certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem igitur cole : sic enim, licet júvenis moriáris, secúre discésseris ; quod si ad senectútem pervéneris, cum multa facilitáte et nulla moléstia e vita discédes : duplicémque habébis festivitátem, et quod a vitæ malítia abstinéris, et quod virtútem colúeris. Ne dicas : Erit tempus, quando convérte licébit : verba enim hæc Deum valde exásperant.

ñ. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistricem sapiéntiam, et noli me repróbare a púeris tuis : * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancillæ tuæ. ý. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quoniam.

LECTIO V.

CUR nam, cum ipse tibi ætérna sæcula promisit, tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva et momentána est : sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac brevíorem áliam quamdam inquiras ? Nonne illæ quotidíanæ comessatiónes, nonne illæ mensæ, nonne scór-

ta illa, nonne theátra illa, nonne divitiæ illæ testántur inexpléblem malitiæ concupiscéntiam? Cógita bene, quod quóties scortátus es, tóties condemnásti teipsum : peccátum enim ita se habet, ut mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat iudex.

℞. Iníitium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus cum : laudátio ejus manet in sæculum sæculi. † Diléctio illius custódia legum est : quia ómnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

LECTIO VI.

INEBRIATUS ES? ventri indulísti? rapuísti? Siste jam gradum : verte te in diversum : confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te abstulit : ne quære aliud tibi prorogári tempus ut male operéris. Multi dum male ac vitióse viverent, súbito periérunt, et in manifestam damnatiónem abiérunt : time ne idem tibi accídat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid igitur? Numquid et tibi dábitur? Fortásse dabit, inquis. Cur dicis, fortásse? Cántigit aliquóties. Cógita quod de ánima deliberas : proinde étiam de contráριο cógita, et dic : Quid autem, si non det? Quid autem si det, inquis? Esto, dat quidem ipse : verúntamen hoc illo cértius et útilius.

℞. Verbum iniquum et doló-

sum longe fac a me Dómine : * Divitiás et paupertátem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessariá. † Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divitiás. Glória Patri. Divitiás et paupertátem.

℞. VII. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitáto maligno : extolléntiam oculórum meórum ne dederis mihi, et desidérium malignum avérte a me Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me Dómine. † Ne derelinquas me Dómine, ne accréscent ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delicta mea. Et ánimo.

℞. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. † Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 7.

NOLI fácere mala, et non te apprehéndent. Discéde ab iniquo, et deficient mala abs te. Fili, non sémines mala in sulcis injustitiæ, et non metes ea in séptuplum : Noli quærere a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris. Non te justífiles ante Deum, quó-

niam agnitor cordis ipse est : et penes regem noli velle videri sapiens.

¶. Ne relinquas, p. 273.

LECTIO II.

NOLI querere fieri iudex, nisi valeas virtute irrumpere iniquitates : ne forte extimescas faciem potentis, et ponas scandalum in equitate tua. Non pecces in multitudinem civitatis, nec te immittas in populum, neque alliges duplicia peccata : nec enim in uno eris immunis. Noli esse pusillanimis in animo tuo : exorare, et facere eleemosynam ne despicias.

¶. Magna enim, p. 273.

LECTIO III.

NE dicas : In multitudine munerum meorum respiciet Deus, et offerente me Deo altissimo, munera mea suscipiet. Non irrideas hominem in amaritudine anime : est enim qui humiliat et exaltat, circumspector Deus. Noli arare mendacium adversus fratrem tuum : neque in amicum similiter facias. Noli velle mentiri omne mendacium : assiduitas enim illius non est bona. Noli verbosus esse in multitudine presbyterorum, et non iteres verbum in oratione tua.

¶. Quæ sunt, p. 273.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 10.

JUDEX sapiens iudicabit populum suum, et principatus sensati stabilis erit. Secundum

iudicem populi, sic et ministri ejus : et qualis rector est civitatis, tales et inhabitantes in ea. Rex insipiens perdet populum suum : et civitates inhabitabuntur per sensum potentium. In manu Dei potestas terræ : et utilem rectorem suscitabit in tempus super illam. In manu Dei prosperitas hominis, et super faciem scribæ imponet honorem suum.

¶. Præbe, fili, p. 274.

LECTIO II.

OMNIS injuriæ proximi non memineris, et nihil agas in operibus injuriæ. Odibilis coram Deo est et hominibus superbia, et execrabilis omnis iniquitas Gentium. Regnum a Gente in Gentem transfertur propter injustitias, et injurias, et contumelias, et diversos dolos. Aváro autem nihil est scelerius. Quid superbit terra et cinis ? Nihil est iniquius quam amare pecuniam. Hic enim et animam suam venalem habet : quoniam in vita sua projecit intima sua.

¶. Initium, p. 274.

LECTIO III.

OMNIS potentatus brevis vita. Languor prolixior gravat medicum. Brevem languorem præcidit medicus : sic et rex hodie est, et cras morietur. Cum enim morietur homo, hæreditabit serpentes, et bestias, et vernies. Initium superbiæ hominis, apostatare a Deo : quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor ejus : quoniam ini-

tium omnis peccati est superbia : qui tenuerit illam, adimplébitur maledictis, et subvertet eum in finem. Propterea exhonoraui Dominus conventus malorum, et destruxit eos usque in finem.

ñ. Verbum, p. 274.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 13.

Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea : et qui communicaverit superbo, induet superbiam. Pondus super se tollet qui honestiori se comunicat. Et ditiori te ne socius fueris. Quid communicabit cacabus ad ollam ? quando enim se colliserint, confringentur. Dives injuste egit, et fremet : pauper autem laesus tacebit. Si largitus fueris, assumet te : et si non habueris, derelinquet te. Si habes, convivet tecum, et evacuabit te, et ipse non dolébit super te.

ñ. Domine Pater et Deus, p. 272.

LECTIO II.

HUMILIARE Deo, et expéctare manus ejus. Atténde ne seductus in stultitiam humiliaris. Noli esse humilis in sapientia tua, ne humiliatus in stultitiam seducaris. Advocatus a potentiore discéde : ex hoc enim magis te advocabit. Ne improbus sis, ne impingaris : et ne longe sis ab eo, ne eas in oblivionem. Ne retineas ex aequo loqui cum illo : nec cre-

das multis verbis illius. Ex multa enim loquela tentabit te, et subridens interrogabit te de absconditis tuis. Immitis animus illius conservabit verba tua : et non parcet de malitia, et de vinculis.

ñ. Magna enim sunt judicia, p. 273.

LECTIO III.

CAVE tibi, et atténde diligenter auditui tuo : quoniam cum subversione tua ambulas. Audiens vero illa quasi in somnis vide, et vigilabis. Omni vita tua dilige Deum, et invoca illum in salute tua. Omne animal diligit simile sibi : sic et omnis homo proximum sibi. Omnis caro ad similem sibi conjungetur, et omnis homo simili sui sociabitur. Si comunicabit lupus agno aliquando, sic peccator justo : Quae communicatio sancto homini ad canem ? aut quae pars diviti ad pauperem ?

ñ. Quae sunt in corde hominum, p. 273.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 14.

BEATUS vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulatus in tristitia delicti. Felix, qui non habuit animi sui tristitiam, et non excidit a spe sua. Viro cupido et tenaci sine ratione est substantia, et homini livido ad quid aurum ? Qui acervat ex animo suo injuste, aliis congregat, et in bonis illius alius luxuriabi-

tur. Qui sibi nequam est, cui alii bonus erit? et non iudicabitur in bonis suis.

ñ. In principio, p. 295.

LECTIO II.

Qui sibi invidet, nihil est illo nequius, et hæc redditiõ est malitiæ illius: et si bene fecerit, ignoranter, et non volens facit: et in novissimo manifestat malitiam suam. Nequam est oculus lividi, et avergens faciem suam, et despicens animam suam. Insatiabilis oculus cupidus in parte iniquitatis: non satiabitur, donec consumat arefaciens animam suam. Oculus malus ad mala, et non satiabitur panem, sed indigens et in tristitia erit super mensam suam.

ñ. Gyrum cœli, p. 296.

LECTIO III.

Fili, si habes, benefac tecum, et Deo dignas oblationes offer. Memor esto quoniam mors non tardat, et testamentum inferorum quia demonstratum est tibi: testamentum enim hujus mundi morte morietur. Ante mortem benefac amico tuo, et secundum vires tuas exporrigenes da pauperi: Non defrauderis a die bono, et particula boni doni non te pretereat. Nonne aliis relinques dolores et labores tuos in divisione sortis? Da, et accipe, et justifica animam tuam. Ante obitum tuum operare justitiam: quoniam non est apud inferos invenire cibum.

ñ. Emitte Domine, p. 296.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 21.

Fili peccasti? non adjicias iterum: sed et de pristinis deprecare: ut tibi dimittantur. Quasi a facie colubri fuge peccata: et si accesseris ad illa, suscipient te. Dentes leonis, dentes ejus, interficientes animas hominum. Quasi rhomphaea bis acuta omnis iniquitas, plagæ illius non est sanitas. Objurgatio et injuriæ annullabunt substantiam: et domus quæ nimis locuples est, annullabitur superbia: sic substantia superbi eradicabitur.

ñ. Da mihi, p. 296.

LECTIO II.

Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures ejus perveniet, et iudicium festinato adveniet illi. Qui odit correctionem, vestigium est peccatoris: et qui timet Deum, convertetur ad cor suum. Notus a longe potens lingua audaci: et sensatus scit labi se ab ipso. Qui ædificat domum suam impendiis alienis, quasi qui colligit lapides suos in hieme. Stuppa collecta synagoga peccantium, et consummatio illorum flamma ignis.

ñ. Initium, p. 297.

LECTIO III.

Via peccantium complanata lapidibus, et in fine illorum inferi, et tenebræ, et pœnæ. Qui custodit justitiam, continet sensum ejus. Consummatio timoris Dei, sapien-

tia et sensus. Non erudiétur, qui non est sapiens in bono. Est autem sapiéntia, quæ abundat in malo : et non est sensus ubi est amaritúdo. Sciéntia sapiéntis tamquam inundatio abundábit, et consilium illius sicut fons vitæ pérmanet.

ñ. Verbum. p. 297.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 32.

RECTOREM te posuerunt? noli extólli : esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illórum habe, et sic confide, et omni cura tua explicita recúmbe : ut lætérís propter illos, et ornáméntum grátiae accipias corónam, et dignatióem consequáris corrogatiónis. Lóquere major natu : decet enim te primúm verbum diligénti sciéntia, et non impédias músicam.

ñ. Dómine Pater. p. 272.

LECTIO II.

UBI auditus non est, non efúndas sermónem, et importúne noli extólli in sapiéntia tua. Gémmula carbúnculi in ornáménto auri, et comparatio musicórum in convivio vini. Sicut in fabricatióne auri signum est smarágdi, sic número musicórum in jucúndo et moderató vino. Audi tacens, et pro reveréntia accédet tibi

bona grátia. Adolésceus lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum.

ñ. Magna enim. p. 273.

LECTIO III.

IN multis esto quasi inscius, et audi tacens simul et quærens. In médio magnatórum non præsumas : et ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præibit coruscatio, et ante verecúndiam præibit grátia, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgéndo non te trices : præcurrere autem prior in domum tuam, et illic avocáre, et illucluide : et age conceptiões tuas, et non in delictis et verbo superbo. Et super his ómnibus benedicito Dóminum qui fecit te, et inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

ñ. Quæ sunt. p. 273.

SABBATO

PROXIMO KALENDIS

SEPTEMBRIS.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Cum audisset Job * nuntiórum verba, sustinuit paciénter, et ait : Si bona suscepimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

HOMILIÆ ET ORATIONES IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITÆ, A TERTIA USQUE AD DECIMAM SEXTAM
POST PENTECOSTEN.

DOMINICA III POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

PROTECTOR in te sperantium
Deus, sine quo nihil est vâ-
lidum, nihil sanctum : multi-
plica super nos misericórdiam
tuam ; ut te rectore, te duce,
sic transeamus per bonâ tem-
poralia, ut non amittamus æ-
térna. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 15.*

IN illo tēpore : Erant ap-
propinquantes ad Jesum pu-
blicáni, et peccátóres, ut audí-
rent illum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ.

*Homilia 34. in Evang. post
initium.*

AUDISTIS in lectione Evan-
géllica, fratres mei, quia
peccátóres et publicáni acces-
sérunt ad Redemptórem no-
strum : et non solum ad collo-
quéndum, sed étiam ad con-
vescéndum recépti sunt. Quod
vidéntes Pharisei dedignáti
sunt. Ex qua re colligite, quia

véra justitia compassiónem ha-
bet, falsa justitia dedignatió-
nem : quamvis et justí sóleant
recte peccátóribus dedignári.
Sed aliud est quod ágitur typo
superbiæ, aliud quod zelo dis-
ciplinæ.

LECTIO VIII.

DEDIGNANTUR etenim, sed non
dedignantes : desperant,
sed non desperantes : per-
secutiónem commovent, sed
amantes : quia etsi foris incre-
pationes per disciplinam exáger-
ant, intus tamen dulcedi-
nem per charitatem servant.
Præponunt sibi in ánimo ip-
sos plerúmque quos corrígunt :
melióres existimant eos quoque
quos júdicant. Quod videlicet
agéntes, et per disciplinam
súbditos, et per humilitatem
custodiunt semetipsos.

LECTIO IX.

AT contra, hi qui de falsa ju-
stítia superbiere solent, cé-
teros, quosque despiciunt, nul-
la infirmántibus misericórdia
condescéndunt : quo se pecca-
tóres esse non credunt, eo de-
térus peccátóres fiunt. De quo-

rum profecto número Pharisæi extiterant, qui dijudicantes Dóminum quod peccatores susciperet, arénti corde ipsum fontem misericordiæ reprehendebant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescirent : quatenus quod erant agnoscerent, cœlestis eos medicus blandis foméntis curat, benignum paradigma óbicit, et in eorum corde vûlneris tumorem premit.

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 3. Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, et si perdiderit unam ex illis, nonne dimittit nonagintanovem in deserto, et vadit ad illam quæ perierat, donec inveniat eam? allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 6. Quæ mulier habens drachmas decem, et si perdiderit drachmam unam, nonne accendit lucernam, et evêrrit domum, et querit diligenter donec inveniat?

DOMINICA IV
POST PENTECOSTEN.
ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, ut et mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigatur : et Ecclesiâ tua tranquilla devotione lætetur. Per Dóminum nostrum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 5.

In illo tempore : Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audirent verbum Dei, et ipse sta-

bat secus stagnum Genésareth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

*Lib. 4, in Lucæ c. 5, prope
finem libri.*

UBI Dóminus multis impartivit vária gênera sanitátum, nec tempore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohiberi. Vesper incubuit, sequebantur : stagnum occúrrit, urgebant : et ideo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa flavis, quæ adhuc secundum Matthæum fluctuat, secundum Lucam replétur piscibus : ut et principia Ecclesiæ fluctuántis, et posterióra exuberántis agnoscas. Piscos enim sunt, qui hanc enavigant vitam. Ibi adhuc discipulis Christus dormit, hic præcipit : dormit enim tépidis, perféctis vigilat.

LECTIO VIII.

NON turbatur hæc navis, in qua prudéntia nâvigat, abest perfidia, fides aspirat. Quemadmodum enim turbári poterat, cui præerat is, in quó Ecclesiæ firmamentum est? Illic ergo turbatio, ubi módica fides : hic securitas, ubi perfécta dilectio. Et si aliis imperatur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dicitur : Duc in altum ; hoc est, in profúndum disputationum. Quid enim tam altum, quam altitudinem divitiarum vidére, scire Dei Fílium, et professionem divinx generationis assumere? Quam licet mens non queat humana ple-

ne rati6nis investigati6ne compreh6ndere, fidei tamen plenitudo compl6ctitur.

LECTIO IX.

NAM etsi non licet mihi scire quemadmodum natus sit : non licet tamen nescire quod natus sit. S6riem generati6nis ign6ro : sed auct6rem generati6nis agn6sco. Non interfuimus cum ex Patre Dei Filius nasceretur : sed interfuimus cum a Patre Dei Filius diceretur. Si Deo non credimus, cui cred6mus? Omnia enim qu6 credimus, vel visu credimus, vel auditu. Visus s6pe fallitur, auditus in fide est.

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Ascendens Jesus in navim, et sedens doc6bat turbas, alleluia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. s Pr6ceptor, per totam noctem laborans nihil cepimus, in verbo autem tuo laboro recte.

DOMINICA V

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

DEUS qui diligentibus te bona invisibilia pr6parasti : infunde c6rdibus nostris tui amoris aff6ctum ; ut te in omnibus, et super omnia diligentes, promissiones tuas, qu6 omne desiderium s6perant, consequamur. Per D6minum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matth6um.

LECTIO VII. Cap. 5. c

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nisi abund-

averit justitia vestra plus quam Scribarum et Pharise6rum, non intrabitis in regnum c6lorum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 9.

JUSTITIA Pharise6rum est, ut non occidant : justitia e6rum qui intraturi sunt in regnum c6lorum, ut non irascantur sine causa. Minimum est ergo, non occidere : et qui illud solverit, minimus vocabitur in regno c6lorum. Qui autem illud impl6verit, ut non occidat, non continuo magnus erit et id6neus regno c6lorum : sed tamen ascendit aliquem gradum : perficietur autem, si nec irascatur sine causa : quod si perfecerit, multo remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet ut non irascamur, non solvit legem ne occidamus, sed implet potius : ut et foris dum non occidimus ; et in corde, dum non irascimur, innocentiam custodi6mus.

LECTIO VIII.

GRADUS itaque sunt in istis peccatis : ut primo quisque irascatur, et eum motum retineat corde conceptum. Jam si ext6rserit vocem indignantis ipsa commoti6, non significan-tem aliquid, sed illum animi motum ipsa erupti6ne testan-tem, qua feriatur ille, cui irascitur : plus est utique, quam si surgens ira silentio premeretur. Si vero non solum vox

indignantis audiatur, sed etiam verbum, quo jam certam ejus vituperationem, in quem profertur, designet et notet: quis dubitet, amplius hoc esse, quam si solus indignationis sonus ederetur?

LECTIO IX.

VIDE nunc etiam tres reatus, judicii, concilii, et gehennae ignis. Nam in iudicio adhuc defensionem datur locus. In concilio autem, quamquam et iudicium esse solet, tamen quia interesse, aliquid hoc loco fatenti cogit ipsa distinctio, videtur ad concilium pertinere sententiae prolatio: quando non jam cum ipso reo agitur, utrum damnandus sit: sed inter se qui iudicant, conferunt quo supplicio damnari oporteat, quem constat esse damnandum. Gehenna vero ignis, nec damnationem habet dubiam, sicut iudicium; nec damnati poenam, sicut concilium: in gehenna quippe ignis, certa est damnatio, et poena damnati.

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 8. Audistis quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio.

Ad Magnif. Ant. t. 1, r. Si offers munus tuum ad altare: et recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversus te, relinque ibi munus tuum ante altare, et vade prius reconciliari fratri tuo: et tunc veniens offers munus tuum, alleluia.

DOMINICA VI

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

DEUS virtutum, cujus est totum quod est optimum: insere pectoribus nostris amorem tui nominis, et praesta in nobis religionis augmentum; ut quae sunt bona, nutrias, ac pietatis studio, quae sunt nutrita, custodias. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 8.

IN illo tempore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec haberent quod manducarent: convocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbam: quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducent. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 6, in Lucæ cap. 9, post initium.

POSTEAQUAM illa, quae Ecclesiae typum accepit, a fluxu curata est sanguinis, posteaquam Apostoli ad evangelizandum regnum Dei sunt destinati, gratiae caelestis impartitur alimentum. Sed quibus impartatur, advertite. Non otiosus, non in civitate, quasi in synagoga vel saeculari dignitate residens: sed inter deserta quaerentibus Christum. Qui enim non fastidiunt, ipsi excipiuntur a Christo, et cum ipsis loquitur Dei Verbum, non de saecularibus, sed de regno Dei. Et si qui corporalis gerunt ul-

cera passionis, his medicinam suam libenter indolget.

LECTIO VIII.

CONSEQUENS igitur erat, ut quos a vulnere dolore sanaverat, eos alimonis spiritualibus a jejuniis liberaret. Itaque nemo cibum accipit Christi nisi fuerit ante sanatus: et illi qui vocantur ad cenam, prius vocando sanantur. Si claudus fuit, gradiendi facultatem, ut veniret, accepit: si lumine oculorum privatus, domum utique Domini, nisi refusa luce, intrare non potuit.

LECTIO IX.

UBIQUE igitur mysterii ordo servatur, ut prius per remissionem peccatorum vulneribus medicina tribuatur; post alimonia mensae caelestis exuberet: quamquam nondum validioribus haec turba reficiatur alimentis, neque Christi corpore et sanguine jejuna solidioris fidei corda pascantur. Lacte, inquit, vos potavi, non esca: nondum enim poteratis, sed nec adhuc quidem potestis. In modum lactis quinque sunt panes: esca autem solidior, corpus est Christi; potus vehementior, sanguis est Domini. Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 8. Cum turba multa esset cum Jesu, nec haberent quod manducarent, convocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbam: quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducant, alleluia.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Misereor super turbam: quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducant: et si dimisero eos jejunos, deficient in via, alleluia.

DOMINICA VII

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

DEUS, cujus providentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus; ut noxia euncta subinveas, et omnia nobis profutura concedas. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 7.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii

Episcopi.

In Comment. in Matth. Cap. 7.

BLANDIMENTA verborum, et mansuetudinis simulationem admonet fructu operationis expendi oportere; ut non qualem quis verbis referat, sed qualem se rebus efficiat, spectemus, quia in multis vestitu ovium rabies lupina contigitur. Ergo ut spinæ uvæ, ut tribuli ficus non generant, et ut iniquæ arbores utilia poma non afferunt: ita ne in istis quidem consistere docet boni operis effectum, et idcirco omnes cognoscendos esse de fructibus. Regnum enim caelorum

sola verbórum officia non obtinent : neque qui dixerit, Dómine, Dómine, heres illius erit.

LECTIO VIII.

QUID enim méritū est Dómino dicere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fuerit dictus a nobis? Et quæ officii sanctitas est, nóminis nuncupatio; cum cœlestis regni iter obediéntia potius voluntátis Dei, non nuncupatio, reperitura sit? Multi mihi dicent in illa die : Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetauimus? Etiam nunc pseudo-prophetarum frauduléntiam, et hypocritarum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtute præsumunt, in doctrinæ prophétia, et dæmoniorum fuga, et istiusmodi operum virtútibus.

LECTIO IX.

ATQUE hinc sibi regnum cœlorum pollicéntur : quasi vero eorum aliquid próprium sit, quæ loquúntur aut faciúnt, et non omnia virtus Dei invocata perficiat : cum doctrinæ sciéntiam lectio áfferat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro igitur est beata illa æternitas promerénda, præstandúmque est aliquid ex próprio, ut bonum velimus, malum omne vitémus, totóque afféctu præceptis cœlestibus obtemperémus, ac talibus officiis cónniti Deo simus : agamúsque potius quod vult, quam quod potest gloriémur, repudiáns eos ac re-

péllens, quos a cognitióne sua, ópera iniquitátis avérterint.

Te Deum laudámus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 8. Atténdite a falsis prophétis qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrinsecus autem sunt lupi rapáces : a frúctibus eorum cognoscétis eos, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1, r. Non potest arbor bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere : omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur, allelúia.

DOMINICA VIII

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

LARGIRE nobis, quæsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, própitius et agéndi : ut qui sine te esse non possumus, secúndum te vivere valeámus. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 16.*

IN illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Homo quidam erat dives, qui habébat villicum, et hic diffamátus est apud illum quasi dissipáset bona ipsius. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Epist. 151, ad Algasiam.

Quæst. 6. Tom. 3.

SI dispensátor iniqui manómæ, dómni voce laudátur, quod de re iniqua sibi

justitiam præpararit; et passus dispèndia dómimus, laudat dispensatòris prudèntiam, quod adversus dómimum quidem fraudulènter, sed pro se prudènter égerit: quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinere potest, et pronus est ad clemèntiam, laudabit discipulos suos, si in eos qui credituri sibi sunt, misericòrdes fuerint?

LECTIO VIII.

DENIQUE post parábolam intulit: Et ego vobis dico: Fácite vobis amicos de iniquo mammóna, Mammóna autem non Hebræórum, sed Syrórum lingua, divitiæ nuncupántur, quod de iniquitatè collectæ sint. Si ergo iniquitas bene dispensata vertitur in justitiam, quanto magis sermo divinus, in quo nulla est iniquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fuerit dispensátus, dispensatòres suos levábit in cælum?

LECTIO IX.

QUAMOBREM séquitur: Qui fidélis est in minimo, hoc est, in carnálibus; et in multis fidélis erit, hoc est, in spirituálibus. Qui autem in parvo iniquus est, ut non det fratribus ad uténdum, quod a Deo pro ómnibus est créatum; iste et in spirituáli pecúnia dividènda iniquus erit, ut non pro necessitatè, sed pro persónis doctrinam Dómimi dividat. Si autem, inquit, carnáles divitiæ, quæ labúntur, non bene

dispensátis; veras æternásque divitiæ doctrinæ Dei quis crederet vobis?

Te Deum laudámus, p. 13.

Ad Bened., Ant. t. 1. r. Ait dómimus villico: Quid hoc audio de te? redde ratiómem villicatiónis tuæ, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Quid fáciam, quia dómimus meus affert a me villicatiómem? Fòdere non váleo, mendicáre erubésco? scio quid fáciam, ut cum amótus fuero a villicatióne, recipiant me in domos suas.

DOMINICA IX.

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

PATEANT aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et ut peténtibus desiderata concédas; fac eos, quæ tibi sunt plácita, postulare. Per Dómimum.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19. f.

In illo tèmpace: Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitatèmem flevit super illam, dicens: Quia si cognovisses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab óculis tuis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 39. in Evang.

QUOD a flente Dómimo illa Jerosolymórum subvèrsio describitur, quæ a Vespasiáno et Tito Románis Principibus

facta est, nullus qui históriam eversiónis ejúdem legit, ignórat. Románi étenim Principes denuntiántur, cum dicitur : Quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimici tui vallo. Hoc quoque quod ádditur : Non relinquent in te lápidem super lápidem : étiám jam ipsa ejúdem civitátis transmigrátio testátur ; quia dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifixus, prior illa Jerúsalem, ut dicitur, fúnditus est eversa.

LECTIO VIII.

CUI ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subjúngitur : Eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Créator quippe hóminum per incarnationis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est : sed ipse timóris et amóris illius recordáta non est. Unde étiám per Prophétam in increpatione cordis húmáni aves cœli ad testimónium deducúntur, dum dicitur : Milvus in cœlo cognóvit tempus suum, turtur, et hirúndo ; et cicónia custodiérunt tempus advéntus sui : pópulus autem meus non cognóvit judicium Dómini.

LECTIO IX.

FLEVIT étenim prius Redemptor ruinam pœfidæ civitátis, quam ipsa sibi civitas non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dicitur : Quia si cognovisses, et tu ; subáudi, fleres ; quæ modo ; quia nescis quod imminet,

exúltas. Unde et súbditur : Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptátibus daret, et ventúra mala non prospiceret ; in die sua, quæ ad pacem esse ei póterant, habébat.

Te Deum laudámus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 1. Cum appropinquáret Dóminus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, et dixit : Quia si cognovisses et tu : quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimici tui vallo, et circúmdabunt te, et coangustábunt te úndique, et ad terram prostérnent te : eo quod non cognovisti tempus visitatiónis tuæ ? allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Scriptum est enim : Quia domus mea domus oratiónis est cunctis géntibus : vos autem fecistis illam spelúncam latrónum : et erat quotidie docens in templo.

DOMINICA X

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

DEUS, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo manifestas : multiplica super nos misericórdiam tuam ; ut ad tua promissa currétes, cœlestium bonórum facias esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Lectio sancti Evangéllii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 18. b*

In illo tempore ; Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidē

bant tamquam justi, et aspernabantur ceteros, parabolam istam: Duo homines ascendunt in templum ut orarent: unus Phariseus, et alter publicanus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini

Episcopi.

Serm. 36. de Verbis Domini,
circa medium.

DICERET saltem Phariseus: Non sum sicut multi homines. Quid est, ceteri homines, nisi omnes praeter ipsum? Ego, inquit, justus sum, ceteri peccatores. Non sum sicut ceteri homines, iniusti, raptores, adulteri. Et ecce tibi ex vicino publicano majoris tumoris occasio. Sicut, inquit, publicanus iste. Ego, inquit, solus sum; iste de ceteris est. Non sum, inquit, talis, qualis iste, per justitias meas, quibus iniquus non sum.

LECTIO VIII.

JEJUNO bis in Sabbato: decimas de omnium quae possideo. Quid rogaverit Deum, quare in verbis ejus; nihil invenies. Ascendit orare: noluit Deum rogare, sed se laudare. Parum est, non Deum rogare; sed se laudare; insuper et roganti insultare. Publicanus autem de longinquo stabat, et Deo tamen ipse appropinquabat: cordis conscientia cum removébat, pietas applicabat. Publicanus autem de longinquo stabat, sed Dominus eum de propinquo attendebat.

LECTIO IX.

EXCELSUS enim Dominus, et humilia respicit: excelsos autem, qualis erat ille Phariseus, a longe cognoscit. Excelsa quidem Deus a longe cognoscit, sed non ignoscit. Adhuc audi humilitatem publicani. Parum est, quia de longinquo stabat; nec oculos suos ad caelum levabat: ut aspiceretur, non aspiciébat: respicere sursum non audébat: premebat conscientia, spes sublevabat. Adhuc audi: Percutiébat pectus suum. Pœnas a se ipso exigébat: propterea Dominus confitenti parcébat. Percutiébat pectus suum, dicens: Domine, propitius esto mihi peccatori. Ecce qui rogat. Quid miraris, si Deus ignoscit, quando ipse agnoscit?

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Stans a longe Publicanus, nolébat oculos ad caelum levare, sed percutiébat pectus suum; dicens: Deus, propitius esto mihi peccatori.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Descendit hic justificatus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exalvat, humiliabitur: et qui se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA XI

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui abundantia pietatis tuae, et mérita supplicum excédís et vota: effunde super

nos misericórdiam tuam; ut dimittas quæ consciéntia mé-
tuit, et adicias quod oratio
non præsumit. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii
secundum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 7. d

In illo témpore: Exiens Jesus
de finibus Tyri, venit per Si-
donem ad mare Gálilææ, inter
médios fines decapóleos. Et ré-
liqua.

Homilia sancti Gregórii

Papæ.

Homil. 10. lib. 1. in Ezech.

ante médium.

Quid est, quod créator óm-
nium Deus, cum surdum
et mutum sanare voluisset, in
aures illius suos digitos misit,
et expuens linguam ejus téti-
git? Quid per digitos Redem-
ptóris, nisi dona sancti Spíri-
tus designántur? Unde cum in
álio loco ejecisset dæmónium,
dixit: Si in digito Dei ejicio dæ-
mónia, profecto pervénit in
vos regnum Dei. Qua de re per
Evangelístam álium dixisse de-
scribitur: Si ego in Spíritu Dei
ejicio dæmones, igitur pervé-
nit in vos regnum Dei. Ex quo
utróque loco colligitur, quia
dígitus Spíritus vocátur. Digi-
tos ergo in aurículas mittere,
est per dona Spíritus sancti
mentem surdi ad obediéndum
aperire.

LECTIO VIII.

Quid est vero, quod expuens
linguam ejus tétigit? Sa-
liva nobis est ex ore Redem-
ptóris, accepta sapiéntia in

elóquio divíno. Salíva quippe
ex capite défluít in ore. Ea
ergo sapiéntia, quæ ipse est,
dum lingua nostra tángitur,
mox ad prædicatiónis verba
formátur. Qui suspiciens in
cælum, ingémuit: non quod
ipse necessárium gémitum ha-
béret, qui dabat quod postu-
lábat: sed nos ad eum gé-
mere, qui cælo præsidet, dó-
cuit: ut et aures nostræ per
donum Spíritus sancti aperiri,
et lingua per salivam oris, id
est, per sciéntiam divínæ locu-
tiónis, solvi debeat ad verba
prædicatiónis.

LECTIO IX.

Cui mox, Ephphetha, id est,
adaperire, dicitur: et sta-
tim apértæ sunt aures ejus, et
solútum est vinculum linguæ
ejus. Qua in re notándum est,
quia propter clausas aures dic-
tum est, adaperire. Sed cui
aures cordis ad obediéndum
apértæ fuerint, ex subsequénti
proculdúbio étiam linguæ ejus
vinculum solvitur: ut bona
quæ ipse fécerit, étiam faciéndã
áliis loquátur. Ubi bene addi-
tur: et loquebátur recte. Ille
enim recte loquitur, qui prius
obediéndò fécerit, quæ lo-
quéndò ádmonet esse faciéndã.

Te Deum laudámus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 5. Cum
transisset Dóminus fines Tyri,
surdos fecit audire, et mutos
loqui.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Bene-
omnia fecit, et surdos fecit au-
dire, et mutos loqui.

DOMINICA XII
POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fídelibus tuis digne et laudabiliter serviatur: tribue quæsumus nobis; ut ad promissiones tuas sine offensione currámus. Per Dóminum nostrum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10. d*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Beati oculi, qui vident quæ vos videtis. Dico enim vobis, quod multi Prophætæ et reges voluerunt videre quæ vos videtis, et non viderunt. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Lib. 3. Cap. 43. in Lucæ 10.

NON oculi Scribarum et Pharisæorum, qui corpus tantum Dómini videre; sed illi beati oculi, qui ejus possunt cognoscere sacramenta, de quibus dicitur: Et revelasti ea parvulis. Beati oculi parvulorum, quibus et se et Patrem Filius revelare dignatur. Abraham exultavit ut videret diem Christi: et vidit, et gavisus est. Isaias quoque, et Michæas, et multi alii Prophætæ viderunt glóriam Dómini: qui et propterea Videntes sunt appellati: sed hi omnes a longe aspicientes et salutantes, per speculum, et in ænigmate viderunt.

LECTIO VIII.

APÓSTOLI autem in præsentiarum habentes Dóminum, convalescentesque ei, et quæcúmque voluissent interrogando discentes, nequaquam per Angelos, aut varias visionum species opus habebant doceri. Quos vero Lucas multos Prophætæ, et reges dicit, Matthæus apertius Prophætæ et justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentationum suarum motibus non consentiendo succumbere, sed regendo præesse noverunt.

LECTIO IX.

ET ecce quidam Legisperitus surrêxit, tentans eum, et dicens: Magister, quid faciêdo vitam æternam possidêbo? Legisperitus, qui de vita æterna Dóminum tentans interrogat, occasionem, ut reor, tentandi de ipsis Dómini sermônibus sumpsit, ubi ait: Gaudete autem quod nómína vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatione declarat, quam vera sit illa Dómini confessio, qua Patri loquitur: Quod abscondisti hæc a sapiéntibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis.

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 8. Magister, quid faciêdo vitam æternam possidêbo? At ille dixit ad eum: In Lege quid scriptum est? Quómo do legis? Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Homo

quidam descendebat ab Jerúsalem in Jéricho, et incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum; et plagis impositis abiierunt, semivivo relicto.

DOMINICA XIII

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, et charitátis augmentum : et ut mereamur assequi quod promittis; fac nos amare quod præcipis, Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 17. c*

In illo tempore : Dum iret Jesus in Jerúsalem, transibat per médiam Samariam, et Galilæam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 2. quæst. Ev. cap. 40.

DE decem leprosis, quos Dóminus ita mundavit, cum ait : Ite, osténdite vos sacerdotibus, quæri potest, cur eos ad sacerdotes miserit, ut cum irent, mundarentur. Nullum enim eorum, quibus hæc corporalia beneficia præstitit, invenitur misisse ad sacerdotes, nisi leprosos. Nam et illum a lepra mundaverat, cui dixit : Vade, osténde te sacerdotibus, et offer pro te sacrificium quod præcepit Móyses, in testimonium illis. Quærendum igitur est quid ipsa lepra significet :

Æstiva.

non enim sanati, sed mundati dicuntur, qui ea caruerunt. Coloris quippe visum est, non valetudinis, aut integritatis sensuum atque membrorum.

LECTIO VIII.

LEPROSI ergo non absurde intelligi possunt, qui scientiam veræ fidei non habentes, varias doctrinas profitentur erroris. Non enim abscondunt imperitiam suam : sed pro summa peritia præferunt in lucem, et jactantia sermonis ostentant. Nulla porro falsa doctrina est, quæ non aliqua vera intermiscat. Vera ergo falsis inordinatè permixta, in una disputatione vel narratione hominis tamquam in unius corporis colore apparentia, significant lepram, tamquam veris falsisque colorum fucis humana corpora variantem atque maculantem.

LECTIO IX.

HI autem tam vitandi sunt Ecclesiæ, ut si fieri potest, longius remoti, magno clamore Christum interpellent : sicut isti decem steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes : Jesu præceptor, miserere nostri. Nam et quod præceptorem vocant, (quo nomine nescio utrum quisquam Dóminum interpellaverit pro medicina corporali); satis puto significare, lepram falsam esse doctrinam, quam bonus præceptor abstergit.

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. 1. 1. 7 Cum

transiret Jesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes: Jesu præceptor, miserere nostri.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Unus autem ex illis, ut vidit quod mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, alleluia.

DOMINICA XIV

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

CUSTODI Dómine, quæsumus, Ecclésiã tuã propitiãtionẽ perpétuã: et quia sine te labitur humana mortalitas; tuis semper auxiliis et abstrahatur a nóxiis, et ad salutãria dirigatur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 6. c*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus dõminis servire. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 2. de Sermone Domini in monte, cap. 14.

NEMO potest duobus dõminis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est quod consequenter exponit, dicens: Aut enim unum odio habebit, et alterum diliget: aut alterum patietur, et alterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt: nam, qui sint duo dõmini, deinceps ostendit, cum dicit: Non potes-

tis Deo servire et mammonæ. Mammona apud Hebræos divitiæ appellari dicuntur. Congruit et Punicum nomen: nam lucrum Põnice mammon dicitur.

LECTIO VIII.

SED qui servit mammonæ, illi utique servit, qui rebus istis terrenis merito suæ perversitatis præpositus, magistratus hujus sæculi a Dõmino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, et alterum diliget, id est Deum: Aut alterum patietur, et alterum contemnet. Patietur enim durum et perniciosum dõminum, quisquis servit mammonæ: sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo, et non eum diligit. Quis enim est qui diligit diabolum? sed tamen patitur.

LECTIO IX.

IDEO, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori vestro quid induatis: ne forte, quamvis jam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, et ad ipsa conquirenda nostra detorqueatur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur: id est, ut cum consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus; et ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 8. Nolite solliciti esse, dicentes : Quid manducabimus, aut quid bibemus? scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f Quærite primum regnum Dei et justitiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúia.

DOMINICA XV

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat : et quia sine te non potest salva consistere; tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

Lectio sancti Evangéllii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 7. b*

IN illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiósá. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni
Episcopi.

*Serm. 44. de Verbis Domini,
circa initium.*

DE júvene illo resuscitáto gavisá est mater vidua : de homínibus quotidie in spíritu suscitátis gaudet mater Ecclé-sia. Ille quidem mórtuus erat corpore : illi autem mente. Illius mors visibilis, visibiliter plangebátur : illórum mors invisibilis nec quærebátur, nec

videbátur. Quæsivit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fá-cere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venisset, Apóstolus non diceret : Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

LECTIO VIII.

TRES autem mórtuos invenimus a Dómino resuscitátos visibiliter, millia invisibiliter. Quot autem mórtuos visibiliter suscitáverit, quis nóvit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitor totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus, ea quæ faciébat corporáliter, étiam spiritaliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa quæ faciébat, mira essent videntibus, vera essent intelligéntibus.

LECTIO IX.

QUEMADMODUM qui videt lítt-ras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admirans ápicam pulchritúdinem : sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit ; et est óculis laudátor, mente non cógnotor. Alius autem et laudat artificium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est óm-

nibus, potest, sed etiam legere, quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, et non intellexerunt quid sibi vellent, et quid intelligentibus quodammodo innumerent, mirati sunt tantum, quia facta sunt: alii vero et facta mirati, et intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus, p. 15.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Ibat Jesus in civitatem, quae vocatur Naim: et ecce defunctus

offerebatur filius unicus matri suae.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Propheta magnus surrexit in nobis, et quia Deus visitavit plebem suam.

DOMINICA XVI.

POST PENTECOSTEN.

ORATIO:

TUA nos, quæsumus Dómine, grátia semper et præveniat et sequatur: ac bonis operibus júgiter præstet esse intentos. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA MAII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum infra.

¶ *Notandum quod subsequencia Officia Sanctorum, tam Duplicia, quam Semiduplicia, a die IV Maii usque ad diem XVII inclusive, ponuntur ut translata, quia sæpe ob occurrentiam Festorum Mobilium contingit vel unum vel aliud ex iisdem recitari post Dominicam SS. Trinitatis.*

DIE IV MAII.

IN FESTO

S. MONICÆ VIDUÆ.

Duplex.

Omnia dicuntur de Comuni nec Virginum nec Martyrum, p. c. j, præter ea quæ hic habentur propria : quod et in similibus servatur tam de Apostolis, quam de Martyribus, et Confessoribus, ac Virginibus, nisi aliud assignetur.

ORATIO.

DEUS mœrentium consolator, et in te sperantium salus, qui beate Monicæ piâs lacrymas in conversione filii sui Augustini misericorditer suscepti : da nobis utriusque interuentu peccata nostra deplorare, et gratiæ tuæ indulgentiam invenire. Per Dominum

nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

IN I NOCTURNO.

Leguntur Lectiones de Scriptura occurrente : quod et in aliis Festis servatur, quando in primo Nocturno non assignantur aliæ Lectiones.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MONICA, sancti Augustini dupliciter mater, quia eum et mundo et cœlo peperit : marito mortuo, quem senectute confectum Jesu Christo conciliavit, castam et operibus misericordiæ exercitam viduitatem agebat : in assiduis vero ad Deum orationibus pro filio, qui in Manichæorum sectam inciderat, lacrymas effundebat : quem etiam Mediolanum secuta est : ubi ipsum frequenter hortabatur, ut ad Episcopum Ambrósium se conferret. Quod cum ille fecisset, ejus et publicis concionibus, et privatis colloquiis Catholicæ fidei veritatem edoctus, ab eodem baptizatus est.

¶ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera

tua. *ÿ.* Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospère procéde, et regna. Et dedúceſ.

LECTIO V.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberina constitissent, incidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecisset, ut se collégit : Ubi, inquit, eram? Et astántes intuens : Pónite hic matrem vestram : tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini memineritis mei. Nono autém die, beáta mülíer ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est : quod póstea, Martíño Quinto summo Pontífice, Romam translátum in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

ñ. Dilexísti justitiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. *ÿ.* Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Ex lib. 9. Confess., cap. 12.
SUBDIT vero Augustínus de matris morte disserens : Neque enim decére arbitrabámur funus illud quæstibus lacrymósis, gemitibusque celebráre, quia illa nec misere, nec omnino moriebátur : hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibusque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducebam in pristinum sensum ancillam tuam, conversatióneque ejus plam

in te et sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua súbito destitútus sum, et libuit flere de illa et pro illa ; et si quis peccátum invénerit, flevisse me matrem meam exígua parte horæ ; matrem óculis meis mórtuam quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis viverem, non irrideat : sed pótius, si est grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

ñ. Fallax grátia, p. cvij.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelíi secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 7. b

In illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi.

Sermone 44, de Verbis Domíni, circa initium.

DE júvene illo resuscitato degavisa est mater vídua : de homínibus in spírítu quotidie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore : illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebátur : illórum mors invisibilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsivit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venisset,

Apóstolus non diceret : Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

ñ. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. †. Gustávit, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extingúetur in nocte lucérna ejus. Et panem.

LECTIO VIII.

TRES autem mórtuos invenimus a Dómino resuscitatos visibilliter, millia invisibilliter. Quot autem mórtuos visibilliter suscitáverit quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus, quæ si scriptaessent, árbitor totum mundum non posse líbrós cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus, ea quæ faciébat corporáliter, étiam spiritaliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

ñ. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contempsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. †. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem,

LECTIO IX.

QUEMADMODUM qui videt litteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admirans ápicum pulchritúdinem : sed quid sibi velint, quid indicent illi ápices, nescit ; et est óculis laudátor, mente non cógnotor. Alius autem et laudat artificium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est omnibus, potest ; sed étiam légere, quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innérent, mirati sunt tantum quia facta sunt : álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus, p. 15.

DIE V MAII.

IN FESTO

S. PII V, PAPÆ ET CONF.

Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris Pontificis, p. xlix, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui ad conteréndos Ecclesiæ tuæ hostes, et ad divinum tuum reparándum, beátum Pium Pontificem Máximam eligere dignátus es : fac nos ipsius deféndi præsidii ; et ita tuis inhærére obséquii, ut ómnium hóstium su-

perátis insidiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculorum. Amen.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Pius in oppido Insúbriae, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum familia, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingressus est. Erat in eo admirábilis patientia, profúnda humilitas, summa vitæ austéritas, continuú oratiónis stúdiú, et reguláris observántiæ, ac divini honóris ardentissimus zelus. Philosophiæ vero ac Theológiæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingéni auditórum fructu hábuit. Inquisitóriis officium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrimine, ab hæresi tunc grassánte inmúnes servávit.

ñ. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ý. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus,

LECTIO V.

A PAULO Quarto, cui ob exímias virtútes carissimus erat, ad Nepesinum et Sutrinum Episcopátum promotus, et postbiénium inter Románæ Ecclesiæ Presbyteros Cardinales adscriptus fuit. Tum ad Ecclesiám Montis Regális in Subalpínis a Pio Quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsisse cognovisset, totam Diocésim lustrávit, rebusque compósitis Romam réversus, gravissimis expédiendis negótiis applicátus, quod justum erat Apostólica libertáte, et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratione, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdiú, in Ecclesiástica disciplina restituénda indefessus labor, in extirpándis erróribus assidua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indeficiens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robor invictum.

ñ. Pósi adiutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ý. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

SELIMUM Turcárum tyránum multis elátum victóriis, ingénte comparáta classe ad Echinadas insulas non tau

armis, quam fuis ad Deum præcibus devicit. Quam victoriam ea ipsa hora, qua obtenta fuit, Deo revelante, cognovit, suisque familiaribus indicavit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditionem moliretur, in gravem morbum incidit, et acerbissimis doloribus patientissime toleratis, ad extrema deveniens, cum Sacramenta de more suscepisset, animam Deo placidissime reddidit anno millésimo quingentésimo septuagésimo secundo, ætatis suæ sexagésimo octavo, cum sedisset annos sex, menses tres, dies viginti quatuor. Corpus ejus in Basilica sanctæ Mariæ ad Præsepe summa fidélium veneratione colitur, multis a Deo ejus intercessione patratis miraculis. Quibus rite probatis, a Cleménte Undécimo Pontífice Máximo Sanctorum número adscriptus est.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Homo peregre, ut in Communi Confess. Pontif., primo loco, p. lvij.

DIE VI MAIL.

IN FESTO

SANCTI JOANNIS

ANTE PORTAM LATINAM.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apostolorum, p. ij, præter illa quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis. Ant. t. 4. In ferventis olei dolium missus beatus

Joannes Apóstolus, divina se protegente grátia illæsus exivit.

ORATIO.

DEUS, qui cónspicis, qui nos undique mala nostra perturbant: præsta quæsumus; ut beati Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beati Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 1.

Quod fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostræ contrectaverunt de verbo vitæ, et vita manifestata est, et vidimus, et testamur, et annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis: quod vidimus, et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Jesu Christo. Et hæc scribimus vobis, ut gaudeatis, et gaudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiamus vobis: Quóniam Deus lux est, et tenebræ in eo non sunt ullæ.

ñ. Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio lupórum, dicit

Dóminus : * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. *ÿ.* Dum lucem habétis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte ergo.

LECTIO II.

Si dixerimus quóniam societatem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentimur, et veritatem non facimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societatem habémus ad invicem et sanguis Jesu Christi Filii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixerimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et veritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remittat nobis peccáta nostra : et emúndet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quóniam non peccávimus, mendacem facimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

ñ. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus : et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. *ÿ.* Et inveniétis réquiem animabus vestris. Jugum.

LECTIO III. *Cap. 2.*

FILIOLI mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum, et ipse est propitiatio pro peccátis nostris, non pro nostris autem

tantum, sed étiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est : et in hoc veritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfectá est : et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

ñ. Dum stetéritis, *p. vj.*

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Joviniánnum.

LECTIO IV. *Lib. 1.*

JOANNES Apóstolus, unus ex discipulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi virginem repéerat, virgo permánsit : et ideo plus amáture a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu : et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intéroget : et post resurrectionem, nuntiánte Maria Magdaléne quod Dóminus resurrexisset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit : cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in littore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent : solus virgo virginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

ñ. Vidi conjunctos viros ha-

bentes splendidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ý. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

LECTIO V.

Fuir autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclesiás ut magister : Evangelísta, quia librum Evangelíi cóndidit, quod, excépto Matthæo, álíi ex duódecim Apóstoli non fecérunt : Prophéta : vidit enim in Pathmos insula, in qua fúerat a Dómitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infinita futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertullíanus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólum, púrior et vegétior exiverit, quam intráverit.

ñ. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ý. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejectionem nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

LECTIO VI.

Sed et ipsum ejus Evangélium multum distat a ceteris. Matthæus quasi de hómine

incipit scribere : Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham : Lucas, a sacerdotio Zachariæ : Marcus a Prophetía Malachiæ et Isaïæ. Primus habet faciém hóminis, propter genealogíam : secundus faciém vituli, propter sacerdotium : tertius, faciém leónis, propter vocem clamántis in deserto : Paráte viam Dómini ; rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pervénit, dicens : In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

ñ. Isti sunt, p. ix.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelíi secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 20. c

In illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áliquíd ab eo. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 5. Comment. in Matth. cap. 20.

Unde opinióem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut, cum Dóminus dixerit : Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdotum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum, et ignominiam passióis tíméntibus discipulis nuntiáret, illa glóriam postu-

let triumphantis? Hac, ut reor, ex causa, quia post omnia dixerat Dominus: Et tertia die resurget; putavit eum mulier post resurrectionem illico regnaturum, et hoc quod in secundo adventu promittitur, in primo esse complendum: et aviditate feminea presentia cupit, immemor futurorum.

ñ. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo; * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ý. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

LECTIO VIII.

MATER postulat, et Dominus discipulis loquitur: intelligens preces ejus ex filiorum descendere voluntate. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Calicem in Scripturis divinis, passionem intelligimus, juxta illud: Pater, si possibile est, transeat a me calix iste. Et in Psalmo: Quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. Statimque infert quis iste sit calix: Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ý. Sancti per fidem vicerrunt regna, operati sunt justitiam.

Quorum. Gloria Patri. Quorum.

LECTIO IX.

QUERITUR, quomodo calicem martyrii filii Zebedaei, Jacobus videlicet et Joannes biberint, cum Scriptura narret, Jacobum tantum Apostolum ab Herode capite truncatum; Joannes autem propria morte vitam finierit. Sed si legamus Ecclesiasticas historias, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in ferventis olei dolium, et inde ad suscipiendam coronam Christi athleta processerit, statimque relegatus in Pathmos insulam sit: videbimus martyrio animum non defuisse, et biberisse Joannem calicem confessionis, quem et tres pueri in camino ignis biberunt, licet persecutor non fuderit sanguinem.

Te Deum laudamus, p. 15.

DIE VII MAII.

IN FESTO

S. STANISLAI,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx, praeter sequentia.

ORATIO.

DEUS, pro cuius honore gloriosus Pontifex Stanislaus gladiis impiorum occubuit: presta quaesumus; ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suae salutarem consequantur effectum. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

STANISLAUS Polónus, apud Cracóviam nóbili genere natus, et piis paréntibus, qui ántea per annos triginta stériles, illum a Deo précibus impetrárunť, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adolésceus bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra Cánonum et Theologíæ doctrína profécit: paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distribuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia Cánónicus Cracoviénsis, et Concionátor factus a Lampérto Episcopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcipue misericórdia in páuperes enituit.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tu távit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. ý. Descendítque cum illo in fóveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

ERAT tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illius notam libidinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in iudicium coram se vocári curat,

Æstiva.

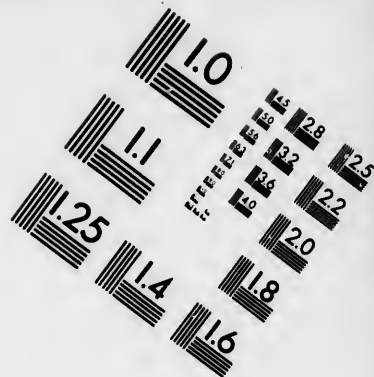
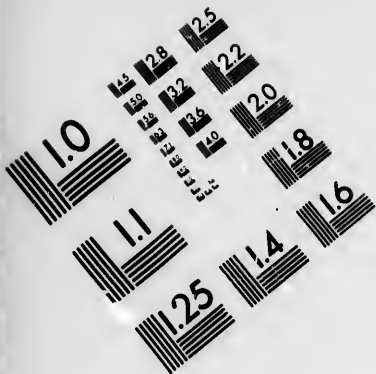
tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine cómerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritatem dicere timérent, spondet Episcopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obierat, intra dies tres in iudicium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto triduo jejúniis et oratióni incúmbit: ipso sponsiónis die post oblátum Missæ sacrificium, Petrum e sepúlchro súrgere jubet: qui statim redivívus, Episcopum ad régium tribunal eúntem séquitur, ibique rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab Episcopo persolúto, testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

ñ. Desidérium ánima: ejus tribuisti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ý. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. Et voluntáte.

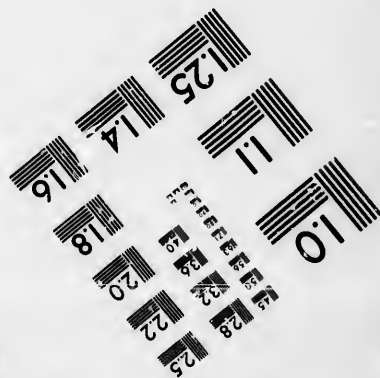
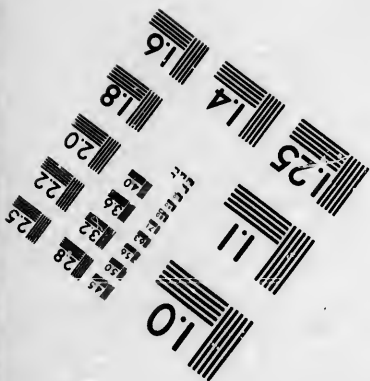
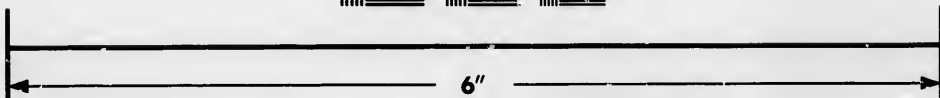
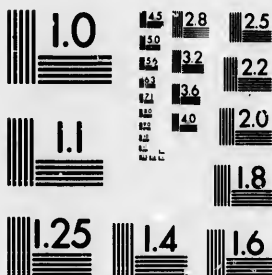
LECTIO VI.

AT Bolesláum frustra sæpe admónítum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiám immíttit, ut sanctum Episcopum confóndiant; qui ter conáti, occúltavi, tertio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex Sacerdotem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offerén-

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 28
1.8 22
2.0 20
2.5 18
3.2 16
3.6 15
4.5 14
5.6 13
7.1 12
9.0 11
11.3 10
14.3 9
18.0 8
22.5 7
28.0 6
36.0 5
45.0 4
56.3 3
70.0 2
88.0 1

1.5 28
1.8 22
2.0 20
2.5 18
3.2 16
3.6 15
4.5 14
5.6 13
7.1 12
9.0 11
11.3 10
14.3 9
18.0 8
22.5 7
28.0 6
36.0 5
45.0 4
56.3 3
70.0 2
88.0 1

tem, sua manu obrúncat : corpus membrátim concisum, et per agros projectum, áquilæ a feris mirabiliter defendunt. Mox Canónici Cracovienses sparsa membra, noctúrni de cœlo splendóris indicio colligunt, et suis lóeis apte dispónuunt : quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestigia extárent. Multis præterea miraculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem : quibus permótu Innocéntius Quartus summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit.

ñ. Stola jucunditátis induit cum Dóminus : * Et coronati pulchritúdinis posuit super caput ejus. †. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et coronam. Glória Patri. Et coronam.

IN III NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Pape, in Evang. Si quis venit, de Comuni unius Martyris, primo loco, p. xxviiij.

DIE VIII MAII.

IN APPARITIONE

S. MICHAELIS ARCHANGELI.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. Stetit Angelus, cum reliquis de Laudibus, p. 336.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 121, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 125.

CAPITULUM. Apoc. 1.

SIGNIFICAVIT Deus quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit.

HYMNUS.

TE splendor et virtus Patris, Te vita, Jesu, córdium, Ab ore qui pendent tuo, Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa millium Ducum coroná militat : Sed explicat victor Crucem Michael salútis signifer.

Draconis hic diram caput In ima pellit tartara, Ducémque cum rebéllibus Cœlesti ab arce fulminat.

Contra ducem superbæ Sequámur hunc nos Principem,

Ut detur ex Agni throno Nobis coroná glóriæ.

Patri, simúlque Filio, Tibique sancte Spiritus, Sicut fuit, sit júgiter Sæclum per omne glória.

Amen.

†. Stetit Angelus juxta aram templi. ñ. Habens thuribulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Dum sacrum mystérium cerneret Joannes, Archángelus Michael tuba cécinit : Ignosce Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui miro ordine Angelórum ministéria, homi-

númque dispensas : concède propítius ; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Archangelórum Dóminum, * Venite adóremus.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymnus. Te splendor, ut supra, p. 326.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Michael descendebat de cœlo.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terrá !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum ?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituisti eum super ópera manuum tuárum.

Omnia subjecisti sub peditibus ejus, * oves et boves univérſas : insuper et pécora campi ;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terrá !

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Michael descendebat de cœlo.

Ant. t. 2. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

PSALMUS 10.

IN Dómino confido : quómodo dicitis animæ meæ : * Transmígra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatóres lí-

queos : * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim et Seraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Ant. t. 4. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angeli.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum : * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificent :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Ant. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angeli.

ÿ. Stetit Angelus juxta aram

templi. ñ. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Danièle Propheta.

LECTIO I. *Cap. 7. c*

ASPICIEBAM donec throni positi sunt, et antiquus dierum sedit : vestimentum ejus candidum quasi nix, et capilli capitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flammæ ignis : rotæ ejus ignis accensus. Fluvius igneus rapidusque egrediebatur a facie ejus. Millia millium ministrabant ei, et decies millies centena millia assistebant ei : judicium sedit, et libri aperti sunt. Aspicebam propter vocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur : et vidi quoniam interfecta esset bestia, et perisset corpus ejus, et traditum esset ad comburendum igni.

ñ. Factum est silentium in cælo, dum committeret bellum draco cum Michaelæ Archangelo : * Audita est vox millia millium dicentium : Salus, honor, et virtus omnipotenti Deo. ÿ. Millia millium ministrabant ei, et decies centena millia assistebant ei. Audita est.

LECTIO II. *Cap. 10.*

DIE autem vigesima et quarta mensis primi eram juxta fluvium magnum, qui est Tigris. Et levavi oculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestitus lineis, et renes ejus accincti auro obrizo : et corpus ejus quasi chrysolithus, et facies ejus velut species fulguris, et

oculi ejus ut lampas ardens : et brachia ejus, et quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi species æris candentis : et vox sermonum ejus ut vox multitudinis. Vidi autem ego Dániel solus visionem : porro viri, qui erant mecum, non viderunt : sed terror nimius irruit super eos, et fugerunt in absconditum. Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc : et non remansit in me fortitudo, sed et species mea immutata est in me, et emarcui, nec habui quidquam virium.

℞. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua : et data sunt ei incensa multa : * Et ascendit fumus aromatatum de manu Angeli in conspectu Domini. ̄. In conspectu Angelorum psallam tibi : adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo Domine. Et ascendit fumus aromatatum de manu Angeli in conspectu Domini.

LECTIO III.

ET audivi vocem sermonum ejus, et audiens jacebam consternatus super faciem meam, et vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tetigit me, et erexit me super genua mea, et super articulos manuum mearum. Et dixit ad me : Dániel vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te.

Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metuere Dániel : quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua : et ego veni propter sermones tuos. Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti et uno diebus : et ecce Michael, unus de principibus primis, venit in adjutorium meum, et ego remansi ibi juxta regem Persarum. Veni autem ut docerem te quæ ventura sunt populo tuo in novissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies.

℞. In conspectu Angelorum psallam tibi, et adorabo ad templum sanctum tuum, * Et confitebor nomini tuo Domine. ̄. Super misericordia tua, et veritate tua : quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et confitebor. Glória Patri. Et confitebor.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Michael Archangele, veni in adjutorium populo Dei.

PSALMUS 18.

COELI enarrant glóriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiuntur voces eorum.

In omnem terram exivit

sonus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam : * a summo cælo egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas : * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus permanens in sæculum sæculi : * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum : * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit ? ab oculis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Michael Archágele, veni in adiutorium populo Dei.

Ant. t. 7. r. Michael præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plentúdo ejus ; * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini : * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales, * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Michael præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives.

Archángele,
m pópulo Dei.
Michael præpó-
uem honorifi-
cives.

s 23.
rra, et pleni-
* orbis terrá-
i qui hábitant

er mária fun-
super flúmina

in montem Dó-
s stabit in loco

ibus et mundo
accépit in vano
nec jurávit in

o.
benedictiónem
misericórdiam

no.
rátio quæren-
uærentium fá-

as, principes,
vámmini portæ
introibit Rex

Rex glóriæ? *
et potens : Dó-
prælio.

, principes, ve-
ni portæ æter-
nabit Rex gló-

Rex glóriæ? *
m ipse est Rex

præpósitus pa-
norificant An-

Ant. l. 4. Gloriósus appa-
ruisti in conspéctu Dómini,
proptérea decórem induit te
Dóminus.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in om-
ni tēpore : * semper laus
ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea : * áudiant mansuéti,
et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum : * et exaltémus nomen
ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exau-
divit me : * et ex ómnibus tri-
bulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illumi-
námmini : * et fácies vestræ non
confundéntur.

Iste páuper clamávit, et Dó-
minus exaudivit eum : * et de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in
circúitu tíméntium eum : * et
eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam
suávis est Dóminus : * beátus
vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus : * quóniam non est
inópia tíméntibus eum.

Divites eguérunt et esurié-
runt : * inquirentes autem Dó-
minum non minuéntur omni
bono.

Veníte filii, audíte me : *
timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-
tam : * diligit dies vidére ho-
nos?

Próhibe linguam tuam a ma-

lo : * et lábia tua ne loquántur
dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num, * inquire pacem, et per-
séquere eam.

Oculi Dómini super justos, *
et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super
faciéntes mala : * ut perdat de
terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dómi-
nus exaudivit eos : * et ex óm-
nibus tribulatióibus eórum li-
berávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde : * et hú-
miles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justó-
rum : * et de ómnibus his li-
berábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia op-
sa eórum : * unum ex his non
conterétur.

Mors peccatórum péssima : *
et qui odérunt justum, delín-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas
servórum suórum : * et non
delinquent omnes qui sperant
in eo.

Ant. Gloriósus apparuisti in
conspéctu Dómini, proptérea
decórem induit te Dóminus.

ŷ. Ascéndit fumus aróma-
tum in conspéctu Dómini.
ñ. De manu Angeli.

LECTIO IV.

BEATUM Michaélem Archán-
gelum sæpius hominibus
apparuisse, et sacrórum libró-
rum auctoritáte, et véteri san-
ctórum traditióne comprobá-
tur. Quamóbrem multis in lo-

cis facti memoria celebratur. Eum ut olim synagoga Judæorum, sic nunc custodem et patrum, Dei veneratur Ecclesia. Gelasio autem Primo Pontifice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radices incolunt Sipontini, Archángeli Michaélis fuit illústris apparitio.

ñ. Hic est Michael Archángelus, princeps militiæ Angelórum : * Cujus honor præstat beneficia populórum, et oratio perducit ad regna cælórum. ý. Archángelus Michael præpósitus paradisi, quem honorificant Angelórum cives. Cujus.

LECTIO V.

FACTUM est enim, ut ex gréibus armentórum Gargáni cujúsdam táurus longe discederet : quem diu conquistum, in áditu spelúnçæ hærentem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut táurum configeret, sagittam emisisset, rétorða sagitta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præsentés, ac deinceps céteros tanto timóre affecisset, ut ad eam spelúnçam própius accédere nemo audéret, Sipontini Episcopum cónsulunt : qui indicto trium diérum jejúnio et oratione, rem a Deo respóndit quæri oportére.

ñ. Venit Michael Archángelus cum multitudine Angelórum, cui tradidit Deus animas sanctorum, * Ut perducatur eas in paradísium exultationis.

ý. Emitte Dómine Spiritum sanctum tuum de cælis, spiritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perducatur.

LECTIO VI.

Post trídium Michael Archángelus Episcopum monet, in sua tutelá esse eum locum, eoque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memoriám adhibéri. Quare Episcopus una cum civibus ad eam spelúnçam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitudinem conformátam vidissent, locum illum divinis officiis celebráre cœperunt : qui multis póstea miraculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácus Papa Romæ in summo Circo sancti Michaélis Ecclesiám dedicávit tértio Kaléndas Octóbris : quo die étiam ómnium Angelórum memoriám Ecclesia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitíone consecrátus est.

ñ. In témpore illo consúrget Michael, qui stat pro filiis vestris : * Et véniet témpus, quale non fuit, ex quo Gentés esse cœperunt, usque ad illud. ý. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui inventus fuerit scriptus in libro vitæ. Et véniet témpus. Glória Patri. Et véniet témpus.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Angelus Archángelus Michael, Dei nuntius pro animábus justis, allelúia, allelúia.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedi-
cite nómini ejus : * annuntiáte
de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes gló-
riam ejus, * in ómnibus pópu-
lis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
et laudábilis nimis : * terri-
bilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium
dæmónia : * Dóminus autem
cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in
conspéctu ejus : * sanctimónia,
et magnificéntia in sanctifica-
tióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Gén-
tium, afférte Dómino glóriam
et honórem : * afférte Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in
átria ejus : * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus
univérsa terra : * dicite in Gén-
tibus quia Dóminus regnávít.

Eténim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet ter-
ra, commoveátur mare, et ple-
nitúdo ejus : * gaudébunt cam-
pi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia li-
gna silvárum a fácie Dómini,
quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æqui-
táte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Angelus Archángelus
Michael, Dei núnlius pro ani-
mábus justis, allelúia, allelúia.

Ant. t. 8. Data sunt ei in-
cénsa multa, ut adoleret ea
ante altáre áureum, quod est
ante óculos Dómini.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet ter-
ra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justi-
tiam ejus : * et vidérunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adorant sculptilia : * et qui
gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, *
propter judicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite
malum : * custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suórum, de
manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætámmini justí in Dómino : *

et confitēmini memoriæ sanctificationis ejus.

Ant. Data sunt ei incensa multa, ut adolēret ea ante altāre aureum, quod est ante oculos Dōmini.

Ant. t. 1. Multa magnalia de Michaële Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

PSALMUS 102.

BENEDIC ánima mea Dōmino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dōmino : * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimittit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dōminus, * et judicium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserátor et miséricors Dōminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascētur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra, * corrobora-

ravit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dōminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figmētum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dōmini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justitia illius in filios filiórum, * his qui servant testamētum ejus :

Et mēmores sunt mandatórum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dōminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedicite Dōmino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciētes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedicite Dōmino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui faciēt voluntatem ejus.

Benedicite Dōmino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, benedic ánima mea Dōmino.

Ant. Multa magnalia de Michaële Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam,

ŷ. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. R. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 18.

In illo témpore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et reliqua.

Homilia S. Hilárii Episcopi. *Comment. in Matth. cap. 18.*

Non nisi reversos in naturam puerórum introire regnum cælórum Dóminus docet: id est, per simplicitatem puerilem vitia cõporum nostrórum animæque revocanda. Púeros autem, credentes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, próximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non odérunt, non mentiuntur, dictis credunt; et quod audiunt, verum habent. Reveréndum igitur est ad simplicitatem infántium; quia in ea collocati, spéciem humilitátis Dominicæ circumferemus.

R. In conspéctu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobiscum est. ŷ. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua. Angelus enim.

Bened. Quorum Festum cõlimus.

LECTIO VIII.

Vix huic mundo a scándalis. Humilitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humana, quod sub deformitate crucis æternæ glóriæ Dóminum noluit accipere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepisse Christum? Ideo vero necesse esse ait venire scándala; quia ad sacramentum reddendæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humilitas esset explenda.

R. Michael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei. * Stetit in auxilium pro animábus justis. ŷ. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

LECTIO IX.

Videte ne contemnátis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mútui amoris imposuit, ad eos præcipue, qui vere in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hóminis venit salvare quæ perditæ sunt. Ergo et Filius hóminis salvat, et Deum Angeli vident; et Angeli pusillórum præsentunt fidélium oratióibus. Præesse Angelos absolutá auctoritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiónes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculose ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisibilem

Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervéhúntur.

Te Deum laudámus, p. 13.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 4. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 7. r Dum præliarétur * Michael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

Ant. t. 8. Archángele Michael, * constitui te principem super omnes ánimas suscipiéndas.

Ant. t. 8. Angeli Dómini Dóminum benedicite in ætérnum.

Ant. t. 7. Angeli, * Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

CAPITULUM. *Apoc. 1.*

SIGNIFICAVIT Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

HYMNUS.

CHRISTE sanctórum decus Angelórum,
Gentis humanæ Sator et Redemptor,

Cœlitum nobis tribuas beátas Scándere sedes.

Angelus pacis Michael in gædes

Cœlitus nostras véniat, serénæ Auctor ut pacis lacrymósa in orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes

Pellat antiquos, et amica cœlo, Quæ triumphátor státuit per orbem,

Templa revisat.

Angelus nostræ médicus salutis

Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes

Sanct ægrótos, dubiósque vitæ Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,

Et sacer nobis chorus Angelórum

Semper assistat, simul et micántis

Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque sancti

Spiritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum. Amen.

̄. Stetit Angelus juxta aram templi. ̄. Habens thuribulum áureum in manu sua.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Factum est siléntium in cœlo, dum draco committeret bellum : et Michael pugnávít cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius ; ut a quibus tibi mi-

nistrántibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Dum præliarétur.

Capitulum, Significávit, *ut supra, ad Laudes.*

ñ. br. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. *ÿ.* Habens thuribulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

ÿ. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. *ñ.* De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Ant. Archángele Michael.

CAPITULUM. Apoc. 8. c.

AUDIVI vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum millia millium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

ñ. br. Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit. *ÿ.* De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit.

ÿ. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. *ñ.* Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Ant. Angeli.

CAPITULUM. Apoc. 12. b.

FACTUM est prælium magnum in cœlo: Michael et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et angeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

ñ. br. In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. *ÿ.* Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.

ÿ. Adoráte Deum. *ñ.* Omnes Angeli ejus.

AD II VESPERAS.

Ant. Stetit Angelus, *cum reliquis de Laudibus.*

Psalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, p. 121, *et loco ultimi, Psalm.* Confitébor tibi... quóniam, p. 136.

Capit., Significavit Deus.

Hymnus, Te splendor, *ut in I Vesperis*, p. 326.

ÿ. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. *ÿ.* Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Princeps gloriosissime, Michael Archángele, esto memor nostri: hic, et ubique semper precáre pro nobis Filium Dei, allelúia, allelúia.

Oratio, Deus, qui miro, *ut supra*, p. 336.

DIE IX MAII.

IN FESTO

S. GREGORII NAZIANZENI, EPISC., CONF., ET ECCL. DOCTORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, *præter sequentia.*

Ad Magnif. in utrisq. Vesp. Ant. t. 2. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei,

ORATIO.

DEUS, qui pópulo tuo aeternæ salutis beatum Gregórium ministrum tribuisti : præsta quæsumus ; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS, nóbilis Cappa-
dox, ex singulári diviná-
rum litterárum sciéntia Theó-
logi cognómen consecútus, Na-
ziánzi in Cappadócia natus,
Athénis in omni disciplinárum
géneré una cum sancto Basilio
eruditus, ad stúdia sacrárum
litterárum se convértit, in
quibus se in cœnóbio per
aliquot annos exercuerunt, il-
lárurum senténtiam non ex pró-
prio ingenio, sed ex majórum
ratione et auctoritaté interpre-
tantes. Qui cum doctrina et
vitæ sanctitaté florérent, vocáti
ad munus prædicandæ Evan-
gélicæ veritatís, plúrimos Jesu
Christo filios peperérunt.

ñ. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea au-
xiliábitur ei. ý. Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius in-
iquitatís non nocébit ei. Manus
enim.

LECTIO V.

GREGORIUS igitur aliquándo
domum revérsus, primum
Sasimórum Episcopus créatus

est, deinde Nazianzénam Ecclé-
siam administrávit. Tum Con-
stantinópolis ad eam regén-
dam Ecclésiám accersitus, cum
civitátem hæresum purgátam
erróribus ad Cathólicam fidem
reduxisset, quod ei summum
ómnium amórem conciliáre
debébat, multórum parávit in-
vidiam. Itaque cum inter Episco-
pos magna proptérea esset facta
seditio, sponte cedens Episcopá-
tu, illud Prophétæ dictum usur-
pávit : Si propter me commóta
est ista tempéstas, dejicite me
in mare, ut vos jactári desiná-
tis. Quare Naziánzum revérsus,
cum illi Ecclésiæ Eulálium præ-
ficiéndum curásset, totum se
ad contemplationem et scripti-
onem divinárum rerum contulit.

ñ. Pósui adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ý. Inveni
David servum meum : óleo
sancto meo unxi eum. Manus
enim.

LECTIO VI.

SCRIPSIT autem multa et so-
lúta oratione et versibus,
mirábili pietáte et eloquéntia :
quibus doctórum hóminum,
sanctorúmque judicio id asse-
cútus est, ut nihil in illis, nisi
ex veræ pietátis et Cathólicæ
religiónis régula reperiátur :
nemo quidquam jure vocáre
possit in dúbium. Consubstan-
tialitátis Filii fuit acérrimus
propugnátor. Ut autem vitæ
laude nemo ei præpósitus est,
sic et orationis gravitaté omnes

fácilē superávit. In iis scribēdi ac legēdi stúdiis ruri vitam Mónachi exércens, Imperatóre Theodosio ad cœlestem vitam sēnio confectus migrávit.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evangelium, Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum, p. lxxvj.

DIE X MAII.

IN FESTO

S. ANTONINI,

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., p. xlix, præter sequent. In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

SANCTI Antonini, Dómine, Confessoris tui atque Pontificis méritis adjuvémur : ut sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANTONINUS, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futuræ sanctitátis spécimen exhibuit. Annum agens sextum décimum, Religiónem Prædicatórum amplexus, cœpit éxinde máximis claræ virtútibus. Otio perpétuum bellum indixit, post noctúrnum brevem somnum primus matutinis præcibus ad-

erat; quibus persolutis, reliquum tempus noctis orationibus, aut certe lectioni, et scriptiõni librõrum tribuébat; et si quando importunior fessis membris somnus obréperet, ad parietem paululum declinato capite, ac tantisper discusso somno, mox sacras vigilias avidius repetébat.

ñ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

DISCIPLINÆ reguláris sui ipsius seyerissimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritudine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabulato cubábat : cilicio semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incinctus, virginitatem intégrime semper coluit. In explicandis consiliis tantæ dexteritatis fuit, ut communi elógio Antoninus consiliõrum diceretur. Adeo autem in eo humilitas enituit, ut étiam Cœnóbiis, ac Provinciis præfectus abjectissima monasterii officia demississime obiret. Ab Eugénio Quarto Florentinus Archiepiscopus renuntiátus, ægerrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefactus, ut Episcopátum acciperet, acquiévit.

ñ. Pósui adiutorium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inve-

ni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

In eo munere vix dici potest, quantum prudentia, pietate, charitate, mansuetudine, et sacerdotali zelo excelluerit. Illud mirandum tantum ingenio valuisse, ut omnes ferme scientias per se nullo adhibito præceptore absolutissime didicerit. Tandem post multos labores, multis etiam editis insignis doctrinæ libris, sacra Eucharistia et Unctione percèpta, completus Crucifixi imaginem, mortem lætus aspexit sexto Nonas Maii, millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miraculis vivens et post mortem conspicuus, Sanctorum numero adscriptus est ab Adriano Sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tertio.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Pape in Evangel., Homo peregre, de *Communi*, primo loco, p. lvij.

DIE XII MAII.

IN FESTO

SS. NEREI, ACHILLEI,
ET DOMITILLÆ, VIRGINIS,
ATQUE PANCRATII,
MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, p. xxxv, *exceptis iis que hic sunt propria.*

ORATIO.

SEMPER nos Dómine Mátyrum tuórum Nerei, Achillei, Do-

mitillæ, atque Pancratii sóveat, quæsumus, beata solémnitas: et tuo dignos reddat obsequio. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NEREUS et Achilleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitillæ, a beato Petro una cum ipsa, ejusque matre Plautilla, baptizati, cum Domitillæ persuasissent, ut virginitatem suam Deo consecraret, ab ejus sponso Aureliano tamquam Christiani accusati, ob præclaram fidei confessionem in Póntiam insulam relegantur: ubi ad quæstionem iterum vocati, et verbéribus cæsi, mox Tarracinam perducti, a Minúcio Rufo equitico et flammis cruciati, cum constanter negarent se a sancto Petro Apóstolo baptizatos, ullis tormentis cogi posse ut idólis immolarent, securi percússi sunt: quorum còrpora ab Auspicio eórum discipulo, et Domitillæ educatòre, Romam delata, via Ardeatina sepulta sunt.

ñ. Sancti tui Dómine mirabile consecati sunt iter, serviéntes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida: et in mari Rubro via sine impediménto. †. Quóniam percússit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt, Terra apparuit,

LECTIO V.

FLAUIA Domitilla, virgo Romana, Titi et Domitiani Imperatorum neptis, cum sacrum virginitatis velamen a beato Clemente Papa accepisset, ab Aureliano sponso, Titi Aurelii Consulis filio, delata quod Christiana esset, a Domitiano Imperatore in insulam Pontiam est deportata, ubi in carcere longum martyrium duxit. Demum Tarracinam deducta, iterum Christum confessa, cum semper constantior appareret, sub Traiano Imperatore, iudicis jussu incenso ejus cubiculo, una cum Theodora et Euphrosyna virginibus et collectaneis suis, gloriosi martyrii cursum confecit, Nonis Maii: quarum corpora integra inventa, a Caesario Diacono sepulta sunt. Hac vero die duorum fratrum ac Domitillae corpora ex Diaconia sancti Adriani simul translata, in ipsorum Martyrum Basilicam, tituli Fasciolae, restituta sunt.

¶ Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini. † Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haeredes.

LECTIO VI.

PANCRATIUS, in Phrygia nobili genere natus, puer quatuordecim annorum Romam venit Diocletiano et Maximiano Imperatoribus: ubi a Pontifice Romano baptizatus, et in fide

Christiana eruditus, ob eandem paulo post comprehensus, cum diis sacrificare constanter renuisset, virili fortitudine datis cervicibus, illustrem martyrii coronam consecutus est: cujus corpus Octavilla matrona noctu sustulit, et unguentis delibutum via Aurelia sepelivit.

¶ Tamquam, p. xli.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 4. f

In illo tempore: Erat quidam Regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae. Ex Homilia 28, habita in Basilica horum SS. Martyrum in die natalis eorum.

Quid est quod regulus Domini num rogat, ut ad ejus filium veniat, et tamen ire corporaliter recusat; ad servum vero centurionis non invitatur, et tamen se corporaliter ire pollicetur? Reguli filio per corporalem praesentiam non dignatur adesse, centurionis servo non dedignatur occurrere. Quid est hoc, nisi quod superbia nostra retunditur, qui in hominibus non naturam, qua ad imaginem Dei facti sunt, sed honores et divitias veneramur? Redemptor vero noster ut ostenderet, quia quae alta sunt hominum, despicienda sunt; et quae despecta sunt hominum, despicienda non sunt: ad filium reguli ire noluit, ad

servum centurionis ire paratus fuit.

ñ. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstitērunt in amore fraternitatis, * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. †. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

LECTIO VIII.

INCREPATA est ergo superbia nostra, quæ nescit pensare homines propter homines. Sola, ut diximus, quæ circumstant hominibus, pensat, naturam non aspicit, honorem Dei in hominibus non agnoscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad filium reguli: et tamen venire paratus est ad salutem servi. Certe si nos cuiuspiam servus rogaret, ut ad eum ire deberemus, protinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens: Non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilēscit. Ecce de cælo venit, qui servo in terra occurrere non despicit: et tamen humiliari in terra contēnimus, qui de terra sumus.

ñ. Sancti mei qui in carne positi, certamen habuistis, * Mercēdem labōris ego reddam vobis. †. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercēdem. Glōria Patri. Mercēdem.

LECTIO IX.

NOLITE ergo intra vosmetipsos pensare quod habētis, sed quid estis. Ecce mundus qui

diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, florētem mundum mentis despectu calcaverunt. Erat tunc vita longa, salus continua, opulētia in rebus, fecunditas in propagine, tranquillitas in diuturna pace: et tamen cum in seipso floreret, jam in eorum cordibus mundus aruerat. Ecce jam mundus in seipso aruit, et adhuc in cordibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio, undique percūtimur, undique amaritudinibus replēmur: et tamen cæca mente carnalis concupiscētiæ ipsas ejus amaritudines amamus, fugientem sequimur, labenti inhaeremus.

Te Deum laudamus, p. 15.

DIE XVI MAIL.

IN FESTO

S. UBALDI,

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

AUXILIUM tuum nobis, Domine quæsumus, placatus impēde: et intercessiōne beati Ubaldi Confessoris tui atque Pontificis; contra omnes diaboli nequitas dexteram super nos tuæ propitiatiōnis extēde. Per Dōminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

UBALDUS, Eugúbii in Umbria nobili genere natus, a primis annis pietate et litteris egregie est institutus; jamque adolescens, ut uxorem duceret, sæpe tentatus, numquam tamen a proposito servandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus patrimonium suum pauperibus et Ecclesiis distribuit, et Canonicorum Regularium Ordinis sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquamdiu sanctissime vixit. Cujus sanctitatis opinione evulgata, ab Honório Secundo summo Pontifice, Ecclesiæ Eugubinae invitus præficitur, et Episcopalis consecrationis munere decoratur.

ñ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

LECTIO V.

Ad suam itaque revērens Ecclēsiā, cum de consueta vivēdi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere eo magis eminerē cœpit, quo efficacius aliorum etiā salutem verbo et exēplo procuraret, factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato, lectulo áspero et pauperrimo, Crucis mortificationem jūgiter in suo corpore circumferēbat,

dum inexplēbili orationis studiospiritus quotidie recrearet. Hinc admirabilem illam mansuetudinem est adeptus, qua gravissimas injurias et contumelias non modo æquanimitertulit, verum etiā mirifico dilectionis affectu persecutores suos omni benignitatis testimonio complectebatur.

ñ. Põsui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

BIENNIO antequam ex hac vita migraret, cum diutinis afflictarētur infirmitatibus, inter acerbissimos corporis cruciatus, velut aurum in fornace purgatum, Deo gratias indesinenter agebat. Adveniēte autem sacro Pentecostes die, cum multis annis Ecclesiam sibi commissam summa cum laude gubernasset, sanctis operibus ac miraculis clarus quievit in pace. Quem Cœlestinus Papa Tertius in Sanctorum numerum retulit. Ejus virtus præcipue in effugandis spiritibus immundis elucet. Corpus vero per tot sæcula incorruptum magna fidelium veneratione in patria colitur, quam non semel a præsenti discrimine liberavit.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregre, ut in Communi, primo loco, p. lvij.

DIE XVII MAII.

IN FESTO

S. PASCHALIS BAYLON,

CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxviii, præter ea quæ hic sunt propria.

ORATIO.

DEUS qui beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti: concede propitius; ut quam ille ex hoc divino convivio spiritus percipit pinguedinem, eamdem et nos percipere mereamur. Qui vivis.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PASCHALIS Baylon, pauperibus piisque parentibus in oppido Turris Formosæ Seguntinæ Diocesis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futuræ sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum coelæstium apprime studiosam, pueritiam, atque adulescentiam in gregis custodia transégit: quam ille vivendi rationem ideo præcipue diligebat, quod humilitati fovendæ, ac innocentie conservandæ in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu módicus, in oratione assiduus, tantæque apud coævos, et socios florebat auctoritate, et gratia, ut eorum lites componens,

erróres corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut ómnium parens, et magister máximo stúdio coleretur, ac amarétur: beatus etiam tum a plerisque appellátus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitávit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **Y.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

QUI vero in sæculo, terra nempe deserta, et inaquosa, ádeo feliciter adoléverat, flos convallium, plantátus in domo Dómini mirum ubique sparsit sanctitatis odórem. Igitur Paschalis arrepto vitæ severióri institúto, atque in Ordine Minórum strictióri Observantiæ Discalceatórum cooptátus, exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctesque cogitábat, qua se ratione magis ei magisque conformáret. Ita factum est brevi, ut cum tamquam Seráphicæ perfectiónis exemplar ipsi quoque provecióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili servientium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma reputans, árdua quæque et abjecta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercebat humili-

ignorantiam
iam excitans,
rens, et ma-
ludio colere
beatus etiam
appellatus.

cit illum Do-
mivum cum ab
uctoribus tu-
Et dedit illi
m. y. Justum
per vias re-
illi regnum

v. *CAKALIT*
eculo, terra
a, et inaquó-
adoléverat,
plantatus in
rum ubique
odorem. Igi-
pto vitæ se-
atque in Or-
restrictionis Ob-
catorum coo-
ut gigas ad
uam, totum-
excolendum
esque cogita-
ne magis ei
láret. Ita fa-
t cum tam-
perfectionis
que prove-
sibi propó-
m in humili
constitutus,
eripséma ré-
æque et ab-
téria, véluti
liári sibi dé-
nilaritate su-
bat humili-

tate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctanti nitentem jugi maceratione afflictauit, atque in servitutem redégit; spiritum vero assidua sui abnegatione ferventiorum in dies ad austeriora extendebat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. y. Induit eum Dominus lorice fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

DEIPARAM Virginem, cujus clientelæ se ab ineunte ætate dicaverat, tamquam matrem quotidianis colébat obséquiiis, atque filiáli exorabat fiducia. Porro erga sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum difficile dictu est quam ardenti teneretur devotionis, afféctu, quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in fêretro ad sacræ Hôstiæ elevationem bis oculos rescravit, et clausit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter hæreticos publice palamque professus, multa et gravia ob eam causam perpessus est: crebro etiam ad necem petitus, sed singulâri Dei providentia impiorum manibus ereptus. Sæpe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulci- que languebat amoris deliquo: quo tempore cœlestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis, et illiteratus de mysteriis Fidei diffi-

cillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus eadem, qua prædixerat hora feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem, quo natus fuerat, Festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum Paulus Quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

R. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang., Sint lumbi, ut in eodem Com., primo loco, p. lxxvj.

DIE XVIII MAII.

IN FESTO

S. VENANTII, MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., p. xx, præter sequentia.

¶ *Notandum, quod si ob aliquam causam primæ Vesperæ hujus Festi omittendæ sint, tunc sequens Hymnus, Martyr Dei, dicendus erit ad Matutinum conjunctim cum alio Hymno, Athleta Christi, sub una conclusione, Sit laus Patri. Alias dicatur ut infra.*

IN UTRISQUE VESPERIS.

HYMNUS.

MARTYR Dei Venantius,
Lux et decus Camertium,

Tortore victo et iudice,
Lætus triumphum concinit.

Annis puer, post vincula,
Post carceres, post verbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocentie
Parcit leonum immánitas,
Pedesque lambunt mártiris,
Irae famisque immémores.

Verso deorsum vértice
Haurire fumum cogitur :
Costas utrimque et viscera
Succensa lampas ústulat.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique sancte Spiritus :
Da per preces Venántii
Beata nobis gaudia. Amen.

ORATIO.

DEUS, qui hunc diem beati
Venántii Mártiris tui triúm-
pho consecrásti : exáudi pre-
ces pópuli tui, et præsta ; ut
qui ejus mérita venerámur,
fidei constántiam imitémur.
Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

ATHLETA Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deique amóre saucius
Vitæ pericla déspicit.

Loris revinctus áasperis,
E rupe præceps vólvitur :
Spinéta vultum lánçant :
Per saxa corpus scinditur.

Dum membra raptant márti-
tyris,

Languent siti satellites :
Signo Crucis Venántius
E rupe fontés élicit.

Bellátor o fortissime,
Qui pérfidis tortóribus

E caute præbes póculum,
Nos rore grátie irriga.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, sancte Spiritus :
Da per preces Venántii
Beata nobis gaudia.

Amen.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

VENANTIUS Camers quinde-
cim annos natus, cum
Christiánæ religionis accusa-
rétur apud Antiochum, qui
sub Décio Imperátore Came-
rino præerat, in portá civitá-
tis Præsidi se obtulit : quem
ille pollicitationibus ac terró-
ribus diu tentátum, flagris
cædi et vinculis astringi jus-
sit : sed iis mirabiliter ab An-
gelo solútus, lámpaddingibus pó-
stea adúritur, atque inverso
ore fumo suppósito suspén-
ditur. Ejus constántiam in tor-
méntis demirátus Anastásius
Corniculárius, et quod eum ab
Angelo iterum solútum can-
dida veste supra fumum am-
bulántem vidisset, in Chri-
stum crédidit, et a beáto Por-
phyrio Presbytero cum familia
baptizátus paulo post martyrii
palmam cum eódem promé-
ruit.

ñ. Hónestum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi cla-
ritátem ætérnam. Ÿ. Descen-
ditque cum illo in fóveam : et

in vinculis non dereliquit eum.
Et dedit.

LECTIO V.

AT Venantius Præsidi sistitur, et ab eo iterum frustra tentatus ut Christi fidem desereret, in carcerem conjicitur: quo Attalus Præco mittitur, qui ei dicat se quoque Christianum fuisse, et ei nōmini propterea renuntiāsse, quod cognovisset inane esse fidei commentum, quo Christiani præsētibz se abdicant ob vanam futurorum spem. Verum nobilis Christi athleta callidi hostis insidias non ignorans, diaboli ministrum a se penitus rejecit. Quare ad Præsidem iterum adducto omnes contusi sunt dentes, maxillæque confractæ; atque ita cæsus in sterquilinum dejicitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus, rursus stetit ante judicem: qui, Venantio adhuc loquente, e tribunali cecidit, et in ea voce, Verus est Venantii Deus, nostros deos destruite, exclamans expiravit.

¶ Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dōmine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. † Quoniam præveneristi eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

QUOD cum Præsidi nuntiatum esset, extemplo Venantium leonibus objici jussit,

qui naturali feritate omisso, ad ejus se pedes abjecerunt: interim ille populum Christi fidem edocebat. Quare inde amotus, iterum in carcerem traditur. Cumque postridie Præsidi referret Porphyrius, se per visum noctu populos, quos Venantius aqua tingebat, clarissima luce fulgentes, ipsum vero Præsidem obscurissima caligine opertum vidisse. Præses ira incensus, eum illico capite plecti imperat: deinde Venantium per loca vepribus et carduis consita trahi usque ad vesperam. Is cum semi-animis relictus esset, mane se iterum Præsidi presentavit, cujus jussu statim e rupe precipitatur: sed inde etiam divinitus ereptus, denuo per loca aspera ad mille passus trahitur: ubi militibus siti astuantibus, in proxima convalle, ex lapide, in quo et genuum formam reliquit, sicut etiam nunc in ejus Ecclesia videre licet, Crucis signo a Venantio facto, aquæ manarunt. Eo miraculo plures permoti in Christum crediderunt, quos omnes Præses eo loci una cum Venantio capite feriri jussit. Fulgura et terræmotus eo tempore ita magni fuerunt, ut Præses aufugeret: qui paucis tamen post diebus divinam haud valens effugere justitiam, turpissimam mortem oppetiit. Christiani interim Venantii et aliorum corpora honorifico loco sepelierunt, que Camerini

in Ecclesia Venantio dicata
condita adhuc sunt.

ñ. Stola, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ,
in Evangelium, Si quis venit,
ut in Communi unius Mart.,
primo loco, p. xxviii.

AD LAUDES.

HYMNUS.

DUM nocte pulsa lúifer
Diem propinquam nuntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera

Nam criminum caliginem,
Stygisque noctem depulit :
Veróque cives lúmine
Divinitátis imbuit.

Aquis sacri Baptismatis
Lustrávit ille pátriam :
Quos tinxit unda milites,
In astra misit Mártyres.

Nunc Angelórum párticeps
Adésto votis súpplicum :
Procul repelle crimina,
Tuúmque lumen ingere.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, sancte Spíritus :
Da, per preces Venántii,
Beáta nobis gáudia. Amen.

*Vesperæ a Capitulo de sancto
Petro Cælestino, cum Comme-
moratione S. Venantii Marty-
ris, et sanctæ Pudentianæ Vir-
ginis.*

DIE XIX MAIL.

IN FESTO

S. PETRI COELESTINI,
PAPÆ ET CONFESSORIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontif., p. xlix, præter
ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEUS, qui beátum Petrum
Cælestinum ad summi
Pontificátus ápicem sublimá-
sti, quique illum humilitáti
postpónere docuisti : concéde
propitius; ut ejus exémplo
cuncta mundi despícere, et ad
promissa humilibus præmia
pervenire feliciter mereámur.
Per Dóminum.

*Deinde fit Commem. S. Ve-
nantii Mart.*

Ant. Qui vult venire post
me, ábneget semetípsum, et
tollat crucem suam, et sequá-
tur me.

ÿ. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libáni múlti-
plicábitur.

Oratio, Deus, qui hunc
diem, *ut supra*, p. 346.

*Postea fit Commem. S. Pu-
dencianæ Virginis.*

Ant. Veni sponsa Christi,
áccipe corónam, quam tibi Dó-
minus præparávit in ætérnum.

ÿ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. ñ. Inténde, prospère
procéde, et regna.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutáris
noster : ut sicut de beátæ
Pudentianæ Virginis tuæ festi-
vitáte gaudémus; ita piæ devo-
tiónis erudiámur afféctu. Per.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS, a nómine quo Pón-
tifex est appellátus, Cælesti-

nus dictus, honestis Catholiceque parentibus Asernia in Samnitibus natus, adolescentiam vix ingressus ut animum a mundi illecebris custodiret, in solitudinem recessit. Ibi contemplationibus mentem nutriendam, corpus in servitutem redigens, ferream catenam ad nudam carnem adhibebat. Congregationem, quae postea Coelestinorum dicta est, sub Regula sancti Benedicti instituit. Hinc quasi lucerna supra candelabrum posita, cum abscondi nequiret (Romana Ecclesia diu viduata Pastore) in Petri Cathedram ignorans et absens adscitus, magna novitatis admiratione non minus quam repentino gaudio cunctos affecit. Cum autem in Pontificatus sublimitate collocatus, variis distentis curis, assuetis incumbere meditationibus vix posse cognosceret, oneri pariter et honori voluntarie cessit. Indequae priscam vitae rationem repetens, obdormivit in Domino: ejusque pretiosam mortem Crux praefulgens in aere ante cubiculi ostium reddidit amplius gloriosam. Miraculis multis tam vivens, quam post obitum claruit; quibus rite examinatis, Clemens Quintus, anno postquam decessit undecimo, Sanctorum numero adscripsit.

¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei: ¶ Nihil proficiet

Estiva.

inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

Ex libro Moralium sancti

Gregorii Papae.

LECTIO V.

Lib. 10. c. 16. in c. 12 Job.

DERIBETUR justis simplicitas. Hujus mundi sapientia est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quae falsa sunt, vera ostendere; quae vera sunt, falsa demonstrare. Haec nimirum prudentia usu a juvenibus scitur, haec a pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt: hanc qui nesciunt, subjecti et timidi in alijs mirantur: quia ab eis haec eadem duplicitatis iniquitas nomine palliata diligitur, dum mentis perversitas urbanitas vocatur. Haec sibi obsequentibus praecipit honorum culmina quaerere, adpta temporalis gloriae vanitate gaudere, irrogata ab alijs mala multipliciter reddere: cum vires suppetunt, nullis resistentibus cedere: cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

¶ Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

AT contra, sapientia iustorum est, nil per ostensio-

nem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare, bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quam facere; nullam injuriæ ultionem quaerere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc justorum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis procul dubio stultum putatur: et quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quaerere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percipienti alteram maxillam præbere?

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 19. d.*

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Homilia in natali sancti Benedicti.

PERFECTUS ille est, qui abiens vendit omnia quæ habet, et dat pauperibus, ac veniens

sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in cælis. Unde bene interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nomine laborantes, in alia præmium sperare docuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortalẽ fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

ñ. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus lorica m fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

Et justa prorsus retributio ut qui hic pro Christo humanæ gloriæ celsitudinis neglexerunt, illic a Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, qui a sequendis ejus vestigiis nulla ratione poterant avelli. Nemo autem putet, duodecim tantum Apostolos, quia pro Juda prævaricante Mathias electus est, tunc esse judicatos; sicut nec duodecim solæ sunt tribus Israel judicandæ: alioquin tribus Levi, quæ tertia decima est, injudicata recedet.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ⁊. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis. Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Pudenciana Virgine.

LECTIO IX.

PUDENCIANA Virgo, Pudentis Romani filia, parentibus orbata, cum admirabili pietate Christianam religionem coleret, una cum sorore Praxede pecuniam ex vendito patrimonio redactam pauperibus distribuit, seque jejuniis et orationibus dedit. Cujus etiam opera tota ejus familia, in qua erant nonaginta sex homines, a Pio Pontifice baptizata est. Quod autem ab Antonino Imperatore sancitum erat, ne Christiani publice sacrificia facerent, Pius Pontifex in aedibus Pudencianæ cum Christianis sacra celebrabat. Quibus illa benigne accéptis, quæ ad vitam necessariam essent, suppeditabat. Itaque in his Christianæ pietatis officiis migravit e vita, et in sepulchro patris ad cœmeterium Priscillæ via Salaria sepulta est, décimo quáto Kalendas Junii.

Si hoc Festum contingat transferri, nona Lectio dicitur ut sequitur.

LECTIO IX.

ET Paulus, qui tertius-decimus est Apóstolus, judicandi sorte privabitur, cum ipse dicat: Nescitis quoniam angelos judicabimus, quanto magis sæcularia? Sciendum namque est, omnes qui ad exemplum Apóstolorum sua reliquerunt omnia et secuti sunt Christum, judices cum eo venturos sicut etiam omne mortalium genus esse judicandum. Quia enim duodenario sæpe numero solet in Scripturis universitas designari, per duodecim sedes Apóstolorum omnium numerositas judicantium, et per duodecim tribus Israel universitas eorum, qui judicandi sunt, ostenditur.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commem. sanctæ Pudencianæ Virg.

Ant. Simile est regnum cœlorum homini negotiatóri quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua et comparavit eam.

⁊. Diffusa est gratia in labiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio, Exaudi nos Deus, ut supra, p. 350.

AD II VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Pontifex, terræna non metuit, sed ad cœlestia regna gloriosus migravit.

Deinde fit Commemoratio S. Bernardini, ut infra,

DIE XX MAIL.

IN FESTO

S. BERNARDINI SENENSIS,

CONFESSORIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., p. lxxviii, præter ea quæ hic habentur propria.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

ŷ. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ñ. Stulam gloriæ induit eum.

ORATIO.

DOMINE Jesu, qui beato Bernardino Confessori tuo eximium sancti nominis tui amorem tribuisti: ejus, quaesumus, meritis et intercessione; Spiritum nobis dilectionis benignus infunde. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate ejusdem.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BERNARDINUS Albizésca, nobili Senénsi familia ortus, ab ineunte ætate non obscura sanctitatis dedit indicia; nam a piis paréntibus honeste educatus; neglectis puerilibus ludis, inter prima grammaticæ stúdia, pietatis opéribus animum intendit, jejuniis, orationi, et beatissimæ Virginis cultui præcipue addictus. Misericórdia vero in pauperes fuit insigni: quæ quidem omnia procedente tempore quo

mélius posset excólere, eórum número adscribi voluit, qui Senis in hospitali domo beatæ Mariæ de Scala, Deo inserviunt; unde complures sanctitate célebres viri prodierunt, Ibi corpóris afflictatione, et ægrotantium cura, cum atrox pestilentia grassaretur, incredibili charitate sese exercuit, Inter ceteras autem virtutes, castitatem, egrégia forma repugnante, sanctissime custodivit, adco ut eo præsenté nemo umquam, ne impudentissimus quidem, verbum minus honestum proférre auderet.

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ŷ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

GRAVI morbo tentatus, eo-que ad quatuor menses patientissime tolerato, demum incolumis, de religiosæ vitæ instituto capessendo deliberare cepit; quo ut sibi viam muniret, ædiculam in extréma urbe conduxit; in quam cum sese abdidisset, asperrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assidue orans, ut, quid sibi sequendum esset, ostenderet: quare divinatio factum est, ut beati Francisci Ordinem præ ceteris optaret, in quo humilitate, patientia, aliisque religiósii hominis virtuti-

bus excelluit. Id cum cœnobii Rector animadverteret, jamque antea Bernardini doctrinam, et sacrarum Litterarum peritiam perspèctam haberet, prædicandi onus eidem impôsuit : quo humillime suscepto, cum se minus idôneum agnosceret ob vocis exilitatem ac raucitatem, Dei ope implorata, non sine miraculo ejusmodi impedimento liberatus est.

ñ. Amavit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum : †. Induit eum Dóminus lorícã fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

CUMQUE ea tēpora vitiis criminibusque redundarent, et cruentis factionibus in Italia, divina humanaque omnia permixta essent, Bernardinus urbes atque oppida concursans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in pectore gerebat, collapsam pietatem, morésque, verbo et exemplo, magna ex parte restituit : quo factum est, ut præclaræ civitates eum sibi Episcopum a summo Pontifice postularent : quod ille munus invicta humilitate constantissime rejecit. Denique vir Dei immensis laboribus exhaustis, multis magnisque editis miraculis, libris etiam pie doctèque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexaginta, in urbe Aquila in Vestinis beato sine quievit. Quem

novis in dies coruscantem signis, anno post obitum sexto, Nicolaus Quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Hieronymi Presb. in Evangel. Ecce nos reliquimus, ut in Communi Abbatum, p. lxxxij.

DIE XXV MAII.

IN FESTO

S. GREGORII VII,

PAPE ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS in te sperantium fortitudo, qui beatum Gregorium Confessorem tuum, atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate, virtute constantiæ roborasti : da nobis ejus exemplo, et intercessione ; omnia adversantia fortiter superare. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Urbani Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non tímuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

†. Glória et honore coronasti eum Dómine. ñ. Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

ORATIO.

DEUS, quæsumus omnipotens Deus ; ut qui beati Urbani

Mártiris tui atque Pontificis solémnia colimus, ejus apud te intercessionibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS Papa Séptimus ántea Hildebrándus Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitate, omnique virtútum genere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclesiám. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davidici eleménta oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare; casu formásse narrátur, manum pueri ductánte Númine, quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deinde proféctus sub protectióne Sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclesiæ libertátem a láicis opprésam, ac deprávatos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi Monastério, ubi sub Régula sancti Benedicti austerióris vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, Mónachi hábitum índuens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deservíebat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponéte in salutem plurimórum Ciu-

niaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum Monastérii Sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclesiæ Cardínalis creátus, sub Summis Pontificibus, Leone Nono, Victóre Secúndo, Stéphanó Nono, Nicoláo Secúndo, et Alexándro Secúndo præcipuis munéribus, et legatió nibus perfúnctus est, sanctíssimi, et puríssimi consilii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa Secúndo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Episcopum simoniaca labe inféctum ad sui criminis confessiónem miraculó adégit. Berengárium in Concilio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratiónem compulsi. Cadolái quoque schisma sua virtúte compréssit.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

MORTUO Alexándro Secúndo, invitus, et mœrens unánimi ómnium consénsu, décimo Kalendas Maii, anno Christi millésimo septuagésimo tertio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens óperé, et sermóne, Ecclesiásticæ disciplinæ reparándæ, fidei propagándæ, libertáti Ecclesiæ restituéndæ, extirpándis erroribus, et cor-

debrándus,
 másterii San-
 tuos Urbis
 dum Romá-
 nalis crea-
 tificibus,
 e Secúndo,
 coláo Secú-
 cundo præ-
 et legatió-
 st, sanctis-
 consilii vir
 áno nuncu-
 pa Secúndo
 in Gálliam
 Episcopum
 ctum ad sui
 em mirácu-
 ium in Con-
 d iterátam
 em cómpu-
 ue schisma
 essit.
 id servum
 o meo unxi
 n mea auxi-
 nil proficiet
 illius iniqui-
 ei. Manus

r.
 o Secúndo,
 rens unáni-
 su, décimo
 anno Christi
 esimo tertio,
 eléctus, si-
 domo Dei;
 et sermó-
 disciplinæ
 ropagandæ,
 estituendæ,
 us, et cor-

ruptélis tanto stúdio incúbuit,
 ut ex Apostolorum ætate nullus
 Pontificum fuisse tradátur,
 qui majóres pro Ecclesiá Dei
 labóres, molestiasque pertúle-
 rit, aut qui pro ejus libertate
 ácrius pugnáverit. Aliquot pro-
 vincias a simoniaca labe expur-
 gávit. Contra Henrici Impera-
 toris impios conátus fortis per
 ómnia athléta impávidus per-
 mánsit, seque pro muro dómui
 Israel pónere non tímuit, ac
 eúdem Henricum in profú-
 dum malórum prolápsum,
 fidélium communióne, regnó-
 que privávit, atque súbditos
 pópulos fide ei data liberávit.

ñ. Pósui adjutórium super
 poténtem, et exaltávi eléctum
 de plebe mea : * Manus enim
 mea auxiliábitur ei. †. Inveni
 David servum meum : óleo
 sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO IV.

DUM Missarum solémnia per-
 ágeret, visa est viris piis
 colúmba, e cælo delápsa hú-
 mero ejus dextro insidens alis
 exténsis caput ejus veláre, quo
 significátum est, Spiritus san-
 cti afflátu, non humánæ pru-
 dentíæ ratióibus ipsam duci
 in Ecclesiæ regimine. Cum ab
 iniqui Henrici exercitu Romæ
 gravi obsidióne premerétur,
 excitátum ab hóstibus incén-
 dium signo Crucis extinxit. De
 ejus manu tandem a Robérto
 Guiscárdo Duce Northmáno
 eréptus, Casinum se cóntulit;
 atque inde Salernum ad dedi-
 cándam Ecclesiám Sancti Mat-

thæi Apóstoli conténdit. Cum
 aliquándo in ea civitate ser-
 mónem habuisset ad pópulum
 ærumnis conféctus in morbum
 incidit, quo se interitúrum præ-
 scívit. Postréma morientis Gre-
 górii verba fuére : Diléxi jus-
 titiam, et odivi iniquitatem,
 proptérea mórrior in exilio. In-
 numerabilia sunt, quæ vel fór-
 titer sustinuit, vel multis coac-
 ctis in Urbe Synodis sapiénter
 constituit, vir vere sanctus,
 criminum vindex, et acérrí-
 mus Ecclesiæ defénsor. Exáctis
 itaque in Pontificátu annis duó-
 decim migrávit in cælum anno
 salutis millésimo octogésimo
 quinto, plúribus in vita, et post
 mortem miráculis clarus, ejús-
 que sacrum corpus in Cathed-
 ráli Basilica Salernitána est
 honorifice cónditum.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Hilarii Episc. in
 Evang. Vigiláte, in eodem Com-
 muni, secundo loco, p. lxiiij.*

Pro S. Urbano Papa, et Martyre.

LECTIO IX.

URBANUS Románus, Alexán-
 dro Severó Imperatóre, do-
 ctrína et vitæ sanctitate mul-
 tos ad Christi fidem convertit :
 in illis Valeriánum, beátæ Cæ-
 cilie sponsum, et Tibúrtium
 Valeriáni fratrem; qui póstea
 martyrium forti ánimo subié-
 runt. Hic de bonis Ecclesiæ at-
 tribútis scripsit his verbis :
 Ipsæ res fidélium, quæ Dómino
 offerúntur, non debent in álios
 usus, quam Ecclesiásticos et

Christianórum fratrum, vel indigéntium converti: quia vota sunt fidélium, et prætia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinaciónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per diversa loca octo.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio S. Urbani Papæ et Martyris.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit. R̄. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio, Da quæsumus, ut supra, p. 353.

Vesperæ a Capitulo de sancto Philippo Nerio, cum Commem. sancti Gregorii VII, ac S. Eleutherii, Papæ et Mart.

DIE XXVI MAIL.

IN FESTO

S. PHILIPPI NERII, CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. p. lxxvii, præter ea quæ hic assignantur.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Philíppum Confessórem tuum Sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propitius; ut cujus sollemnitate lætámur, ejus virtú-

tum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Gregorii VII, Papæ et Conf.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœlestia regna gloriósus migrávit.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus in te sperántium, ut supra, p. 353.

Postea fit Commemoratio S. Eleutherii Papæ et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. R̄. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram réspice Omnipotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat; beáti Eleuthérii Mátyris tui atque Pontificis intercessió gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptúra occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PHILIPPUS Nérius, piis honestisque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa incúnto ætáte non obsúra dedit futúræ sanctitátis indicia. Adoléscent, ampla pátrui hæredi-

xemplò. Per

mmemoratio
apò et Conf.
et summus
non metuit,
egna glorió-

xit Dóminus
Et osténdit

te sperán-
353.

mmemoratio
et Mart.

us pro lege
que ad mor-
píórum non
enim erat
am.

óre coroná-
Et consti-
ópera má-

tram respice
as : et quia
ctiónis gra-
érii Mártiris
s intercessio
gat. Per Dó-

URNO.
criptura oc-

URNO.

iv.
s, piis ho-
entibus Flo-
psa incúnte
a dedit fu-
dicia. Ado-
trui hæredi-

tate dimissa, Romam se con-
tulit; ubi Philosophia ac sacris
Litteris eruditus, totum se
Christo dicavit. Ea fuit absti-
nencia, ut sæpe jejúnus tri-
duum permanserit. Vigiliis et
oratióibus inténtus, septem
Urbis Ecclesias frequenter vi-
sitans, apud cœmeterium Cal-
listi cœlestium rerum contem-
platióne pernoctare consuivit.
Sacerdos ex obedientia factus,
in animarum salute procura-
nda totus fuit; et in confes-
sionibus audiendis ad extré-
mum usque diem perseverans,
innúmeros pene filios Christo
pèperit : quos verbi Dei quo-
tidiano pábulo, Sacramentó-
rum frequentia, oratiónis assi-
duitate, aliisque piis exercita-
tionibus enutrirí cúpiens, Ora-
tórii Congregatióem instituit.

¶. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
tavit illum; * Et dedit illi
claritatem æternam. ¶. Justum
deduxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

CHARITATE Dei vulneratus
languébat júgiter, tantóque
cor ejus aestuábat ardóre, ut
cum intra fines suos contineri
non posset, illius sinum, con-
fractis atque elatis duábus có-
stulis, mirabiliter Dóminus am-
pliáverit. Sacrum vero faciens,
aut fervéntius orans, in æra
quandóque sublátus, mira ún-
dique luce fulgére visus fuit.

Egènos et páuperes omni cha-
ritátis officio prosequébatur;
dignus qui et Angelo in specie
páuperis eleemósynam erogá-
ret; et dum egéntibus noctu
panem deférret, in fóveam la-
psus, inde páriter ab Angelo
incólumis eriperétur. Humili-
tati addictus, ab honoribus
semper abhórruit, atque Eccle-
siásticas dignitates, etiám pri-
marias, non semel ultro delá-
tas, constantissime recusávit.

¶. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ in-
duidit eum: * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. ¶. Induit
eum Dóminus lorícam fidei,
et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

PROPHETIÆ dono fuit illústris,
et in animórum sensibus
penetrándis mirífice enituit.
Virginitatem perpétuo illibá-
tam servávit: idque assecutus
est, ut eos, qui puritatem có-
lerent, ex odóre, qui vero se-
cus, ex fœtore dignósceret. Ab-
sentibus intérdum appáruit,
iisque periclitántibus opem tu-
lit. Ægrótos plúrimos et mortí
próximos sanitáti restituit.
Mórtuum quoque ad vitam re-
vocávit. Cœlestium spirituum,
et ipsius Deiparæ Virginis, fre-
quenter fuit apparitióne digná-
tus, ac plurimórum ánimas
splendóre circumfúsas in cœ-
lum conscéndere vidit. Denique
anno salutis millésimo quin-
gentésimo nonagésimo quinto,
octávo Kaléndas Júnias, in
quem diem incidérat festum

Córpóris Christi, sacro máxima spírítus exultatióne perácto, céterisque funciónibus explétis, post médiám noctem, qua prædixerat hora, octogenárius obdormivit in Dómino. Quem Gregórius Decimus quintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homília S. Gregórii Papæ in Evang. Siat lumbi, ut in eodem Comuni, primo loco, p. lxxvj.

Pro S. Eleutherio Papa et Martyre.

LECTIO IX.

ELEUTHERIUS, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontificis Diáconus, Cómmodo Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Huic initio Pontificátus súpplices litteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum reciperet. Quamóbrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem susciperent. Hoc pontifice, Irenæus Polycárpi discipulus Romam véniens, ab eo benigne accéptus est. Quo tém-pore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quindecim, dies viginti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim,

Diáconos octo, Episcopos per diversa loca quindecim: sepultusque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commem. S. Eleutherii.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit.

ñ. Sicut cedrus Libáni multiplicábitur.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus própriæ actiÓnis gravat; beáti Eleuthérii Mártiris tui atque Pontificis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In II Vesperis fit Commemoratio S. Mariæ Magdalenæ, ac S. Joannis Papæ et Mart.

DIE XXVII MAII.

IN FESTO

S. MARIE MAGDALENÆ

DE PAZZIS, VIRGINIS.

Semiduplex.

Omnia de Comuni Virg., p. lxxxiv, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS virginitátis amátor, qui beátam Mariam Magdalénam Virginem tuo amóre succénsam, cœlestibus donis decorásti: da, ut quam festiva celebritáte venerámur, puritáte et charitáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Joannis Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege

Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

ŷ. Glória et honore coronasti eum Domine. R̄. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

ORATIO.

DEUS qui nos beati Joannis Mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lætificas: concède propitius; ut cujus natalitia cõlimus, de ejusdem etiã protectione gaudeámus. Per Dõminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MARIA Magdalena illustriõri Pazziõrum genere Florentiæ nata, fere ab incunabulis iter perfectiõnis arripuit. Decennis perpẽtuam virginitatem vovit, susceptõque hãbitu in monastõrio sanctæ Mariæ Angelõrum Ordinis Carmelitãrum, se õmnium virtutum exẽmplar exhibuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritatem lædere potest pẽnitus ignoraverit. Quinquẽnnium, Deo jubente, solo pane et aqua transẽgit, excẽptis diẽbus Dominicis, quibus cibis Quadragesimalibus vescẽbatur. Corpus suum cilicio, flagellis, frigore, inedia, vigiliis, nuditate, atque omni pœnarum genere cruciabat.

R̄. Propter veritatem, et man-

suetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ŷ. Specie tua, et pulchritudine tua intẽnde, prospere procedẽ, et regna. Et deducet.

LECTIO V.

TANTO igne divini amoris æstuabat, ut ei ferendo impar, ingesta aqua pectus refrigerare cogeretur. Extra sensus frequenter rapta, diuturnas et admirabiles extases passa est, in quibus et arcana cœlestia penetravit, et eximiis a Deo gratiis illustrata fuit. His autem munita longum certamen a principibus tenebrarum sustinuit, arida, desolata, ab omnibus derelicta, variisque tentationibus vexata; Deo sic permittente, ut invictæ patientiæ, ac profundissimæ humilitatis exẽmplar præberet.

R̄. Dilixisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ŷ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

CHARITATE erga proximum singulariter enituit; nam sæpe noctes ducebat insomnes, vel obeundis sororum ministeriis, vel inserviẽdo infirmis occupata, quarum aliquando ulcera lambens sanavit. Infidelium et peccatorum perditionem amare desens, se ad quælibet pro illorum salute tormenta paratam offerẽbat. Multis ante õbitum annis, universis cœli deliciis, quibus copio-

Episcopos perdecim: sepulchricano prope tri.

amus, p. 15.

JDES.

S. Eleutherii, animam suam in vitam æternam.

alma florẽbit. Libani multi-

10. rostram respice

Deus: et quia actionis gra-

therii Mártiris

cis intercessio

tegat. Per Dõ-

is fit Comme-

Magdalene,

pæ et Mart.

I MAII.

STO

GDALENÆ

VIRGINIS.

plex.

mmuni Virg.,

sequentia.

10. is amator, qui

iam Magdalẽ-

uo amore suc-

us donis deco-

m festiva ce-

mur, puritate

emur. Per Dõ-

Commemoratio

et Martyris.

ctus pro lege

se affluebat, heróica virtúte renúntians, illud frequenter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem, longa et gravissima infirmitate exháusta; transiit ad Sponsum die vigésima quinta Maii anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo aetatis suae. Eam mltis in vita et post mortem miraculis claram, Clemons Nonus sanctarum Virginum número adscripsit: cuius corpus in praesentem diem incorruptum conservatur.

R. Afferentur, p. xcij.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum caelorum, ut in Communi Virginum, p. xc.

Pro S. Joanne Papa et Mart.

LECTIO IX.

JOANNES Etruscus, Justino seniore Imperatore rexit Ecclesiam: ad quem profectus est Constantinopolim auxilii causa, quod Theodoricus rex haereticus divexabat Italiam: cuius etiam iter Deus miraculis illustravit. Nam cum ei nobilis vir ad Corinthum, equum, quo ejus uxor mansueto utebatur, itineris causa commodasset; factum est, ut domino postea remissus equus ita ferox evaderet, ut fremitu et totius corporis agitatione semper inceps dominam expulerit: tamquam indignaretur mulierem recipere, ex quo sedisset in eo Jesu Christi Vicarius. Quamobrem illi equum Ponti-

fici donaverunt. Sed illud majus miraculum, quod Constantinopoli in aditu portae aureae, inspectante frequentissimo populo, qui una cum Imperatore Pontifici honoris causa occurrerat, caeco lumen restituit. Ad cuius pedes prostratus etiam Imperator, eum veneratus est. Rebus cum Imperatore compositis, in Italiam rediit, statimque epistolam scripsit ad omnes Italiae Episcopos, jubens eos Arianorum Ecclesias ad Catholicum ritum consecrare, illud subjungens; Quia et nos quando fuimus Constantinopoli, tam pro religione Catholica, quam pro regis Theodoricus causa, quascumque illis in partibus eorum Ecclesias reperire potuimus, Catholicas eas consecravimus. Quod iniquissimo animo ferens Theodoricus, dolo accersitum Pontificem Ravennam in carcerem conjecit: ubi squalore inediaque afflictus, paucis diebus cessit a vita; cum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuordecim: ordinatis eo tempore Episcopis quindecim. Paulo post moritur Theodoricus: quem quidam eremita, ut scribit sanctus Gregorius, vidit inter Joannem Pontificem, et Symmachum patricium, quem idem occiderat, demergi in ignem Liparitanum: ut videlicet illi, quibus mortem attulerat, tamquam iudices essent ejus interitus. Joannis corpus Ravenna Romam portatum est,

et in Basilica sancti Petri sepultum.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commem. S. Joannis Papæ et Mart.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

ÿ. Justus ut palma florëbit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio, Deus qui nos, p. 359.

DIE XXX MAII.

S. FELICIS,

PAPE ET MARTYRIS.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus : et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Felicis Martyris tui atque Pontificis intercëssio gloriosa nos protégat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

LECTIO III.

FELIX Románus, patre Constantio, Aureliano Imperatore præfuit Ecclesiæ. Constituit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mátyrum celebraretur. Qui cum mense Decëmbri habuisset Ordinationes duas, et creasset Presbyteros novem, Diaconos quinque ; Episcopos per diversa loca quinque, martyrio coronatus, via Aurélia sepelitur in Basilica, quam a se ædificatam dedicarat. Vixit in Pontificatu annos duos, menses quátuor, dies viginti novem.

Te Deum laudamus, p. 15.

Estiva.

DIE XXXI MAII.

SANCTÆ PETRONILLÆ,

VIRGINIS.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beatæ Petronillæ Virginitatis festivitáte gaudemus ; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi et Mátyris de disciplina et hábitu Virginitatis.

LECTIO III. *Cap. 2.*

NUNC nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublimior glória est major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornámentum grátiae spiritalis, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriosa fecúnditas, quantóque plus copiosa virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affectiône pótius quam potestáte : non quod extrémí, et mínimí, et humilitátis nostræ ádmódu m cónscii áliquíd ad censúram licéntiæ vindicémus : sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diabóli infestatióne timeámus.

Te Deum laudamus, p. 15.

FESTA JUNII.
DIE II JUNII.

SS. MARCELLINI, PETRI,
ATQUE ERASMI,

MARTYRUM.

ORATIO.

DEUS, qui nos annua beatórum Mártyrum tuórum Márcellini, Petri, atque Erasmi solemnitate lætificas: præsta quæsumus; ut quorum gaudemus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

LECTIO II.

PETRUS Exorcista, Diocletiano Imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter Christiánæ fidei confessiónem missus in cárcerem, Paulinam Artémii, qui cárceri præerat, filiam a dæmone agitátam, liberávit. Quo facto et paréntes puellæ cum tota familia, et vicinos, qui ad rei novitatem concúrrent, Jesu Christo conciliátos ad Márcellinum presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescivit Serénus, Petrum et Márcellinum ad se vocátos aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitatem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Márcellinus Christiána libertate respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vîtri fragmentis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constringi imperat arctissimis vinculis. Sed cum utrîque ex tormentis fides et ánimus crésce-

ret, constánti confessióne, et abscisso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

LECTIO III.

ERASMUS Episcopus, Impéroribus Diocletiano et Maximiano, in Campánia plumbáttis et sústibus cæsus, resina quoque, súlphure, plumbo liquefacto, et fervéti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen integer et inviolátus evásit. Quo miraculo multj se ad Christi fidem convertérunt. Verum is iterum detrusus in cárcerem, constrictus férreis gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deinde Fórmis a Maximiano várijs affectus suppliciis, tunicæque ærea candéti indútus, illa étiam tormentá, divina virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insignem martyrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus, p. 15.

DIE IV JUNII.

IN FESTO

S. FRANCISCI CARACCILO,
CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, p. lxxviii, præter sequentia,

ORATIO.

DEUS, qui beatum Franciscum novi Ordinis Institútorem orándi stúdio, et peniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitátione ita proficere; ut semper orántes, et corpus in servitútem

redigentes, ad cœlestem gloriam pervenire mereantur. Per Dñm.

IN I NOCTURNO.

Lectione de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS dictus antea Ascānīus, ex nōbili familia Caracciolo in oppido Sanctæ Mariæ de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio epuit pietatis cultu. Adolēscens graviter ægrōtans statuit sese prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neāpolim profectus, Sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus Sodalitio contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se præbuit assiduum. Contigit autem, ut epistolium alteri destinatum ei per errorem redderetur; quo a piissimis viris Joanne Augustino Adorno, et Fabricio Caracciolo ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur: rei novitate captus, et divinæ voluntatis demiratus consilia alacri animo sese illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Xisto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto.

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. y. Justum dedit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

SOLEMNI emissa professione, ob singularem ejus in divum Franciscum Assisinate cultum Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vita functo, ipse toti Religioni, quamquam invitus, præficatur, quo in munere virtutum omnium præclara præbuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis, et jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quæque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderat ab imminente naufragio orationis præsidio servavit incolumem. Ut in regnis illis voti compos fieret plurimum laboravit, sed ejus sanctitatis fama prælucente, amplissimæque Catholicorum Regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificentia adversariorum conatibus singulâ animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam præstitit,

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. †. Indúit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

HUMILITATE ádeo excélluit, ut Romam véniens in páuperum hospítio recéptus se lepróso sociáverit; et Ecclesiásticas dignitatés a Paulo Quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulieres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharistiæ mystérium ardénti æstuans amóre noctes pene integras in ejus adoratióne insómnes ducébat, quod pium exercitium véluti sui Ordinis tésseram in eo perpétuo servándum constituit. Deiparæ Virginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitaté. Prophetiæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána Æde in oratióne persisteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et Agnóni apud alúmnos Sancti Philippi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclesiæ devotíssime susceptis pridie Nonas Junii anni millésimi sexcentésimi octávi in pervigílio festi Córporis Christi placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum

ejus corpus Neápolim delátum in Ecclesiá Sanctæ Mariæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miraculis clarum Clemens Décimus Quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos; Pius vero Séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis anno millésimo octingentésimo septimo Sanctórum albo adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homília S. Gregorii Papæ in Evangelium, Sint lumbi, de Communi Confess. non Pontif. primo loco, p. lxxvj.

DIE VI JUNII.

IN FESTO

S. NORBERTI,

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pont., p. xlix, præter ea, quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem eximium effecisti, et per eum Ecclesiám tuam nova prole fecundásti: præsta quæsumus; ut ejúdem suffragántibus méritis, quod ere simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NORBERTUS, nobilissimis parentibus natus, adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa postea Imperatoris aula, spectis mundi illecebris, Ecclesiasticæ militiæ adscribi voluit. Sacris initiatus, rejectis mollibus ac splendidis vestibus, pellicea melote indutus, prædicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicatis Ecclesiasticis proventibus satis amplis, et patrimonio in pauperes erogato, semel in die sub vesperam solo cibo quadragesimali utens, nudisque pedibus, et læcera veste sub brumali rigore incedens, miræ austeritatis vitam est aggressus. Potens igitur opere et sermone, innumeros hæreticos ad fidem, peccatores ad poenitentiam, dissidentes ad pacem et concordiam revocavit.

¶. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

LECTIO V.

CUM Lauduni esset, ab Episcopo rogatus ne a sua Diocesi discederet, desertum in ea locum, qui Præmonstratus dicebatur, sibi delēgit; ibique tredecim sociis aggregatis, Præmonstratensem Ordinem instituit, divinitus accepta per visum regula a sancto Augustino. Cum vero ejus fama sanctitatis in dies magis augetur, ac

plurimi ad eum quotidie discipuli convenirent, idem Ordo ab Honório Secundo aliisque summis Pontificibus confirmatus, ac pluribus ab eo Monasteriis edificatis, mirifice propagatus est.

¶. Pōsui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

ANTWERPIAM accersitus, in ea urbe Tanchelini nefariam hæresim profligavit. Prophetico spiritu, et miraculis claruit. Archiepiscopus tandem (licet reluctans) Magdeburgensis creatus, Ecclesiasticam disciplinam, præsertim celibatum, constanter propugnavit. Rhemis in Concilio Innocentium Secundum egregie adjūvit; et Romam cum aliis Episcopis profectus, schisma Petri Leonis compressit. Postræmo vir Dei meritis et Spiritu sancto plenus, Magdeburgi obdormivit in Domino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Junii.

¶. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang., Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvij.

DIE IX JUNII.

SS. PRIMI ET FELICIANI, MARTYRUM.

ORATIO.

FAC nos, quæsumus Dōmine, sanctorum Martyrum tuorum

rūm Primi et Feliciāni semper festa sectari : quōrum suffragiis, protectionis tuæ dona sentiāmus. Per Dōminum nostrum.

LECTIO II.

Primus et Feliciānus fratres, in persecutiōne Diocletiani et Maximiani accusati Christianæ religionis, in vincula congiūntur : quibus soluti, inde eripiuntur ab Angelo. Mox ad Prætorē adducti, cum Christianam fidem acerrimè tuerentur, alter ab altero distracti sunt : ac primum variè tentata est constantia Feliciāni. Sed cum suasores impietatis se posse quidquam verbis proficere desperarent, affixis stipiti manibus ejus et pedibus, ipsum sine cibo et potu inde triduum pendentem reliquerunt. Postridie ejus diei Prætor vocatum ad se Primum sic affatur : Vides, quanto sit prudentior, quam tu, frater tuus, qui obsecutus Imperatoribus, apud ipsos est honoratus ? Quem si tu quoque imitari volueris, particeps eris ejus honoris et gratiæ.

¶. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dōminum : * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cœlestia. †. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes aulam. Glōria Patri. Contemnentes aulam.

LECTIO III.

Cui Primus : Quid factum sit fratri meo, cognovi ex Angelo. Utinam quemadmodum sum cum eō voluntate conjunctissimus, sic ab eodem nec martyrio disjungar. Quo dicto excanduit Prætor, et ad ceteros cruciatus, quibus Primum affecit, præsentē jam Feliciāno, liquatum igne plumbum in os ejus jussit infundi. Mox utrumque perducit imperat in theatrum, in eosque immitti duos leones : qui prostrati ad eorum genua, capite et cauda ipsis blandiebantur. Ad id spectaculum cum amplius duodecim millia hominum convenissent, quingenti cum suis familiis Christianam religionem susceperunt. Quibus rebus permotus Prætor, eos securi percuti jussit.

Te Deum laudamus, p. 15.

DIE X JUNII.

IN FESTO

SANCTÆ MARGARITÆ,

REGINÆ SCOTIÆ.

Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virginum nec Martyrum, p. cj, præter ea quæ hîc habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui beatam Margaritam Regiam eximia in pauperes charitate mirabilem effecisti : da, ut ejus intercessione et exemplo ; tua in cordibus nostris charitas jugiter augeatur. Per Dōminum nostrum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrerent.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MMARGARITA, Scotórum regina, patérno Angliæ regum, matérno Cæsarum sanguine clarissima, illústrior adhuc fuit Christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exulábat, post exactam summa cum pietate puerilem ætatem, una cum genitóre, qui à sancto Eduárdo patrúo Anglórum rege ad patérni regni fastigium vocabátur, in Angliam venit : mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ littore solvens, vi tempestátis expúlisa, seu vélius divinæ providéntiæ consilio dedúcta est in oram maritimam Scotiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tertio Scotórum regi egrégiis ejus dótibus capto nupsisset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus triginta, quibus regnávít annis, toti regno mirífice prófuit.

¶ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. † Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

INTER regales delicias corpus afflictationibus, ac vigiliis macerans, magnam noctis partem piis precationibus extrahébat. Præter alia jejúnia, quæ

identidem usurábat, integros quadrágenta dies ante natalitia festa tanta cum severitate jejunare consuevit, ut ne in gravissimis quidem dolóribus intermiserit. Divino còltui additissima, tépla plúrima et cœnobia partim ex integro excitávit, partim resarcivit, et sacra supelléctili, ac largó censu ditávit. Regem cónjugem ad meliorem frugem, et ad similia suis exercitatióibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et feliciter educávit, ut eórum plerique, quemádmódum et Agatha mater, et Christina soror sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univeri demum regni felicitati cónsulens, a vitiis ómnibus, quæ furtim irréperant, pópulos expurgávit, eisque mores Christiána pietate dignos restituit.

¶ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. † Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO IV.

Nihil tamen æque in illa mirabile fuit, ac flagrantissima charitas erga próximos, præsertim egenos, quorum numerosis gregibus non modo stipem affatim suppeditare, verum etiam trecéntis quotidie matérna benignitate dapes præbere, flexis genibus in morem ancillæ ministrare, régiis má-

nibus pedes ablúere, et pres-
sis étiam ósculis úlcera fovére
solémne hábit. His porro aliis-
que piis sumpribus non régias
tantum vestes, et pretiósas mo-
nilia distráxit, sed ipsum non
semel exháusit aerárium. Tole-
rátis demum ad patiéntiæ mi-
ráculum acerbíssimis dolóri-
bus ánimam seméstri córporis
ægotatióne purgátam, Auctóri
suo quarto Idus Júnii réddidit.
Quo témporis moménto fácies
ejus diutúrni morbi mácie ac
pallóre fœdátá, insólita qua-
dam venustáte reflóruit. Miris
étiam post mortem prodigiis
clara, et Cleméntis Décimi au-
ctoritátę in Scótiæ Patrónam
accépta, ubique terrárum re-
ligiosíssime cólitur.

ñ. Fallax grátia, p. cviii.

IN III NOCTURNO.

*Lectiones de Homilia S. Gre-
gorii Papæ in Evangelium, Si-
mile est regnum cœlorum the-
sáuro, ut in Communi non
Virginum, p. cx.*

*Vesperæ de S. Barnaba Apo-
stolo, cum Commemor. Sanctæ
Margaritæ.*

DIE XI JUNII.

IN FESTO

S. BARNABÆ, APOSTOLI.

Duplex majus.

*Omnia de Communi Aposto-
lorum, p. ij, præter ea quæ hic
sunt propria.*

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Bárna-
bæ Apóstoli tui méritis et
intercessióne lætíficas: concéde
propítius; ut qui tua per eum

beneficia póscimus, dono tuæ
grátie consequámur. Per Dó-
minum.

*Deinde fit Commemoratio
S. Margaritæ.*

Ant. Manum suam apéruit
ínopi, et palmas suas exténdit
ad páuperem, et panem otíosa
non comédit.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ñ. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

*Oratio, Deus, qui beátam,
ut supra, p. 366.*

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 13. f

CUM dimissa esset synagoga,
secúti sunt multi Judæo-
rum, et coléntium advenárum,
Paulum et Bárnabam: qui lo-
quéntes suadébant eis ut per-
manérent in grátia Dei. Se-
quénti vero sabbato pene uni-
vérsa civitas, convénit audíre
verbum Dei. Vidéntes autem
turbas Judæi, repléti sunt ze-
lo, et contradicébant his, quæ
a Paulo dicebantur, blasphe-
mántes. Tunc constánter Pau-
lus et Bárnabas dixerunt: Vo-
bis oportébat primum loqui
verbum Dei: sed quóniam re-
péllitis illud, et indignos vos
judicátis ætérnæ vitæ, ecce
convértimur ad Gentes. Sic
enim præcépit nobis Dóminus:
Pósui te in lucem Géntium, ut
sis in salútem usque ad extré-
mum terræ.

ñ. Ecce ego mitto vos sicut
oves in médio lupórum, dicit
Dóminus: * Estóte ergo pru-

dentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. *ÿ.* Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte ergo.

LECTIO II.

AUDIENTES autem Gentes gavise sunt, et glorificábant verbum Dómini : et crediderunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulieres religiósas, et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam : et eiecérunt eos de sinibus suis. At illi, excússó púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discipuli quoque replebántur gáudio, et Spiritu sancto.

ñ. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmili corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. *ÿ.* Et inveniétis réquiem animabus vestris. Jugum.

LECTIO III. *Cap. 14.*

FACTUM est autem Icónii, ut simul introirent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósá multitúdo. Qui vero increduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter ágéntes in Dómino, testimónium perhi-

bénte verbo grátie suæ, dante signa et prodigia fieri per manus eórum.

ñ. Dum steteritis, p. vj.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BARNABAS Levites, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniám áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochiam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem conversos esse comperisset, incredibiliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spiritu sancto plenus habebátur.

ñ. Vidi conjúctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. *ÿ.* Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

LECTIO V.

PROFECTUS inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochiam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, Christiánæ fidei et vitæ illis hominibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discipuli autem Pauli et

Bárnabæ suis facultatibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniám per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis officio, adhibito Joánnæ, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochiám.

ñ. Beáti estis cum maledixerint vobis hómínes, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentióntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ý. Cum vos óderint hómínes, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nómén vestrum tamquam malum, propter Fílium hómínis. Gaudéte.

LECTIO VI.

CUM autem Antiochiæ in Ecclésiá, cum ceteris Prophétis et doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnió et oratióne Dómino deservirent, dixit Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciám venerunt, inde in Cyprum : ac multas præterea urbes regionésque prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitaté, peragráruñt. Postrémo Bárnabas digressus a Paulo, una cum Joánnæ, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum : ibique circiter séptimum Nerónis annum tertio

Idus Júnii ad Apostólici múnèris laudem, martyrii coronam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne Imperátore repértum est in insula Cypro ; ad ejus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscriptum.

ñ. Isti sunt, p. ix.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10. b

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in medio lupórum. Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 34, in Matth., post init.

CUM Dóminus omnem sollicitudinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum arináverit, atque ab ómnibus negotiis sæcularibus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, féroes quodámodo atque adamantinos fécerit, tum denique eventúra illis advérsa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurárum rerum cómoda consequébántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edicerent. Deinde, ut nemo suspicárétur, ex magistri infirmitate tam grávía mala descendere. Præterea, ne qui ea passúri eránt, súbito ac inhopináto rerum eventu perturbanéñtur. Denique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audirent, nímiúm commoveréntur.

ñ. Isti sunt qui vivéntes in

carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. *ÿ.* In omnem terram exiit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

LECTIO VIII.

JAM vero, ut intelligant novum hoc esse belli generis, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipientibus alii juberet : non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens. Etiam sic cunctes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum : (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbae simplicitatem :) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur : et quamvis illae sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. *ÿ.* Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum,

LECTIO IX.

MAJUS certe atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare, et animum in diversum transferre, quam illos occidere : praesertim cum duodecimi tantum essent, et lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios rulinus. Nam quamdiu oves fuimus, vincimus : etiam si mille circumstant lupi, superamus, et victores sumus : quod si lupi fuimus, vincimur. Tunc enim a nobis pastoris auxillum recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudamus, p. 15.

In II Vesperis fit Commem. S. Joannis a S. Facundo, ac sanctorum Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, Martyrum.

DIE XII JUNII.

IN FESTO

S. JOANNIS A S. FACUNDO,

CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxviiij, praeter ea, quae sequuntur.

ORATIO.

DEUS auctor pacis, et amator charitatis, qui Beatum Joannem Confessorem tuum mirifica dissidentes componendi gratia decorasti : ejus meritis, et intercessione concede ; ut in tua charitate firmati, nullis a te tentationibus separemur, Per Dominum,

Et fit Commemoratio sanctorum Basilidis, Cyrini, Naboris, et Nazarii Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ŷ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

SANCTORUM Mártyrum tuórum Basilidis, Cyrini, Náboris, atque Nazárii, quæsumus Dómine, natalítia nobis votiva respléndeant: et quod illis cóntulit excellentia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accrésceat. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNEM, Sahagúni in Hispania nóbili génere natum, paréntes cum diu prole caruissent, piis opéribus, et oratió nibus a Deo impetrárum. Ab ineúnte ætáte egrégium futúre sanctitátis spécimen dedit; nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem, et Dei cultum hortabárum, eorúmque dissidia componébat. In pátria Mónachis Sancti Facúndi, Ordinis Sancti Benedicti, primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur; dum iis óperam daret, curávit pater, ut Páro-

chus Ecclésiám administráret, quod munus júvenis nullis ratió nibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres Episcopi Burgénsis adscriptus, ob spectátam ipsius probitátem intimus ei fuit, ab eóque Présbyter, et Canónicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quærens serviret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus abdicátis, se cuidam Sacédo addixit, ubi sacrum quotidie faciébat, ac de rebus divinis magna cum auditórum ædificatióne frequenter concionabárum.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem atérnam. ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

POSTEA, studiórum causa, Salmánticam proféctus, in célebre Collégium Divi Bartholomæi cooptátus, Sacerdótis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incumberet, et in sacris étiam conciónibus assidue versarérum. Cum vero in gravíssimum morbum incidisset, arctióri disciplinæ voto se obstrinxit, quod ut rédderet, cum prius cuidam páuperi, pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, meliorem dedisset, ad Cœnóbium Sancti Augustini severióri disciplinatum máxime florens, se cónju-

ministráret, is nullis ra-
tuit, ut re-
liáres Epi-
scriptus, ob
bitátem in-
que Présby-
ctus, mul-
s est. Sed
pi, ut Deo
nnibus Ec-
abdicátis,
ddixit, ubi
ébat, ac de
a cum au-
e frequén-

t illum Dó-
it eum ab
óribus tu-
dit illi cla-
y. Justum
r vias re-
li regnum

um causa,
bféctus, in
vi Bartho-
Sacerdótis
, ut simul
mberet, et
iónibus as-
m vero in
m incidís-
næ voto se
rédderet,
uperi, pe-
quas tan-
meliórem
am Sancti
disciplina
se cónju-

lit, in quo admissus, obedién-
tia, ánimi demissióne, vigíliis,
ac oratióne proveciões au-
teibat. Triclinii cura cum ipsi
demandáta esset, vini doliolum
ipso attingente ómnibus Móna-
chis per annum abúnde suffé-
cit. Exácto tirocinii anno, Præ-
fécti jussu munus concionánde
suscépit. Salmánticæ id témpo-
ris adeo cruéntis factiónibus
divína, humánaque ómnia, per-
mixta erant, ut singulis pro-
pémódum horis cædes fierent,
et ómnium órduin, ac præ-
sértim nobilium ságuine non
viæ solum, et fora, sed templa
étiam redundárent.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ ín-
duít eum, * Et ad portas para-
disi coronávit eum. y. Induít
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

AT Joánes, tum concióni-
bus, tum privátis colló-
quiis civium ánimos demúl-
cens, ad tranquillitátem urbem
redúxit. Virum Principem grá-
viter offéndit, quod illius in
súbditos sævitiam increpásset.
Qua de causa équites duos im-
misit, qui eum in itinere confó-
derent : jamque ad ipsum
propinquáverant, cum stupóre
divínitus immisso, simul cum
equis, immóbiles steterunt, do-
nec ad pedes sancti Viri pro-
volúti scéleris véniam preca-
réntur. Ipse quoque Princeps,
repentino terróre percúsus,
jam de salúte desperáverat,

cum revocáto Joáne, facti pœ-
nitens incolumitáti rédditus
est. Factiósí étiam hómines,
cum eum fústibus péterent,
bráchiis diriguére, nec ante
rédditæ vires quam delicti vé-
niam precaréntur. Christum
Dóminum, dum Sacrum fáce-
ret, preséntem contuéri, atque
ex ipso Divinitátis fonte cœlé-
stia mystéria haurire sólitus.
Abdita cordis inspicere, ac fu-
tura raro événtu præ sagire
frequens illi fuit, fratrisque fi-
liam septénnem mórtuam ex-
citávit. Dénique mortis die præ-
nuntiáto, et Ecclésiæ Sacra-
méntis devotíssime suscéptis,
extrémum diem clausit, multis
ante, et post óbitum, mirácu-
lis gloriósus. Quibus rite pro-
bátis Alexánder Octavus San-
cturum número eum adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

*Hómilia S. Gregorii Papæ
in Evangel. Sint lumbi, ut in
Communi Confess. non Pontif.
primo loco, p. lxxvj.*

*Pro SS. Basilide, Cyrino,
Nabore, et Nazario.*

LECTIO IX.

BASILIDES, Cyrinus, Nabor et
Nazárius, Románi milites,
nóbiles genere, et virtúte illús-
tres, Christiána religióne sus-
cépta, cum Christum Dei Fi-
lium Diocletiano Imperátore
prædicárent, ab Aurélio Præ-
fécto Urbis comprehénsi, et ut
diis sacra fácerent admóniti,
ejus jussa contemnentes, missi
sunt in cárcerem. Quibus orán-

tibis, cum subito clarissima lux oborta omnium oculis qui ibidem essent, carcerem collustrasset; illo cœlesti splendore commotus Marcellus custodiæ præpositus, multique alii, Christo Domino crediderunt. Verum postea e carcere emissi, ab Imperatore Maximiano, cum ejus etiam neglecto imperio, unum Christum Deum et Dominum in ore haberent, scorpionibus cruciati iterum conjiçuntur in vincula: unde septimo die edicti, et ante pedes Imperatoris constituti, perstitèrunt in irrisione inanum deorum, Jesum Christum Deum constantissime confitentes. Quamobrem damnati, securi feriuntur. Quorum corpora feris objecta, nec ab illis tacta, a Christianis honorifice sepulta sunt.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

Fit Commemoratio SS. Mart. Basilidis, et Soc.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere, multis passeribus meliores estis vos.

ÿ. Exultabunt sancti in gloria. ñ. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio, Sanctorum, p. 372.

Vesperæ a Capitulo de S. Antonio Confess. cum Commem. S. Joannis a S. Facundo.

DIE XIII JUNII.

IN FESTO

S. ANTONII DE PADUA, CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confes-

oris non Pontif., p. lxviij, præter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Deus, beati Antonii Confessoris tui solemnitas votiva lætificet: ut spiritalibus semper muniatur auxiliis; et gaudiis perfrui mereatur æternis. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Joannis a S. Facundo.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terrena, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ñ. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Deus auctor, p. 371.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANTONIUS, Ulyssipone in Lusitania honestis ortus parentibus, et ab iis pie educatus, adolescens institutum Canonicorum Regularium suscepit. Sed cum corpora beatorum quinque Martyrum Fratrum Minorum Conimbriam transferrentur, qui paulo ante apud Marròchium pro Christi fide passi erant, martyrii desiderio incensus ad Franciscanum Ordinem transivit. Mox eodem ardore impulsus, ad Saracenos ire perrexit: sed adversa valetudine afflictus, et redire coactus, cum navi ad Hispaniæ littora tenderet, ventorum vi in Siciliam delatus est,

p. lxxvij,
habentur.

Deus, beati
soris tui so-
cificet : ut
er muniatur
perfrui me-
Dóminum.

mmemóratio
Facundo.

iciens mun-
riumphans,
didit ore,

it Dóminus
Et osténdit

tor, p. 371.
RNO.

tura occur-

URNO.

ónone in Lu-
s ortus pa-
pie educá-
títutum Ca-
ium suscéc-
a beatórum
a Fratrum
am trans-
o ante apud
Christi fide
ii desiderio
scánem Or-
e eódem ar-
Saracénos
dvérsa va-
et redire
d Hispaniæ
entórum vi-
est,

ñ. Non solum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductoribus tit-
tavit illum : * Et dedit illi cla-
ritatem aeternam. †. Justum
deduxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

ASSISIUM e Sicilia ad Capítu-
lum generále venit : inde
in erémum montis Pauli in
Æmilia secessit : ubi divinis
contemplationibus, jejuniis et
vigiliis dlu vacavit. Póstea sa-
ceris Ordinibus initiatus, et ad
prædicandum Evangelium mis-
sus, dicendi sapientia et cõpla-
tantum profecit, tantamque
sui admiracionem commóvit,
ut eum summus Póntifex ali-
quando concionantem audiens,
Arcam testaméti appellárit. In
primis vero hæreses stimina vi
profligávit, ideóque perpétuus
hæreticórum malleus est vo-
catus.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
induit eum, * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. †. Induit
eum Dóminus lorícã fidei, et
ornávit eum. Et.

LECTIO VI.

PRIMUS ex suo Ordine, ob do-
ctrinæ præstantiam, Bonó-
niæ et alibi sacras litteras est
interpretatus, Fratrumque suó-
rum stúdiis præfuit. Multis ve-
ro peragratis provinciis, anno
ante óbitum Patáviũ venit,
ubi illustria sanctitátis suæ mo-
niména reliquit. Dénique ma-

gnis laboribus pro glória Dei
perfunctus, méritis et mirácu-
lis clarus obdormívit in Dó-
mino Idibus Júnii anno salutis
millésimo ducentésimo trigé-
simo primo : quem Gregórius
Nonus Póntifex máximus san-
ctórum Confessórum número
adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Gregorii Papæ
in Evangel. Sint Iumbi, de
Comm. Conf. non Pontificets,
primo loco, p. lxxvj.*

*Vesperæ a Capitulo de San-
cto Basilio, cum Commemora-
tione S. Antonii.*

DIE XIV JUNII.

IN FËSTO

S. BASILII MAGNI,
EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontificets, p. xlix, præ-
ter ea quæ hic sequuntur.*

*In Hymno, Iste confessor,
mutatur tertius versus.*

*Ad Magnif., in utrisque Ve-
speris. Ant. t. 2. O Doctor ópti-
me, Ecclésiæ sanctæ lumén,
beate Basili, diviniæ legis amá-
tor deprecáre pro nobis Filium
Dei.*

ORATIO.

EXAUDI, quæsumus Dómine,
preces nostras, quas in
beati Basili confessoris tui at-
que Pontificis solemnitate de-
ferimus : et qui tibi digite iné-
ruit famulári ; ejus intercedenti-
bus méritis ab ómnibus nos ab-
solve peccatis. Per Dóminum,

Deinde fit Commemoratio S. Antonii.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

ꝯ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ꝱ. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Ecclésiám tuam, ut *supra*, p. 374.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BASILIIUS nóbilis Cáppadox, Athénis una cum Gregório Nazianzénó, ejus amicissimo, sæculáribus litteris, deinde in monastério sacris mirabiliter crudítus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrinæ et morum excellentiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam Provinciam a Christiánis institútis aberrántem, ad viam salutis revocávit: mox ab Eusébio Cæsaráe Episcopo ad crudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur: in cujus locum póstea succéssit. Is Filium Patri consubstantiálem esse in primis deféndit, ac Valéntem Imperatórem sibi irátum, miraculis ádeo flexit, ut incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipsum in exilium, a senténtia discédere coégerit.

ꝱ. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi

eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ꝯ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

NAM et Valéntis sella, in qua factúrus decretum de ejiciéndoe civitáte Basilio, sedére volébat, confrácta est; et tribus ab eo cálamis adhibitis ad scribéndam exilii legem, nullus eórum réddidit atraméntum: et cum nihilóminus in propósito scribéndi impium decretum persisteret, ipsius déxtera, dissolútis nervis, tota contrémuit. His commótus Valens chartam utrâque manu cónscidit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Basilio data est, Valéntis uxor íntimis est cruciáta dolóribus, et únicus filius in gravem morbum incidit. Quibus ille perterritus, iniquitátem suam recognóscens, Basiliúm accérsit; quo præ-sente puer cœpit convaléscere: verum, vocátis a Valénte ad viséndum púcrum hæréticis, paulo post móritur.

ꝱ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ꝯ. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

ABSTINENTIA et continéntia fuit admirábili: una túnica conténtus erat: in jejúnio servándo diligentissimus, in oratióne assiduus, in qua sæpe totam noctem consumébat. Vir-

ginitatem perpétuo cóluit. Monastériis extructis, ita Monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitatés præcláre simul conjúngeret. Multa erudite scripsit; ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacrae Scripturæ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cum tantum spiritu vivens, præter ossa et pellem, nulla prætereá córporis parte constáre viderétur.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 14. f*

IN illo témpore Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Basilii
Episcopi.

*Lib. Regul. fusius explic. ad
interrog. 8.*

PERFECTA quidem renuntiatio in eo consistit, ut id assequámur, ne ad ipsius étiam vitæ affectiónem propénsi simus, et respónsum mortis habeamus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiatio initium sumit ab alienatione rerum externarum, véluti a possessionibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutilium

amóre : quemádmódum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discipuli, Jacóbus quidem et Joánnes, relicto patre Zebedæo, et ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat : Matthæus vero, cum ab ipso telónio surréxit, ac Dóminum secútus est.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

SED quid opus est, nostris rationibus, aut sanctorum virórum exémpis, id quod dicimus, confirmáre, cum ipsa Dómini verba in médium liceat afférre, iisque ipsis religiósam ac Deum timéntem ánimam commovére, quibus ille perspícue, et sine controversia protestátur, dicens : Sic igitur quicumque ex vobis non renuntiáverit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Et álio in loco, cum prius dixisset : Si vis perfectus esse, vade et vende ómnia quæ habes, et da pauperibus : póstea subjúnxit : Veni : séquere me.

ñ. In médio Ecclesiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spiritu sapiéntiæ et intelléctus. †. Jucunditatem et exultationem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

LECTIO IX.

Est igitur renuntiatio, quæ admodum docuimus, vinculorum terrænæ hujus ac temporaliis vitæ solutio, atque ab humanis negotiis liberatio, per quam ad ineundam viam, qua ad Deum perveniuntur, aptiores et promptiores efficiuntur: et expedita ratio ad acquisitionem usumque rerum, quæ super aurum et lapidem pretiosum multum longe sunt pretiosiores: et in summa, cordis humani ad cœlestem conversationem translatio, ita ut dicere liceat: Nostra conversatio in cœlis est: et (quod maximum est) initium unde ad Christi similitudinem evadimus, qui cum dives esset, propter nos pauper est factus.

Te Deum laudamus, p. 15.

In secundis Vesperis fit Commem. sanctorum Viti et sociorum.

DIE XV JUNII.

SS. VITI, MODËSTI,
ATQUE CRESCËNTIÆ, MART.

Ant. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ÿ. Lætâmini in Dômino, et exultate justi. ñ. Et gloriâmini omnes recti corde.

ORATIO.

DA Ecclesiæ tuæ, quæsumus Dômine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia intercedentibus, su-

pèrbe non sapere, sed tibi placita humilitate proficere: ut prava despicies; quæcûmque recta sunt, libera exerceat charitate. Per Dôminum nostrum Jesum Christum.

LECTIO II.

Vitus admodum puer in scio patre baptizatus est: quod cum ille rescivisset, nihil pretermisit, quo filium a Christiana religione removeret. Qua in voluntate permanentem, Valeriano iudici verbèribus castigandum tradidit. Sed nihilo minus in sententia persistens, patri redditus est. Sed dum eum pater gravius punire cogitat, Vitus Angeli monitu, comitibus Modesto et Crescentia, ejus educatoribus, migrat in aliénas terras: ibique cum sanctitatis laudem adeptus est, ut ejus fama ad Diocletianum perlata, ipsum Imperator accerere, ut filium suum a demone vexatum liberaret: quo liberato, cum ei amplissimis præmiis ingratus Imperator, ut deos coleret, persuadere non potuisset, una cum Modesto et Crescentia vinculis constrictum mittit in carcerem.

LECTIO III.

Quos ubi constantiores esse comperit, demitti jubet in ingens vas liquato plumbo, ferventi resina ac pice plenum, in quo cum trium Hebræorum puerorum more divinos hymnos canerent, inde erépti leoni objiciuntur: qui prosternens se, eorum pedes

sed tibi plâ-
proflcere : ut
quæcûmque
exerceat cha-
um nostrum

II.
puer in scio
us est : quod
et, nihil præ-
n a Christiâ-
ovêret. Qua
ermanentem ,
erbëribus ca-
t. Sed nihilo
a persîstens,
Sed dum eum
nre cõgitat,
nitu, comi-
Crescëntia ,
migrat in
que eam san-
ëptus est, ut
ctiânium per-
tor accërsem
a demone
: quo libe-
issimis præ-
perátor, ut
suadère non
i Modesto et
constrictum
n.

III.
ntiores esse
ltti jûbet in
o plumbo,
e picæ ple-
trium He-
m more di-
erent, inde
untur : qui
orum pedes

lambébat. Quare inflammatûs
ira Imperátor, quod multîtûdi-
nem vidébat miraculo cõmmõ-
véri, eos in catâsta sterni ju-
bet, et ita cædi eórum mem-
bra, atque ossa divelli. Quo
têmpore tonitrua, fûlgora, ma-
gnique terræmôtus fuère, qui-
bus templadeórum coruerunt,
et multi opprëssi sunt. Eórum
reliquias Florëntia, nóbilis fê-
mina, unguëntis conditas ho-
norifice sepelivit.

Te Deum laudâmus, p. 15.

DIE XVIII JUNII.

SS. MARCI ET MARCELLIANI,
MARTYRUM.
ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnîpo-
tens Deus : ut qui sanctõ-
rum Mártyrum tuórum Marci
et Marcellianî natalitia cõlimus;
a cunctis malis imminéntibus,
eórum intercessiónibus liberê-
mur. Per Dóminum.

ñ. II. Hæc est vera fratér-
nitas, quæ numquam potuit
violâri certâmine : qui effûso
sanguine secûti sunt Dómi-
num : * Contemnentes aulam
régiam, pervenérunt ad regna
cœlestia. †. Ecce quam bonum,
et quam jucûndum habitâre
fratres in unum. Contemnén-
tes aulam.

LECTIO III.

MARCUS et Marcellânus fra-
tres Români, propter Chri-
stiânâ fidem a Fabiânõ duce
comprehénsi, ad stûpitem alligâ-
ti sunt, pédibus clavîs con-
fixis. Ad quos cum ita loque-
rétur judex : Resipiscite mi-

seri, et vos ipsos ab his cru-
ciatibus eripite : responderunt:
Nunquam tam jucûndè epu-
lâti sumus, quâti hæc libënter
Jesu Christi causâ perferimus,
in cujus amóre nunc fixi esse
cëpimus : útinañ tamdiu nos
hæc pati sinat, quâmdiu hoc
corruptibilî corpore vëstiri éri-
mus. Qui diem noctémque in
torméntis divinas laudes ca-
nentes, dénique telis transfixi,
ad mártýrii glóriam pervenê-
runt. Quórum corpõra via Ar-
deatina sepúlta sunt.

DIE XIX JUNII.

IN FESTA

S. JULIANÆ DE FALCONERIIS,
VIRGINIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Virgi-
nim, p. lxxxiv, exceptis iis,
quæ hic propria ponuntur.*

AD VESPERAS.

HYMNUS.

COELSTIS Agni náptlas
O Juliána dum pëtis,
Domuin patérnam désers,
Chorúmque ducis Virginúm.

Sponsúmque suffixum Cruçi
Noctes, dlésque dum gemis,
Dolõris icta cúspide
Sponsi refers imâginem.

Quin septisórmî vûlnere
Fles ad genu Deiparæ :
Sed crescit infûsa fletu,
Flammâsque tollit charítas.

Hinc morte fessam próxima
Non usitâto te modo
Solâtur et nutrit Deus,
Dapem supérnam pórrigens,
Ætérnæ rerum Cõnditor,
Ætérne Fili par Patri,

Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua. ñ. Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Veni Sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ORATIO.

DEUS, qui beátam Juliánam Virgínam tuam extrémó morbo laborántem pretiósó Fílii tui Córporé mirabiliter recreáre dignátus es : concéde quæsumus; ut ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per eúdem Dóminum.

Deinde fit Commemoratio SS. Gervasii, et Protasii Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sánguine Agni.

ŷ. Lætámini in Dómino, et exultáte justí. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctorum Mártyrum tuórum Gervásii, et Protásii solemnitate lætíficas : concéde propítius ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplic. Per.

AD MATUTINUM.

Hymnus, Cœléstis, ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JULIANA ex nobili Falconeria familia, clarissimo Patre, qui Templum Deiparæ ab Angelo salutátæ ære suo magnífice a fundaméntis Floréntiæ, ut nunc visitur, eréxit; Matre Reguardáta, ambóbus jam senescéntibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exiguum futúre sanctitátis spécimen dedit; vagiéntibus quippe labris, suavíssima Jesus, et Mariæ nómina ultro proférre audita est. Pueritiam postmodum ingrèssa totam se Christiánis virtútibus mancipávit. in quibus adeo excélluit, ut Beátus Aléxius Pátruus, cujus institútis ac exémplic instruebátur, Matri dicere non dubitáverit, ipsam non féminam peperisse, sed Angelum, nam ita modéstó vultu, animóque ab omni, vel levíssima erróris mácula pura fuit, ut óculos numquam in toto vitæ cursu ad hóminis faciém intuéndam eréxerit, auditóque peccáti vocábulo contremúerit, immo scéleris narratióne percúlta, illico prope exánimis corrúerit. Expléto nondum decimoquinto ætátis suæ anno, re familiári, licet opulénta, terrenisque posthábitis núptiis, Deo virginitátem in mánibus Divi Phi-

URNO.
riptura oc-

URNO.

v.
Falconeria
imó Patre,
aræ ab An-
suo magni-
Floréntiæ,
éxit; Matre
bus jam se-
id tempus
anno mil-
o septuagé-
lis non exi-
tatis spé-
tibus quip-
na Jesus, et
o proférre
ptiam póst-
tam se Chri-
mancipávit.
xcélluit, ut
ruus, cujus
lis instruc-
non dubi-
n féminam
elum, nam
, animóque
ima erroris
ut óculos
vitæ cursu
intuéndam
peccáti vo-
rit, immo
percúlta, il-
s corrúerit.
cimoquinto
e familiári,
nisque post-
eo virgini-
Divi Phi-

lippi Benitii solémniter vovit,
ab eóque ómnium prima reli-
giósum Mantellatárum hábi-
tum, ut dicunt, sumpsit.

ñ. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justítiam: *
Et dedúcet te mirabiliter dex-
tera tua. ý. Spécie tua, et pul-
chritúdone tua inténde, pró-
sperere procéde, et regna. Et.

LECTIO V.

JULIANÆ exéplum secútæ
sunt plúrimæ ex nobilióri-
bus familiis féminæ, ac mater
ipsa filiæ sese religióse insti-
tuéndam dedit, ita ut aucto
paulátim número, Ordinem
Mantellatárum institúerit, ac
illi pie vivéndi leges summa
prudéntia ac sanctitáte tradi-
derit. Ejus virtútes cum ópti-
me perspéctas Divus Benitius
habéret, morti próximus nulli
mélius, quam Juliánæ, non fé-
minas tantum, sed et totum
Servórum Ordinem, cujus pro-
pagátor et moderátor extite-
rat, commendátum vóluit. Ve-
rum ipsa demisse semper de
se cogitábat; et cum ceterárum
esset magistra, in re quaque
doméstica, licet vili, soróribus
famulabátur. Assiduitáte orán-
di integras insumébat dies, in
éxtasim sæpissime rapta, et si
reliquéum, in sedándis civium
dissidiis, criminósis a via ini-
quitátis retrahéndis, ac in in-
serviéndis impendébat ægrótiis.
quorum quandóque sániem ex
ulcéribus manántem, admóto
ore, lambens, eos sanitáti re-
stituébat; corpus suum flagris,

nodósis funiculis, férreis cin-
gulis, vigiliis, humi nudæ cu-
bándo, térere sólita fuit. Par-
cissimo cibo, et hoc vili quá-
tuor hebdómadæ diébus, et ré-
liquis duóbus solo Angelórum
pane conténta, excépto die sáb-
bati, quo pane solo, et aqua
nutriebátur.

ñ. Dilexisti justítiam, et odi-
sti iniquitátem: * Proptérca
unxit te Deus, Deus tuus óleo
lætitiæ. ý. Propter veritátem,
et mansuetúdinem, et justí-
tiam. Proptérea.

LECTIO VI.

DURA hujúsmodi vivéndi ra-
tióné in stomachi morbum
incídit, quo ingravescénte cum
septuagésimum ætátis annum
ágeret, ad extrémum vitæ spá-
tium redácta est. Diutúrnæ
valetúdinis incómmoda hilari
vultu constantíque ánimo pér-
tulit, de uno tantum cónqueri
audita est, quod cum cibum
cápere, ac retinére nullo modo
posset, ab Eucharistica mensa
ob Sacraménti reveréntiam ar-
cerétur. Verum his in angústiiis
constitúta Sacerdótem rogávit,
ut allátum divinum panem,
quem ore súmere nequibat,
péctori saltem extérius admo-
véret. Précibus illius morem
gessit Sacérdos, et mirum! có-
dem témporis moménto, divi-
nus panis dispáruit, et Juliána
seréno, ac ridénti vultu expi-
rávit. Res supra fidem tándiu
fuit, donec virgineum de more
curarétur corpus, invénta enim
est circa sinistram péctoris la-

tus carni veluti sigillo impressa forma hostiæ, quæ Christi Crucifixi effigiem representabat. Hujus prodigii fama, ceterorumque miraculorum non Florentiæ tantum, sed totius Christiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra sæcula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa Decimustertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum jussit. Clemens vero Duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis protector novis in dies miraculis coruscantem Sanctarum Virginum catalogo adscripsit.

ñ. Afferentur, p. xcij.

IN III NOCTURNO.

Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile crit, ex eodem Communi, primo loco, p. xciv.

Pro SS, Gervasio et Protasio Martyribus.

LECTIO IX.

GERVASIVS et Protasius, Vitalis et Valeriæ filii, quorum pater Ravennæ, mater Mediolani pro Christi Domini fide martyrium subierunt, distributo pauperibus patrimonio, domesticos servos libertate donarunt. Quo facto Gentilium sacerdotes impiane in illos conceptum odium habebant. Quare cum Astasius Comes in bellum proficisci vellet, hanc occasionem perdendi pios fratres se nactos esse putaverunt. Itaque Astasio persuadent, se a diis

admonitos esse, nullo modo eum in bello victorem futurum, nisi Gervasio et Protasio coactis Christum negare, eosdem ad sacra diis facienda compelleret. Quod cum illi detestarentur, Astasius imperavit Gervasium tandem caedi, dum inter verbera expiraret; Protasium fustibus contusum securi percuti jubet. Quorum corpora Philippus Christi servus clam sustulit, et in suis ædibus sepelivit: quæ postea sanctus Ambrosius, Dei monitu inventa, in loco sacro et insigni collocanda curavit. Passi sunt Mediolani decimotertio Kalendas Julii.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commemor. eorundem SS. Martyrum.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere, multis passeribus meliores estis vos.

ÿ. Exultabunt sancti in gloria. ñ. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio Deus qui, p. 380.

In II Vesp. Comm. sequentis.

DIE XX JUNII.

S. SILVERII PAPÆ ET MART.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

ÿ. Gloria et honore coronasti eum Domine. ñ. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice Omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat; beati Silverii Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per.

LECTIO II.

SILVERIUS Campanus, post Agapitum proxime Pontifex creatus est; cujus doctrina et sanctitas illuxit in insectandis hæreticis, et constantis animi magnitudo perspecta est in tuendo judicio Agapiti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychiãnam hæresim defendebat, Agapitus ab Episcopatu Constantinopolitano deposuerat, cum a Theodora Augusta suppliciter rogatus esset, restituere noluit.

ñ. Dómine prævenisti, p. xxix.

LECTIO III.

QUAMOBREM irata mulier mandat Belisario, ut Silverium mittat in exilium. Qui exulavit in insula Pontia, unde his verbis scripsisse fertur ad Amatorem Episcopum: Sustentor pane tribulationis, et aqua angustiae, nec tamen dimisi, aut dimitto officium meum. Quod re ipsa probavit; nam ibi coacto Concilio multorum Episcoporum, quaedam constituit, quæ ad integritatem fidei Catholicæ, et ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam pertinebant. Ubi brevi incommodis ærumnisque confectus, obdormivit in Domino, duodecimo Kalendas Julii; cu-

jus sepulchrum multis miraculis illustratum fuit: cum Ecclesiæ præfuisset annos tres, et amplius, creatis mense Decembri Presbyteris tredecim, Diaconis quinque, Episcopis per diversa loca decem et novem.

Te Deum laudamus, p. 15.

DIE XXI JUNII.

IN FESTO

S. ALOISII CONZAGÆ, CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Confess. non Pontif. p. lxiii, præter seq.

ORATIO.

COELESTIUM donorum distributor Deus, qui in Anglico juvene Aloisio miram vitæ innocentiam pari cum penitentia sociasti: ejus meritis et precibus concede; ut innocentem non secuti, penitentem imitemur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiões de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ALOISIUS, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitæ periculum Baptismo, prius cælo, quam terris nasci visus, primam illam gratiam tam constantè retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiæ ante aram Beatæ Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit: eam-

que insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbaciones cepit ætate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipue, ita cohibuit, ut non modo illos numquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum principis ephēbos fere quotidie salutavit; sed a matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne merito appellatus.

Ṛ. Hónestum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tu-távit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ṽ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

ADJECIT sénsuum custódia cõrporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejúnia, eaque plerúmque módico pane, et aqua tolerábat. Quamquam perpétuum fuisse per id tempus ipsius jejúnium vidéri potest, cum ejus prándia ferme vix únciam æquarent. Sæpe etiam ter in diē se fúnibus aut caténis cruentábat: flagella quándoque canum loris, cilicia equórum calcáribus sup- plévit. Mollem léctulum clam injéctis ásserum fragméntis asperábat, eo etiam, ut citius

ad orándum excitarétur. Magnam quippe noctis partem summa etiam hieme, solo tectus indúsio, pósitis humi gé-nibus, vel præ languóre jacens ac pronus, in cœlestium contem- platióne traducébat. Intér- diu quoque tres, quátuor, quin- que horas in ea perstábat im- mótus, donec unam saltem ánimo nusquam distrácto per- currisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orándum álio non vagán- tis; imo perpétua velut éxtasi in Deo defixæ. Ei demum ut únice adhæreret, victo post triennále acérrimum certámen, patre, et aviti principátus jure in fratrem transláto, Societáti Jesu ad quam cœlesti voce Ma- triti fúerat accitus, Romæ se adjúnxit.

Ṛ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ in- duit eum, * F' ad portas para- disí coronávit eum. ṽ. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

LECTIO VI.

IN tyrocínio ipso virtútum óm- nium Magister habéri cœpit. Exactíssima in eo erat legum etiam minimárum custódia, mundi contéptus singuláris, implacábile ódium sui: Dei vero amor tam ardens, ut cor- pus etiam sensim absúmeret. Jussus propterea mentem a di- vinis rebus tantisper avértere, occurréntem sibi ubique Deum írrito conátu fugiébat. Mira etiam próximos charitáte ani-

pléxus, in públicis, quibus aláriter ministrábat, nosocómiis, contagiósam luem traxit. Qua lente consúptus, die quem prædixerat, undécimo Kálendas Júlii, ætátis anno quarto et vigésimo jam inchoáto, cum ántea flagéllis cædi, atque humi stratus mori postuláset, migrávit in cœlum. Ibi eum Sancta María Magdaléna de Pazzis tanta frui glória, Deo monstránte, vidit, quantam vix esse in cœlo credidisset : ipsúmque sanctimónia insignem, et charitaté Mártirem incógnitum fuisse prædicávit. Multis étiam, magnisque cláruit miráculis. Quibus rite probátis, Benedictus Decimustértius Sanctórum fastis Angélicum júvenem adscripsit, atque innocentíæ et castitátis exémpLAR simul et patrónum studiósæ præsertim juvenútati dedit.

ñ. Iste homo, *p. lxxiv.*

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 22. v. 29.*

IN illo témpore : Respóndens Jesus ait Saddúcæis : Errátis nesciéntes Scriptúras, neque virtútum Dei : in resurrectione enim neque nubent, neque nubéntur : sed erunt sicut Angéli Dei in cœlo. Et reliqua.

Homilia S. Joánnis Chrysóstomi.

Lib. de Virginitate.

VIRGINITAS est bona : id ego quoque fáteor : Atqui núptiis étiam mélior ; et istud tibi asséntior : ac si libet, illud

Æstiva.

adjúngam, tanto núptiis eam præstáre, quanto cœlum terræ, quanto homínibus Angeli antecéllunt ; ac, si quid prætèrea audéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt ; non étiam carne et ságuine coagmentáti sunt : in terris prætèrea non commorántur, non cupiditátum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii ; non cibi indigent, aut potus ; non sunt ejúsmodi, ut eós dulcis sonus aut cantus mollis, aut præclára spécies possit allícere ; nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. †. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni opère malo, et pérmanens in innocentia sua. Ipse.

LECTIO VIII.

AT humánum genus cum natura beátis illis méntibus inférius sit, omni vi studióque conténdit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequátur. Quómmodo ? Non nubunt Angeli, at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eidem inserviunt ; et istud ipsum virgo. Quod si virgines, quandiu cörperis ónere deprimúntur, quemádmódu Angeli in cœlum néqueunt ascéndere ; illud eo vel máximo solátio compén.

sant, quod modo spiritu et corpore sancti sint, cœli Regem recipiunt. Vidésne virginitatis præstantiam? quómodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ̄. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

QUA enim, quæso, re differébant ab Angélis Elías, Eliscæus, Joánnes, veri hi virginitatis amatóres? nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cætera si quis diligénter inquirat, hi nihilo minus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes: et idipsum, quo inferióre conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrarum incolæ, et ii qui essent mortáli natúra, possent ad illam virtútem vi et contentiône pervenire; vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratióne præditos fuisse opórteat.

Te Deum laudámus, p. 13.

In II Vesperis fit Comm. seq.

DIE XXII JUNII.

S. PAULINI, EPISC. ET CONF.

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum opifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

̄. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stulam glóriæ induit eum.

ORATIO.

DA, quæsumus omnipotens Deus: ut beáti Paulini Confessoris tui atque Pontificis veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

LECTIO II.

PAULINUS Nolæ Episcopus, eruditus stúdiis humanitatis, doctus étiam divinis litteris, multa elegánter et ornáte scripsit versibus, et solúta oratióne. Hujus viri cháritas præcipue celebrátur, quod vastáta a Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relictis quidem sibi rebus ad vitam necessariis in aléndos páuperes, et captivos rediméndos, contúlerit. Quo témpore, ut scribit sanctus Augustinus, ex opulentissimo dívite voluntáte paupérimus, et copiosissime sanctus, captus a bárbaris sic Deum precabátur: Dómine, ne exércier propter aurum et argéntum: ubi enim sint ómnia mea, tu scis. Póstea vero Wándalis eádem regiónes infestántibus, cum ab eo pósceret vidua ut filium sibi redimeret, consúptis rebus ómnibus in officio piétatis, seipsum pro illo in servitútem trádidit.

LECTIO III.

IGITUR in Africam proféctus, Dómini sui, qui regis erat gener, hortum coléndum suscepit. Verum cum prophéticæ

dono regis mortem ipsi domino prædixisset, et rex in somnis Paulinum sedentem medium inter duos iudices, sibique de manibus eripientem flagellum vidisset; tantus vir cognitus honorificentissime dimissus est, condonatis ei omnibus suis civibus, qui captivi fuerant. Nolam reversus ad Episcopale officium, cum verbo et exemplo omnes ad pietatem Christianam inflammaret; laterum dolore correptus est; mox cubiculum, in quo jacebat, tremotum contremuit, ac paulo post animam Deo reddidit.

Te Deum laudamus, p. 45.

DIE XXIII JUNII.

IN VIGILIA

S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO I. Cap. 1.

FUIT in diebus Herodis, regis Judææ, sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia; et uxor illius de filiabus Aaron, et nomen ejus Elisabeth. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episcopi.

Lib. 1. in Lucam.

DOCET nos Scriptura divina, non solum mores in iis qui prædicabiles sunt, sed etiam parentes oportere laudari: ut veluti transmissa immaculatæ puritatis hæreditas, in iis quos volumus laudare, præcellat. Quæ enim alia intentio hoc loco sancti Evangelistæ, nisi ut sanctus Joannes Baptista nobilitetur parentibus, miraculis, mori-

bus, munere, passione? Sic etiam sancti Samuel mater Anna laudatur: sic Isaac a parentibus nobilitatem pietatis accepit, quam posteris dereliquit. Sacerdos itaque Zacharias, nec solum sacerdos, sed etiam de vice Abia, id est, nobilis inter superiores familias.

RR. de Feria currente.

LECTIO II.

ET uxor, inquit, illi de filiabus Aaron. Non solum igitur a parentibus, sed etiam a majoribus sancti Joannis nobilitas propagatur, non sæculari potestate sublimis, sed religionis successione venerabilis. Tales enim majores habere debuit prænuntius Christi: ut non repente conceptam: sed a majoribus acceptam, et ipso infusam jure naturæ, prædicare fidem Domini videretur aduentus. Erant, inquit, ambo justus ante Deum, incedentes in omnibus mandatis et justificationibus Domini sine querela. Quid ad hoc referunt, qui peccatis suis solatia præferentes, sine peccatis frequentibus hominem putant esse non posse: et utuntur versiculo, quia scriptum est in Job: Nemo mundus a sorde, nec si unius diei vita ejus sit in terra.

LECTIO III.

QUIBUS respondendum est prius ut quid sit hominem sine peccato esse, definiant: utrum numquam omnino peccasse, an desiisse peccare. Si enim hoc putant sine peccato

esse, numquam omnino peccasse; et ipse consensio. Omnes enim peccaverunt, et egent gloria Dei. Sin autem eum qui veterem errorem corréxerit, et in eam se vitæ transformáverit qualitatem, ut temperet a peccato, negant abstinere a delictis; non possum in eorum convenire sententiam, cum legamus: Quia sic Dóminus dilexit Ecclésiám, ut exhibeat ipsam sibi gloriosam, et non habentem maculam aut rugam, aut aliquid ejúsmodi, sed ut sit sancta et immaculata.

Antiphona ad Benedictus, ut in Psalterio; et post Ant. dic: Precès FERIALES flex. gen. p. 57.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus, ut familia tua per viam salutis incédât: et beati Joánnis præcursóris hortaménta sectándo; ad eum quem prædixit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

Notandum, quòd si sequenti die XXIV, occurrerit solemnitas SS. Corporis Christi, agendum erit de prædicta solemnitate: Festum vero S. Joannis Baptistæ tunc reponatur in diem XXV, tamquam in sedem propriam, translato quocumque alio Festo duplici, si alicubi occurrat post Oct.; sed si fuerit I vel II classis, transfertur in primam diem Officio duplici non impeditam; etiam infra Octavam SS. Corporis Christi.

DIE XXIV JUNII.

IN NÀTIVITATE

S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Duplex I Classis.

AD VESPERAS.

Ant. t. 7: r Ipsè præibit ante illum in spiritu et virtute Eliæ parare Dómino plebem perfectam.

Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica, p. 121, et loco ultimi; Ps. Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 125.

Ant. t. 8: Joánnes est nomen ejus: vitum et siceram non bibit, et multi in nativitate ejus gaudébunt.

Ant. t. 1: Ex útero senectutis et stérili Joánnes natus est præcursor Dómini.

Ant. t. 7: r Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est.

Ant. t. 5: Nazaréus vocabitur puer iste: vinum et siceram non bibit, et omne immundum non manducabit ex útero matris suæ.

CAPITULUM: *Isaiæ. 49.*

AUDITE insulæ, et attendite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nominis mei.

HYMNUS.

UT queant laxis resonare fibris

Mira gestórum fámuli tuórum;
Solve pollúti lábilii réatum;

Sancte Joánnes.

Núntiuscelso véniens Olympo,
Te patri magnum fore nascitúrum,

Nomen, et vitæ sériem gerén-
dæ

Ordine promit.

Ille promissi dúbius supér-
ni,

Pérdidit promptæ módulos lo-
quélæ:

Sed reformásti génius perém-
ptæ

Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans
cubili,

Sénseras Regem thálamò ma-
néntem :

Hinc parens nati méritis utér-
que

Abdita pandit.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque vir-
tus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Témporis ævo. Amen.

ÿ. Fuit hómò missus a Deo.

ñ. Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnif. Ant. t. 8. In-
grésso Zacharia templum Dó-
mini, appáruit ei Gábriel An-
gelus, stans a dextris altáris
incénsi.

ORATIO.

DEUS, qui præsentem diem
honorábilem nobis in beáti
Joánnis nativité fecisti : da
pópulis tuis spirituálium grá-
tiam gaudiórum ; et ómnium
fidélium mentes dirige in viam
salútis æternæ. Per Dóminum :

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Præcursóris
Dóminum, * Veníte adoré-
mus.

Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

ANTRA desérti téneris sub an-
nis,
Cívium turmas fúgiens, pe-
tísti,

Ne levi posses maculáre vi-
tam

Crimine linguæ.

Præbuit durum tégumen ca-
mélus

Artibus sacris, stróphium bi-
déntes ;

Cui latex haustum, sociáta pa-
stum

Mella locústis.

Céteri tantum cecinére Va-
tum

Corde præsógo jubar affutú-
rum :

Tu quidem mundi scelus au-
feréntem

Indice prodis.

Non fuit vasti spátium per
orbis

Sánctior quisquam génius
Joánne ;

Qui nefas sæcli méruit laván-
tem

Tingere lymphis.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque vir-
tus

Spiritus semper, Deus unus,
omni

Témporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Priúsquam te for-
márem * in útero, novi te : et
ántequam progredéreris, san-
ctificávi te.

Psalmi de Communi Confessoris, p. lxxix.

Ant. t. 8. Ad omnia quæ mittam te, * dicit Dóminus, ibis : ne timeas, et quæ mandávero tibi loqueris ad eos.

Ant. t. 8. Ne timeas a fácie * eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

̄. Fuit homo missus a Deo, ̄. Cui nomen erat Joánnēs.

Incipit Jeremías Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 1.*

VERBA Jeremiæ filii Helciæ, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diebus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertio décimo anno regni ejus. Et factum est in diebus Joákim filii Josiæ regis Juda, usque ad consummationem undécimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigrationem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exires de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te.

̄. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnēs : * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhiberet de lumine, et pararet Dómino plebem perfectam. ̄. Erat Joánnēs in deserto prædicans baptismum pœnitentiæ. Hic venit.

LECTIO II.

ET dixi, A, a, a, Dómine Deus, ecce nescio loqui,

quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dicere : Puer sum : quóniam ad omnia, quæ mittam te, ibis : et universa quæcumque mandávero tibi, loqueris. Ne timeas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut eruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tetigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constitui te hódie super Gentes, et super régna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et dissipés, et ædificés, et plantes.

̄. Elisabeth Zachariæ magni virum genuit, Joánnem Baptistam præcursórem Dómini : * Qui viam Dómino præparávit in eremo. ̄. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnēs. Qui viam.

LECTIO III.

Tu ergo accíngelumbos tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formidés a fácie eórum : nec enim timere te faciám vul-tum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam, et in colúnam ferream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, príncipibus ejus, et sacerdotibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut liberem te.

̄. Priusquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exires de ventre, sanctificávi

Et dixit
Noli dicere :
in ad omnia,
bis : et uni-
mandávero
tímeas a fá-
tecum ego
dicit Dómi-
nus in anum
s meum : et
me : Ecce
n ore tuo :
nódie super
regna, ut
s, et disper-
ædifices, et

chariæ ma-
rit, Joánnem
dórem Dómi-
nino præpa-
Fuit homo
nomen erat

umbros tuos,
vere ad eos
æcipio tibi.
e eorum :
faciam vul-
quippe dedi
n munitam,
rream, et in
per omnem
ada, princi-
rdótibus, et
ellábunt ad-
n prævalé-
ecum sum,
berem te.
formarem
t antequam
sanctificávi

te : * Et Prophétam in Génti-
bus dedi te. *ÿ.* Vir dillectus a
Deo, et hominibus honorátus
est. Et. Glória Patri. Et.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Misit * Dóminus
manum suam, et tétigit os
meum, et Prophétam in Gén-
tibus dedit me Dóminus.

*Psalmi de Communi Confes-
soris, p. lxxj.*

Ant. t. 7. Ecce * dedi verba
mea in ore tuo : ecce constitui
te super Gentes et regna.

Ant. t. 8. Dóminus ab útero *
vocávit me, de ventre matris
meæ recordátus est nóminis
mei.

ÿ. Inter natos mulierum non
surrexit major. *ñ.* Joánne Ba-
ptista.

Sermo S. Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 20. de Sanctis.

Post illum sacrosanctum Dó-
mini natalis diem, nullius
hominum natiuitatem legimus
celebrari, nisi solius beati Joán-
nis Baptistæ. In aliis sanctis et
electis Dei novimus illum diem
coli, quo illos post cotisumma-
tionem laborum, et devictum
triumphatumque mundum, in
perpetuas æternitates præsens
hæc vita parturit. In aliis con-
summata ultimi diei mérita ce-
lebrantur; in hoc etiam prima
dies, et ipsa etiam hominis
initia consecrantur : pro hæc
absque dubio causa, quia
per hunc Dóminus adventum
suum, ne subito homines in-
speratum non agnoscerent, vo-

luit esse testatum. Joannes au-
tem figura fuit veteris testa-
menti, et in se formam præ-
tulit legis : et ideo Joannes præ-
nuntiavit Salvatorem, sicut
lex gratiam præcucurrit.

ñ. Descendit Angelus Dómini
ad Zachariam, dicens : Accipe
puerum in senectute tua : *
Et habebit nomen Joannes Ba-
ptista. *ÿ.* Iste puer magrus co-
ram Dómino : nam et manus
ejus cum ipso est. Et habebit.

LECTIO V.

Quoniam autem nondum natus
de secreto matris úteri
prophetavit, et expers lucis
jam testis est veritatis : hoc
est intelligendum, quod latens
sub velamine et carne litteræ,
et Redemptorem mundo spiri-
tu prædicavit, et nobis Dó-
minum nostrum de quodam
legis útero proclamavit. Ergo
quia Judæi erraverunt a ven-
tre, id est a lege, quæ a Chri-
sto grávida erat, erraverunt a
ventre, locuti sunt falsa : ideo
hic venit in testimonium, ut
testimonium perhiberet de lú-
mine.

ñ. Hic est præcursor dil-
lectus, et lucerna lucens ante
Dóminum : * Ipse est enim
Joannes, qui viam Dómino præ-
paravit in eremo; sed et Agnum
Dei demonstravit, et illumina-
vit mentes hominum. *ÿ.* Ipse
præibit ante illum in spiritu
et virtute Eliæ. Ipse est.

LECTIO VI.

Quoniam autem Joannes in carce-
re constitutus, ad Christum

discipulos suos ordinat; lex ad Evangelium transmittit. Quæ lex juxta typum Joannis, quasi ignorantia clausa carcere, in obscuro et in occulto jacébat, et Judæica cæcitate sensus intra litteram tenebatur inclusus. De hoc beatus Evangelista prolóquitur: Ille erat lucerna ardens, id est, Spiritus sancti igne succensus, ut mundo ignorantia nocte possesso, lumen salutis ostenderet, et quasi inter densissimas delictorum tenebras, splendidissimum justitiæ solem lucis suæ radio demonstráret, et de seipso dicens: Ego vox clamantis in deserto!

ñ. Innuébant patri ejus, quem vellet vocari eum: et postulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joannes est nomen ejus. ý. Apertum est os Zachariæ, et prophetávit, dicens. Joannes est. Glória Patri. Joannes est.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Pósuit os meum Dóminus * quasi gládium acutum, sub umbra manus suæ protéxit me.

Psalmi de Communi Confessoris, p. lxxiv, ultimo excepto.

Ant. t. 8. Formans me ex útero * servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Génitium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Ant. t. 8. f. Reges vidébunt, * et consúrgent principes, et adorábunt Dóminus Deum tuum, qui elégit te.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum: * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Divites eguerunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum, * inquire pacem, et perséquare eam,

Oculi Dómini super justos : *
et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super
facientes mala : * ut perdat de
terra memóriam eórum.

Clamaverunt justí, et Dómi-
nus exáudívit eos : * et ex
ómnibus tribulatióibus eó-
rum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde : * et hú-
miles spiritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justó-
rum : * et de ómnibus his li-
berábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ós-
sa eórum : * unum ex his non
conterétur.

Mors peccatórum péssima ; *
et qui odérunt justum delin-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas
servórum suórum : * et non
delinquent omnes qui sperant
in eo.

Ant. Reges vidébunt, et cons-
úrgent principes, et adorá-
bunt Dóminum Deum tuum,
qui elégit te.

ŷ. Elisabeth Zachariæ ma-
gnum virum genuit. ñ. Joán-
nem Baptistam præcursórem
Dómini.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Lucám.

LECTIO VII. *Cap. 1. f*

ELISABETH implétum est tem-
pus pariéandi, et péperit fi-
lium. Et audiérunt vicini et
cognáti ejus, quia magnificávit
Dóminus misericórdiam suam
cum illa, et congratulábantur
ei. Et reliqua.

Homíllia sancti Ambrósii
Episcopi.

*Lib. 2. Comment. in Luc. c. 1
antè finem.*

PEPERIT filium Elisabeth, et
congratulábantur vicini.
Habet sanctorum editio læti-
tiam plurimorum, quia com-
mune est bonum. Justitia enim
communis est virtus : et ideo
in ortu justí futuræ vitæ in-
signe præmittitur, et grátia
secuturæ virtutis exultatióne
vicinorum præfigurante signa-
tur. Pulchre autem tempus,
quo fuit in útero Prophéta de-
scribitur, ne Mariæ præsentia
taceátur : sed tempus silétur
infántiæ, eo quia infántiæ im-
pediméta nescívit. Et ideo in
Evangélio nihil super eo légi-
mus, nisi ortum ejus, et orácu-
lum, exultatiónem in útero,
vocem in deserto.

ñ. Præcursor Dómini venit,
de quo ipse testátur : * Nul-
lus major inter natos mulie-
rum Joánne Baptista. ŷ. Hic
est enim Prophéta, et plus
quam Prophéta, de quo Salvá-
tor ait. Nullus.

LECTIO VIII.

NEQUE enim ullam infántiæ
sensit ætatem, qui supra
naturam, supra ætatem in
útero pösitus matris, a men-
sura cepit ætatis plenitudinis
Christi. Mire sanctus Evange-
lista præmitténdum putávit,
quod plurimi infántem patris
nómine Zachariam appellán-
dum putáverint : ut advértas
matri non nomen alienus dis-

placuisse degeneris, sed id sancto infusum Spiritu, quod ab Angelo ante Zachariæ fuerat prænuntiatum. Et quidem ille mutus intimare vocabulum filii nequivit uxori: sed per prophetiam Elisabeth dicit, quod non didicerat a marito.

ñ. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ dicens: Nascetur tibi filius, nomen ejus Joannes vocabitur: * Et multi in nativitate ejus gaudébunt. ý. Erit enim magnus coram Dómino, vinum et siceram non bibet. Et multi. Glória Patri. Et multi.

LECTIO IX.

JOANNES est, inquit, nomen ejus: hoc est, non nos ei nomen imponimus, qui jam a Deo nomen accepit. Habet vocabulum suum, quod agnovimus, non quod elégi nus. Habent hoc mérita sanctorum ut a Deo nomen accipiant. Sic Jacob Israel dicitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Jesus nominatus est antequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audierint, non quæ usurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audivit, assérunt, quando Spiritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Elisabeth Zachariæ * magnum virum genuit,

Joánnem Baptistam præcursórem Dómini.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 4. Innuébant patri ejus, * quem vellet vocári eum: et scripsit, dicens: Joánes est nomen ejus.

Ant. t. 1. Joánes vocabitur * nomen ejus: et in nativitate ejus multi gaudébunt.

Ant. t. 3. Inter natos * mulierum non surréxit major Joáne Baptista.

Ant. t. 3. Tu puer * Prophéta Altissimi vocáberis: præibis ante Dóminum paráre vias ejus.

CAPITULUM. *Isaie.* 49.

AUDITE insulæ, et attendite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

HYMNUS.

ONIMIS felix, meritique celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,

Præpotens Martyr, nemorúm-
que cultor,

Máxime Vatum.

Serta ter denis álios coró-
nant

Aucta creméntis, duplicáta
quosdam;

Trina te fructu cumuláta cen-
tum

Néxibus ornant.

Nunc potens nostri méritis
opímis

Péctoris daros lápidés re-
vélle,

Asperum planans iter, et reflexos

Dirige calles.

Ut pius mundi Sator, et Redemptor,

Mentibus culpæ sine labe puris,

Rite dignetur veniens beatos

Ponere gressus.

Laudibus cives celebrent superni

Te Deus simplex, pariterque trine;

Supplices et nos veniam precamur :

Parce redemptis.

Amen.

ÿ. Iste puer magnus coram Domino. R̄. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Bened. Ant. t. 8. Apertum est * os Zachariæ, et prophetauit, dicens : Benedictus Deus Israel.

ORATIO.

DEUS, qui presentem diem honorabilem nobis in beati Joannis natiuitate fecisti : da populis tuis spiritualium gratiam gaudiorum ; et omnium fidelium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Innuabant patri ejus.

Capitulum, Audite insulæ, ut supra, ad Laudes.

R̄. br. Fuit homo, * Missus a Deo. Fuit. ÿ. Cui nomen erat Joannes. Missus. Glória Patri. Fuit.

ÿ. Inter natos mulierum non surrexit major. R̄. Joanne Baptista.

AD SEXTAM.

Ant. Joannes vocabitur.

CAPITULUM. Isaia. 49.

ET nunc hæc dicit Dominus, formans me ex útero seruum sibi : Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

R̄. br. Inter natos mulierum, * Non surrexit major. Inter. ÿ. Joanne Baptista. Nou. Glória Patri. Inter.

ÿ. Elisabeth Zachariæ magnum virum genuit. R̄. Joannem Baptistam præcursorem Domini.

AD NONAM.

Ant. Tu puer.

CAPITULUM. Isaia. 49. b

REGES videbunt, et consurgent principes, et adorabunt Dominum Deum tuum, et sanctum Israel, qui elegit te.

R̄. br. Elisabeth Zachariæ * Magnum virum genuit. Elisabeth. ÿ. Joannem Baptistam præcursorem Domini. Magnum. Glória patri. Elisabeth.

ÿ. Iste puer magnus coram Domino. R̄. Nam et manus ejus cum ipso est.

AD VESPERAS.

Ant. Elisabeth Zachariæ, cum reliquis de Laudibus, ut supra.

Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in I Vesp., p. 388.

ÿ. Iste puer magnus coram Domino. R̄. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Puer qui natus est nobis, * plus quam Prophéta est : hic est

enim, de quo Salvator ait : Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.

Oratio, Deus, qui praesentem diem, ut supra, p. 395.

DIE XXV JUNII.

IN FESTO.

S. GUILIELMI ABBATIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxxvii, praeter ea, quae hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui infirmitati nostrae ad terendum salutis viam in Sanctis tuis exemplum, et praesidium collocasti: da nobis, ita Beati Guilielmi Abbatis merita venerari; ut ejusdem excipiamus suffragia, et vestigia prosequamur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GUILIELMUS nobilibus Parentibus Vercellis in Insuhria natus, vix quartum decimum aetatis annum expleverat, cum miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum Sancti Jacobi templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici fere reo circulo praecinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperima frigoris et aestus, famis et sitis, summo cum vitae discrimine, perpessus est incommoda, Reversus in Italiam, no-

vam ad Sanctum Domini Sepulchrum peregrinationem molitur : Sed quo minus propositum exequatur, varia, atque gravissima intercedunt impedimenta, divino numine ad altiora, et sanctiora religiosam Juvenis indolem retrahente. Porro in soliculo monte biennium inter assiduas preces, vigiliis, chaméuniis, et jejuniis commoratus, divina subnixus ope, caeco lumen restituit, cujus miraculi fama percrebrescente jam Guilielmus latere non poterat : quare iterum Hierosolymam cogitat, et alacris se itineri committit.

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et [custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. *ÿ.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

DEI autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior, ac fructuosior tam apud Italos, quam apud exteras Nationes futurus. Tum Monasterium in Virgiliani Montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero, et inaccesso miranda exaedificat celeritate. Socios deinde Viros, et Religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam Evangelicis praecipis, et consiliis summopere accommodatum certis legibus ex Beati Benedicti institutis magna ex par-

Dómini Se-
nationem mó-
inuis propó-
vária, atque
dunt impe-
úmíne ad al-
a religiósam
retrahénte.
monte bién-
uas preces,
ias, et jejú-
divina substi-
tumen resti-
li fama per-
Guiliélmus
: quare íte-
m cógitat, et
omnítitt.
icit illum Dó-
mívit eum ab
ctóribus tude-
dit illi cla-
. ŷ. Justum
per vias re-
illi regnum

V.
tu, qui eidem
propósito re-
e fructuosior
quam apud
utúrus. Tum
rgiliáni Mon-
d deinde Vir-
um, loco ás-
miránda ex-
Sócios deín-
riósos adscís-
endi normam
ptis, et consi-
commodátam
ex Beáti Be-
magna ex par-

te desúptis, tum verbo, et
sanctíssimæ vitæ exémpis in-
fórmát.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ ín-
duít eum, * Et ad portas para-
disi coronávit eum. ŷ. Induít
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

ALius deinde Monastériis eré-
ctis, clárior in dies Gui-
liélmi facta sánctitas, multos
ad eum undique viros perdú-
cit, sanctitátis odóre, et mira-
culórum fama alléctos. Nam
muti loquélam, surdi auditum,
áridi vigórem, varióque et im-
medicábili morbo labórantes,
sanitátem ipsíus intercessióne
recepérunt. Aquam in vinum
convértit, áliaque complúra
mirabilia patrávit : inter quæ
illud non siléndum, quod mu-
liércula ad ejus castitátem ten-
tándam missa, in ardéntibus
prunis humi stratis illæsum se
volutávit. De qua re cértior fa-
ctus Rogérius Neápolis Rex in
summam viri Dei veneratióne
addúctur. Demum témpore sui
óbitus Regi, aliisque prænun-
tiáto, innúmeris virtútibus, et
miráculis clarus obdormívit in
Dómino anno salutis millésimo
centésimo quadragésimo se-
cúndo.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

*Homilia sancti Hieronymi
Presbyteri in Evangelium, Ec-
ce nos reliquimus omnia, de
Comm. Abbatum, p. lxxxij.*

Æstiva.

*Vesp. a Capitulo de SS. Joan-
ne et Paulo, cum Commemora-
tione S. Guilielmi, et Octavæ
S. Joannis.*

DIE XXVI JUNII.

IN FESTO

SS. MART. JOANNIS ET PAULI.
Duplex.

*Omnia de Communi pluri-
morum Martyrum, p. xxxv,
exceptis his, quæ hic sunt pro-
pria.*

*Si ob aliquam causam dici
contigerit primas Vesperas hu-
jus Festi integras, tunc dicantur
Ant. de Laudibus, ut infra,
Psalmi de Dominica, et loco
ultimi, Psalm. Laudate Dómi-
num omnes Gentes, p. 125.*

*Capitulum, Hymnus et ŷ. de
Communi plurim. Martyrum.*

*Ad Magnif. Ant. t. 1. f As-
titerunt justi ante Dóminum,
et ab invicem non sunt sepa-
ráti : cálicem Dómini bibérunt,
et amici Dei appelláti sunt.*

ORATIO.

QUÆSUMUS omnipotens Deus :
ut nos gemináta lætítia ho-
diérnæ festivitátis excípiat, quæ
de beatórum Joánnis et Pauli
glorificatióne procedit : quos
eádem fides et passio vere fe-
cit esse germános. Per Dómi-
num.

*Deinde fit Commem. S. Gui-
lielmi ac Octavæ S. Joannis,
ut in II Vesperis Festi.*

*Oratio, Deus, qui præsen-
tem, ut supra, p. 395.*

IN III NOCTURNO.

*Lectiones, Fratres, debitóres,
de Communi, p. xxxviiij.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES et Paulus fratres Romani, cum facultatibus a Constantia Constantini filia, cui pie fideliterque servierant, sibi relictis, Christi pauperes alerent; a Juliano apostata in numerum familiarium suorum invitati, libere negaverunt se apud eum esse velle, qui a Jesu Christo defecisset. Quibus ille ad deliberandum decem dies praefinit, ut nisi ad eam diem ei adherere, et Jovi sacrificare constituerint, sibi moriendum esse certo sciant.

¶. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praecipis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento. ¶. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt Terra.

LECTIO V.

ILLI intra id tempus reliqua sua bona distribuērunt pauperibus, quo expeditiores ad Dominum migrare possent, et plures juvarent, a quibus in aeterna tabernacula reciperentur. Die decima Terentianus praetoriae cohortis praefectus, ad eos missus, cum allata Jovis effigie, ut eam venerarentur, Imperatoris mandatum eis exponit, ut nisi Jovi cultum adhibeant, moriantur. Qui, ut erant orantes, responderunt, se pro Christi fide, quem Deum

mente et ore venerabantur, non dubitanter mortem subituros.

¶. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domino Domini. ¶. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

LECTIO VI.

At Terentianus veritus ne si publice interficerentur, populus commoveretur, domi, ubi tunc erant, abscissis eorum capitibus, sexto Kalendas Julii secreto eos sepeliendos curavit: ruoremque sparsit, Joannem et Paulum in exilium ejectos esse. Verum eorum mors a spiritibus immundis, qui multorum corpora vexabant, pervulgata est: in quibus Terentiani filius et ipse oppressus a daemone, ad sepulchrum Martyrum perductus, liberatus est. Quo miraculo et is in Christum credidit, et ejus pater Terentianus, a quo etiam horum beatorum Martyrum vita scripta esse dicitur.

¶. Tamquam aurum, p. xlj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite a fermento Pharisaeorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 12.

De hoc fermento Apostolus praecipit: Itaque epulemur,

antur, non
subituros.
ficum non
i, moriē-
ne: * Ut hæ-
mino Dómi-
nópora sua
pplicia. Ut.

eritus ne si
derentur,
etur, domi-
scissis eó-
o Kalēdas
epeliēdos
que sparsit,
in exiliū
um eórum
immūdis,
pora vexa-
st: in qui-
s et ipse op-
ad sepúl-
perductus,
miráculo et
lidit, et ejus
a quo etiam
artyrum vi-
ur.

rum, p. xlj.
RNO.

vangélii
ucam.

ap. 12.

Dixit Jesus
Attēdite a-
brum, quod
relīqua.

ilis Bedæ
ri.

, cap. 12.

o Apóstolus
epulēmur,

non in fermento véteri, neque
in fermento malitiæ et nequi-
tiæ, sed in azymis sinceritatis
et veritatis. Nam sicut módi-
cum fermentum totam farinæ,
cui injicitur, massam corrumpit;
universamque mox conspersi-
onem sub sapore commaculat:
sic nimirum simulatio, cujus
semel animum imbuerit, tota
virtutum sinceritate, et veritate
fraudabit. Est ergo sensus:
Attēdite ne æmulēmini simulato-
res, quia venit profecto tempus,
in quo et vestra virtus omnibus,
et eorum reueletur hypócrisis.

ñ. Propter testamentum Dó-
mini, et leges patrēnas, sancti
Dei perstiterunt in amore fra-
ternitatis, * Quia unus fuit
semper spiritus in eis, et una
fides. ¶ Ecce quam bonum, et
quam jucundum habitare frā-
tres in unum. Quia.

LECTIO VIII.

VERUM quod sequitur: Quó-
niam quæ in tenebris dix-
istis, in lumine dicentur: non
solum in futuro, quando cuncta
cordium abscondita profere-
rentur ad lucem; sed et in
presenti tempore potest congru-
enter accipi: quoniam quæ
inter tenebras quodam presur-
arum, carcerumque umbras,
vel locuti vel passi sunt
Apóstoli, nunc clarificata per
orbem Ecclēsia, lectis eorum
actibus publice prædicantur.
Né terreamini ab his qui occi-
dunt corpus. Si persecutores
sanctorum occisis corporibus

non habent amplius quid contra
illos agant; ergo supervacua
furunt insania, qui mortua
Martyrum membra feris
avibusque discerpenda pro-
ciunt, cum nequaquam omni-
potentia Dei, quin ea resuscitan-
do vivificet, obsistere possint.

ñ. Hæc est vera fraternitas,
quæ nunquam potuit violari
certamine: qui effuso sanguine
secuti sunt Dominum: * Con-
temnentes aulam regiam, per-
venērunt ad regna cœlestia.
¶ Ecce quam bonum, et quam
jucundum habitare fratres in
unum. Contemnentes. Glória
Patri. Contemnentes.

LECTIO IX.

Duo autem sunt genera perse-
cutorum: unum palam sæ-
vientium, alterum fecte fraudu-
lenterque blandientium. Con-
tra utrumque illos munire at-
que instituire volens Salvator,
et supra ab hypocrisi Phari-
sæorum attendere, et hic a car-
nificenti cæde præcipit non timere:
quia videlicet post mortem
nec horum crudelitas, nec
illorum valeat simulatio durare.
Nonne quinque passeret
veniunt dipondio? Si minutis-
sima, inquit, animalia, et quæ
quolibet per æra feruntur vo-
latilia, Deus oblivisci non potest;
vos qui ad imaginem facti
estis Creatoris, non debetis
terreri ab his, qui occidunt
corpus: quia qui irrationabilia
animalia gubernat, rationalia
curare non desinit.

- Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Paulus et Joánes * dixerunt Juliáno : Nos unum Deum cólimus, qui fecit cœlum et terram.

Psalm. Dóminus regnávít ; cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 8. Paulus et Joánes * dixerunt Terentiáno : Si tuus dóminus est Juliánus, habéto pacem cum illo : nobis álius non est, nisi Dóminus Jesus Christus.

Ant. t. 1. f Joánes et Paulus * agnoscéntes tyránnidem Juliáni, facultates suas paupéribus erogáre cepérunt.

Ant. t. 1. l Sancti spiritus et ánimæ justórum hymnum dicite Deo, allelúia.

Ant. t. 1. Joánes et Paulus * dixerunt ad Gallicánum : Fac vótum Deo cœli, et eris victor mélius quam fuísti.

Capítulum, hymnus, et ý. sumuntur ex Communi plurimorum Mátyrum, p. xlv.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Isti sunt sancti, qui pro Christi amore minas hóminum contempserunt : sancti Mátyres in regno cœlórum exúltant cum Angelis : o quam pretiósá est mors sanctórum, qui assidue assistunt ante Dóminum : et ab invicem non sunt separáti.

ORATIO.

QUÆSUMUS omnipotens Deus : ut nos gemináta lætitia hodiernæ festivitátis excepiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli

glorificatióne procedit : quos eadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Octava S. Joannis.

Ant. Apértum est os Zachariæ, et prophetávit, dicens : Benedictus Deus Israel.

ý. Iste puer magnus coram Dómino. *ñ.* Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio, Deus, qui præséntem, ut supra, p. 395.

AD HORAS.

Antiphonæ sumuntur ex Laudibus, ut supra. Capítula, et ññ. brevía, ut in Communi plurim. Mátyrum, p. xlvj.

AD VESPERAS.

Ant. Paulus et Joánes, cum reliquis de Laudibus, ut supra.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 121, ut loco ultimi, *Psalm.* Crédidi, p. 125.

Capítulum, et Hymnus de Communi, p. xxxv.

ý. Exultábunt Sancti in glória. *ñ.* Lætábuntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Isti sunt duæ olivæ, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum, habent potestátem cláudere cœlum núbibus, et aperire portas ejus ; quia linguæ eórum claves cœli factæ sunt.

Oratio, Quæsumus omnipotens Deus, ut supra.

Deinde fit Commem. de Octava S. Joannis, Ant. Puer qui natus est nobis, plus quam Prophéta est : hic est enim, de

quod Salvator ait : Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.

̄. Iste puer magnus coram Domino. ̄. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui praesentem, p. 395.

DIE XXVII JUNII.

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM NATIVITATIS S. JOANNIS.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Basilii Magni.

LECTIO IV.

Homilia 2. in Psalmum 28.

Vox Domini super aquas. Qualis vox? super quas aquas? Velut prophetiam accipiamus quod dictum est. Memineris Joannis, qui interrogatus a Judaeis : Tu quis es? quod responsum dabimus iis qui miserunt nos? respondit : Ego vox clamantis in deserto. Igitur vox Domini est Joannes, Angelus a Deo missus ante faciem Domini, ut pararet Domino plebem perfectam. Haec igitur vox super aquas, erat super Jordanem, in quo baptizabat praedicans poenitentiae baptismum. Et non solum in Jordane, sed etiam in Aenon prope Salim, quia aquae multae erant illic.

̄. Descendit Angelus Domini ad Zachariam, dicens : Accipe puerum in senectute tua : * Et habebit nomen Joannes Baptista. ̄. Iste puer ma-

gnus coram Domino : nam et manus ejus cum ipso est. Et habebit.

LECTIO V.

Igitur vox Domini super aquas, Joannes est super baptismum. Illic et Deus majestatis intonuit. Venit enim vox de caelo, dicens : Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc etiam Dominus super aquas multas dignatus est descendere in baptismum Joannis, ut compleret omnem justitiam quae in lege est. Vox Domini in virtute. Aufert enim debilitates populi per poenitentiae baptismum, per ipsum baptizans in aqua ad poenitentiam. In virtute est vox, dicens : Poenitentiam agite, appropinquavit enim regnum caelorum : et, Facite fructus dignos poenitentiae.

̄. Hic est praecursor dilectus, et lucerna lucens ante Dominum : * Ipse est enim Joannes, qui viam Domino praeparavit in eremo ; sed et Agnum Dei demonstravit, et illuminavit mentes hominum. ̄. Ipse praebit ante illum in spiritu et virtute Eliae. Ipse est.

LECTIO VI.

Vox Domini confringentis cedros. Potest dici, quod parans Domino populum perfectum, elatas impietates, et contra cognitionem Dei exaltatas confringens ac conterens, obliqua faciebat recta. Qui enim omnem collem ac montem humiliat, hic erat qui confringé-

bat cedros, et Dómino viam adæquábat, per hoc quod ad pœniténtiam inducébat altum, et elátum, et supérbum cor. Unde ejus præparatióem suscipiens Dóminus, suo advéntu confrégit oppósitas poténtias, cedros Libani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimicos sub pedes suos, et cedros istas commínuat.

ñ. Innuébant, p. 392.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 1. f.

ELISABETH implétum est tempus pariéendi, et péperit filium. Et audiérunt vicini et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. in Lucam, c. 1. in fine.

ET Zacharias pater ejus implétus est Spirítu sancto, et prophetábat. Vide quam bonus Deus, et fácilis indulgére peccátis. Non solum abláta restituit, sed étiam insperáta concédit. Ille dudum mutus prophetat. Hæc enim grátia Dei máxima, quod eum, qui negáverat, confitétur. Nemo ergo diffidat, nemo vétèrum conscicus delictórum præmia divína despéret. Novit Dóminus mutáre senténtiam, si tu nóveris emendáre delictum.

ñ. Præcúrsor Dómini venit,

de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulierum Joánnæ Baptista. †. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

LECTIO VIII.

ET tu puer Prophéta Altissimi vocáberis. Pulchre, cum de Dómino prophetáret, ad Prophétam sua verba convertit, ut hoc quoque beneficium esse Dómini designáret : ne cum públice enumeráret sua, quasi ingrátus tacuisse viderétur, quæ agnoscébat in filio. Sed fortásse áliqui quasi irrationábilem mentis excéssum putent, quod octo diérum allóquitur infántem. Verum, si teneámus, intelligémus profécto quod pótuít vocem patris natus audire, qui Mariæ salutatióem ántequam nascerétur, audívit.

ñ. Gábríel Angelus apparuit Zachariæ, dicens : Nascétur tibi filius, nomen ejus Joánpes vocábitur : * Et multi in nativitate ejus gaudébunt. †. Erit enim magnus coram Dómino, vinum et síceram non bibet. Et multi. Glória Patri. Et multi.

LECTIO IX.

SCIEBAT profécto álias esse Saures Prophétæ, quæ Spirítu Dei, non córporis ætáte reserántur. Habébat intelligéndi sensum, qui exultánda habébat afféctum. Simul illud advérte, quam paucis Elisabeth, quam multis Zacharias prophetet : et utérque sancto replétus Spirítu loquebátur :

sed disciplina servatur, ut mulier discere magis quae divina sunt, studeat, quam docere.

Te Deum laudamus, p. 15.

DIE XXVIII JUNII.

IN FESTO

S. LEONIS PAPÆ ET CONF.

Semiduplex.

A Capitulo fit de Festo, cum Commemoratione Octavæ sancti Joannis.

Si hoc Festum venerit in Dominica, transfertur post Octavam Apostolorum : et in Sabato, in quo fit de Octava sancti Joannis, legitur nona Lectio de Homilia Vigilæ Apostolorum, cum Commem. ejusdem ad Laudes tantum.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Leonem Pontificem sanctorum tuorum meritis coæquasti : concede propitius ; ut qui commemorationis ejus festa percolumus, vitæ quoque imitemur exempla. Per Dominum.

Pro Commemoratione Octavæ S. Joannis,

Ant. Puer qui natus est nobis, plus quam Propheta est ; hic est enim, de quo Salvator ait : Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.

ÿ. Iste puer magnus coram Domino. *ñ.* Nam et manus ejus cum ipso est.

ORATIO.

DEUS, qui præsentem diem honorabilem nobis in beati Joannis nativitate fecisti : da populis tuis spiritualium grã-

tiam gaudiorum ; et omnium fidelium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LEO secundus, Pontifex maximus, Siculus, humanis et divinis litteris Græce et Latine doctus, musicis etiam eruditus fuit : ipse enim sacros Hymnos et Psalmos in Ecclesia ad concentum meliorem reduxit. Probavit acta sextæ Synodi, quæ Constantinopoli celebrata est, præsidentibus Legatis Apostolicæ Sedis, præsentibus quoque Constantino Imperatore, et duobus Patriarchis, Constantinopolitano et Antiocheno, ac centum septuaginta Episcopis, quam et in Latinum transtulit.

ñ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. *ÿ.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

LECTIO V.

IN eo Concilio Cyrus, Sérgius, et Pyrrhus condemnati sunt, unam tantummodo voluntatem et operationem in Christo prædicantes. Hic fregit superbiam Antistitum Ravennatum, qui Exarchorum freti potentia, Sedi Apostolicæ non obtemperabant. Quamobrem decrevit, ut electio cleri Ravennatis irrita esset, nisi Romani Pontificis auctoritate comprobaretur.

ñ. Pòsui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. *ÿ.* Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. *Manus.*

LECTIO VI.

VERE pater páuperum fuit. Non enim pecúnia solum, sed ópera, labóre, et consiliis, egéntium viduárum, et pupillórum inópia ac solitúdinem sublevábat. Qui dum singulos non magis prædicatióne, quam vita, ad pie sanctéque vivéndum adhortarétur ; mense sui Pontificátus décimo, et diébus decem et septem obdormívit in Dómino : sepultúsque est in Basilica sancti Petri quarto Kaléndas Júlii. Ordinatióne una mense Júnio creávit Presbyteros novem, Diáconos tres, Episcopos diversis in locis viginti tres.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Homo pèregre, de Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lvij.

Lectio IX de Vigilia sanctorum Apost. Petri et Pauli.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Cap. 21. c

In illo tẽpore Dixit Jesus Simóni Petro : Simon Joánnis diligis me plus his? Et reliqua. *Homilia S. Augustini Episcopi. Tract. 123. in Joan. in medio.*

REDDITUR negatióne trinæ trina confessio, ne minus

amori lingua sérviat, quam timóri : et plus vocis elícuisse videáturmors imminens, quam vita præsens. Sit amoris officium páscere Dómicum gregem, si fuit timóris indicium negáre pastórem. Qui hoc ánimopascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi, se convincúntur amáre, non Christum : vel gloriánda, vel dominánda, vel acquirénda cupiditate ; non obeñiendi, et subveniendi, et Deo placénda charitate.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Comm. de Octava S. Joannis.

Ant. Apértum est os Zachariæ ; et prophetávit, dicens : Benedictus Deus Israel.

ÿ. Iste puer magnus coram Dómino. ñ. Nam et manus ejus cum ipso est.

ORATIO.

DEUS, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Nativitate fecísti : da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum ; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Dóminum.

Deinde pro Commemoratione Vigilæ, Antiphona et ÿ. de Feria occurrente, ad Benedictus, ut in Psalterio.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus : ut nullis nos permittas perturbatióibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiós petra solidásti. Per Dóminum.

DIE XXIX JUNII.

IN FESTO

SS. APOST. PETRI ET PAULI.

Duplex I Classis.

AD VESPERAS.

*Ant. Petrus et Joannes, cum reliquis de Laudibus, p. 499.**Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. de Domin., p. 121, et loco ultimi; Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes, p. 125.*

CAPITULUM. Act. 12.

MISIT Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. Videns autem quia placeret Judæis, apposuit ut apprehenderet et Petrum.

HYMNUS.

DECORA lux æternitatis, auream
Diem beatis irrigavit ignibus,
Apostolorum quæ coronat Principes,

Reisque in astra liberam pandit viam.

Mundi Magister, atque cœli
Jánitor,

Romæ parentes, arbitrique
géntium,

Per ensis ille, hic per crucis
victor necem

Vitæ senátum laureati possident.

O Roma felix, quæ duorum
Príncipum

Es consecrata glorioso sanguine :

Horum cruore purpurata ceteras

Excéllis orbis una pulchritudines.

Sit Trinitati sempiterna gloria,

Honor, potestas, atque jubilatio,

In unitate, quæ gubernat omnia,

Per universa sæculorum sæcula. Amen.

̄. In omnem terram exivit sonus eorum. ̄. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnif. Ant t. 1. Tu es pastor ovium, princeps Apostolorum, tibi traditæ sunt claves regni cœlorum.

ORATIO.

DEUS, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrasti : da Ecclesiæ tuæ, eorum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sumpsit exordium. Per Dominum.

Et non sit Commem. S. Pauli, cum Oratio sit communis, nec Octavæ S. Joannis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostolorum Dominum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymnus, Æterna Christi múnera, p. ij.

Antiphonæ etiam, Psalmi, et ̄̄. Nocturnorum dicuntur de Communi Apostolorum, p. iij.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 3.

PETRUS autem et Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus

ex útero matris suæ, hujulábatur : quem ponébant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciõsa, ut péteret elemósynam, ab introeúntibus in templum. Is cum vidisset Petrum et Joánnem incipientes introire in templum, rogábat ut elemósynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joáñne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

ñ. Simon Petro, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constitui : * Et claves regni cœlórum tradidi tibi. †. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et claves.

LECTIO II.

PETRUS autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus dextera, allevávit eum ; et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exiliens stetit, et ambulábat ; et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exiliens, et láudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad elemósynam sedébat ad Speciõsam portam templi ; et impléti sunt

stupóre et éxtasi, in eo quod contigerat illi.

ñ. Si diligis me, Simon Petre, pasce oves meas : Dómine, tu nosti quia amo te, * Et animam meam pono pro te. †. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et animam.

LECTIO III.

CUM tenéret autem Petrum et Joáñnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israëlita, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestate fecérimus hunc ambuláre ? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum gloriificávit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petistis virum homicidam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitávit a mórtuis, ejus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidistis, et notis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

ñ. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlórum. †. Quodcúmque ligáveris

super terram, erit ligatum et in caelis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in caelis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leonis Papae.

LECTIO IV.

Serm. 1. in natali Apost. Petri et Pauli.

OMNIUM quidem sanctarum solemnitatum, dilectissimi, totus mundus est particeps, et unius fidei pietas exigit, ut quidquid pro salute universorum gestum recolitur, communibus ubique gaudiis celebratur. Verumtamen hodierna festivitas, praeter illam reverentiam, quam toto terrarum orbe promeruit, speciall et propria nostrae Urbis exultatione veneranda est; ut ubi praecipuorum Apostolorum glorificatus est exitus, ibi in die martyrii eorum sit laetitia principatus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangelium Christi Roma resplenduit; et quae eras magistra erroris, facta es discipula veritatis.

ñ. Domine, si tu es, jube me venire ad te super aquas. * Et extendens manum apprehendit eum, et dixit Jesus: Modicae fidei, quare dubitasti? ÿ. Cumque vidisset ventum validum venientem, timuit: et cum coepisset mergi, clamavit, dicens: Domine salvum me fac. Et.

LECTIO V.

Isti sunt patres tui verique pastores, qui te regnis cae-

lestibus inserendam multo melius multoque feliciter condiderunt, quam illi, quorum studio prima mentium tuorum fundamenta locata sunt: ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fraternam te caede foedavit. Isti sunt, qui te ad hanc gloriam provehérunt, ut gens sancta, populus electus, civitas sacerdotalis et regia, per sacram beati Petri Sedem caput orbis effecta, latius praesideres religione divina, quam dominatione terrena. Quamvis enim multis aucta victoriis, jus imperii tui terra marique protuleris: minus tamen est, quod tibi bellicus labor subdidit, quam quod pax Christiana subiecit.

ñ. Surge Petre, et indue te vestimentis tuis, accipe fortitudinem ad salvandas Gentes; * Quia ceciderunt catenae de manibus tuis. ÿ. Angelus Domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo carceris, percussoque latere Petri excitavit eum, dicens: Surge velociter. Quia ceciderunt.

LECTIO VI.

DISPOSITO namque divinitus operi maxime congruebat, ut multa regna uno confederarentur imperio, et cito pervios haberet populos praedictio generalis, quos unius teneret regimen civitatis. Haec autem civitas ignorans suae protectionis auctorem, cum pene omnibus dominaretur Gentibus, omnium Gentium serviebat erroribus: et magnam sibi

videbátur assumpsisse religi-
onem, quia nullam respuebat
falsitatem. Unde quantum ex
per diabolum tenacius illigata,
tantum per Christum est mi-
rabilius absoluta.

ñ. Tu es pastor óvium, prin-
ceps Apostolorum, tibi tradidit
Deus ómnia regna mundi : *
Et ideo tibi traditæ sunt cla-
ves regni cœlorum. ý. Quod-
cúmque ligáveris super ter-
ram, erit ligátum et in cœlis :
et quodcúmque sólveris super
terram, erit solútum et in cœ-
lis. Et ideo. Glória Patri. Et ideo.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 16. b*

IN illo tẽpore : Venit Jesus
in partes Cæsariæ Philippi :
et interrogabat discipulos suos,
dicens : Quem dicunt hómines
esse Filium hóminis ? Et reli-
qua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri.

*Lib. 3. Comment. in Matth.
Cap. 16.*

PULCHRE interrogat : Quem
dicunt hómines esse Filium
hóminis ? quia qui de Filio hó-
minis loquúntur, hómines
sunt : qui vero divinitatem
ejus intélligunt, non hómines,
sed dii appellántur. At illi di-
xérunt : Alii Joánnem Bap-
tistam, álii autem Eliam. Miror
quosdam intérpretes causas er-
rorum inquirere singulorum,
et disputatióem longissimam
téxere, quare Dóminum no-

strum Jesum Christum álii
Joánnem putáverint, álii Eliam,
álii Jeremiam, aut unum ex
Prophétis : cum sic potúerint
erráre in Elia et Jeremía, quo
modo Heródes errávit in Joán-
ne, dicens : Quem ego decol-
lávi Joánnem, ipse surréxit a
mórtuis, et virtútes operántur
in eo.

ñ. Ego pro te rogávi Petre,
ut non deficiat fides tua : * Et
tu aliquándo convérsus confir-
ma fratres tuos. ý. Caro et
sanguis non revelávit tibi, sed
Pater meus, qui est in cœlis.
Et tu.

*Bened. Quorum festum cõli-
mus.*

LECTIO VIII.

Vos autem quem me esse di-
citis ? Prudens lector at-
tẽnde, quod ex consequenti-
bus, textúque sermónis, Apó-
stoli nequáquam hómines, sed
dii appellántur. Cum enim di-
xisset : Quem dicunt hómines
esse Filium hóminis ? subjécit :
Vos autem quem me esse dici-
tis ? Illis, quia hómines sunt,
humána opinántibus, vos qui
estis dii, quem me esse existi-
mátis ? Petrus ex persóna óm-
nium Apostolorum profitétur :
Tu es Christus Filius Dei vivi.
Deum vivum appellat, ad di-
stinctiõem eórum deórum,
qui putántur dii, sed mórtui
sunt.

ñ. Quem dicunt hómines
esse Filium hóminis ? dixit Je-
sus discipulis suis. Respóndens
Petrus, dixit, Tu es Christus

istum alii
alii Eliam,
unum ex
potuerint
remia, quo
vit in Joán-
ego decol-
surréxit a
oprántur

gávi Petre,
tua: * Et
rsus confir-
y: Caro et
vit tibi, sed
st in cœlis.

estum cœli-

I.
me esse di-
lector at-
onsequenti-
ónis, Apó-
ómnes, sed
m enim di-
nt hómines
s? subjécit:
ne esse dici-
nines sunt,
us, vos qui
esse existi-
ersóna óm-
profitetur
us Dei vivi.
llat, ad di-
a deórum,
sed mórtui

nt hómines
s? dixit Je-
Respondens
es Christus

Filius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. y. Beátus, es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et ego. Glória Patri. Et ego.

LECTIO IX.

RESPONDENS autem Jesus, dixit ei: Beátus es Simon Bar-Jóna. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus dixerat: Tu es Christus Filius Dei vivi: mercédem recépit vera conféssio. Beátus es Simon Bar-Jóna. Quare? Quia non revelávit tibi caro et sanguis, sed revelávit Pater. Quod caro et sanguis reveláre non pótuit, Spiritus sancti grátia revelátum est. Ergo ex confes-sióné sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu sancto hábeat, cujus et filius appellándus sit. Siquidem Bar-Jóna in nostra lingua sonat, filius columbæ.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Petrus et Joánnes * ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam.

Psal. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 7. r Argéntum et aurum * non est mihi: quod autem hábéo, hoc tibi do.

Ant. t. 8. f Dixit Angelus * ad Petrum: Circúmدا tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

Ant. t. 7. r Misit Dóminus * Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúia.

Ant. t. 7. Tu es Petrus, * et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

CAPITULUM. Act. 12.

MISIT Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occidit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

HYMNUS.

BEATE Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúm-
que vincula

Verbo resólve, cui potéstas
trá dita,

Aperire terris cœlum, apér-
tum cláudere.

EGREGIE Doctor Paule mores
ínstrue,

Et nōstra tecum pēctora in
cœlum trahe;

Veláta dum meridiem cernat
Fides,

Et solis instar sola regnet Chá-
ritas.

Sit Trinitáti sempiterna gló-
ria,

Honor, potéstas, atque jubi-
látio,

In unitáte quæ gubernat óm-
nia,

Per univérſa æternitátis sæcu-
la. Amen.

y. Annuntiavérunt ópera Dei.

n̄. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. t. 8. Quod-
cúmque ligáveris super ter-

ram, erit ligatum et in cœlis :
et quodcúmque solveris super
terram, erit solutum et in cœ-
lis : dicit Dóminus Simóni Pe-
tro.

ORATIO.

DEUS, qui hodiernam diem
Apostolorum tuorum Petri
et Pauli martyrio consecrasti :
da Ecclesiæ tuæ, eorum in om-
nibus sequi præceptum, per
quos religionis sumpsit exor-
dium. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Argéntum et aurum.

Capitulum, Misit Heródes,
ut supra, ad Laudes.

ñ. br. In omnem terram, *
Exivit sonus eorum. In omnem.
ÿ. Et in fines orbis terræ ver-
ba eorum. Exivit. Glória Patri.
In omnem.

ÿ. Constitues eos principes
super omnem terram. *ñ.* Mé-
mores erunt nómínis tui Dó-
mine.

AD SEXTAM.

Ant. Dixit Angelus.

CAPITULUM. Act. 12.

PETRUS quidem servabatur
in cárcere. Oratio autem
flebat sine intermissione ab
Ecclesiá ad Deum pro eo.

ñ. br. Constitues eos princi-
pes, * Super omnem terram.
Constitues. *ñ.* Mémoires erunt
nómínis tui Dómine. Super.
Glória Patri. Constitues.

ÿ. Nimis honorati sunt amici
tui Deus. *ñ.* Nimis confortatus
est principatus eorum.

AD NONAM.

Ant. Tu es Petrus.

CAPITULUM. Act. 12. b

ET Petrus ad se reversus
dixit : Nunc sclo vere, quia
misit Dóminus Angelum suum,
et eripuit me de manu Heró-
dis, et de omni expectatíone
plebis Judæorum.

ñ. br. Nimis honorati sunt, *
Amici tui Deus. Nimis. *ÿ.* Ni-
mis confortatus est principatus
eorum. Amici, Glória Patri,
Nimis.

ÿ. Annuntiaverunt ópera Dei.
ñ. Et facta ejus intellexerunt.

AD VESPERAS.

*Ubi non est faciendum Offi-
cium sancti Pauli in Ecclesia
propria, dicitur Ant.* Juravit
Dóminus, *Psalm.* Dixit Dómi-
nus, *cum reliquis, ut in Com-
muni Apostolorum, p. xiii.*

*Capitulum et Hymnus, ut
supra, in I Vesperis, p. 405.*

ÿ. Annuntiaverunt ópera Dei.
ñ. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Hó-
die Simon Petrus ascendit cru-
cis patibulum, allelúia : hódie
clavicularius regni gaudens
migravit ad Christum : hódie
Paulus Apóstolus lumen orbis
terræ, inclinató cápíte pro Chri-
sti nómíne mártýrio coronatus
est, allelúia.

Oratio, Deus qui hodiér-
nam, *ut supra.*

*Et non fit Commem. S. Pau-
li, nec Octavæ S. Joannis.*

*Ubi vero fit Officium S. Pau-
li in Ecclesia propria,*

AD VESPERAS.

Ant. Ego plantavi, *cum re-
liquis de Laudibus, p. 415.*

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliq. de Domín., p. 121, et loco ultími, Psalm. Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 125.

CAPITULUM. 2 *Tim. 4, b*

BONUM certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repóstita est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

HYMNUS.

EGREGIE Doctor Paule mores instrue,
Et nostra tecum pectora in cœlum trahe;
Velata dum meridiem cernat Fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.

Sit Trinínati sempitérna glória,

Honor, potestas, atque jubilatio,
In unitate quæ gubernat omnia,

Per univérsa æternitatis sæcula. Amen.

ŷ. Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole. R̄. Prædicátor veritatis in univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritatis, et Doctor Géntium, intercede pro nobis ad Deum, qui te elégit.

ORATIO.

DEUS qui multitudinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatiõne docuisti: da nobis quæsumus; ut ejus natalitia cõlimus, ejus apud te patrocinia sentiámus. Per.

Deinde fit Commem. S. Petri. Ant. Tu es pastor ovium, princeps Apostolorum, tibi traditæ sunt claves regni cœlorum.

ŷ. Tu es Petrus. R̄. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiám meam.

ORATIO.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collatis clavibus regni cœlestis, ligandi atque solvendi pontificium tradidisti: concede; ut intercessiõnis ejus auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et non fit Comm. S. Joannis, neque in Laudibus.

Si Commem. S. Pauli venerit in die Octava Corporis Christi, extra propriam Ecclesiam transfertur in primam diem infra Octavam, Dominica vel Festo non impeditam; et totum Officium fit ut in propria Ecclesia.

DIE XXX JUNII.

IN COMMEMORATIONE
SANCTI PAULI APOSTOLI.

Duplex.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Apostolorum Dóminum, * Venite adorémus. Psalm. Venite, exultémus, p. 2.*

Hymnus, Egrégie Doctor, ut supra.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Qui operátus est Petro in Apostolatam, operátus est et mihi inter Gentes: et cognóverunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino,

Psalm. Cæli enarrant, cum reliquis Psalmis Nocturnorum de Communi Apostolorum, p. iij.

Ant. t. 1. f Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem, justus iudex.

Ant. t. 1. f Mihi vivere Christus est, et mori lucrum: gloriari me oportet in cruce Domini nostri Jesu Christi.

ÿ. In omnem terram exivit sonus eorum. R̄. Et in fines orbis terræ verba eorum.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 13.*

ERANT autem in Ecclesia quæ erat Antiochiæ, Prophætæ et Doctores, in quibus Barnabas, et Simon, qui vocabatur Niger, et Lúcius Cyrenensis, et Manahen, qui erat Herodis Tetrarchæ collectaneus, et Saulus. Ministrantibus autem illis Domino, et jejunantibus, dixit illis Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum et Barnabam, in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Et ipsi quidem missi a Spiritu sancto abiierunt Seleuciam, et inde navigaverunt Cyprum.

R̄. Qui operatus est Petro in Apostolatum, operatus est et mihi inter Gentes: * Et cognoverunt gratiam Dei, quæ data est mihi. ÿ. Grátia Dei in me vacua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognoverunt.

LECTIO II.

ET cum venissent Salaminam, prædicabant verbum Dei in synagógis Judæorum. Habebant autem et Joánnem in ministerio. Et cum perambulassent universam insulam usque Paphum, inveniunt quemdam virum magnum pseudo-prophétam, Judæum, cui nomen erat Barjesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudente. Hic, accersitis Barnaba et Saulo, desiderabat audire verbum Dei. Resistebat autem illis Elymas magus (sic enim interpretatur nomen ejus) quærens avertere Procónsulem a fide.

R̄. Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi: * Ideoque repõsita est mihi coróna justitiæ. ÿ. Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem. Ideoque repõsita.

LECTIO III.

SAULUS autem, qui et Paulus, replétus Spiritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo, et omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis justitiæ, non desinis subvertere vias Domini rectas. Et nunc ecce manus Domini super te, et eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, et tenebræ, et circúiens quærebat cui manum daret. Tunc Procónsul cum vidisset factum, credidit admirans su-

per doctrina Dómini. Et cum a Papho navigassent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliae. Joánnes autem discédens ab eis, réversus est Jerosólymam.

ñ. Repósita est mihi coróna justitiæ: * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex. *ÿ.* Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ant. t. 8. f. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Ant. t. 2. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

ÿ. Constitues eos principes super omnem terram. *ñ.* Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ex libro S. Augustini Episcopi de Grátia et libero arbitrio.

LECTIO IV. *Cap. 6.*

APOSTOLUS Paulus, quem certe invénimus sine ullis méritis bonis, imo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquante passióne, scribens ad Timótheum; Ego enim jam immo-

lor, inquit, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi; cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat: ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique attendite quid sequátur: Súperest, inquit, mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui rédderet corónam justus judex, si non donasset grátiam miséricors Páter? Et quomodo esset ista coróna justitiæ, nisi præcessisset grátia, quæ justificat impium? Quómodo ista débita redderetur, nisi prius illa gratúita donarétur.

ñ. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo: * Per quem omnes Gentes cognóverunt grátiam Dei. *ÿ.* Intercede pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quem.

LECTIO V.

PROINDE considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditórum júdicem justum: et videámus utrum mérita ipsius, tanquam ipsius, id est, ex ipso ei comparáta, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primo ista bona ópera, si non ea præcessissent cogitátiones bonæ, nulla essent. Attendite itaque quid de ipsis cogitátionibus dicat. Ait enim

scribens ad Corinthios : Non quia idónei sumus cogitare aliquid a nobis, tamquam a nobismetipsis ; sed sufficiéntia nostra ex Deo est. Deinde singula inspiciámus.

ñ. Grátia Dei sum id quod sum : * Et grátia ejus in me vácuá non fuit ; sed semper in me manet. ý. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes. Et grátia.

LECTIO VI.

BONUM, inquit, certámen certávi. Quæro quâ virtúte certáverit : utrum quæ illi ex semetipso fúerit, an quæ desuper data sit? Sed absit, ut tantus doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronomio : Ne dicas in corde tuo : Fortitúdo mea, et poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc : sed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitúdinem fácere virtútem. Quid autem prodest bonum certámen, nisi sequátur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse : Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum?

ñ. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. ý. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Saulus, qui et

Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Ant. t. 1. r Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphizet, propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferretur a me ; et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi Paule grátia mea.

Ant. t. 8. Repósita est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex.

ý. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. ñ. Nimis confortátus est principátus eórum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 10. b*

In illo tẽpore : Dixit Jesus discipulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in medio lupórum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth. longe post initium.

Sic dicere videtur : Nolite turbári, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstare, et non permitttere ut grave aliquid patiámmini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed efficere ut leónibus terribilióres evadátis : tamen sic expedit fieri : hoc et vos quoque illustrióres faciet, et meam declarábit virtútem. Sic

prædicator, a
 valescēbat,
 æos.

magnitudo
 lat me, da-
 ulus carnis
 nã, qui me
 r quod ter
 ut auferre-
 mihi Dómi-
 Paule grátia

ita est mihi
 uam reddet
 illa die, ju-

si sunt amici
 confortatus
 rum.

Evangelii
 thæum.

p. 10. b

Dixit Jesus
 : Ecce ego
 es in medio
 ua.

Joánnis

mi.

Matth. longe
 um.

r: Nolite tur-
 s inter lupos
 ves et colúm-
 am etsi pos-
 quoque præ-
 ermittere ut
 iámini, nec
 ves subjécti
 ut leónibus
 étis : tamen
 hoc et vos
 es faciet, et
 virtutem. Sic

enim póstea dixit Paulo ; Suf-
 ficit tibi grátia mea : nam vir-
 tus mea in infirmitate perfici-
 tur. Ipse igitur vos ut tales
 essetis feci.

ñ. Sancte Paule Apóstole,
 prædicator veritatis, et Doctor
 Géntium, * Intercède pro no-
 bis ad Deum qui te elegit, ut
 digni efficiámur grátia Dei.
 ý. Tu es vas electiónis sancte
 Paule Apóstole, prædicator ve-
 ritatis. Intercède.

LECTIO VIII.

SED inspiciámus quam pru-
 dentiam éxigit : serpentis
 certe. Nam quemádmodum ser-
 pens totum se ipsum tradit, nec
 minimum curat, si ipsum quo-
 que corpus incidi necesse sit,
 dúmmoóo caput suum ínte-
 grum servet : eódem tu quo-
 que modo, præter fidem cé-
 tera pérdere non cures, sive
 pecúnias, sive corpus, sive
 étiam vitam ipsam profúndere
 necesse sit. Fides enim caput
 est et radix, qua servata, étiam
 si ómnia perdas, ómnia tamen
 rursus májore cum glória re-
 cuperábis. Idcirco nec simpli-
 ces solum jussit esse, nec pru-
 dentes solum ; sed ambo hæc
 in unum miscuit, ut ea in vir-
 tutem convertántur.

ñ. Damási præpósitus gen-
 tis Aretæ regis voluit me com-
 prehéndere : * Et a fratribus
 per murum demíssus sum in
 sporta, * Et sic evási manus
 ejus, in nómine Dómini. ý. Deus
 et Pater Dómini nostri Jesu
 Christi scit quia non méntior.

Et a fratribus. Glória Patri.
 Et sic evási.

LECTIO IX.

Quo si rebus ipsis id ita
 fieri vidére desideras, lege
 Actuum Apostolorum librum ;
 perspicies profecto, cum sæpe
 Judæorum pópulus in Apósto-
 los insurrexerit, ac dentes exa-
 cberit, illos colúmbæ simplici-
 tatem imitándo, et cum de-
 cénti modéstia respondéndo,
 iram ipsórum superásse, fu-
 rórem extinxisse, ímpetum
 retardásse. Nam cum illi di-
 cerent : Nonne præcipiéndo
 præcepimus vobis, ne doce-
 rétis in nómine isto ? quam-
 vis innúmera possent edere
 miracula, nihil tamen áspe-
 rum neque dixerunt, neque fe-
 cérunt, sed summa cum man-
 suetudine respondéntes dicé-
 bant : Si justum est, vos au-
 dire magis quam Deum, judi-
 cáte. Perspexisti simplicitatem
 colúmbæ, vide nunc serpentis
 prudentiam. Non enim póssumus,
 inquit, nos quæ vidi-
 mus et audivimus, non loqui,
 Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Ego plantávi, *
 Apóllo rigávit, Deus autem in-
 creméntum dedít, alleluia.

Psalm. Dóminus regnávit,
 cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 8. Libénter gloriá-
 bor * in infirmitatibus meis,
 ut inhábitet in me virtus
 Christi.

Ant. t. 4. Grátia Dei * in

me vácuá non fuit, sed grátia
ejus semper in me manet.

Ant. t. 8. Damásci præpó-
situs gentis Aretæ regis voluit
me comprehéndere : a frátri-
bus per murum demissus sum
in sporta, et sic evási manus
ejus in nómine Dómini.

Ant. t. 8. Ter virgis cæsus
sum, * semel lapidátus sum,
ter naufrágium pértuli pro
Christi nómine.

CAPITULUM. 2. *Tim. 4. b*

BONUM certámen certávi,
cursum consummávi, fi-
dem servávi. In réliquo repó-
sita est mihi coróna justitiæ,
quam reddet mihi Dóminus in
illa dié justus judex.

HYMNUS.

EXULTET orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolorum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium ;
Audite voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solví jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt ;
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concedat esse cómpotes.

Patri, simúlque Filio,
Tibique sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter

Sæclum per omne glória.
Amen.

ÿ. Tu es vas electionis sancte
Paule Apóstole. ñ. Prædicátor
veritátis in univérso mundo.

Ad Bened. Ant. t. 2. Vos qui
secúti estis me, sedébitis super
sedes, judicántes duódecim tri-
bus Israel, dicit Dóminus.

ORATIO.

DEUS, qui multitúdinem Gén-
tium beáti Pauli Apóstoli
prædicatióne docuísti : da no-
bis quæsumus ; ut cujus nata-
litiá cólimus, ejus apud te pa-
trocinia sentiámus. Per Dómi-
num.

*Et fit Commem. S. Petri, ut
supra in Vesperis, p. 411.*

Deinde Oclavæ S. Joannis.

Ant. Apértum est os Zacha-
riæ, et prophetávit, dicens :
Benedictus Deus Israel.

ÿ. Iste puer magnus coram
Dómino. ñ. Nam et manus ejus
cum ipso est.

*Oratio, Deus qui præsen-
tem, p. 404.*

AD TERTIAM.

Ant. Libénter gloriabor.

*Capitulum, Bonum certá-
men, ut supra.*

ñ. *br.* In omnem terram, *
Exivit sonus eórum. In om-
nem. ÿ. Et in fines orbis terræ
verba eórum. Exivit. Glória
Patri. In omnem.

ÿ. Constitues eos príncipes
super omnem terram. ñ. Mé-
mores erunt nóminis tui Dó-
mine.

AD SEXTAM.

Ant. Grátia Dei.

CAPITULUM. 12. Cor. 2. c

NE magnitúdo revelatiónum
N extóllat me, datus est mihi
stimulus carnis meæ, ángelus
sátanæ, qui me colaphizet.
Propter quod ter Dóminum ro-
gávi, ut discéderet a me; et
dixit mihi: Súfficit tibi grátia
mea.

ñ. *br.* Constitues eos princi-
pes, * Super omnem terram.
Constitues. ý. Mémoires erunt
nóminis tui Dómine. Super.
Glória Patri. Constitues.

ý. Nimis honoráti sunt ami-
ci tui Deus. ñ. Nimis confor-
tátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Ant. Ter virgis cæsus sum.

CAPITULUM. 1 Cor. 15. b

EGO enim sum minimus Apo-
stolorúm, qui non sum dignus
vocári Apóstolus, quóniam
persecútus sum Ecclé-
siam Dei. Grátia autem Dei
sum id quod sum, et grátia
ejus in me vácuæ non fuit.

ñ. *br.* Nimis honorati sunt, *
Amici tui Deus. Nimis. ý. Ni-
mis confortátus est principá-
tus eórum. Amici. Glória Pa-
tri. Nimis.

ý. Annuntiavérunt ópera Dei.

ñ. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Ant. Jurávit Dóminus, cum
reliq. de Comm. Apost., p. xiiij.

*A Capitule fit de Octava
S. Joannis, ut in I Vesperis
Festi, p. 388.*

*In fine pro Commemoratione
Apostolorum.*

Ant. Petrus Apóstolus, et

Paulus Doctor Géntium, ipsi
nos docuérunt legem tuam Dó-
mine.

ý. Constitues eos príncipes
super omnem terram. ñ. Mé-
moires erunt nóminis tui Dó-
mine.

ORATIO.

DEUS qui hodiérnam diem
Apostolorúm tuórum Petri
et Pauli martyrio consecrásti:
da Ecclésiæ tuæ, eórum in óm-
nibus sequi præceptum, per
quos religiónis sumpsit exór-
dium. Per Dóminum.

*Sed in Ecclesia S. Pauli Ve-
speræ integræ dicuntur de eo,
Ant. Jurávit Dóminus, cum reli-
quis de Communi Apostolorum,
p. xiiij.*

*Capitulum et reliqua, ut in
I Vesperis cum Commemora-
tione S. Petri, p. 411.*

Et Octavæ S. Joannis.

Ant. Ingresso Zacharia tem-
plum Dómini, apparuit ei Gáb-
riel Ángelus, stans a dextris
altáris incénsi.

ý. Fuit homo missus a Deo.

ñ. Cui nomen erat Joánnes.

*Oratio, Deus, qui præsen-
tem, ut supra, p. 404.*

FESTA JULII.

*Prima die non impedita di-
citur Officium Defunctorum.*

DOMINICA I JULII.

FESTUM SOLEMNE

PRETIOSISSIMI SANGUINIS

D. N. J. C.

Duplex II Classis.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. f Quis est iste, qui
venit de Edom, tinctis vésti-

bus de Bosra? Iste formosus
in stola sua.

Psalm. Dixit Dominus, cum
reliquis de Dominica, p. 121,
sed loco ultimi, *Psalm.* Lau-
date Dominum omnes Gentes,
p. 123.

Ant. t. 7. r Ego qui loquor
justitiam, et propugnator sum
ad salvandum.

Ant. t. 5. Vestitus erat veste
aspersa sanguine, et vocatur
nomen ejus Verbum Dei.

Ant. t. 4. Quare ergo ru-
brum est indumentum tuum;
et vestimenta tua, sicut cal-
cantium in torculari?

Ant. t. 6. Torcular calcavi
solus, et de Gentibus non est
vir mecum.

CAPITULUM. *Hebr. 9.*

FERATRES, Christus assistens
Pontifex futurorum bono-
rum, per amplius et perfe-
ctius tabernaculum non ma-
nufactum, id est, non hujus
creationis, neque per sangui-
nem hircorum, aut vitulorum,
sed per proprium Sanguinem
introivit semel in sancta, aeter-
na redemptione inventa.

HYMNUS.

FESTIVIS resonent compita
vocibus:
Cives lætitiæ frontibus expli-
cent;

Tædis flammiferis ordine præ-
deant

Instructi pueri et senes.

Quem dura moriens Christus
in arbore
Fudit multiplici vulnere Sán-
guinem,

Nos facti memores dum colim-
us, decet

Saltem fundere lacrymas.

Humano generi perniciæ
gravis

Adami veteris crimine conti-
git:

Adami integritas, et pietas
novi

Vitam reddidit omnibus.

Clamorem validum summus
ab æthere

Languentis Geniti si Pater au-
diit,

Placari potius Sanguine de-
buit,

Et nobis veniam dare.

Hoc quicumque stolam Sán-
guine proluit,

Abstergit maculas; et roseum
decus,

Quo fiat similis protinus An-
gelis,

Et Regi placeat, capit.

A recto instabilis tramite
postmodum

Se nullus retrahat; meta sed
ultima

Tangatur; tribuet nobile præ-
mium,

Qui cursum Deus adjuvat.

Nobis propitius sis Genitor
potens,

Ut quos unigenæ Sanguine Filii
Emisti, et placido Flumine ré-
creas;

Cœli ad culmina transferas.
Amen.

ÿ. Redemisti nos Domine in
Sanguine tuo. ñ. Et fecisti nos
Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Ac-
cessistis ad Sion montem, et

civitatem Dei viventis Jerúsalem cœlestem, et Testaménti novi mediátorem Jesum, et Sánguini aspersiónem mélius loquentem, quam Abel.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui unigénitum Filium tuum mundi Redemptórem constituisti, ac ejus Ságuine placári voluisti, concede quæsumus; salútis nostræ pretium solémini cultu ita venerári, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Dominicæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dei Filium, qui suo nos redemit Ságuine, * Venite adorémus.

HYMNUS.

IRA justa Conditóris,
Imbre aquárum vindice,
Criminósum mersit orbem,
Noe in arca sóspite :
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem Ságuine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos :
Inque nectáris sapórem
Transiére absynthia.

Triste prótinus venenum
Dirus ánguis posuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia :
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altítudo impérvia !

O suavitas benigni
Prædicánda pectoris !
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámur
Ultiónem Júdicis,
Tunc loquentis protegámur
Sánguini præsentia:
Ingruentium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redemptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempiternæ
Dux, et auctor inclyte,
Qui tenes beata regna
Cum Parente, et Spiritu.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. f Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, *
et pópuli meditáti sunt
inánia ?

Astiterunt reges terræ,
et principes convenérunt in
unum * advérsus Dóminum,
et advérsus Christum ejus.

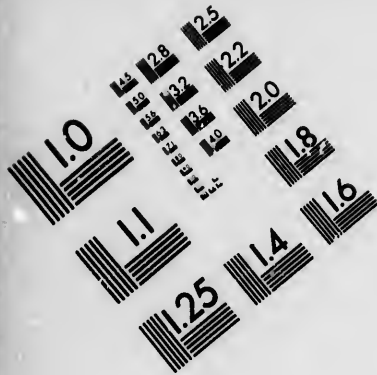
Dirumpámus víncula eórum : *
et projiciámus a nobis
jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : *
et Dóminus subsannábit eos.

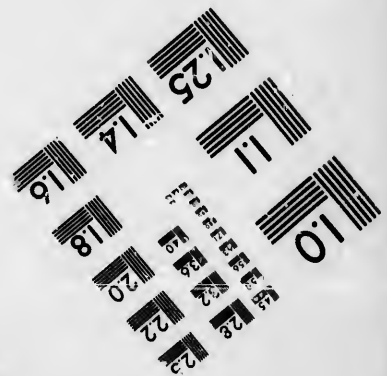
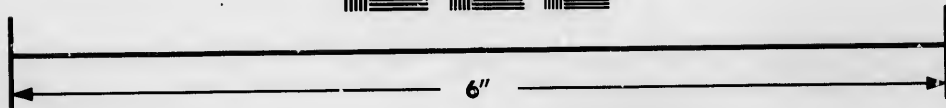
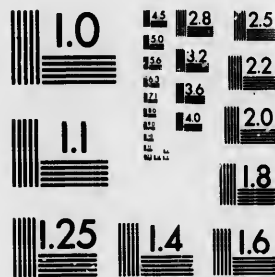
Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Egò autem constitútus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.6
4.0

10
11
12
15
18
20

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, ne quándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Ant. t. 1. f Factus in agonia prolíxius orábat; et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurréntis in terram.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Factus in agonia prolíxius orábat; et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurréntis in terram.

Ant. t. 7. r Judas, qui eum tradidit, pœniténtia ductus, rétulit triginta argenteos, dicens: Peccávi tradens Sanguinem justum.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventicula eórum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

millia pópuli
: * exúrge Dó-
me fac Deus

percussisti om-
nihi sine cau-
catorum con-

lus : * et su-
am benedictio

n agonia pro-
factus est su-
tate sánguinis
erram.

adas, qui eum
tia ductus, ré-
enteos, dicens:
s Sanguinem

s 15.
Dómine, quó-
in te. * Dixi
eus es tu, quó-
meórum non

sunt in terra
it omnes vo-
a eis.

sunt infirmitá-
stea accelera-

libo conventi-
anguinibus : *
nóminum eó-
nea.

s hæreditátis
s mei : * tu
s hæreditatem

runt mihi in
nim hæreditas
st mihi.

Benedicam Dóminum, qui
tribuit mihi intelléctum : * in-
super et usque ad fibetem in-
creperunt me reñes mei.

Providébam Dóminum in
conspectu meo semper : * quó-
niam a dextris est mihi, hæ
commóvear.

Propter hoc lætatum est cor
meum, et exultávit lingua
mea : * insuper et caro mea
requiescet in spe.

Quóniam non dereliques
animam meam in inférno : *
nec dabis Sanctum tuum vi-
dère corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ,
adimplébis me lætitia cum vul-
tu tuo : * deléctatiónes in dex-
tera tua usque in finem.

Ant. Judas, qui eum trádit,
pœniténtia ductus, rétu-
lit triginta argénteos, dicens :
Peccávi tradens Sanguinem
justum.

ŷ. Redémisti nos Dómine.
ñ. In Sanguine tuo.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO I. *Cap. 9.*

CHRIStUS assístens Póntifex
futurórum bonórum, per
ámplius et perfectius taber-
náculum non manufactum ;
id est, non hujus creatiónis,
neque per sánguinem hircó-
rum, aut vitulórum, sed per
próprium Sanguinem introivit
semel in sancta, æténa red-
emptióne invénta. Si enim
sanguis hircórum, et tauró-
rum, et cinis vitulæ aspérsus
inquinátos sanctificat ad emun-

Æstiva.

dationem carnis : quanto má-
gis Sanguis Christi, qui per
Spirítum sanctum semetipsum
óbtulit immaculátum Deo,
emundábit consciéntiam no-
stram ab óperibus mórtuis ad
serviéndum Deo vivénti? Et
Ideo novi Testaménti mediátor
est, ut morte intercedénte in-
redemptiónem earum præva-
ricatiónum, quæ erant sub
prióri Testaménto, repromis-
siónem accipiant, qui vocáti
sunt æternæ hæreditátis.

ñ. Jesus, ut sanctificáret per
suum Sanguinem pópulum,
extra portam passus est : *
Exeámus igitur ad eum extra
castra, impropérium ejus por-
tantes. ŷ. Nondum enim usque
ad sánguinem restitistis ad-
vérsus peccátum repugnantes.
Exeámus igitur ad eum extra
castra, impropérium ejus por-
tantes.

LECTIO II.

UBI enim testaméntum est,
mors necesse est intercé-
dat testatóris. Testaméntum
enim in mórtuis confirmátum
est : alióquin nondum valet,
dum vivit qui testátus est.
Unde nec primus quidem sine
sanguine dedicátum est. Lecto
enim omni mandáto Legis a
Móyse univérso pópulo, acci-
piens sánguinem vitulórum et
hircórum, cum aqua, et lana
coccinea, et hyssópo, ipsum
quoque librum, et omnem pó-
pulum aspérsit, dicens : Hic
sanguis Testaménti, quod man-
dávít ad vos Deus. Etiani

tabernáculum, et ómnia va-
sa ministérii sángine simili-
ter aspérsit. Et ómnia pene
in sángine secúndum legem
mundántur : et sine sángui-
nis effusióne non fit remis-
sio.

ñ. Móyses sumptum sángui-
nem respérsit in pópulum, *
Et ait : Hic est sanguis fœde-
ris, quod pépigit Dóminus vo-
biscum. †. Fide celebrávit
Pascha, et sánguine effusióne,
ne, qui vastábat primitiva,
tángeret eos. Et ait.

LECTIO III.

HABENTES itaque fratres, fidú-
ciam in intróitu sanctó-
rum in Sángine Christi, quam
iniciávit nobis viam novam, et
vivéntem per velámen, id est,
carnem suam, et Sacerdotem
magnum super domum Dei,
accedámus cum vero corde
in plenitúdine Fidei; aspérsi
corda a consciéntia mala, et
ablúti corpus aqua munda, te-
neámus spei nostræ confessió-
nem indeclinábilem, (fidélis
enim est, qui repromisit) et
considerémus invicem in pro-
vocatióne charitátis, et bonó-
rum óperum.

ñ. Vos, qui aliquándo erátis
longe, facti estis própe in Sán-
guine Christi : * Ipse enim est
pax nostra, qui fecit útraque
unum. †. Complácuít per eum
reconciliáre ómnia in ipsum,
pacíficans per Sánguinem Cru-
cis. ejus, sive quæ in terris,
sive quæ in cœlis sunt. Ipse.
Glória Patri. Ipse:

IN II NOCTURNO.

- Ant. t. 8. Pilátus volens pó-
pulo satisfácere, trádidit illis
Jesum flagéllis cæsum.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil
mihi déerit : * in loco pás-
cuae ibi me collocávit.

Superaquam refectionis edu-
cávit me : * ánimam meam
convértit.

Dedúxit me super sémitas
justitiæ, * propter nomen
suum.

- Nam, et si ambulávero in
medio umbræ mortis, non ti-
mébo mala : * quóniam tu me-
cum es.

- Virga tua, et báculo tuus, *
ipsa me consoláta sunt.

- Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum : * et calix meus in-
ébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subse-
quétur me * ómnibus diébus
vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitúdinem dié-
rum.

- Ant. Pilátus volens pópulo
satisfácere, trádidit illis Jesum
flagéllis cæsum.

- Ant. t. 7. r Videns autem,
quia nihil proficeret, accepta
aqua, lavit manus coram pó-
pulo, dicens : Innocens ego
sum a Sángine justí hujus.

PSALMUS 29.

EXALTABO te Dómine quó-
niam suscepisti me : * nec

delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me:

Dómine eduxisti ab inférno animam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitisti decóri meo virtútem.

Avértisti faciém tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiÓNem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audivit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi,

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a Sanguine justí hujus.

Ant. v. 2. Et respondens univérsum pópulum, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus oratióne meam cum deprecor: * a timóre inimici éripe animam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multítudine operántium iniquitátem. Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum reni meam, ut sagittent in oculis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Et respóndens univérsum pópulum, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

ŷ. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. *ñ.* Emúndet nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

VULTIS Sanguinis Christi audire virtútem? Redeamus ad ejus exéplum, et prióram typum recordémur, et pristinam Scriptúram narrémus. In Ægypto nocte média, Ægyptiis Deus plagam décimam minabatur, ut eórum primogénita deperirent, quia primogénitum ejus pópulum detinebant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continébat univérsum, remédium discretiónis inventum est. Proinde exéplum mirábile, ut discas in veritate virtutem. Ira divínæ indignationis sperabatur, et domos singulas mórtifer circumibat. Quid igitur Móyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite jánuas. Quid ais Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberare consuévit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sanguinis per eum demonstrátur exéplum.

ñ. In timóre incolátus vestri conversámini; * Sciéntes quod

non corruptibilibus auro, vel argénto redempti estis. *ŷ.* Sed pretiósó Sanguine, quasi agni immaculáti, Christi. Sciéntes.

LECTIO V.

NAM sicut regnántium státuæ, quæ sine cáusa sunt et sermóne, nonnúquam ad se confugiéntibus hominibus ánima et ratióne decorátis, subvenire consuevérunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia rétinent imáginem príncipálem: ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, ánimas habéntes hómines liberávit; non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendébat adventum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linitos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si viderit inimicus, non póstibus impósitum sanguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sanguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimicus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hújus Sanguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit, inspicias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum Cruce procéssit: latus illud Domínicum, initium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendénte, appróximat miles: latus lancea percússit, et exinde aqua fluxit, et Sanguis, Unum baptismatis

us auro, vel
estis. ̄. Sed
; quasi agni
ti. Sciēntes.

V. *quod*
ántium stá-
a causa sunt
únquam ad
s hominibus
a decorátis,
verunt, non
onfēctæ, sed
iginem prin-
nguis ille, qui
ánimas ha-
berávit; non
sed quia hu-
tendēbat ad-
Angelus ille
ínitos postes
cideret, trans-
non est ausus
go si viderit
stibus impó-
typi, sed fi-
tem Sanguini-
risti, templi
m, multo ma-
Si enim An-
plo; quanto
inimicus, si
it veritatem?
us Sanguinis
? Volo. Unde
; inspicias, et
návít. De ipsa
ocēssit: latus
, iníitium fuit.
Jesu, et ad-
pendēte, ap-
latus láncea
de aqua fluxit,
m baptismatis

symbolum, aliud sacramenti.
Ideo non ait: Exiit Sanguis,
et aqua; sed exiit aqua pri-
mum, et Sanguis: quia pri-
mum baptisate diluimur, et
postea mysterio dedicamur.

ñ. Empti enim estis pretio
magno: * Glorificáte, et portáte
Deum in corpore vestro. ̄. Pre-
tio empti estis: nolite fieri
servi hominum. Glorificáte.

LECTIO VI.

LATUS miles aperuit, et tem-
pli sancti parietem pate-
fecit. Et ego thesaurum præ-
clarum invēni, et fulgētes
divitias me grátulor reperire.
Sic et de illo agno factum est.
Judæi ovem occiderunt, et ego
fructum de sacramēto cogno-
vi. De latere Sanguis et aqua.
Nolo tam fáctile, auditor, trans-
eas tanti secréta mysterii.
Restat enim mihi mystica, at-
que secretilis orátio. Dixi bap-
tismatis symbolum, et myste-
riórū, aquám illam et Sán-
guinem demonstráre. Ex his
enim sancta fundáta est Ecclē-
sia per lavácri regeneratióem,
et renovatióem Spíritus san-
cti. Per baptismá, inquam, et
mysteria, quæ ex latere vidē-
tur esse proláta. Ex latere igitur
suo Christus ædificávit Ecclē-
siam, sicut de latere Adam
ejus cónjux Heva proláta est.
Nam hac de causa Paulus quo-
que testátur, dicens: De cor-
pore ejus, et de óssibus ejus
sumus: latus videlicet illud
significans. Nam, sicut de illo
latere Deus fecit fœminam pro-

creári: sic et de suo latere
Christus aquam nobis et Sán-
guinem dedit, unde repararétur
Ecclēsia.

ñ. Commendat charitatem
suam Deum in nobis; * Quo-
niam cum adhuc peccatóres
essémus, secúndum tempus
Christus pro nobis mórtuus est:
̄. Multo igitur magis nunc
justificáti in Sanguine ipsius,
salvi érimus ab ira per ipsum.
Quóniam eum. Glória Patri.
Quóniam cum.

IN III. NOCTURNO.

Ant. t. 1. f. Exiit ergo Je-
sus, portans coronam spineam,
et purpúreum vestimētum, et
dixit eis: Ecce homo.

PSALMUS 73.

UT quid Deus repulisti in fi-
nem: * irátus est furor
tuus super oves páscae tuæ?
Memor esto congregatiónis
tuæ, * quam possedisti ab ini-
tío.

Redemisti virgam hæredita-
tis tuæ: * mons Sion, in quo
habitásti in eo.

Leva manus tuas in supér-
bias eórū in finem: * quanta
malignátus est inimicus in san-
cto?

Et gloriáti sunt qui odérunt
te, * in médio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa: *
et non cognoverunt sicut in
éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum se-
cúribus exciderunt jánuas ejus
in idípsum: * in secúri et
ásca dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuá-

rium tuum : * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cogitatio eorum simul : * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta : * et nos non cognosceat amplius.

Usquequo Deus impropriabit inimicus : * irritat adversarium nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante secula, * operatus est salutem in medio terre.

Tu confirmasti in virtute tua mare : * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis : * dedisti eum escam populis Aethiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes : * tu siccasti fluvios Aethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terre : * aetatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropriavit Domino : * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestis animas contententes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tu-

um : * quia replati sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus : * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, iudica causam tuam : * memor esto impropriorum tuorum, eorum quae ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Ant. Exivit ergo Jesus, portans coronam spineam, et purpureum vestimentum, et dixit eis : Ecce homo.

Ant. t. 4. Et bajulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariae, locum : ubi crucifixerunt eum.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia replata est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Estimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatiōnem sibi.

Traditus sum, et non egrediar : * oculus mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis, in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae ; * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedērunt me sicut aqua tota die : * circumdedērunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Et bājulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dici-

tur Calvária, locum : ubi crucifixerunt eum.

Ant. t. 8. f. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

PSALMUS 93.

Deus ultionum Dominus : * Deus ultionum libere egit. Exaltare qui iudicas terram : * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domine, * usquequo peccatores gloriantur :

Effabuntur, et loquuntur iniquitatem : * loquuntur omnes, qui operantur in justitiam?

Populum tuum Domine humiliaverunt : * et hereditatem tuam vexaverunt.

Viduas et advenas interfecerunt : * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non videt Dominus, * nec intelliget Deus Jacob,

Intelligite insipientes in populo : * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet : * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet : * qui docet hominem scientiam?

Domine, scit cogitationes hominum, * quoniam vanae sunt.

Beatus homo, quem tu eru-

dieris Dómine, * et de lege tua docúeris eum :

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec f-diátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hæreditátem suam non derelinquet.

Quoadúsque justitia convertátur in iudiciúm : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábatur me.

Secúndum multitudinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam justí : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malitia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus apéruit, et con-

tínuo exivit Sanguis, et aqua.

ÿ. Christus diléxit nos. ñ. Et lavit nos a peccatis nostris in Ságuine suo.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo témpore : cum accepisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

VIGILANTI verbo Evangelista usus est, ut non-diceret : Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid aliud : sed apéruit : ut illic quodámodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclesiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrá-tur. Ille Sanguis in remissió-nem fusus est peccatórum : Aqua illa salutáre téperat póculum ; hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc præ-nuntiábat, quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Eccle-sia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic, secúndus Adam inclináto cápite in Cruce dormi-mivit ; ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormién-

nis, et aqua.
xit nos. *ñ.* Et
is nostris in

Evangélii
ánnem.
Cap. 19.
: cum acce-
étum, dixit :
st. Et incli-
dit spiritum.

Augustini
pi.
o Evangelista
non diceret :
ssit, aut vul-
d aliud : sed
quodammodo
erétur, unde
ssie manavé-
us ad vitam,
st, non intrá-
in remissió-
peccatorum :
ire tēperat
et lavácrum
n. Hoc præ-
Noe in látere
ere jussus est,
nimália, quæ
vio peritúra,
abátur Ecclé-
prima mül-
ere viri dor-
lláta est vita,
um. Magnum
it bonum, ante
ricatiónis ma-
rdus Adam in
n Cruce dor-
formarétur ei
átere dormiën-

tis effluxit. O mors, unde mór-
tui reviviscunt! Quid isto Sán-
guine mündius? Quid vúlnerē
isto salúbrius?

ñ. Hic est, qui venit per
aquam et Sanguinem, Jesús
Christus : * Non in aqua so-
lum, sed in aqua et Sanguine.
ÿ. In die illa erit fons patens
dómui David, et habitántibus
Jerúsalem in ablutiónem pec-
catóris. Non in aqua.

Bened. Divinum auxiliūm.

LECTIO VIII.

TENEbantur hómines captivi
sub diabolo, et dæmónibus
serviébant. Sed redémpti sunt
a captivitate. Véndere enim se
potuérunt; sed redimere non
potuérunt. Venit Redémptor,
et dedit pretium. Fudit Sán-
guinem suum, et emit orbem
terrarum. Quæritis, quid éme-
rit? Vidéte quid dederit, et
inveniétis quid émerit. San-
guis Christi pretium est. Tanti
quid valet? Quid, nisi totus
orbis? Quid, nisi omnes Gen-
tes? Valde ingrátii sunt pretio
suo, aut multum superbi sunt,
qui dicunt, aut illud tam pa-
rum est ut solos Afros émerit,
aut se tam magnos esse pro
quibus solis sit datum. Non
ergo exúltent, non superbiant.
Pro toto dedit, quantum dedit.

ñ. Prædestinávit nos Deus
in adoptiōnem filiorum per Je-
sum Christum; * In quo ha-
bémus redemptiōnem per Sán-
guinem ejus. *ÿ.* Remissiónem
peccatorum secúndum divítias
grátie ejus, quæ superabun-

dávit in nobis. In quo. Glória
Patri. In quo.

*Lect. ix de Homilia Domi-
nicæ.*

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Hi, qui * amicti
sunt stolis albis, qui sunt, et
unde venerunt?

Psalm. Dóminus regnávit,
cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 1. f Hi sunt, * qui ve-
nerunt de tribulatióne magna;
et laverunt stolas suas in Sán-
guine Agni.

Ant. t. 6. Ideo sunt * ante
thronum Dei, et sérviant ei
die, ac nocte.

Ant. t. 7. Et ipsi vicérunt
dracónem propter Sanguinem
Agni, et propter Testaméntum
Verbi sui.

Ant. t. 8. f Beátii, * qui la-
vant stolas suas in Sanguine
Agni.

CAPITULUM. *Hebr. 9.*

FRATRES, Christus assistens
Póntifex futurórum bonó-
rum, per ámplius et perfé-
ctius tabernáculum non ma-
nufactum, id est, non hujus
creatiónis, neque per sángu-
inem hircórum aut vitulórum,
sed per próprium Sanguinem
introivit semel in sancta, ætér-
na redemptiōne invénta.

HYMNUS.

SALVETE Christi vúlnera,
Imménsi amoris pignora,
Quibus perénnes rivuli
Manant rubéntis Sanguinis.
Nitóre stellas vincitis,

Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos palet gratissimum
Nostris asyllum méntibus;
Non huc furor minántium
Umquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in Prætorio
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas!

Frontem venústam, proh
dolor!

Coróna pungit spínea;
Clavi retúsa cúspide
Pedes, manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit
Amans, volénsque spiritum,
Pectus feritur láncea,
Geminúsque liquor éxilit.

Ut plena sit redemptio,
Sub torculári stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil resérvat Sánguineis.

Venite quotquot criminum
Funésta labe inficit:
In hoc salutis báneo
Qui se lavat, mundábitur.

Summi ad Paréntis dexte-
ram

Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit Ságuine,
Sanctóque firmat Spiritu.
Amen.

ŷ. Justificáti in Ságuine
Christi. ñ. Salvi érimus ab ira
per ipsum.

Ad Bened. Ant. t. 7. f Erit
Sanguis Agni vobis in signum,
dicit Dóminus: Et vidébo Sán-
guinem, et transibo vos, nec
erit in vobis plaga dispér-
dens.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui unigénitum Filium
tuum mundi Redemptórem
constituisti, ac ejus Ságuine
placári voluisti: concéde quæ-
sumus; salutis nostræ pré-
tium solémni cultu ita vener-
rári, atque a præsentis vitæ
malis ejus virtúte deféndi in
terris, ut fructu perpétuo læ-
témur in cœlis. Qui tecum.

Et fit Commem. Dominicæ.

AD PRIMAM.

In ñ. br. Qui tuo nos Sán-
guine redemisti.

AD TERTIAM.

Ant. Hi sunt.

Capitulum, Fratres, Chri-
stus, *ut supra, ad Laudes.*

ñ. *br.* Redemisti nos Dó-
mine, * In Ságuine tuo. Re-
demisti. ŷ. Ex omni tribu, et
lingua, et pópulo, et nátióne. In
Ságuine. Glória Patri. Rede-
misti.

ŷ. Sanguis Jesu Christi Filii
Dei. ñ. Emúndat nos ab omni
peccáto.

AD SEXTAM.

Ant. Ideo sunt.

CAPITULUM. *Hebr. 9.*

Si sanguis hircórum et tau-
rórum, et cinis vitulæ
aspérsus inquinátos sanctifi-
cat ad emundatióem cárnis,
quanto magis Sanguis Christi,
qui per Spiritum sanctum se-
metípsam obtulit immaculá-
tum Deo, emundábit conscién-
tiam nostram ab opéribus mór-
tuis, ad serviéndum Deo vi-
vénti?

ñ. *br.* Sanguis Jesu Christi Filii Dei, * Emúndat nos. Sanguis. ý. Ab omni peccáto. Emúndat. Glória Patri. Sanguis.

ý. Christus diléxit nos. ñ. Et lavit nos in Sanguine suo.

AD NONAM.

Ant. Beáti.

CAPITULUM. *Hebr.* 9.

ACCIPIENS Móyses sanguinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic Sanguis Testaméti, quod mandávit ad vos Deus.

ñ. *br.* Christus diléxit nos, et lavit nos, * In Sanguine suo. Christus. ý. Et fecit nos Regnum et Sacerdótes Deo et Patri. In Sanguine suo. Glória Patri. Christus.

ý. Justificáti in Sanguine Christi. ñ. Salvi érimus ab ira per ipsum.

IN II VESPERIS.

Antiphonæ, Psalmi, Capit. et Hymnus ut in primis, sed loco ultimi Psalmi dicitur, Lauda Jerúsalem, p. 141.

ý. Te ergo quæsumus, tuis famulis súbveni. ñ. Quos pretiósio Sanguine redemisti.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Habébitis autem hunc diem in monuméntum : et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatióibus vestris cultu sempitérno.

Et fit Commemoratio Dominica.

DIE I JULII.

IN DIE OCTAVA

S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die, p. 388, præter Lectiones primi Nocturni, quæ leguntur de Scriptura occurrente; et secundi, quæ leguntur ut infra.
Sermo sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

Homil. 3. in Nativ. sancti Joannis Baptistæ.

FESTIVITATEM præsentis diéi, fratres charissimi; veneránde Joánnis Baptistæ genuína natívas consecrávit: qui idcirco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est; ut non solum ipse prophetáli sublimaréur glória sed ut et omnium étiam per eum Prophecetárum præconiá firmaréntur. Nec immérito illum præcipuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia, ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem alii in longa témpora futúrum præciéerunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre præsentem.

ñ. Descéndit Angélus Dómini ad Zachariam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánes Baptista. ý. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est. E habébit.

LECTIO V.

Hic est ille, quem inspirante Deo, præscius annūtiat Isaias, dicens: Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini. Quam congrue, fratres charissimi, beatus Joannes prædicatus est vox, qui celestis Verbi et præco mittebatur, et testis! Hic est ille, cujus per Angelum Gabriëlem prænuntiatur nativitas, et nomen, et meritum. Hic est, qui iudicio celestis sententiæ cunctis mortalibus antefertur, dicente Domino: Non surrexit inter natos mulierum major Joanne Baptista. Quam pulchre dictum est, inter natos mulierum non esse majorem, quia ille omnimodis major erat Joanne, qui de Virgine nascebatur.

ñ. Hic est præcursor dilectus, et lucerna lucens ante Dominum: *Ipse est enim Joannes, qui viam Domino præparavit in eremo; sed et Agnum Dei demonstravit, et illuminavit mentes hominum. ñ. Ipse præbit ante illum in spiritu et virtute Eliæ. Ipse est enim.

LECTIO VI.

Quibus prospectis, advertite dilectissimi, quantam huic reverentiam, quantum devotio debemus impendere: qui ut honorabilis sit, a sancto est Spiritu prophetatus, promissus ab Angelo, laudatus a Domino, et perpetua sanctæ mortis gloria consecratus. Decēbat namque, ut mysticam nativitatem ejus, mirabilis vita

sequeretur, et sanctam perfectamque vitam mors Deo devota concluderet. Propter quod, fratres rectissime toto hodie orbe, Christi Ecclesia primordia nativitatis ejus letissimum festivitatem concēbrat, qui æterna mortalibus adesse gaudia, stupenti mundo testis fidelissimus reveravit.

ñ. Innuēbant patri ejus, quem vellet vocari etiam: et postulans pugillarem, scripsit; dicens: * Joannes est nomen ejus. ꝛ. Apertam est os Zachariæ, et prophetavit, dicens: Joannes. Gloria Patri. Joannes.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 1. f.

ELISABETH impletum est tempus pariendi, et peperit filium. Et audierunt vicini, et cognati ejus, quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, et congratulabantur ei. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii
Episcopi.

Lib. 2. in Lucæ, Cap. 1.

Circa finem.

JOANNES est, inquit, nomen ejus. Non poterat Elizabeth Domini ignorare prænuntium, quæ prophetaverat Christum. Bene additur: Quia nemo in cognatione ejus vocabatur hoc nomine: ut intelligas nomen non generis esse, sed Vatis. Zacharias quoque nutu interrogatur: sed quia incredulitas ei affatum eripuerat et audi-

tum, quod voce non póterat, manu et litteris est locútus.

ñ. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulierum Joánne Baptista. ʒ. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus major.

LECTIO VIII.

SCRIPSIT enim dicens: Joánnes est nomen ejus. Et hic nomen non impónitur, sed astrúitur: meritóque continuo resóluta est lingua ejus: quia quam vínxerat incredúlitatis, fides solvit. Credámus et nos igitur, ut loquámur; ut lingua nostra, quæ incredulitátis vinculis est ligáta, ratiónis voce solvátur.

ñ. Gábríel Angelus appáruit Zachariæ, dicens: Nascétur tibi filius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in natiuitate ejus gaudébunt. ʒ. Erit enim magnus coram Dómino, vínum et síceram non bibet. Et multi. Glória Patri. Et multi.

LECTIO IX.

SCRIBAMUS spírítu mystéria, si vólumus loqui: scribámus prænúntium Christi, non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joánnem loquítur, Christum prophétat. Loquámur Joánnem, loquámur et Christum: ut nostrum quoque os possit aperiri, quod in sacerdoté tanto, irrationábili modo pécudis, frænátántis fidei coercébant.

Te Deum laudámus, p. 15.

Æstiva.

AD LAUDES.

Fít Commem. Apostolorum.

Ant. Gloriósi principes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

ʒ. In omnem terram exívit sonus eórum. ñ. Et in fines orbis terræ verba eórum.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti: da Ecclesiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

DIE II JULII.

IN FESTO

VISITATIONIS B. M. V.

Duplex II Classis.

AD VESPERAS.

Ant. Exúrgens María, cum reliquis de Laudibus, p. 438.

Psalmi et reliqua hic non propria, ut in Festis B. M. V. p. cxxxviii.

ʒ. Benedicta tu in muliéribus. ñ. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Beáta es María, quæ credidisti: perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino, alleluia.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, coeléstis grátiae munus impertire: ut quibus beátæ Vírginis partus éxitit salutis exórdium, Visitationis ejus votiva solémnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. S. Joannis.

Ant. Puer, qui natus est nobis, plus quam Propheta est, hic est enim, de quo Salvator ait: Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.

̄. Iste puer magnus coram Domino. ̄. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio, Deus qui presentem, p. 404.

Ad Complet. et per Horas diei in fine Hymnorum dicitur:

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invit. Visitationem virginis Mariæ celebræmus, * Christum ejus Filium adoræmus Dominum.

Psal. Venite exultemus, p. 2.

Hymnus, Quem terra, p. cxi.

IN I NOCTURNO.

De Canticis canticorum.

LECTIO I. Cap. 2.

Ego flos campi, et liliu convallium. Sicut liliu inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiae Jerusalem, per capreas cervosque camporum, ne suscitatis,

neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit.

̄. Surge, propera amica mea, formosa mea, et veni: jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit: * Vox turturis audita est in terra nostra. ̄. Intravit Maria in domum Zachariae, et salutavit Elisabeth. Vox turturis.

LECTIO II.

Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: similis est dilectus meus capreae, hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, et veni. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit: vox turturis audita est in terra nostra: ficus protulit grossos suos: vineae florescentes dederunt odorem suum.

̄. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam. ̄. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

LECTIO III.

SURGE, amica mea, speciosa mea, et veni: columba mea in foraminibus petrae, in caverna maceriae, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in

tis dilé-
sa velit.
a amíca
et veni:
siit, im-
it: * Vox
terra no-
ia in do-
salutávit
is.

ce iste ve-
óntibus,
mílis est
, hinnu-
ipse stat
m, respi-
ospiciens
ctus meus
, própera
mea, for-
Nam enim
r ábiit, et
uérunt in
s putatió-
rturis au-
tra: ficus
vineæ flo-
em suum.
quæ pro-
mósa tam-
érunt eam
dixerunt,
unt eam.
i circúm-
sárum, et
érunt.

, speciósa
mba mea
e, in ca-
nde mihi
ox tua in

áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demolíuntur vineas: nam vinea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lilia donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ. Revértere: símilis esto, dilécte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether.

ñ. Repléta est Spiritu sancto Elisabeth, et exclamávit: Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Et unde hoc mihi, ut veniat mater Dómini mei ad me? †. Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et unde. Glória Patri. Et unde.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Apud Metaphr. mense Julio.

Cum ad nos advenisset Redemptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amicum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexisset Joánnes, términos natúræ concútiens exclámat: Video Dóminum, qui natúræ impósuit términos, et non expécto tempus nascéndi: novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium: in me est enim, qui est ætérnus: egrédiar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirábiliū compendíó-

sam prædicábo cognitiónem. Sum signum: significábo Christi advéntum. Sum tuba: próferam Filii Dei in carne dispensatiónem. Tuba canam, eo ipso patérnæ linguæ henedicam, et eam traham, ut loquátur. Tuba canam, et úterum matérnum vivificábo.

ñ. Ecce iste venit sáliens in móntibus, transiliens colles: * Símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum †. Exultávit ut gigas ad curréndam viam, a summo cælo egréssio ejus. Símilis est.

LECTIO V.

VIDES, o dilécte, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum náscitur, et sáltibus lóquitur: nondum appáret, et minas inténtat: nondum ei permittitur clamáre, et per facta audítur: nondum ducit vitam, et Deum prædicat: nondum áspicit lucem, et solem índicat: nondum páritur, et próperat præcurrere: non fert enim præsenté Dómino continéri: non sústinet natúræ expectáre términos; sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, et studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula: et quid ego sédeo vinctus, et retineor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constituat: et ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, et prædicábo ómnibus: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

ñ. Congratulámini mihi om-

nes qui diligitis Dóminum, quia cum essem párvula, piá-cui Altíssimo: * Et de meis viscéribus genui Deum et hóminem. *ꝯ.* Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus. Et de meis.

LECTIO VI.

SED dic nobis Joánnes, cum adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómodo intueris et audis? quómodo res divinas contempláris? quómodo éxilis et exúltas? Magnú est, inquit, quod perágitur mystérium, et actus ab húmana remótu comprehensióne. Mérito innovo natúram propter eum, qui est innovatúrus ea quæ sunt supra natúram. Video, etsi adhuc in útero sim, quóniam in útero gestári video solem justitiæ. Auribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Filium Patris unigénitum considero carne indútum. Exúlto, quóniam univérsi effectórem video formam hóminis suscipere. Exilio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum, præcúrró advéntum ejus, et quodámmodo vobis præeo confessióne.

ꝯ. Beáta quæ credidisti, quóniam perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait Maria: * Magnificat ánima mea Dóminum. *ꝯ.* Venite, et audite, et narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magnificat. Glória Patri. Magnificat.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Lucám.

LECTIO VII. *Cap. 1. d*

IN illo témpore: Exúrgens Maria, ábiit in montána cum festinatóne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zachariæ, et salutávit Elisabeth. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. Comment. in Luc. c. 1. post initium.

CONTUENDUM est, quia supérior venit ad infériorem, ut inférior adjuvétur, Maria ad Elisabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam póstea ut sanctificáret baptismum Joánnis, Dóminus venit ad Baptísmum. Cito quoque advéntus Mariæ, et præsentíæ divínæ beneficia declarántur. Vide distinctiónem, singulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Elisabeth audivit, sed Joánnes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audivit, iste exultávit ratióne mystérii. Illa Mariæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatisque mystérium matérnis adoriúntur profécibus: duplicique miraculo prophétant matres spiritus parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non prius mater repléta, quam filius: sed cum filius esset replétus Spíritu sancto, replévit et matrem.

ꝯ. Beátam me dicent omnes

generatiões: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ⁊. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia fecit.

Bened. Cujus festum cólimus ipsa Virgo Virginum.

LECTIO VIII.

ET unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Hoc est, quo tantum bonum mihi áccidit, ut mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, agnóscó mystérium: mater Dómini verbo foeta, Deo plena est. Mansit autem Maria cum illa ménsibus tribus, et reversa est in domum suam. Bene indúcitur sancta Maria et exhibuisse officium, et mysticum númerum custodisse. Non enim sola familiaritátis est causa quod diu mansit, sed étiam tanti Vatis proféctus. Nam si primo ingressu tantus proféctus éxtitit, ut ad salutatiónem mariæ exultáret infans in útero, replerétur Spiritu sancto mater infántis: quantum putámus usu tanti témporis sanctæ Mariæ addidisse præsentiam? Ungebátur itaque, et quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta: amplissimo enim virtus ejus certámini parabátur.

ñ. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. ⁊. Ora pro pópulo, in-

terveni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúnque celebrant tuam sanctam Visitatiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro SS. Martyribus Processo et Martiniano.

LECTIO IX.

Quo témpore Petrus et Paulus tenebántur sub custódia Mamertini in monte Tarpéio, duo custódes, Procéssus et Martiniánus cum áliis quadraginta, Apostolórum prædicatióne miraculisque commóti, se ad Jesu Christi fidem convertérunt: et cum repente fons e saxo ortus esset, baptizáti sunt. Qui permisérunt Apóstolis, ut si vellent, abirent. Sed Paulinus militum præfectus, re cógnita, Procéssum et Martiniánum a suscepto consilio revocáre conátur. Qui cum frustra tempus contéret, ipsórum ora saxo contúndi, dentesque comminui jubet. Mox ad Jovis státuam adductos, cum eadem constantia veneratúros se idóla negárent, imperatúros se idóla negárent, candéntibus lámínis ad eórum corpus admóti, ac cædi fústibus. Quibus in cruciátibus una hæc illórum vox audiebátur: Sit nomen Dómini benedictum. Dénique conjécti in cárcerem, paulo post extra Urbem via Aurea secúri feriúntur. Quorum corpora Lucina in prædio suo sepelivit sexto Nonas Júlii: quæ póstea in Urbem trans-

lata, in Basilica Principis Apostolorum condita sunt.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Exurgens Maria, * abiit in montana cum festinatione in civitatem Juda.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 6. Intravit Maria * in domum Zachariae, et salutavit Elisabeth.

Ant. t. 1. f Ut audivit * salutationem Mariae Elisabeth, exultavit infans in utero ejus, et replata est Spiritu sancto, alleluia.

Ant. t. 4. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.

Ant. t. 5. Ex quo facta est * vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit infans in utero meo, alleluia.

ÿ. Benedicta tu in mulieribus. ñ. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. t. 3. r Cum audisset salutationem Mariae Elisabeth, exclamavit voce magna, et dixit: Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? alleluia.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quaesumus Domine, coelestis gratiae munus impertire; ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium; Visitationis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio SS. Processi et Martiniani Martyrum.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

ÿ. Exultabunt sancti in gloria. ñ. Laetabuntur in cubilibus suis.

ORATIO.

DEUS, qui nos sanctorum Martyrum tuorum Processi et Martiniani gloriosis confessionibus circumdas et protegis: da nobis et eorum imitatione proficere, et intercessionem gaudere. Per Dominum nostrum.

AD II VESPERAS.

Omnia ut in primis Vesperis, p. 433.

Ad Magnif., Ant. t. 8. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus, alleluia.

Oratio, Famulis tuis, ut supra.

INFRA OCTAVAM
SS. PETRI ET PAULI.

Omnia dicuntur de Communi Apostolorum, praeter Lectiones, et Antiphonas ad Benedictus, et ad Magnificat, quae dicuntur, ut infra notantur.

Ad Bened. Ant. t. 6. Gloriosi principes terrae, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

ÿ. In omnem terram exivit sonus eorum. ñ. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Petrus

ApoŒtolus, et Paulus Doctor G ntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

Ÿ. Constitues eos principes super omnem terram. R. Mémores erunt n minis tui Dómine.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérnam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrasti: da Ecclesie tu , eorum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sumpsit exordium. Per D minum.

DIE III JULII.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM
APOST. PETRI ET PAULI.
IN I NOCTURNO.

Lectio de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Leonis
Papæ.

LECTIO IV.

Eo Serm. 1 in natali Apost. Petri et Pauli, in fine.

PRETIOSA est in conspectu Dómini mors sanctorum ejus, nec ullo crudelitatis genere destrui potest sacramento crucis Christi fundata religio. Non minuitur persecutionibus Ecclesia, sed augetur: et semper Dominicus ager segete ditiori vestitur, dum grana, quae singula cadunt, multiplicata nascuntur. Unde duo ista praeclara divini seminis germina in quantam sobolem germinarint, beatorum millia Martyrum protestantur, qui Apostolicorum aemuli triumphorum, Urbem

nostram purpuratis et longe lateque rutilantibus populis ambierrunt, et quasi ex multarum honore gemmarum conserto uno diademate coronarunt.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendoras vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * IŒti sunt viri sancti facti amici Dei. Ÿ. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium caelum, voce magna clamantem, et dicentem. IŒti sunt.

LECTIO V.

DE quorum praesidio, dilectissimi, divinitus nobis ad exemplum patientiae, et confirmationem fidei praeparato, universaliter quidem in omnium Sanctorum commemoratione laetandum est: sed in horum excellentia Patrum merito est excellentius gloriandum, quos gratia Dei in tantum apicem inter omnia Ecclesiae membra provexit, ut eos in corpore, cui caput est Christus, quasi geminum constitueret lumen oculorum. De quorum meritis atque virtutibus, quae omnem loquendi superant facultatem, nihil diversum, nihil debemus sentire discretum: quia illos et electio pares, et labor similes et finis fecit aequales.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam mer-

ces vestra copiosa est in cœlis. *ÿ.* Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

LECTIO VI.

Sicut autem et nos experti sumus, et nostri probavere majores; credimus atque confidimus, inter omnes labores istius vitæ ad obtinendam misericordiam Dei semper nos specialium patronorum orationibus adjuvandos: ut quantum propriis peccatis deprimumur, tantum Apostolicis meritis erigamur: Per Dominum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spiritu eadem potestas, una divinitas, in sæcula sæculorum. Amen.

ñ. Isti sunt, *p. ix.*

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 19. d*

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in natali S. Benedicti.

Perfectus ille est, qui abiens vendit omnia quæ habet, et dat pauperibus, ac veniens sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in cœlis. Unde bene interrogante Petro, dixit talibus

Jesum: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nomine laborantes, in alia præmium sperare docuit: id est, in regeneratione; cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

ñ. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo, * Cálícem Dómini biberunt, et amici Dei facti sunt. *ÿ.* In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Cálícem.

LECTIO VIII.

Et justa prorsus retributio, ut qui hic pro Christo humanæ glóriam celsitudinis neglexerunt, illic a Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, qui a sequendis ejus vestigiis nulla ratione poterant avelli. Nemo autem putet, duodecim tantum Apostolos, quia pro Juda prævaricante Mathias electus est, tunc esse judicatos: sicut nec duodecim solæ sunt tribus Israël judicandæ: alioquin tribus Levi, quæ tertiadécima est in judicata recedet.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis glóriam sem-

piternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. *ÿ.* Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justitiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

LECTIO IX.

ET Paulus, qui tertiusdecimus est Apóstolus, iudicandi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescitis quóniam ángeles iudicábimus, quanto magis sæcularia? Sciéndum namque est, omnes qui ad exemplum Apostolorum sua reliquerunt ómnia, et secuti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse iudicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári; per duódecim sedes Apostolorum, ómnium numerositas iudicántium; et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui iudicandi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus, p. 15.

DIE IV JULII.

SEXTA DIE INFRA OCTAVAM
APOST. PETRI ET PAULI.

IN II NOCTURNO.

De Expositione sancti Joánnis Chrysóstomi in Epistolam ad Romanos.

LECTIO IV.

Serm. 32. in morali exhort.

CUM Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi, matrem ómnium bonórum, nobis precétur, réliquum est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus, ut non hic solum vocem Pauli audiá-

mus, sed et postquam illuc migravérimus, athlétam Christi vidére mereámur. Imo si hic audivérimus, et illic ipsum omnino vidébitus, licet non e propínquo stantes, vidébitus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum glorificant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébitus cum Petro sanctorum chori principem ac ducem, et ejus germána charitáte fruémur.

ñ. Vidi conjúctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. *ÿ.* Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

LECTIO V.

SI enim, cum hic esset, usque ádeo diligébat hómines, ut cum dissólvi et cum Christo esse cúperet, elégerit tamen hic esse: multo magis illic ferventiorem charitátem osténdet. Ego et Romam proptérca diligo, tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe a magnitúdine, ab antiquitáte, a pulchritúdine, a multitudinc, ab império, a divitiis, et a rebus in bello fórtiter gestis. Sed his ómnibus omissis, ob id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus; dum viveret, ádeo fuit benévolutus, ádeo illos amávit, et coram disséruit, et postrémo vitam apud

eos finivit. Cujus sanctum corpus ipsi possident: et propterea Civitas illa hinc facta est insignis magis quam ab aliis rebus omnibus: et tamquam corpus magnum ac validum duos habet oculos fulgentes, sanctorum videlicet horum corpora.

ñ. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: *Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis. ÿ. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum, propter Filium hominis. Gaudete.

LECTIO VI.

NON ita cœlum splendescit quando radios sol demittit, quemadmodum Romanorum Urbs duos istos fulgores ubique terrarum emittens. Hinc rapietur Paulus, hinc Petrus. Considerate, et horrere, quale spectaculum visura sit Roma: Paulum videlicet repente ex theca illa cum Petro resurgentem in occursum Domini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? quilibet coronis duabus ornatur Urbs ista? quilibet catenis aureis cincta est? quales habet fontes? Propterea admiror hanc Urbem, non propter copiam auri, non propter columnas, neque propter aliam quacum-

que rerum speciem, sed propter columnas illas Ecclesie. Quis mihi nunc dabit circumvolvi corpori Pauli, affigi sepulchro, videre pulverem corporis illius, quæ adhuc in Christo deerant adimplentis, stigmata illius gestantis, prædicationem Evangelii ubique seminantis?

ñ. Isti sunt, p. ix.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19. d

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilla venerabilis Bedæ Presbyteri.

In natali sancti Benedicti.

DUO sunt ordines electorum in judicio futuri: unus judicantium cum Domino, de quibus hoc loco memorat, qui reliquerunt omnia, et secuti sunt illum: alius judicandorum a Domino, qui non quidem omnia sua pariter reliquerunt, sed de his tamen quæ habebant, quotidianas dare elemosynas Christi pauperibus curabant: unde et audituri sunt in judicio: Venite benedicti Patris mei, possidete præparatum vobis regnum a constitutione mundi. Esurivi enim, et dedistis mihi manducare: sitivi, et dedistis mihi bibere.

ñ. Isti sunt qui viventes in

carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Cálicem Dómini biberunt, et amici Dei facti sunt. *ñ.* In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Cálicem.

LECTIO VIII.

SED et reprobórum duos ibi futúros ordines Dómino narrante comperimus: unum eorum qui fidei Christiánæ mystériis initiati, ópera fidel exercere contémunt; quibus in iudicio testátur: Discédite a me maledicti in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo, et ángelis ejus. Esurivi enim, et non dedistis mihi manducare. Alterum eorum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepere, vel susceptam per apostásiam deservire: de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicatus est: quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dóminus in charitate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. *ÿ.* Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

LECTIO IX.

VERUM his cum timóre et pavóre débito paulisper commemoratis, ad lætissima pótius Dómini et Salvatóris nostri promissa convertámus auditum. Videámus quæ tantæ grá-

tia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pollicétur eximia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrónis afféctibus sive possessionibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amóre profecerit, eo plures invéniet, qui se intéro suscipere afféctum, et suis gaudeant sustentare substántiis.

Te Deum laudámus, p. 15.

DIE V JULII.

SEPTIMA DIE INFRA OCTAVAM
APOST. PETRI ET PAULI.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi
Episcopi.

LECTIO IV.

*Homil. 5. de SS. Apost. Petro
et Paulo, post initium.*

NON sine causa factum putémus, fratres charissimi, quod gloriosissimi Christiánæ fidei principes Petrus et Paulus, una die, uno in loco, unius tyránni toleravere sententiam. Una die passi sunt, ut ad Christum páriter pervenirent: uno in loco, ne áteri Roma deesset: sub uno persecutore, ut æquális crudelitas utrúmque constringeret. Dies ergo, puto, pro mérito, locus pro glória, persecutor decretus est pro virtute. Et in quo

tandem loco martyrium pertulerunt? In urbe Roma, quæ principatum et caput obtinet nationum: scilicet, ut ubi caput superstitionis erat, illic Caput quiesceret sanctitatis: et ubi Gentilium principes habitabant, illic Ecclesiarum Principes morerentur.

ñ. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ý. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti sunt.

LECTIO V.

Cujus autem meriti sint beatissimi Petrus et Paulus, hinc possumus intelligere, quod cum Dominus Orientis regionem propria illustraverit passione; Occidentis plagam, ne quid minus esset, vice sui, Apostolorum sanguine illuminare dignatus est. Et licet illius passio nobis sufficiat ad salutem, tamen etiam horum martyrium nobis contulit ad exemplum. Hodierna igitur die beati Apostoli sanguinem profuderunt. Sed videamus causam, quare ista perpessi sunt: scilicet, quod inter cetera mirabilia etiam magum illum Simonem orationibus suis de aeris vacuo præcipiti ruina prostraverunt.

ñ. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint:

omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. ý. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum, propter Filium hominis. Gaudete.

LECTIO VI.

Cum enim idem Simon se Christum diceret, et tamquam filium ad patrem asserreret volando se posse conscendere, atque elatus subito magicis artibus volare coepisset: tunc Petrus fixis genibus precatus est Dominum, et precatione sancta vicit magicam levitatem. Prior enim ascendit ad Dominum oratio, quam volatus: et ante pervenit justa petitio, quam iniqua præsumptio: ante Petrus in terris positus obtinuit quod petebat, quam Simon perveniret in cælestibus, quo tendebat. Tunc igitur Petrus velut vinctum illum de sublimi aere deposuit, et quodam præcipitio in saxo elidens ejus crura confrégit; et hoc in opprobrio facti illius, ut qui paulo ante volare tentaverat, subito ambulare non posset: et qui pennas assumpserrat, plantas amitteret.

ñ. Isti sunt, p. ix.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri in Evangelium, Ecce nos reliquimus omnia, ut in Communi Apostolorum, p. xj.

DIE VI JULII.

IN OCTAVA

SS. APOST. PETRI ET PAULI.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. Hoc est præceptum, cum reliquis *Antiphonis*, et *Psalmis*, *Capitulo*, et *Hymno*, ut in *primis Vesperis de Comuni Apostolorum*, p. ij.

ÿ. Constitues eos principes super omnem terram. ñ. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

ORATIO.

DEUS cujus dextera béatum Petrum ambulátem in fluctibus, ne mergerétur, erexit: et coapóstolum ejus Paulum, tertio naufragántem, de profundo pélagi liberávit: exáudi nos propitijs, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur. Qui vivis.

AD MATUTINUM

ET ALIAS HORAS.

Omnia dicuntur de Comuni Apost., sicut infra Octavam.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Apuđ Metaphr.

QUASNAM vobis, o beáti Apóstoli, referémus grátias,

qui tantum pro nobis laborástis? Mémini tui Petre, et obstupesco: recórdor tui Paule, et excédens mente, ópprimor lácrymis. Quid enim dicam, aut quid loquar, vestras contéplans afflictiónes, nescio: Quot cárceres sanctificástis? quot caténas decorástis? quot torménta sustinuístis? quot maledicta tolerástis? quómodo Christum portástis? quómodo prædicatióne Eccléias lætificástis? Sunt benedicta vestræ linguæ instruménta, sángine conspérsa sunt membra vestra propter EccléSIAM. Vos Christum imitati estis in ómnibus. In omnem terram éxiit vester sonus, et verba vestra in fines orbis terræ.

ñ. Vidi conjúctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ÿ. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

LECTIO V.

GAUDEAS Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi frueréris. Et ad Magistri quidem similitúdinem voluisti crucifigi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus, sed cápite in terram verso, tamquam qui a terra in cœlum iter fáceres. Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunť. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidisti, qui assidue

ei, et ejus sponsæ Ecclesiæ servisti, qui ferventi spiritu Dominum dilexisti omnium Apostolorum fidelissimus.

ñ. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis. ý. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum, propter Filium hominis. Gaudete.

LECTIO VI.

GAUDEAS et tu beate Paule, cui caput fuit gladio amputatum, cujus virtutes nullis verbis explicari possunt. Quisnam gladius sanctum guttur tuum pervasit, Dominicum, inquam, instrumentum, quod a caelo habetur in admiratione, et quod terra reveretur? Quisnam locus tuum sanguinem excipit, lactis specie in ejus, qui te percussit, tunica apparentem? qui animam illius barbari supra modum dulciorem reddens, fidelem effecit cum sociis. Sit mihi gladius ille pro corona, et clavi Petri pro gemmis infixis in diademate.

ñ. Isti sunt, p. ix.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 14. c

In illo tempore : Compulit Jesus discipulos ascendere in

naviculam, et præcedere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. Comm. in c. 14. Matt.

DISCIPULIS Dominus præcepit transfretare, et compulit ut ascenderent naviculam. Quo sermone ostenditur; invitos eos a Domino recessisse, dum amore præceptoris ne punctum quidem temporis ab eo volunt separari. Et dimissa turba ascendit in montem solus orare. Si fuissent cum eo discipuli Petrus et Jacobus et Joannes, qui viderant gloriam transformati, forsitan ascendissent in montem cum eo : sed turba ad sublimia sequi non potest, nisi docuerit eam juxta mare in littore, et alderit in deserto.

ñ. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ý. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

LECTIO VIII.

QUOD autem ascendit solus orare, non ad eum referas, qui de quinque panibus, quinque millia saturavit hominum, exceptis parvulis et mulieribus; sed ad eum, qui audita morte Joannis recessit in solitudinem : non quod personam Domini separamus, sed quod opera ejus inter Deum homi-

némque divisa sint. Navicula autem in médio mari jactabatur fluctibus. Recte quasi inviti et retractantes Apóstoli a Dómino recesserant, ne illo absente naufrágia sustinérent.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. †. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justitiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

LECTIO IX.

DENIQUE Dómino in montis cacumine commorante, statim ventus contrarius oritur, et turbat mare, et periclitántur Apóstoli : et tándiu imminens naufrágium perseverat, quándiu Jesus véniat. Quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans supra mare. Stationes et vigiliæ militáres in terna horárum spátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigilia noctis venisse ad eos Dóminum, osténdit teta nocte periclitátos, et extrémó noctis, atque in consummatione mundi, eis auxiliúm præbitúrum.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

†. In omnem terram exívit sonus eórum. ñ. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Ant. t. 6. Gloríosi principes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in móрте non sunt separáti.

ORATIO.

DEUS cujus dextera beatum Petrum ambulántem in fluctibus, ne mergerétur, eréxit ; et coapóstolum ejus Paulum, tertio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propitiús, et concéde ; ut ambórum méritis, aternitátis glóriam consequámur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD II VESPERAS.

Ant. Jurávit Dóminus, cum reliq. Antiphonis et Psalmis de Communi Apostolorum, p. xliij.

†. Constitues eos principes super omnem terram. ñ. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

Oratio, Deus, cujus dextera, ut supra.

DIE VIII JULII.

IN FESTO

S. ELISABETH,

REGINÆ PORTUGALLIÆ, VIDUÆ.

Semiduplex.

AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum reliq. de Laudibus, p. 451.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliq. de Communi Virginum, p. lxxxiv.

CAPITULUM. Prov. 31. b

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

DOMARE cordis impetus Elisabeth

Fortis inopsque, Deo
Servire, regno prætulit.

En fulgidis recépta cœli sé-
dibus,

Sidereæque domus

Ditáta sanctis gáudiis.

Nunc regnat inter Cœlites
beátiór,

Et premit astra, docens

Quæ vera sint regni bona.

Patri potéstas, Filióque gló-
ria,

Perpetuúmque decus

Tibi sit alme Spiritus.

Amen.

ÿ. Ora pro nobis beáta Eli-
sabeth. ñ. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Et
nunc Reges * intelligite, eru-
dimini qui judicátis terram.

ORATIO.

CLEMENTISSIME Deus, qui beá-
tam Elisabeth reginam, in-
ter céteras egrégias dotes, bél-
lici furóris sedándi præroga-
tiva decorásti : da nobis ejus
intercessióne; post mortális vi-
tæ, quam suppliciter pétimus,
pacem, ad ætérna gaudia per-
venire. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum no-
strum, * In sanctis opéribus
beátæ Elisabeth.

Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Domáre, ut supra.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Eleváta est * ma-

gnificéntia Elisabeth super cœ-
los.

Psalm. Dónine Dóminus no-
ster, cum reliquis de *Communi*
non Virginum, p. cij.

Ant. t. 4. Veni elécta mea, *
et ponam in te thronum meum
quia concupívit Rex spéciem
tuam.

Ant. t. 2. Accépit benedictió-
nem * a Dómino et misericór-
diam a Deo salutári suo.

ÿ. Multæ filiæ congregavé-
runt divítias. ñ. Tu supergréssa
es univérsas.

*Lectiones de Parabolis Salo-
monis*, Mulierem fortem, de
eodem Communi. p. civ.

ñ. I. Regáli exórta progénie
triúmphant in cœlis Elisabeth,
triplici circúmdata varietáte
meritórum : * Nam in terra in-
triplici vitæ gradu pósteris imi-
tánda virtútum reliquit exém-
pla. ÿ. Virginálem statum,
conjugálem et viduálem inof-
fénso pede cucúrrit. Nam in
terra.

ñ. II. Os suum apéruit sa-
piéntiæ : * Et lex cleméntiæ in
lingua ejus. ÿ. Quóniam præ-
venisti eum in benedictiónibus
dulcédinis. Et lex.

ñ. III. Desidérium ánimæ
ejus tribuísti ei : * Et volun-
táte labiórum ejus non frau-
dásti eam. ÿ. Scuto bonæ vo-
luntátis tuæ coronásti eam
Dómine. Et voluntáte. Glória
Patri. Et voluntáte.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Propter veritátem *
et mansuetúdinem, et justíliam

deducet te mirabiliter dextera tua.

Ant. t. 3. Arcum conteret, * et confringet arma, et scuta comburent igni.

Ant. t. 2. Justitia, * et misericordia plena est dextera tua.

ŷ. Virga tua, et báculo tuus. *ñ.* Ipsa me consolata sunt.

LECTIO IV.

ELISABETH Aragóniæ regibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagesimo primo, in præsagium futuræ sanctimoniæ paréntes, præter morem, relicto matris aviæque nómine, a magna ejus matètera, Thuringiæ dómina, sancta Elisabeth, in Baptismo nominátam voluere. Ubi nata est, statim pátuit, quam felix regum regnorúmque esset futura pacátrix : natalítia enim ejus lætítia perniciosas avi patrisque dissensionés in concórdiam convertit. Pater vero crescéntis póstea filiæ admirátus índolem, affirmábat fore, ut una Elisabeth réliquas Aragóniorum regum sanguine creatas féminas virtúte longe superáret. Sic cœléstem ipsius vitam in contemnendo corpóris ornátu, in fugiéndis voluptátibus, in jejúniis frequentándis, in divinis præcibus assidue recitándis, in charitátis opèribus exercéndis, venerátus, rerum suárum regníque felicitátem, unius filiæ méritis referébat accéptam. Tandem

ubique nota, et a multis principibus exoptata, Dionysio Lusitaníæ regi Christianis cæremóniis rite est in matrimónium collocata.

ñ. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui : * Et concupiscet Rex decórem tuum. ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et concupiscet.

LECTIO V.

JUNCTA conjúgio, non minórem exceléndis virtútibus, quam liberis educándis, óperam dabat, viro placére studens, sed magis Deo. Médiam fere anni partem solo pane tolerábat et aqua : quæ in quodam ipsius morbo divínitus versa est in vinum, cum id a médicis præscriptum, bibere recusáset. Páuperis féminæ ulcus horréndum exosculata, de repénite sanávit. Pecúnias paupèribus distribuendas, ut regem latèrent, hibèrno tèm-pore in rosas convertit. Virginem cæcam a nativítate illuminávit : multos álios solo Crucis signo a gravíssimis morbis liberávit : plúrima id genus mirácula patrávit. Monastèria, collégia et templa non modo extrúxit, sed étiam magnífice dotávit. In regum discórdiis componéndis admirábilis fuit : in privátis publicisque mortálium sublevándis calamitátibus indefessa.

ñ. Manum suam misit ad

fórtia ; * Manum suam apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. †. Dispérsit, dédit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Manum suam.

LECTIO VI.

DEFUNCTO rege Dionysio, sicut virginibus in prima ætate, in matrímónio conjúgibus, ita viduis in solitúdine, fuit ómnium virtútum exéplar. Illico enim religiósiss sanctæ Claræ véstibus indúta, régio fúneri constánter intérfuit, ac paulo post Compostéllam proficiscens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemmisque donária pro regis ánima óbtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi carum aut pretiósium supererat, in sacros ac pios usus convértit : absolvendóque suo vere régio Conimbricensi virginum cenóbio, et aléndis paupéribus, et protegéndis viduis, defendéndis pupillis, miseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, et mortálium ómnium cómodis vivébat. Reges duos filium et génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum veniens, morbo ex itinere contrácto, ibídem a Virgine Deípara visitáta, sanctíssime óbiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto, die quarta Júlii. Post mortem multis miráculis cláruit, præsertim suavíssimo córporis jam per annos fere trecéntos incorrupti odóre; semper étiam Reginæ sanctæ cognóménto céle-

bris, tandem anno Jubilæi, et nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigesimoquinto, totíus Christiáni orbis concúrsu et appláusu, ab Urbáno octávoo rite inter Sanctos adscripta est.

ñ. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem dilexi. †. Eructávit cor meum verbum bonum ; dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 5. Conféssio, * et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Ant. t. 7. Annuntiavérunt * cœli justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Ant. t. 2. Judicávit * in justítia et pópulos in æquitáte.

†. Ignis ante ipsam præcédet. ñ. Et inflamrábit in circúitu inimicos ejus.

Lectioes de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Simile et regnum cœlorum, ut in Communi non Virginum, p. cx.

ñ. VII. Os suum apéruit sapientíæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et loquebátur de testimóniis Dómini. †. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extingúetur in nocte lucérna ejus. Et loquebátur.

ñ. VIII. Invocávi, et venit in

me spírítus sapiéntiæ, et præ-
pósui illam regnis et sédibus : *
Et divítas nihil esse duxi in
comparatióne illius. *ÿ.* Mélior
est enim sapiéntia cunctis ópi-
bus pretiosíssimis. Et. Glória
Patri. Et.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accúbitu suo, nardus mea
dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 2. Et concupíscet
Rex * decórem tuum, quia ipse
est Dóminus Deus tuus.

Ant. t. 3. Potens in ópere *
et sermóne lenívit iracúndiam
Dómini, et conciliávit cor pa-
tris ad filium.

Ant. t. 4. Quasi arcus * re-
fúlgens inter nébulas glóriæ,
et quasi flos rosárum in diébus
vernís.

Ant. t. 5. Quasi stella matuti-
na * in médio nébulæ, et quasi
luna plena in diébus suis.

CAPITULUM. *Prov. 31. b*

MULIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últimis
finibus prétium ejus. Confidit
in ea cor viri sui, et spóliis non
indigébit.

HYMNUS.

OPES decúsque régium reli-
queras

Elisabeth, Dei dicáta númi-
ni;

Recépta nunc beáris inter An-
gelos;

Libens ad hóstium tuére nos
dolis.

Præi, viámque dux salútis
índica :

Sequémur. O sit una mens fi-
délium,

Odor bonus sit ómnis actio,
tuís

Id innuit rosis opérta Cháritas.

Beáta Cháritas ír arce side-
rum

Potens locáre nos per ómne
sæculum ;

Patrique, Filióque summa gló-
ria,

Tíbbique laus perénnis alme
Spíritus. Amen.

ÿ. Méritis et précibus beátæ
Elisabeth. *ñ.* Propítius esto
Dómine pópulo tuo.

Ad Bened. Ant. t. 6. Tu gló-
ria * Jerúsalem, tu lætítia Israel,
tu honoríficéntia pópuli tui.

ORATIO.

CLEMENTISSIME Deus, qui beá-
tam Elisabeth reginam, in-
ter céteras egrégias dotes, bé-
lici furóris sedánda præroga-
tiva decorásti : da nobis ejus
intercessióne; post mortális vi-
tæ, quam suppliciter pétimus,
pacem, ad æténa gáudia per-
veníre. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Et concupíscet Rex.

Capitulum, Mulierem for-
tem, *ut supra.*

ñ. br. Spécie tua, * Et pul-
chritúdine tua. Spécie tua.

ÿ. Inténde, prospere procéde,
et regna. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu
suo. *ñ.* Deus in médio ejus,
non commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Potens in opere.

Capitulum. Prov. 31. c

MANUM suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

ñ. *br.* Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. *ÿ.* Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Quasi stella matutína.

Capitulum. Prov. 31. d

MULTÆ filiaë congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : mülter timens Dóminum, ipsa laudábitur.

ñ. *br.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. *ÿ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

AD II VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, ut supra, ad Laudes.

Psalmi de Communi Virgini-
num, p. lxxxiv.

Capitulum, Hymnus et ÿ. ut in primis Vesperis, p. 447.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Elisabeth * pacis et pátriæ mater, in cælo triúmphans, dona nobis pacem.

Oratio, Clementissime Deus, ut supra, ad Laudes.

DIE X JULII.

IN FESTO

SS. SEPTEM FRATRUM,
AC RUFINÆ ET SECUNDÆ,
VIRG. ET MART.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, p. xxxv, præter sequentia.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus : ut qui gloriósos Mártýres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SEPTEM fratres, filii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Aurélii Antonini a Públio Præfécito primum blandítiis, deinde terróribus tentáti, ut Christo renuntiántes, deos venerántur : et sua virtúte, et matre hortánte, in fidei confessióne perseverántes, várie necáti sunt. Januárius plumbátis cæsus : Felix, et Philíppus fústibus contúsi : Silvánus ex altissimo loco præceps dejéctus est : Alexánder, Vitális, et Martiális cápite plectúntur. Mater eórum quarto post mense eádem martyrii palmam consecúta est : illi

sisto Idus Julii spiritum Dómino reddiderunt.

℞. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis : * Terra apparuit árida : et in mari Rubro via sine impedimento. †. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

LECTIO V.

RUFINA et Secúnda, soróres, vírgines Románæ, rejécto connúbio Armentárii et Verini, quibus a paréntibus despónsæ fúerant, quod Jesu Christo virginitatem vovissent, Valeriáno et Galliéo Imperatóribus comprehenduntur. Quas cum nec promissis, nec terróre Június Præfèctus a propósito posset abducere, Rufinam primum virgis cædi jubet; in cujus verbéribus Secúnda júdicem sic interpéllat : Quid est, quod sorórem meam honóre, me áffícis ignominia? Jube ambas simul cædi, quæ simul Christum Deum confitemur. Quibus verbis incensus judex imperat utramque detrúdi in tenebricisum et fœtidum cárcerem. Quo loco statim clarissima luce et suavissimo odóre compléto, in ardente hálnei sólio includuntur. Et cum inde etiam integræ evasissent, mox saxo ad collum alligáto in Tiberim projectæ sunt : unde ab Angelo liberatæ, extra Urbem via Aurélia milliário décimo

cápite plectuntur. Quarum cõpõra a Plautilla matrõna in ejus prædio sepulta, ac põstea in Urbem translata, in Basilica Constantiniána prope Baptistérium cõndita sunt.

℞. Vérbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nómine : * Ut hæredes fierent in domo Dómini. †. Tradiderunt cõpõra sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO VI.

Serm. 110 de diversis.

MAGNUM spectáculum, fratres, põsitum est ante oculos fidei nostræ. Aure adivimus, corde vidimus optántem matrem ante se finire istam vitam filios suos, longe contráriis votis consuetúdini humanæ. Omnes enim hómines filios suos, ex hac vita migrádo, præcedere volunt, non sequi : illa autem optávit postérior mori. Non enim amittébat filios, sed præmittébat, nec intuebátur quam vitam finirent, sed quam inchoarent. Desinébant enim vivere, ubi quandoque fúerant moritúri, et incipiébant vivere, sine fine victúri. Parum est fuisse spectatricem : miráti sumus pótius hortatricem. Fœcúndior virtútibus, quam fœtibus : videns certántes, in quibus ómnibus ipsa certábat, et in ómnibus vincéntibus ipsa vincébat.

℞. Tamquam aurum, p. xlj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 12. d*

IN illo tempore : Loquente
Jesu ad turbas, ecce mater
ejus et fratres stabant foris,
querentes loqui ei. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ.

Homilia 3. in Evangelia.

SANCTI Evangelii, fratres cha-
rissimi, brevis est lectio
recitata, sed magnis mysterio-
rum ponderibus grávida. Jesus
etenim conditor et Redemptor
noster, matrem se nosse dissi-
mulat, et quæ ei mater sit, et
qui propinqui, non per cogna-
tionem carnis, sed per conjun-
ctionem spiritus designat, di-
cens : Quæ est mater mea, et
qui sunt fratres mei? Quicum-
que enim fecerit voluntatem
Patris mei qui in cælis est, ipse
meus frater, et soror, et mater
est. Quibus nobis verbis quid
aliud innuit, nisi quod obse-
quentes jussionibus suis mul-
tos ex Gentilitate colligit, et
Judæam, ex cujus carne est
genitus, non agnoscit?

ñ. Propter testamentum Dó-
mini, et leges paternas, sancti
Dei perstiterunt in amore fra-
ternitatis, * Quia unus fuit
semper spiritus in eis, et una
fides. ¶. Ecce quam bonum, et
quam jucundum habitare fra-
tres in unum. Quia.

LECTIO VIII.

SED cum is qui voluntatem
Patris fecerit, soror et fra-

ter Dómini dicitur, propter
utrúmque sexum qui ad fidem
colligitur, mirum non est : mi-
randum vero valde est, quó-
modo étiam mater dicatur. Fi-
deles enim discipulos fratres
vocare dignatus est, dicens :
Ite, nuntiáte fratribus meis.
Qui ergo frater Dómini fieri ad
fidem veniéndum potúerit, quæ-
réndum est, quómodo étiam et
mater esse possit.

ñ. Hæc est vera fraternitas,
quæ numquam potuit violari
certamine : qui effuso sángine
secuti sunt Dóminum : * Con-
temnentes aulam régiam, per-
venérunt ad regna cœlestia.
¶. Ecce quam bonum, et quam
jucundum habitare fratres in
unum. Contemnentes aulam.
Glória Patri. Contemnentes au-
lam.

LECTIO IX.

SED sciéndum nobis est, quia
qui Christi soror et frater
est credendo, mater efficitur
prædicando. Quasi enim parit
Dóminum, quem cordi audién-
tis infúderit, et mater ejus præ-
dicando efficitur, si per ejus
vocem amor Dómini in pró-
ximi mente generatur. Ad quam
rem nobis idónee confirmán-
dam adest beáta Felicitas, cu-
jus hódie natalitia celebrámus :
quæ credendo éxitit ancilla
Christi, et prædicando facta
est mater Christi. Septem
quippe filios, sicut in gestis
ejus emendatióribus légitur,
sic post se timuit vivos in carne
relinquere, sicut carnáles pa-

réntes solent metüere, ne mórtuos præmittant.

Te Deum laudámus, p. 15.

In II Vesp. fit Comm. S. Pii.

DIE XI JULII.

S. PII, PAPÆ ET MART.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ñ. Et constituísti eum super ópera manuum tuárum.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice Omnipotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pii mártiris tui atque Pontificis intercèssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

LECTIO III.

PIIUS Aquileiënsis, Imperátore Antonino Pio, Póntifex creatus, pœnam státuit in sacerdotem, cujus negligéntia de sanguine Dómini áliquid stilláverit. Pœniténtiam enim, inquit, agant quadragínta diébus, si in terram áliquid deciderit : si super altáre, tribus diébus : si super linteum supérius, quátuor : si in inférius deflúxerit, novem diébus : si usque ad quartum, viginti diébus : ubicúmque ceciderit, si récipi potest, lambátur : sin áliter, aut lavétur, aut radátur : quidquid lotum, aut rasum est, comburátur, et cinis in sacrárium reponátur. Multis prætèrea uti-

liter decretis martyrio coronátur, et sepelitur in Vaticáno, quinto Idus Júlii : cum sedisset annos novem, menses quinque, dies viginti septem, et presbyteros decem et octo, Diáconós viginti unum, Episcopos per diversa loca duódecim, mense Decémbri quinque Ordinatióibus creáset.

Te Deum laudámus, p. 15.

DIE XII JULII.

IN FESTO

S. JOANNIS GUALBERTI,

ABBATIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxviii, præter ea, quæ hic habentur propria.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Joánnis Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. SS. Naboris et Felicis Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus Dómine : ut sicut nos sanctórum mártýrum tuórum Naboris et Felicis natalítia celebránda non

déserunt: ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Gualbértus Floréntiæ nóbili génere ortus, dum patri óbsequens rem militárem séquitur, Ugo, únicus ejus frater, occiditur a consanguineo: quem cum solum et inéremem sancto Parascéves die Joánnes armis ac militibus stípatús óbviium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctæ Crucis reveréntiam quam homicida supplex, mortem jam jam subitúrus, bráchiis signábat, vitam ei cleménter indúlget. Hoste in fratrem recépto, próximum sancti Miniátis templum oratúrus ingréditur, ubi adorátam Crucifixi imáginem caput sibi fléctere cónspicit. Quo mirábili factó permótus Joánnes, Deo exinde, étiam invito patre, militáre decérnit, atque ibidem própriis sibi mánibus comam totóndit, ac monásticum hábitum induit: adeóque piis ac religiósus virtútibus brevi corúscat, ut multis se perfectiónis spécimen ac normam præbéret; ita ut ejúsdem loci Abbáte defúncto, communi ómnium voto in superiorem eligerétur. At Dei fámulus cúpiens subesse pótius, quam præesse, ad majóra divina voluntáte servátus, ad Camaldul-

lensis erémi incolam Romáldum proficiscitur: a quo cœlicum sui institúti vaticinium áccipit: tum súum Ordinem sub régula sancti Benedicti apud Umbrósam vallem instituit.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

DEINDE plúrimis ad eum ob ejus sanctitátis famam úndique convolántibus, una cum iis in sócios adscitis, ad hæreticam et simoniacam pravitátem extirpándam, et Apostólicam fidem propagándam, sédulo incúmbit, innúmera própterea in se et suis incómmoda expértus. Nam ut eum ejúsque sócios adversárii perdant, noctu sancti Sálvii cœnóbium repénte aggrediúntur, templum incéndunt, ædes demoliúntur, et mónachos omnes letháli vúlnerè saúciunt; quos vir Dei único Crucis signo incólumes prótinus reddit; et Petro ejus mónacho per imménsam ardentissímumque ignem illæso mirabiliter transeúnte, optátam sibi et suis tranquillitátem óbtinet, inde simoniacam labem ab Etrúria expulit, ac in tota Itália fidem pristinae integritáti restituit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et

ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

MULTA fúnditus eréxit monastéria, eadémque et ália, ædificiis ac regulári observántia instauráta, sanctis légibus communívit. Ad egénos aléndonos sacram supelléctilem véndidit : ad improbos coércéndonos eleménta sibi famulári conspéxit : ad dæmones compriméndonos Crucem quasi ensém adhibuit. Demum abstinentiis, vigiliis, jejóniis, orationibus, carnis maceratióibus, ac sénio conféctus, dum infirma valetúdine gravarétur, Davidica illa verba persæpe repetébat : Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : quando véniam, et apparebo ante faciém Dei? Jamque morti próximus, convocátos discipulos ad fraternam concórdiam cohortátur, et in Breviculo, cui consepéliri voluit, jussit hæc scribi : Ego Joánnes credo, et confiteor fidem, quam sancti Apóstoli prædicavérunt, et sancti Patres in quátuor conciliis confirmavérunt. Tandem triduáno Angelórum obséquio dignátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum, ubi summa veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum anno salutis millésimo septuagésimo tértio, quarto Idus Júlii. Quem Cælestinus

Æstiva.

tértius innúmeris miraculis clarum, in Sanctórum número rétulit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. g

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Audistis quia dictum est : Diliges próximum tuum, et odio habébis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in c. 5. Matth.

Ego autem dico vobis : Diligite inimicos vestros ; benéfécite his qui odérunt vos. Multi præcépta Dei imbecillitate sua, non sanctórum viribus æstimántes, putánt esse impossibilia quæ præcépta sunt : et dicunt sufficere virtútibus, non ódisse inimicos : céterum diligere, plus præcipi quam humana nátura patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibilia præcipere, sed perfécita. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom : Stéphanus quoque martyr pro inimicis lapidántibus deprecátus est : et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis : hæc autem Jesus et docuit et fecit, dicens : Pater ignósce illis : quod enim faciunt, nésciunt.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát

pro peccátiis ómnium populórum. *ŷ.* Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

LECTIO VIII.

IN RELIQUIS opéribus bonis in térdum potest áliquis qualemcumque excusatióem præténdere : ad habéndam vero dilectióem nullus se póterit excusáre. Potest mihi áliquis dicere, non possum jejunáre: numquid potest dicere, non possum amáre? Potest áliquis dicere, virginitátem non possum serváre; non possum res totas véndere, et paupéribus erogáre : numquid potest dicere, non possum diligere inimicos?

ŷ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles hominibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. *ŷ.* Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

NON enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo laxántur, ut nos per ipsam excusatióem liberáre conémur. Non nobis dicitur : *Ite ad Oriéntem, et quærite charitátem; navigáte ad Occidéntem, et inveniétis dilectióem.* Intus in nostro corde est, ubi redire jubémur, dicénte Prophé-

ta : *Redite prævaricatóres ad cor. Non enim in longinquis regiónibus invenitur quod a nobis pétitur.*

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commem. SS. Naboris et Felicis Mart.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numeráti sunt : nolite timére : multis passéribus meliôres estis vos.

ŷ. Exultábunt Sancti in glória. *ŷ.* Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio, Præsta quæsumus, ut supra, p. 455.

In II Vesperis fit Commem. S. Anacleli.

DIE XIII JULII.

IN FESTO

S. ANACLETI PAPÆ ET MART.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx, præter sequentia.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

ŷ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. *ŷ.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS qui nos beáti Anacleli mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitéte lætificas : concéde propítius; ut ejusdem étiam protectiône gaudeámus. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANACLETUS Atheniënsis, Trajano Imperatore rexit Ecclesiam. Decrévit, ut Episcopus a tribus Episcopis, neque a paucioribus consecraretur, et clerici sacris Ordinibus publice a proprio Episcopo initiarentur: et ut in Missa, peracta consecratione, omnes communicarent. Beati Petri sepulchrum ornávit; Pontificumque sepulturæ locum attribuit. Fecit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creávit Presbyteros quinque, Diaconostres, Episcopos sex. Sedit annos novem, menses tres, dies decem. Martyrio coronátus, sepúltus est in Vaticáno.

ñ. Honéstum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. †. Descenditque cum illo in fóveam et in vinculis non dereliquit eam. Et dedit.

De Expositione sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO V.

Serm. 21.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutióne tormenta sustineat: qui nihil rapúerit, nul-

lum violentus opprésset, nullus sanguinem fúderit, nullus thorum putáverit esse violándum, qui nihil légibus debeat, et gravióra latronum sustinére cogatur supplicia: qui loquatur juste, et non audiatur: qui loquatur plena salutis, et impugnetur: ut possit dicere: Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Grátis igitur persecutióne patitur, qui impugnetur sine crimine, impugnetur ut noxius, cum sit in tali confessiõe laudabilis: impugnetur quasi venéficus, qui in nómine Domini gloriatur, cum pietas virtutum omnium fundaméntum sit.

ñ. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. †. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

VERE frustra impugnetur, qui apud impios et infidos impietatis arcéssitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnetur, fortis debet esse et constans. Quomodo ergo subtéxit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timete Dominum omnes sancti ejus: et, Beatus vir qui timet Dominum. Qua ratione beatus. Quia in

mandátis ejus cupit nimis.

ñ. Stola, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Homília S. Gregorii Papæ in Evangel. Si quis venit, de Communi unius Mart. primo loco, p. xxvij.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XIV JULII.

IN FFFSTO

S. BONAVENTURÆ,
EPISC. ET CONF. ET ECCLES. DOCT.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequent, p. xlix.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Ant. t. 2. O Doctor óptimè, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Bonaventúra, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Bonaventúram místrum tribuísti : præsta quæsumus ; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Anacleti,

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

ñ. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio, Deus, qui nos beáti Anacleti, p. 458.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de libro Ecclesiæ

stici, Sapiéntiam ómnium antiquórum, ut in Communi Doctórum, p. lxiv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BONAVENTURA, Balneorégii in Etrúria natus, cum infans incidisset in vitæ periculum, mater ejus vovit, si inde evasisset, se eum religióni beáti Francisci dicatúram. Itaque adoléscent in Ordinem Fratrum Minórum adscribi vçuit : ubi Alexándro de Ales magistro, ad eam doctrinæ perfectiónem brevi pervénit, ut sétimo post anno libros Sententiárum Parisiis públice summa cum laude sit interpretátus : quos étiam præclaris póstea commentáriis illustrávit. Post sex annos, sui Ordinis Generális minister Romæ factus, ea prudentiæ ac sanctitátis laude ministérium gessit, ut in ómnium ore et admiratióne esset.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

MULTA scripsit, in quibus summam eruditiónem cum pari pietátis ardóre conjungens, lectórem docéndo movet. Quem Gregórius décimus, ejus sanctimóniæ et sapiéntiæ fama commótus, Cardinalem et Episcopum Albanensem creávit. Eúdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquinas san-

omnium an-
communi Do-

URNO.

IV.

alnearégii in
cum infans
periculum,
si inde eva-
gelióni beáti
ram. Itaque
rdinem Fra-
scribi vçuit :
Ales magi-
strinæ perfe-
venit, ut sé-
libros Senten-
blice summa
terpretátus ;
cláris póstea
astrávit. Post
linis Generá-
æ factis, ea
ctitátis laude
it, ut in óm-
ratióne esset.
vid servum
to meo unxi
nim mea au-
lihil proficiet
filius iniqui-
ei. Manus.

y.
in quibus
litióne cum
óre conjún-
éndo movet.
écimus, ejus
apiéntiæ fa-
ardinálem et
énsem cred-
uc vivéntem
aquinas san-

ctum appellávit. Cum enim
vitam sancti Francisci scribén-
tem comperisset : Sinámus, in-
quit, sanctum pro sancto la-
boráre. Migrávit e vita pridie
Idus Julii, in Concilio Lugdu-
nénsi, quinquaginta tres annos
natus, multis éditis miráculis.
Quem Xystus Quartus Póntifex
máximus rétulit in Sanctorum
númerum.

ñ. Pósuí adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea ; * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ý. Inveni
David servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. Manus.

Ex libro Morálium sancti
Gregórii Papæ.

LECTIO VI.

Lib. 9. Cap. 6.

QUI post Orionas Hyadum
nómine, nisi Doctóres san-
ctæ Ecclésiæ designántur ? Qui
subductis Martyribus, eo jam
témpe ad mundi notítiam
venérunt, quo fides clárius
elúcet et représsa infidelitátis
hieme, áltius per corda fidé-
lium sol veritátis calet. Qui re-
móta tempestáte persecutiónis,
explétis longis nóctibus infide-
litátis, tunc sanctæ Ecclésiæ
orti sunt, cum ei jam per cre-
dulitátis vernum lucídior an-
nus aperítur.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

IN illo témpe : Dixit Jesus
discipulis suis ; Vos estis sal

terræ. Quod si sal evanúerit,
in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis

Chrysóstomi.

Homil. 15. in Matth. sub. med.

ATTENDITE quid dixerit, Vos
estis sal terræ : per quod
osténdit, quam necessário ista
præcipiat. Non enim de vestra,
inquit, tantúmmodo vita, sed
de unívérso orbe vobis rátió
reddénda est. Non ad duas
quippe urbes, aut decem, aut
viginti, neque ad unam gen-
tem vos mitto, sicut mittebam
Prophétas ; sed ad omnem ter-
ram prorsus ac mare, totúm-
que mundum, et hunc váriis
crimínibus oppréssum.

ñ. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum : stolam glóriæ
índuit eum, * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. ý. Índuit
eum Dóminus lorícám fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

DICENDO enim, Vos estis sal
terræ : osténdit unívérsum
hóminum ínfatuátam esse na-
túram, et peccatórum vi cor-
rúptam, et idcirco illas ab eis
virtútes requirit, quæ máxime
ad multórum salutem procu-
rándam necessariæ sunt atque
útiles. Nam qui mansuétus est
ac modéstus, et miséricors et
justus, nón intra se tantúm-
modo hæc recte facta conclú-
dit, verum in aliórum quoque
utilitátem præcláros hos fáciat
effluere fontes. Igitur qui cor-
de mundo est atque pacíficus,
et persecutióne pro veritáte

pátitur, nihilóminus in comúné cómmodum vitam instituit.

ñ. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. †. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

LECTIO IX.

NE igitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exigúarum rerum vobis ineúdam esse ratióne. Vos estis sal terræ. Quid igitur? ipsi ne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: nequé enim fieri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibique trá dita, atque ab illa jam putredine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscepérant. Liberáre quippe a putredine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórums curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus, p. 15.

In II Vesperis fit Commemoratio S. Henrici Confessoris.

DIE XV JULII.

IN FESTO

S. HENRICI,

IMPERATORIS CONFESSORIS.

Semiduplex.

Omnia dicuntur de Comuni Confessoris non Pontif., p. lxviii, præter sequentia.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

†. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stolum glóriæ induit eum.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérna die beátum Henricum confessorém tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transulisti: te súpplices exorámus; ut sicut illum, grátiae tuæ ubertáte prævéntum, illécebras sæculi superáre fecisti, ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus pervenire. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HENRICUS, cognométo Pius, He Duce Baváriæ Rex Germaniæ, ac póstmodum Romanórum Imperátor, temporális regni non conténtus angústis, pro adipiscénda immortalitátis coróna sédulam ætérno Regi exhibuit servitútem. Adépto enim Império, religióni amplificándæ studiósé incúmbens, Ecclésiás ab infidélibus destrúctas, magnificéntius reparávit, plurimisque largitióibus et prædiis locupletávit. Monastéria aliaque loca pia vel ipse ædificávit, vel assignátis reditibus auxit. Episcopátum Bambergensem hæreditáriis ópiibus fundátum, beáto Petro, Roma-

um viro sa-
vit domum
D. Dóminus, et
plam glóriæ

na die beá-
confessórem
mine impé-
num trans-
ces exorá-
grátia tuæ
n, illecebras
sisti, ita nos
óne, mundi
vitare, et
pervenire.

ANO.
tura occur-

ANO.

mento Pius,
e Rex Ger-
lum Roma-
temporalis
s angústis,
mortalitatis
térno Regi
m. Adépto
ióni ampli-
ncumbens,
bus destrú-
reparávit,
ónibus et
. Monasté-
a vel ipse
natis redi-
átum Bam-
riis ópibus
tro, Roma-

nóque Pontifici vectigálem fe-
cit. Benedictum Octávum, a quo
Impérii coronam accéperat,
prófugum excépit, suæque Se-
di restituit.

ñ. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi cla-
ritatem ætérnam. †. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

IN Cassinénsi monastério gra-
vi deténtus infirmitate, a
sancto Benedicto, insigni mi-
ráculo sanátus est. Románam
Ecclesiám amplíssimo dipló-
mate munerátus, eidem tuén-
dæ bellum advérsus Græcos
suscépit, et Apúliam, diu ab
illis posséssam, recuperávit.
Nihil sine précibus aggredi só-
litus, Angelum Dómini, san-
ctósque Mártýres tuteláres pro
se pugnántes ante áciem intér-
dum vidit. Divina autem pro-
tèctus ope, bárbaras nátiónes
précibus magis quam armis ex-
pugnávit. Pannóniam adhuc
infidélem, trá dita Stéphano
regi soróre sua in uxórem, eó-
que baptizáto, ad Christi fidem
perdúxit. Virginitátem, raro
exémpló, matrimónio junxit,
sanctámque Chunegúndam,
cónjugem suam, propinquis
ejus, morti próximus, illibátam
restituit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
Induit eum, * Et ad portas pa-

radisi coronávit eum. †. Induit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

DENIQUE rebus ómnibus, quæ
ad Impérii honórem et uti-
litatem pertinébant, summa
prudéntia dispósitis, et illústri-
bus per Gálliam, Italiám, et
Germániam, religiósæ munifi-
céntiæ vestígiis passim relictis,
postquam heróicæ virtútis sua-
vissimum odórem longe laté-
que diffúderat ; sanctitate quam
sceptro clárior, ad regni cœlé-
stis præmia, consummátis vitæ
labóribus, a Dómino vocátus
est, anno salutis millésimo vi-
gésimo quarto. Cujus corpus
in Ecclesiá beatórum Apostó-
lórum Petri et Pauli Bambérgæ
cónditum fuit ; statimque ad
ejus túmulum multa miracula,
Deo ipsum glorificánte, patrata
sunt : quibus póstea rite pro-
bátis, Eugénius tértius Sanctó-
rum número illum adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in
Evangelium, Sint lumbi, de
Communi Confessoris non Pon-
tificis, primo loco, p. lxxvj.

DIE XVI JULII.

IN FESTO

COMMEM. B. M. V.

DE MONTE CARMELO.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V.,
p. cxxxviii, præter ea quæ hic
habentur propria.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r San-
cta Maria succurre miseris, ju-

va pusillánimes, réfove flébilés, ora pro pópulo, intérvéni pro clero; intércédé pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámén quicúmque célebrant tuam solémnem Commemorationém.

ORATIO.

DEUS, qui beatissimæ semper Virginis et Genitricis tuæ Mariæ singulári título Carméli Ordinem decorásti: concéde propítius; ut cujus hódie commemoratióne solénni celebrámus officio, ejus muniti præsidii, ad gáudia sempitérna pervenire mereámur. Qui vis et regnas.

Pro Commemoratione S. Henrici.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui hodiérna, p. 462.

IN II NOCTURNO.

ÿ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. R̄. Inténde, prospere procéde, et regna.

LECTIO IV.

CUM sacra Pentecóstes die Apóstoli cœlitus afflāti, váriis linguis loqueréntur, et invocáto augustissimo Jesu nómine, mira multa patrarent: viri plúrими (ut fertur) qui vestigiis sanctórum Prophetárum Eliæ ac Eliséi institerant, et Joánnis Baptístæ præcónio ad

Christi advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte persécta, atque probáta, evangélicam Fidem conféstim amplexáti sunt, ac peculiári quodam affectu, beatissimam Virgíne (cujus collóquiis ac familiaritáte feliciter frui potuére) ádeo venerári cœpérunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Elias olim ascendéntem nébulam, Virginis typo insignem, conspéxerat, eidem purissimæ Virgíni Sacéllum constrúxerint.

R̄. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cyprésus in monte Sion: quasi myrrha elécta: * Dedi suavitátem odóris. ÿ. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi suavitátem odóris.

LECTIO V.

AD novum ergo Sacéllum sæpe quotidie conveniéntes ritibus piis, precatióibus ac láudibus beatissimam Virgíne, velut singulárem Ordinis tutelam colébant. Quamóbrem Fratres beátæ Mariæ de Monte Carmélo passim ab ómnibus appellári cœpérunt, eúmque titulum Summi Pontífices non modo confirmárun, sed et Indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel Ordinem vel Fratres singulos nuncuparent, concessére. Nec vero nomenclatúram tantum magnificéntissima Virgo tribuit, et tutelam; verum et insigne sacri Scapuláris, quod beáto Simóni Anglico præbuit, ut cœlesti hæc

veste Ordo ille sacer dignosce-
retur, et a malis ingruentibus
protegeretur. Ac demum cum
olim in Európa Ordo esset igno-
tus, et ob id apud Honorium
Tertium non pauci pro illius
extinctione instarent: ástitit
Honorio noctu piissima virgo
María, planéque jussit, ut in-
stitutum et homines benigne
complecteretur.

ñ. Quæ est ista, quæ pro-
cessit sicut sol, et formosa tam-
quam Jérusalem? * Vidérunt
eam filia Sion, et beatam di-
xérunt, et reginæ laudaverunt
eam. †. Et sicut dies verni cir-
cumdabant eam flores rosá-
rum, et lilia convallium. Vidé-
runt.

LECTIO VI.

NON in hoc tantum sæculo
Ordinem sibi tam acceptum
multis prerogativis beatissima
Virgo insignivit; verum et in
alio (cum ubique et potentia et
misericordia plurimum valeat)
filios in Scapularis societatem
relatos, qui abstinéntiam mó-
dicam, precésque paucas eis
prescriptas fræquentarunt, ac
pro sui status ratione castita-
tem coluerunt, materno plane
affectu, dum igne purgatorij
expiantur, solari, ac in cœlé-
stem patriam obtentu suo quan-
tocius pie creditur efferre. Tot
ergo tantisque beneficiis Ordo
cumulatus, solénnem beatissi-
mæ Virginis Commemorationem
ritu perpétuo ad ejusdem
Virginis glóriam quotannis ce-
lebrandam instituit.

ñ. Ornátam, p. cxlvj.

IN III NOCTURNO.

*Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri in Evangel. Loquen-
te Jesu, ut in Festis B. M. V.,
p. cxlvij.*

ñ. vii. Felix namque es sa-
cra virgo María, et omni laude
dignissima: * Quia ex te ortus
est sol justitiæ, Christus Deus
noster. †. Ora pro pópulo, in-
terveni pro clero, intercède pro
devoto fœmineo sexu: sentiant
omnes tuum juvâmen, quicúm-
que celebrant tuam solénnem
Commemorationem. Quia exte.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

*Omnia ut in Festis B. M. V.,
p. cxlix.*

*Ad Bened. Ant. t. 1. Caput
tuum ut Carmelus, et comæ
capitis tui sicut púrpura regis
vincta canalibus.*

ORATIO.

DEUS, qui beatissimæ semper
Virginis et Genitricis tuæ
Mariæ singulári titulo Carméli
Ordinem decorasti: concède
propitius; ut cujus hódie Com-
memorationem solénni cele-
bramus officio, ejus muniti
presidiis, ad gaudia sempitér-
na pervenire mereamur. Qui
vivis et regnas.

AD II VESPERAS.

*Ad Magnif. Ant. t. 3. Glória
Libani data est ei, decor Car-
meli, et Saron, alleluia.*

*Oratio, Deus qui beatissimæ,
ut supra.*

Deinde fit Comm. S. Alexii.

DIE XVII. JULII.

IN FESTO

S. ALEXII, CONF.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxviij, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS qui nos beati Alexii Confessoris tui annua solemnitate lætificas : concède propitius ; ut ejus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ALEXIUS Romanorum nobilissimus, propter eximium Jesu Christi amorem prima nocte nuptiarum peculiari Dei monitu relinquens intactam sponsam, illustrius orbis terræ Ecclesiarum peregrinationem suscepit. Quibus in itineribus cum ignotus septemdecim annos fuisset, aliquando apud Edessam Syriæ urbem, per imaginem sanctissimæ Mariæ virginis ejus nomine divulgato, inde navi discéssit. Ad portum Romanum appulsus, a patre suo tamquam alienus pauper hospitio accipitur : apud quem, omnibus incognitus, cum decem et septem annos vixisset, relicto scripto sui nominis, sanguinis, ac totius vitæ cursus, migravit in cælum, lu-

nocentio Primo summo Pontifice.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei.

Ex Morálíum sancti Gregórii Papæ.

LECTIO V.

Lib. 10. Cap. 16. in Cap. 12. Job.

DERIDETUR justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre ; quæ falsa sunt, vera osténdere ; quæ verá sunt, falsa demonstráre. Hæc nimirum prudéntia usu a juvenibus scitur, hæc a púeris prætio discitur : hanc quisciunt, ceteros despiciendo superbiunt ; hanc qui nesciunt, subjécti et timidi in aliis mirántur : quia ab eis hæc eadem duplicitátis iniquitas nómine palliáta diligitur, dum mentis perversitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honorum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab aliis mala multiplicius réddere ; cum vires suppetunt, nullis resisténtibus cédere ; cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malitiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

R. Amávit eum Dominus, et ornávit eum : stolam glóriæ

induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. *ŷ.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: et quidquid in ópere veritas áprobat, carnáli sapiéntiæ fáctum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cálida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relinquere, rapiénti non resistere, percutiénti álteram máxillam præbére?

ŷ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Lectiones de Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangelium, Ecce nos reliquimus ómnia, ut in Communi Abbatum, p. lxxxij.

Vesperæ de sequenti. Commemoratur. præc. ac S. Symphorose cum septem filiis Martyribus.

DIE XVIII JULII.

IN FESTO

S. CAMILLI DE LELLIS,
CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxxviii, exceptis iis, quæ sequuntur.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui Sanctum Camillum, ad animárum in extrémó agóne luctántium subsidium, singulári charitátis prærogativa decorásti: ejus, quæsumus, méritis Spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem vincere, et ad cœlestem mereámu. coronam pervenire. Per Dóminum...in unitáte ejusdem.

Dei. de fit Comm. S. Alexii.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divitias cœlo cóndidit ore, manu.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ŷ.* Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus qui nos, p. 466.

Pro SS. Symphorosa, et septem filiis Martyribus.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ŷ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. *ŷ.* Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

DEUS, qui nos concédís sanctórum mártýrum tuórum, Symphorósæ et filiórum ejus, natalítia colere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CAMILLUS Bucclánici Theatinæ Diocésis Oppido ex nobili Lelliórum familia natus est matre sexagenária, cui gravidæ visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, et agmini puerórum idem signum gestántium præcúntem, se peperisse. Adolés-cens rem militárem secúsus, sæculi vitii aliquándiu indúlit; donec vigésimum quintum agens ætátis annum tanto supernæ grátie lúmine, divinæque offénsæ dolóre corréptus fuit, ut ubérrimo lacrymárum imbre illico perfúsus, antea-ctæ vitæ sordes indesinenter abstérgere, novúmque indúere hóminem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id cóntigit, Purificationis Beatissimæ Virginis festo die, ad Fratres Minóres, quos Cappuccínos vocant, cónvolsans, ut eórum número adscriberétur, summis præcibus exorávit. Voti compos semel, atque íterum factus est; sed fædo úlcere, quo aliquándo laboráverat, in ejus tibia ite-ratórecrudescénte, divinæ Pro-

vidéntiæ majóra de eo dispo-néntis consilio humíliter se subjécit, suique victor, illius Religiónis bis expetítum, et susceptum hábitum bis dimisit.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tu-távit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

LECTIO V.

ROMAM profectus, in Nosoco-mium, quod Insanábiliū dicitur, receptus est, cujus étiam administratióem, ob perspéctas ejus virtútes sibi demandátam, summa integritáte, ac sollicitúdine vere patérna perégit. Omnium agrórum servum se réputans, eórum stérnere léctulos, sordes térgere, ulcéribus medéri, agonique extrémó piis præcibus, et cohortatióibus opem ferre solémne hábuit; quibus in muneribus præclára præbuit admirábilis patientiæ, invictæ fortitúdinis, et héroicæ charitátis exémpla. Verum cum animárum in extrémis periclitántium, quod únice intendébat, levámini, subsidium litterárum plúrimum conférre intelligeret, triginta duos annos natus in primis grammaticæ eleméntis tyrocínium inter pueros íterum subire non erúbuit. Sacerdotio póstea rite initiátus, nonnullis sibi adjúctis sóciis, prima jecit Congregatiónis Clericórum Regulárium Infirmis

Ministrántium fundaménta, ir-
rito conátu obnitente humáni
géneris hoste; nam Camillus
cœlesti voce e Christi crucifixi,
manus étiam de ligno avúlsas
admirádo prodigio proten-
déntis, simulácro emissa mira-
biliter confirmátus, Ordinem
suum a Sede Apostólica appro-
bári obtinuit, Sodálibus quarto
obstrictis máxime árduo voto,
infirmis, quos étiam pestis in-
fécerit, ministrándi. Quod In-
stitútum, quam foret Deo ac-
céptum, et animárum salúti
proficuum, sanctus Philippus
Nérius, qui Camillo a sacris
confessionibus erat, compro-
bávit, dum ejus alumnis dece-
déntium agóni opem ferénti-
bus Angelos suggeréntes verba
sæpius se vidisse testátus est.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
induit eum, * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. †. Induit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

ARTIORIBUS hisce vínculis
ægotántium ministério
mancipátus, mirum est qua
alacritáte, nullis fractus labó-
ribus, nullis detérritus vitæ
periculis, diu, noctúque ad su-
prémum usque spíritum, eó-
rum cómodis vigiláverit. Om-
nibus ómnia factus, vilíssima
quæque officia demississimo
obséquio, flexisque plerúmque
génibus, véluti Christum ipsum
cérneret in infirmis hilari
promptóque ánimo arripiébat :

Æstiva.

utque ómnium indigéntis præ-
sto esset, generálem Ordinis
Præfectúram, cœlique delicias,
quibus in contemplatióne de-
fixus affluébat, sponte dimisit.
Patérnus vero illius erga mi-
seros amor tum máxime effúl-
sit, dum et Urbs contagióso
morbo primum, deinde extré-
ma annónæ laboráret inópia,
et Nolæ in Campánia dira pe-
stis grassarétur. Tanta déni-
que in Deum, et próximum
charitáte exársit, ut Angelus
nuncupári, et Angelórum opem
in vário itinerum discrimine
experiri promererétur. Pro-
phéticæ dono, et grátia sanitá-
tum præditus arcána quoque
córdium inspéxit; ejusque pré-
cibus nunc cibária multiplicata
sunt, nunc aqua in vinum con-
vérsa. Tandem vigiliis, jejú-
niis, et assiduis attritus labó-
ribus, cum pelle tantum, et
óssibus constáre viderétur,
quinque moléstis æque ac diú-
tinis morbis, quos Misericór-
dias Dómini appellábat, fórti-
ter tolerátis, Sacraméntis mu-
nitus, Romæ, inter suavíssima
Jesu et Mariæ nómina, ad ea
verba : Mitis atque festivus
Christi Jesu tibi aspéctus ap-
páreat, qua prædixerat hora,
obdormívit in Dómino pridie
Idus Júlii, anno salutis millési-
mo sexcentésimo décimo quar-
to, ætátis suæ sexagésimo quin-
to. Quem plúribus illústrem
miráculis Benedictus Decimus
quártus solémni ritu Sanctó-
rum fastis adscript.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 15.

In illo tempore : Dixit Jesus
Discipulis suis : Hoc est præ-
ceptum meum, ut diligatis in-
vicem, sicut dilexi vos. Et ré-
liqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 83. in Joan. Evang.

Quid putamus, Fratres mei ;
numquidnam solum ejus
de ista dilectione mandatum
est, qua diligimus invicem ?
Nonne est et aliud majus ut
diligamus Deum ? Aut vero de
sola Deus nobis dilectione man-
davit, ut alia non requiramus ?
Tria certe commendat Apóstolus,
dicens : Manent autem Fides,
Spes, Cháritas, tria hæc ;
major autem horum Cháritas.
Et si in Charitate, hoc est in di-
lectione, concluduntur duo illa
præcepta, major tamen dicta
est esse, non sola. De Fide igitur
nobis quam multa manda-
ta sunt, quam multa de Spe:
Quis potest cuncta colligere,
quis enumerando sufficere ? Sed
intueamur, quod ait idem
Apóstolus: Plenitudo legis Chá-
ritas.

ñ. Iste est qui ante Deum
magnas virtutes operatus est,
et de omni corde suo laudavit
Dóminum : * Ipse intercedat
pro peccatis ómnium populórum.
ÿ. Ecce homo sine que-
rela, verus Dei cultor, absti-

nens se ab omni ópere malo,
et permanens in innocéntia
sua. Ipsc.

LECTIO VIII.

Ubi ergo Cháritas est, quid
est, quod possit deesse ?
Ubi autem non est, quid est,
quod possit prodesse ? Dæmon
credit, nec diligit : nemo dili-
git, qui non credit. Frustra qui-
dem, sed tamen potest sperare
véniam, qui non diligit : nemo
autem potest desperare, qui
diligit. Itaque ubi dilectio est,
ibi necessário Fides, et Spes ;
et ubi dilectio próximi, ibi nec-
essário étiam dilectio Dei. Qui
enim non diligit Deum, quó-
modo diligit próximum tam-
quam se ipsum ? Quandoqui-
dem non diligit et se ipsum ?
est quippe impius, et iniquus :
qui autem diligit iniquitatem,
non plane diligit, sed odit áni-
mam suam.

ñ. Sint Iumbi vestri præ-
cincti, et lucernæ ardentes in
mánibus vestris : * Et vos si-
miles hominibus expectántibus
dóminum suum, quando re-
vertátur a núptiis. ÿ. Vigiláte
ergo, quia nescitis qua hora
Dóminus vester ventúrus sit.
Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Symphorosa, et septem
filiis Martyribus.

LECTIO IX.

SYMPHOROSA Tiburtina, Ge-
túlii mártiris uxor, ex eo
septem filios péperit, Crescén-
tium, Juliánum, Némésium,
Primitivum, Justinum, Stá-
cteum, et Eugénium : qui om-

nes propter Christiánæ fidei professionem una cum matre, Adriáno Imperátore comprehénsi sunt. Quorum pietas multis variisque tentáta suppliciiis, cum stábilis permaneret; mater, quæ filiis fidei magistra fúerat, dux eisdem ad martyrium éxitit. Nam saxo ad collum alligáto, in profluentem dejicitur: cujus corpus conquistum a fratre ejus Eugénio sepelitur. Postridie ejus diéi, qui fuit décimo quinto Kaléndas Augústi, septem fratres singuli ad palum alligáti, várie sunt interfecti. Crescéntio guttur ferro transfigitur: Juliáno pectus confóditur: Nemésio cor transverberátur: Primitivo trajicitur umbilicus: Justinus membrátim secátur: Stácteus telis configitur: Eugénius a pectore in duas partes dividitur. Ita octo hóstiæ Deo gratissimæ sunt immolatæ. Córpora in altíssimam fóveam projecta sunt, via Tiburtina, nono ab Urbe lápide: quæ póstea Romam transláta, cóndita sunt in Ecclésia sancti Angeli in piscína.

Quando autem transfertur,

LECTIO IX.

HOC ergo præcéptum Dómini teneámus, ut nos invicem diligámus, et quidquid aliud præcépít, faciémus: quóniam quidquid est aliud, hic habémus. Discérnitur quippe ista dilectio ab illa dilectióne, qua se invicem diligunt hómines: nam

ut discernerétur, adjúctum est: Sicut diléxi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligámus, ut dilectiónem nostram discernámus a céteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habéndum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in ómnibus hominibus: Páuci se propterea diligunt, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio SS. Symphorosæ et filiorum ejus Martyrum.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére, multis passéribus meliôres estis vos.

Ÿ. Exultabúnt Sancti in glória. *ŕ.* Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio, Deus, qui, p. 468.

Vesperæ a Capitulo de sequenti Commem. præced.

DIE XIX JULII.

IN FESTO

S. VINCENTII A PAULO,
CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pont., p. lxxviii, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui ad evangelizándum paupéribus, et eccle-

siastici Ordinis decorem promovendum, beatum Vincen-
tium Apostolica virtute robo-
rasti: preesta quæsumus; ut
cujus pia merita veneramur,
virtutum quoque instruamur
exemplis. Per Dominum.

*Deinde fit Commemoratio
S. Camilli.*

Ant. Hic vir despiciens mun-
dum, et terrena triumphans,
divitias cælo condidit ore,
manu.

ÿ. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. R̄. Et ostendit
illi regnum Dei.

Oratio. Deus qui sanctum
Camillum, p. 467.

IN I NOCTURNO.

*Lectioes de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

VINCENTIUS a Paulo natione
Gallus Pódii non procul
ab Aquis Tarbéllis in Aquitá-
nia natus, jam tum a puero
eximiam in pauperes charitá-
tem præ se tulit. A custódia
patérni gregis ad litteras evo-
cátus, humanas Aquis, divinas
cum Tolósæ, tum Cæsarau-
gústæ didicit. Sacerdotio ini-
tiátus, ac Theológiæ láurea in-
signitus, in Turcas incidit, qui
captivum in Africam abduxé-
runt. Sed in captivitate pósit-
us herum ipsum Christo rur-
sus lucrifécit. Cum eo igitur
ex bárbaris oris, opitulante
Deipara, sese propriens, ad
Apostólica limina iter instituit;
unde in Galliam revêrsus,

Clippiaci primum, mox Ca-
stelliónis Parœcias sanctissime
rexit. Renunciátus a Rege pri-
marius Sacrorum Minister in
Gállia trirémibus, mirum, quo
zelo, et ducum, et rémigum
salúti óperam pósuerit. Moniá-
libus Visitátionis a sancto
Francisco Salésio præpósitus,
tanta prudéntia per annos cir-
citer quadraginta eam curam
sustinuit, ut máxime compro-
báverit, judicium sanctissimi
Præsulis, qui sacerdotem Vin-
céntio digniorem nullum se
nosse fatebátur.

R̄. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodívit eum ab
inimícis, et a seductóribus tu-
távit illum: * Et dedit illi cla-
ritátem ætérnam. ÿ. Justum
deduxit Dominus per vias re-
ctas, et ostendit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

EVANGELIZANDIS paupéribus,
præsértim ruricolis, ad de-
crépitam usque ætátem inde-
fessus incúbuit; eique apostó-
lico óperi tum se, tum alúm-
nos Congregátionis, quam sub
nómine Presbyterórum sæcu-
lárium Missiónis instituit, per-
pétuo voto a Sancta Sede con-
firmáto speciátim obstrinxit.
Quantum autem augéndæ cleri
disciplinæ adlaboráverit, te-
stántur erécta majórum cleri-
córum Seminária: collatió-
num de divinis inter sacerdot-
es frequéntia: et sacre Ord-
nátionis præmitténda exercítia;
ad quæ, sicut et ad pios laicó-

rum secéssus, Institúti sui domicilia libénter patére vóluit. Insuper ad amplificándam fidem, et pietátem, evangélicos misit operários, non in solas Gálliaé provincias, sed et in Itáliam, Polóniam, Scótiám, Hiberniam, atque ad Bárbaros, et Indos. Ipse vero vita functo Ludovico decimo tertio, cui moriénti hortátor ádstitit, a Regina anna Austriaca matre Ludovici decimi quarti in sanctius consilium accitus, studiosissime egit, ut non nisi digniores Ecclésiis, ac Monastéris præficeréntur; civiles discórdiaé, singulária certámina, serpéntes erróres, quos simul sensit, et exhórruit, amputaréntur; debitáque judiciis Apostólicis obediéntia præstarétur ab ómnibus.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

LECTIO VI.

NULLUM fuit calamitátis genus, cui patérne non occurrerit. Fidèles sub Turcárum jugo geméntes, infántes expósitos, júvenes discolos, virgines periclitántes, moniáles dispérsas, mulieres lapsas, ad trirémes damnátos, peregrinos infirmos, artifices inválidos, ipsósque mente captos, ac innúmeros mendicos subsídiis, et hospítiis, etiánum superstítibus excépit, ac pie

fovit. Lotharingiam, Campániam, Picardiam, aliásque regiões peste, fame, bellóque vastátas, proluxe refécit. Plúrima ad perquiréndos, et sublevándos míseros Sodalitía fundávit; inter quæ célebris Matronárum cœtus, et late diffúsa sub nómine Charitátis Puellárum Societas. Puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia, ac sanctæ Genovéfæ ad sequióris sexus educatiónem erigéndas curávit. Hæc inter, et ália gravíssima negótia Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis, ab honóribus, divitiis, ac deliciis semper abhórruit, audítus dícere: Rem nullam sibi placére, prætérquam in Christo Jesu, quem in ómnibus studébat imitári. Córporis demum afflictatióne, labóris senióque attritus, die vigésima séptima Septémbris, anno salútis supra millésimum sexcentésimum sexagésimum, ætatis suæ octogésimo quinto Parisiis in domo Sancti Lázari, quæ caput est Congregatiónis Missiõnis, plácide obdormívit: quem virtútibus, méritis, ac miraculis clarum Clemens Duodécimus inter Sanctos rétulit, ipsius celebritati die décima nona mensis Júlii quotánnis assignáta.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii in Evangel. Designávit Dóminus,

ut in *Communi Evangelistarum*, p. xix.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis, ac S. Margaritæ Virg. Mart.

DIE XX JULII.

IN FESTO
S. HIERONYMI ÆMILIANI,
CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxxvii, præter ea, que sequuntur.

In Hymno Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS misericordiarum Pater, per mérita, et intercessionem beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem, et patrem esse voluisti: concéde; ut spíritum adoptionis, quo filii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

Fit Commem. S. Vincentii.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triumphans; divitias cælo cóndidit ore, manu.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ñ. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus qui ad evangelizándum, p. 471.

Pro S. Margarita Virg. et Mart.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua. ñ. Inténde, prospere procéde et regna.

ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsumus Dómine, beáta Margarita Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professione virtútis. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HIERONYMUS e gente patricia Æmilianana Venétiis ortus, 2 prima adolescéntia militiæ addictus, difficillimis Reipublicæ temporibus Castro novo ad Quaram in Móntibus Tarvisinis præficitur. Arcæ ab hóstibus capta, ipse in tetérrimum cárcerem detrúditur, má nibus, ac pédibus vinctus; cui omni humana ope destitúto, Beatissima Virgo ejus préci bus exoráta, clemens adest, víncula solvit, et per médios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvisii conspéctum incólumem ducit. Urbem ingræssus, ad Deiparæ aram, cui se vóverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti beneficii testimónium suspéndit. Revérsus Venétiis cœpit pietátis stúdia impénsius cólere, in páuperes mire effúsus, sed puerórum præsertim misértus, qui paréntibus orbáti, egéni, et sórdidi per Urbem vagabántur, quos in ædes a se cónductas recépit de suo aléndo,

et Christiánis móribus imbu-
endos.

ñ. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi cla-
ritátem aetérnam. †. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

PER eos dies Venétias appú-
lerant beátus Cajetánus, et
Joánnes Petrus Caraffa póst-
modum Paulus Quartus, qui
Hierónymi spíritu, novóque in-
stitúto colligéndi Orphanos
probáto, illum in incurabili-
um Hospitále adduxérunt, in quo
Orphanos simul educáret, at-
que agrótis pari charitáte in-
servíret. Mox eorúmdem hor-
tátu in proximam continén-
tem proféctus, Brixiae pri-
mum, deinde Bérgomi, atque
Novocómi Orphanotróphia eré-
xit, Bérgomi praesértim, ubi
praeter duo, pro púeris unum,
et pro puéllis álterum, domum
excipiéndis, novo in illis regi-
onibus exémplo, muliéribus a
turpi vita ad pœniténtiam con-
vêrsis, apêruit. Somáschæ de-
mum subsístens, in húmili
pago agri Bergoménsis ad Vé-
netæ ditiónis fines, sibi, ac
suis ibi sedem constituit, for-
mámque indúxit Congregati-
onis, cui proptérea a Somáscha
nomen factum, quam subínde
auctam, et propagátam, ne-
dum Orphanórum regimini, et
Ecclesiárum cúltni, sed ad ma-

jórem Christiánæ Reipúblicæ
utilitátem, Adolescéntium in-
litteris, et bonis móribus in-
stitutióni, in Collégiis, Acade-
miis, Semináriis addictam san-
ctus Pius Quintus inter Reli-
giósos Ordines adscripsit, ce-
terique Pontifices privilégiiis
ornáruit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
índuit eum, * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. †. Índuit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

ORPHANIS colligéndis intén-
tus Mediolánum proficiscit-
ur, atque Ticinum, et utro-
bique collictis agmínibus pue-
rórurum tectum, victum, vestem,
Magistros, nobílibus Viris fa-
vêntibus, próvide constituit.
Inde Somáscham redux, ómni-
bus ómnia factus a nullo ab-
horrébat ópere, quod in próxi-
mi bonum cédere prævídêret.
Agrícolis immíxtus per agros
sparsis, dum se illis adjutórem
in meténdis frúgibus præbet,
mystéria fidei explicábat, pue-
rórurum cápita porrigine fæda
abstérgens, et patiénter tra-
ctans curábat, pútridis rusti-
córurum vulneribus medebátur
eo succéssu, ut grátia curati-
onum donátus censerétur. In
monte, qui Somáschæ ímminet,
repérta specu in illam se ab-
didit, ubi se flagéllis cædens,
dies íntegros jejúnus tráns-
igens, oratióne in plúrimam
noctem protrácta, super nudo

saxo brevem somnum carpens, sui aliorumque noxarum pœnas luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido silice extillat aqua precibus Servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quæ usque in hodiernam diem jûgiter manans, et in varias regiones delata ægris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quæ per omnem vallem serpēbat, dum ægrotantibus inservit, et vita functos propriis hūmeris ad sepulturam defert, contracto morbo annos natus sex et quinquaginta, quam paulo ante prædixerat, pretiosam mortem obiit anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo; quem pluribus in vita, et post mortem miraculis illústrem Benedictus Décimus quartus Beatórum, Clemens vero Décimus tertius Sanctórum fastis solémniter adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 19. v. 43.*

In illo tempore : Oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

Homilia 62. in Matth.

Cur Discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modeste sapere, fastumque nun-

dum conculcare, et suscipit, et ulnis complectitur, talibusque regnum cœlorum pollicetur, id quod etiam dixit superius. Et nos igitur, si volumus hæredes esse cœlorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiæ culmen, simplicem esse cum prudentia. Hæc vita est Angélica; anima enim puéruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit, ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbéribus cœdatur, eam semper quærit, et omnibus antepônit.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dóminum : * Ipse intercédât pro peccatis omnium populórum. †. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

LECTIO VIII.

Si reginam ipsi ostendas dædemate ornátam, non præfert eam matri pannis detritis vestitæ, mallétque illam incúltam vidére, quam reginam mirífice amictam. Nam quod suum, quod aliénum est, non ex paupertate vel divitiis, sed ex amore existimare solet, et nihil plus requirit, quam necessária, atque ut lacte replétus est, statim a mamma abscédit. Non eisdem, quibus

e, et suscipit, lectitur, talli- cœlorum polli- am dixit su- itur, si volu- se cœlorum, am diligentia Hoc est enim men, simpli- dentia. Hæc anima enim (nisi morbis memoriam re- sed eas in- amicos, ac si . Et quamvis us cœdatur, rit, et omni-

ante Deum operatus est, suo laudavit e, intercédât ium populó- no sine que- ultor, absti- opere malo, innocéntia

III. sténdas dia- m, non præ- nnis detritis e illam in- am reginam Nam quod um est, non divitiis, sed ire solet, et , quam ne- lacte replé- mamma ab- m, quibus

nos, ærúmnis premítur, nec pecuniárum jactúra, rebúsque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus lætatur, ne- que cõrporum pulchritúdinem mirátur. ideo dicébat : Taliú est enim regnum cœlorum, ut ex propósito voluntátis illa operémur, quæ natúra sua púeri faciunt.

ñ. Sint lumbi vestri præcín- cti et lucernæ ardéntes in má- nibus vestris : * Et vos simi- les hominibus expectántibus dõminum suum, quando rever- tátur a núptiis. ý. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Domi- nus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

QUIA enim Pharisæi non aliunde, quam a nequitia, et arrogántia ad agendum fe- rebántur, ubique Discipulos suos simplices esse jubet, il- lósque subíndicat, dum hos instituit. Nihil enim ita su- pèrbiam parit, ut principátus, et primi conséssus. Quóniam ígitur Discipuli per totum ter- rárum orbem multum honóris consecutúri erant, ipsórum ánimos prævenit, nec sinit eos humánum quid pati, nec hon- nórem a vulgo expétere, vel ante álios sese effèrre. Nam etiamsi hæc parva videntur esse, at malis ingéntibus cau- sam præbent. Sic enim insti- túti Pharisæi in malórum cul- men ascendérunt : salutatió- nes, primos conséssus, et mé- dios requiréntes, hinc in ar-

déntem glóriæ cupiditátem, inde vero in impietátem lapsi sunt.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commem. S. Margaritæ Virginis et Martyris.

Ant. Símile est regnum cœ- lórum hómini negotiátóri quæ- rénti bonas margaritas, in- vénta una pretiósá dedit óm- nia sua, et comparávit eam.

ý. Diffúsa est grátia in lá- biis tuis. ñ. Proptérea bene- dixit te Deus in ætérnum.

Orat., Indulgéntiam, p. 474.

In secundis Vesperis fit Commem. S. Praxedis.

DIE XXI JULII.

S. PRAXEDIS, VIRGINIS.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Praxedis virginis tuæ festivi- táte gaudémus ; ita piæ devo- tiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

LECTIO III.

PRAXEDES virgo Romána, Pu- dentianæ virginis soror, Marco Antonino Imperátore Christianos persecuente, eos facultátibus, ópera, consola- tióne, et omni charitátis officio prosequébatur. Nam álios do- mi occultábat : álios ad fidei constántiam hortabátur : alió- rum cõrpora sepeliébat : iis qui in cárcere inclúsi erant, qui in ergástulis exercebántur, nulla re déerat. Quæ cum tan- tam Christianórum stragem jam ferre non posset, Deum

precáta est, ut, si mori expediret, se e tantis malis eriperet. Itaque duodécimo Kalendas Augústi ad pietátis præmia vocátur in cœlum. Cujus corpus a Pastóre Presbytero in patris et soróris Pudentiánæ sepúlchrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscillæ, via Salária.

Te Deum laudámus, p. 15.

DIE XXII JULII.

IN FESTO

S. MARIE MAGDALENÆ.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum reliquis *Antiphonis de Laudibus*, p. 482.

Psalmi de Communi Virg., p. lxxxiv.

CAPITULUM. *Prov.* 31. b

MULIEREM fortem quis invâ-
niet? procul, et de últimis
finibus pretium ejus. Confidit
in ea cor viri sui, et spóliis
non indigebit.

HYMNUS.

PATER supérni lúminis,
Cum Magdalénam respicis,
Flammas amoris éxcitas,
Gelúque solvis pectoris.

Amóre currit saúcia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Comis, et ore lámberere.

Adstáre non timet Cruci,
Sepúlchro inhæret ánxia,
Truces nec horret mílites,
Pellit timórem Cháritas.

O vera, Christe, Cháritas,
Tu nostra purga crimina,
Tu corda reple grátia,

Tu redde cœli præmia.

Patri, simúlque Filio,
Tibique sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

ÿ. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. ñ. Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Mú-
lier, quæ erat in civitaté pec-
cátrix, ut cognóvit quod Jesus
accúbuit in domo Simónis le-
prosi, áttulit alabástrum un-
guénti, et stans retro secus pe-
des Jesu, lácrymis cœpit rigáre
pedes ejus, et capillis cápitis sui
tergébat, et osculabátur pedes
ejus, et unguénto ungebát.

ORATIO.

BEATÆ Mariæ Magdalénæ,
quæsumus Dómine, suffrá-
giis adjuvémur : cujus préci-
bus exorátus ; quatríduánum
fratrem Lázarus vivum ab ín-
feris resuscitávit. Qui vivis.

AD MARTINUM.

Invitat. Laudémus Deum
nostrum, * In conversióne Ma-
riæ Magdalénæ.

Psalm. Veníte exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

MARIA castis ósculis
Lambit Dei vestigia ;
Fletu rigat, tergit comis,
Detérsa nardo pérllinit.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Ant., Psalmi, et ÿÿ. Noctur-

*norum de Comuni nec Virg.
nec Mart. p. cij.*

IN I NOCTURNO.

De Canticis canticorum.

LECTIO I. Cap. 3.

IN léctulo meo per noctes
quæsiui quem diligit ánima
mea : quæsiui illum, et non
inveni. Surgam, et circuibo
civitátem : per vicos et platéas
quæram quem diligit ánima
mea : quæsiui illum, et non
inveni. Invenérunt me vigiles,
qui custódiunt civitátem : Num
quem diligit ánima mea vidistis?
Páululum cum pertransissem
eos, inveni quem diligit ánima
mea : ténui eum ; nec dimittam,
donec introducam illum in do-
mum matris meæ, et in cubicu-
um genitricis meæ.

ñ. María Magdaléne, et ál-
tera María ibant dilúculo ad
monumentum : * Jesus, quem
quæritis, non est hic : surrexit,
sicut locútus est : præcedet
vos in Galilæam, ibi eum vi-
débis. ⁊. Et valde mane una
sabbatorum véniunt ad monu-
mentum orto jam sole : et in-
troeúntes vidérunt júvenem
sedéntem in dextris, qui dixit
illis. Jesus, quem.

LECTIO II. Cap. 8.

QUIS mihi det te fratrem
meum sugéntem úbera
matris meæ, ut inveniám te
foris, et deósculer te, et jam
me nemo despiciat? Appre-
héndam te, et ducam in do-
mum matris meæ : ibi me do-
cébis, et dabo tibi póculum ex
vino condito, et mustum ma-

lorum granatorum meorum.
Leva ejus sub cápite meo, et
déktera illius amplexábitur me.
Adjuro vos filiæ Jerúsalem, ne
suscitétis, neque evigiláre fa-
ciátis diléctam, donec ipsa velit.

ñ. Congratulámini mihi om-
nes qui diligitis Dóminum :
quia quem quærébam, appá-
ruit mihi : * Et dum flerem ad
monumentum, vidi Dóminum
meum, allelúia. ⁊. Recedénti-
bus discipulis non recedébam,
et amóris ejus igne succénsa
ardébam desidério. Et dum.

LECTIO III.

QUÆ est ista, quæ ascendit
de deserto, deliciis af-
fluens, inníxa super diléctum
suum? Sub árbore malo susci-
távi te : ibi corrúpta est mater
tua, ibi violáta est génitrix tua.
Pone me ut signáculum super
cor tuum, ut signáculum su-
per bráchium tuum : quia for-
tis est ut mors diléctio, dura
sicut inférnus æmulátio : lám-
pades ejus, lámpades ignis at-
que flammárum. Aquæ multæ
non potuérunt extingüere cha-
ritátem, nec flúmina óbruent
illam.

ñ. Tulérunt Dóminum meum,
et néscio ubi posuérunt eum.
Dicunt ei Angeli : Múller quid
ploras? surrexit, sicut dixit : *
Præcedet vos in Galilæam, ibi
eum vidébis. ⁊. Dum ergo
fleret, inclinávit se, et pro-
spéxit in monumentum, et vi-
dit duos Angelos in albis sedén-
tes, qui dicunt ei. Præcedet.
Glória Patri, Præcedet.

præmia.
que Filio,
Spiritus,
úgiter
me glória.

est grátia in lá-
Proptérea bene-
et ætérnum,

Ant. t. 7. ⁊ Mú-
in civitáte pec-
cávit quod Jesus
omo Simónis le-
labástrum un-
s retro secus pe-
mis cœpit rigáre
pillis cápitis sui
culabátur pedes
nto ungebát.

TIO,
e Magdalénæ,
Dómine, suffrá-
: cujus préci-
quatríduánum
m vivum ab ín-
Qui vivis.

TTINUM.
adémus Deum
onversióne Ma-
ite exultémus,

NUS.
ósculis
vestigia:
git comis,
pérclinit.
glória,
io,
ráclito,
me seculum.

et ⁊⁊. Noctur-

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Gregorii
Papæ.

Homil. 25. in Evangelia.

LECTIO IV.

MARIA Magdalène, quæ fúerat in civitaté peccátrix, amándo veritatém, lavit lácrymis máculas criminis, et vox veritatís implétur, qua dicitur : Dimissa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monumento Dómini, étiam discipulis recedéntibus, non recedébat : exquirébat, quem non invénerat : flebat inquirendo, et amóris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret : quia nimirum virtus boni óperis perseverántia est.

ñ. Propter veritatém, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. ⁊. Spécie tua, et pulchritúde tua inténde, prospere procéde et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

QUESIVIT ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quæreret, unde et cóntigit ut inveniret : actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod in venissent. Hinc est enim, quod de eódem sponsa Ecclesiá in Cánticis canticórum dicit : In

léctulo meo per noctes quæsivi quem diligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præsentis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus : quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

ñ. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitatém : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. ⁊. Propter veritatém, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

SED qui diléctum suum non invenit, restat ut surgat, civitatém circúmeat, id est, sanctam electórum Ecclesiám mente et inquisitione percúrrat : per vicos eum et platéas quærat, id est, per angústa et lata gradiétes aspiciat, ut si qua invenire in eis váleat, ejus vestigia exquirat : quia sunt nonnulli étiam vitæ sæcularis, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civitatém : quia sancti Patres, qui Ecclesiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occurrunt, ut suo vel verbo vel scripto nos dóceant. Quos cum páululum pertransímus, invenimus quem diligimus : quia Redemptor noster, etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit.

ñ. Fallax grátia, et vana est

pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. *ŷ.* Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 7. f*

In illo témpore : Rogábat Jesus quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi discubuit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 50. Hom. Hom. 23. t. 10.

EVANGELIUM cum legerétur, attentissime audistis : et res gesta narráta atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidistis enim non carne, sed mente, Dóminum Jesum Christum in domo Pharisæi recumbéntem, et ab illo invitátum non fastidiéntem. Vidistis étiam in civitate mulierem famosam, mala útique fama, quæ erat peccátrix, non invitátam irruisse convivio, ubi suus médicus recumbébat, et quæsisse pia impudéntia sanitátem : irruens, quasi importúna convivio, oportúna beneficio. Nóverat enim quanto morbo laboráret : et illum ad sanándum esse idóneum, ad quem vénerat, sciébat.

ŕ. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas do-

mus suæ, * Et panem otíosa non comédit. *ŷ.* Gustávit, et vidit quia bona est negotiatio ejus, non extinguetur in nocte lucérna ejus. Et panem.

LECTIO VIII.

ACCESSIT ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes. Et quæ diu male ambuláverat, vestigia recta quærébat. Prius fudit lácrymas cordis, et lavit Dómini pedes obséquo confessiónis, capillis suis tersit, osculáta est, unxit : tácita loquebátur, non sermónem promébat, sed devotióne ostendébat. Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, osculándo, tergéndo, ungéndo pedes ejus : Pharisæus, qui invitáverat Dóminum Jesum Christum, quia ex illo genere erat hóminum superbórum, de quibus Isaias Prophéta dicit : Qui dicunt, Recéde longe a me, noli me tângere, quóniam mundus sum : putávit Dóminum nescisse mulierem.

ŕ. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem credidi, quem diléxi. *ŷ.* Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

LECTIO IX.

OPHARISÆE invitátor et irrísor Dómini : Dóminum pascis, et a quo pascendus sis, non intélligis ? Unde scis Dóminum nescisse quæ fúerit illa

múlier, nisi quia permissa est accédere, nisi quia, illo patiente, osculáta est pedes ejus, nisi quia tersit, nisi quia unxit? Hæc enim non débuit permitti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illius ergo Pharisæi pedes, si talis múlier accessisset, dictúrus erat, quod Isaías de tálibus dicit: Recéde a me, noli me tángere, quóniam mundus sum. Accessit autem ad Dóminum immúnda, ut rediret munda: accessit ægra, ut rediret sana: accessit confessa, ut rediret professa.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliq., p. 16.

Ant. t. 4. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Ant. t. 8. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit: surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

Ant. t. 8. Ista est speciósa * inter filias Jerúsalem.

CAPITULUM. *Prov. 31. b*

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

SUMMI Parentis Unice,
S. Vultu pio nos respice,
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Magdalénæ pœnitens.

Amíssa drachma régio
Recóndita est ærário;
Et gemma, detérso luto,
Nitóre vincit sídera.

Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Magdalénæ lácrymas
Peccáta nostra diluas.

Dei Parens piíssima,
Hevæ nepótes flébilés
De mille vitæ flúctibus
Salútis in pórtum vehas.

Uni Deo sit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crimina
Remittit, et dat præmia.

Amen.

†. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. †. In tabernáculo
suó habitáre facit eam.

Ad Bened. Ant. t. 6. María
unxit pedes Jesu, et extérsit
capillis suis, et domus impléta
est ex odóre unguénti.

ORATIO.

BEATÆ Mariæ Magdalénæ,
quæsumus Dómine, suffrá-
giis adjuvémur: cujus préci-
bus exorátus, quatríduánum
fratrem Lázarum vivum ab ín-
feris resuscitásti. Qui vivis et
regnas.

*Ad Horas ut in Comuni
non Virgínium, p. cxlj.*

*Vesperæ a Capit. de S. Apol-
linari, cum Commem. S. Ma-
riæ Magdalénæ, et S. Liborii,
Episc. et Confess.*

DIE XXIII JULII.

IN FESTO

S. APOLLINARIS,
EPISCOPI ET MARTYRIS.

Duplex.

*Omnia dicuntur de Commu-
ni unius Mart., p. xx, præter
ea, quæ hic ponuntur propria.*

ORATIO,

DEUS, fidélium remunerátor
animárum, qui hunc diem
beáti Apollináris sacerdotís tui
martyrio consecrásti : tribue
nobis quæsumus fámulis tuis ;
ut, cujus venerándam cele-
brámus festivitátem, précibus
ejus indulgéntiam consequá-
mur. Per Dóminum.

*Deinde fit Commem. S. Ma-
riæ Magdalenæ.*

Ant. Múlier quæ erat in ci-
vitáte peccátrix, áttulit alabá-
strum unguénti, et stans retro
secus pedes Dómini, lácrymis
cœpit rigáre pedes ejus, et ca-
pillis cápitis sui tergébat.

ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
clégit eam. ñ. In tabernáculo
suo habitáre facit eam.

*Oratio, Beátæ Mariæ, ut su-
pra, p. 482.**Postea fit Commem. S. Li-
borii Episcopi et Confessoris.*

Ant. Sacérdos et Póntifex, et
virtútum ópifex, pastor bone
in pópulo, ora pro nobis Dó-
minum.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. ñ. Stolum glóriæ
índuit eum.

ORATIO.

DA quæsumus omnípotens
Deus; ut beáti Libórii Con-

fessorís tui atque Pontíficis ve-
nerándam solémnitas; et devo-
tiónem nobis áugeat et salú-
tem. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

APOLLINARIS cum Príncipe
Apostolorum Antiochia Ro-
man venit : a quo ordinátus
Episcopus Ravénnam ad Chri-
sti Dómini Evangélium prædi-
cándum mittitur : ubi cum ad
Christi fidem plúrimos convér-
teret, captus ab idolórum sa-
cerdotibus grávier cæsus est.
Cúmque ipso oránte Bonifácus
nóbilis vir, qui diu mutus fúe-
rat, loquerétur, ejúsque filia
immúndo spiritu liberáta es-
set ; iterum est in illum com-
móta seditio. Itaque virgis cæ-
sus, ardéntes carbónes nudis
pédibus prémere cógitur :
quemcum subjéctus ignis nihil
læderet, ejicitur extra urbem.

ñ. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodívit eum ab
inimícis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi cla-
ritátem aetérnam. ÿ. Descen-
ditque cum illo in fóveam : et
in vínculis non dereliquit eum.
Et dedit.

LECTIO V.

Is vero latens aliquámdiu cum
quibúsdam Christiánis, inde
proféctus est in Æmiliam, ubi
Rufini patritii filiam mórtuam
ad vitam revocávit : ut propté-
rea tota Rufini familia in Je-

sum Christum crederet. Quare vehementer incensus preselctus accessit Apollinarem, et cum eo gravius agit, ut finem faciat disseminandi in urbe Christi fidem. Cujus cum Apollinaris jussa negligeret, equuleo cruciatur; in cujus plagas aqua fervens infunditur, saxoque os tunditur: mox ferreis vinculis constrictus includitur in carcere. Quarto die impositus in navem, mittitur in exilium: ac facto naufragio venit in Mysiam, inde ad ripam Danubii, postea in Thraciam.

R. Desiderium anime ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. y. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

CUM autem in Serapidis templo demon se responsa daturum negaret, dum ibidem Petri Apostoli discipulus moraretur, diu conquisitus inventus est Apollinaris: qui iterum jubetur navigare. Ita reversus Ravennam, ab iisdem illis idolorum sacerdotibus accusatus, Centurioni custodiendus traditur: qui cum occulte Christum coleret, noctu Apollinarem dimisit. Re cognita, satellites eum persequuntur, et plagis in itinere confectum, quod mortuum crederent, relinquunt. Quem cum inde Christiani sustulissent, septimo die

exhortans illos ad fidei constantiam, martyrii gloria clarus migravit e vita. Cujus corpus prope murum urbis sepultum est.

R. Stola, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 22. c

IN illo tempore: Facta est contentio inter discipulos, quis eorum videretur esse major. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 10. in Lucæ, Cap. 22.

Post init.

REGNUM Dei non est de hoc mundo. Non ergo æqualitatis hominis ad Deum, sed similitudinis æmulatio est. Solus enim Christus est plena imago Dei, propter expressam in se paternæ claritudinis unitatem. Justus autem homo ad imaginem Dei est, si propter imitandam divinæ conversationis similitudinem mundum hunc Dei cognitione contemnat; voluptatesque terrenas verbi perceptiōne despiciat, quo alimur in vitam: unde et corpus Christi edimus, ut vitæ æternæ possimus esse participes.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. y. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

LECTIO VIII.

NON enim victus et potus nobis præmii loco spondetur et honoris, sed communicatio gratiæ cœlestis et vitæ. Neque duodecim throni tamquam aliqua corporalis sunt receptacula sessionis: sed quia sicut secundum divinam similitudinem iudicat Christus, cognitione cordium, non interrogatione factorum, virtutem remunerans, impietatemque condemnans: ita et Apóstoli in iudicium spiritale formantur remuneratione fidei et execratione perfidiæ, virtute errorem redarguentes, sacrilegos odio persequentes.

ñ. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrene dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO IX.

CONVERTAMUR igitur, et caveamus, ne in perditionem aliqua inter nos de prælatione possit esse contentio. Si enim contendebant Apóstoli, non excusationi obtenditur, sed cautioni proponitur. Si Petrus aliquando convertitur, qui ad primam Domini secutus est vocem: quis potest dicere, cito se esse conversum? Cave ergo jactantiam, cave sæculum. Ille enim confirmare iubetur fra-

tres suos, qui dixit: Omnia dimisimus, et secuti sumus te. Te Deum laudamus, p. 13.

AD LAUDES.

Fit Commem. S. Liborii Episcopi et Conf.

Ant. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus. ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ñ. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Da quæsumus, ut supra, p. 483.

Si vero hodie fuerit Sabbatum, nona Lectio erit de Vigilia anticipata S. Jacobi Apóstoli cum ejus Commemor. in Laudibus; et tunc pro Commemor. S. Liborii dicatur Oratio, Exaudi, quæsumus, ut in Communi Confessoris Pont., p. 1.

AD II VESPERAS.

Fit Commem. S. Christinæ Virg. et Mart.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum. ÿ. Spécie tua et pulchritudine tua. ñ. Intende, prospere procéde, et regna.

ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsumus Domine, beata Christina virgo et martyr impleret: quæ tibi grata semper extitit et merito castitatis, et tuæ professione virtutis. Per Dominum.

DIE XXIV JULII.

IN VIGILIA

S. JACOBI APOSTOLI.

Tres Lectiones de Homilia

*S. Gregorii Papæ in Evang.
Hoc est præceptum meum, ut
in Vigil. Apostolorum, p. j.*

*Ad Laudes ut in Psalterio;
et dicuntur Preces feriales flexis
genibus, p. 57.*

ORATIO.

DA, quæsumus omnipotens
Deus : ut beati Jacobi Apó-
stoli tui, quam prævenimus,
veneranda solémnitas; et devo-
tiónem nobis áugeat, et salú-
tem. Per Dóminum.

*Deinde fit Comm. S. Chri-
stinæ.*

Ant. Simile est regnum cœ-
lórum hómini negotiatóri quæ-
rénti bonas margaritas : in-
vénita una pretiósá, dedit óm-
nia sua, et comparávit eam.

̄. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ̄. Proptérca benedixit te
Deus in ætérnum.

*Oratio, Indulgéntiam, ut su-
pra, p. 485.*

DIE XXV JULII.

IN FESTO

S. JACOBI APOSTOLI.

Duplex II Classis.

*Omnia de Comm. Apost.,
p. ij, præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

ESTO Dómine plebi tuæ san-
ctificátor et custos : ut Apó-
stoli tui Jacobi munita præsi-
diis; et conversatióne tibi plá-
ceat, et secúra mente desér-
viat. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Epístola prima
ad Corinthios, Sic nos existi-
met homo, de Communi Apo-
stolorum, p. v.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JACOBUS, Zebedæi filius, Joán-
nis Apóstoli germánus fra-
ter, Galilæus, inter primos
Apóstolos vocátus cum fratre,
relictis patre ac rétibus, secú-
tus est Dóminum, et ambo ab
ipso Jesu Boanérges, id est, to-
nitruí filii, sunt appelláti. Is
unus fuit ex tribus Apóstolis,
quos Salvátor máxime diléxit,
et testes esse voluit suæ trans-
figuratiónis, et interesse mirá-
culo, cum archisynagógi sí-
liam a mórtuis excitávit, et
adésse cum secéssit in montem
Olivéti, Patrem oráturus, án-
tequam a Judæis comprehen-
derétur.

̄. Vidi conjúctos viros ha-
béntes spléndidas vestes, et
Angelus Dómini locútus est ad
me, dicens : * Isti sunt viri
sancti facti amici Dei. ̄. Vidi
Angelum Dei fortem, volántem
per médium cælum, voce ma-
gna clamántem, et dicéntem.
Isti sunt.

LECTIO V.

POST Jesu Christi ascénsu in
cælum, in Judæa et Sama-
ría ejus divinitátem prædicans,
plúrimos ad Christiánam fidem
perdúxit. Mox in Hispániam
proféctus, ibi áliquos ad Chri-
stum convértit : ex quorum
número septem póstea Episcopi
a beáto Petro ordináti, in His-
pániam primi dirécti sunt.
Deinde Jerosólymam revérsum,
cum inter álios Hermógenem
magum fidei veritáte imbuís-

set, Heródes Agrippa Cláudio Imperatóre ad regnum elátus, ut a Judæis grátiam iníret, Jacóbum libere Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cum is qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martyrium subeúntem vidisset, statim se et ipse Christiánum esse proféssus est.

ñ. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentientés, propter me : * Gaudéte et exultáte ; quóniam merces vestra copiósá est in cœlis. ̄. Cum vos óderint hómines et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

LECTIO VI.

AD supplicium cum raperéntur, pétiit ille a Jacóbo véniam : quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percúsus, cum paulo ante Jacóbus paralyticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebrítate cólitur, convenientibus eo religiónis et voti causa ex toto terrárum orbe peregrinis. Memória ipsíus natalis hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclesiá celebrátur, cum ipse circa Festum Paschæ primus Apostolórum, Jerosólymis profúso ságuine testimonium Jesu Christo déderit.

ñ. Isti sunt, p. ix.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 20. c

In illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysóstomi.

Homilia 66. in Matth.

NON turbétur quisquam, si ádeo imperfectos dicimus Apóstolos fuisse : nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quod si virtútem ipsórum discere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, considera, et vidébis omnem ab illis pervérsam affectiónem fuisse superátam. Hac enim de causa eórum modo imperfectio revelátur, ut apérte percipere possis, quales súbito per grátiam effecti fúerunt. Quod igitur nihil spirítale petébant, nec de cœlésti regno quidquam cogitábant, perspicuum est. Sed tamen inspicíamus étiam quómodo accédant, et quid dicant. Vólumus, inquiunt, ut quodcúmque petierimus, fácias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis ? respóndit : non ignórans certe, sed ut eos respondere cogat, et ulcus détegat, et ita medicaméntum appónat.

ñ. Isti sunt qui vivéntes in

carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Cálicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. *ÿ*. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Cálicem.

LECTIO VIII.

Illi vero cum erubescerent, et verecundia prohiberentur, quoniam humano affectu eo devenerant, seorsum ab aliis discipulis Christum accipientes, interrogaverunt. Progressi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent : et ita demum ea quæ volébant, dixerunt. Volébant autem, ut ego conficio, quoniam super duodecim sedes sessuros discipulos audierunt, primatum hujus consessus impetrare : et præponi quidem se ceteris sciébant; Petrum vero sibi præferri formidantes, dicere ausi sunt : Dic ut unus a dextris, alter a sinistris sédeat. Et urgent dicentes : Dic. Quid igitur ipse ? Ut significáret eos nihil petere spiritále, sed nec scire quidem quid postulent : non enim petere auderent, si scièrent : Nescitis, ait, quid petátis : nescitis quam magnum hoc sit, quam mirábile, ac ipsas superiores excédens virtutes.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dominus, in charitate non ficta, et dedit illis glóriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. *ÿ*. Sancti per fidem vicé-

runt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

LECTIO IX.

Et adjécit : Potéstis bibere cálicem, quem ego bibiturus sum : et baptismo, quo ego baptizor, baptizári? Perpendis, quomodo statim ab hac opinione ipsos removít, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honoribus et de coronis mecum ágitis : ego vero de luctamine atque sudore díssero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparebit : sed cædis ac periculorum tempus præsens est. Péspice autem, qualiter ipso interrogatiónis modo, et hortátur et állicit. Non enim dixit : Potéstisne cædem subire, potéstisne vestrum effundere sanguinem? Sed, quoniam pacto potéstis bibere cálicem? Deinde alliciens, inquit, Quem ego bibiturus sum : ut ipsa cum eo communicatióne laborum promptiores redderentur.

Te Deum laudamus, p. 15.

In Laudibus tantum fit Commem. S. Christophori Martyris.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custódit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit. *ñ*. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus : ut qui beáti

pati sunt justi-
Glória Patri.

ix.
téstis bibere
ego bibitú-
smo, quo ego
tri? Perpén-
atim ab hac
nóvit, contrá-
Nam vos, in-
us et de coró-
is : ego vero
e sudóre dis-
miórum hoc
lla glória mea
sed cædis ac
pus præsens
tem, qualiter
nis modo, et
it. Non enim
cædem sub-
strum effún-
Sed, quo-
is bibere cáli-
ciens, inquit,
rus sum : ut
municatióne
lóres redde-
mus, p. 15.
tantum fit
stophori Mar-

animam suam
vitam ætér-

lma florébit.
libani multi-

o.
nus omnipo-
nt qui beáti

Christóphori Mártyris tui na-
talitia cólimus; intercessióne
ejus in tui nóminis amóre. ro-
borémur. Per Dóminum no-
strum.

In II Vesperis fit Commem.
S. Annæ Matris B. M. V.

DIE XXVI JULII.

IN FESTO

S. ANNÆ MATRIS B. M. V.

Duplex.

*Omnia de Comm. nec Virg.
nec Mart. p. cj, exceptis his
quæ hic sunt propria.*

Ant. Simile est regnum cœ-
lórúm hómíni negotiátóri quæ-
rénti bonas margaritas : in-
vénta una pretiósá, dedit óm-
nia sua, et comparávit eam.

ÿ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. ñ. Inténde, prospere
procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui beátæ Annæ grá-
tiam conférre dignátus es,
ut genitricis unigéniti Filii tui
mater éffici mererétur : con-
céde propítius; ut cujus so-
lémnia celebrámus, ejus apud
te patrocíniis adjuvémur. Per
eúndem Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lect. de Parabolis Salomo-
nis, Mulierem fortem, ut in
Communi nec Virg. nec Mart.*
p. civ.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joánnis Damascéni.

LECTIO IV.

Oratione 2. de Nativitate.

B. Mariæ, prop. finem.

PROPONITUR nobis Annæ thá-
lamus, conjugális vitæ si-

mul et virginitátis formam ré-
ferens, illam matris, hanc fi-
liæ : quarum áltera recens
sterilitaté liberáta est, áltera
autem aliquánto post Christi
partum ad nostræ natúræ con-
ditióne divíno opificio formá-
tum, supra natúram est edi-
túra. Mérito igitur Anna di-
víno spiritu plena, læto hila-
rique ánimo péronat : Con-
gaudéte mecum, quæ promís-
siónis germen ex stérili ven-
tre péperi, ac benedictiόνis
fructum ubéribus meis, ut
optáveram, nutrio. Sterilitátis
mæstitiam éxui, ac lætam fœ-
cunditátis vestem índui. Con-
gaudeat mecum hódie Anna
illa Phenénnæ adversária : et
novum hoc atque inopinátum
miráculum, quod in me ge-
stum est, suo exémplo concé-
lebrete.

ñ. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justítiam.*
Et dedúcet te mirabiliter
déktera tua. ÿ. Spécie tua, et
pulchritúdine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna. Et
dedúcet.

LECTIO V.

EXULTET Sara senili gáudio
géstiens, meúmque ab ste-
rilitaté concéptum præfigú-
rans. Cónceinans simul stériles
et infœcúndæ visitatióne
meam admirábili modo cœlitis
factam. Dicant item matres
omnes hac fœcunditáte præ-
ditæ : Benedictus qui oránti-
bus id quod optábant, largitus
est, et fœcunditátem stérili de-

dit, ac felicissimum illud germen Virginis concessit, quæ mater Dei secundum carnem fuit, cujus venter cœlum est, in qua habitavit is, qui nullo loco capi potest. Consonam his nos quoque ipsi, quæ vocabatur stérilis, nunc autem virginei thalami mater extitit, laudem offeramus. Dicamus ad eam cum Scriptura: Quam beata domus David, ex qua prodiisti, et venter, in quo Deus sanctificationis arcam, hoc est eam, a qua ipse sine semine conceptus est, fabricavit.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. †. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

VERE beata es, ac ter beata, quæ beatitudine donatam a Deo infantem, hoc est, Mariam, nomine quoque ipso magnopere venerandam peperisti: ex qua Christus vitæ flos extitit, cujus Virginis et gloriosus fuit ortus, et partus mundo sublimior. Nos quoque, o beatissima femina, tibi gratulamur. Etenim nostrum omnium spem divinitus concessam, hoc est, promissionis foetam peperisti. Beata revera es, et beatus fructus ventris tui. Piõrum autem lingua germen tuum magnificat, ac sermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum sane qui-

dem, ac maxime dignum est eam laudare, quæ divina benignitate oraculum accepit, ac talem et tantum nobis fructum edidit, ex quo dulcis Jesus prodiit.

ñ. Fallax gratia, p. cviiij.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Simile est regnum cœlorum thesauro, de Communi nec Virg. nec Mart., p. cx.

In II Vesperis fit Commemor. S. Pantaleonis.

DIE XXVII JULII.

S. PANTALEONIS MART.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiõrum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

†. Glória et honore coronasti eum Dómine. ñ. Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut intercedente beato Pantaleone Mártire tuo; et a cunctis adversitatibus liberemur in corpore, et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dóminum.

LECTIO III.

PANTALEON Nicomediensis, nóbilis medicus, ab Hermolao Presbytero in Jesu Christi fide eruditus, baptizatus est: qui mox patri Eustorgio persuasit, ut Christiannus fieret. Quare cum Nicomediæ postea Christi Dómini fidem libere

prædicaret, et ad ejus doctrinam omnes cohortaretur, Diocletiano Imperatore equuleo tortus, et admotis ad ejus corpus laminis candentibus, cruciatus est: quam tormentorum vim æquo et forti animo ferens, ad extremum gladio percussus, martyrii coronam adeptus est.

Te Deum laudamus, p. 15.

DIE XXVIII JULII.

IN FESTO

SS. NAZARII ET CELSI MART.

VICTORIS PAPÆ ET MART.

AC INNOCENTII P. C.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, p. xxxv, præter ea, quæ hic habentur.

ORATIO.

SANCTORUM tuorum nos, Domine, Nazarii, Celsi, Victoris, ac Innocentii confessio beata communiat: et fragilitati nostræ subsidium dignanter exoret. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NAZARIUS, a beato Lino Papa baptizatus, cum in Galliam profectus esset, ibi Celsum puerum, a se Christianis præceptis prius instructum, baptizavit: qui una Trévirim euntes, Nerónis persecutióne in mare uterque dejicitur, unde mirabiliter evaserunt. Postea Mediolanum venientes, cum ibi Christi fidem disse-

minarent, ab Anolino præfecto, constantissime Christum Deum confitentes, capite plectuntur: quorum corpora extra portam Romanam sepulta sunt. Quæ cum diu latuissent, Dei monitu a beato Ambrósio conspersa recenti sanguine sunt inventa, tamquam si paulo ante martyrium passi essent: unde in Urbem translata, honorifico sepulchro contracta sunt.

¶ Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento. † Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

LECTIO V.

VICTOR in Africa natus, Severo Imperatore rexit Ecclesiam. Confirmavit decretum Pii primi, ut sacrum Pascha die Dominico celebraretur: qui ritus ut postea in mores induceretur, habita sunt multis in locis Concilia: et in Nicæna denique prima Synodo sancitum est, ut Paschæ dies festus post quartam decimam lunam ageretur, ne Christiani Judæos imitari viderentur. Stultum, ut quavis aqua, modo naturali, si necessitas cogeret, quicumque baptizari posset. Theodotum Coriarium Byzantinum, docentem Christum tantummodo hominem fuisse, ejecit

ex Ecclésia. Scripsit de quæstióne Paschæ, et ália quædam opúscula. Creávit duábus Ordinatióibus mense Decémbri Presbyteros quátuor, Diáconos septem, Episcopos per diversa loca duódecim. Martyrio coronátus, sepelitur in Vaticáno quinto Kaléndas Augústi. Sedit annos novem, mensem unum, dies viginti octo.

ñ. Vërbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini. †. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hærédes.

LECTIO VI.

INNOCENTIUS Albanénsis, sancti Hierónymi et Augustini ætáte flóruit : de quo ille ad Demetriadem virginem. Sancti Innocéntii, qui Apostólicæ Cáthedræ, et beátæ memóriæ Anastásii succéssor et filius est, téneas fidem, nec peregrinam, quamvis tibi prudens cállidaque videáris, doctrinam recipias. Eum tamquam justum Lot subtráctum Dei providéntia ad Ravénnam servátum fuisse, scribit Orósius, ne Románi pópuli vidéret excidium. Is, Pelágio et Cœléstio damnátis, contra eórum hæresim decretum fecit, ut párvuli ex Christiána étiam muliere nati, per baptismum renásci debérant ; ut in eis regeneratióne mundétur, quod generatióne contraxérunt. Probávit étiam ut Sábbato ob memóriam Chri-

sti Dómini sepultúræ jejúnium servarétur. Sedit annos quindecim, mensem unum, dies decem. Quátuor Ordinatióibus mense Decémbri creávit Presbyteros triginta, Diáconos quíndecim, Episcopos per diversa loca quinquaginta quátuor. Sepúltus est in cœmetério ad Ursum pileátum.

ñ. Tamquara aurum, p. xlj.

IN III NOCTURNO.

Homília S. Gregorii Papæ in Evangelium, Cum audiéritis prælia, de Communi plurimor. Mart. primo loco, p. xlv.

In II Vesperis a Capitulo fit de sancta Martha.

DIE XXIX JULII.

IN FESTO

S. MARTHÆ VIRG.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, p. lxxxiv, præter sequentia.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Marthæ virginis tuæ festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Postea fit Commem. SS. Nazarii, Celsi, etc.

Ant. Gaudent in cœlis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt : ideo cum Christo exúllant sine fine.

†. Exultábunt Sancti in glória. ñ. Lætábuntur in cubilibus suis.

Oratio, Sanctorum tuorum, ut supra, p. 491.

Et sit Commem. SS. Felicis, Simplicii, Faustini, et Beatricis Mart.

Ant. Istorum est enim regnum celorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad premia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ŷ. Lætâmini in Dômino, et exultate justi. R̄. Et gloriâmini omnes recti corde.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus Dômine, ut sicut pópulus Christiânus mártýrum tuorum Felicis, Simplicii, Faustini, et Beatricis temporáli solemnitate congáudet: ita perfruatur ætérna; et quod votis célebrat, comprehendat effectû. Per Dôminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MARTHA nobilibus et copiôsis paréntibus nata, sed Christi Dômini hospítio clârior, post ejus ascensum in caelum, cum fratre, soróre, et Marcélla pedissequa, ac Maximino, uno ex septuaginta duobus discipulis Christi Dômini, qui totam illam domum baptizáverat, multisque aliis Christiânis, comprehénsa a Judæis, in navem sine velo ac remigio impónitur, vastissimóque mari ad certum naufrágium com-

Estiva.

mittitur: sed navis, Deo gubernante, salvis ómnibus Massiliam appúlsa est.

R̄. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

LECTIO V.

Eo miraculo, et horum prædicatione, primum Massilienses, mox Aquenses, ac finitimæ gentes in Christum crediderunt: Lazarúsque Massiliensium, et Maximinus Aquensium Episcopus creatur. Magdaléna vero assuéta orationi et pèdibus Dômini, ut óptima parte contemplandæ cœlestis beatitudinis, quam elegerat, frueretur, in vastam altissimi montis speluncam se contulit: ubi triginta annos vixit, ab omni hóminum consuetudine disjuncta, quotidieque per id tempus ad audiendas cœlestium laudes in altum ab Angelis eláta.

R̄. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ŷ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

MARTHA autem, mirabili vitæ sanctitate et charitate ómnium Massiliensium animis in sui amorem et admirationem adductis, in locum a viris remotum cum aliquot honestissimis féminis se recepit: ubi

summa cum laude pietatis et prudentiæ diu vixit; ac demum, morte sua multo ante prædicta, miraculis clara migravit ad Dóminum, quarto Kalendas Augústi. Cujus corpus apud Taráscum magnam habet veneratióem.

ñ. Afferéntur, p. xcij.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10. g*

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlter quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilia S. Augustíni Episcopi.
Serm. 26. de Verbis Domini.

VERBA Dómini nostri Jesu Christi, quæ modo ex Evangélio recitata sunt, admonent nos, esse unum áliquid quo tendámus, quando in hujus sæculi multitudíne laborámus. Tendimus autem adhuc peregrinántes, nondum manéntes: adhuc in via, nondum in pátria: adhuc desiderándo, nondum fruéndo. Tamen tendámus, et sine pigritia et sine intermissione tendámus, ut aliquándo pervenire valeámus. Martha et Maria duæ soróres erant, ambæ non solum carne, sed étiam religióne germánæ: ambæ Dómino cohæsérunt, ambæ Dómino in carne præsénti concórditer serviérunt.

ñ. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invenit, quæ accéptis lampádi-

bus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino introivit cum eo ad núptias. ̄. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite óbviám ei. Et veniénte.

LECTIO VIII.

SUSCEPIT eum Martha, sicut solent súscipi peregríni: sed tamen suscepit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscepit autem spiritu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accipere, et accépta forma servi, in illa pasci a servis, dignatióne, non conditióne. Nam et ista dignatio fuit se præbére pascéndum. Habébat carnem, in qua esuríret quidem et sitíret: sed nescitis, quia in erémo esurienti Angeli ministrábant? Ergo quod pasci vóluit, pascénti præstitit. Quid autem mirum, si et de sancto Elia præstitit viduæ, quem prius corvo ministránte pascébat? Numquid pascéndo defécerat, quando ad viduam mittébat? Nequáquam, sed religiósam viduam per obséquium exhibítum servo suo, benedicere disponébat.

ñ. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite óbviám ei. ̄. Prudentes virgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

LECTIO IX.

SIC ergo susceptus est Dóminus tamquam hospes,

m oleum : *
 ino introivit
 ias. ŷ. Média
 tus est : Ecce
 ite óbviã ei.

VIII.
 Martha, sicut
 i peregrini :
 it fãmula Dó-
 vatórem, crea-
 Suscépit au-
 nda, in carne
 nit enim Dó-
 ervi accipere,
 servi, in illa
 gnatióne, non
 et ista digná-
 e pascéndum.
 , in qua esu-
 sitifret : sed
 erémo esu-
 ministrábant?
 i vóluit, pa-
 Quid autem
 e sancto Elia
 quem prius
 ate pascébat?
 do defécerat,
 am mittébat?
 religiósam ví-
 uium exhibi-
 benedicere di-

te clamor fa-
 e sponsus ve-
 ni ei. ŷ. Pru-
 aptáte vestras
 Glória Patri.

IX.
 eptus est Dó-
 uam hospes,

qui in sua própria venit, et
 sui cum non recepérunt : sed
 quotquot recepérunt eum, de-
 dit eis potestátem filios Dei
 fieri : adóptans servos, et lí-
 beros fáciens : rédimens capti-
 vos, et fáciens cohærédes. Ne
 quis tamen vestrum fórsitan
 dicat : O beáti, qui Christum
 suscipere in domum própriam
 meruérunt! Noli dolére, noli
 murmuráre, quia tempóribus
 natus es, quando jam Dómi-
 num non vides in carne. Non
 tibi abstulit istam dignatió-
 nem. Cum uni, inquit, ex mí-
 nimis meis fecistis, mihi feci-
 stis. Hæc de Dómino pascéndo
 in carne, sed pascénte in spí-
 ritu, pauca pro témpore dixé-
 rimus.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

*Fit Commemor. SS. Marty-
 rum Felicis, Simplicii, Fau-
 stini, et Beatricis.*

Ant. Vestri capilli cápitis
 omnes numeráti sunt : nólite
 timére : multis passéribus me-
 lióres estis vos.

ŷ. Exultábunt Sancti in gló-
 ria. ñ. Lætabúntur in cubíli-
 bus suis.

Oratio, Præsta quæsumus,
ut supra, p. 493.

In II Vesperis Commem.
SS. Abdon et Sennen.

DIE XXX JULII.

SS. ABDEN ET SENNEN,

MARTYRUM.

Ant. Istórum est enim re-
 gnum cœlórum, qui contem-
 psérunt vitam mundi, et per-

venérunt ad præmia regni, et
 lavérunt stolas suas in sân-
 guine Agni.

ŷ. Lætámmini in Dómino, et
 exultáte justi. ñ. Et gloriámmini
 omnes recti corde.

ORATIO.

DEUS, qui sanctis tuis Abdon
 et Sennen ad hanc glóriam
 veniéndi copiósimum munus grá-
 tiæ contulisti : da fãmulis tuis
 suórum véniam peccatórum ;
 ut Sanctórum tuórum interce-
 déntibus méritis, ab ómnibus
 mereámur adversitatibus libe-
 rári. Per Dóminum nostrum
 Jesum Christum.

LECTIO III.

ABDON et Sennen Persæ, Dé-
 cio Imperatóre accusáti,
 quod cõrpora Christianórum,
 quæ inhumáta projiciebántur,
 in suo prædio sepelissent, jussu
 Imperatóris comprehendún-
 tur, et diis jubéntur sacrificá-
 care. Quod cum fácere negli-
 gerent, et Jesum Christum
 Deum constantíssime prædicá-
 rent : tráditos in arctam cus-
 tódiam, Romam póstea ré-
 diens Décius, victos duxit in
 triúmpho. Qui cum in Urbe ad
 simulácula attrácti essent, ea
 detestáti conspuérunt. Quam-
 óbrem ursis ac leónibus objécti
 sunt : quos feræ non audébant
 attingere. Demum gládiis truci-
 cidáti, colligátis pédibus tracti
 sunt ante Solis simulácrum :
 quorum cõrpora clam inde
 asportáta, Quirinus Diáconus
 sepelivit in suis ædibus.

Te Deum laudámus, p. 15.

DIE XXXI JULII.

IN PESTO

S. IGNATHI CONF.

*Duplex.**Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxxvii, præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

DREUS, qui ad majorem tui Nominis gloriam propagandam, novo per beatum Ignatium subsidio militantem Ecclesiam roborasti: concede; ut ejus auxilio et imitatione certantes in terris, coronari cum ipso mereamur in cælis. Qui vivis.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

IGNATIUS natione Hispanus, nobili genere, Loyolæ in Cantabria natus, primo Catholici Regis aulam, deinde militiam secutus est. In propugnatione Pampelonensi accepto vulnere graviter decumbens, ex fortuita piorum librorum lectione, ad Christi sanctorumque sectanda vestigia mirabiliter exarsit. Ad montem Seratum profectus, ante Aram beatæ Virginis suspensis armis noctem excubans, sacræ militiæ tyrocinium posuit. Inde, ut erat indutus sacco, traditis antea mendico pretiosis vestibus, Manresam secëssit: ubi emendicatio pane et aqua victitans, exceptisque diebus Dominicis jejünans, áspera ca-

téna cilicioque carnem domans, humi cubans, et férreis se flagellis cruéntans, per annum commoratus est; claris ádeo illustrationibus a Deo recreatus, ut póstea dicere solitus sit; Si sacræ Litteræ non extarent, se tamen pro fide mori paratum ex iis solum quæ sibi Manresæ patefécerať Dóminus. Quo tempore homo litterarum plane rudis, admirabilem illum composuit Exercitiórum librum, Sedis Apostolicæ judicio et ómnium utilitate comprobátum.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitavit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. ý. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

UT vero se ad animarum lucra rite formáret, subsidium litterarum, a Grammatica inter púeros exórsus, adhibére stáruit. Cumque nihil ínterim omítteret de stúdio aliénæ salutis, mirum est quas ubique locórum ærúmnas ac ludibria devoráverit, aspérri-ma quæque, et víncula, et vérbera pene ad mortem usque perpéssus: quibus tamen longe plura pro Dómini sui glória semper expetébat. Lutetiæ Parisiórum adjúntis sibi ex illa Academiá variárum nationum sóciis novem, qui omnes Artium magistéris et Theologiæ

carnem do-
ans, et férreis
ntans, per an-
us est; claris
bus a Deo re-
a dicere sóli-
e Litteræ non
men pro fide
iis solum quæ
tefecerat Dó-
pore homo lit-
udis, admirá-
pósuit Exerci-
edis Apostóli-
nium utilitate

ecit illum Dó-
lívít eum ab
uctóribus tu-
dedit illi cla-
y. Justum
per vias re-
illi regnum

v.
nimárum lu-
náret, subsi-
a Grammá-
exórsus, ad-
umque nihil
de stúdio
um est quas
erúmnas ac
rit, aspérri-
cula, et vér-
rtem usque
tamen longe
i sui glória
Lutétiæ Pa-
sibi ex illa
n natiónum
omnes Ar-
t Theologiæ

grádibus insignes erant, ibi-
dem in monte Mártýrum prima
Ordinis fundaménta jecit: quem
póstea Romæ instituens, ad
tria consuéta, quarto áddito de
Missiónibus voto, Sedi Apostó-
licæ árectius adstrinxit: et Pau-
lus tértius primo recépít, con-
firmavitque: mox álii Pontifi-
ces ac Tridentina Synodus pro-
bavére. Ipse autem misso ad
prædicándum Indis Evangé-
lium sancto Francisco Xavé-
rio, aliisque in álias mundi
plagas ad Religiónem propa-
gándam disseminátis, éthnicæ
superstitióni hæresique bellum
indixit, eo succéssu continuá-
tum, ut constans fúerit óm-
nium sensus, étiam Pontificio
confirmátus oráculo, Deum sic-
ut álios áliis tempóribus san-
ctos viros, ita Luthéro, ejus-
démque témporis hæreticis, Ig-
nátium, et institútam ab eo So-
cietátem objecisse.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ
índuit eum, * Et ad portas pa-
radísi coronávit eum. y. Induit
eum Dóminus lorícám fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

SED in primis inter Cathóli-
cos instauráre pietátem
curæ fuit. Templórum nitor,
Catechismi traditio, Conció-
num ac Sacramentórum fre-
quéntia ab ipso incrementum
accepére. Ipse apértis ubique
locórum ad juventútem eru-
diéndam in litteris, ac pietáte
gymnásiis; eréctis Romæ Ger-

manórum collégio; male nu-
ptárum et periclitántium puel-
lárum cœnóbiis; utriúsque se-
xus tam Orphanórum quam
Catechumenórum dómibus,
aliisque pietátis opéribus, in-
deséssus lucrándis Deo ánimis
instábat: áuditus aliquándo
dicere, Si óptio darétur, malle
se beatitúdinis incértum víve-
re, et ínterim Deo inservíre,
et proximórum salúti, quam
certum ejúsdem glóriæ statim
mori. In dæmones mirum exér-
cuit impérium. Vultum ejus
cœlésti luce radiántem sanctus
Philippus Nérius aliique cons-
pexére. Dénique ætátis anno
sexagésimo quinto, ad Dómini
sui ampléxum, cujus majórem
glóriam in ore semper habúe-
rat, semper in ómnibus quæ-
sierat, emigrávit. Quem Gre-
górius décimus quintus, ma-
gnis in Ecclesiám méritis et
miráculis illústrem, Sanctó-
rum fastis adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit
Dóminus et álios septuaginta
duos: et misit illos binos ante
fáciem suam, in omnem civi-
tátem et locum, quo erat ipse
ventúrus. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

Homília 17, in Evang.

DOMINUS et Salvátor noster,
fratres charíssimi, aliquán-

do nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa etenim facta ejus, præcépta sunt : quia dum áliquíd fáctus facit, quid ágere debeátus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discipulos mittit : quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus quam inter duos charitas haberi non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dicitur ; sed diléctio in álterum tendit, ut charitas esse possit.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ʒ. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

LECTIO VIII.

ECCÉ enim binos ad prædicándum discipulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis fáctus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscipere nullátenu debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis

præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscipitur.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis. ʒ. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos, Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

HINC namque eisdem prædicatóribus Isaiás dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit ; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fáciemus, cum nos ejus glóriam vestris mentibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amoris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus, p. 15.

FESTA AUGUSTI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I AUGUSTI.

IN FESTO

S. PETRI AD VINCULA.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. Heródes rex, cum reliquis de Laudibus, p. 503.

Psalm. Dixit Dóminus, cum

atque per hoc
e suscipitur.

vestri præcín-
ardentes in má-

Et vos símiles
clántibus dómi-

ndo revertátur
Vigilate ergo,

na hora Dómi-
rus sit. Et vos,

vos.

o ix.

eisdem præ-
Isaias dicit :

mini, rectas fá-
nostri. Hinc fi-

t : Iter fácite ei,
aper occásum.

namque Dómi-
quia unde in-

uit, inde majó-
am resurgéndo

uper occásum
t; quia mortem

resurgéndo cal-
ui ascéndit sur-

r fácimus, cum
n vestris mén-

us, ut eas et
as, per amóris

illústret.
ámus, p. 15.

AUGUSTI.
n impedita di-

defunctorum.
AUGUSTI.

STO
VINGULA.

majus.
PERAS.

rex, cum reli-
s, p. 503.

Dóminus, cum

reliquis de Dominica, p. 121, et
loco ultimi, Psalm. Laudato Dó-
minum omnes Gentes, p. 125.

CAPITULUM. Act. 12.

MISIT Heródes rex manus, ut
affligeret quosdam de Ec-
clésia. Occidit autem Jacóbum
fratrem Joánnis gládio. Videns
autem quia placéret Judæis,
appósuit ut apprehénderet et
Petrum.

HYMNUS.

MIRIS modis repénte liber,
férrea

Christo jubénte vincla Petrus
óxuit :

Ovillis ille Pastor, et Rector
gregis,

Vitæ reclúdit páscua, et fontes
sacros,

Ovésque servat créditos, arcet
lupos.

Patri perénne sit per ævum
glória,

Tibique laudes concinámus ín-
clytas,

Étérne Nate; sit supérne Spí-
ritus

Honor tibi, decúsque, sancta
júgiter

Laudétur omne Trínitas per
sæculum. Amen.

ÿ. Tu es Petrus. R. Et super
hanc petram ædificábo Ecclé-
siam meam.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tu es
pastor óvium, princeps Apo-
stolorum, tibi tradíte sunt cla-
ves regni cælórum.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Petrum
Apóstolum, a vínculis ab-
solútum, illæsum abire fecisti :

nostrum, quæsumus, absólve
víncula peccatórum; et ómnia
mala a nobis propitiátus ex-
clúde. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Pauli.

Ant. Sancte Paule Apóstole,
prædicátor veritátis, et Doctor
Géntium, intercède pro nobis
ad Deum, qui te elégit.

ÿ. Tu es vas electiónis, san-
cte Paule Apóstole. R. Prædi-
cátor veritátis in univérso
mundo.

ORATIO.

DEUS, qui multítudinem Gén-
tium beáti Pauli Apóstoli
prædicatióne docuisti : da no-
bis quæsumus; ut cujus com-
memoratióne cólimus, ejus
apud te patrocínia sentiámus.

Et fit Commem. S. Ignatii.

Ant. Hic vir despiciens mun-
dum, et terréna triúmphans,
divítias cælo cóndidit ore,
manu.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. R. Et osténdit
illi regnum Dei.

ORATIO.

DEUS, qui ad majórem tui
Nóminis glóriam propa-
gándam, novo per beátum Ig-
nátium subsidio militántem
Ecclésiám roborásti : concède ;
ut ejus auxilio et imitatióne
certántes in terris, coronári-
cum ipso mereámur in cælis.

Postea SS. Martyrum Ma-
chabæorum.

Ant. Istórum est enim re-
gnum cælórum, qui contem-
psérunt vitam mundi, et per-
venérunt ad præmia regni, et

laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

FRATERNAM nos, Dómine, Mártirum tuórum coróna lætificet : quæ et fidei nostræ præbeat incrementa virtútum, et multiplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostolorum Dóminum, * Venite adorémus.

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

HYMNUS.

QUODCUMQUE in orbe néxibus revinxeris,
Erit revinctum, Petre, in arce siderum :
Et quod resólvit hic potéstas trá dita,
Erit solútum cœli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per ævum glória,
Tibique laudes concinámus ínclitas,
Ætérne Nate ; sit supérne Spiritus
Honor tibi, decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trinitas per sæculum. Amen.

Ant. Psalmi, et ÿÿ. Nocturnorum dicuntur de Communi Apost., p. iij.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 12.

MISIT Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Jacobum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem cum apprehendisset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus militum custodiéndum, volens post Pascha producere eum póculo. Et Pétrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiebat sine intermissióne ab Ecclesia ad Deum pro eo.

ñ. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam principem te constitui : * Et claves regni cœlorum tráddi tibi. ÿ. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et.

LECTIO II.

CUM autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmienti inter duos milites, vinctus caténis duábus, et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit : et lumen refúlsit in habitaculo : percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum : Præingere,

et c
cit
tibi
que
ñ
tre,
tu n
man
opor
te n

ET n
quod
stim
dère.
mam
venér
quæ
ultra
tes pr
et co
ab eo
sus, d
misit
et erip
dis, e
plebis

ñ.
hanc
siam
non
eam :
gni cœ
ligáver
gátum
cúmqu
erit so
tibi. Gl

THEO
te,

et calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi : Circúmda tibi vestiméntum tuum, et sequere me.

ñ. Si diligis me, Simon Petre, pascere oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et animam meam pono pro te. †. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et animam.

LECTIO III.

ET exiens sequebátur eum, et nesciébát quia verum est, quod síebat per Angelum : existimábát autem se visum vidére. Transeúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem : quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum : et continuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsum, dixit : Nunc scio vere quia misit Dóminus Angelum suum, et eripuit me de manu Heródis, et de omni expectatióne plebis Judæórum.

ñ. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlórum. †. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

THEODOSIO junióre imperánte, cum Eudócia ejus uxor,

Jerosólymam solvéndi voti causa venisset, ibi multis est affecta munéribus : præ céteris insigne donum accepit férreæ caténæ, auro gemmisque ornátæ : quam illam esse affirmábant, qua Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam pie veneráta, eam póstea Romam ad filiam Eudóxiam misit, quæ illam Pontifici máximo détulit : isque vicissim illi monstrávit álteram caténam : qua Neróne Imperatóre, idem Apóstolus constructus fúerat.

ñ. Dómine si tu es, jube me venire ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus : Módicæ fidei, quare dubitásti ? †. Cumque vidisset ventum válidum veniéntem, tímuit : et cum cœpisset mergi, clamávit, dicens : Dómine salvum me fac. Et exténdens.

LECTIO V.

CUM igitur Póntifex Románam caténam cum ea, quæ Jerosólymis alláta fúerat, contulisset : factum est, ut illæ inter se sic connecteréntur, ut non duæ, sed una caténa ab eódem artifice confécta esse viderétur. Quo miraculo tantus honor sacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptérea hoc nómine sancti Petri ad Vincula Ecclésia, título Eudóxiæ, dedicáta sit in Exquiliis, ejusque memóriæ dies festus institútus Kaléndis Augústi.

ñ. Surge Petre, et índue te

vestimentis tuis, áccipe fortitudinem ad salvándas Gentes : * Quia ceciderunt caténæ de má nibus tuis. *ÿ.* Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárce ris, percussóque látere Petri excitávit eum, dicens : Surge velóci ter. Quia ce ciderunt.

LECTIO VI.

Quo ex témpore honos, qui eo die profánis Gentilium celebritátibus tríbui sólitus erat, Petri vinculis habéri cœpit : quæ tacta ægros sanábant, et dæmones ejiciébant. Quo in génere anno salutis humánæ nongentésimo sexagesimo nono áccidit, ut quidam Comes, Othónis Imperatóris familiáris, occupátus ab im mún do spiritu, seipsam déntibus dilaniáret. Quare is jussu Imperatóris ad Joánnem Pontificem dúcitur : qui, ut sacra caténa Cómitis collum áttigit, erumpens nefárius spíritus hominem liberum reliquit : ac deinceps in Urbe sanctórum vinculórum religio propagáta est.

ñ. Tu es pastor óvium, princeps Apóstolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ideo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. *ÿ.* Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et ideo tibi tráditæ. Glória Patri. Et ideo tibi tráditæ.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 16. b*

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaráe Philippi : et interrogábat discipulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Filium hóminis ? Et réli qua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. 29, de Sanctis, in medio.

Solus Petrus inter Apóstolos méruit audire : Amen dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. Dignus certe, qui ædificándis in domo Dei pópulis lapis esset ad fundaméntum, colúmna ad sustentáculum, clavis ad regnum. De hoc ait sermo divinus : Et ponébant, inquit, infirmos suos, ut umbra saltem transeúntis Petri óbumbráret eos. Si tunc opem ferre póterat umbra cörperis, quanto magis nunc plenitúdo virtútis ? si tunc suppli cántibus próderat aura quædam pertranseúntis, quanto magis grátia nunc permanén tis ? Mérito per omnes Christi Ecclésiás auro pretiósius habétur ferrum illud pœnálium vinculo rum.

ñ. Ego pro te rogávi Petre, ut non deficiat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confirma fratres tuos. *ÿ.* Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Si ta
S b
magis
inánis
imágin
vim
cörper
salubr
cris in
passió
plicán
te ma
éfficax
ces illi
et com
tándi,
mártir
vincul
que a
tam co
secrató

ñ. Q
Filium
discipu
trus, d
lius De
bi, qui
hanc p
siam n
mon B
sanguis
Pater n
ego. Gl

*Pro s
veniant
Serm*

Oration

QUIDN
Q eni
présent

LECTIO VIII.

Si tam medicabilis fuit obumbratio visitantis, quanto magis catena vincientis? Si inanis quaedam species vacuae imaginis habere potuit in se vim salutis, quanto plus de corpore meruerunt attrahere salubritatis ferreo pondere sarcis impressa membris vincula passionis? Si ad praesidia supplicantium tam potens fuit ante martyrrium, quanto magis efficax post triumphum? Felices illi nexu, qui de manicis et compedibus in coronam mutandi, Apostolum contingentes, martyrem reddiderunt. Felicia vincula, quae reum suum usque ad Christi crucem non tam condemnatura, quam consecratura miserunt.

¶. Quem dicunt homines esse Filium hominis? dixit Jesus discipulis suis. Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi: * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam. ¶. Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus qui est in caelis. Et ego. Gloria Patri. Et ego.

Pro sanctis Machabæis, nisi veniant in Dominica.

Sermo sancti Gregorii Nazianzeni.

LECTIO IX.

Oratione 20, in Machabæos.
QUIDNAM Machabæi? Horum enim nomine dies festus praesenti frequentia celebratur,

qui etsi apud multos non sunt in honore, quod illud certamen post Christum non susceperunt: tamen digni sunt qui ab omnibus honorentur, quia pro patriis legibus et institutis fortes constantisque se praebeuerunt. Nam qui martyrrium subiit ante Christi passionem, quid facturi erant, si post Christum persecutionem passi fuissent, ejusque mortem nostrae salutis causa susceptam, ad imitandum propositam habuissent? Quorum enim nullo proposito exemplo talis tantaque virtus fuit, an non ii exemplum illud intuentes, fortius in certamen descendissent? Quin etiam mystica quaedam et occulta ratio mihi quidem atque omnibus Dei amatoribus valde probabilis est, neminem eorum, qui ante Christi adventum martyrio consummati sunt, id sine fide in Christum consequi potuisse.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Herodes rex * apoposuit ut apprehenderet et Petrum: quem cum apprehendisset, misit in carcerem, volens post Pascha producere eum populo.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq., p. 16.

Ant. t. 3. Petrus quidem * servabatur in carcere; oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo.

Ant. t. 8. f. Dixit Angelus *

ad Petrum : Circúmnda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

Ant. t. 7. r Misit Dóminus Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúia.

Ant. t. 7. f Tu es Petrus, * et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam.

CAPITULUM. Act. 12.

MISIT Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesiá. Occidit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

HYMNUS.

BEATE Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúm-
que vincula
Verbo resólve, cui potéstas trá-
dita
Aperire terris cœlum, apértum
cláudere.

Sit Trinitáti sempitérna gló-
ria,
Honor, potéstas, atque jubilá-
tio,
In unitáte quæ gubernat óm-
nia,
Per univérsa æternitátis sæcu-
la. Amen.

ŷ. Tu es Petrus. *ñ.* Et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam.

Ad Bened. Ant. t. 8. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis, dicit Dóminus Simóni Petro.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Petrum Apóstolum, a v'nculis absolútum, illæsum abire fecisti : nostrórum, quæsumus, absólve vincula peccatórum ; et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Pauli.

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

ŷ. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. *ñ.* Prædicátor veritátis in univérso mundo.

ORATIO.

DEUS qui multitudínem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuisti : da nobis quæsumus ; ut cujus commemoratiónem cõlimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Et SS. Machabæorum.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolite timére : multis passéribus meliôres estis vos.

ŷ. Exultábunt Sancti in gló-
ria. *ñ.* Lætabúntur in cubili-
bus suis.

ORATIO.

FRATERNA nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætificet : quæ et fidei nostræ præbeat incrementa virtútum, et múltiplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Petrus quidem.

Capitulism, Misit Heródes, ut supra.

ñ. br. In omnem terram, *
Exiit sonus eorum. In om-
nem. *ÿ.* Et in fines orbis terræ
verba eorum. Exiit. Glória
Patri. In omnem.

ÿ. Constitues eos principes su-
per omnem terram. *ñ.* Mémo-
res erunt nómínis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Dixit Angelus.

CAPITULUM. *Act.* 12.

PETRUS quidem servabatur in
cárcere. Oratio autem fie-
bat sine intermissione ab Ec-
clésia ad Deum pro eo.

ñ. br. Constitues eos prínci-
pes, * Super omnem terram.

Constitues. *ÿ.* Mémoires erunt
nómínis tui Dómine. Super.
Glória Patri. Constitues.

ÿ. Nimis honorati sunt amici
tui Deus. *ñ.* Nimis confortatus
est principatus eorum.

AD NONAM.

Ant. Tu es Petrus.

CAPITULUM. *Act.* 12. *b*

ET Petrus ad se reversus,
dixit: Nunc scio vere, quia
misit Dóminus Angelum suum,
et eripuit me de manu Heródis,
et de omni expectatióne plebis
Judæorum.

ñ. br. Nimis honorati sunt, *
Amici tui Deus. Nimis. *ÿ.* Ni-
mis confortatus est principatus
eorum. Amici. Glória Patri.
Nimis.

ÿ. Annuntiaverunt ópera Dei.

ñ. Et facta ejus intellexerunt.

AD VESPERAS.

Ant. Heródes rex, *cum reliq.*
de Laudibus.

Psalmi, ut in II Vesp. de
Æstiva.

Communi Apostolorum, p. xiiij,
Capitulum, Hymnus, et ÿ. ut
in I Vesperis, p. 499.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Solve
jubente Deo terrarum Petre ca-
ténas: qui facis ut páteant cœ-
lestia regna beátis.

Oratio, Deus, qui, p. 499.

*Fit Commem. S. Pauli ut su-
pra in Laudibus; deinde Festi*
*sequentis, ac S. Stephani Pa-
pæ et Martyris, ut infra.*

DIE II AUGUSTI.

IN FESTO

S. ALPH. MARIE DE LIGORIO.
CONFESSORIS ET PONTIFICIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Confes-
soris Pontificis, p. xlix, præ-
ter ea quæ hic habentur.*

Ant. Sacerdos et Póntifex, et
virtutum ópifex, Pastor bone in
pópulo, ora pro nobis Dóminum.

ÿ. Amavit eum Dóminus, et
ornavit eum. *ñ.* Stolam glóriæ
induit eum.

ORATIO.

DEUS, qui per beátum Al-
phónsum Mariam Confes-
sorem tuum, atque Pontíficem
animarum zelo succensum Ec-
clésiam tuam nova prole fecun-
dasti: quæsumus; ut ejus salu-
taribus mónitis edócti, et exém-
plis roborati, ad Te pervenire
feliciter valeámus.

Pro Commem. S. Stephani
Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certavit usque ad mor-
tem, et a verbis impiórum non
timuit: fundatus enim erat su-
pra firmam petram.

ŷ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. R̄. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Stephani mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætificas : concéde propítius ; ut cujus natalitia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ALPHONSUS Maria de Ligório Neápoli nobilibus Paréntibus natus ab incúnte ætate non obscura præbuit Sanctitátis indicia. Eum adhuc infántem cum paréntes obtulissent Sancto Francíscó de Hierónymo e Societate Jesu, is, bene precátus edixit eúdem ad nonagésimum usque annum perventúrum, ad Episcopálem dignitatem evéctum iri, maximóque Ecclésiæ bono futúrum. Jam tum a puerítia a ludis abhórrens nóbiles ephébos ad christíanam modéstiam verbo, et exémplo componébat. Adoléscentens dato piis Sodalitátibus nómine in públicis Nosocomíis ægrótiis inservíre, jugi in templis oratióni vacáre, ac sacra mystéria frequénter obíre in delíciis habébat. Pictátem litterárum stúdiis ádeo conjánxit, ut séxdecim vix annos natus utriúsque Juris Láuream

in pátria Universitáte fúerit assecútus. Patri obiémperans causárum patrocínia suscepit, in quo múnere obeúndo, etsi magnam sibi laudem comparásset, fori tamen perícula expértus ejúsmodi vitæ institútum ultro dimísit. Spreto igitur præcláro Conjúgio sibi a Patre propósito, avita primogenitúra abdicáta, et ad Aram Virginis de Mercéde ense suspénso, divinis ministériis se mancipávit. Sacérdos factus tanto zelo irruit in vítia, ut apostólicó múnere fungens huc illuc pérvolans ingéntes perditórum hómínum conversiónes perágeret. Páuperum præsértim, et ruricolárum miserátus Congregatiónem Presbyterórum instituit Sanctíssimi Redemptóris, qui ipsum Redemptórem secúti per agros, pagos, et castélla paupéribus evangelizarent.

R̄. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

NE autem a propósito umquam divérteret perpétuo se voto obstrinxit nullam témporis jactúram faciéndi. Hinc animárum zelo succénsus tum divini verbi prædicatióne, tum scriptis sacra cruditióne et pietate refértis, ánimas Christo lucrifácere, et ad perfectiorem vitam addúcere stúduit. Mirum

versitate fuerit
 obiimperans
 ocinia suscepit,
 obeundo, etsi
 audem compa-
 en pericula exi-
 i vitæ institú-
 sit. Spreto igitur
 onjúgio sibi a
 , avita primo-
 ta, et ad Aram
 céde ense sus-
 ministériis se
 acérdos factus
 it in vltia, ut
 ere fungens huc
 ágentes perdi-
 on conversiones
 erum presér-
 rum miserátus
 Presbyteró-
 nctissimi Red-
 ipsum Redem-
 per agros, pa-
 la paupéribus

id servum meo
 to meo unxi
 enim mea auxi-
 Nihil proficiet
 et filius iniqui-
 ebbit ei. Manus.
 o v.

propósito um-
 teret perpétuo
 xit nullam tém-
 faciéndi. Hinc
 succensus tum
 edicatioe, tum
 uditioe et pie-
 nimas Christo
 d perfectioem
 stúdiuit. Mirum

sane quot ódia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius de illius Láudibus librum édedit, ac de iis dum fervéntius concionándo disse- rit, a Virginis imáagine in eum immisso miro splendóre totus fácie coruscáre, et in extasim rapi coram univérso Populo non semel visus est; Domini- cæ Passiónis, et Sacræ Eucha- ristie contemplátor assiduus ejus cultum mirífice propagá- vit. Dum vero ad ejus Aram oráret, vel Sacrum fáceret, quod numquam omisit præ amóris veheméntia, vel será- phicis liquescébat ardóribus, vel insólitis quatiebátur móti- bus, vel abstrahébatur a sén- sibus. Miram vitæ innocéntiam quam nulla umquam letháli labe fedávit pari cum pœ- niténtia socians, corpus suum inédia, férreis caténulis, cili- ciis, cruentáque flagellatióne castigábat. Inter hæc Prophe- tiae, scrutatiónis córdium, bi- locatiónis, et miraculórum do- nis incláruit.

¶ Posui adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, óleo san- cto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

AB Ecclesiásticis dignitatibus sibi oblátis constantissime abhórruit. At Cleméntis déci- mitértii Pontificis auctoritáte coáctus Sanctæ Agathæ Gothó-

rum Ecclesiám gubernándam suscepit. Episcopus extérnum dumtaxat hábitum non autem severam vivéndi ratióne immutávit. Eadem frugálitás, summus christiánæ disciplinæ zelus, impensum in vitiis coer- céndis arcendisque erróribus, et in réliquis Pastorálibus mu- néribus obeúndis stúdiúm. Li- berális in páuperes omnes Ec- clésiæ provéntus isdem distri- buébat, ac urgénte Annonæ caritáte ipsam domésticam sup- pelléctilem in aléndis faméli- cis erogávit. Omnibus ómnia factus, Sanctimoniales ad per- fectiorem vivéndi formam redégit : suæque Congregatiónis Moniálium Monastérium con- stituéndum curávit, Episco- pátu ob graves, habitualésque morbos dimisso, ad Alumnos suos a quibus pauper discesse- rat, revértitur pauper. De- mum quamvis senio, labori- búsque, diutúrna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus córpore, spiritu tamen alácrior de cœlestibus rebus disseréndi, aut scribéndi finem nunquam adhibuit, donec no- nagenárius Kaléndis Augústi anno millésimo septingenté- simo octogésimo séptimo Nu- cériæ Paganórum inter suó- rum Alumnórum lácrymas pla- cidissime expirávit. Eum inde virtútibus, et miráculis clarum Pius séptimus Póntifex Máxi- mus anno millésimo octingen- tésimo décimo sexto Beatórum fastis, novisque fulgéntem si-

gnis Gregórius décimus sextus in festo Sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono solénni ritu Sanctórum catálogo accénsuit.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homília S. Gregorii Papæ, in Evang. Designávit, de Communí Evangelistarum, p. xix.

ñ. VII. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ŷ. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

ñ. VIII. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dómínium suum, quando revertátur a nuptiis. ŷ. Vigílate ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos. *Pro S. Stephano Papa et Mart.*

LECTIO IX.

STEPHANUS Románus Pontíficátum gessit Valeriáno et Galliéno Imperatóribus. Instituit ut Sacerdótes et Diáconusquam sacris véstibus, nisi in Ecclésia uteréntur. Baptizátos ab hæréticis, íterum baptizári vétuit, rescribens sancto Cypriáno verbis illis : Nihil innovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit : in iis Olympium tribúnium cum uxóre Exupéria, et filio Theodúlo, item Nemésium tribúnium cum

tota familia, óculis Lucíllæ ejus filíæ restitútis : qui omnes Jesu Christi Mártyres fuérunt. Sed veheméntius jam ingravescénte persecutióne Imperatórum, Stéphanus, convocáto Clero, ad martyrium suos hortabátur, in cryptisque Mártyrum assidue Missas et Concília celebrábat. Qui cum aliquándo raptus esset ab infidelibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, libere negávit se dæmónibus eum honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terræmótu cóncidit, templúmque contrémuit. Quare ómnibus aufugiéntibus qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ : quos divinis præcéptis ínstruens, sacraménto córporis Christi comunicávit : ibique dum Missarum solénnia pérficit, adveniéntibus íterum Imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eadém sede conspérsa Mártyris sángine, a Cléricis sepúltum est in cœmetério Callisti, quarto Nonas Augústi. Vixit in Pontificátu annos tres, menses tres, dies vigínti duos. Hábit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Episcopos tres.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commem. S. Stephani.
Ant. Qui odit ánimam suam

in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

ŷ. Justus ut palma florébit.

ñ. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio, Deus, qui, p. 506.

In Vesperis fit Commem.

Festi sequentis.

DIE III AUGUSTI.

IN INVENTIONE

SANCTI STEPHANI,

PROTOMARTYRIS.

Semiduplex.

Ant. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

ŷ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ñ. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimicos diligere : quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

AD MATUTINUM.

Invitat., Hymnus, Antiph., Psalmi et ŷŷ. Nocturnorum de Communi unius Mart., p. xxj.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 7. f et 8.*

DURA cervicé, et incircumcisis córdibus et áuribus, vos semper Spiritui sancto resistitis, sicut patres vestri, ita et vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænun-

tiábant de advéntu justí, cujus vos nunc proditóres et homicidæ fuístis : qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, et non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecebántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

ñ. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ŷ. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, et non póterant resistere sapiéntiæ, et spirítui, qui loquebátur. Faciébat.

LECTIO II.

CUM autem esset plenus Spírítu sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait : Ecce vídeo cælos apértos, et Filium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanimiter in eum. Et ejiéntes eum extra civitátem lapidábant : et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem : Dómine Jesu súscipe spírítum meum.

ñ. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concilio : * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ŷ. Plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Et intuebántur.

LECTIO III.

POSITIS autem genibus, clamavit voce magna, dicens Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino. Saulus autem erat consentiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, quae erat Jerosolymis, et omnes dispersi sunt per regiones Judaeae et Samariae, praeter Apostolos. Curaverunt autem Stephanum viri timorati, et fecerunt planctum magnum super eum.

ñ. Intuens in caelum beatus Stephanus, vidit gloriam Dei, et ait: * Ecce video caelos apertos, et Filium hominis stantem a dextris virtutis Dei. ÿ. Cum autem esset Stephanus plenus Spiritu sancto, intendens in caelum vidit gloriam Dei, et ait. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SANCTORUM corpora, Stephani protomartyris, Gamalielis, Nicodemi, et Abibonis, quae diu in obscuro ac sordido loco jacuerant, Honorio Imperatore, Luciano Presbytero divinitus admonito, inventa sunt prope Jerosolymam. Cui Gamaliel cum in somnis apparuisset, gravi quadam et praeclearasensis specie, locum jacentium corporum monstravit, imperans, ut Joannem Jerosolymitanum Antistitem adiret, agereturque cum eo, ut honestius illa corpora sepelirentur.

ñ. Lapidabant Stephanum

invocantem et dicentem: * Domine Jesu Christe, accipe spiritum meum: et ne statuas illis hoc peccatum. ÿ. Positis autem genibus clamavit voce magna, dicens. Domine.

LECTIO V.

QUIBUS auditis Jerosolymorum Antistes, finitimarum urbium Episcopis Presbyterisque convocatis, ad locum pergit: defossos loculos invenit, unde suavissimus odor efflabatur. Cujus rei fama commota magna hominum multitudo eo convenit, multique ex variis morbis aegroti ac debiles, sani et integri domum redierunt. Sacrum autem sancti Stephani corpus, quod summa tunc celebritate in sanctam Ecclesiam Sion illatum est, sub Theodosio juniore Constantinopolim, inde Romam Pelagio primo summo Pontifice translatum, in agro Verano in sepulchro sancti Lauréntii martyris collocatum est.

ñ. Impetum fecerunt unanimiter in eum, et ejecerunt eum extra civitatem, invocantem et dicentem: * Domine Jesu accipe spiritum meum. ÿ. Et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus: et lapidabant Stephanum invocantem et dicentem. Domine.

Ex libro sancti Augustini Episcopi de Civitate Dei.

LECTIO VI.

Lib. 22. cap. 8. circa med.

Ad aquas Tibitanas Episcopo afferente Projecto reli-

entem: * Dó-
e, accipe spi-
ne státuas il-
a. ŷ. Póstitis
lanávit voce
ómine.

v.
Jerosolymó-
finitimárum
s Presbyte-
; ad locum
ulos invenit,
odor effla-
ma commóta
multitúdo eo
ne ex váriis
debiles, sani
rediérunt.
cti Stéphaní
ma tunc ce-
m Ecclésiám
ub Theodó-
antinópolis,
ágio primo
translátum,
a sepúlchro
mártiris col-

erunt unaní-
ecerunt eum
vocántem et
ne Jesu áe-
m. ŷ. Et te-
vestiméнта
adolescéntis,
lus : et lapi-
m invocán-
ómine.

Augustíni
títate Dei.

U.
circa med.
nas Episco-
rojécto reli-

quias mártiris gloriosíssimi
Stéphaní, ad ejus memóriam
veniébat magnæ multitudinis
concúrsus et occúrsus. Ibi cæca
múlier, ut ad Episcopum por-
tántem pignora sacra ducerétur,
orávit : flores, quos feré-
bat, dedit : recépit, óculis ad-
móvit, prótinus vidit. Stupén-
tibus qui áderant, præibat
exúltans, viam carpens, et viæ
ducem ultérius non requírens.
Memoráti memóriam Mártiris,
quæ pósta est in castélló Sy-
nicénsi, quod Hipponénsi col-
óniæ vicinum est, ejúsdem
loci Lucillus Episcopus, pópulo
præcedénte atque sequénte,
portábat : fistula, ejus molé-
stia jándiu laboráverat, et fa-
miliaríssimi sui médici, qui
eam secáret, operiebátur ma-
nus, illius piæ sarcinæ vecta-
tione, repénte sanáta est.

ñ. Impii super justum ja-
ctúram fecérunt, ut eum morti
tráderent : * At ille gáudens
suscépit lápides, ut mererétur
accipere corónam glóriæ.
ŷ. Continuérunt aures suas, et
impetum fecérunt unánimenter
in eum. At ille. Glória Patri.
At ille.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 23. d

In illo tempore : Dicébat Je-
sus Scribis et Pharisæis :
Ecce ego mitto ad vos Pro-
phétas, et sapiéntes, et Scri-
bas : et ex illis occidétis, et
crucifigétis. Et reliqua.

Homília sancti Hierónomi
Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in. c. 23.

Matth.

Hoc quod ántea dixerámus :
Impléte mensúram patrum
vestrórum; ad persónam Dó-
mini pertinére, eo quod occi-
déndus esset ab eis : potest et
ad discípulos ejus reférri, de
quibus nunc dicit : Ecce ego
mitto ad vos Prophétas, et Sa-
piéntes, et Scribas. Simúlque
obsérva, juxta Apóstolum scri-
béntem ad Corinthios, vária
esse dona discipulórum Chri-
sti : álios Prophétas, qui ven-
túra prædicent ; álios Sapién-
tes, qui novérunt quando dé-
beant proférre sermónem; álios
Scribas in lege doctíssimos, ex
quibus lapidátus est Stéphanus,
Paulus occísus, crucifixus
Petrus, flagelláti in Actibus
Apostolórum discipuli.

ñ. Stéphanus servus Dei,
quem lapidábant Judæi, vidit
cælos apértos : vidit et introi-
vit : * Beátus homo, cui cæli
patébant. ŷ. Cum igitur saxó-
rum crepitántium túrbine qua-
terétur, inter æthéreos aulae
cœlestis sinus divína ei cláritas
fulsit. Beátus.

LECTIO VIII.

QUERIMUS, quis iste sit Za-
charias filius Barachíæ :
quia multos légimus Zacharias.
Et ne libera nobis tribuerétur
erróris facúltas, ádditum est :
Quem occidistis inter templum
et altáre. In diversis diversa
legi, et débeo singulórum opi-

niones ponere. Alii Zachariam filium Barachiae dicunt, qui in duodecim Prophetis undecimus est: patrisque in eo nomen consentit; sed ubi occisus sit inter templum et altare, Scriptura non loquitur: maxime cum temporibus ejus vix ruinae templi fuerint. Alii Zachariam patrem Joannis intelligi volunt; ex quibusdam apocryphorum somniis approbantes, quod propterea occisus sit, quia Salvatoris praedicaverit adventum.

ñ. Patefactae sunt januae caeli Christi martyri beato Stephano, qui in numero martyrum inventus est primus: * Et ideo triumphat in caelis coronatus, †. Mortem enim, quam Salvator noster dignatus est pro nobis pati, hanc ille primus reddidit Salvatori. Et ideo. Gloria Patri. Et ideo.

LECTIO IX.

ALII istum volunt esse Zachariam, qui occisus est a Joas rege Judae inter templum et altare, sicut Regum narrat historia. Sed observandum, quod ille Zacharias non sit filius Barachiae, sed filius Joiadae Sacerdotis: unde et Scriptura refert: Non fuit recordatus Joas patris ejus Joiadae quia sibi fecisset bona. Cum ergo et Zachariam teneamus, et occisionis consentiat locus, quaerimus, quare Barachiae dicatur filius, et non Joiadae? Barachias lingua nostra Benedictus Domini dicitur, et sacerdotis

Joiadae justitia Hebraeo nomine demonstratur. In Evangelio quo utuntur Nazareni, pro filio Barachiae, filium Joiadae reperimus scriptum.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Lapidaverunt Stephanum, * et ipse invocabat Dominum, dicens: Ne statuas illis hoc peccatum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 7. r. Lapidés torréntis * illi dulces fuerunt: ipsum sequuntur omnes animae justae.

Ant. t. 3. Adhaesit anima mea * post te, quia caro mea lapidata est pro te, Deus meus.

Ant. t. 8. Stephanus vidit caelos apertos, vidit et introivit: beatus homo, cui caeli patebant.

Ant. t. 4. Ecce video * caelos apertos, et Jesum stantem a dextris virtutis Dei.

CAPITULUM. Act. 6. b

STEPHANUS autem plenus gratia et fortitudine, faciebat prodigia, et signa magna in populo.

HYMNUS.

INVICTE Martyr, unicum Patris secutus Filium, Victis triumphas hostibus, Victor fruens caelestibus.

Tui precatus munere Nostrum reatum dilue, Arcens mali contagium. Vitae repellens taedium.

Soluta sunt jam vincula Tui sacrati corporis:

Nos solve vinculis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

ŷ. Sepeliérunt Stéphanum
viri timoráti. *ñ.* Et fecérunt
planctum magnum super eum.

Ad Bened. Ant. t. 8. f Stéphanus
autem plenus grátia et
fortitúdine, faciébat signa ma-
gna in pópulo.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dó-
mine, imitári quod cõli-
mus, ut discámus et inimicos
diligere : quia ejus Inventiõ-
nem celebrámus, qui novit
étiam pro persecutõribus exorá-
re Dóminum nostrum Jesum
Christum Filium tuum : Qui.

AD TERTIAM.

Ant. Lápides torréntis.

Capitulum. Stéphanus au-
tem, *ut supra, ad Laudes.*

*ñ. br. Glória et honóre, **
Coronásti cum Dómine. Glória
et honóre. ŷ. Et constituísti
eum super ópera mánuum
tuárum. Coronásti. Glória Pa-
tri. Glória.

ŷ. Posuísti Dómine super ca-
put ejus. *ñ.* Coronám de lá-
pide pretiósó.

AD SEXTAM.

Ant. Adhæsít ánima mea.

Capitulum. Act. 6. c

SURREXERUNT autem quidam
de synagóga, quæ appellátur
Libertinórum, et Cyrenén-
sium, et Alexandrinórum, et

eórum qui erant a Cilicia, et
Asia, disputántes cum Sté-
phano : et non póterant resi-
stere sapiéntiæ, et Spíritui, qui
loquebátur.

*ñ. br. Posuísti Dómine, **
Super caput ejus. Posuísti.
ŷ. Coronám de lápide pretiósó.
Super. Glória Patri. Posuísti.

ŷ. Magna est glória ejus in
salutári tuo. *ñ.* Glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

AD NONAM.

Ant. Ecce vídeo.

Capitulum. Act. 7. g

POSITIS autem génibus, cla-
mávit voce magna, dicens :
Dómine, ne státuas illis hoc
peccátum. Et cum hoc dixisset,
obdormívit in Dómino.

*ñ. br. Magna est glória ejus, **
In salutári tuo. Magna. ŷ. Gló-
riam et magnum decórem im-
pónes super eum. In salutári.
Glória Patri. Magna est.

ŷ. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

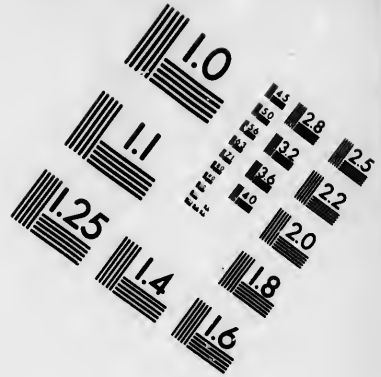
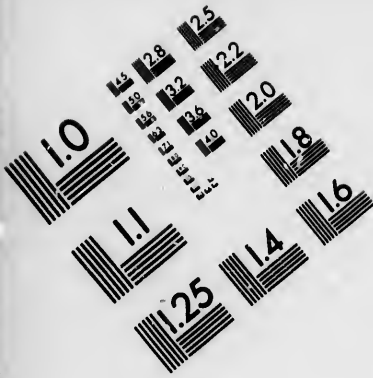
Vesperæ dicuntur de S. Do-
minico, cum Commemoratione
S. Stephani.

Nisi contingat Fest. S. Ste-
phani transferrí : tunc enim
in II Vesperis dicitur.

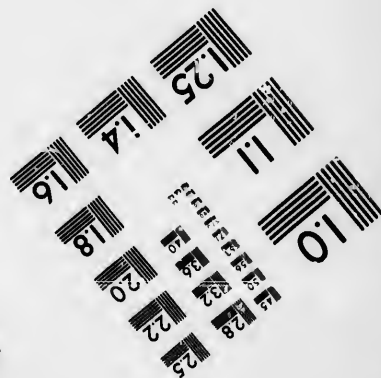
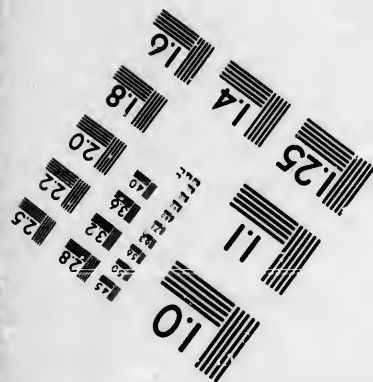
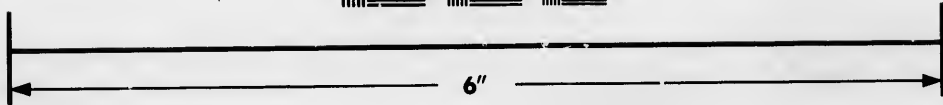
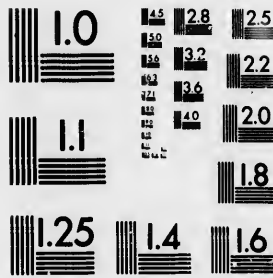
Ant. Lapidáverunt Stépha-
num, cum reliquis de Laudi-
bus ut supra.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 121,
et loco ultimi, Psalm. Crédidi,
p. 125, et a Capitulo fit de se-
quenti Festo, si semiduplex

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 2.8 2.5
3.6 3.2
4.0 2.2
2.0
1.8

ii
01
51

*fuert, cum Commemoratione
sancti Stephani, ut infra.*

DIE IV AUGUSTI.

IN FESTO

S. DOMINICI CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. p. lxxviiij, exceptis his quæ hic habentur.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiã tuam beati Domini Confessoris tui illuminare dignatus es meritis et doctrinis: concede; ut ejus intercessione temporalibus non destituatur auxiliis, et spiritalibus semper proficiat incrementis. Per Dominum.

Deinde fit Comm. S. Stephani.

Ant. Sepelierunt Stephanum viri timorati, et fecerunt planctum magnum super eum.

ÿ. Stephanus vidit cœlos apertos. R̄. Vidit et introivit: beatus homo, cui cœli patebant.

Oratio, Da nobis, p. 513.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

DOMINICUS, Calarogæ in Hispania ex nobili Gusmanorum familia natus, Palentiæ liberalibus disciplinis et Theologiæ operam dedit: quo in studio cum plurimum profecisset, prius Exomensis Ecclesiæ Canonicus regularis, deinde Ordinis Fratrum Prædicato-

rum auctor fuit. Hujus mater grãvida sibi visa est in quiete continere in alvo cãtulum ore præferentem facem, qua editus in lucem, orbem terrarum incenderet. Quo sòmno significabatur, fore ut splendore sanctitatis ac doctrinæ, Gentes ad Christianam pietatem inflammarentur. Veritatem exitus comprobavit: id enim et præstitit per se, et per sui Ordinis socios deinceps est consecutus.

R̄. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductõribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

HUJUS autem ingenium ac virtus maxime enituit in evertendis hæreticis, qui perniciosis erroribus Tolosates pervertere conabantur. Quo in negotio septem consumpsit annos. Postea Romam venit ad Lateranense Concilium cum Episcopo Tolosano, ut Ordo, quem instituerat, ab Innocentio tertio confirmaretur. Quæ res dum in deliberatione versatur, Dominicus hortatu Pontificis ad suos revertitur, ut sibi regulam deligeret. Romam rediens, ab Honorio tertio, qui proximus Innocentio successerat, confirmationem Ordinis Prædicatorum impetrat. Romæ autem duo instituit monasteria, alterum virorum,

mit. Hujus mater
sa est in quíete
ivo cátilum ore
acem, qua édi-
orbem terrárum
o sómnio signifi-
it splendóre san-
rínæ, Gentes ad
oietátem inflam-
eritátem éxitus
id enim et præ-
per sui Ordinis
s est consecútus.
n fecit illum Dó-
stodívit eum ab
eductóribus tu-
Et dedit illi cla-
am. †. Justum
us per vias re-
dit illi regnum

TIO V.
n ingénium ac
xime enítuit in
réticis, qui per-
ibus Tolosátes
abántur. Quo in
n consúmpsit an-
omam venit ad
Concilium cum
sáno, ut Ordo,
rat, ab Innocén-
firmarétur. Quæ
liberátione ver-
us revértitur, ut
deligeret. Ro-
ab Hónorio tér-
mus Innocéntio
confirmátionem
catórum impe-
tem duo instituit
terum virórum,

mulierum álterum. Tres étiam
mórtuos ad vitam revocávit,
múltaque ália édídít mirácula,
quibus Ordo Prædicatórum mi-
rífice propagári cœpit.

ñ. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum : stolam glóriæ
índuit eum; * Et ad portas Pa-
radísi coronávit eum. †. Índuit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

VERUM cum ejus ópera ubi-
que terrárum monastéria
jam ædificaréntur, innumera-
bilésque hómínes religiósam
ac píam vitam instituerent,
Bonóniæ anno Christi ducentésimo
vigésimo primo supra
millésimum, in febrem incidit,
ex qua cum se moritúrum in-
telligeret, convocáti Frátribus
et alúmniis suæ disciplínæ, eos
ad innocéntiam et integritátem
cohortátus est. Postrémo cha-
ritátem, humilitátem, pauper-
tátem, tamquam certum patri-
mónium eis testaménto reli-
quit : Fratribúsque orántibus,
in illis verbis : Subveníte San-
cti Dei, occúrrite Angeli, ob-
dormívit in Dómino, octávo
Idus Augústi : quem póstea
Gregórius nonus Póntifex ré-
tulit in Sanctorum númerum.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

*Homília S. Gregorii Papæ
in Evangel. Sint lumbi, de
Communi Confess. non Pontif.
primo loco, p. lxxvj.*

*Vesperæ de sequenti cum
Commem. S. Dominici,*

DIE V AUGUSTI.

IN FESTO

S. MARIE AD NIVES.

Dupleæ-majus.

*Omnia ut in Festis B. M.
p. cxxxviiij, præter Lectiones
II Nocturni.*

AD I VESPERAS.

Fít Commem. S. Dominici.

*Ant. Hic vir despiciens mun-
dum, et terréna triúmphans, di-
vítiás cælo cóndidit ore, manu.*

*†. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. ñ. Et osténdit
illi regnum Dei.*

Oratio, Deus, qui, p. 514.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Parabolis Salo-
monis, Ego sapientia, p. cxlij.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LIBERIO summo Pontífice,
Joánnes Patricius Románus
et uxor pari nobilitáte, cum
liberos non suscepissent, quos
bonórum hærédes relinque-
rent, suam hæreditátem sanctíssimæ
Vírghni Dei Matri vovérunt,
ab ea summis précibus assidue
peténtes, ut in quod
pium opus eam pecúniám po-
tíssimum erogári vellet, áliquo
modo significáret. Quorum
preces et vota ex ánimo facta,
beáta virgo María benigne áu-
diens, miráculo comprobávit.

ñ. Sicut cedrus exaltáta sum
in Líbano, et sicut cypréssus
in monte Sion : quasi myrrha
elécta, * Dedi suavitétem odó-
ris. †. Et sicut cinnamómum
et balsamum aromatízans,
Dedi,

LECTIO V.

NONIS igitur Augusti, quo tēpore in Urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilini contēxit. Qua nocte Dei mater separátim Joánnem et cónjugem in somnis admónuit, ut quem locum nive conspēsum viderent, in eo Ecclēsiam aedificarent, quæ Mariæ virginis nómine dedicarétur : se enim ita velle ab ipsis hærédem institui. Quod Joánes ad Libérium Pontificem détulit, qui idem per sómnum sibi contigisse affirmávit.

ñ. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. †. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Viderunt.

LECTIO VI.

QUARE solémni sacerdotum et pópuli supplicatióne ad collem venit nive coopértum, et in eo locum Ecclēsiæ designávit, quæ Joánnis et uxóris pecúnia extrúcta est, póstea a Xysto tértio restitúta. Váriis nomínibus primum est appelláta : Basilica Libérii, Sancta Maria ad Præsepe. Sed cum multæ jam essent in Urbe Ecclēsiæ sub nómine sanctæ Mariæ virginis : ut quæ Basilica novitáte miráculi ac dignitáte céteris ejúsdem nóminis Basilicis præstáret, vocábuli étiam

excelléntia significarétur, Ecclēsia sanctæ Mariæ majóris dicta est. Cujus dedicatiónis memória ex nive, quæ hac die mirabíliter cécidit, anniversária celebritáte cólitur.

ñ. Ornátam, p. cxlvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia venerab. Bedæ, in Evang. Loquente Jesu, p. cxlvij. Vesp. de Transfiguratione.

DIE VI AUGUSTI.

IN FESTO

TRANSFIGURATIONIS

D. N. J. C.

Duplex-majus.

AD VESPERAS.

Ant. Assumpsit Jesus, cum reliquis de Laudibus, p. 528.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica, p. 121, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 125.

CAPITULUM. *Philip. 3. d*

SALVATOREM expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum cõrpori claritátis suæ.

HYMNUS.

QUICUMQUE Christum quæritis,

Oculos in altum tollite :

Illic licébit visere

Signum perénis gl'oriæ.

Illústre quiddam cernimus,
Quod nésciat finem pati,
Sublime, celsum, interminum,
Antiquius cœlo et chao.

Hic ille Rex est Géntium,
Populique Rex Judæici,
Promissus Abrahæ patri,
Ejúsque in ævum sémini.

Hunc et Prophétis téstibus,
lisdémque signatóribus,
Testátor et Pater jubet
Audire nos et crédere.

Jesu, tibi sit glória,
Qui te revelás párvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

*Sic terminantur Hymni per
omnes Horas.*

Ÿ. Gloriósus apparuísti in
conspéctu Dómini. R̄. Propter-
ea decórem induit te Dóminus.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Chri-
stus Jesus splendor Patris,
et figúra substántiæ ejus, por-
tans ómnia verbo virtútis suæ,
purgatiónem peccatórum fá-
ciens, in monte excélsó glorió-
sus apparére hodie dignátus est.

ORATIO.

DEUS, qui fidei sacraménta,
in Unigéniti tui gloriósa
Transfiguratióne, patrum testi-
mónio roborásti, et adopti-
onem filiórum perfectam, voce
delápsa in nube lúcida, mira-
biliter præsignásti : concéde
propítius ; ut ipsíus Regis gló-
riæ nos cohærédes efficias, et
ejúsdem glóriæ tríbuas esse
consórtes. Per eúndem.

*Pro Commem. S. Mariæ ad
Nives.*

Ant. Beátam me dicent om-
nes generatiónes, quia ancil-
lam húmílem respéxit Deus.

Ÿ. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta. R̄. Da mihi vir-
tútem contra hostes tuos.

ORATIO.

CONCEDE NOS FÁMULOS TUOS,
quæsumus Dómine Deus,

perpétua mentis et córporis
sanitaté gaudére : et gloriósa
beátæ Mariæ semper vírginis
intercessióne, a præsentí libe-
rári tristítia, et ætérna pérfrui
lætítia.

*Deinde fit Comm. SS. Xy-
sti, Felicissimi, et Agapiti
Martyrum.*

Ant. Istórum est enim re-
gnum cœlórum, qui contém-
psérunt vitam mundi, et per-
venérunt ad præmia regni, et
laverunt stolas suas in sán-
guine Agni.

Ÿ. Lætámmini in Dómino, et
exultáte justi. R̄. Et gloriámmini
omnes recti corde.

ORATIO.

DEUS, qui nos concédis san-
ctórum mártýrum tuórum
Xysti, Felicissimi, et Agapiti, na-
talítia cólere : da nobis in æté-
rna beatitúdine de eórum socie-
táté gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Summum Regem
glóriæ, Christum adorémus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Quicúmque, ut
supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. f Paulo minus ab
Angelis minorátus, glória et
honóre coronátus est, et consti-
tútus super ópera mánuum Dei.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, insuper et pécora campi ;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Ant. Paulo minus ab Angéllis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Ant. t. 2. Revelávit Dóminus condénsa : et in templo ejus omnes dicent glóriam.

PSALMUS 28.

AFFERTE Dómino filii Dei : * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * Vox Dómini in magnificéntia,

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmóduum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * Vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre fácit, * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Revelávit Dóminus condénsa : et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Ant. t. 3. r Speciósus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua, * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae praese consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt

tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi constabuntur tibi in aeternum, * et in saeculum saeculi.

Ant. Speciosus forma praese filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis.

ÿ. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini. ñ. Propterea decorem induit te Dominus.

De Epistola secunda beati Petri Apostoli.

LECTIO I. Cap. 1. b

FRATRES, magis satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis : haec enim facientes, non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum Domini nostri, et Salvatoris Jesu Christi. Propter quod incipiam vos semper commoneere de his; et quidem scientes et confirmatos vos in praesenti veritate. Justum autem arbitror, quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione : certus quod velox est depositio tabernaculi mei, secundum quod et Dominus noster Jesus Christus significavit mihi.

ñ. Surge, illuminare Jerusalem, quia venit lumen tuum: * Et gloria Domini super te orta est. ÿ. Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et gloria.

LECTIO II.

DABO autem operam et frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis. Non enim doctas fabulas secuti, notam fecimus vobis Domini nostri Jesu Christi virtutem et presentiam: sed speculatores facti illius magnitudinis. Accipiens enim a Deo Patre honorem et gloriam, voce delapsa ad eum hujuscemodi a magnifica gloria: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, ipsum audite.

ñ. In splendenti nube Spiritus sanctus visus est, Paterna vox audita est: * Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite. *ÿ.* Apparuit nubes obumbrans, et vox Patris intonuit. Hic est.

LECTIO III.

ET hanc vocem nos audivimus de cælo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto. Et habemus firmiorem propheticum sermonem: cui bene facitis attendentes, quasi lucernæ lucenti in caliginoso loco, donec dies elucescat, et lucifer oriatur in cordibus vestris: hoc primum intelligentes, quod omnis prophetia Scripturæ propria interpretatione non fit. Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia; sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines.

ñ. Videte qualem charitatem dedit nobis Deus Pater, * Ut

filius Dei nominemur, et simus. *ÿ.* Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est. Ut. Glória Patri. Ut.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: turbati sunt omnes insipientes corde.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæa Deus, * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis; * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit et quievit.

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi; * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, * omnes qui in circuitu ejus affertis munera:

Terribili, et ei qui aufert spi-

ritu
apu
A
tera
sun
A
una

Q
con
mea
C
exul
E
dom
sibi
A
tum
meu
B
tua,
culó
B
lium
cord
lacr
suit.
E
legis
virtu
óru
D
exáu
ribu
P
Deu
Chri
Q
átrii
E
Dei
re in

ritum principum; * terribili
apud reges terræ.

Ant. Illuminans tu mirabili-
tera montibus æternis: turbati
sunt omnes insipientes corde.

Ant. t. 5. Melior est dies
una in atriis tuis super millia.

PSALMUS 83.

QUAM dilecta tabernacula
tua, Domine virtutum! *
concupiscit et deficit anima
mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea *
exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi
domum: * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtú-
tum, * Rex meus et Deus
meus.

Beati qui habitant in domo
tua, Domine: * in sæcula sæ-
culorum laudabunt te.

Beatus vir cujus est auxi-
lium abs te: * ascensiones in
corde suo disposuit, in valle
lacrymarum, in loco quem po-
suit.

Etenim benedictionem dabit
legislator; ibunt de virtute in
virtutem: * videbitur Deus de-
orum in Sion.

Domine Deus virtutum,
exaudi orationem meam: * au-
ribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster, aspice,
Deus: * et respice in faciem
Christi tui.

Quia melior est dies una in
atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo
Dei mei, * magis quam habitare
in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veri-
tatem diligit Deus: * gratiam
et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui
ambulant in innocentia: * Do-
mine virtutum, beatus homo,
qui sperat in te.

Ant. Melior est dies una in
atriis tuis super millia.

Ant. t. 6. Gloriosa dicta sunt
de te, civitas Dei.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus
sanctis: * diligit Dominus
portas Sion super omnia taber-
nacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, *
civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babyloni-
nis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et
populus Æthiopum, * hi fue-
runt illic.

Numquid Sion dicet: Homo,
et homo natus est in ea: * et
ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scriptu-
ris populorum, et principum; *
horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium *
habitatio est in te.

Ant. Gloriosa dicta sunt de
te, civitas Dei.

ÿ. Gloria et honore coro-
nasti eum Domine. ñ. Et con-
stituisti eum super opera ma-
nuum tuarum.

Sermo sancti Leonis Papæ.

LECTIO IV.

Serm. de Transf. ante med.

APERIT Dominus coram elé-
ctis testibus gloriam suam,
et communem illam cum cé-

teris corporis formam tanto splendore clarificat, ut et facies ejus solis fulgore similis, et vestitus candori nivium esset æqualis. In qua transfiguratione illud quidem principaliter agebatur, ut de cordibus discipulorum crucis scandalum tolleretur: nec conturbaret eorum fidem voluntariae humilitas passionis, quibus revelata esset abscondita excellentia dignitatis. Sed non minore providentia spes sanctae Ecclesiae fundabatur, ut totum Christi corpus agnosceret, quali esset commutatione donandum: ut ejus sibi honoris consortium membra promitterent, qui in capite praefulsisset.

ñ. Inebriati sunt ab ubertate domus tuae: * Et torrente voluptatis tuae potasti eos. ̄. Quoniam apud te est fons vitae, et in lumine tuo videbimus lumen. Et.

LECTIO V.

CONFIRMANDIS VERO Apóstolis, Cet ad omnem scientiam provehendis, alia quoque in illo miraculo accessit instructio. Móyses enim et Elias, Lex scilicet et Prophetae, apparuerunt cum Domino loquentes: ut verissime in illa quinque virorum praesentia compleretur quod dictum est: In duobus vel tribus testibus stat omne verbum. Quid hoc stabilius, quid firmitus verbo, in cujus praedicatione veteris et novi Testamenti concinit tuba, et cum Evangelica doctrina, antiquarum protestationum instru-

menta concurrunt? Adstipulantur enim sibi invicem utriusque foederis paginae: et quem subvelamine mysteriorum praecedentia signa promiserant, manifestum atque perspicuum praesentis gloriae splendor ostendit.

ñ. Praeceptor, bonum est nos hic esse: * Faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum. ̄. Non enim sciebat quid diceret. Faciamus.

LECTIO VI.

HIS ergo sacramentorum revelationibus Petrus Apóstolus incitatus, mundana spernens, et terrena fastidians, in aeternorum desiderium quodam mentis rapiebatur excessu: et gaudio totius visionis impletus, ibi cum Jesu optabat habitare, ubi manifesta ejus gloria laetabatur. Unde et ait: Domine, bonum est nos hic esse, si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum. Sed huic suggestioni Dominus non respondit: significans, non quidem improbum, sed inordinatum esse quod cuperet, cum salvári mundus, nisi Christi morte, non posset: et exemplo Domini in hoc vocaretur credentium fides, ut licet non oporteret de beatitudinis promissionibus dubitari, intelligeremus tamen intertationes hujus vitae prius nobis tolerantiam postulandum esse, quam gloriam,

ñ. Si ministratio mortis, literis deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita ut non possent intendere filii Israel in faciem Moysi propter gloriam vultus ejus, quæ evacuatur: * Multo magis ministratio spiritus, quæ manet, erit in gloria. **ÿ.** Amplioris enim gloriæ Christus præ Moysæ dignus est habitus, quanto ampliores honorem habet domo, qui fabricavit eam. Multo magis. Gloria Patri. Multo magis.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. r. Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt tuum brachium cum potentia.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Domini * in æternum cantabo.

In generationem et generationem * annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: In æternum misericordia edificabitur in cælis: * preparabitur veritas tua in eis.

Dispõsui testamentum electis meis, juravi David servo meo: * Usque in æternum præparabo semen tuum.

Et edificabo in generationem et generationem: * sedem tuam.

Confitebuntur cæli mirabilia tua Domine: * etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino: * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: * magnus

et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi? * potens es Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: * in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundasti: * Aquilonem, et mare tu creasti.

Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua: * justitia et judicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia et veritas præcedent faciem tuam: * beatus populus, qui scit jubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exultabunt tota die: * et in justitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es: * et in beneplacito tuo exaltabit cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra, * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti: * Posui adjutorium in potente: et exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: * oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabi-

tur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concidam a fácie ipsius inimicos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excélsam præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * et thronum ejus, sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in iudiciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodierint.

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritate mea.

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procedunt de lábiis meis, non fáciem irrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfectá in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulisti et despe-xisti : * distulisti Christum tuum.

Evertisti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : * posuisti firmaméntum ejus formidinem.

Diripuérunnt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram depri-méntium eum : * lætificásti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emunda-tióne : * et sedem ejus in ter-ram collisisti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudisti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substán-tia : * numquid enim vane constituisti omnes filios hómi-num ?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruct animam suam de manu inferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ Dómine, * sicut ju-rásti David in veritate tua ?

Me
brii s
conti
rum
Qu
ci tu
probl
Chris
Ber
num
An
nómi
brách
An
et rec

DOM
te
multa
Nul
ejus :
corréc
Ign
et infl
micos
Illu
terræ
terra.
Mor
a fácie
mini c
Ann
tiam e
nes p
Con
adóran
gloriá
Ado
ejus : *
Et e
propte
Quó
mus su

Memor esto Dómine opprobrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimici tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatióem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Ant. Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt tuum bráchium cum pótentia.

Ant. t. 8. Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * ni-

mis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatióis ejus.

Ant. Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

Ant. t. 8. f. Confessióem et decórem índuit, amíctus lúmine sicut vestiméto.

PSALMUS 103.

BENEDIC ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiméto :

Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventóruni.

Qui facis Angelos tuos, spíritus ; * et ministros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméto, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióe tua fugient : * a voce tonitruí tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuisti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operire terram.

Qui emittis fontes in convál-libus: * inter médium montium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstia: agrí: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabant voces.

Rigans montes de superióri-bus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens scænum jumentis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætificet cor hóminis:

Ut exhilaret faciém in óleo: * et panis cor hóminis confir-met.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásu suum.

Posuisti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes béstia: silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubilibus suis collocabúntur.

Exibit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificata sunt ope-ra tua Dómine! * ómnia in sa-

piéntia fecisti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spa-tiósus máribus: * illic reptilia, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum ma-gnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, colligent: * aperiénte te manum tuam omnia implebúntur bonitate.

Averténte autem te faciém, turbabúntur: * áuferes spiri-tum eórum, et deficient, ei in púlverem suum reverténtur.

Emittes spiritum tuum, et creabúntur: * et renovabis fá-ciém terræ.

Sit glória Dómini in sæcu-lum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui respicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit mon-tes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iniqui ita ut non sint: * benedic ánima mea Dómino.

Ant. Confessiónem et decórem induit, amictus lúmine sicut vestimento.

Ÿ. Magna est glória ejus in salutári tuo. *R.* Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 17.*

In illo tempore : Assumpsit
Jesus Petrum, et Jacobum,
et Joannem fratrem ejus, et
duxit illos in montem excél-
sum seorsum : et transfigurá-
tus est ante eos. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

Homil. 87. in Matth. in init.

QUONIAM multa de periculis,
multa de passione sua,
multa de morte, et de cæde
discipulorum locutus est Dó-
minus : et áspera complúra
atque árdua eis injúnxit, et illa
quidem in præsentí vita, et
jam imminébant ; bona vero in
spe et expectatióne erant : ut
puta, quia servarent animam
suam, si pérderent eam ; quia
in glória Patris sui venturus
sit, et præmia redditurus : ut
visu étiam certióres fáceret, et
osténderet quidnam sit illa
glória, cum qua venturus est,
quantum capere póterant in
hac præsentí vita illis ostén-
dit, eamque détegit, ne aut
sua, aut Dómini morte dó-
leant, et máxime Petrus.

ñ. Vocávit nos Deus voca-
tióne sua sancta, secundum
grátiam suam, quæ manifestá-
ta est nunc, * Per illuminatió-
nem Salvatoris nostri Jesu
Christi. ý. Qui destrúxit mor-
tem, illuminávit autem vitam
in incorruptiõem. Per illumi-
natiõem.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

Et vide quid agit, cum de re-
gno et de gehénnâ disse-
rúerit. Nam in eo quod dixit :
Qui invenit animam suam,
perdet eam ; et quicumque per-
det eam grátia mei, invéniet
ipsam : et in eo quod ait : Red-
det unicuique secundum ópera
sua : et regnum et gehénnam
designávit. Cum igitur de utri-
que disserúerit, regnum qui-
dem ut óculis cernátur, con-
cédit ; gehénnam autem míni-
me, quóniam rudióribus atque
ineptióribus illud necessárium
fuisset : sed cum illi probi es-
sent ac perspicáces, satis fuit
eos a melióribus confirmári.
Hoc étiam multo magis ipsum
decébat : non tamen omnino
illud prætermisit, sed et ali-
quándo atrocitatem gehénnæ
quasi ante óculos propónit, vé-
luti cum Lázari imáginem de-
scripsit, et ejus méminit qui
denários centum repétiit.

ñ. Deus, qui fecit de téne-
bris lumen splendescere, illú-
xit in córdibus nostris : * Ad
illuminatiõem sciéntiæ clari-
tátis Dei in fácie Jesu Christi.

ý. Exórtum est in ténebris lu-
men rectis corde, miséricors et
miserátor et justus. Ad. Gló-
ria Patri. Ad.

*Pro SS. Martyribus Xysto,
Felicissimo, et Agapito.*

LECTIO IX.

Xystus secundus Atheniën-
sis, ex Philósofo Christi
discipulus, in persecutióne Va-
leriáni accusátus quod públice

Christum prædicâret, comprehensus trahitur in templum Martis, propòsita ei capitâli pœna, nisi illi simulâcro sacrificâret. Qua impietâte constantissime recusâta, cum ad martyrium duceretur, occurrênti sancto Lauréntio, et dolênter in hunc modum interrogânti : Quo progrêderis sine filio patris ? quo Sacerdos sancte sine ministro pròperas ? Respondit : Non ego te desero fili : majora te manent pro Christi fide certamina : post triduum me sequeris, Sacerdotem Levita : interea, si quid in thesauris habes, pauperibus distribue. Eodem igitur die interfectus est una cum Felicissimo et Agapito Diâconis, Januário, Magno, Vincéntio et Stéphano Subdiâconis, et in cœmêtério Callisti sepultus octavo Idus Augusti : ceteri vero in cœmêtério Prætextâti. Sedit menses undecim, dies duodecim. Quo tempore habuit Ordinationem mense Decêmbri, creâtis Presbyteris quatuor, Diâconis septem, Episcopis duobus.

Te Deum laudamus, p. 15.

Romæ, et ubi Festum Transfigurationis celebratur sub ritu duplici primæ classis, vel si contigerit transferri in alium diem, in quem occurrat aliquod Festum Simplex non habens Lectionem propriam, tunc legitur sequens

LECTIO IX.

Tu vero Matthæi Philosophiam considera, qui non

celavit nomina eorum, qui præpositi fuerant. Quod et Joannes sæpius facit, cum eximias Petri laudes verissime ac diligentissime describat. Nullum enim in hoc Apostolorum consortio livor, aut inanis gloria locum habebat. Primos igitur Apostolorum seorsum assumpsit. Quamobrem eos solos accepit? Quia excellentiores ceteris videlicet erant. Cur autem non illico, sed post sex dies hoc fecit? Ne ceteri scilicet discipuli seu homines moverentur : quia de re nec eos nominavit, quos accepturus erat.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. f Assumpsit Jesus* Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit eos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 2. Resplenduit facies ejus* sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix, alleluia.

Ant. t. 3. Et ecce apparuerunt eis* Moyses et Elias, loquentes cum Jesu.

Ant. t. 4. Respondens autem Petrus dixit ad Jesum : Domine, bonum est nos hic esse.

Ant. t. 5. Adhuc eo loquente,* ecce nubes lucida obumbravit eos.

CAPITULUM. *Philip. 3. d*

SALVATOREM expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus

humilitum eorum

Lux a
Du
Culpæ
Et nos
Quan
tas

Consortium
Tu dulc
Carnis

Splend
Incomple
Nobis a
Largire

Jesu,
Qui te r
Cum Pa

In semp
y. Cor
ejus. n.

tatis, gl
Ad Be

vox de
Filius m
mihi con
alleluia.

DEUS,
in U

Transfig
monio r

nem filio
delapsa i
biliter p

propitius
ria nos
ejusdem

consortes
Pro C
sti, etc. M
Ant. V

Æst

humilitatis nostræ, configuratum corpore claritatis suæ.

HYMNUS.

Lux alma Jesu mentium,
Dum corda nostra récreas,
Culpæ fugas caliginem,
Et nos reple dulcedine.

Quam lætus est quem visitas!

Consors Paternæ dexteræ,
Tu dulce lumen patriæ,
Carnis negatum sensibus.

Splendor Paternæ gloriæ,
Incomprehensa Charitas,
Nobis amoris copiam

Largire per præsentiam.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui te revelas parvulis,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Ÿ. Coróna áurca super caput
ejus. R. Exprensa signo sanctitatis,
gloriæ, et honoris.

Ad Bened. Ant. t. 7. Et ecce
vox de nube dicens: Hic est
Filius meus dilectus, in quo
mihi complacui, ipsum audite,
allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui fidei sacramenta,
in Unigéniti tui gloriósa
Transfiguratióne, patrum testi-
mónio roborásti, et adopti-
onem filiórum perfectam, voce
delápsa in nube lúcida, mira-
biliter presignásti: concéde
propitius; ut ipsíus Regis gló-
riæ nos cohærédes efficias, et
ejúsdem glóriæ tribuas esse
consórtes. Per eúndem.

*Pro Commemor. SS. Xy-
sti, etc. Martyrum.*

*Ant. Vestri capilli cápitis
Estiva.*

omnes numerati sunt: nolite
timere: multis passeribus me-
liores estis vos.

Ÿ. Exultábunt Sancti in gló-
ria. R. Lætabúntur in cubili-
bus suis.

ORATIO.

DEUS, qui nos concédis san-
ctorum mártýrum tuorum
Xysti, Felicíssimi, et Agapsti
natalitia colere: da nobis in
ætérna beatitúdine de eorum
societate gaudere. Per Dómi-
num.

AD PRIMAM.

In R. br. Christe Fili Dei vivi,
dicitur Ÿ. Qui apparuísti hó-
die.

AD TERTIAM.

Ant. Resplénduit fácies ejus.
Capitulum, Salvatorem ex-
pectámus, ut supra, ad Laudes.

R. br. Gloriósus apparuísti in
conspéctu Dómini, * Allelúia,
allelúia. Gloriósus. Ÿ. Propté-
rea decórem induit te Dómi-
nus. Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Gloriósus.

Ÿ. Glória et honóre coronásti
eum Dómine, allelúia. R. Et
constituísti eum super ópera
mánuum tuárum, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Et ecce apparuerunt
eis.

CAPITULUM. 2 Cor. 3. d

Nos omnes, revelata facie
Nglóriam Dóminispeculantes,
in eámdem imáginem trans-
formámur a claritate in clari-
tatem, tamquam a Dómini Spí-
ritu.

R. br. Glória et honóre coro-

násti eum Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória et honóre. *ÿ.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Glória et honóre.

ÿ. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúia. *ñ.* Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Adhuc eo loquente.

CAPITULUM. *Apoc.* 21. c

SUSTULIT me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei : et lucérna ejus est Agnus.

ñ. br. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúia, allelúia, Magna. *ÿ.* Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Magna.

ÿ. Coróna áurea super caput ejus, allelúia. *ñ.* Expréssa signo sanctitátis, glóriæ, et honóris, allelúia.

AD II VESPERAS.

Ant. Assúmpsit Jesus, *ut supra in Laudibus.*

Psalm. Capitulum, Hymnus, et ÿ. ut in primis Vesperis, p. 516.

Ad Magnif. Ant. Et audiéntes discipuli ceciderunt in fáciem suam, et timuérunt valde : et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixitque eis : Súrgite, et nolite timére, allelúia.

Oratio, Deus, qui fidei sa-

craménta, ut supra, ad Laudes.

Deinde fit Commemoratio S. Cajetani, ut infra.

DIE VII AUGUSTI.

IN FESTO

S. CAJETANI, CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxxij, exceptis his quæ sequuntur.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Ant. t. 2. Quærite primum regnum Dei, et justitiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stulam glóriæ induit eum.

ORATIO.

DEUS, qui beáto Cajetano Confessori tuo Apostólicam vivéndi formam imitárij tribuísti: da nobis ejus intercessióne et exémplo in te semper confidere, et sola cœlestia desideráre. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Donati Episcopi et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. *ñ.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS tuórum glória sacerdotum: præsta quæsumus; ut sancti mártiris tui et Episcopi Donáti, cujus festa géri-

mus.
Dómin

Lec
rente.

CAJE
ger
tim a
oblátu
nis m
elúxit
ómnib
utrisq
ptus,
ubi int
cúndo
iníatiu
æstu s
Aula se
rit. No
fundati
lénti la
mánibu
rum sal
bébat,
tor anir
ñ. Ho
minus,
inimicis
távit ill
ritátem
dedúxit
ctas, et
Dei. Et

COLLA
disco
Apostóli
siderans
Regulári
dicáta re

mus, sentiámus auxiliúm. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CAJETANUS nóbili Thienæa gente Vicéntiæ ortus, statim a matre Deíparæ Vírgini oblátus est. Mira a téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, adeo ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúsque láuream Patávii adeptus, Romam profectus est; ubi inter Prælátos a Júlio secúndo collocátus, et sacerdotio initiátus, tanto divíni amoris aestu succénsus est, ut relicta Aula se totum Deo mancipáverit. Nosocomiis próprio ære fundátis, étiam morbo pestilénti laborántibus, suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídua cura incumbébat, dictus proptérea Venátor animárum.

¶. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tu távit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

COLLAPSAM Ecclesiasticórum disciplínam ad formam Apostólicæ vitæ instauráre desiderans, Ordinem Clericórum Regulárium instituit, qui, abdicáta rerum ómnium terrená-

rum sollicitúdine, nec réditus possidérent, nec vitæ subsidia a fidélibus péterent, sed solis elcemósynis sponte oblátis viverent. Itaque approbánte Clemente séptimo, ad Aram máximam Basilicæ Vaticanæ una cum Joánne Petro Caráfa Episcopo Theatino, qui póstea Paulus quartus Póntifex máximus fuit, et állis duóbus eximie pietátis viris, vota solémnia emisit. In Urbis direptione a militibus crudelissime vexátus, ut pecúniám próderet, quam dudum in cœlestes thesauros manus páuperum deportáverant, vérbera, torménta, et cárceres invícta patiéntia sustínuit. In suscépto vitæ institúto constantissime perseverávit, soli Divínæ Providéntiæ inhærens, quam sibi numquam defuisse, aliquándo miracula comprobárunť.

¶. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

DIVINI cultus stúdiúm, nitórem Domus Dei, sacrórum rítuum observántiam, et sanctíssimæ Eucharistiæ frequentiórem usum máxime promovit. Hæresum monstra et látibras non semel detéxit, ac profligávit. Oratióne ad octo passim horas júgibus lácrymis protrahébat: sæpe in éxtasim raptus, ac prophetiæ dono il-

lústris. Romæ nocte natalitia, ad Præsépe Dómini, infántem Jesum accipere méruit a Deipara in ulnas suas. Corpus integras noctes intérdum verberationibus affligébat; nec unquam addúci pótuit, ut vitæ asperitátem emolliret; testátus in cinere et cilicio velle se mori. Dénique ex ánimi dolóre concépto morbo, quod offéndi plebis seditióne Deum videret, coelésti visióne recreátus, Neápoli migrávit in cœlum; ibique corpus ejus in Ecclesiá sancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis miráculis in vita et post mortem gloriósum, Clemens décimus Póntifex máximus Sanctórum número adscrípsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 6. o

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duóbus dómimis servíre. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 2. de Sermone Domini in
monte, Cap. 14.

NEMO potest duóbus dómimis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, et álterum diligit: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt:

nam, qui sint duo dómni, deinceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servire et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divitiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen: nam lucrum Púnice mámmón dicitur. Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómno dicitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum diligit, id est Deum: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciosum dómnum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditáte implicátus súbditur diabolo, et non eum diligit. Quis enim est, qui diligit diabolum? sed tamen patitur.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. †. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

LECTIO VIII.

IDEO, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem animæ vestræ quid edátis, neque corporei vestro quid induátis: ne forté, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicéctur, et ad ipsa conquirénda, nostra

detorq
quid q
rámur
lere ab
strum
tius, q
tendán
videán
superfl
quæ co
ñ. S
cti, et
nibus
hominí
minum
tátur
ergo,
Dómin
Et vos

Pro
Martyr

DONA
Jes
ctis,
cum Hi
se cont
Episcop
a Quad
liáni pe
la vene
bus illi
lus com
óculis
stibus
ániman
et ipse
cússus
Christi
honorif
Te De

Ad B

detorqueatur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur : id est, ut, cum consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus; et ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

ñ. Sint lumbi vestri præincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ý. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Donato Episcopo et Martyre.

LECTIO IX.

DONATUS, parentibus propter Jesu Christi fidem interfecit, Arrétium in Etruriam cum Hilarino monacho ex fuga se contulit : cujus etiam urbis Episcopus creatus est. Ubi cum a Quadratiáno præfecto in Juliani persecutione uterque idola venerari juberetur, negantibus illis, se tam nefarium scelus commissuros, Hilarinus in oculis Quadratiáni tamdiu fistibus cæsus est, dum efflaret animam : Donatus vehementer et ipse cruciatus, gladio percussus est. Quorum corpora a Christianis prope eam urbem honorifice sepulta sunt.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

Ad Bened. Ant. t. 6. Nolite

solliciti esse, dicentes : Quid manducabimus, aut quid bibemus ? Scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit.

Et fit Commem. S. Donati Episcopi et Martyris.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

ý. Justus ut palma florébit.

ñ. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio, Deus tuorum, p. 530.

AD II VESPERAS.

Fit Commemoratio sequentis Festi.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Quæritæ primum regnum Dei, et justitiam ejus, et hæc omnia adjiciuntur vobis.

Oratio, Deus qui, p. 530.

DIE VIII AUGUSTI.

IN FESTO

SS. CYRIACI,

LARGI ET SMARAGDI,

MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, p. xxxv, præter sequentia.

Ant. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ý. Lætamini in Domino, et exultate justi. ñ. Et gloriamini omnes recti corde.

ORATIO.

DEUS, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Cyriaci, Largi, et Smaragdi so-

lemnitate lætificas : concede propitius ; ut quorum natalitia colimus, virtutem quoque passionis imitemur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CYRIACUS Diáconus, cum Sinio, Largo, et Smarágo, diútius inclúsus in cárcere, multa édidit mirácula, in quibus Arthémiam Diocletiani filiam préceibus a démone liberávit : missúsque ad Sáporem Persárum regem, Jóbiám étiam ejus filiam a nefário spirítu erípuit. Rege vero ejus patre cum quadringéntis ac triginta áliis baptizátis Romam rédiit : ubi Maximiani Imperatóris jussu comprehénsus, caténis vinctus ante rhedam suam tráhitur : et post dies quátuor e cárcere edúctus, picé liquáta perfúsus, et in catásta exténsus, demum cum Largo et Smarágo, aliisque viginti secúri percússus est, via Salária, ad hortos Sallustianos. Quorum córpora in eádem via decimoséptimo Kaléndas Aprílis sepúlta a Joánne Presbytero, póstea sexto Idus Augústi a Marcélló Pontífice et Lucina nóbili fémina lineis velis involúta, et pretiósís unguéntis condíta, in ipsíus Lucinæ prædium via Ostiensi, séptimo ab urbe lápide transláta sunt.

ñ. Sancti tui Dómine mirá-bile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveni-réntur illési in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impedi-ménto. †. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundaverunt. Terra appáruit.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 1. de Mart. tom. 3.

LECTIO V.

NEMO est qui nésciat, Márty-rum glórias ad hoc divino consílio a Dei pópulis frequen-tári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exém-pla, favénte Christo, monstrén-tur : ut dum hæc ita celebrá-ri perspicimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalitia táliter celebrántur in terris : quo pos-símus étiam ipsi tálibus pro-vocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide : ut Christo præstánte, dímicare et víncere hostem póssimus : ut parta victória, cum iisdem san-ctis in regnis cæléstibus trium-phémus.

ñ. Vérbera carnificum non timuérunť sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini. †. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hærédes.

LECTIO VI.

QUIS est enim, qui eórum vo-lens mérito copulári ; nisi

prius
neat, s
virtuté
riam p
aut in
Qui eta
possit
dignitá
tibus d
enim ch
desider
rium p
rio cum
retribu

ñ. Ta

IN

Lecti

se

LEC

IN illo

I discip

mundur

te Evan

Et reliq

Hom

Hom

Hom

POTEST

mine

designár

fúerat :

abiéritis

Prædicát

scilicet p

lórum re

nobis in

hanc illa

testimón

set. Sed c

dicándun

áliud in

na sémir

prius constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis; eorum gloriam paribus vite lineamentis aut inveniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit: tamen muneri tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum prebeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium prebeat, aut sine martyrio cum sanctis premia divina retribuat.

¶ Tamquam aurum, p. xlj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 16. c

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Euntes in mundum universum, predicatote Evangelium omni creaturae. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homil. 29. in Evang. post initium.

POTEST omnis creaturae nomine omnis natio gentium designari. Ante etenim dictum fuerat: In viam gentium ne abieritis; nunc autem dicitur: Predicatio omni creaturae: ut scilicet prius a Judaea Apostolorum repulsa predicatio tunc nobis in adiutorium fieret, cum hanc illa ad damnationis sue testimonium superba repulisset. Sed cum discipulos ad predicandum Veritas mittit, quid aliud in mundo facit, nisi grana seminis spargit? Et pauca

grana mittit in semine, ut multarum messium fruges recipiat ex nostra fide.

¶ Propter testamentum Domini, et leges paternas sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. ¶ Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

LECTIO VIII.

NEQUE etenim in universo mundo tanta fidelium messis exurgeret, si de manu Domini super rationalem terram illa electa grana predicantium non venissent. Sequitur: Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat: Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quae in hoc quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant.

¶ Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercédem laboris ego reddam vobis. ¶ Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

LECTIO IX.

SIGNA autem eos qui credituri sunt, haec sequentur: In nomine meo daemónia eji-

cient, linguis loquuntur novis, serpentes tollent; et si mortiferum quid biberint, non eis nocébit; super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, minime créditois? Sed hæc necesária in exórdio Ecclesiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésce-ret multitúdo credéntium, miráculis fuérat nutriénda. Quia et nos cum arbústa plantá-mus, tándiu eis aquam infún-dimus, quóusque ea in terra jam coaluisse videámus: et si semel radicem fixerint, irrigá-tió cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguae in si-gnum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD II VESPERAS.

Fit Commemor. S. Romani Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mor-tem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat su-pra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coroná-sti eum Dómine. ñ. Et consti-tuisti eum super ópera má-nuum tuárum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípo-tens Deus: ut intercedénte beáto Románo mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in córpore; et a pravis cogitatióibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

DIE IX AUGUSTI.

IN VIGILIA

S. LAURENTII, MART.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Si quis vult post me venire, *de Communi unius Mar-tyris, secundo loco*, p. xxxij.

Responsoria de Feria occurr.

Et dicuntur Preces feriales, p. 57.

ORATIO.

ADESTO Dómine supplicatió-nibus nostris: et interces-sióne beáti Lauréntii Mártiris tui, cujus prævenimus festivi-tátem; perpétuam nobis mise-ricórdiam benignus impénde. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Ro-mani Martyris.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætér-nam custódit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit. ñ. Sicut cedrus Líbani multi-plicábitur.

Oratio, Præsta quæsumus, *ut supra.*

DIE X AUGUSTI.

IN FESTO

S. LAURENTII, MART.

Dupleo II Classis.

AD VESPERAS.

Ant. Lauréntius ingræssus est, *cum reliquis de Laudibus*, p. 542.

Psalm. Dixit Dóminus, *cum reliq. de Dominica*, p. 121, *et loco ultimi*, *Psalm.* Laudate Dó-minum, omnes Gentes, p. 125.

CAPITULUM. 2 Cor. 9. b

FRATRES, Qui parce séminat, parce et metet: et qui sé-

minat i
benedict

Hymn
litum, u
Martyri

ÿ. Gló
sti eum
tuisti e
num tu

Ad M
vita La
operátus
crucis o
thesáuro
péribus.

DA no
pote
strórum
qui beá
tormento
superáre

Ant
Invita
Christi n
nátus in
rémus D
Psalm

p. 2.

Hymn
litum, u
IN

Ant. t.
sine filio
sancte si

Psalm
quis de
tyris, p.

Ant. t.
quere pa
sáuros tu
tradidisti

Ant. t.

minat in benedictionibus, de benedictionibus et metet.

Hymnus, Deus tuorum militum, ut in Communi unius Martyris, p. xx.

ŷ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ñ. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus omnipotens Deus, vitiórum nostrórum flammam extinguere : qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Beátus Lauréntius Christi martyr triúmphant coronátus in cœlis : * Veníte adorémus Dóminum.

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

Hymnus, Deus tuorum militum, ut in Communi, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. f. Quo progréderis* sine filio pater? quo sacérdos sancte sine ministro próperas?

Psalm. Beátus vir, cum reliquis de Communi unius Martyris, p. xxj.

Ant. t. 8. Noli me derelinquere pater * sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidisti mihi.

Ant. t. 8. Non ego te désero

fili * neque derelinquo : sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

ŷ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ñ. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo : quóniam adjutor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueo linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjutor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdederunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum aestuátus : de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iniquo, et a lingua injústa.

ñ. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est : qui per signum crucis cæcos illuminávit : * Et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus. ŷ. Dispérsit, dedit paupéribus ; justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et thesáuros.

LECTIO II.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et

vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et liberas eos de má nibus Géntium. Exaltásti super terram habitatió nem meam, et pro morte defluente deprecátus sum.

ñ. Puer meus noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus : * Si transieris per ighem, flamma non nocébit tibi, et odor ignis non erit in te. ý. Liberábo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fortium. Si transieris.

LECTIO III.

INVOCAVI Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatió nis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et col laudábo illud in confessi óne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditión e, et eripuísti me de témpore iniquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

ñ. Strinxéruntcórporis membra pósita super craticulam : ministrántibus prunas insúltat Levíta Christi : * Beáte Laurénti, marty: Christi, intercéde pro nobis. ý. Mea nox obscérum non habet, sed ómnia in

luce claréscunt. Beáte. Glória Patri. Beáte.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Beátus Lauréntius * orábat, dicens : Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo.

Psalm. Cum invocárem, cum reliquis de Communi, p. xxiv.

Ant. t. 7 r. Dixit Románus * ad beátum Lauréntium : Video ante te júvenem pulchérri mum, festína me baptizáre.

Ant. t. 8. Beátus Lauréntius * dixit : Mea nox obscérum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

ý. Posuísti Dómine super caput ejus. ñ. Corónam de lápide pretiósó.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

*In natali S. Laurentii,
post initium.*

CUM furor Gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sæviret, ac præcipue eos qui órdis erant sacerdotális impéteret; in Levítam Lauréntium, qui non solum ministério Sacramentórum, sed étiam dispensati óne Ecclesiásticæ substántiæ præminébat, impius persecútor efférbuit, dúplicem sibi prædam de unius viri comprehensi óne promittens : quem si fecisset sacre pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religi ónis exórtem. Armátur itaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, et veritátis inimicus: avaritia, ut rápiat aurum; im-

pietate
Póstula
crárii
cas, qu
bat, in
simus,
ret, o
mos sa
tulit g
atque v
diderat
intégri
sáctiu
ste.

ñ. Q
lio pat
sine di
numqu
ficium
ý. Quid
paterni
géner
rire ut
strum e
Domini
tiónem.

PREMI
tus,
quæ ta
instituí
ptiónem
gréditur
denarió
risset :
quo sac
fèrret.
Laurént
mam ill
titúdine
supplici
nil óbt
succédu

e. Glória

NO.

Laurén-
: Dómine
Deo, mi-
o.rem, cum
, p. xxiv.
ománus *
m : Video
ulchérrit-
tizáre.Laurén-
ox obscu-
ómnia insuper ca-
de lápide

s Papæ.

rentii,

.
n potestá-
a quæque
viret, ac
linis erant
et; in Le-
qui non
Sacramen-
pensatióne
tiæ præ-
persecútor
sibi præ-
prehén-
uem si fe-
e traditó-
ræ religi-
tur itaque
pectiniæ
inimicus:
urum; im-

pietate, ut auferat Christum. Postulat sibi ab immaculato sacrarii præsule opes Ecclesiasticas, quibus avidissimus inhiabat, infèrri. Cui Levita castissimus, ubi eas repõsitas haberet, ostèdèns, numerosissimos sanctòrum pàuperum obtulit greges, in quorum victu atque vestitu inamissibiles condiderat facultates : quæ tanto intègrius erant salvæ, quanto sanctius probabàntur expensæ.

¶ Quo progrèderis sine filio pater? Quo Sacerdos sancte sine diácono próperas? * Tu numquam sine ministro sacrificium offerre consuèveras. ¶ Quid ergo in me displicuit paternitati tuæ? numquid degenerem me probásti? experire utrum idóneum ministrum elégeris, cui commisisti Domínici sanguinis dispensatióne. Tu numquam.

LECTIO V.

¶ **F**REMIT ergo prædo frustratus, et in ódium religiõnis, quæ talem divitiarum usum instituisset, ardèscens, direptionem thesauri potiõris aggrèditur, apud quem nullam denariõrum substantiam reperisset : ut illud depõsitum, quo sacrátius erat dives, auferret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, et solidissimam illam Levítici ánimi fortitudinem diris parat urgere suppliciiis : quorum ubi prima nil obtinent, vehementiõra succédunt. Láceros artus, et

multa vérberum sectiõne conscissos subjècto præcipit igne torreri : ut per cratem feream, quæ jam de fervóre continuo vim in se haberet urèndi, conversòrum alterná mutatiõne membròrum, fieret cruciátus vehemèntior, et pœna productior.

¶ Noli me derelinquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expèndi : * Non ego te desero filii, neque derelinquo : sed majóra tibi debèntur pro fide Christi certámina. ¶ Nos quasi senes leviõris pugnae cursum recipimus, te autem quasi júvenem manet gloriõsior de tyránno triúmphus : post triduum me sequeris Sacerdotem Levita. Non ego.

LECTIO VI.

¶ **N**IHIL obtines, nihil próficias sæva crudélitas. Subtráhitur tormèntis tuis matéria mortális, et Lauréntio in cœlos abeunte, tu deficis flammis tuis. Superári charitas Christi flamma non pótuit : et ségnior fuit ignis qui foris ussit, quam qui intus accéndit. Sævisti persecútor in Mártyrem : sævisti et auxisti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victõris glóriam ingènium tuum réperit, quando in honórem transierunt triúmphi étiam instrumenta supplicii? Gaudeámus igitur dilectíssimi gáudio spiritali, et de felicíssimo ínclýti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in sanctis suis, in

quibus nobis et præsidium constituit, et exemplum : atque ita per univèrsam mundum clarificavit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occasum, Leviticórum lúminum coruscante fulgóre, quam clarificata est Jerosólýma Stéphano, tam illústris fieret Roma Lauréntio.

¶. Beátus Lauréntius clamavit, et dixit : Deum meum colo, illi soli sérvio, * Et ideo non timeo torménta tua. ¶. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et ideo. Glória Patri. Et ideo.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Strinxérunt * córporis membra pósita super craticulam : subjiciéntibus prunas insúltat Levita Christi.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui loquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolium in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvèbitur in ætérnum,

Ant. Strinxérunt córporis membra pósita super craticulam : subjiciéntibus prunas insúltat Levita Christi.

Ant. t. 8. Igne me * examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

PSALMUS 16.

EXAUDI Dómine justítiam meam : * inténde deprecaciónem meam.

Aúribus pércipe oraciónem meam : * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gréssus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus, * inclína aurem tuam mihi, et exaúdi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimici mei ánimam meam

circum
conclu
cútum

Proj
cumde
statuén
ram.

Susc
rátus a
cátulus
ditis.

Exú
eum,
éripe á
frámea
nus tua

Dómi
vide eo
abscón
venter

Satur
miséru
lis suis.

Ego a
rêbo co
bor cum

Ant. i
nonesti

Ant. i
te Dómi
assátus

Psalm
tua, ut

¶. Ma
salutári
magnum
per eum

Lécti

secu

LECT

In illo

discip
amen di

A

circumdedérunt, adipem suum
conclusérunt : * os eórum lo-
cútum est superbiám.

Projicientes me, nunc cir-
cumdedérunt me : * oculos suos
statuerunt declinare in ter-
ram.

Susciperunt me sicut leo pa-
ratus ad prædam : * et sicut
cátulus leónis hábitans in ab-
ditis.

Exúrge Dómine, præveni
eum, et suppláta eum : *
éripe ánimam meám ab impio,
frámeam tuam ab inimicis ma-
nus tuæ.

Dómine a paucis de terra dí-
vide eos in víta eórum : * de
absconditis tuis adimplétus est
venter eórum.

Saturáti sunt filiis : * et di-
misérunt reliquias suas párvu-
lis suis.

Ego autem in justitia appa-
rébo conspéctui tuo : * satiá-
bor cum apparúerit glória tua.

Ant. Igne me examinásti, et
non est invénta in me iniquitas.

Ant. t. 7. r Interrogátus *
te Dóminum conféssus sum,
assátus grátias ago.

Psal. Dómine in virtúte
tua, *ut in Comuni*, p. xxvij.

ÿ. Magna est glória ejus in
salutári tuo. ñ. Glóriam et
magnum decórem impónes su-
per eum.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 12. d*

In illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Amen,
amen dico vobis, nisi granum

Æstiva.

fruménti cadens in terram,
mórtuum fuerit, ipsum solum
manet. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

Tract. 61. in Joánnem,
sub médium.

IPSE Dóminus Jesus erat gra-
num mortificándum, et mul-
tiplicándum : mortificándum
infidelitáte Judæórum, multi-
plicándum fide populórum.
Jam vero exhórtans ad passió-
nis suæ sectánda vestigia, Qui
amat, inquit, ánimam suam,
perdet eam. Quod duóbus mo-
dis intélligi potest. Qui amat,
perdet : id est, si amas, per-
des. Si cupis vitam tenére in
Christo, noli mortem timére
pro Christo. Item álio modo :
Qui amat ánimam suam, per-
det eam : noli amáre, ne per-
das : noli amáre in hac vita,
ne perdas in æténa vita.

ñ. In craticula te Deum non
negávi, * Et ad ignem appli-
cátus te Dóminum Jesum Chri-
stum conféssus sum. ÿ. Pro-
básti Dómine cor meum, et
visitásti nocte. Et.

LECTIO VIII.

HOC autem, quod postérius
dixi, magis habére vidé-
tur Evangélicus sensus. Séqui-
tur enim : Et qui odit ánimam
suam in hoc mundo, in vitam
ætérnam custódit eam. Ergo,
quod supra dictum est, qui
amat (subintelligitur ; in hoc
mundo) ipse útique perdet :
qui autem odit (útique in hoc
mundo) in vitam ætérnam ipse

custódit eam. Magna et mirasenténtia, quemádmódum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti : si bene óderis, tunc amásti. Felices, qui odérunt custodiéndó, ne perdant amándó.

ñ. O Hippólyte, si credideris in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdó, et vitam ætérnam promitto. ý. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit : Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesáuros. Glória Patri. Et.

LECTIO IX.

SED vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis interimere, sic intelligéndó, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi hómines, et in seípsum crudelióres et sceleratióres homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit : imo étiam diabólo præcipitium suggerénti respóndit, Redi retro sátanas : scriptum est, Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificáturus erat Deum : Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas : cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álío debére occidi, qui vestigia séquitur Christi.

Te Deum laudámus, 7. 15.

AD LAUDES
ET PER HQRAS.

Ant. t. 1. Lauréntius ingressus est * Martyr, et conféssus est nomen Dómini Jesu Christi.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 8. Lauréntius * bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávít.

Ant. t. 3. Adhæsít ánima mea * post te, quia caro mea igne cremáta est pro te Deus meus.

Ant. t. 7. f. Misit Dóminus * Angelum suum, et liberávít me de médio ignis, et non sum æstuátus.

Ant. t. 8. Beátus Lauréntius * orábat dicens : Grátias tibi ago Dómine, quia jánuas tuas ingredi mérui.

CAPITULUM. 2. *Cor. 9. b*

FRATRES, Qui parce séminat, parce et metet : et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet.

Hymnus, Invicte Martyr, ut in *Communi.* p. xxx.

ý. Dispérsit, dedit paupéribus. ñ. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Bened. Ant. t. 1. r In craticula te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum : probásti cor meum, et visitásti nocte : igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum no-

strórum
qui h
torme
super

Ant.
Cap
parce.

ñ.
Coron
et ho
eum
tuárur
tri. GL
ý. P
putaju
pretiós

Ant.
Cap

UNUS
vit
tristitia
hilarer
Deus.

ñ. U
Super
ý. Cor
Super.
ý. M
salutár
gnum
eum.

Ant.
Cap

PPOTEN
nem
cere in
semper
habénte
opus h
est : Dis

strorum flammam extingueret : qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Laurentius.

Capitulum, Fratres, Qui parce, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Glória et honore, * Coronasti eum Domine. Glória et honore. *ÿ.* Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Glória Patri. Glória.

ÿ. Posuisti Domine super caput ejus. *ñ.* Coronam de lapide pretioso.

AD SEXTAM.

Ant. Adhæsit anima mea.

CAPITULUM. 2. Cor. 9. b

UNUSQUISQUE prout destinavit in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate : hilarem enim datorem diligit Deus.

ñ. br. Posuisti Domine, * Super caput ejus. Posuisti. *ÿ.* Coronam de lapide pretioso. Super. Glória Patri. Posuisti.

ÿ. Magna est glória ejus in salutari tuo. *ñ.* Gloriam et magnum decorem impones super eum.

AD NONAM.

Ant. Beatus Laurentius.

CAPITULUM. 2. Cor. 9. c

POTENS est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis : ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, sicut scriptum est : Dispersionem dedit pauperi-

bus : justitia ejus manet in sæculum sæculi.

ñ. br. Magna est glória ejus, * In salutari tuo. Magna. *ÿ.* Gloriam et magnum decorem impones super eum. In salutari. Glória Patri. Magna.

ÿ. Justus ut palma florebit. *ñ.* Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

AD II VESPERAS.

Ant. Laurentius, cum reliquis de Laudibus, p. 542.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 121, et loco ultimi, *Psalm.* Credidi, p. 125.

Capitulum, Fratres, Qui parce, ut supra, ad Laudes.

Hymnus, Deus tuorum militum, ut in Communi, p. xx.

ÿ. Levita Laurentius bonum opus operatus est. *ñ.* Qui per signum crucis cæcos illuminavit.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Beatus Laurentius dum in craticula superpositus ureretur, ad impiissimum tyrannum dixit : Assatum est jam, versa, et manduca : nam facultates Ecclesiæ, quas requiris, in cælestes thesauros manus pauperum deportaverunt.

Oratio, Da nobis, ut supra.

Deinde fit Commemoratio SS. Tiburtii et Susannæ Mart.

Ant. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ŷ, Lætámíni in Dómino, et exultáte justí. ñ. Et gloriámíni omnes recti corde.

ORATIO.

SANCTORUM Mártyrum tuórum Tibúrtii et Susánnæ uos Dómine sóveant continuáta præsidia : quia non désinis propítius intuéri; quos talibus auxiliis concesseris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XI AUGUSTI.

SECUNDA DIE INFRA OCTAVAM
S. LAURENTII.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermone 30. de Sanctis.

BEATISSIMI Lauréntii mártiris, cujus natálem hodie celebrámus, passiónem nosse vos credo : et quanta in persecutióne pertúlerit, dilectiõem vestram scire posse non dúbíto. Tanta enim ejus mártirii glória éxtitit, ut passióne sua mundum illumináverit univérsum. Illuminávit mundum plane Lauréntius eo lumine, quo ipse accénsus est, et flammis, quas ipse pertulit, ómnium Christianórum corda calefécit.

ñ. Quo progréderis sine filio pater? Quo Sacérdos sancte sine diácono próperas? * Tu numquam sine ministro sacrificium offérre consuéveras. ŷ. Quid ergo in me displicuit

paternitáti tuæ? numquid dégenerem me probásti? experire utrum idóncum místrum elégeris, cui commisisti Dómini sánguinis dispensatióem. Tu numquam.

LECTIO V.

QUIS nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut ætérnum gehénnæ non patiátur incendiū? Beáti ígitur Lauréntii exémplo provócámur ad mártýrium, et accéndimur ad fidem, incaléscimus ad devotiõem : et si in nobis persecutóris flamma deest, fidei tamen flamma non deest. Non ardémus quidem corpore pro Christo, sed ardémus afféctu. Non súbjicit mihi persecutor ignem, sed súbjicit mihi desidérium Salvatóris.

ñ. Noli me derelinquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero fili, neque derelinquo : sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. ŷ. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósius de tyránno triúmphus : post triduum me sequéris Sacérdótem Levíta. Non ego.

LECTIO VI.

ESSE autem Salvatóris ignem, légitimus in Evangélio, dicénte eódem Dómino : Nescítis quia veni ignem mittere in terram ; et quid volo, nisi ut accendátur? Quo igne succénsi illi duo discípuli dixerunt : Nónne cor nostrum ardens

erat in
in via
pturas
Lauré
rum r
dum
persec
tit.

ñ. P
vit, et
illi so
timeo
nox ob
omnia
ideo. C

II

Lec

su

LEC

IN illo
disci
dico v
ménti
tuum f
net. Et
De Ho

Ex T

CUM
ner
ponátu
contra
hac vita
duórum
rum el
tem per
diléc
vivere.
do áni
ætérna
quis m
quátur.
tur, ni

erat in nobis, dum loqueretur in via, et aperiret nobis Scripturas? Hoc igitur igne beatus Laurentius accensus flammarum non sentit incendium: et dum Christi ardet desiderio, persecutoris poenam non sentit.

ñ. Beatus Laurentius clamavit, et dixit: Deum meum colo, illi soli servo, * Et ideo non timeo tormenta tua. ý. Mea nox obscurum non habet, sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. Glória Patri. Et ideo.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 12. d

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex Tract. 51. in Joannem.

CUM ergo causae articulus vernerit, ut haec conditio proponatur, aut faciendum esse contra Dei praecipuum, aut ex hac vita emigrandum: quorum duorum homo si cogatur alterum eligere, comminante mortem persecutore, ibi eligat Deo dilecto emori, quam offenso vivere. Ibi oderit in hoc mundo animam suam, ut in vitam aeternam custodiat eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur. Quid est, Me sequatur, nisi, Me imitetur? Chri-

stus enim pro nobis passus est, ait Apostolus Petrus, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia ejus.

ñ. In craticula te Deum non negavi, * Et ad ignem applicatus, te Dominum Jesum Christum confessus sum. ý. Probasti Domine cor meum, et visitasti nocte. Et ad.

LECTIO VIII.

ECCE quod dictum est: Si quis mihi ministrat, me sequatur. Quo fructu? qua mercede? quo praemio? Et ubi sum inquit, ego, illic et minister meus erit. Gratis amatur, ut operis, quo ministratur illi, pretium sit, esse cum illo. Ubi enim bene erit sine illo, aut quando esse male poterit cum illo? Audi evidentius: Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Quo honore, nisi ut sit cum Filio ejus? Quod enim superius ait: Ubi ego sum illic et minister meus erit: hoc intelligitur exposuisse, cum dicit: Honorificabit eum Pater meus. Nam quem majorem honorem accipere poterit adoptatus, quam ut sit ubi est unicus, non aequalis factus divinitati, sed consociatus aeternitati?

ñ. O Hippolyte, si crederis in Dominum Jesum Christum, * Et thesauros tibi ostendo, et vitam aeternam promitto. ý. Beatus Laurentius Hippolyto dixit: Si credis in Dominum Jesum Christum. Et thesauros. Glória Patri. Et.

*Pro SS. Martyribus
Tiburtio et Susanna.*

LECTIO IX.

TIBURTIUS Chromatii Præfeti Urbis filius, sancti Sebastiani ópera Christianus, cum ob eam causam ad Fabianum júdicem adductus esset, multa apud illum de Christi fide prædicaret; exandescens iudex pavimentum candentibus carbonibus sterni iubet: Mox, Tiburti, inquit, vel diis nostris sacrifices oportet, vel per istos carbones nudis pedibus tibi incedendum est. At ille crucis signo se muniens, fidenterque ambulans in pruna: Disce, inquit, ex hoc solum esse Deum, quem Christiani colunt: prunæ enim mihi flores videntur. Quod cum magicis artibus tribueretur, extra Urbem ductus Tiburtius, ac via Lavicana tertio ab Urbe lapide gladio percussus, ibi a Christianis sepelitur. Quo die Susanna virgo nobilissima, quod Galerii Maximiani, filii Diocletiani Imperatoris, conjugium recusaret, ut quæ virginitatem Deo voverat; post multa tormentorum genera, quibus varie tentatum est sanctum virginis propositum, domi suæ jussu Imperatoris gladio percussa, ad duplex virginitatis et martyrii præmium migravit in cælum.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

*Fit Commem. SS. Tiburtii
et Susannæ Mart.*

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

ÿ. Exultabunt sancti in gloria. ñ. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio, Sanctorum Martyrum, ut supra, p. 544.

*Vesperæ de S. Clara cum
Commem. Octavæ S. Laurentii.*

DIE XII AUGUSTI.

IN FESTO

S. CLARÆ, VIRGINIS.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, p. lxxxiv, præter sequentia.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ Claræ Virginis tuæ festivitate gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dóminum.

*Et fit Commemor. Octavæ
S. Laurentii.*

Ant. Beátus Lauréntius dum in craticula superpositus uretetur, ad impiíssimum tyrannum dixit: Assatum est jam, versa, et manduca: nam facultates Ecclésiæ, quas requiris, in cælestes thesauros manus páuperum deportaverunt.

ÿ. Levita Lauréntius bonum opus operatus est. ñ. Qui per signum crucis cæcos illuminavit.

Oratio, Da nobis, p. 542.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CLARA, nóbilis virgo, Assísii nata in Umbria, sanctum Franciscum concívem suum imitáta, cuncta sua bona in cleemósynas et páuperum subsidia distribuit, et convértit. De sæculi strépitu fugiens, in campéstrem declinávit Ecclé- siam, ibíque ab eódem beáto Francisco recépta tonsúra, con- sanguineis ipsam redúcere con- nántibus fórtiter réstitit. Et dénique ad Ecclé siam sancti Damiáni fuit per eúndem ad- dúcta, ubi ei Dóminus plures sócias aggregávit, et sic ipsa sacrárum sorórum collégium instituit, quarum régimen ní- mia sancti Francisci devicta importunitate recépit. Suum monastérium sollicitè, ac pru- dénter in timóre Dómini, ac plena Ordinis observántia an- nis quadraginta duóbus mira- bilitè gubernávit : ejus enim vita erat áliis eruditio et do- ctrína, unde ceteræ vivéndi régulam didicérunt.

ñ. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter dex- tera tua. ⁊. Spécie tua, et pul- chritúdi- ne tua inténde, pró- spere procéde, et regna. Et.

LECTIO V.

UT carne depréssa, spiritu convalésceret, nudam hu- mum, et intérdum sarménta pro lecto habébat, et pro pul- vinári sub cápite durum li- gnum. Una túnica cum mán-

télló de vili et hispido panno utebátur, áspero cilicio non- númquam adhibito juxta car- nem. Tanta se frænábat absti- néntia, ut longo témpore tri- bus in hebdómada diébus ni- hil pénitus pro sui córporis aliménto gustáverit : réliquis autem diébus tali se cibórum parvitáte restringens, ut áliæ, quómodo subsistere póterat, miraréntur. Binas quotánnis (án-tequam ægrotáret) Quadra- gésimas solo pane et aqua re- fécta jejunábat. Vigiliis insu- per et oratióibus assidue dé- dita, in his præcipue dies no- ctésque expendébat. Diútinis perpléxa languóribus, cum ad exercitium corporále non pos- set súrgere per se ipsam, so- rórúm suffrágio levabátur, et fulciméntis ad tergum appósi- tis, laborábat própriis máni- bus, ne in suis étiam esset in- firmitátibus otíosa. Amátrix præcipua paupertátis, ab ea pro nulla umquam necessitáte discéssit; et possessionés pro sorórum sustentatióne a Gre- gório nono oblátas constantís- sime recusávit.

ñ. Dilexisti justítiam, et odi- sti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. ⁊. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí- tiam. Proptérea.

LECTIO VI.

MULTIS et váriis miráculis virtus suæ sanctitátis efful- sit, Cuidam de soróribus sui monastérii loquéliam restituit

expeditam: Alteri aurem surdam aperuit. Laborantem febre, tuméntem hydrópsi, plagátam fistula, aliásque aliis opprèssas languóribus liberávit. Fratrem de Ordine Minórum ab insánia passióne sanávit. Cum óleum in monastério totaliter defecisset; Clara accépit úrceum atque lavit, et invéntus est óleo, beneficio divínæ largitátis, implétus. Unius panis medietátem ádeo multiplicávit, ut soróribus quinquaginta suffécerit. Sarcénis Assisium obsidéntibus, et Claræ monastérium invádere conántibus, ægra se ad portam affèrri vóluit, unáque vas, in quo sanctíssimum Eucharistiæ Sacraméntum erat inclúsum, ibique orávit: Ne tradas Dómine béstiis ánimas confiténtes tibi; et custódi fámulas tuas, quas pretiósó sanguine redemisti. In cujus oratióne ea vox audita est: Ego vos semper custódiám. Sarcéni autem partim se fugæ mandavérunt, partim, qui murum ascénderant, capti óculis præcipites cecidérunt. Ipsa dénique virgo, cum in extrémis ágeret, a cándido beatárum Virginum cœtu (inter quas una eminentior ac fulgidior apparebat) visitáta, ac sacra Eucharistia sumpta, et peccatórum indulgéntia ab Innocéntio quarto ditáta, pridie Idus Augústi ánimam Deo réddidit. Post óbitum vero quamplúrimis miráculis respléndentem

Alexánder quartus inter sanctas Virgines rétulit.

ñ. Afferéntur, p. xciiij.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum cœlórum, de *Communi Virginum*, p. xcv.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio Octavæ S. Laurentii.

Ant. In craticula te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum confessus sum: probásti cor meum, et visitásti nocte: igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas.

ÿ. Dispérsit, dedit paupéribus. ñ. Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus omnipotens Deus, vitiórum nostrórum flammam extinguere: qui beáto Lauréntio tribuisti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

AD II VESPERAS.

Fit Comm. Octavæ S. Laurentii.

Ant. Beatus Lauréntius dum in craticula superpósitus uretúr, ad impiíssimum tyránum dixit: Assátum est jam, versa, et mandúca: nam facultates Ecclésiæ, quas réquiris, in cœlestes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

ÿ. Levita Lauréntius bonum opus operatus est. ñ. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Ora

pra.
Dein
et Cass
Ant.

gnum
psérum
venéru
lavéru
guine

ÿ. L
exultát
ni omni

DA
tyrum
Cassián
tas, et
geat, et

D
QUART

Ex lib
A

Lib.

NON
Lau
dérét X
ad ma
pit non
suam r
verbis
progré
Quo Sa
cono pr
crifici
consué
dispic
rem me
te utru

Oratio, Da nobis, *ut supra.*

Deinde sanctorum Hippolyti et Cassiani Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beatórum mártýrum tuórum Hippólyti et Cassiáni veneránda solémnitas, et devotiónem robis áugeat, etsalútem. Per Dóminum.

DIE XIII AUGUSTI.

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM

S. LAURENTII,

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Episcopi.

LECTIO IV.

Lib. 1. cap. 41. in medio.

NON prætereámus sanctum Lauréntium, qui cum vidéret Xystum Episcopum suum ad martyrium duci, flere cœpit non passiónem illius, sed suam remansiónem. Itaque his verbis appelláre cœpit: Quo progréderis sine filio pater? Quo Sacérdos sancte sine diácono próperas? Numquam sacrificium sine ministro offerre consuéveras. Quid in me ergo displicuit pater? Num degénerem me probásti? Experire certe utrum idóneum ministrum

elégeris. Cui commisisti Domínicí sánguínis dispensatiónem, cui consummandórum consórtium Sacramentórum, huic consórtium tui sánguínis negas?

ñ. Quo progréderis sine filio pater? Quo Sacérdos sancte sine diácono próperas? * Tu numquam sine ministro sacrificium offerre consuéveras. ñ. Quid ergo in me displicuit paternitati tuæ? numquid degénerem me probásti? experire utrum idóneum ministrum elégeris, cui commisisti Domínicí sánguínis dispensatiónem. Tu numquam.

LECTIO V.

Lib. 2. c. 28. post. médium.

Asáuri Ecclésiæ, promísit se demonstratúrum. Sequénti die páuperes duxit. Interrogátus ubi essent thesáuri quos promiserat, osténdit páuperes, dicens: Hi sunt thesáuri Ecclésiæ. Et vere thesáuri, in quibus Christus est, in quibus Christi fides est. Dénique Apóstolus ait: Habémus thesáurum in vasis fictilibus. Quos meliôres thesáuros habet Christus, quam eos in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est: Esurivi, et dedistis mihi manducáre: sitiivi, et dedistis mihi bibere: hospes eram, et collegistis me. Et infra: Quodenim uni horum fecistis, mihi fecistis. Hos thesáuros demonstrávit Lauréntius, et vicít, quod eos nec persecútor pótuit auférre.

ñ. Noli me derelinquere pa-

ter sancte, quia thesauros tuos jam expéndi : * Non ego te deséro fili, neque derelinquo : sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. †. Nos quasi senes levióris pugnae cursum recipimus, te autem quasi júvenem manet gloriósius de tyranno triúmphus : post triduum me sequeris Sacerdótem Levíta. Non ego.

LECTIO VI.

NUMQUID dictum est sancto Lauréntio: Non debuisti erogáre thesauros Ecclesiæ, vasa Sacramentórum véndere? Opus est, ut quis fide sincéra, et perspicáci providéntia munus hoc impleat. Sane si in sua quis derivat emoluménta, crimen est : sin vero pauperibus érogat, captívum redimit, misericórdia est. Nemo enim potest dicere, cur pauper vivit? Nemo potest queri, quia captivi redempti sunt. Nemo potest accusáre, quia templum Dei ædificátum est. Nemo potest indignári, quia humándis fidélium reliquiis spátia laxáta sunt : nemo potest dolére, quia in sepultúris Christianórum, réquies defunctorum est. In his tribus genéribus vasa Ecclesiæ étiam initiáta confringere, confláre, véndere licet.

ñ. Beátus Lauréntius, p. 540.

IN III NOCTURNÓ.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 12. d

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Amen,

amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustíni
Episcopi.

Ex Tract. 51 in Joannem.

MINISTER est Christi usque ad illud opus magnæ charitátis, quod est ánimam suam pro frátribus pónere : hoc est enim et pro Christo pónere : quia et hoc propter sua membra dictúrus est : Cum pro istis fecistis, pro me fecistis. De tali quippe ópere étiam se ministrum fácere et appelláre dignátus est, ubi ait : Sicut Filius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, et ánimam suam pónere pro multis. Hinc est ergo unusquisque mínister Christi, unde est mínister et Christus. Sic ministrántem Christo honorificábit Pater ejus honóre illo magno, ut sit cum Filio ejus, nec unquam deficiat felicitas ejus.

ñ. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum. †. Probásti Dómine cor meum, et visitásti nocte. Et ad.

LECTIO VIII.

CUM ergo auditis, fratres, Dóminum dicéntem : Ubi ego sum, illic et mínister meus erit; nolite tantúmmodo bonos Episcopos et cléricos cogitáre: étiam vos pro módulo vestro ministráte Christo, bene vivéndo, elecmósynas faciéndo,

nomen
bus pe
unusq
lias ho
térnum
se deb
vita a
mónca
rípiat,
tiam,
ita in
cum, e
pále i
strans
sit cur

ñ. C
ris in
stum,
téndo,
míto.
Hippól
Dómin
thesáur
thesáur
Pro SS

HIPPO
sus ré
suæ, d
meret,
Valeria
ductus,
nis pro
libere s
sus est
caeditur
cum ej
venirét
nórum
cum óm
Præféc
Qui dom

nomen doctrinamque ejus quibus potueritis prædicando : ut unusquisque etiam paterfamilias hoc nomine agnoscat paternum affectum suæ familiæ se debere. Pro Christo, et pro vita æterna suos omnes admoneat, doceat, hortetur, corripiat, impendat benevolentiam, exerceat disciplinam : ita in domo sua Ecclesiasticum, et quodammodo Episcopale implébit officium, ministrans Christo, ut in æternum sit cum ipso.

ñ. O Hippolyte, si credideris in Dominum Jesum Christum, * Et thesauros tibi ostendo, et vitam æternam promitto. †. Beatus Laurentius Hippolyto dixit : Si credis in Dominum Jesum Christum. Et thesauros. Glória Patri. Et thesauros.

Pro SS. Martyribus Hippolyto et Cassiano.

LECTIO IX.

HIPPOLYTUS a sancto Laurentio baptizatus, domi suæ, dum Eucharistiam sumeret, comprehensus, et ad Valerianum Imperatorem adductus, ab eo de suæ religionis professione interrogatus, libere se Christianum professus est. Quamobrem fustibus cæditur : quibus in verbèribus cum ejus fides constantior inveniretur, munèribus et honorum promissis tentatur. Quæ cum omnia frustra dicerentur, Præfecto occidendus traditur. Qui domum Hippolyti veniens,

ut ejus facultates publicaret, totam familiam Christianam esse cognoscit : atque iis a Christiana fide frustra deterritis, primum plumbatis cæsa Concordia Hippolyti matrice, quæ ceteros confirmabat, reliquos extra portam Tiburtinam occidi jubet. Hippolytus indomitis equis raptatus per loca tribulis et carduis consita, laacerato corpore spiritu Deo reddidit, unaque cum reliquis a Justino Presbytero ad agrum Veranum sepultus est. Eadem die, ad Forum Syllæ, crudelissimo supplicio affectus est Cassianus martyr, qui vincitis post terga manibus, puerorum, quos erudiebat, ferreis stylis confingendus excarnificandusque traditur. Quorum quanto erat infirmior vis, tanto ejus pœna martyrii gravior, ac diuturnior, palmaque illustrior.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio SS. Hippolyti et Cassiani.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

†. Exultabunt Sancti in gloria. ñ. Laetabuntur in cubilibus suis.

Orat. Da quæsumus, p. 549.

AD VESPERAS.

Fit Commemoratio S. Eusebii Confessoris.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram,

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stulam glóriæ induit eum.

ORATIO.

DEU, qui nos beáti Eusébbii Confessorís tui ánnua solemnitate lætificas : concede propitiús ; ut cujus natalitia cõlimus, per ejus ad te exémp-la gradiámur. Per Dóminum.

DIE XIV AUGUSTI.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM

S. LAURENTII.

IN II NOCTURNO.

Sermo Sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

Homilia 1 de S. Laurentio.

SANCTUM est, fratres, ac Deo plácitum, ut natálem beáti Lauréntii præcipua devotióne venerémur : cujus radiántibus flammis victrix in hunc quoque diem toto orbe Christi corúscat Ecclésiá. Qui cum in sede gloriosíssimi Patriarchæ diaconátus fungerétur officio, puritate innocéntis vitæ, fortissimæque mortis triúmpho, Apostólico se consórtio copulávit. Nec immérito eum Apostolorum súpparem prædicá-mus, cui et cástitas ánimi Levíticum ministérium dedit, et plenitúdo fidei martyrii cón-tulit dignitátem.

ñ. Quo progréderis sine filio pater? Quo Sacerdos sancte sine diácono próperas? * Tu numquam sine ministro sacrificium offérre consuéveras. *ŷ.* Quid ergo in me displicuit paternitati tuæ? numquid de-generem me probásti? expe-

rírre utrum idóneum ministrum elégeris, cui commisisti Domi-nici sánguinis dispensatiónem. Tu numquam.

LECTIO V.

QUEM venerábilis Xystus Ro-mánae urbis Antistes, cum impietátem sæviéntis mundi per torménta superáret, et regnis esset cœléstibus jam vicin-us, viderétque eum patérna de morte tristissimum, ita illum spiritu præsciéntiæ compellásse narrátur : Noli fili mœstus esse : post triduum me sequéris. Unde appáret, charissimi, beátum Lauréntium non de sacerdotis sui victória habuisse tristitiam, sed doluisse, quia non étiam ipse mundum cum suo páriter sacerdoté vincébat. Noli, inquit, fili mœstus esse : post triduum me sequéris. Hoc est, Noli tristis esse, velut apud sæculum derelictus : nam nec te fides vítaque tua tali morte privá-bit.

ñ. Noli me derelinquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi : * Non ego te désero fili, neque derelinquo : sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. *ŷ.* Nos quasi senes levióris pug-næ cursum recipimus, te autem quasi júvenem manet gloriósi-or de tyránno triúmphus : post triduum me sequéris Sa-cerdótem Levita. Non ego.

LECTIO VI.

ERGO ut cómperit ore sacer-dotis et mártiris, se quo-

que c
congru
eclesiá
libera
fúndu
cœlés
consú
sumé
niri
perse
secúte
dedit
mane

ñ. E

Léc

s

LE

IN ill
I disc
dico v
ménti
tuum
net. E

Ho

Homil

TAL

pu

étiam

bébun

surrec

cum i

tis quo

étiam

mum

opórte

nem.

Deus a

est rat

nihilo

nos di

dere S

que omnimodis assumendum, congregatis inopum turbis, Ecclesiasticum censum religiosa liberalitate divisit. Quam profundum spiritalis viri, et quam coeleste consilium, ut et egenis consuleret, et multitudinem consumente quae dederat, inveniri non possit quod raperet persecutor: illam nimirum secutus sententiam: Dispersionem, dedit pauperibus: justitia ejus manet in aeternum.

¶ Beatus Laurentius, p. 540.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 12. d

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 65 in Joan. post med.

TALEM, de resurrectione disputans, rationem Paulus etiam attulit. Quam igitur habebunt excusationem qui resurrectionem non credunt, cum in seminibus et in plantis quotidie hoc videamus, ac etiam in nostro genere? Primum enim corrumpi semen oportet, inde fieri generationem. Omnino autem, cum Deus aliquid facit, nulla opus est ratione. Quomodo nos ex nihilo fecit? Hoc ad Christianos dico, qui se dicunt credere Scripturis.

¶ In craticula te Deum non negavi, * Et ad ignem applicatus, te Dominum Jesum Christum confessus sum. ¶ Probasti Domine cor meum, et visitasti nocte. Et ad.

LECTIO VIII.

EGO autem et aliud dicam ex humanis rationibus. Alii malitiam, alii virtutem sectantur: sed malitiae sectatorum multi feliciter in ultimam pervenerunt senectutem, virtutis autem contra. Quomodo ergo pro meritis unusquisque accipiet? quando? Certe, inquit; sed corpora non resurgunt. Nonne audiunt Paulum dicentem: Oportet autem corruptibile hoc induere incorruptionem? neque animam intelligit, quippe quae non corrumpitur: et resurrectio de mortuo dicitur. Cecidit autem corpus.

¶ O Hippolyte, si crederis in Dominum Jesum Christum, * Et thesauros tibi ostendo, et vitam aeternam promitto. ¶ Beatus Laurentius Hippolyto dixit: Si credis in Dominum Jesum Christum. Et thesauros. Gloria Patri. Et thesauros.

Pro Vigilia Assumptionis.

Bened. Per Evangelica dicta.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO IX. Cap. 11. d

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba,

dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homíllia sancti Augustini
Epíscopi.

Tract. 10 in Joan. post init.

BEATA virgo Maria, quia fecit voluntátem Patris. Hoc in ea magnificávit Dóminus, quia fecit voluntátem Patris, non quia caro génuít carnem. Inténdat charítas vestra. Proptérea cum Dóminus in turba admirábilis viderétur, fáciens signa et prodígia, et osténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixerunt : Felix venter, qui te portávit. Et ille : Imo felices, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud. Hoc est dicere : Et mater mea, quam appellátis felicem, inde felix, quia verbum Dei custódit : non quia in illa Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : sed quia custódit ipsum Verbum Dei, per quod facta est, et quod in illa caro factum est.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

*Fit Commemoratio Vigilæ ;
Antiphona et ŷ. de Feria occurrente, ut in Psalterio.*

ORATIO.

DEUS, qui virginálem aulam beátæ Mariæ, in qua habitátes, eligere dignátus es : da quæsumus ; ut sua nos defensione muníto, jucúndos fácias suæ interéssé festivitáti.

Deinde fit Commem. S. Eusebii Confessoris.

Ant. Euge serve bone et fidélis quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.
ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Eusebii Confessóris tui ánnua solemnitéte lætifícas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

DIE XV AUGUSTI.

IN ASSUMPTIONE B. MARIE VIRGINIS.

AD VESPERAS.

Ant. Assumpta est Maria,
cum reliquis de Laudibus,
p. 559.

*Psalmi, et reliqua hic non
propria, ut in Festis B. M. V.,
p. CXXXVIIJ.*

CAPITULUM. *Eccli. 24.*

IN omnibus réquiem quæsi-
vi, et in hæreditate Dómini
morabor. Tunc præcepit, et
dixit mihi Créator omnium :
et qui creávit me, requiêvit in
tabernáculo meo.

*Hymnus, Ave maris stella,
p. cxl.*

ÿ. Exaltata est sancta Dei
Génitrix. *ñ.* Super choros An-
gelórum ad cœlestia regna.

Ad Magnif., Ant. t. 1. Virgo
prudentissima, quo progréde-
ris, quasi auróra valde rúti-
lans? Fília Sion tota formósa
et suávis es, pulchra ut luna,
elíceta ut sol.

ORATIO.

FAMILULORUM tuórum, quæsu-
mus Dómine, delictis ignósce :
ut qui tibi placére de ácti-
bus nostris non valémus; Ge-
nitricis Filii tui Dómini nostri
intercessióne salvémur. Qui
tecum vivit et regnat,

*Et non fit Commemoratio
S. Laurentii in utrisque Vespe-
ris, nec in Laudibus.*

AD MATUTINUM.

Invitat. Veníte adorémus
Regem regum : * Cujus hódie
ad æthéreum Virgo mater as-
sumpta est cœlum.

Psalm. Veníte exultémus;
p. 2.

*Hymnus, Quem terra, p. cxl.
IN I NOCTURNO.*

Ant. t. 4. Exaltata est * san-
cta Dei Génitrix, super choros
Angelórum ad cœlestia regna.

Ant. t. 4. Paradísi portæ *
per te nobis apértæ sunt, quæ
hódie gloriósa cum Angelis
triúmphas.

Ant. t. 4. Eenedicta tu * in
mulieribus, et benedictus fru-
cutus ventris tui.

ÿ. Exaltata est sancta Dei
Génitrix. *ñ.* Super choros An-
gelórum ad cœlestia regna.

Pater noster.

Absolutio, Exáudi Dómine.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Benedictione.

Incipiunt Cántica canticórum.

LECTIO I. *Cap. 1.*

OSCULÉTUR me ósculo oris
sui ; quia melióra sunt

úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum : ideo adollescéntulæ dilexerunt te. Trahe me post te : currémus in odórem unguentórum tuórum. Introduxit me Rex in cellária sua : exultábimus et lætábimur in te, mémoires úberum tuórum super vinum : recti diligunt te. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

ñ. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem desuper rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. ý. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris. Et sicut.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

NOLITE me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol : filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in vineis : vineam meam non custodívi. Indica mihi quem diligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagári incipiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérima inter mulieres, egrédere, et abi post vestigia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum: Equitá-

tui meo in curríbus Pharaónis assimilávi te amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

ñ. Sicut cedrus exaltáta sum in Libano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatém odóris. ý. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi suavitatém.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

MURÉNULAS áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in vineis Engáddi. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

ñ. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. ý. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Spécie tua, * et

pulchræ
spere

Ant.

Deus
dio eju

Ant.

ómnium
in te,

ý.

cœlum

ñ. Lau

minum

Pate

Absc.

ý. Ju

Bened.

tens.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

Scr.

pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus in medio ejus, non commovēbitur.

Ant. t. 7. Sicut lætantium * omnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei genitrix.

ÿ. Assumpta est Maria in cœlum, gaudent Angeli.

ñ. Laudantes benedicunt Dóminum.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joannis Damasceni.

LECTIO IV.

Orat. 2. de Dormitione

B. Mariæ, post init.

HODIE sacra et animata arca Dei vivētis, quæ suum in útero concēpit Creatórem, requiescit in templo Dómini, quod nullis est extructum manibus : et David exultat ejus parens, et cum eo chorus ducunt Angeli, celebrant Archángeli, Virtútes glorificant, Principátus exultant, Potestates collætantur, gaudent Dominationes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódie Eden, novi Adam paradisum súscipit animatum, in quo soluta est condemnatio, in quo plantatum est lignum vitæ, in quo operta fuit nostra nuditas.

ñ. Ornátam monilibus filiam

Jerúsalem Dóminus concupivit : * Et vidētes eam filie Sion, beatissimam prædicaverunt, dicētes : Unguentum effusum nomen tuum. ÿ. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et vidētes.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

HODIE Virgo immaculata, quæ nullis terrénis inquinata est affectibus, sed cœlestibus educata cogitationibus, non in terram reversa est; sed, cum esset animatum cœlum, in cœlestibus tabernaculis collocatur. Ex qua enim omnibus vera vita manavit, quomodo illa mortem gustaret? Sed cedit legi latæ ab eo quem genuit; et ut filia veteris Adam, veterem sententiam súbiit : (nam et ejus Filius, qui est vita ipsa, eam non recusavit) ut autem Dei vivētis mater, ad illum ipsum diigne assumitur.

ñ. Beátam me dicent omnes generatiões : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ÿ. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timētibus eum. Quia.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

HEVA, quæ serpēntis suggestióni assensum præbuit, partus dolore, et mortis sententia damnatur, et in inferorum collocatur penetrabilibus. Hanc autem verè beátam,

quæ Dei verbo aures præstitit, et Spiritus sancti operatione replêta est, atque ad Archàngeli spiritâlem salutationem, sine voluptate et virili consortio, Dei Filium concépit, et sine dolore aliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quoniam modo mors devorâret? quomodo inferi susciperent? quomodo corruptio invâderet corpus illud, in quo vita suscepta est? Huic recta, plana, et facilis ad cælum parâta est via. Si enim: Ubi ego sum, illic et minister meus erit, inquit vita et veritas Christus; quomodo non pótius mater cum ipso erit?

ñ. Beata es virgo María, quæ Dóminum protásti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in ætérnum permanes virgo. ÿ. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuisti. Glória Patri. Genuisti.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Gaude Maria virgo, * cunctas hæreses sola interemisti in universo mundo.

Ant. t. 4. Dignare * me laudare te, Virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ant. t. 4. Post partum, * Virgo, inviolata permansisti, Dei genitrix intercede pro nobis.

ÿ. María virgo assumpta est ad æthéream thálamum. ñ. In quo Rex regum stellato sedet solio. Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucan.

LECTIO VII. *Cap. 10. g*

In illo tempore: Intravit Jesus in quoddam castellum: et mulier quædam, Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 27, de Verbis Domini, t. 10.

SANCTUM Evangélium cum legeretur, audivimus, a femina religiosa susceptum esse Dóminum hospítio; eaque Martha vocabatur. Et cum esset ipsa occupata in cura ministrandi, soror ejus María sedebat ad pedes Dómini, et audiebat verbum ejus. Laborabat illa, vacabat ista. Illa erogabat, hæc implebatur. Verúm tamen Martha laborans multum in illa occupatione et negotio ministrandi, interpellavit Dóminum: et de sorore sua conquesta est, quod eam laborantem non adjuvaret.

ñ. Diffusa est grátia in labiis tuis, * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. ÿ. Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a dómibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filie regum in honore tuo. Propterea.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

DOMINUS autem pro María, respondit Marthæ: et ipse ejus factus est advocatus, qui

judex
Martha
occupa
necess
partem
rétur a
et int
lantis,
Quæ
respón
Erat e
cedini
erat M
Dómin
modo p
Martha
rabatur
ria jam

ñ. F
Dei gé
Dómin
quæ di
tata es
rum: *
Dómin
ÿ. Ave
Dómin
nobis.
pro nob
Bene

CUM e
et corde
tur, int
róre su
eam tir
Dóminu
sorórem
vitate t
to major
tris. Ex
rior. Q

judex fuerat interpellatus. Martha, inquit, circa multa est occupata, quando unum est necessarium. Maria meliorem partem elegit, quæ non auferretur ab ea. Audivimus enim et interpellationem interpellantis, et sententiam iudicis. Quæ sententia interpellanti respondit, susceptam defendit. Erat enim Maria intenta dulcedini verbi Domini. Intenta erat Martha quomodo pasceret Dominum: intenta Maria quomodo pasceretur a Domino. A Martha convivium Domino parabatur; in cuius convivio Maria jam jucundabatur.

ñ. Beata es virgo Maria, Dei genitrix, quæ credidisti Domino: perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum; * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. ÿ. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Intercede pro nobis. Gloria Patri. Intercede pro nobis.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

CUM ergo Maria suaviter audiret verbum dulcissimum, et corde intentissimo pasceretur, interpellato Domino a sorore sua, quomodo putamus eam timuisse, ne diceret ei Dominus: Surge, et adjuva sororem tuam? Mira enim suavitate tenebatur: quæ profecto major est mentis, quam ventris. Excusata est, sedit securior. Quomodo autem excu-

sata? Attendamus, inspiciamus, perscrutemur quod possumus, ut pascamur et nos.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. r Assumpta est * Maria in cœlum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dominum.

Psal. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 8. Maria virgo * assumpta est ad æthereum thalamum, in quo Rex regum stellato sedet solio.

Ant. t. 4. In odorem * unguentorum tuorum currimus: adolescentulæ dilexerunt te nimis.

Ant. t. 7. f Benedicta * filia tu a Domino, quia per te fructus vitæ communicavimus.

Ant. t. 1. l Pulchra es, * et decora filia Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

IN omnibus requiem quesivi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus, O gloriosa Virginum, p. cxlix.

ÿ. Exaltata est sancta Dei Genitrix. ñ. Super choros Angelorum ad cœlestia regna.

Ad Bened., Ant. t. 1. r Quæ est ista, * quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra

ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

ORATIO.

FAMULORUM tuorum, quaesumus Domine, delictis ignosce : ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus; Genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvemur. Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

In responsorio brevi dicitur

ŷ. Qui natus es de Maria virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Maria virgo.

Capitulum, In omnibus requiem, ut supra, ad Laudes.

ŕ. br. Exaltata est, * Sancta Dei Genitrix. Exaltata est. ŷ. Super choros Angelorum ad caelestia regna. Sancta. Gloria Patri. Exaltata.

ŷ. Assumpta est Maria in caelum, gaudent Angeli. ŕ. Laudantes benedicunt Dominum.

AD SEXTAM.

Ant. In odorem.

CAPITULUM. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

ŕ. br. Assumpta est Maria in caelum, * Gaudent Angeli. Assumpta est. ŷ. Laudantes benedicunt Dominum. Gau-

dent. Gloria Patri. Assumpta est.

ŷ. Maria virgo assumpta est ad aethereum thalamum. ŕ. In quo Rex regum stellato sedet solio.

AD NONAM.

Ant. Pulchra es.

CAPITULUM. Eccli. 24. b

IN sicut cinnamomum et cassiam aromatizans odorem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

ŕ. br. Maria virgo assumpta est, * Ad aethereum thalamum. Maria virgo. ŷ. In quo Rex regum stellato sedet solio. Ad aethereum. Gloria Patri. Maria virgo.

ŷ. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ŕ. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

AD II VESPERAS.

Ant. Assumpta est Maria, cum reliquis de Laudibus, p. 559.

Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut supra in primis Vesperis, p. 555.

ŷ. Exaltata est sancta Dei genitrix. ŕ. Super choros Angelorum ad caelestia regna.

Ad Magnif., Ant. t. 4. Hodie Maria virgo caelos ascendit : gaudete quia cum Christo regnat in aeternum.

Oratio, Famulorum tuorum, ut supra.

Deinde fit Commem. de sequenti Festo S. Hyacinthi.

¶ *Notandum, quod si Dominica infra Octavam Assum-*

ptionis
S. Joa
xvi h
Vesper
mem.
Domi
In Lau
fit Con
Octave
Laure
ris fit
S. Lau
et ŷ.
Orat.
deinde
væ Ass
S. Hy
aliam
Si a
minica
chim
riam
quia a
S. Lau
Domi
ptionis
dibus.
dicunt
Comme
renti,
tis, O
S. Aga
Si v
lato F
dum er
ut pon
Si ta
Officiu
Assum
Domi
chim t
diem n

plionis (in qua, agitur de Festo S. Joachim) incidere in diem XVI hujus Mensis, tunc in II Vesperis Assumptionis fit Commem. Festi S. Joachim et Dominicæ occurrentis tantum. In Laudibus Festi S. Joachim fit Commemoratio Dominicæ, Octavæ Assumptionis, ac S. Laurentii. In II autem Vesperis fit Commem. de die Octava S. Laurentii, cum Antiphona et ŷ. ex I Vesperis Festi, et Orat. Excita Dómine, ut infra; deinde Dominicæ, postea Octavæ Assumptionis. Festum vero S. Hyacinthi transfertur in aliam diem.

Si autem die XVII fuerit Dominica, tunc Festum S. Joachim transferatur in seq. Feriam II, nisi fuerit impedita, quia agendum erit de die Oct. S. Laurentii, cum Commem. Dominicæ, et Octavæ Assumptionis in I Vesperis et Laudibus. In II Vesperis omnia dicuntur de S. Joachim cum Commem. diei Octavæ S. Laurentii, Dominicæ occurrentis, Octavæ Assumptionis, ac S. Agapiti Martyris.

Si vero die XX, tunc (translato Festo S. Bernardi) agendum erit de Festo S. Joachim, ut ponitur infra.

Si tandem contigerit die XXII, Officium tunc fit de die Octava Assumptionis, cum Commem. Dominicæ, Festum vero S. Joachim transfertur ad primam diem non impeditam.

DOMINICA INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. M. V.

DE FESTO

S. JOACHIM, CONFESSORIS, PATRIS B. M. V.

Duplex majus.

Omnia de Communi Confess. non Pontif, p. lxviii, præter seq. In Hymno, Iste Confessor, mulatur tertius versus.

ŷ. Potens in terra erit semen ejus. ŷ. Generatio rectorum benedicetur.

Ad Magnif., Ant. t. 4. Laudemus virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium Gentium dedit illi Dominus: et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

ORATIO.

DEUS, qui præ omnibus Sanctis tuis beatum Jóachim Genitricis Filii tui Patrem esse voluisti: concede quæsumus; ut ejus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocinia sentiámus. Per eúndem.

Et fit Commem. Dominicæ occurrentis, et postea de Oct. Assumpt, B. V. M. nisi Festum S. Joachim transferatur post Oct. prædictam.

IN I NOCTURNO.

Lectiones Béatus vir, de Communi Conf. non Pont. secundo loco, p. lxxix.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Epiphánii Episcopi.

LECTIO IV.

Orat. de Laud. Virg. sub init.

DE radice Jesse ortus est rex David, et de tribu regis

David sancta Virgo : sancta, inquam, et sanctorum virorum filia, cujus parentes fuerunt Ióachim et Anna : qui quidem in vita sua Deo placuerunt, atque etiam fructum ejusmodi germinaverunt, sanctam virginem Mariam, templum simul et matrem Dei. Ióachim porro, Anna, et Maria, hi tres, Trinitati palam sacrificium laudis offerbant. Ióachim enim interpretatur, preparatio Domini, eo quod ex illo preparatum sit templum Domini, nempe Virgo. Anna rursus similiter gratia interpretatur : propterea quod Ióachim et Anna gratiam acceperunt, ut accedentibus precibus, talem fructum germinerent, sanctam Virginem adépti. Ióachim siquidem precabatur, in monte, et Anna in horto suo.

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Sermo sancti Joannis
Damasceni.

LECTIO V.

*Oratione 1. de Virg. Mariæ
Nativ. circa principium.*

QUONIAM futurum erat, ut Dei genitrix et virgo ex Anna oriretur, natura gratiæ foetum antevertere minime

ausa est : verum tantisper expectavit, dum gratia fructum suum produxisset. Si quidem oportebat eam primogenitam in lucem edi, quæ rerum omnium conditarum primogenitum, in quo omnia coagmentata sunt, paritura erat. O par beatum Ióachim et Anna ! Vobis omnis creatura obstricta est. Per vos enim donum, omnium donorum præstantissimum, Creatori obtulit, nempe castam matrem, quæ sola Creatore digna erat.

ñ. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

EXULTA Ióachim, quoniam ex filia tua filius natus est nobis, et vocatur nomen ejus magni consilii, hoc est, salutis totius mundi Angelus. Pudore afficiatur Nestorius, ac manum ori imponat. Puer hic Deus est. Quoniam igitur modo ea Dei genitrix non sit, quæ peperit ? Si quis sanctam Dei genitricem non constitetur, a Deitate remotus est. Mea non est hæc oratio, quamquam alioqui mea : hanc enim divinissimam hæreditatem a Theologo Patre Gregorio accépi. O beatum par Ióachim et Anna ! Ac profecto ex ventris vestri fructu immaculati agnoscimini, quemadmodum Christus quodam loco

dixit
gnosce
erat,
bis o
tioner
ac san
cti, vi
duxist

ñ. I

A

L

sc

I

L
Ch
Abrah
Isaac.
cob. E
Ho

Ex lib
cap.
gia,

QUONIAM
Orig
simi E
Lucas
Verum
nis est
vide pe
deduci
than.
ortum
riit. Q
tium e
nec ap
hoc in
mulier
Verum
stum ex
ex álter
proinde
Davidic

dixit : Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Ut Deo gratum erat, ac dignum ea, quæ a vobis orta est, vitæ vestræ rationem instituitis. Caste enim ac sancte munere vestro functi, virginitatis thesaurum produxistis.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Damasceni.

Ex lib. 4. de Fide orthodoxa, cap. 15. de Domini genealogia, et sanctæ Dei genitricis.

Quoniam Joseph ex Davidica tribu originem duxerit, sanctissimi Evangelistæ Matthæus, et Lucas liquido demonstrarunt. Verum hoc inter eos discriminis est, quod Matthæus ex Davide per Salomonem Josephum deducit, Lucas autem per Nathan. At vero sanctæ Virginis ortum uterque silentio præterit. Quocirca scire operæ pretium est, nec apud Hebræos, nec apud Scripturam sacram hoc in more positum fuisse, ut mulierum genus recenseretur. Verum hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla uxore ex altera tribu accerseret. Ac proinde Joseph, qui ex tribu Davidica ortum trahēbat, jus-

titiam quæ colēbat (hanc enim laudem ei tribuit divinum Evangelium) sanctam Virginem haudquāquam præter legis præscriptum despondisset, nisi ex eodem sceptro genus duxisset. Ob idque satis habuit Evangelista demonstrasse, unde Joseph ortum traxerit.

ñ. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. †. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinentens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

LECTIO VIII.

IGITUR ex stirpe Nathan filii David, Levi genuit Melchi et Panthérem. Panther autem genuit Barpanthérem (namque ita vocabatur.) Barpanther rursus genuit Jóachim. Jóachim denique genuit sanctam Dei genitricem. Rursus ex stirpe Salomonis filii David, Mathan ex uxore sua genuit Jacob : mortuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, filius Levi, ac frater Panthéris, uxorem ipsius Mathan, quæ etiam Jacobi mater erat, matrimonio sibi copulavit, atque ex ea genuit Heli : ita uterini fratres erant Jacob et Heli : ille nimirum ex tribu Salomonis, hic ex tribu Nathan oriundus. ¶ Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis liberis suscep-

ptis, e vita migrávit : eaque de causa, Jacob ipsius frater, qui ex tribu Salomónis flúxerat, ipsius uxórem accépit, fratricæ suo semen excitávit, ac Joséphum progénuit. Joseph itaque nátura quidem filius Jacob erat a Saloméne oriúndus : legis autem ratióne Patrem habébat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cum ita sint, Jóachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulierem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum quemadmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratióem ac promissiónem Samuélem procreávit : eódem modo hæc étiam per obsecratióem et promissiónem Dei genitricem a Deo accépit ; ut ne hic quoque cuiquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit : (id enim Mariæ nómine significátur.) Vere étenim rerum ómnium condítarum Dómina facta est, cum Creatóris mater éxistit.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles hominibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. †. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX legitur de Homilia Dominicæ occurrentis, et de ea fit Commem. in Laudibus.

AD LAUDES.

Omnia dicuntur de Comuni Confess. non Pontificis, et post Hymnum Jesu coróna celsior, dicitur

†. Potens in terra erit semen ejus. ñ. Generatió rectórum benedicétur.

Ad Bened. Ant. t. 5. Laudemus virum gloriósum in generatióne sua, quia benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus : et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

ORATIO.

DEUS, qui præ ómnibus Sanctis tuis beátum Jóachim Genitricis Filii tui Patrem esse voluísti : concéde quæsumus ; ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia sentiámus. Per eúdem Dóminum.

Et fit Commem. Dominicæ occurrentis.

Postea Octavæ Assumptionis.

In II Vesperis omnia dicuntur de Comuni præter Oratióem, Deus, qui præ ómnibus, ut supra.

Et fit Commem. Dominicæ occurrentis.

Postea de Octava Assumptionis.

DIE XVI AUGUSTI.

IN FESTO

S. HYACINTHI, CONF.

Duplex.

Omnia de Comuni Confess. non Pontificis. p. lxxvii, præter ea quæ hic habentur propria.

Ant. Similábo eum viro sa-

piénti
suam
†. A
ornáv
induit

DEUS
th
solem
propit
cólum
mur.

*In
mutat*

*Lect
eo tem
tum es
nicam*

HYAC
bu
tibus in
pátus U
A puer
post da
sacris
Canóni
tus, ins
summa
tecéllu
rum O
tore sar
ptus, p
nem, q
usque
sime r
perpétu
patiénti
stinénti
tes, ut
patrimó

ÆS

piénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stolam glóriæ induit eum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Hyacínthi Confessoris tui ánnua solemnitate lætificas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum est in Rubrica ante Dominicam III Augusti, p. 283.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HYACINTHUS Polónus, nobilibus et Christiánis paréntibus in Camiénsi villa Episcopátus Uratislaviénsis natus est. A puerítia litteris instrúctus, post datam Jurisprudéntiæ et sacris Litteris óperam, inter Canónicos Cracoviénses adscitus, insigni morum pietáte, et summa eruditíone céteros antecélluit. Romæ in Prædicatórum Ordinem ab ipso institútore sancto Domínico adscíptus, perfectam vivéndi ratió- nem, quam ab ipso didicerat, usque ad finem vitæ sanctissime retínuit. Virginitátem perpétuo cóluit : modéstiam, patiéntiam, humilitátem, abstinentiam, ceterásque virtútes, ut certum religiósæ vitæ patrimonium, adamávit.

Æstiva.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tu- távit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias re- ctas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

CHARITATE in Deum fervens, íntegras sæpe noctes fundéndis précibus, castigandó- que córpori insúmens, nullum eidem levaméntum, nisi lápidi inníxus, sive humi cubans, adhibébat. Remissus in pátriam, Frisáci primum in itinere am- plíssimum sui Ordinis mona- stérium, mox Cracóviæ álter- rum eréxit. Inde per álias Po- lóniæ Regni provincias, áliis quátuor exædificátis, incredí- bile dictu est, quantum verbi Dei prædicatíone, et vitæ in- nocéntia apud omnes proféce- rit. Nullum diem prætermisit, quo non præclára áliqua fidei, pietátis, atque innocéntiæ ar- guménta præstítierit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. ÿ. Induit eum Dóminus loriceam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

SANCTISSIMI viri stúdi- um erga proximórum salútem máxi- mis Deus miráculis illustrávit. Inter quæ illud insigne, quod Vándalum flúvium prope Viso- grádum aquis redundántem nullo navigio usus trajécit, só-

ciis quoque expánso super undas pállio tradúctis. Admirabili vitæ génere ad quadraginta prope annos post professionem perducto, mortis die suis frátribus prænuntiáto, ipso Assúptæ Virginis festo, Horis Canónicis persolutis, Sacraméntis Ecclesiásticis summa cum veneratióne percéptis, iis verbis, In manus tuas Dómine, spíritum Deo reddidit, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo. Quem miraculis, étiam post óbitum illustrem, Clemens Papa octávus in Sanctórum número rétulit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pontificis, primo loco, p. lxxvj.

AD LAUDES.

Fít Commemoratio Octavæ Assumptionis.

Ant. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terribilis ut castrórum ácies ordináta?

ÿ. Exaltáta est sancta Dei génitrix. ñ. Super choros Angelórum ad cælestia regna.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignósce : ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus ; Genitricis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur.

Et S. Laurentii.

Ant. In craticula te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum confessus sum : probásti cor meum, et visitásti nocte : igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas.

ÿ. Dispérsit, dedit paupéribus. ñ. Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammam extingueré : qui beáto Lauréntio tribuisti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

In II Vesperis a Capitulo fit de die Octava S. Laurentii, cum Commemoratione S. Hyacinthi, et Octavæ Assumptionis.

DIE XVII AUGUSTI.

IN OCTAVA

S. LAURENTII.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die Festo, p. 536, præter Oratiónem et Lectiões.

ORATIO.

EXCITA Dómine in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servivit : ut eódem nos repléti ; studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum... In unitáte ejúsdem.

Pro sancto Hyacintho.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna triúmphans, divitias cælo cóndidit ore, manu.

ÿ. Ju
per via
illi reg
Orati
Pro
Ant.
los asc
cum CH
num.
ÿ. Ex
génitrix
gelórum
Orati
fra, p.
IN
Lecti
ræ eo te
dictum e
minic. I
IN
Ex Trac
Epis
Tra
CERTI
omne
pore Dó
illo, ut e
bis, in h
bémus u
malos vi
dico mal
Christum
veniúntu
sphéman
Necesse e
usque in
quid est
in me, et
nisi quod
Qui perse
nem, hic
ñ. Quo

ŷ. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui, p. 565.

Pro Octava Assumptionis.

Ant. Hódie María virgo cœlos ascéndit : gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

ŷ. Exaltáta est sancta Dei genitrix. R̄. Super choros Angelórum ad cœlestia regna.

Oratio, Famulórum, ut *infra*, p. 569.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de libro Scripturæ eo tempore occurrentis, ut dictum est in Rubrica ante Dominic. III. Augusti, p. 283.

IN II NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi in Joánnem.

LECTIO IV.

Tractatu 27. in fine.

CERTI sumus, fratres, quia omnes qui sumus in corpore Dómini, et manémus in illo, ut et ipse máneat in nobis, in hoc sæculo necesse habémus usque in finem inter malos vivere : non inter illos dico malos, qui blasphemant Christum : raro enim jam inveniúntur, qui lingua blasphemant; sed multi, qui vita. Necesse est ergo, ut inter illos usque in finem vivámus. Sed quid est quod ait : Qui manet in me, et ego in illo? Quid, nisi quod Mártires audiébant : Qui perseveráverit usque in finem, hic salvus erit?

R̄. Quo progréderis sine filio

pater? Quo Sacérdos sancte sine Diácono próperas? * Tu numquam sine ministro sacrificium offerre consuéveras. ŷ. Quid ergo in me displicuit paternitáti tuæ? numquid dégenerem me probásti? experire utrum idóneum ministrum elégeris, cui commisisti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu numquam.

LECTIO V.

QUOMODO mansit in illo sanctus Lauréntius, cujus hódie festum diem celebrámus? Mansit usque ad tentatiónem, mansit usque ad tyránnicam interrogatiónem, mansit usque ad acérrimam comminatiónem, mansit usque ad peremptiόnem. Parum est : usque ad immánem excruciatiónem mansit. Non enim occisus est cito, sed cruciátus est in igne. Diu vivere permissus est : imo non diu vivere permissus est, sed tarde mori compúlsus est. In illa ergo longa morte, in illis torméntis, quia bene manducáverat, et bene biberat, tamquam illa esca saginátus, et illo cálice ébrius, torménta non sensit.

R̄. Noli me derelinquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi : * Non ego te désero fili, neque derelinquo : sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. ŷ. Nos quasi senes levióris pugnae cursum recipimus, te autem quasi júvenem manet gloriósius de tyránnico triúmphus :

post triduum me sequeris Sacerdotem Levita. Non ego te desero.

LECTIO VI.

DIXERAT autem illi Xystus martyr sanctus, cujus diem quinto ab hinc retro die celebravimus : Noli mœrere fili (Episcopus enim erat ille, iste Diaconus) noli mœrere, inquit, sequeris me post triduum. Triduum autem dixit, médium inter diem passionis sancti Xysti, et diem hodiernam passionis sancti Laurentii. Triduum est médium. O consolatio! Non ait, Noli mœrere fili, desinet persecutio, et securus eris : sed, Noli mœrere : quo ego præcedo, tu sequeris : nec consecutio tua differtur. Triduum médium erit, et mecum eris. Accépit oraculum, vicit diabolus, pervénit ad triumphum.

ñ. Beátus Laurentius clamavit, et dixit : Deum meum colo, illi soli servo, * Et ideo non timeo tormenta tua. †. Mea nox obscurum non habet, sed omnia in luce claréscunt. Et ideo. Glória Patri. Et ideo.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 12. d

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 66, in Joannem.

DULCIS præsens vita est, et multæ plena voluptatis, non tamen omnibus, sed iis tantum qui illi sunt affixi. Quod si quis in cœlum suspenderit, et quæ ibi præclara sunt, contemplatus fuerit, statim hanc contemnet, ac nullius pretii existimabit. Nam et corporum pulchritudo, quoad pulchrius non deprehenditur, in admiratione habetur : cum vero aliud præstantius apparuerit, illa prior despicitur. Quod si illam pulchritudinem etiam nos intueri voluerimus, et cœlestis regni speciem considerare, confestim nos hujus sæculi vinculis dissolvemus.

ñ. In craticula te Deum non negavi, * Et ad ignem applicatus, te Dominum Jesum Christum confessus sum. †. Probasti Domine cor meum, et vicitasti nocte. Et.

LECTIO VIII.

VINCULUM namque est terrenarum rerum affectio : ad cujus dissolutionem ut nos induceret Christus, quid dicat, attende : Qui amat animam suam perdet eam : et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ænigmati simile hoc dictum videtur : non tamen ita est, imo vero præcipuæ sapientiæ plenum. Et quomodo qui amat animam suam, perdet eam? Qui absurdus ejus cupiditati-

bus ob
debitum
modum
eam in
eam : h
ei, cum
ñ. O
ris in I
stum, *
tendo, e
mitto.
Hippoly
Dominu
thesaur
sauros.

ET non
sed
quos od
quidem
eorum v
timur :
præter
imperat
oportet.
morte a
esset, de
et prævi
et exani
sum loc
Quid di
generoso
ipsi mo
sequetur
Te De

Fit C
Assumpt
Ant. C
cendit s
gens, pu
ut sol, t
acies præ

bus obtémperat, qui præter debitum ei indulget : quemadmodum e contrario, qui odit eam in hoc mundo, custodit eam : hoc est, qui non paret ei, cum nóxia jubet.

ñ. O Hippólyte, si credideris in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promitto. ý. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit : Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesáuros. Glória Patri. Et thesáuros.

LECTIO IX.

ET non dixit, qui non paret sed qui odit. Sicut enim quos odio habémus, ne vocem quidem audire, nec vultum córum videre æquo ánimo pátimur : ita et ánimo, si quid præter Dei voluntátem nobis imperat, vehementer aversári opórtet. Cum enim jam de morte ad eos verba factúrus esset, de morte videlicet sua, et prævidéret eórum tristítiam et exanimatiónem, per excésum locútus est, inquiring : Quid dico, si mortem meam generóse non ferétis? nisi vos ipsi moriámini, nullum vos sequétur emoluméntum.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Fít Commemoratio Octavæ Assumptionis.

Ant. Quæ est ista, quæ ascendit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrórum ácies ordináta?

ý. Exaltáta est sancta Dei génitrix. ñ. Super choros Angelórum ad cœlestia regna.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignóscere : ut qui tibi placere de áctibus nostris non valémus; Genitricis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum.

AD VESPERAS.

Fít Commemoratio Octavæ Assumptionis.

Ant. Hódie María virgo cœlos ascendit : gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

ý. Exaltáta est sancta Dei génitrix. ñ. Super choros Angelórum ad cœlestia regna.

Oratio. Famulórum tuórum, ut supra.

Deinde S. Agapiti Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

ý. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ñ. Et constituísti eum super ópera mánuum tuarum.

ORATIO.

LÆTETUR Ecclésia tua, Deus, beáti Agapiti Mártiris tui confisa suffrágiis : atque ejus précibus gloriósis; et devóta permáneat, et secúra consistat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

DIE XVIII AUGUSTI.

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM
ASSUMPTIONIS B. M. V.

IN I NOCTURNO.

De Cánticis canticórum.

LECTIO I. *Cap. 4.*

QUAM pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis foëtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea lábia tua : et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

ñ. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. †. Quæ est ista, quæ ascéndit per désertum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

LECTIO II.

TOTA pulchra es amica mea, et mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni : coronaberis de cápite Amana, de

vértice Sanir, et Hermon, de cubilibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia armata.

ñ. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. †. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatisans. Dedi.

LECTIO III.

FAVUS distillans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua : et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fistula et cinnamómum cum univérsis lignis Libani, myrrha et áloe cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum : púteus aquárum viventium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

ñ. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. †. Et sicut dies

vern
rosá
Vidé
runt

De

Or

Ex ti
riósæ
ginis,
Apóst
salúte
mom
eláti
mis :
visio
dita e
Potes
glória
trádit
corpu
quada
Angél
dia el
pósitu
loco A
tres d

ñ. C
Jerúsa
vit : *
Sion,
runt,
effúsu
tit reg
stítu d
rietáte

Post
lico

verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Joánnis Damascéni.

LECTIO IV.

Oratione 2 de dormitione Deiparæ, sub finem.

Ex antiqua accépiamus traditione, quod tēpore gloriósæ dormitiónis beátæ Virginis, univérsi quidem sancti Apóstoli, qui orbem terræ ad salutem Géntium peragrábant, moménto tēporis in sublímē eláti convenérunt Jerosólymis : cumque illic essent, eis visio apparuit Angélica, et audita est psalmódia cœléstium Potestátum; et sic cum divína glória in manus Dei sanctam trádit ánimam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne suscepit, cum Angélica et Apostólica hymnódia elátum, in lóculo fuit depósitum Gethsémane : quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies continuos.

ñ. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum. ý. Astítit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

LECTIO V.

Post tres autem dies Angélico cantu cessánte, qui

áderant Apóstoli (cum unus Thomas qui abfúerat, post tertium diem venisset, et quod Deum suscepérat, corpus adoráre voluisset) túmulum aperuérunt : sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam invenire potuérunt. Cum ea autem tantum invenissent, in quibus fúerat compósitum, et ineffábili qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miraculo, hoc solum cogitáre potuérunt, quod cui plácuit ex María virgine carnem súmerē, et hómīnem fieri et nasci, cum esset Deus Verbum; et Dóminus glóriæ : quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem, eidem étiam plácuit et ipsius, postquam migrávit, immaculátum corpus, incorrúptum servátum, translatione honoráre ante commúnem et universálem resurrecciónem.

ñ. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ý. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia fecit mihi Dóminus.

LECTIO VI.

Aderant tunc cum Apóstolis sanctissimus Timótheus, primus Episcopus Ephesiórum, et Dionysius Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipse

quoque tunc áderat, scripsit ad prædictum Timótheum, sic dicens: Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos sacrórum antistites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpú, quod vitæ principium dedit, et Deum suscepit, convenissémus (áderat autem et Dómini frater Jacóbus, et Petrus, supréma et antiquíssima Theologórum súmmitas); et viso sacro corpore, plácuit omnibus, próut quisque póterat, hymnis celebráre, infínitam bonitátem divínæ poténtiæ.

ñ. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ý. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuisti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. Glória Patri. Genuisti.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10. g*

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustíni
Episcopi.

Ex Ser. 27 de Verbis Domini.

Bene Martha circa corporálem Dómini, quid dicam, necessitátem, an voluntátem? ministrábat carni mortáli. Sed

quis erat in carne mortáli? In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Ecce quod María audiébat: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Ecce Martha cui ministrábat. Ergo María meliorem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Hoc enim elégit, quod semper manébit, ideo non auferétur ab ea.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis, tuis, * Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. ý. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectáverunt filiæ regum in honóre tuo. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

LECTIO VIII.

Circa unum María se vóluit occupári. Jam tenébat: Mihi autem aærere Deo bonum est. Sedébat ad pedes cápitis nostri. Quanto humilius sedébat, tanto ámplius capiébat. Cónfluit enim aqua ad humilitátem convállis, dénatat de tumóribus collis. Non ergo Dóminus opus reprehéndit, sed munus distínxit. Circa multa es occupáta: porro unum est necessárium. Jam hoc sibi María elégit.

ñ. Beáta es virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ý. Ave

Mar
tecu
Inter
P

A
G
liáno
pidis
stánt
ris ju
tissim
trum
ut m
dies
edúct
nibus
agens
verbé
suspe
mus
obrué
in ej
maxil
témpo
psus,
Ea re
ctum
óblici
atting
cússus
Te l

Fit
Agap
Ant
in hoc
nam e
ý. J
ñ. Sic
plicabi
Ora
p. 569

Maria, grátia plena : Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Pro S. Agapito Martyre.

LECTIO IX.

AGAPITUS Prænestinus, quindecim annos natus, Aureliano Imperatore, martyrii cupidissimus, cum propter constantiam religionis, Imperatoris jussu primum nervis diutissime cæsus, deinde in tetrum carcerem conjectus esset, ut nihil omnino per quatuor dies gustaret, e custodia est eductus : et ardentibus carbonibus capiti ejus impositis, Deo agens grátias, iterum affectus verbèribus, nudus ita pedibus suspensus est, ut ingens fumus e subiecto igne os ejus obrueret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effusa est, maxillæque confractæ. Quo tempore judex e tribunali lapsus, paulo post mortuus est. Ea re incenso Imperatore, sanctum juvenem jubente feris objici, cum illæ non auderent attingere, Præneste gladio percussus est.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio sancti Agapiti Mart.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

ÿ. Justus ut palma florèbit.

ñ. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio, Lætétur Ecclésia, p. 569.

DIE XIX AUGUSTI.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. M. V.

IN I NOCTURNO.

De Canticis Canticórum.

LECTIO I. *Cap. 5. c*

ADJURO vos filiæ Jerúsalem, si invenéritis dilectum meum, ut nuntiétis ei, quia amore lángueo. Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto; quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, eléctus ex millibus. Caput ejus aurum óptimum : comæ ejus sicut elátæ palmárum, nigræ quasi corvus. Oculi ejus sicut colúmbæ super rivulos aquárum, quæ late sunt lotæ, et résident juxta fluénta plenissima.

ñ. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum; cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convallium. ÿ. Quæ est ista, quæ ascéndit per désertum sicut virgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et.

LECTIO II. *Cap. 1.*

DILECTUS meus descéndit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut pascátur in hortis, et lília colligat. Ego dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Pulchra es, amica mea, suávis et decóra sicut Je-

rúsaleme : terribilis ut castrórum ácies ordináta. Avérte óculos tuos a me? quia ipsi me avoláre fecerunt. Capilli tui sicut grex caprárum, quæ apparuerunt de Gálaad. Dentes tui sicut grex óvium, quæ ascenderunt de lavácro : omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est in eis.

ñ. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatém odóris. ý. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi suavitatém.

LECTIO III.

UNA est colúmba mea, perfécta mea; una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam filia, et beatissimam prædicaverunt, reginæ et concubinæ, et laudaverunt eam. Quæ est ista, quæ progreditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terribilis ut castrórum ácies ordináta? Descénde in hortum nucum; ut vidérem poma convállium, et inspicerem si floruisset vénea, et germinassent mala púnica. Nescívi : ánima mea conturbávit me propter quadrigas Amínadab. Revértere, revértere, Sulamitis : revértere, revértere, ut intueámur te.

ñ. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filia Sion, et beátam dixerunt; et reginæ laudavé-

runt eam. ý. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

LECTIO IV.

Sermo 1. de Assumptione
B. Mariæ.

VIRGO hódie gloriósa cælos ascénde, supernórum gáudia civium copiósissine sine dubio cumulávit augméntis. Hæc est enim, cujus salutatóris vox et ipsos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc viscera cláudunt. Quod si párvuli necdum nati ánima liquefacta est, ut Maria locúta est : quid putámus, quænam illa fúerit cælestium exultátio, cum et vocem audire, et vidére faciém, et beáta ejus frui præsentia meruerunt?

ñ. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit, * Et vidéntes eam filia Sion, beatissimam prædicaverunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum. ý. Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes eam.

LECTIO V.

SED et illud quis cogitare sufficiat, quam gloriósa hódie mundi Regína processerit: et quanto devotiónis afféctu tota in ejus occúrsum cælestium legiónum proclerit mul-

titúe
glór
quar
réna
pléx
supe
ram
tant
ea gl
Filiu
ñ.
gene
mihi
tens
ejus.
prog
tibus

FEL
in
gineo
grémi
felicid
ore se
hódie
cépit,
num
nens,
ósculo
ratióne
nem d
enim
est pr
cælis
ris.

ñ.
quæ D
tórem
te feci
nes vi
tia ple
Genuis
sti.

títudo; quibus ad thronum glóriæ cánticis sit dedúcta; quam plácido vultu, quam séréna fácie, quam divinis amplexibus suscepta a Filio, et super omnem exaltáta creatúram; cum eó honóre, quo tanta mater digna fuit; cum ea glória, quæ tantum decúit Fílium?

ñ. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ⁊. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

LECTIO VI.

FELICIA prorsus óscula lábiis impréssa lacténtis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verum numquid non felicióra censébinus quæ ab ore sedéntis in dextera Patris hódie in beáta salutatióne suscepit, cum ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, et dicens : Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatiónem, et Mariæ assumptiÓnem quis enarrábit? Quantum enim grátiae in terris adépta est præ céteris, tantum et in cælis óbtinet glóriæ singuláris.

ñ. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuisti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ⁊. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Genuisti. Glória Patri. Genuisti.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 10. g

IN illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustíni Episcopi.

Ex Ser. 27. de verbis Domini.

TRANSIT labor multitudinis, et rémanet caritas unitátis. Ergo quod elégit María, non auferétur ab ea : a te autem, Martha, quod elegisti; útique hoc séquitur, útique hoc subintelligitur; a te, quod elegisti, auferétur : sed bono tuo auferétur; ut, quod mélius est, detur. Auferétur enim a te labor, ut réquies détur. Tu návigas : illa jam in portu est.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. ⁊. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo. Proptérea benedixit.

LECTIO VIII.

VIDETIS ergo, carissimi, et quantum árbitor, jam intelligitis in his duábus muliéribus, quæ ambæ fuérunt Dómino gratæ, ambæ amábiles, ambæ discipulæ, vidétis ergo, et magnum aliquid intelligitis, quicumque intelligitis, quod audire et scire debétis étiam qui non intelligitis, in his

duâbus mulieribus duas vitas esse figurâtas, præsentem et futûram, laboriôsam et quiêtam, ærumnosam et beâtam, temporâlem et æternam.

ñ. Beâta es, virgo Maria, Dei Génitrix, quæ credidisti Dómino; perfectâ sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltâta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ÿ. Ave Maria, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

LECTIO IX.

DUÆ sunt vitæ: de illis vos copiósius cogitâte. Quid hæbeat hæc vita, non dico mala, non iniqua, non nefária, non luxuriôsa, non impia: sed laboriôsa, et ærúmnis plena, timóribus castigâta, tentatióibus sollicita: hanc ipsam innocentem vitam dico, qualem decébat habére Martham. Hanc ergo, quantum potéstis, inspícite, et de hac, ut dixi, copiósius, quam lóquimur, cogitâte. Vita vero iniqua áberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum Maria, etsi aliquândo fuit, Dómino intrânte, fugit. Te Deum laudâmus, p. 15.

Vesperæ de sancto Bernardo cum Comm. Oct. Assumptionis.

DIE XX AUGUSTI.

IN FESTO

S. BERNARDI,

CONFESSORIS ET DOCTORIS.

Duplex.

IN UTRISQUE VESPERIS.

Ant. t. 2. O Doctor óptime,

Ecclésiæ Sanctæ lumen, beâte Bernárde, divínæ legis amâtor, deprecâre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui pópulo tuo æternæ salútis, beátum Bernárdum místrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Octava Assumptionis.

Ant. Hódie Maria Virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

ÿ. Exaltâta est sancta Dei Génitrix. ñ. Super choros Angelórum ad cœlestia regna.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum quæsumus Dómine delictis ignóscere: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitricis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BERNARDUS Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adolescens propter egrégiam formam vehementer sollicitâtus a mulieribus numquam de senténtia coléndæ castitátis dimóvéri pótuit. Quas diaboli tentatiónes ut effúgeret, duo et

viginti annos natus monasterium Cisterciense, unde hic Ordo incepit, et quod tum sanctitate florabat, ingredi constituit. Quo Bernardi consilio cognito, fratres summopere conati sunt eum a proposito deterrere: in quo ipse eloquentior, et felicior fuit. Nam sic eos, aliosque multos in suam perduxit sententiam, ut cum eo triginta iuvenes eandem Religionem susceperint. Monachus jejunio ita deditus erat; ut quoties sumendus esset cibus, toties tormentum subire videretur. In vigiliis etiam, et orationibus mirifice se exercebat: et Christianam paupertatem colens, quasi caelestem vitam agebat in terris, ab omni caducarum rerum cura, et cupiditate alienam.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem aeternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

ELUCEBAT in eo humilitas, misericordia, benignitas: contemplationi autem sic addictus erat, ut vix sensibus, nisi ad officia pietatis uteretur: in quibus tamen prudentiae laude excellerat. Quo in studio occupatus, Genuensem, ac Mediolanensem, aliosque Episcopatus oblatus recusavit;

Aetiva.

professus se tanti officii munere indignum esse. Abbas factus Claravallensis, multis in locis aedificavit monasteria, in quibus praefata Bernardi institutio, ac disciplina diu vixit. Romae, Sanctorum Vincentii et Anastasii monasterio ab Innocentio Secundo Papa restituto praefecit Abbatem illum, qui postea Eugenius Tertius Summus Pontifex fuit, ad quem etiam librum misit de Consideratione.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

MULTA praeterea scripsit, in quibus apparet, eum doctrina potius divinitus tradita, quam labore comparata, instructum fuisse. In summa virtutum laude exoratus a maximis principibus de eorum componendis controversiis, et de Ecclesiasticis rebus constituendis, saepius in Italiam venit. Innocentium item Secundum Pontificem Maximum in confutando schismate Petri Leonis, cum apud Imperatorem, et Henricum Angliae regem, tum in Concilio Pisis coacto egrégie adjuvit. Denique tres et sexaginta annos natus obdormivit in Domino ac miraculis illustris ab Alexandro Tertio Papa inter Sanctos re-

látus est. Pius vero Octávus Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consilio sanctum Bernárdum universális Ecclésiæ Doctórem declarávit, et confirmávit, nec non Missam, et Officium ab ómnibus recitari jussit, atque Indulgéntias Plenárias quotánnis in perpétuum Ordinis Cisterciénsium Eccléas visitántibus die hujus Sancti festo concéssit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evangel. Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum, p. lxxj.

Et fit Commem. de Octava Assumptionis.

Ant. Quæ est ista, quæ ascendit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrórum ácies ordináta?

ÿ. Exaltáta est sancta Dei génitrix. ñ. Super choros Angelórum ad cœlestia regna.

Oratio, Famulórum, ut supra, p. 576.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis, et Octavæ.

DIE XXI AUGUSTI.

IN FESTO

S. JOANNÆ FRANCISCÆ
FREMIOT DE CHANTAL,
VIDUÆ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virginis nec Martyris, p. cj, præter ea quæ híc apponuntur propria.

ORATIO.

OMNIPOTENS, et miséricor Deus, qui beatam Joánnam Franciscam tuo amore succensam admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitæ sémitas in via perfectiónis donásti, qui que per illam illustráre Ecclésiám tuam nova prole volústi; ejus méritis, et préci-bus concéde; ut qui infirmitátis nostræ consilii de tua virtúte confidimus, cœlestis grátie auxilio cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum.

Fit Commemoratio S. Bernardi.

Ant. O Doctor óptime, ut i I Vesperis, p. 576.

ÿ. Justum dedúxit Dóminu per vias rectas. ñ. Et osténd illi regnum Dei.

Oratio, Deus qui pópulo, p. 576.

Deinde Octavæ Assumptionis, ut ibidem.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNA Francisca Fremiot a Chantal Divióne in Burgúndia claríssimis orta natálibus ab incúnte ætáte exímie Sanctitátis non obscuras édedit significatiónes. Eam enim vix quinquénnem nobílem quemdam Calvinístam sólida supra ætátem argumentatióne perstrinxisse ferunt, collátumque ab eo munúsculum flammis

illico
En qu
feros
quén
ctant.
Virgin
vit, et
amóre
rejéct
bus é
ciis ah
anhéla
impén
Chant
virtúti
óperan
aliósq
doctrin
imbúer
beraliti
sublev
non ran
ctum e
quam C
stipem
derit.

ñ. Pr
suetúdi
dedúcet
tua. ÿ.
túdine
procéde

VINO i
per
niens, c
strinxit.
æquo ár
blicum i
nium oc
Fonte s
elégit. M
victu, at

illico tradidisse in hæc verba: En quomodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquænti Christo fidem detractant. Matre orbata Deiparæ Virginis tutelæ se commendavit, et famulam, quæ ad mundi amorem eam alliciebat, ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens a sæculi delictis abhorrrens, martyriumque anhélans religioni ac pietati impense studébat. Baróni de Chantal nuptui a Patre tradita, virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliósque sibi subiectos in fidei doctrina, bonisque moribus imbùere satagens. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata, quo factum est, ut némini se unquam Christi nómine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

ñ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua. †. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

LECTIO V.

VIRO in venatione interempto perfectioris vitæ consilium iniens, continentie voto se obstrinxit. Viri necem non solum æquo animo tulit; sed in publicum indultæ veniæ testimonium occisoris filium e Sacro Fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta,

pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, et honorificas, iniret. Ne autem a proposito castimonie observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi Nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens pauperes, derelictos, ægros, terrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovébat; verum etiam sordidas eorundem vestes depurgabat, laceras reficiebat, et manantibus fetido pure ulcèribus labia admovere non exhorrebat.

ñ. Dilexisti justitiam: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. †. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

A SANCTO Francisco Salésio, quo spiritum moderatorem fuit, divinam voluntatem edocta, propriam Parentem, Sócerum, Filium denique ipsum, quem etiam vocationi obstantem sua e domo egressiendi pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, et sacri Instituti Visitationis Sanctæ Mariæ fundamenta jecit. Ejus Instituti le-

ges integerrime custodivit; et adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianæ vero animi demissionis et obedientiæ, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensiones disponeus arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longe lateque diffuso; verbo, exemplo et scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem, et charitatem Sororibus excitatis, meritis referta et Sacramentis rite susceptis Molini anno millésimo sexcentésimoquadragésimo primo, die decimatertia Decembris migravit ad Dóminum, ejusque animam occurrente Sancto Francisco Salésio in cælos deferri sanctus Vincéntius a Paulo procul distans aspexit. Ejus Corpus postea Annécium translátum fuit: eamque miraculis ante, et post óbitum claram Benedictus Decimusquártus Beatórum, Clemens Decimustértius albo Sanctórum adjécit. Festum autem ejus diem duodécimo Kaléndas Septémbris ab Univérsa Ecclésia Clemens Decimusquártus Póntifex Máximus celebrári præcépit.

ñ. Fallax grátia, p. cviiij.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evangel. Simile est regnum cælórum thesauro,

ut in Communi non Virginum, p. cx.

Vesperæ de sequenti. Commemoratio præcedentis.

DIE XXII AUGUSTI.

IN OCTAVA

ASSUMPTIONIS B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in I Vesperis Festi, p. 555.

Deinde sit Commem. S. Joannæ Franciscæ.

Ant. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad páuperem, et panem otiosa non comédit.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio, Omnipotens et misericors Deus, p. 578.

Pro Commem. SS. Timothei, Hippolyti et Symphoriani Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

AUXILIUM tuum nobis Dómine, quæsumus, placátus impénde: et intercedéntibus beátis Martyribus tuis Timotheo, Hippólito, et Symphoriáno; dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

De
L
Q
UA
d
innix
Sub a
ibi co
violát
me u
tuum
brách
est ut
inférn
ejus,
flamm
ñ.
lumba
rivos a
mábili
stimén
verni
rosáru
ÿ. Qua
per d
fumi,
et thur

A
QUA
ext
flúmin
derit
tiam d
quasi r
ror nos
habet
nostræ
quenda
ficemus
cula ar
compin
drinis.
ñ. Si

IN I NOCTURNO.

De Canticis canticórum.

LECTIO I. *Cap. 8. b*

QUÆ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus, lampades ignis atque flammarum.

ñ. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. ÿ. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

LECTIO II.

AQUÆ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam: si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet: quid faciemus, sorori nostræ in die quando alloquenda est? Si murus est, ædificemus super eum propugnacula argentea: si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis.

ñ. Sicut cedrus exaltata sum

in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ÿ. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

LECTIO III.

EGO murus, et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repiciens. Vinca fuit pacifico, in ea quæ habet populos: tradidit eam custodibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vinca mea coram me est. Mille tui pacifici, et ducenti his, qui custodiunt fructus ejus. Quæ habitas in hortis, amici auscultant: fac me audire vocem tuam. Fuge dilecte mi, et assimilare capreae hinnuloque cervorum, super montes aroratum.

ñ. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Vidérunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ÿ. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Bernardi Abbátis.

LECTIO IV.

Sermone 4. de Assumptione, circa medium.

NON est æquidem quod me magis delictet, sed nec est quod terreat magis, quam de glória virginis Mariæ habere sermonem. Ecce enim si in ea laudávero virginitatem, mihi

multæ virgines post eam videtur offerri. Si humilitatem prædicaverit, inveniuntur forte vel pauci, qui (docente Filio ejus) mites facti sunt et humiles corde. Si magnificare vultero misericordiae ejus multitudinem, sunt aliqui misericordiae viri, etiam et mulieres. Unum est in quo nec primam similem visa est, nec habere sequentem, gaudia matris habens cum virginitatis honore. Mariae privilegium est, non dabitur alteri: singulare est, sed continuo etiam indicibile invenitur.

ñ. Ornata monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: Unguentum effusum nomen tuum. ÿ. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes.

LECTIO V.

VERUMTAMEN non hoc tantum, si diligenter attendas, sed ceteras quoque virtutes singulares prorsus invenies in Maria, quæ videbantur esse communes. Quæ enim vel Angelica puritas virginitati illi audeat comparari, quæ digna fuit Spiritus sancti sacrarium fieri, et habitaculum Filii Dei? Quanta vero, et quam pretiosa humilitatis virtus cum tanta puritate, cum innocentia tanta, cum conscientia prorsus absque delicto, imo cum tantæ gratiæ plenitudine? Unde tibi

humilitas, et tanta humilitas, o beata? Digna plane quam respiceret Dominus, cujus decorem concupisceret Rex, cujus odore suavissimo ab æterno illo paterni sinus attraheretur accubitu.

ñ. Beata me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ÿ. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

LECTIO VI.

ECCE jam quibus potuimus votis ascendentem te ad Filium deduximus, et prosecuti sumus saltem a longe, Virgo benedicta. Sit pietatis tuæ, ipsam quam apud Deum gratiam invenisti, notam facere mundo, reis veniam, medelam ægris, pusillis corde robur, afflictis consolationem, periclitantibus adiutorium et liberationem sanctis tuis precibus obtinendo. In hac quoque die solemnitatis et lætitiæ, dulcissimum Mariæ nomen cum laude invocantibus servulis, per te Regina clemens gratiæ suæ mûnera largiatur Jesus Christus, Filius tuus, Dominus noster, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

ñ. Beata es virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. ÿ. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Glória Patri. Genuisti.

Lé

L
IN il
I sus
mú
mine,
suam
Ho

Serm

Q
in
gustis
divers
et mú
lum i
múlher
tore su
da qui
cua. Q
quam
plenam
adhuc
ventur
ctum.
etiam
quid,
Spiritu
perven
perplén
ñ. D
tuis, *
Deus in
et gutta
tuis, a
quibus
gum in

INTRET
I et fi
quam p

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10. g.*

In illo tempore : Intravit Jesus in quoddam castellum : mulier quaedam, Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi
Abbatis.

Serm. 2. de Assumpt. B. M.

Quid introisse eum discimus in castellum ? Etiam in angustissimum virginalis uteri diversorium introivit. Denique et mulier quaedam excepit illum in domum suam. Felix mulier, cujus domus, Salvatore suscepto, inventa est munda quidem, sed plane non vacua. Quis enim vacuum dixerit, quam salutat Angelus gratia plenam ? Neque hoc solum, sed adhuc quoque in eam superventurum asserit Spiritum sanctum. Ad quid putas, nisi ut etiam superimpleat eam ? Ad quid, nisi ut adveniente jam Spiritu plena sibi, eodem superveniente, nobis quoque superplena et supereffluens fiat ?

¶ Diffusa est gratia in labiis tuis, * Propterea benedixit te Deus in aeternum. ¶ Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filiae regum in honore tuo. Propterea.

LECTIO VIII.

Intret ergo domum Salvator, et frequenter visitet eam, quam penitens Lazarus mun-

dat, ornat Martha, et Maria replet internae deditae contemplationi. Sed forte curiosus quisquam requirat, cur in praesenti Evangelica lectione nulla prorsus Lazari mentio fiat. Arbitror sane, ne id quidem a proposita similitudine dissidere. Virginalem etenim domum intelligi volens Spiritus, siluit non incongrue poenitentiam, quae malum utique comitatur. Absit enim, ut proprii quidquam inquinamenti domus haec aliquando habuisse dicatur, ut in ea proinde scopa Lazari quaereretur.

¶. Beata es virgo Maria, Dei genitrix, quae credidisti Domino : perfecta sunt in te quae dicta sunt tibi : ecce exaltata es super choros Angelorum : * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. ¶. Ave Maria, gratia plena : Dominus tecum. Intercede. Gloria Patri, Intercede.

Pro SS. Martyribus Timotheo, Hippolyto, et Symphoriano.

LECTIO IX.

TIMOTHEUS Antiochenus, Romanam veniens Melchiade summo Pontifice, cum per annum ibi Christi fidem praedicasset, a Tarquinio Urbis praefecto conjicitur in vincula : et post diuturnas carceris aerumnas ad idola perducitur, ut eis sacrificet. Quam impietatem summa libertate detestatus, acerbissime caeditur, et excarnificatum corpus viva calce

perfúnditur. In quibus aliisque supplicíis constans martyr cápite pléctitur. Corpus via Ostiénsi prope sepúlchrum beati Pauli Apóstoli sepellitur. Quo die étiam Alexádro Imperatóre, apud Ostia Tiberína Hippólytus Episcopus Portuénsis ob præcláram fidei confessiónem, máribus pedibúsque ligátis, in altam sóveam aquis plenam præcipitátus, martyrio coronátus est, et ibídem a Christiánis sepultus. Quo item die, Aureliáno Imperatóre, propter eámdem fidem Augustodúni Symphoriánus adolécens váric tortus est. Qui dum ad últimum supplicium ducerétur, matrem ita clamántem áudiens : Nate, nat., meménto ætérnæ vitæ, cælum súspice, et ibi regnántem intuere : tibi enim vita non eripitur, sed mutátur in mélius : fórtiter Jesu Christi causa carnífici collum præbuit.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio sanctorum Timothei et sociorum Martyrum.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolite timére : multis passéribus meliôres estis vos.

ÿ. Exultábunt Sancti in glória. ñ. Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio, Auxílium tuum, ut supra, p. 580.

In II Vesperis fit Commem. S. Philippi Benittii.

DIE XXIII AUGUSTI.

IN FESTO

S. PHILIPPI BENITII, CONF.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxxviii, præter ea quæ sequuntur.

Ant. Similábo eum viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stulam glóriæ induit eum.

ORATIO.

DEUS, qui per beátum Philippum Confessórem tuum exímium nobis humilitátis exémpulum tribuísti : da fámulis tuis próspéra mundi ex ejus imitatióne despícere, et cœlestia semper inquirere. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PHILIPPUS ex nóbili Benitiórum familia Floréntiæ natus, futúre sanctitátis jam inde ab incunábulis indícium præbuit ; vix enim quintum ætátis mensem ingræssus, linguam in voces mirífice solvit, hortátusque fuit matrem, ut Deiparæ servis eleemósynam impertíret. Adolécens, dum Parisiis litterárum stúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad cœlestis patriæ desidérium inflammávit. Révêsus in pátriam, et singulári visióne a beatíssima Virgine in

scr
per
nár
ubi
por
Dón
ne s
que
rópa
tem,
catic
pten
stítu
mio
gávi
ñ.
minu
inim
távit
ritáte
dedú
ctas,
Dei. l

DIV
li
vehem
dinis
que i
tres a
Evang
sit ; ip
urbes
in eis
pósuit
Pontif
vit ; n
salútis
hómin
penite
amóre
summ
éxtasin

servorum suorum familiam nuper institutam vocatus, in Senarii montis antrum concessit, ubi asperam quidem jugi corporis castigatione, sed Christi Domini cruciatuum meditatione suavem vitam duxit: Indequae per universam pene Europam, magnamque Asiae partem, quam Evangelicis praedicationibus obivit, sodalitia Septem Dolorum Dei Matris instituit, suumque Ordinem eximio virtutum exemplo propagavit.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

DIVINAE charitatis et Catholicae fidei dilatandae ardore vehementer accensus, sui Ordinis Generalis reluctans, atque invitus renuntiatus, Fratres ad praedicandum Christi Evangelium in Scythiam misit; ipse vero plurimas Italiae urbes concursans, gliscentes in eis civium discordias composuit, multasque ad Romani Pontificis obedientiam revocavit; nihilque de studio alienae salutis omittens, perditissimos homines et vitiatorum caeno ad poenitentiam, ac Jesu Christi amorem perduxit. Orationi summopere addictus, saepe in extasim rapi visus est. Virgi-

nitatem vero adeo coluit, ut ad extremum usque spiritum voluntariis ac durissimis supplicis illibatam custodierit.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

EFFLORUIT in eo jógiter singularis erga pauperes misericordia; sed praecipue cum apud Camilianum agri Senensis vicum leproso nudo eleemosynam petenti, propriam, qua indutus erat, vestem fuit clarigitus; qua ille contactus, statim a lepra mundatus est: cujus miraculi eum longe lateque fama manasset, nonnulli ex Cardinalibus, qui Viterbium, Clemente quarto vita functo, pro successore deligendo convenerant, in Philippum, cujus caelestem etiam prudentiam perspéctam habebant, intendérunt. Quo comperto vir Dei, ne forte Pastoralis regiminis onus subire cogeretur, apud Tuniatum montem tamdiu delituit, donec Gregorius decimus Pontifex maximus fuerit renuntiatus; ubi balneis, quae etiam hodie sancti Philippi vocantur, virtutem sanandi morbos suis precibus impetravit. Denique Tuderti anno millésimo ducentésimo octogésimo quinto in Christi Domini e Cruce pendentis amplexu, quem suum appellabat

librum, sanctissime ex hac vita migravit. Ad ejus tūmulum cæci visum, claudi gressum, mórtui vitam recepérunt. Quibus allisque plúrimis fulgéntem signis Clemens dé-cimus Póntifex máximus Sanctórum número adscrípsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangel. Nolite timére, ut in eodem Communi, secundo loco, p. lxxxj.

Lectio IX legitur de Vigilia S. Bartholomæi, Homilia in Evangel. Hoc est præceptum, ut in Vigilia Apostolorum, p. j, ubi Festum ipsius celebratur die sequenti, cum Commemoratione ejusdem Vigiliæ in Laudibus, per Antiphonam, et ÿ. de Feria occurrente ut in Psalterio.

ORATIO.

DA, quæsumus omnipotens Deus: ut beati Bartholomæi Apóstoli tui, quam prævenimus, veneranda solémnitas; et devotiónem nobis augeat, et salutem. Per Dóminum.

Vesperæ de S. Bartholomæo Apostolo, cum Commemoratione S. Philippi.

DIE XXIV AUGUSTI.

IN VIGILIA

S. BARTHOLOMÆI, APOST.

Romæ celebratur Festum ejusdem die xxv Augusti.

Tres Lect. leguntur de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Hoc est præceptum,

ut in Vigilia Apostolorum, p. j. Responsoria de Feria occurr.

Ad Laudes ut in Psalterio; et dicuntur Preces fertales flexis genibus, p. 57.

Oratio; Da, quæsumus, ut supra.

DIE XXIV vel XXV AUGUSTI.

IN FESTO

S. BARTHOLOMÆI, APOST.

Duplex II Classis.

Omnia de Communi Apostolorum, p. ij, præter ea quæ hic sunt propria.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam, in beati Apóstoli tui Bartholomæi festivitate tribuisti: da Ecclesiæ tuæ, quæsumus; et amáre quod erédidit, et prædicáre quod dócuit. Per Dóminum.

Deinde fit Commém. S. Philippi.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ñ. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui per beátum, ut supra, p. 584.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Epístola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios, Sic nos existimet, ut in Communi Apostolorum, p. v.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BARTHOLOMÆUS Apóstolus Galilæus, cum in Indiam cite.

riorem, quæ ei in orbis terrarum sortitione ad prædicandum Jesu Christi Evangelium obvenerat, progressus esset : adventum Domini Jesu juxta sancti Matthæi Evangelium illis gentibus prædicavit. Sed cum in ea provincia plurimos ad Jesum Christum convertisset, multos labores calamitatesque perpessus venit in majorem Armeniam.

¶. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. †. Vidi Angelum Dei fortem, volentem per medium cælum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti.

LECTIO V.

IBI Polymium regem, et conjugem ejus, ac præterea duodecim civitates ad Christianam fidem perdúxit. Quæ res in eum magnam invidiam concitavit illius gentis sacerdotum. Nam usque adeo Astyagem Polymii regis fratrem in Apostolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudeliter détrahi júrit, ac caput abscindi : quo in martyrio animam Deo reddidit.

¶. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. †. Cum vos oderint ho-

mines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum, propter Filium hominis. Gaudete.

LECTIO VI.

EJUS corpus Albani, quæ est urbs majoris Armeniæ, ubi is passus fuerat, sepultum est : quod postea ad Liparam insulam delatum, inde Beneventum translatum est : postrimo Romam ab Othone tertio Imperatore portatum, in Tiberis insula, in Ecclesia ejus nomine Deo dicata, collocatum fuit. Agitur autem Romæ dies festus octavo Kalendas Septembris, et per octo consequentes dies illa Basilica magna populi frequentia celebratur.

¶. Isti sunt, p. ix.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 6. b

IN illo tempore : Exiit Jesus in montem orare, et erat pernóctans in oratione Dei. Et cum dies factus esset, vocavit discipulos suos. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. Comment. in Luc. c. 6. post initium.

OMNES magni, omnes sublimes montem ascendant. Non enim cuicumque Propheta dicit : Ascende in montem excelsum qui evangelizas Sion : exalta in virtute vocem tuam qui evangelizas Jerúsalem. Non vestigiis corporalibus, sed fa-

etis sublimiöribus in hunc montem ascénde, et séquere Christum, ut ipse esse mons possis. Montes enim in circúitu ejus. Quare in Evangélio invénies solos cum Dómino montem ascendisse discípulos. Orat ergo Dóminus, non ut pro se obsecret, sed ut pro me impéret. Nam etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Filii: Filius tamen ut hóminis formam impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus est noster.

ñ. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám sanguíne suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. ý. In omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

LECTIO VIII.

ET erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi, Christiáne, datur, forma præscribitur, quam debeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cum vis álquod pietátis officium adoriri, quando Christus missúrus Apostólos orávit prius, et solus orávit? Nec usquam álbi, si non fallor, orásse cum Apóstolis reperitur; ubique solus óbsecrat. Dei enim consílium humana vota non cápiunt: nec quisquam interiörum potest esse partíceps Christi.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclesiá, ut sole luna. ý. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

LECTIO IX.

VOCAVIT, inquit, discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos ad propagándum auxílium salútis humanæ per terrárum orbem satóres fidei destináret. Simul advérte cæléste consílium, non sapiéntes álquos, non divites, non nóbiles, sed piscatóres, et publicános, quos dirigeret, elégit: ne traduxisse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatisque auctoritaté traxisse álquos ad suam grátiam viderétur: ut veritátis rátió, non disputatiónis grátia prævaléret.

Te Deum láudamus, p. 15.

In II Vesperis fit Commemoratio S. Ludovici.

DIE XXV AUGUSTI.

IN FESTO

S. LUDOVICI, REGIS CONF.

Semiduplex.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontif. p. lxxviii, exceptis his quæ sunt propria.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ý. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stólam glóriæ induit eum.

D
rén
gló
sun
Reg
tui
Qui

U
lom
san
et i
mut

L
curr

L
d
patre
chæ
plina
gésin
áger
quo t
perár
móru
valuá
Parisi
cum
prim
vit.
magn
riisset
est.

ñ. l
minus
inimic
távit i
ritáten
dedúx

ORATIO.

Deus, qui beátum Ludovicum Confessórem tuum, de teréno regno ad coeléstis regni glóriam transtulisti : ejus quæsumus méritis et intercessióne; Regis regum Jesu Christi Filii tui fácias nos esse consórtes. Qui tecum vivit.

Ubi vero Festum S. Bartholomæi celebratur die xxv, de sancto Ludovico fit die xxvj, et in Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LUDOVICUS nonus Gálliae rex duódecim annos natus, patre amisso, et in Blanchæ matris sanctíssima disciplina educátus, cum jam vigésimum annum in regno ágeret, in morbum incidit: quo témpore cogitávit de recuperánda possessione Jerosolymórum. Quamóbre ubi convalescisset, vexillum ab Episcopo Parisiénsi accépit: deinde mare cum ingénti exércitu trajiciens primo prælio Saracénos fugávit. Sed cum ex pestilentia magna militum multitúdo perisset, victus ipse captúsque est.

ñ. Hónestum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis et a seductóribus tu-távit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias re-

clas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

REBUS póstea cum Saracénis composítis, liber rex exercitúsque dimittitur. Quínque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános a Barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit : prætérea áliquot Christianórum urbes refécit suis sump-tibus. Interim mater ejus migrat e vita : quare domum redire cógitur, ubi totum se dedit pietátis officíis.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

LECTIO VI.

MULTA ædificávit monastéria, et páuperum hospítia : beneficéntia egéntes sublevábat : frequens visébat ægrótos : quibus ipse non solum suis sump-tibus ómnia sup-peditábat, sed étiam, quæ opus erant, máribus ministrábat. Vestítu vulgári utebátur : cilicio ac jejúnio corpus assidue affligébat. Sed cum íterum trasmisisset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuisset, pestilentia decéssit in illa oratione: Introibo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum

est, quod in célebris sancti Dionysii templo asservatur, et cõlitur : caput verò in sacra Æde sanctæ Capellæ. Ipse Clarus miraculis a Bonifácio Papa octavo in Sanctorum número est relatus.

ñ. Iste homo, *p. lxxiv.*

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap. 19. b*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 8. in Lucam.

Bonus ordo, ut vocaturus Gentes, et Judæos jussurus interfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hæc præmitteret comparationem, ne diceretur : Nihil dederat populo Judæorum, unde poterat melior fieri ? ut quid ab eo, qui nihil recepit, exigitur ? Non mediocris ista est mna, quam supra mulier Evangelica quia non invenit, lucernam accendit, lumine quærit admotò, gratulatur inventam.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. ÿ. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo,

et permanens in innocentia sua. Ipse intercédât.

LECTIO VIII.

DENIQUE ex una decem mnas alius fecit, alius quinque. Fortasse iste moralia habet, quia quinque sunt corporis sensus : ille duplicia, id est, mystica legis, et moralia prohibitatis. Unde et Matthæus quinque talenta, et duo talenta posuit : in quinque talentis ut sint moralia, in duobus utrumque, mysticum atque morale. Ita quod numero inferius, re uberius.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ÿ. Vigilate ergo, quia nescitis quâ hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

ET hic possumus decem mnas decem verba intelligere, id est, legis doctrinam ; quinque autem mnas, magisteria disciplinæ. Sed legisperitum, in omnibus volo esse perfectum. Non enim in sermone, sed in virtute est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicatam pecuniam deferunt ; non utique æris, sed dispensationis usuris. Alia est enim pecuniæ fœnebris, alia doctrinæ cœlestis usura.

Te Deum laudamus, *p. 15.*

DIE XXVI AUGUSTI.

S. ZEPHYRINI, PAPÆ MART.

Ant. Iste sanctus pro legē

Dei
tem
timu
pra
ÿ.
sti o
tuist
nuu

PR
te
rini
ficus,
instr
minu
stum

ZEP
I
Eccle
ut qu
tuno
sentil
more
ctique
nes a
rentu
rem d
sacerd
Idem
Prima
sus Ep
tential
ritate
annos
cem et
nes qu
quibus
decim,
scopos
decim.
marty
pultus

Dei sui cortávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

†. Glória et honóre coronásti eum Dómine. †. Et constituísti eum súper ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Zephyrini Martyris tui atque Pontificis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémpis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

LECTIO III.

ZEPHYRINUS Románus, Bevéro Imperatóre ad regéndam Ecclesiám assúptus, sancívit, ut qui ordinándi essent, oppórtuno témpore, et multis præsentibus cléricis, et láicis, de more sacrís initiaréntur : doctique ac spectátæ vitæ hómines ad id officii munus deligeréntur. Decrévit prætérea, ut rem divínam faciénti Episcopo sacerdótes omnes astárent. Idem instituit, ut Patriárcha, Primas, Metropolitánus advérsus Episcopum non ferant sententiam, nisi Apostólíca auctoritaté fulti. Vixit in Pontificátu annos decem et octo, dies decem et octo. Hábuít Ordinatiónes quátuór mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trédecim, Diáconos septem, Episcopos per diversá loca trédecim. Antoníno Imperátore martyrió coronátus est, et sepúltus via Appia prope cœme-

térium Callisti, séptimo Kaléndas Septémbris.

Te Deum laudámus, p. 15.

DIE XXVII AUGUSTI.

IN FESTO

S. JOSEPHI CALASANCTII,

CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pont., p. lxxvij, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno, iste confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spiritu intelligéntiæ, ac pietátis juventútem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providéte dignátus es : præsta quæsumus ; nos ejus exémplo, et intercessióne ita fácere, et docére, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOSEPHUS Calasánctius a Matre Dei Petráltæ in Aragónia nóbili génere natus, a téneris annis, futúre in púeros charitátis et eórum institutiónis indicia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis Fidei, et sacrís precibus erudiébat. Humánis, divinisque litteris egrégie doctus, cum stúdiis Theológicis Valéntiæ óperam daret, nóbilis, potentisque féminæ illécebris fortiter superátis, virginitátem,

quam Deo voverat, inoffensam, insigni victória servávit. Sacerdos ex voto factus, a complúribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragóniæ, et Catalániæ regnis in partem labóris adscitus, expectatióem omnium vicit, pravis ubique móribus emendátis, Ecclesiástica disciplina restitúta, inimicitiis, cruentisque factiónibus mirifice extinctis. At cœlesti visióne et Dei voce frequenter admóni-tus Romam profectus est.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tútavit illum : Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

IN Urbe summa vitæ asperitate, vigiliis, et jejúniis corpus affligens, in oratióibus, et cœlestium rerum contemplatióne dies noctésque versabatur, septem ejúsdem Urbis Ecclesiás singulis fere nóctibus obíre sólitus : quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitatibus nómine, mirum, quanto ardóre páuperes, infirmos potíssimum, aut carcéribus deténtos, eleemósynis, omnique pietátis officio subleváret. Lue Urbem depopulánte, una cum sarcto Camillo, tanto fuit actus ímpetu charitátis, ut præter subsidia agró-tis paupéribus large colláta, ipsa étiam defunctorum cadá-

vera suis húmeris tumulánda transférret. Verum cum divínus accepisset, se ad informándos intelligentiæ, ac pietátis spiritu adolescentulos, præcipue páuperes, destinári, Ordinem Clericórum Regulárium Páuperum Matris Dei Scholárum Piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio Instituto profiteréntur : ipsúmque Ordinem a Jleménte Octávo, a Paulo Quinto aliisque Summis Pontificibus magnópere probátum, brevi témpore per plúrimas Európe Provincias, et Regna mirabiliter propagávit. In hoc autem tot labóres perpéssus est, ac tot ærumnas invicto ánimo tolerávit, ut ómnium voce miráculum fortitúdinis, et sancti Jobi exéplum dicerétur.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

QUAMVIS Ordini univérso præseset, totisque víribus ad animárum salutem incumberet, numquam tamen intermisit puéros, præsertim pauperiôres, erudire, quorum scholas vérrere, eosque domum comitári consuévit. In eo summæ patientiæ, et humilitátis múnere, valetúdine étiam infirma, duos et quinquaginta annos

per
rea,
culis
ret,
cum
bene
pliss
repu
córd
cend
rus,
sing
fánti
com
litum
gnát
et O
restit
tum
et no
Roma
octáv
anno
quad
et Lin
gra e
Ipse
quoq
tus, p
moqu
corát
Clemé
Sanct
tus.
ñ. I
A
Léo
se
L
I
Disc
Quis
Cœlor

perseverávit : dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustráret, et cui Beatíssima Virgo cum púero Jesu, illis orántibus benedicente, appareret. Amplísimis interim dignitatibus repudiátis, prophétia, ábdita córdium, et abséntia cognoscéndi donis, et miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulári pietáte et ipse ab infántia coluit, et suis máxime commendávit, aliorúmque cœlitum frequénti apparitíone dignátus, cum óbitus sui diem, et Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum prænucciáset, secúndum et nonagésimum annum agens, Romæ obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Septémbris anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Ejus Cor, et Lingua post sæculum integra et incorrúpta repérta sunt. Ipse vero multis post óbitum quoque signis a Deo illustrátus, primum a Benedicto Decimoquárto Beatórum cultu decorátus fuit, ac deinde a Cleménte Decimotértio inter Sanctos solémniter est relátus.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 18.

IN illo témpore : Accessérunt Discipuli ad Jesum dicétes : Quis putas, major est in regno Cœlórum ? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis,
Chrysóstomi.

In Cap. 18. Matth. Hom. 60.

VIDETE, ne áliquem istórum contempserítis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei faciém semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos, conservandósque pusillos diligentíores nos reddít. Pèrspicis quam ingéntia in tutélam ténuium mœnia eréxerit, et quantum stúdiúm, curámque habeat, ne perdántur, tum quia suprémás decipiéntibus eos pœnas statuit, tum quia summam pollicétur mercédem his, qui curam eórum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exémplo corrobórat.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. †. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

LECTIO VIII.

DOMINUM igitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum, quæ humilia, viliaque nímium vidéntur : sed si administratíone nostra étiam opus fúerit, quámvis ténuis, atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit, quámvis árdua nobis res, atque labóris plena esse

videatur, omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora faciliorque, oro, videantur: tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ̄. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

SI non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondēbimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, ceterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus, p. 15.

Vesperæ a capitulo de sequenti. Commem. præcedentis.

DIE XXVIII AUGUSTI.

IN FËSTO

S. AUGUSTINI,

EPISCOPI ET CONFESSORIS,
ET ECCLESIE DOCTORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, præter ea quæ hic ponuntur.

Ad Magnif. Ant. l. 2. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Augustine, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Fillum Dei.

ORATIO.

ADESTO supplicationibus nostris, omnipotens Deus: et quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges; intercedente beato Augustino Confessore tuo atque Pontifice, consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum. Per Dominum.

Fit Commemoratio S. Josephi Calasactii.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terræna triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

̄. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ñ. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui, p. 591.

Deinde S. Hermetis Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

̄. Glória et honore coronasti eum Domine. ñ. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Hermetem, Martyrem tuum, virtute constantiæ in passione roborasti: ex ejus nobis imitatione tribue; pro amore tuo prospera mundi despiciere, et nulla ejus adversa formidare. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de libro Ecclesiæ-

stici
Com

A h
ac pu
les lo
nibus
léscer
in Ma
cidit.
inde
rhetó
freque
set au
sus st
nos na
baptiz
cam,
ctimón
lério n
Hippo
est. Q
stitu
cum v
que cu
stólicæ
ciplína
diébat.
chæoru
tius in
tunatu
futavit

ñ.
meum,
cum: *
liabitur
inimicu
tatis no

HAC A
H mó

*stici, Sapientiam omnium, de
Communi Doctorum, p. lxiv.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

AUGUSTINUS, Tagáste in Africa
honestis parentibus natus,
ac puer docilitate ingenii æquá-
les longe súperans, brevi óm-
nibus doctrina antecelluit. Ado-
lescens, dum esset Carthágine,
in Manichæórum hæresim inci-
didit. Póstea Romam profectus,
inde Mediolánum missus ut
rhetóricam doceret, cum ibi
frequens Ambrósii Episcopi es-
set auditor, ejus ópera incén-
sus stúdio Cathólicæ fidei, an-
nos natus triginta tres ab ipso
baptizátur. Reversus in Afri-
cam, cum religióne vitæ san-
ctimóniam conjúgens, a Va-
lério notæ sanctitátis Episcopo
Hipponénsi præsbyter factus
est. Quo témpore familiam in-
stituit religiosórum, quibús-
cum victu commúni, eodém-
que cultu utens, eos ad Apo-
stólicæ vitæ doctrinæque dis-
ciplinam diligentissime eru-
diébat. Sed cum vigéret Mani-
chæórum hæresis, vehemén-
tius in illam invehí cœpit, For-
tunátumque hæresiárcham con-
futávit.

¶. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea auxi-
liábitur ei. †. Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius iniqui-
tátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

HAC Augustini pietate com-
móvus Valérius, eum adju-

torem adhibuit Episcopális
officii. Nihil illo fuit humili-
lius, nihil continentius. Lectus
ac vestitus moderátus, vulgá-
ris mensa, quam semper sacra
vel lectióne, vel disputatióne
condiébat. Tanta benignitate
fuit in páuperes, ut, cum non
esset ália facultas, sacra vasa
frángeret ad eórum inóplam
sustentándam. Feminárum, et
in eis soróris, et fratris filiæ,
contubérnium, familiaritatém-
que vitávit : quippe qui dice-
ret, etsi propinquæ mulieres
suspectæ non essent, tamen
quæ ad eas ventitarent, posse
suspiciónem efficere. Nullum
finem fecit prædicándi Dei
verbum, nisi gravi morbo op-
pressus. Hæreticos perpétuo
insectátus et coram, et scri-
ptis, ac nullo loco passus con-
sistere : Africam a Manichæó-
rum, Donatistárum, Pelagia-
nórum, aliorúmque præterea
hæreticórum errore magna ex
parte liberávit.

¶. Pósuí adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. †. Inveni
David servum meum, óleo
sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

TAM multa pie, subtiliter, et
copióse scripsit, ut Christiá-
nam doctrinam máxime illu-
strárit. Quem in primis secúti
sunt, qui póstea Theológicam
disciplinam via et ratióne tra-
didérunt. Wándalis Africam
bello vastántibus, et Hippó-

nem tertium jam mensem ob-
sidéntibus, in febrim incidit.
Itaque cum discéssum e vita
sibi instáre intelligeret, Psal-
mos David, qui ad pœnitén-
tiam pèrtinent, in conspéctu
pósitos profúsis lácrymis legé-
bat. Solébat autem dicere, né-
minem, etsi nullius scéleris
sibi conscius esset, committere
debére, ut sine pœniténtia mi-
gráret e vita. Ergo sénsibus
integris, in oratione defixus,
astántibus frátribus, quos ad
charitátem, pietátem, virtutés-
que omnes erat adhortátus,
migrávit in cœlum. Vixit an-
nos septuaginta sex, in Epi-
scopátu ad triginta sex. Cujus
corpus primum in Sardiniam
delátum, deinde a Luitprándo
Longobardórum rege magno
prétio redemptum, Ticinum
translátum est, ibique honori-
fice cónditum.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

*Homil. S. Augustini Episco-
pi in Evangel. Vos estis sal,
de Communi Doctorum, p. lxxj.*

AD LAUDES.

*Fit Commem. S. Hermetis
Mart.*

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam ætér-
nam custódit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

*Oratio, Deus, qui beátum,
p. 594.*

*Vesperæ de sequenti, cum
Commemorationibus ut infra,*

DIE XXIX AUGUSTI.

IN DECOLLATIONE

S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Duplex majus.

*Omnia de Communi unius
Mart., p. xx, præter sequentia.*

*Ad Magnif. Ant. t. 1 f Mis-
so Heródes spiculátore, præ-
cépit amputári caput Joán-
nis in cárcere: quo audito,
discípuli ejus venérunt, et tu-
lérunt corpus ejus, et posué-
runt illud in monumento.*

ORATIO.

SANCTI Joánnis Baptistæ,
Præcursóris et Martyris tui,
quæsumus Dómine, veneránda
festivitas, salutáris auxilií no-
bis præstet effectum. Qui vivis.

*Deinde fit Commem. S. Au-
gustini.*

Ant. O Doctor óptime, Ec-
clésiæ sanctæ lumen, beáte
Augustine, divínæ legis amá-
tor, deprecáre pro nobis Fí-
lium Dei.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. ñ. Et osténdit
illi regnum Dei.

*Oratio, Adesto supplicatió-
nibus, p. 594.*

Postea S. Sabinae Martyris.

Ant. Simile est regnum cœ-
lórum hómini negotiátóri quæ-
rénti bonas margaritas: in-
vénta una pretiósá, dedit óm-
nia sua et comparávit eam.

ÿ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. ñ. Inténde, prospere
procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui inter cœtera po-
téntiæ tuæ mirácula étiam

in se
tyrii
pítius
Márti
per e
mur.

*Inu-
tipho-
cturn-
muni*

Inci

V ER
de
runt
Bénja
verbu
diébus
gis Ju
no re
in dié
regis J
mation
deciae
usque
rúsaler
factum
me, dic
márem
ántequ
sanctifi
in Gén

ñ. M
nus, a
vinxit e
tuébat
dem, *
suo Ph
guébat
pter He
rat.

in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde propitius ; ut qui beátæ Sabinæ Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi et ʒʒ. Nocturnorum dicuntur de Comuni unius Martyris, p. xxj.

IN I NOCTURNO.

Incipit Jeremías Prophéta.

LECTIO I. Cap. 1.

VERBA Jeremiæ filii Helciæ, de sacerdotibus qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quid factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josiæ regis Juda, usque ad consummationem undécimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsqvam te formárem in útero, novi te : et ántequam exires de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te.

ñ. Misit Heródes rex manus, ac tenuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodiadem, * Quam túlerat fratri suo Philippo uxórem. ʒ. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodiadem. Quam túlerat.

LECTIO II.

ET dixi, A a a, Dómine Deus : ecce néscio lóqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dicere : Puer sum : quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis : et univér-
sa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne timeas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constitui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et dissipes, et ædifices, et plantes.

ñ. Joánnes Baptista arguébat Heródem, * Propter Herodiadem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem. ʒ. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Propter.

LECTIO III.

TU ergo accinge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcipio tibi. Ne formídes a fácie eórum ; nec énim tinnere te fáciem vultum eorum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam, et in colúmnam féream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsus te, et non prævalébunt ; quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te,

ñ. Puellæ saltánti imperávit mater : * Nihil aliud petas, nisi caput Joánnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes. †. Ait puélla matri suæ ; Quid petam ? At illa ait. Nihil aliud, Glória Patri. Et contristátus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro S. Ambrósii Episcopi de Virginibus.

LECTIO IV.

Lib. 3. post inít.

QUONIAM beáti Joánnis Baptistæ non strictim prætereúnda est recordátio, interest, ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occisus, advértere debeámus. Ab adulteris justus occiditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convertitur. Deinde præmium saltatricis, mors est Prophætæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrère consuevèrunt) inter épulas atque convivia consummandæ crudelitátis profératur edictum ; et a convivio ad cárcerem, de cárcere ad convivium ferális flagítii circumfèrtur obséquium. Quanta in uno facinore sunt crimina !

ñ. Justus germinábit sicut liliúm : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. †. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostrí. Et.

LECTIO V.

QUIS non, cum e convivio ad cárcerem cursári vidéret,

putáret Prophétam jussum esse dimítti ? Quis, inquam, cum audíssot natálem esse Heródís, solémne convivium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutióem non arbitraré-tur ? Quid crudelitáti cum deliciis ? quid cum funéribus voluptáti ? Rápítur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, conviváli præcepto, quo non cúperet vel absólvi ; perimí-tur gládio ; caput ejus affèrtur in disco. Hoc crudelitáti ferculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

ñ. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum : * Et inventus est in número sanctorum. †. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Et inventus.

LECTIO VI.

INTUERE rex acerbissime, tuo spectácula digna convivio. Pórrige dexteram, ne quid sævitie tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculls pótuit inaudite sævitie sitis : bibe sánguinem scaturientibus adhuc venis exsècti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspèctum deliciarum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os áuream illud exsánguie, cujus senténtiam ferre

non
adh
ñ.
min
inim
távit
ritáti
ditqu
in vir
Et de

L
I
I N il
I des
vixi
pter
lippi
cam.
Hor

Serm.

CUM
ge
lum a
stitútu
ánis
crudel
ritátis.
mater
delicia
jurátur
tur, in
ánni,
De Dón
díxerat
re, me
nútus e
in cruce
tas. Non
lerári,
monéba

non póteras, conticéscit, et adhuc tímétur.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tu-távit illum; * Et dedit illi cláritátem ætérnam. †. Descen-dítque cum illo in fóveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit. Glória Patri. Et dedit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 6. c

IN illo témpore ; Misit Heró-des, ac tenuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, pro-pter Herodiadem uxórem Phi-lippi fratris sui, quia dúxerat eam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni
Episcopi,

Serm. 10. in novis Sermonib.

CUM sanctum Evangelium le-gerétur, crudéle spectácu-lum ante óculos nostros con-stitútum est ; caput sancti Jo-ánnis in disco ; ferális missus crudelitátis propter ódium ve-ritátis. Puélla saltat, et sævit mater ; et inter lascívias et delicias convívántium témere jurá-tur, et ímpie quod jurá-tur, implétur. Factum est Jo-ánni, quod ipse prædixerat. De Dómino enim Jesu Christo dixerat : illum opórtet crésce-re, me autem minui. Iste mi-nútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit vé-ritas. Non pótuít æquo ánimo to-lerári, quod homo Dei sanctus monébat : qui útique salútem

eórum quærébat, quos sic mo-nébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

ñ. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómino, * Et vo-luntáte labiórum ejus non fraudásti eum. †. Quóniam prævenísti eum in benedictió-nibus dulcedínis ; posuísti in cápite ejus corónam de lápido pretiósó. Et voluntáte.

LECTIO VIII.

QUID enim ille diceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi responderent, nisi quo ple-ni erant? Ille triticum seminá-vit, sed spínas invénit. Dicé-bat regi : Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Vincébat enim regem libído : tenébat apud se prohibítam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Hono-rábat eum, a quo verum au-diébat : sed múlier detestábilis ódium concepiébat, quod ali-quándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit filiam, filiam saltán-tem.

ñ. Stola jucunditátis induit eum Dóminus ; * Et corónam pulchritúdinis pósuit super ca-put ejus. †. Cibávit illum Dó-minus pane vitæ et intelléctus ; et aqua sapiéntiæ salutáris po-távit illum. Et corónam. Gló-ria Patri. Et corónam.

Pro sancta Sabina Martyre,

LECTIO IV.

SABINA múlier Romána, Va-lentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia vírgine Christiánae

fidei præceptis instituta, post sanctæ virginis martyrium collectas ejus reliquias piis exequiis sepelivit. Quæ propter eam causam paulo post Adriáno Imperatøre comprehénsa, Elpidio júdici sistitur. Cui is : Tu ne illa Sabina, et génere et matrimónio nobilissima? At illa, Sum, inquit : sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me, intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam vário tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fidei constántia movére non posset, Præfectus, pronuntiáta senténcia quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlchro conditum est, in quo ipsa magistram fidei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Heródes enim * tenuit et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodiadem.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 2. Dómine mi rex, * da mihi in disco caput Joánnis Baptistæ.

Ant. t. 1. Puéllæ saltánti * imperávit mater : Nihil aliud petas, nisi caput Joánnis.

Ant. t. 1. r Arguébat Heródem Joánnes propter Herodiadem, quam túlerat fratri suo Philípโป uxórem.

Ant. t. 4. Da mihi in disco * caput Joánnis Baptistæ : et contristátus est rex propter jusjurándum.

CAPITULUM. *Jac. 1. b*

BEATUS vir qui suffert tentationem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymn. et y. ut in Communi unius Mart., p. xxx.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Misso Heródes spiculátore præcépit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audito, discípuli ejus venérunt, et túlerunt corpus ejus, et posuérunt illud in monumento.

ORATIO.

SANCTI Joánnis Baptistæ, Præcursóris et Mártiris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitás, salutáris auxilií nobis præstet effectum. Qui vivis.

Pro Commem. S. Sabinæ.

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

y. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio, Deus, qui, p. 597.

AD TERTIAM.

Ant. Dómine mi rex.

Capitulum, Beátus vir, ut supra.

ñ. br. Glória et honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória et honóre. *y.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

y.
capu
pide

Ant.

CIB
tia s
minu

ñ.

Supe

y. Co

so. S

sulsti

y. I

saluta

gnum

eum.

Ant.

Ca

JUSTR

vigi

minu

conspé

bitur.

ñ. br.

In salu

riam e

pónes

Glória

y. Ju

ñ. Sicu

plicábit

Ant.

liquis d

Psalm

reliq. d

últimi,

Capit

Commun

2

ŷ. Posuisti Dómine super caput ejus. R̄. Corónam de lapide pretiósio.

AD SEXTAM.

Ant. Puellæ saltánti.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et intellectus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

R̄. br. Posuisti Dómine, * Super caput ejus. Posuisti. ŷ. Corónam de lapide pretiósio. Super. Glória Patri. Posuisti.

ŷ. Magna est glória ejus in salutári tuo. R̄. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Ant. Da mihi in disco.

CAPITULUM. *Eccli.* 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilículo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

R̄. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ŷ. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna est.

ŷ. Justus ut palma florébit. R̄. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

AD II VESPERAS.

Ant. Heródes enim, cum reliquis de Laudibus, p. 606.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliq. de Domin., p. 121, et loco ultimi, Psalm. Crédidi, p. 125.

Capitul. et Hymnus ut in *Communi unius Mart.*, p. xx.

Æstiva.

ŷ. Justus ut palma florébit. R̄. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ant. t. 8. Misit rex incredulus ministros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptistæ.

Oratio ut supra, ad Laudes. Et fit Commemoratio sequentis et SS. Martyrum, ut infra.

DIE XXX AUGUSTI.

IN FESTO

S. ROSÆ A S. MARIA

VIRG. LIMANÆ.

Duplex.

Omnia de Communi Virgini- num. p. lxxxiv, præter sequentia.

Ant. Veni Sponsa Christi, accípe corónam, quam tibi Dóminus præparavit in ætérnum.

ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. R̄. Inténde, prospere procéde, et regna.

ORATIO.

BONORUM ómnium largitor omnipotens Deus, qui beatam Rosam, cœléstis grátie rore prævéntam, virginitátis et patientiæ decóre Indis floréscere voluisti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur. Qui tecum vivit.

Pro Commemor. SS. Felicis et Adaucti Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Ágni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

MAJESTATEM tuam, Dómine, M súpplices exorámus : ut sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PRI-MUS Américæ Meridionalis flos sanctitátis virgo Rosa, Christiánis paréntibus Li-mæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúre sanctimóniæ indicíis : nam vultus infántis mirabiliter in rosæ effigiem transfigurátus, huic nómini occasiõnem dedit : cui póstea virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deinceps Rosam a sancta Maria. Quinquénis votum perpétuæ virginitátis emisit. Adúltior, ne a paréntibus ad náptias cogerétur, clam sibi met venustissimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánom modum ad-dicta, integras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini victitans.

ñ. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextéra tua. ÿ. Spécie tua, et pulchritúdi-ne tua inténde,

próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

HABITU Tértii Ordinis sancti Dominici assúpto, pristinas vitæ austeritátes duplicávit : oblongo asperrimóque cílicio sparsim minúsculas acus innéxuit : sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam interdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharinæ Senénsis árdua premens vestigia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cínxit. Léctulum sibi e truncis nodósis composuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Cél-lulam sibi angustíssimam struxit in extrémó horti ángulo, ubi cœléstium contemplatióni dédita, crebris disciplinis, in-édia, vigiliis corpúsculum exténuans, at spiritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit, ac superávit.

ñ. Dilexisti justítiam ; et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. ÿ. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

AGRITUDINUM torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agítáta, nondum satis pro mérito se affligi querebátur. Per quídecim annos ad plúsculas horas desolatióne spiritus, et ariditáte misérime contabéscens,

forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exinde cœpit supérnis abundáre deliciis, illustrári visionibus, colliquescere Seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharinæ Senénsi, vírgini Deíparæ inter assiduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audire méruit : Rosa cordis mei tu mihi sponsa esto. Dénique sponsi hujus Paradiso feliciter invéctam, plurimisque ante et post óbitum miraculis corúscam, Clemens décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscripsit.

ñ. Afferéntur, p. xciiij.

IN III NOCTURNO.

Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Símile erit, de Comuni Virginum, p. xciv.

Pro SS. Martyribus Felice et Adaucto.

LECTIO IX.

FELIX, Diocletiano et Maximiano Imperatoribus propter susceptam Christi religionem comprehensus, in Serapidis templum adductus est. Cui sacrificare cum juberetur, os simulacri conspuit. Quo facto statim aerea statua corruit. Quod cum iterum ac tertio in aede Mercúrii, Dianæque factum esset : impietatis, et magicæ artis accusatus, equuleo torquetur. Mox ad secundum ab Urbe lapideam via Ostiensi ducitur, ut securi feriretur. Cui inter viam oblatus quidam Christianus, cum Felicem

agnoscens ad martyriura duci vidéret, Ego quoque, clara voce inquit, eadem, qua iste, lege vivo; ego eúdem Jesum Christum colo. Itaque Felicem osculatus, cum eo securi percútitur, tertio Kalédas Septémbris : cujus nomen cum ignótum esset Christianis, is Adáucti nómine nobilitatus est, quod sancto mártiri Felici adáuctus sit ad coronam.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

Fit Commem. SS. Martyr.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

ÿ. Exultabunt Sancti in gloria. ñ. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio, Majestatem, p. 602.

Vesperæ a Capitulo de sequenti. Commem. præcedentis.

DIE XXXI AUGUSTI.

IN FESTO

S. RAYMUNDI NONNATI,
CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. non Ponti., p. lxviii, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui in liberandis fidelibus tuis ab impiorum captivitate, beatum Raymundum Confessorem tuum mirabilem effecisti : ejus nobis intercessione concede; ut a peccatorum vinculis absoluti, quæ

tibi sunt placita, liberis mentibus exequamur. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Rosæ.

Ant. Veni Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

ÿ. Diffusa est gratia in labiis tuis. R̄. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oratio, Bonorum, p. 601.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

RAYMUNDUS, Nonnatus, cognomento dictus, quia præter communem naturæ legem e mortuæ matris dissecto latere in lucem eductus fuit, Portelli in Catalonia piis et nobilibus parentibus ortus, ab ipsa infántia futuræ sanctitatis indicia dedit. Nam puerilia oblectamenta, mundique illibres respiciens, ita pietati operam dabat, ut omnes in púero adultam virtutem admirarentur. Crescente vero ætate, litterarum studiis incubuit: sed mox jubente patre vitam ruri agens, sacellum sancti Nicolai in Portelli finibus situm crebro adibat, ut sacram Deiparæ imaginem, quæ in eo summa fidelium veneratione etiam nunc colitur, visitaret. Ibi effusus in preces, ipsam Dei parentem, ut se in filium adoptare, viamque salutis, ac scientiam Sanctorum: edocere

dignaretur, enixe deprecabatur.

R̄. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum; * Et dedit illi claritatem æternam. ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

NEC defuit votis ejus benignissima Virgo: ab ipsa enim intellexit, gratissimum sibi fore, si Religionem sub titulo de Mercède, seu de Misericordia Redemptionis Captivorum, ea suggerente nuper fundatam, ingrederetur. Qua monitione percepta, Barcinonem statim profectus, illud tam præcellens erga proximum charitatis institutum amplexus est. Regulari igitur militiæ adscriptus, virginitatem, quam pridem beatæ Virgini consecraverat, perpetuo coluit, ceterisque virtutibus enituit, charitate præsertim erga Christianos, qui sub potestate Paganorum miseram in captivitate vitam degabant. Hos ut redimeret, in Africam missus, cum jam multos a servitute liberasset, ne, consumpta pecunia, aliis item in proximo abnegandæ fidei discrimine constitutis decisset, se ipsum pignori dedit; sed cum ardentissimo salutis animarum desiderio succensus, plures Mahometanos suis concionibus ad Christum converteret, in

aretam custodiam a bárbaris conjéctus, variisque suppliciis cruciátus, mox lábiis perforátis, et sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustinuit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad.

LECTIO VI.

Ob hæc et alia fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est : qua permótus Gregórius nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálíum collégium Raymúndum adscrípsit : sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémó morbo conféctus, Ecclesiásticis Sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, et sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub specie Religiosórum sui Ordinis apparéntium. salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Dómnica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúre conténtio orta esset, arcæ inclúsum, et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit,

ut ibi tumularétur, ubi primajécerat sanctióriis vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui Ordinis cénóbio, a confluéntibus voti causa ex univérsa Catalónia fidélibus pópulis honorátur, várlis miraculis et signis gloriósus.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Sint lumbi, ut in Communi Conf. non Pontif., primo loco, p. lxxvj.

In II Vesperis fit Commemoratio sequentis.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctorum.

DIE I SEPTEMBRIS.

S. ÆGIDII ABBATIS.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

†. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stolam glóriæ induit eum.

ORATIO.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Ægidii Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. sanctorum duodecim Fratrum Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

†. Lætámini in Dómino, et

exultate justi. *ñ.* Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

FRATÉRNA nos, Dómine, Martyrum tuórum coróna lætificet: quæ et fidei nostræ præbeat incrementa virtútum, et multiplici nos suffrágio, consolétur. Per Dóminum.

LECTIO III.

ÆGIDIUS Atheniénsis, régiae stirpis, a prima ætate divinis litteris, et charitátis officiis ita deditus fuit, ut nihil præterea curare viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimonium in páuperes erogávit: quin étiam tunicam exiit, ut ægrótum egéntem tégeret; qua ille indútus statim conváluit. Sed multis deinceps elárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit: a quo post biénium discédens, secéssit in erémum: ubi diútius herbárum radícibus, et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægidii refugisset, Gálliae regem impulit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco spelúncæ monastérium éxtrui paterétur. Cujus administratió-nem, flagitánte rege, invítus suscepit: cóque múnere aliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cælum.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES.

Pro Commem. SS. duodecim Fratrum Mart.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

ÿ. Exultábunt Sancti in glória. *ñ.* Lætábuntur in cubilibus suis.

Oratio, Fratérna, ut supra.

DIE II SEPTEMBRIS.

IN FESTO

S. STEPHANI HUNGARLÆ
REGIS CONFESSORIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxxviii, præter ea quæ híc ponuntur.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

CONCÉDE quæsumus Ecclesiæ tuæ omnipotens Deus: ut beátum Stéphanum Confessorém tuum; quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cœlis. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectione de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

STÉPHANUS in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit, régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inunctus, regnum Sedi Apostólicæ obtulit. Vária pietátis domicilia Romæ, Jerosólymis, Con-

star
chi
sen
mir
cén
per
quo
com
mœ
qua
inóp
simi
més
lem
quér
per
pede
nos
cum
tera
const
méri
céter
máns
ñ.
minu
inimí
távit
ritate
dedúx
ctas,
Dei. E
ORA
to
atque
templa
extra
in aér
duélliu
validón
miro p
oratió

stantinópolis; in Hungária Archiepiscopátum . . . Strigoniensem, Episcopátus decem, admirabili religione, et munificentia fundavit. Par in pauperes amor, et liberalitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se meréntem, ac vácuum umquam dimisit; quin ad éorum inópiam sublevándam amplissimis facultátibus erogátis, domesticam quoque supelléctilem eximia benignitate frequenter distribuit: suis însuper má nibus lavare páuperum pedes, noctu solus, et ignótus nosocómia frequentare, decumbéntibus inservire, ac cétera charitátis officia exhibere consuévít: quarum virtútum mérito illius dextera, resolutó cétero corpore, incorrúpta permánsit.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutelavit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

GRANDI stúdio noctes pene totas ducébat insómnés, atque in cœlestium rerum contemplatione defixus, intérdum extra sensus raptus, sublimis in æra ferri visus fuit. Perduéllium conspirationes, ac validórum hóstium impetus, miro prorsus modo, non semel orationis præsidie evitávit. Su-

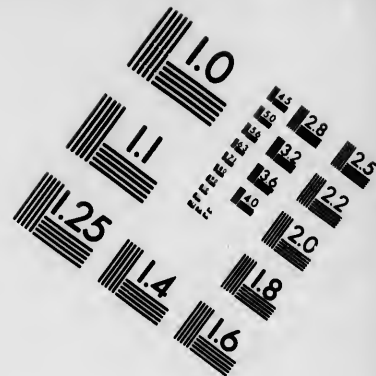
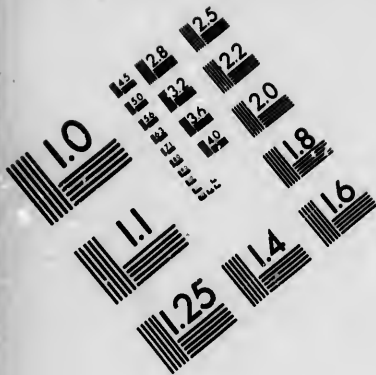
scéptum ex Ghisélla Bavárica sancti Henrici Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emericum filium tanta morum disciplína, talique pietáte enutrivit, quantum ejus póstea sanctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accitis úndique prudentíssimis ac sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consilio molirétur. Humíllimis ínterim molirécibus incinere et cilicio Deum dépreicans, ut univérsam Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fidei stúdiúm, illius Gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi, posterisque régibus præferéndæ Crucis potestáte.

ñ. Amávit eum Dóminus et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorificam fidei, et ornávit eum. Et.

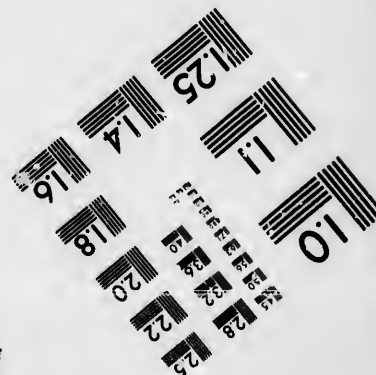
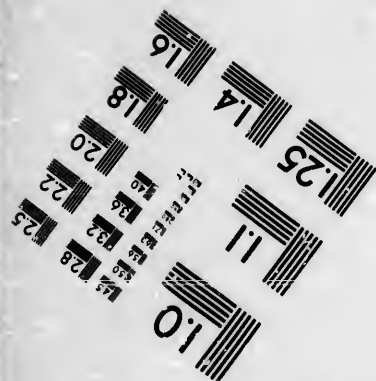
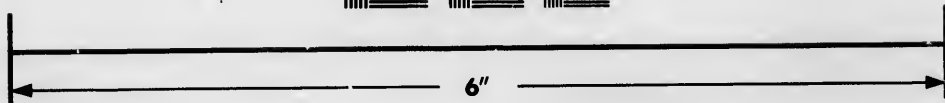
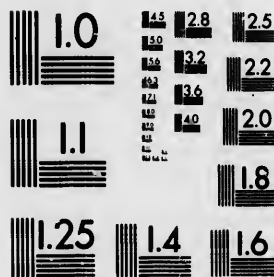
LECTIO VI.

DEI Genitricem, quam ardentissime venerábatur, amplissimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instituit, ab eadem vicíssim Virgine recéptus in cœlum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari e sancti Regis institúto Magnæ Dóminæ diem appellánt. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cœlesti scatens, inter multa et vária miracula,

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 1.8 2.0 2.2 2.5
2.8 3.2 3.6 4.0 4.5

5
10
11
12
15
20
25

Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honoríficentius cón-
 ditum. Ejus autem Festum In-
 nocéntius undécimus Póntifex
 máximus quarto Nonas Se-
 ptémbris, ob insignem victó-
 riam ab exércitu Leopóldi pri-
 mi Romanórum elécti Impera-
 tóris, et Hungáriæ regis eadem

die in Budæ expugnatione, ope
 divina, e Turcis reportátam,
 celebrándum instituit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Ambrosii Episc.
 in Evangelium, Homo qui-
 dam nobilis, ut supra in Festo
 S. Ludovici, die xxv Augusti,
 p. 590.*

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

clu
 bu.
 Or
 cis
 &
 Lec
 cum

I
 d
 cépt
 vice
 liqu
 Hom
 I
 C
 ptis,
 ctión
 dáto,
 præc
 invic
 dátur
 et ó
 sunt
 tur,
 tur.
 rami
 sic m
 ritáte
 áliqui
 óperis
 charit
 ññ.

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS

APOSTOLORUM.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et Oratione, quæ in propriis locis notantur.

Ubi vero non sunt propriae Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO I. Cap. 15. b

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilèxi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 27. in Evangelia.

Cum cuncta sacra eloquia Dominicis plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulari mandato, Dominus dicit : Hoc est præceptum meum ut diligatis invicem : nisi quia omne mandatum de sola dilectione est : et omnia unum præceptum sunt ? quia quidquid præcipitur, in sola charitate solidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prouident : sic multæ virtutes ex una charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitatis.

Antiph. de Feria pro tempore.

Asliva.

LECTIO II.

PRÆCEPTA ergo Dominica et multa sunt, et unum : multa per diversitatem operis, unum in radice dilectionis. Qualiter autem ista dilectio tenenda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis et amicos jubet diligere in se, et inimicos propter se. Ille enim veraciter charitatem habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis et carnis : quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt : sed aliud est quod sponte impenditur naturæ, aliud quod præceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiæ.

LECTIO III.

Hi nimium et proximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur : quia amorem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dominus diceret : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem : protinus addidit : Sicut dilèxi vos ; ac si aperte dicat : Ad hoc amate, ad quod amavi vos : Quia in re, fratres charissimi, solèrter intuendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum

temporalium dilectionem trahit, infirmiores contra nos proximum excitat, qui ea ipsa quae diligimus, auferre moliantur.

COMMUNE
APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.
AD VESPERAS.

Ant. t. 8. f. Hoc est praeceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 124, et loco ultimi, *Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes, p. 125.

Ant. t. 2. Majorem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. t. 1. l. Vos amici mei estis, * si feceritis quae praecepto vobis, dicit Dominus.

Ant. t. 1. Beati pacifici, * beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt.

Ant. t. 2. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

CAPITULUM. *Ephes. 2. d.*

FRATRES, Jam non estis hospites et advena: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei: superaedificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

ñ. Deo gratias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis:
Caelum resultat laudibus:
Apostolorum gloriam
Tellus, et astra concinunt.

Vos saeculorum iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium;
Audite voces supplicum.

Qui templa caeli clauditis,
Serasque verbo solvitis;
Nos a reatu noxios
Solvi jubete, quaesumus.

Praecepta quorum protinus
Languor, salusque sentiunt;
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus:

Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus saeculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse compotes.

Patri, simulque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Saeculum per omne gloria.

Amen.

ÿ. In omnem terram exivit sonus eorum. ñ. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos, et ante reges et praesides ducemini propter me in testimonium illis, et gentibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostolorum Dominum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus, p. 2.

HYMNUS.

AETERNA Christi munera,
Apostolorum gloriam,
Palmas et hymnos debitos
Laetis canamus mentibus.
Ecclesiarum Principes,

Bell
Coe
Et v
D

Invi
Perf
Mun

In
In h
In h
Caelu

Pa
Tibiq
Sicut
Saecu

An
ram *
in fin
rum.

COEL
C et
nuntia

Dies
et nox
tiam.

Non
mones,
tur voc

In op
nus eor
terrae ve

In sol
suum: *

Exulta
dam vi
egressio

Et oca
summum
se absco

Belli triumphales Duces,
Cœlestis aulae milites,
Et vera mundi lumina.

Devota Sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi charitas
Mundi tyrannum conterit.

In his Paterna gloria,
In his triumphat Filius,
In his voluntas Spiritus,
Cœlum repletur gaudio.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jūgiter
Sæculum per omne gloria.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. In omnem terram
* exivit sonus eorum, et
in fines orbis terræ verba eorum.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, *
et opera manuum ejus annuntiat
firmamentum.

Dies diēi eructat verbum, *
et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones,
* quorum non audiantur
voces eorum.

In omnem terram exivit sonus
eorum : * et in fines orbis
terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad curren-
dam viam, * a summo cœlo
egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, con-
vertens animas : * testimonium
Domini fidele, sapientiam præ-
stans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, læti-
ficantes corda : * præceptum
Domini lucidum, illuminans
oculos.

Timor Domini sanctus per-
manens in sæculum sæculi : *
judicia Domini vera, justificata
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et
lapidem pretiosum multum : *
et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit
ea, * in custodiendis illis retri-
butio multa.

Delicta quis intelligit ? ab oc-
cultis meis manda me : * et ab
alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati,
tunc immaculatus ero : * et
emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut complacent elo-
quia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspectu tuo
semper.

Domine adjutor meus, * et
redemptor meus.

Ant. In omnem terram exi-
vit sonus eorum, et in fines
orbis terræ verba eorum.

Ant. t. 7. f. Clamaverunt *
justi, et Dominus exaudivit
eos.

PSALMUS 33.

Benedicam Dominum in omni
tempore : * semper laus
ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima
mea : * audiant mansueti, et
latentur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Venite filii, audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum, * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Dómini super justos, * et áures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. t. 7. r Constitues eos príncipes * super omnem terram : mémoires erunt nóminis tui Dómine.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et man-

sti, et Dómi-
: * et ex óm-
bus eórum li-

mus iis, qui
de : * et hú-
bit.

iónes justó-
hibus his li-
us.

is ómnia ossa
ex his non

a pessima : *
tum, delin-

us. ánimas
: * et non
qui sperant

nt justi, et
eos.

stitues eos
omnem ter-
nt nóminis

4.
meum ver-
ico ego ópe-

amus scri-
bentis.

præ filiis
est grátia in
érea bene-
rnum.

o tuo su-
potentíssi-

ulchritúdi-
ósperere pro-

, et man-

suetúdinem, et justítiam : * et
dedúcet te mirabiliter dextera
tua

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli
sub te cadent, * in corda ini-
micórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum
sæculi : * virga directiónis vir-
ga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti
iniquitátem : * propterea unxit
te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a
vestiméntis tuis, a dómibus
ebúrneis : * ex quibus delecta-
verunt te filiæ regum in honó-
re tuo.

Astitit regina a dextris tuis
in vestitu deauráto : * circúm-
data varietáte.

Audi filia, et vide, et incli-
na aurem tuam : * et obliví-
scere pópulum tuum, et do-
mum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem
tuum : * quóniam ipse est Dó-
minus Deus tuus, et adorábunt
eum.

Et filiæ Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabúntur,
omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis
ab intus, * in fimbriis áureis
circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines
post eam : * proximæ ejus af-
feréntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exul-
tatióne : * adducéntur in tem-
plum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitues eos

principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui *
in omni generatióne et gene-
ratióne.

Propterea pópuli confitebún-
tur tibi in ætérnum, * et in sæ-
culum sæculi.

Ant. Constitues eos prínci-
pes super omnem terram : mé-
mores erunt nóminis tui Dó-
mine.

ÿ. In omnem terram exiit
sonus eórum. Et in fines
orbis terræ verba eórum.

Pater noster. Exaudi Dómine.

ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictiône perpé-
tua.

*Lectiones de Scriptura po-
sitate in Comuni Sanctorum,
leguntur, quando annotantur in
Proprio Sancti per annum, et
quando contingit fieri Officium
de aliquo Sancto illis diebus,
in quibus in Offic. Feriæ non
ponuntur Lectiones de Script.,
sed tantum de Homilia; et
quando aliquod Festum solem-
niter celebratur in propria Ec-
clesia.*

De Epístola prima beáti Pauli
Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 4.

Sic nos existimet homo ut
ministros. Christi, et dis-
pensatóres mysteriórum Dei.
Hic jam quæritur inter dispen-
satóres, ut fidélis quis inveniá-
tur. Mihi autem pro mínimo
est ut a vobis júdicer, a t ab
humáno die : sed neque meip-
sum júdico. Nihil enim mihi

cónscijs sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolite ante tempus júdicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscondita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

ñ. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut colúmbæ. ý. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

HÆC autem, fratres, transfurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum infletur pro álío. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnáti : et útinam regnéti, ut et nos vobiscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam mortí destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

ñ. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ý. Et inveníetis ré-

quiem animábus vestris. Jugum. *Bened.* Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes máni-bus nostris : maledicimur, et benedicimus : persecutióne[m] patimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgáménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo ; sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem millia pædagogórum habéatis in Christo ; sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

ñ. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ý. Non enim vos estis qui loquámini : sed Spíritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Príncipes * populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite máni-bus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excelsus,
terribilis: * Rex magnus super
omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et
Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem
suam, * spéciem Jacob, quam
diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et
Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite:
* psállite Regi nostro, psál-
lite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super sedem
sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti
sunt cum Deo Abraham: *
quóniam díi fortes terræ, ve-
heménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum
congregáti sunt cum Deo Abra-
ham.

Ant. t. 8: Dedisti * hæredi-
tátem tíméntibus nomen tuum
Dómine.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem
meam: * inténde oratióni
meæ.

A finibus terræ ad te cla-
mávi: * dum anxiaréur cor
meum, in petra exaltásti me.

Deduxisti me, quia factus es
spes mea: * turris fortitúdinis
a fácie inimíci.

Inhabítábo in tabernáculo
tuo in sæcula: * prótegar in
velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus
exaudísti oratióne meam: *

dedisti hæreditátem tíménti-
bus nomen tuum.

Dies super dies regis adji-
cies: * annos ejus usque in
diem generatiónis, et genera-
tiónis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei: * misericór-
diam et veritátem ejus quis
requíret?

Sic psalmum dicam nómint
tuo in sæculum sæculi: * ut
reddam vota mea de die in
diem.

Ant. Dedisti hæreditátem tí-
méntibus nomen tuum Dó-
mine.

Ant. t. 8. Annuntiavérunt *
ópera Dei, et facta ejus intel-
lexérunt.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus oratióne me-
am cum déprecor: * a
timóre inimíci éripe ánimam
meam.

Protexisti me a convéntu
malignántium, * a multítudine
operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium
linguas suas: * inténdérunt
arcum rem amáram, ut sagit-
tent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et
non tímébunt: * firmavérunt
sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconde-
rent láqueos: * dixerunt:
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: *
defecérunt scrutántes scruti-
nio.

Accédet homó ad cor al-
tum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et timuit, omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt.

ÿ. Constitues eos principes super omnem terram. ñ. Mémores erunt nómínis tui Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.
Sermo sancti Gregorii Papæ.

LECTIO IV.

Homilia 30: in Evang., post ad medium.

SCRIPTUM est: Spiritus Dómini ornávit cælos. Ornamenta enim cælorum sunt virtutes prædicantium. Quæ videlicet ornamenta Paulus enumerat, dicens: Alii datur per Spiritum sermo sciéntiæ, alií sermo sciéntiæ secúndum eúdem Spiritum, álii fides in eódem Spiritu, álii grátia sanítatum in uno Spiritu, álii operatio virtutum, álii prophétia, álii discrétio spirituum, álii génera linguarum, álii interpretatio sermonum. Hæc au-

tem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

ñ. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Dómini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ÿ. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per médium cælum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti.

Bened. Christus perpétua.

LECTIO V.

QUOT ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta cælorum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmati sunt. Verbum enim Dómini Filius est Patris. Sed eósdem cælos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas, ostendatur operata, repente de sancti Spiritus divinitate adjungitur: Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. Cælorum ergo virtus de Spiritu sumpta est: quia mundi hujus potestatibus, contraire non præsumerent nisi eos sancti Spiritus fortitudo solidasset. Quales namque doctores sanctæ Ecclésiæ ante adventum hujus Spiritus fuerint, scimus, et post adventum illius cujus fortitudinis facti sint, conspiciamus.

ñ. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam

merces vestra copiosa est in
caelis: *ŷ.* Cum vos oderint hó-
mines, et cum separaverint
vos, et exprobraverint, et eje-
cerint nomen vestrum tam-
quam malum propter Filium
hóminis. Gaudete.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

CERTE iste ipse pastor Eccle-
siae, ad cuius sacratissim-
um corpus sedemus, quantæ
debilitatis, quantæque formi-
dinis ante adventum Spiritus
fuerit, ancilla ostiaria requisita
dicat. Una enim mulieris voce
percussus, dum mori timuit,
vitam negavit. Et pensandum,
quia eum comprehensum Pe-
trus negavit in terra, quem
suspendum latro confessus est
in cruce. Sed vir iste tantæ
formidinis, qualis post advén-
tum Spiritus existat, audiá-
mus. Fit conventus magistrá-
tus atque seniorum, cæsis de-
nuntiatur Apóstolis, ne in nó-
mine Jesu loqui debeant: Pe-
trus magna auctoritate respón-
det: Obedire oportet Deo ma-
gis quam hominibus.

ŷ. Isti sunt triumphatores,
et amici Dei, qui contemnentes
jussa principum, meruerunt
præmia æterna: * Modo corón-
antur, et accipiunt palmam.
ŷ. Isti sunt qui venerunt ex
magna tribulatione, et lavé-
runt stolas suas in sanguine
Agni. Modo. Glória. Modo.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Exaltabuntur *
córnu justí, allelúia.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus: *
confitebimur, et invocábi-
mus nomen tuum.

Narrábitis mirabilia tua: *
cum accépero tempus, ego ju-
stítias judicábo.

Liquefacta est terra, et om-
nes qui habitant in ea: * ego
confirmávi columbas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique
agere: * et delinquentibus:
Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum
cornu vestrum: * nolite loqui
adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, ne-
que ab Occidente, neque a de-
sertis montibus: * quóniam
Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exál-
tat: * quia calix in manu Dó-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc:
verúntamen sæx ejus non est
exinanita: * bibent omnes pec-
catores terræ.

Ego, autem annuntiábo in
sæculum: * cantábo Deo Ja-
cob.

Et ómnia córnu peccatórum
confringam: * et exaltabuntur
córnu justí.

Ant. Exaltabuntur córnu
justí, allelúia.

Ant. t. 6. Lux orta est ju-
sto, allelúia: * rectis corde
lætítia, allelúia.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exúltet
terra: * læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu

ejus : * justitia, et judicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, *
et inflammabit in circuitu ini-
micos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi
terre : * vidit, et commota est
terra.

Montes sicut cera fluxerunt
a facie Domini : * a facie Do-
mini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justi-
tiam ejus : * et viderunt om-
nes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui
adorant sculptilia : * et qui
gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ, *
propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltatus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dominum, odite
malum : * custodit Dominus
animas sanctorum suorum, de
manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætamini justi in Domino : *
et confitemini memoriæ sancti-
ficationis ejus.

Ant. Lux orta est justo, al-
lelúia : rectis corde lætitia, al-
lelúia.

Ant. t. 4. Custodiébant *
testimonia ejus, et præcepta
ejus, allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascantur
populi : * qui sedet super

Chérubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus : *
et excelsus super omnes popu-
los.

Constituantur nomini tuo ma-
gno : quoniam terribile, et san-
ctum est : * et honor regis ju-
dicium diligit.

Tu parasti directiones : * ju-
dicium et justitiam in Jacob tu
fecisti.

Exaltate Dominum Deum no-
strum, et adoráte scabellum pe-
dum ejus : * quoniam sanctum
est.

Móyses et Aaron in sacerdo-
tibus ejus : * et Sámuel inter
eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dominum, et ipse
exaudiébat eos : * in columna
nubis loquebatur ad eos.

Custodiébant testimonia
ejus, * et præceptum quod de-
dit illis.

Domine Deus noster tu exau-
diébas eos : * Deus tu propitius
fuisti eis, et ulciscens in omnes
adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum no-
strum, et adoráte in montes an-
cto ejus : * quoniam sanctus
Dominus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimo-
nia ejus, et præcepta ejus, al-
lelúia.

ŷ. Nimis honorati sunt amici
tui Deus. R̄. Nimis confortatus
est principatus eorum.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ŷ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 19. d*

IN illo tempore : Dixit Petrus
ad Jesum : Ecce nos reli-
quimus omnia, et secuti su-
mus te : quid ergo erit nobis?
Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi
Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fiducia : Petrus pis-
cator erat, dives non fuit
erat, cibos manu et arte quæ-
rebat : et tamen loquitur con-
fidenter : Reliquimus omnia.
Et quia non sufficit tantum
relinquere, jungit quod per-
fectum est : Et secuti sumus
te. Fecimus quod jussisti :
quid igitur nobis dabis præ-
mii? Jesus autem dixit illis :
Amen dico vobis, quod vos qui
secuti estis me, in regenera-
tione, cum sederit Filius hó-
minis in sede majestatis suæ,
sedebitis et vos super sedes
duodecim, judicantes duode-
cim tribus Israel. Non dixit :
Qui reliquistis omnia : hoc
enim et Crates fecit philoso-
phus, et multi alii divitias con-
tempserunt; sed : Qui secuti
estis me : quod proprie Aposto-
lorum est, atque credentium.

¶ Isti sunt qui viventes in
carne, plantaverunt Ecclesiam
sanguine suo : * Cállicem Dó-
mini biberunt, et amici Dei
facti sunt, †. In omnem ter-
ram exivit sonus eorum, et in
fines orbis terræ verba eorum.
Cállicem.

*Bened. Cujus, vel Quorum
festum colimus.*

LECTIO VIII.

IN regeneratione, cum sederit
Filius hóminis in sede ma-
jestatis suæ (quando et mortui
de corruptione resurgent in-
corrupti) sedebitis et vos in
soliis judicantium, condem-
nantes duodecim tribus Israel:
quia vobis credentibus, illi cre-
dere noluerunt. Et omnis qui
reliquerit domum, vel fratres,
aut sorores, aut patrem, aut
matrem, aut uxorem, aut fi-
lios, aut agros propter nomen
meum, centuplum accipiet, et
vitam æternam possidebit. Lo-
cus iste cum illa sententia
congruit, in qua Salvator lo-
quitur : Non veni pacem mit-
tere, sed gladium. Veni enim
separare hominem a patre suo,
et matrem a filia, et nurum a
socru : et inimici hominis,
domestici ejus. Qui ergo pro-
pter fidem Christi, et prædica-
tionem Evangelii, omnes af-
fectus contempserint, atque
divitias et sæculi voluptates :
isti centuplum recipient,
et vitam æternam possidebunt.

¶ Isti sunt viri sancti, quos
elegit Dominus in charitate
non ficta, et dedit illis glóriam
sempiternam : * Quorum do-
ctrina fulget Ecclesia, ut sole
luna. †. Sancti per fidem vi-
cerunt regna, operati sunt ju-
stítiam. Quorum. Glória Patri,
Quorum.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

Ex occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum, quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam : non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxõibus appareat turpitudò, ut qui unam pro Dõmino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo isie est : Qui carnalia pro Salvatõre dimiserit, spiritualia recipiet : quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparètur.

Deinde dicitur Hymnus, Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. f Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalm. Dõminus regnavit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 2. Majorem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. t. 1. l Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dõminus.

Ant. t. 4. Beati pacifici, * beati mundo corde : quoniam ipsi Deum vidèbunt.

Ant. t. 2. In patientia vestra * possidèbitis animas vestras.

CAPITULUM. *Ephes. 2. d.*

FRATRES, Jam non estis hospites; et advenæ : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

ñ. Deo gratias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis : Cælum resulet laudibus : suscipiatque laudem Apostolorum gloriã.

Tellus, et astra concinunt.

Vos sæculorum Jùdices,

Et vera mundi lumina,

Votis precamur cordium;

Audite vces supplicum;

Qui templa cæli clauditis,

Serasque verbo solvitis;

Nos a reatu noxios

Solvi jubete, quaesumus.

Præcepta quorum protinus

Languor, salusque sentiant;

Sanate mentes languidas :

Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Arbiter

In fine Christi sæculi,

Nos sempiterni gaudii

Concedat esse compotes.

Patri, simulque Filio,

Tibi que, sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit jùgiter

Sæculum per omne gloriã.

Amen.

ñ. Annuntiaverunt opera

Dei. ñ. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Bened. Ant. t. 2. Vos qui

reliquistis * omnia, et secuti

estis me, centuplum accipie-

tis, et vitam æternam posside-

bilis. *AD TERTIAM.*

Ant. Majorem charitatem.

Capitulum. Fratres; Jam

non estis, ut supra ad Laudes.

ñ. br. In omnem terram; *

Exiit sonus eorum. In om-

nem. *ñ.* Et in fines orbis ter-

re verba eorum. Exiit: Glória

Patri. In omnem.

ñ. Constitues eos principes

super omnem terram. *ñ.* Mémo-

res erunt nómínis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Vos amici mei estis.

Capitulum. Act. 5. b.

PER manus autem Apostoló-

rum uébant signa, et pro-

digia multa in plebe.

ñ. br. Constitues eos prin-

cipes, * Super omnem terram.

Constitues. *ñ.* Mémoires erunt

nómínis tui Dómine. Super

Glória Patri. Constitues.

ñ. Nimis honoráti sunt amici

tui Deus. *ñ.* Nimis confortátus

est principátus eorum.

AD NONAM.

Ant. In patientia vestra.

Capitulum. Act. 5. g.

IBANT Apóstoli gaudentes a

conspéctu concilii, quóniam

digni hábiti sunt pro nómine

Jesu contuméliam pati.

ñ. br. Nimis honoráti sunt, *

Amici tui Deus. Nimis. *ñ.* Ni-

mis confortátus est principátus

eorum. Amici. Glória Patri.

Nimis.

ñ. Annuntiavérunt ópera

Dei. *ñ.* Et facta ejus intellexé-

AD VESPERAS.

Ant. t. 8. Jurávit Dóminus, *
et non penitébit eum: Tu es
sacerdos in ætérnum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: *

Sede a dextris meis, *

Donec ponam inimicos tuos, *

scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtutis tuæ emitet

Dóminus ex Sion: * domináre

in médio inimicórum tuórum.

Tecum principium in die

virtutis tuæ in splendóribus

Sanctórum: * ex útero ante

luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non

penitébit eum: * Tu es sa-

cérδος in ætérnum secundum

órdinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *

confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in nationibus, im-

plébit ruínas: * conquassábit

cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet: *

propterea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et

non penitébit eum: Tu es sa-

cérδος in ætérnum.

PSALMUS 112.

LAUDATE pteri Dóminus: *

laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedi-

ctum, * ex hoc nunc, et usque

in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-

sum, * laudábile nomen Dó-

mini.

Excélsus super omnes gen-

tes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens pauperem.

Ut cõllocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cõllocet eum Dóminus cum principibus pópuli sui.

Ant. t. 7. Dirupisti Dómine vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filíus ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu ómnis pópuli ejus : *

in átriis domus Dómini, in médio tui Jerusalem.

Ant. Dirupisti Dómine vincula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. t. 2. f. Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus facere cum eis.

Magnificávit Dóminus facere nobiscum : * facti sumus lætántes.

Converte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austró.

Qui sémant in lacrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem venient cum exultatióne, * portántes manipulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. t. 8. f. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amici tui Dei.

PSALMUS 138.

DOMINE probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrecciónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine, tu cognovisti ómnia, novissima et antiqua : * tu formásti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo? * et quó a facie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illic manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illumináto mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurábuntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum vidé-runt óculi tui, et in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est princípatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : * viri sanguinum declináte a me :

Quia dicitis in cogitatione : * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderat : * et super inimicos tuos tabescébunt?

Perfécito ódio óderat illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * interroga me, et cognosce sémitas meas.

Et vidé, si via iniquitatis in me est : * et deduc me in via æterna.

Ant. Confortátus est princípatus eorum, et honoráti sunt amici tui Deus.

CAPITULUM. Ephes. 2. d.

FRATRES, Jam non estis hóspites, et advénæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundamentum Apostólorum, et Prophetárum, ipso summo angulári lapide Christo Jesu. *ñ.* Deo grátias.

Hymnus, Exúltet orbis, p. xij.

ÿ. Annuntiáverunt ópera Dei. *ñ.* Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. t. 1. l. Estóte fortes in bello, * et pugnáte cum antiquo ser-

pente : et accipiétis regnum
æternum, alleluia.

ALIÆ LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

IN II NOCTURNO.

De Expositione sancti Augu-
stini Episcopi super Psal-
mum octogésimum sextum.

LECTIO IV.

Ante medium.

FUNDAMENTA ejus in inóntibus
sanctis : diligit Dóminus
portas Sion. Quare sunt fun-
damenta Apóstoli, et Prophé-
tæ? Quia eórum auctoritas
portat infirmitatem nostram.
Quare sunt portæ? Quia per
ipsum intrámus ad regnum Dei.
Prædicant enim nobis : et cum
per ipsos intrámus, per Chri-
stum intrámus. Ipse est enim
jánua. Et cum dicuntur duó-
decim portæ Jerúsalem, et una
porta Christus, et duódecim
portæ Christus, quia in duó-
decim portis Christus : et ideo
duodenárius numerus Aposto-
lórum. Sacramentum magnum
hujus duodenárii significatio
est numeri. Sedébitis, inquit,
super duódecim sedes, judi-
cantes duódecim tribus Israel.

ñ. Vidi conjunctos, p. viij.

LECTIO V.

SI duódecim cellæ ibi sunt,
non est ubi sédeat tertius-
décimus Paulus Apóstolus, et
non erit quómodo júdicet : et
ipse se judicatúrum dixit, non
hómnes tantum, sed et ánge-
los. Quos ángeles, nisi apósta-
tas ángeles? Nescitis, inquit,
quia ángeles judicábimus? Re-

spondéret ergo turba : Quid
te jactas judicatúrum? Ubi se-
débis? Duódecim sedes dixit
Dóminus duódecim Apóstolos :
unus cécidit Judas, in locum
ipsius sanctus Matthias ordi-
nátus est : implétus est duo-
denárius numerus sédium.
Primo locum inveni, ubi sé-
deas, et sic te minare judica-
túrum? Duódecim ergo sedes
quid sibi velint videámus. Sa-
cramentum est cujúsdam uni-
versitatis, quia per totum or-
bem terrárum futúra erát Ec-
clésia : unde vocátur hoc ædi-
ficium ad Christi compágem.

ñ. Beáti estis, p. viij.

LECTIO VI.

ET ideo quia úndique venitúr
ad judicándum, duódecim
sedes sunt : sicut quia úndi-
que intrátur in illam civitá-
tem, duódecim portæ sunt.
Non solum ergo illi duódecim,
et Apóstolus Paulus, sed quot-
quot judicatúri sunt, propter
significatióem universitatis ad
sedes duódecim pèrtinent :
quemádmódum quotquot in-
trábunt, ad duódecim portas
pèrtinent. Partes enim mundi
quátuor sunt, Oriens, Occi-
dens, Aquilo, et Meridies. Istæ
quátuor partes assidue nomi-
nántur in Scriptúris. Ab istis
quátuor ventis, sicut dicit Dó-
minus in Evangélio, a quá-
tuor ventis se collectúrum elé-
ctos suos : ab ómnibus ergo
istis quátuor ventis vocátur
Ecclésia. Quómodo vocátur?
Undique in Trinitáte vocátur.

Non
smu
lii,
ergo
niún
ñ.

ET
a
men
capti
bar,
visión
ipse
migr
etum
Ezcel
dóten
secus
est su
mini.
túrbu
et nu
vólve
ejus :
specie
dio ig
ñ. I
oves i
Dómin
dentes
plices
lucem
cem, u
ET in
qu
aspect

Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

¶ Isti sunt, p. ix.

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Ezechielis
Prophetae.

LECTIO I. Cap. 1.

ET factum est, in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivorum iuxta fluvium Chobar, aperti sunt caeli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachin, factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldaeorum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, et ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus : et de medio ejus quasi species electri, id est, de medio ignis.

¶ Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus : * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbae. ¶ Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

LECTIO II.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium : et hic aspectus eorum, similitudo ho-

minis in eis. Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintilla quasi aspectus aeris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus : et facies, et pennas per quatuor partes habebant, junctaeque erant pennae eorum alterius ad alterum. Non revertabantur cum incederent : sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

¶ Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde : * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. ¶ Et inveniatis requiem animabus vestris. Jugum.

LECTIO III.

SIMILITUDO autem vultus eorum : facies hominis et facies leonis a dextris ipsorum quatuor : facies autem bovis a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilae desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennae eorum extente desuper : duae pennae singulorum jungebantur, et duae tegebant corpora eorum : et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat : ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertabantur cum ambularent.

Dum steteritis ante reges et praesides, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini : * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini.

ŷ. Non enim vos estis qui loquimini : sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Glória Patri. Dabitur.

IN II NOCTURNO.
De Expositione sancti Gregorii Papæ super Ezechiélem Prophetam.

LECTIO IV.
Homilia 3. lib. 1.

SANCTA quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur : Quatuor faciès uni, et quatuor pennæ uni. Quid per facièm, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volátus, exprimitur? Per facièm quippe unusquisque cognoscitur : per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Faciès itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in æra levamur.

ñ. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ŷ. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per médium cælum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

LECTIO V.

QUATUOR ergo faciès uni sunt : quia si requiras quid Matthæus de incarnatione Dómini sentiat; hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes sentiat; hoc procul dubio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus, et Marcus sentit. Quatuor ergo faciès, uni sunt : quia notitia fidei, qua cognoscuntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quatuor. Quidquid enim in uno inveneris, hoc in omnibus simul quatuor cognoscet.

ñ. Beati estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quóniam merces vestra copiosa est in cælis. ŷ. Cum vos óderint hómines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hóminis. Gaudete.

LECTIO VI.

ET quatuor pennæ uni : quia Dei omnipotentis Filium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant; et ad divinitatem ejus mentis óculos levantes, penna contemplationis volant. Evangelistarum ergo faciès ad

hun
pen
cum
cium
sed
scri
ex
cont
in á
una
in ó
tio d
recte
cies
ñ.
et an
jussa
præn
nánt
ŷ. Ist
magn
runt
Agni.
Patri.

L
L
IN ill
Dón
ginta
ante fa
civitate
ipse ve
Hom
Ho
DOMI
fra
quánde
quánde
net. Ip
præcep
quid tá

humanitatem Domini pertinet, penna ad divinitatem; quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendunt: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aera levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in omnibus, et per contemplatio divinitatis ejus in singulis; recte nunc dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni.

¶ Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt praemia aeterna, * Modo coronantur, et accipiunt palmam. ¶ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo coronantur. Gloria Patri. Modo coronantur.

IN III NOCTURNO.
Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos; et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 17. in Evang.

Dominus et Salvator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, praecpta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere

debeamus: innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit: quia duo sunt praecpta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus, quam inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

¶ Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ¶ In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Praedicatorum enim suos Dominus sequitur: quia praedictio provenit, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis praecurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

¶ Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole

luna. *ÿ.* Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justitiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

LECTIO IX.

HINC namque eisdem prædicatóribus Isaiás dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filii Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum videlicet ascéndit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amoris sui præsentiam illústret. Te Deum laudámus, p. 15.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS.

AD VESPERAS.

Ant. Qui me conféssus, cum reliquis de Laudibus, p. xxix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 121, et loco ultimi, *Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes, p. 125.

CAPITULUM. *Jac.* 1. b

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accipiet corónam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

DEUS tuórum militum
Sors, et coróna, præmium,

Laudes canéntes Mártiris

Absólve nexu criminis.

Hic nempe mundi gáudia,

Et blanda fraudum pábula

Imbúta felle députans,

Pervénit ad cœlestia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,

Et sústulit viriliter,

Fundénsque pro te sánguinem,

Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precáto súplici

Te póscimus piíssime ;

In hoc triúmpho Mártiris

Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória

Patri sit, atque Filio,

Sancto simul Paráclito,

In sempitérna sæcula. Amen.

ÿ. Glória et honóre coro-násti eum Dómine. *ñ.* Et con-

stituísti eum super ópera má-

nuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. 1. 8. Iste

sanctus * pro lege Dei sui cer-

távit usque ad mortem, et a

verbis impiórum non tímuit :

fundátus enim erat supra fir-

mam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnipotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti *N.* Mártiris tui atque Pontificis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beáti *N.* Mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitáte lætificas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem

étia
PerP
Már
inte
min
DómP
dén
et a
beré
vis
in n
struIn
Dóm
Ps
p. 2.
H
litunAn
luitBEA
co
pecc
cáthe
dit :Sec
ejus,
bitur
Et
quod
sus a
suum
Et

etiam protectione gaudeamus.
Per Dominum nostrum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui beati N. Martyris tui natalitia colimus; intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dominum nostrum.

ALIA ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, intercedente beato N. Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore; et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dominum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Martyrum Dominum, * Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Deus tuorum militum, *ut supra.*

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. In lege Domini * fuit voluntas ejus die ac nocte.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: *

et omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. In lege Domini fuit voluntas ejus die ac nocte.

Ant. t. 1. f. Prædicans * præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astitērunt Reges terræ, et principes convenērunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula eorum: * et projiciāmus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridēbit eos: * et Dominus subsannābit eos.

Tunc loquētur ad eos in ira sua, * et in furōre suo conturbābit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre : *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam,
nequando irascátur Dóminus, *
et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira
ejus, * beáti omnes qui confi-
dunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum
Dómini, constitútus est in
monte sancto ejus.

Ant. t. 7. Voce mea * ad
Dóminum clamávi : et exau-
dívit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti
sunt qui tribulant me? *
multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : *
Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscéptor
meus es, * glória mea, et exál-
tans caput meum.

Voce mea ad Dóminum cla-
mávi : * et exaudívit me de
monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum : * et exurréxi, quia Dó-
minus suscépit me.

Non timébo millia pópuli
circumdántis me : * exúrge Dó-
mine, salvum me fac Deus
meus.

Quóniam tu percussísti om-
nes adversántes mihi sine cau-
sa : * dentes peccatórum con-
trivísti.

Dómini est salus : * et su-
per pópulum tuum benedictio
tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum
clamávi : et exaudívit me de
monte sancto suo.

† Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. †. Et con-
stituísti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

† Jube domne.

Bened. Benedictióne per-
pétua.

*Lectiones sequentes primi
Nocturni leguntur in Festo
Martyris et Pontificis. In Festo
autem Martyris non Pontificis,
leguntur quæ inferius posite
sunt in Communi plurimorum
Martyrum, p. xxxviii.*

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 20. d.*

AMiléo Paulus mittens Eph-
sum, vocávit Majóres natu
Ecclesiæ. Qui cum venissent
ad eum, et simul essent, dixit
eis : Vos scitis a prima die,
qua ingressus sum in Asiam,
quáliter vobiscum per omne
tempus fúerim, sérviens Dó-
mino cum omni humilitáte, et
lácrymis, et tentationibus, quæ
mihi acciderunt ex insidiis Ju-
dæorum : quómodo nihil sub-
tráxerim utilium, quo minus
annuntiárem vobis, et docé-
rem vos públice, et per domos,
testificans Judæis atque Gen-
tilibus in Deum pœniténtiam,
et fidem in Dóminum nostrum
Jesum Christum. Et nunc ecce

allig
Jeró
sint
Spír
vitá
cens
tribu
man
reor
preti
mod
meur
quod
testif
Dei.

†.
sui ce
et a v
muit
supra
est qu
di, et
regna
Ben
lius.

Et n
án
ciem
quos
gnum
stor v
mundu
nium.
quómir
consiliu
vobis,
quo vo
sunt epi
siam De
guine s
intra bu
meam

alligatus ego spiritu, vado in
Jerusalem, quæ in ea ventura
sint mihi, ignorans: nisi quod
Spiritus sanctus per omnes ci-
uitates mihi potestatur, di-
cens: Quoniam vincula, et
tribulationes Jerosolymis me
manent. Sed nihil horum ve-
reor: nec facio animam meam
pretiosiores quam me, dum-
modo consummem cursum
meum, et ministerium verbi,
quod accēpi a Domino Jesu,
testificari Evangelium gratiæ
Dei.

ñ. Iste sanctus pro lege Dei
sui certavit usque ad mortem,
et a verbis impiorum non ti-
muit: * Fundatus enim erat
supra firmam petram. ⁊. Iste
est qui contempsit vitam mun-
di, et pervenit ad cœlestia
regna, Fundatus.

Bened. Unigenitus Dei Fi-
lius.

LECTIO II.

ET nunc ecce ego scio quia
amplius non videbitis faci-
ciem meam, vos omnes, per
quos transivi prædicans re-
gnum Dei. Quapropter contes-
tor vos hodierna die, quia
mundus sum a sanguine om-
nium. Non enim subterfugi,
quominus annuntiarem omne
consilium Dei vobis. Attendite
vobis, et universo gregi, in
quo vos Spiritus sanctus po-
suit episcopos, regere Ecclē-
siam Dei, quam acquisivit san-
guine suo. Ego scio quoniam
intrabunt post discessionem
meam lupi rapaces in vos,

non parcētes gregi. Et ex
vobis ipsis exurgent viri lo-
quētes perversa, ut abducant
discipulos post se. Propter
quod vigilate, memoria reti-
nentes, quoniam per triēn-
nium nocte et die non cessavi,
cum lacrymis monens unum-
quemque vestrum.

ñ. Justus germinabit sicut
lilium: * Et florebit in æter-
num ante Dominum. ⁊. Plan-
tatus in domo Domini, in
atriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

ET nunc commendo vos Deo,
et verbo gratiæ ipsius, qui
potens est edificare, et dare
hæreditatem in sanctificatis
omnibus. Argentum et aurum,
aut vestem nullius concupivi,
sicut ipsi scitis: quoniam ad
ea, quæ mihi opus erant, et
his, qui mecum sunt, mini-
straverunt manus istæ. Omnia
ostēdi vobis, quoniam sic la-
borantes, oportet suscipere in-
firmos, ac meminisse verbi
Domini Jesu, quoniam ipse
dixit: Beatius est magis dare,
quam accipere. Et cum hæc
dixisset, positis genibus suis
oravit cum omnibus illis. Ma-
gnus autem fletus factus est
omnium: et procumbentes
super collum Pauli, oscula-
bantur eum, dolentes maxime
in verbo, quod dixerat, quon-
iam amplius faciem ejus non
essent visuri. Et deducebant
eum ad navem.

ñ. Iste cognovit justitiam, et

vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : * Et inventus est in número sanctorum. *ÿ.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et inventus. Glória Patri. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Filii hóminum * scitote, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

PSALMUS 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus. justitiæ meæ : * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendácium?

Et scitote quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quóniam tu Dómine singularite: in spe * constituísti me.

Ant. Filii hóminum scitote,

quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. t. 2. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum Dómine.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus percipe Dómine : * intéllige clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ : * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expelle

eos.
Dór
E
ran
tábu
E
nes
tuu
just
D
lunt
A
tuæ
A
ra
násti

D
men
Qu
ficien
Ex
tium
inimi
inimi
Qu
ópera
lunan
dásti.
Qui
es eju
quóni
Min
ab An
coroná
tuísti
num
Om
bus eju
vérsas
campi
Vólu
A

eos, * quoniam irritaverunt te
Dómine.

Et lætentur omnes, qui spe-
rant in te, * in ætérnum exul-
tábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes, qui diligunt nomen
tuum, * quoniam tu benedices
justo.

Dómine, ut scuto bonæ vol-
untátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis
tuæ coronásti eum Dómine.

Ant. t. 2. In univérſa ter-
ra * glória et honóre coro-
násti eum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Quoniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecísti laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum et ultórem.

Quoniam vidébo cælos tuos,
ópera digitorum tuórum: *
lunam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod minor
es ejus? * aut Filius hóminis,
quoniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum: * et consti-
tuísti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas, insuper et pécora
campi.

Vólucres cæli, et pisces ma-
Æstiva.

ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérſa terra!

Ant. In univérſa terra glória
et honóre coronásti eum.

†. Posuísti Dómine super
caput ejus. *ñ.* Coronam de
lápede pretiósio.

Pater noster.

Absol. Ipsius pietas.

†. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipo-
tens.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beáti Mártiris
N. dies hódie nobis anni-
versária celebrítate recúrrit:
cujus glorificátioni sicut con-
gaudet Ecclésia, sic ejus pró-
pónit sequénda vestigia. Si
enim compátimur, et conglo-
rificábimur. In cujus glorióso
agóne duo nobis præcipue con-
sideránda sunt: induráta vi-
délidet tortóris sævítia, et Már-
tyris invicta patiéntia. Sævítia
tortóris, ut eam detestémur:
patiéntia Mártiris, ut eam imi-
témur. Audi Psalmístam ad-
vérsus malítiam increpántem:
Noli æmulári in malignánti-
bus: quoniam tamquam fœ-
num velóciter aréscent. Quod
autem advérsus malignántes
patiéntia exhibénda sit, audi
Apóstolum suadéntem: Pa-
tiéntia vobis necessary est, ut
reportétis promissiónes.

ñ. Honéstum fecit illum Dó-

minus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tuitavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *ÿ.* Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Bened. Christus perpetuæ.

LECTIO V.

CORONATA itaque est beati Martyris patientia, marcipata est æternis cruciatibus tortoris incorrècta malitia. Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi athleta non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis sui toleravit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit: et quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinante Apóstolo biberat, alte retinebat: Quia non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram glóriam, quæ revelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc et leve nostræ tribulationis, æternum glóriæ pondus operatur in cælis. Hujus promissionis amore a terrenis suspensus, et prægestata supernæ suavitatis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cum Psalmista: Quid mihi est in cælo, et a te quid volui super terram? Defecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

ñ. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiorum ejus non

fraudasti eum. *ÿ.* Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

CONTEMPLABATUR enim, quantum in ænigmate infirmitas humana oculum mentis in æternitate figere potest, quanta sint supernæ civitatis gaudia: et ea enarrare non sufficiens, admirando clamabat: Quid mihi est in cælo? Quasi diceret: Excedit vires meas, excedit facultatem eloquentiæ meæ, transcendit capacitatem intelligentiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitudo qua nobis, a conturbatione hominum remotis, in abscondito faciei suæ Jesus Christus Dominus noster reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. Hujus perfectæ libertatis contemplatione nullum vitabat periculum, nullum horrebat supplicium: et si millies posset mori, non putabat se hanc digne posse aliqua ratione promereri.

ñ. Stola jucunditatis induit cum Dóminus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. *ÿ.* Cibavit illum Dóminus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam Glória Patri. Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Justus Dominus, *
et justitiam dilexit: æquitatem
vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

IN Dómino confido: quomodo
dicitis animæ meæ: * Trans-
migra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores in-
tenderunt arcum, paraverunt
sagittas suas in pharetra. * ut sa-
gittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, de-
struxerunt: * Justus autem
quid fecit?

Dominus in templo sancto
suo, * Dominus in cælo sedes
ejus:

Oculi ejus in pauperem re-
spiciunt: * palpebræ ejus in-
terrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum
et impium. * qui autem dili-
git iniquitatem, odit animam
suam.

Pluet super peccatores lá-
queos: * ignis, et sulphur, et
spiritus procellarum, pars cá-
licis eorum.

Quoniam justus Dominus,
et justitias dilexit: * æquitatem
vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dominus, et ju-
stitiam dilexit: æquitatem vi-
dit vultus ejus.

Ant. t. 4. Habitabit * in ta-
bernáculo tuo: requiescet in
monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
requiescet in monte sancto
tuo?

Qui ingreditur sine mácula, *
et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in
corde suo, * qui non egit do-
lum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo ma-
lum, * et opprobrium non
accepit adversus proximos
suos.

Ad nihilum deductus est in
conspéctu ejus malignus: * ti-
mèntes autem Dominum glorif-
ficat:

Qui jurat proximo suo, et
non decipit, * qui pecuniam
suam non dedit ad usuram, et
munera super innocentem non
accepit.

Qui facit hæc, * non movébi-
tur in ætèrnum.

Ant. Habitabit in taberná-
culo tuo: requiescet in monte
sancto tuo.

Ant. t. 4. Posuisti Dómine *
super caput ejus coronam de
lápide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua lætábi-
tur rex: * et super salutáre
tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tri-
buisti ei: * et voluntate la-
biórum ejus non fraudasti
eum.

Quoniam prævenisti eum in
benedictiónibus dulcedinis: *
posuisti in cápite ejus coronam
de lápide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tri-
buisti ei longitudinem diérum
in sæculum, et in sæculum sæ-
culi.

Magna est glória ejus in sa-

lutari tuo : * glóriam et magnam decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes qui te odierunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra pedes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam dechnaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua : * cantabimus et psallimus virtutes tuas.

Ant. Posuisti Domine super caput ejus coronam de lapide pretioso.

ÿ. Magna est gloria ejus in salutari tuo, R. Glóriam et magnam decorem impones super eum.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 14.*

IN illo tempore Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. 37. in Evangelio.

Srissimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittantur in cælis, vilésunt animo omnia, quæ habentur in terris. Terræna namque substantia supérnæ felicitati comparata, pondus est, non subsidium. Temporalis vita æternæ vitæ comparata, mors est, potius dicenda, quam vita. Ipse enim quotidianus defectus, corruptionis quid est aliud, quam quedam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit, illa supérnæ civitatis quanta sint gaudia; Angelorum choris interesse, cum beatissimis spiritibus glóriæ conditoris assistere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptione lumen videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpétuæ munere lætari.

R. Coróna aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. ÿ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus

dul
eju
tios
L
mu
S
pit
fine
præ
nisi
et P
dicit
qui
ctet
præ
certa
veni
quis
patre
uxor
soror
mam
esse
R.
pro C
suum
dicun
næ di
sed a
nit. ÿ
nus p
illi re
Patri.
Seq
tur u
sancto
cum I
nis, S
tiani.
R. I
in ben

dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

SED ad hæc audita inardescit animus: jamque illic cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labores. Unde et Paulus egregius prædicator dicit: Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. Delictet ergo mentem magnitudo præmiõrum, sed non deterrat certamen laborum. Unde ad se venientibus Veritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus.

¶ Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit; nec terræ dignitatis gloriã quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. *¶* Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in Festis sex sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini et Pontiani.

¶ Domine prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis:*

Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. *¶* Vitam petisti a te, et tribuisti ei longitudo diem in sæculum sæculi. Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

SED percontari libet, quomodo parentes, et carnaliter propinquos præcipimus odisse, qui jubemur et inimicos diligere? Et certe veritas de uxore dicit: Quod Deus conjunxit, homo non separet. Et Paulus ait: Viri diligite uxores vestras sicut et Christus Ecclesiam. Ecce, discipulus uxorem diligendam prædicat, cum magister dicat: Qui uxorem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid aliud judex nuntiat, aliud præco clamat? An simul et odisse possumus, et diligere? Sed si vim præcepti perpéndimus, utrumque agere per discretionem valémus: ut uxorem, et eos, qui nobis carnis cognatione conjuncti sunt, et quos próximos novimus, diligamus; et quos adversarios in via Dei patimur, odiendo et fugiendo nesciamus.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Qui me confessus fuerit * coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 3. Qui sequitur me, * non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ, dicit Dominus.

Ant. t. 1. Qui mihi ministrat, * me sequatur; et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Ant. t. 1. Si quis mihi ministraverit, * honorificabit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dominus.

Ant. t. 1. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

CAPITULUM. *Jac. 1. 6*

BEATUS vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

INVICTE martyr, unicum Patris secutus Filium, Victis triumphas hostibus, Victor fruens cælestibus.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tædium.

Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis:
Nos solve vinclis sæculi
Dono superni Numinis.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.
ŷ. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Bened. Ant. t. 3. d Qui

odit * animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati *N.* Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beati *N.* Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui beati *N.* Martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, intercedente beato *N.* Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore; et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

AD TERTIAM.

Ant. Qui sequitur me.

Capitulum. Beatus vir, ut supra ad Laudes.

ñ. *br.* Glória et honóre, *
Coronásti eum Dómine. Glória
et honóre. *ŷ.* Et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum. Coronásti. Glória Patri.
Glória et honóre.

ŷ. Posuísti Dómine super ca-
put ejus. ñ. Corónam de lápide
pretiósó.

AD SEXTAM.

Ant. Qui mihi ministrat.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et
intellektus; et aqua sapién-
tiæ salutáris potávit illum Dó-
minus Deus noster.

ñ. *br.* Posuísti Dómine, *
Super caput ejus. Posuísti.
ŷ. Corónam de lápide pretiósó.
Super. Glória Patri. Posuísti.

ŷ. Magna est glória ejus in
salútari tuo. ñ. Glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

AD NONAM.

Ant. Volo Pater.

CAPITULUM. *Eccli.* 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad
vigilándum dilúculo ad Dó-
minum qui fecit illum, et in
conspéctu Altíssimi deprecábitur.

ñ. *br.* Magna est glória ejus, *
In salútari tuo. Magna est.
ŷ. Glóriam et magnum decó-
rem impónes super eum. In
salútari. Glória Patri. Magna
est.

ŷ. Justus ut palma florébit.

ñ. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

AD VESPERAS.

Ant. Qui me conféssus, ut

supra, cum reliquis de Laudibus, p. xxix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123.
et loco ultimi.

PSALMUS 115.

CREDIDI, própter quód locú-
tus sum : * ego autem hu-
miliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, *
pro omnibus, quæ retribuit
mihí ?

Cálicem salutáris accipiam : *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo ejus : *
pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et fi-
lius ancillæ tuæ.

Dirapisti vincula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam, lau-
dis, et nomen Dómini invocá-
bo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu omnis pópuli ejus : *
in átriis domus Dómini, in
medio tui Jerúsalem.

Capitulum, Beátus vir.

Hymnus, Deus tuórum mili-
tum, p. xx.

ŷ. Justus ut palma florébit.

ñ. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Qui
vult venire post me, * ab-
neget semetípsum, et tollat
crucem suam, et sequátur
me.

ALIAE LECTIONES

PRO UNO MARTYRE.
IN II NOCTURNO.

De Expositione S. Ambrósii
Episcopi in Psalmum centé-
simum décimum octávum.

LECTIO IV.

Sermone 21.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum tormenta sustineat : qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprèsserit, nullius sánguinem fúderit, nullius thorum putáverit esse violándum : qui nihil légibus debeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplicia : qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur : ut possit dicere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crimine : impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessiõe laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

¶. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitávit illum : * Et dedit illi claritatem aetérnam. ¶. Descenditque cum illo in fóveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et.

LECTIO V.

VERRE frustra impugnátur, qui apud ímpios et ínfidos im-

pietátis arcéssitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formidinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus : et : Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratiõe beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

¶. Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ¶. Quóniam prævenisti eum in benedictiõibus dulcédinis : posuisti in capite ejus coronam de lápide pretiõso. Et.

LECTIO VI.

PONE ergo Mártirem inter pericula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem infrenat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte alia pèrsonent tractus gráviùm catenárum, hinc cárnifex cruéntus assistat : pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplicis, deinde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pænæ crudescéntis aérúmnam : trepidáre corde, ne, dum præsentibus cedat, perpétuis se dedat exitiis : perturbári ánimo, dum futúri ju-

dici rhomphaeam illam terris
bilem quadam conspectus spe-
cie contuetur. Nonne ad hanc
trepidationem fiducia viri con-
stantis, aequalis in eundem
concurrat effectum confidentia
cupientis aeterna, et divina
trepidantis?

¶ Stola iucunditatis induit
cum Dominus. * Et coronam
pulchritudinis posuit super ca-
put ejus. † Cibavit illum Do-
minus pane vite et intellectus.
et aqua sapientiae salutaris po-
tavit illum. Et coronam Gloria
Patri. Et coronam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 16. d.

In illo tempore: Dixit Jesus
discipulis suis: Si quis vult
post me venire, abneget se-
metipsum, et tollat crucem
suam, et sequatur me. Et reliqua.
Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia 32. in Evang.

QUAE Dominus ac Redemptor
nosternovus homo venit in
mundo, Vita etenim nostrae
veteri in vitiis nutritae con-
trarietatem opposuit novitatis
suae. Quid enim vetus, quid
carnalis homo noverat, nisi
sua retinere, aliena rapere, si
posset, concupiscere, si non
posset? Sed caelestis medicus
singulis quibusque vitiis ob-
stantia adhibet medicamenta.
Nam sicut arte medicinae, ca-
lida frigida, frigida calidis cu-

rantur, ita Dominus noster
contraria opposuit medica-
menta peccatis, ut lubricis con-
tinentiam, tenacibus largita-
tem, iracundis mansuetudi-
nem, elatis praeciperet humi-
litate.

¶ Corona aurea super ca-
put ejus, * Expressa signo
sanctitatis, gloria honoris, et
opus fortitudinis. † Quoniam
prevenisti eum in benedictio-
nibus dulcedinis, posuisti in
capite ejus coronam de lapide
pretioso. Expressa.

LECTIO VIII.

CERTE cum se sequentibus
nova mandata proponeret,
dixit: Nisi quis renuntiaverit
omnibus quae possidet, non
potest meus esse discipulus. Ac
si aperte dicat: Qui per vitam
veterem aliena concupiscitis,
per novae conversationis stu-
dium, et vestra largimini. Quid
vero in hac lectione dicat, au-
diamus: Qui vult post me ve-
nire, abneget semetipsum. Ibi
dicitur, ut abnegemus nostra:
hic dicitur, ut abnegemus nos.
Et fortasse laboriosum non est
homini relinquere sua: sed
valde laboriosum est relinquere
semetipsum. Minus quippe est
abnegare quod habet: valde
autem multum est, abnegare
quod est.

¶ Hic est vere martyr, qui
pro Christi nomine sanguinem
suum fudit: * Qui minas judi-
cum non timuit, nec terrena
dignitatis gloriam quaesivit,
sed ad caelestia regna pervenit.

Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis venientibus Dominus præcepit, ut renuntiemus nostris: quia quicumque ad fidei agonem venimus, luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident. Nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terræ omnia, nisi quedam corporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen properat, vestimenta abjiciat, ne succumbat.

Te Deum laudamus, p. 15.

ALIA HOMILIA

IN FESTIS UNIUS MARTYRIS NON PONTIFICIS.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10. d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. cap. 10.

Supra dixerat: Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, predicatè super tecta:

nunc infert quid post prædicationem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est: unaquæque domus et infidèles et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumpèretur pax mala. Tale quid et in Genesi adversus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, et turrem extrudere festinabant, per quam cæli alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

ñ. Corona aurea, p. xxxij.

LECTIO VIII.

Veni enim separare hominem adversus patrem suum. Hic locus prope iisdem verbis in Michæa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantum, an sermo consentiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante præmiserat: Non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere homines adversus patrem et matrem; nurum et socrum: ne quis pietatem religioni antefèreret, subjecit dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cântico legitur canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: Ama, post Deum, patrem, ama matrem, ama filios.

ñ. Hic est vere martyr, p. xxxij.

LECTIO IX.

Ordo pulcherrimus : ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subicit religioni. Aurum supra tulerat, aes de zona excusserat : dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temperat promissorum : Qui recipit, inquit, vos, me recipit : et qui me recipit, recipit cum qui me misit ; ut in suscipiendis Apostolis unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum laudamus, p. 13.

COMMUNE

PLURIMORUM MARTYRUM.

AD VESPERAS.

Ant. Omnes sancti, cum reliquis de Laudibus, p. xlv.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 121, et loco ultimi, *Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes, p. 125.

CAPITULUM. Sap. 3.

Justorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori : illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

Sanctorum meritis inclyta gaudia
Pangamus socii, gesta que fortia :
Gliscens fert animus promere canticibus
Victorum genus optimum.

Hi sunt quos fatue mundus abhorruit :

Hunc fructu vacuum, floribus aridum

Contempsere tui nominis assecle,

Jesu Rex bone Coelitum.

Hi pro te furias atque minas truces

Calcavunt hominum, sævaque verbera :

His cessit lacerans fortiter ungula,

Nec carpsit penetralia.

Cæduntur gladius more bidentium :

Non murmur resonat, non querimonia ;

Sed corde impavido mens bene conscia

Conservat patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lingua retexere,

Quæ tu Martyribus munera præparas ?

Rubri nam fluido sanguine fulgidis

Cingunt tempora lauris.

Te summa o Deitas, unaque poscimus,

Ut culpas abigas, noxia subtrahas,

Des pacem famulis, ut tibi gloriam

Annorum in seriem cantant. Amen.

ÿ. Lætamini in Domino, et exultate justi. ñ. Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Istorum est enim regnum ecelorum, * qui contempserunt

vitam mundi, et pervenerunt
ad præmia regni, et laverunt
stolas suas in sanguine Agni.

*Pro pluribus Martyribus
Pontificibus.*

ORATIO.

BEATORUM Mátyrum, pari-
tórque Pontificum *N. et N.*
nos, quæsumus Dómine, festa
tuántur: et eórum commén-
det oratio veneránda. Per.

Sí non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS qui nos, concédís san-
ctórum Mátyrum tuórum
N. et N., natalítia, cólere: da
nobis in aetérna beatitúdine de
eórum societáte gaudére. Per.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctó-
rum Mátyrum tuórum
N. et N. solemnitate lætificas:
concede propítius; ut, quo-
rum gaudémus méritis, ac-
cendámur exémpis. Per.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mátyrum
Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exultémus, *p.* 2.

HYMNUS.

CHRISto profúsum sánguini-
nem,

Et Mátyrum victórias,
Dignámque cælo laúream
Lætis sequámur vóci bus.

Terróre victo sæculi,
Pœnisque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam pössident.

Tradúntur igni Mátyres,
Et bestiárum dentibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent viscera:

Sanguis sacrátus fúnditur:

Sed permanent immóbiles

Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redemptor quæsu-

mus,

Ut mátyrum consórtio

Jungas precántes sérvulos

In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. A. Secus decúrsus

aquárum * plantávit víneam

justórum, et in lege Dómini

fuit volúntas eórum.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in

consílio impiórum, et in via

peccatórum non stetit, * et in

cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas

ejus, * et in lege ejus meditá-

bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,

quod plantátum est secus de-

cúrsus aquárum, * quod fru-

ctúm suum dabit in tómpore

suo:

Et fólium ejus non défluet: *

et ómnia quæcúmque fáciat,

prosperabúntur.

Non sic impii, non sic; * sed

tamquam pulvis, quem próji-

cit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgerit impii in

judicio: * neque peccátóres in

concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam

justórum: * et iter impiórum

peribit.

Ant. Secus decúrsus aquá-

rum plantávit víneam justó-

rum, et in lege Dómini fuit

volúntas eórum.

Ant. t. 7. Tamquam aurum in fornace * probávit eléctos Dóminus : et quasi holocaústa accépit eos in ætérnum.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringet eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exársit in brevi ira

Æstiva.

ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus : et quasi holocaústa accépit eos in ætérnum.

Ant. t. 7. Si coram hominibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes advérsantes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Si coram hominibus torménta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justí. Æ. Et gloriámini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I. *Cap. 8. c*

FRATRES, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spiritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spiritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spiritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spiritum adoptionis filiórum, in quo clamámus : Abba (Páter). Ipse enim Spiritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectatio creatúre revelatiónem filiórum Dei expéctat.

ñ. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctorum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ŷ. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

SCIMUS autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscivit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Filio suo non pepéruit, sed pro nobis omnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad dexteram Dei, qui étiam intercéllat pro nobis.

ñ. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ideo coronas triumpháles meruérunt. ŷ. Unus spiritus, et una fides erat in eis. Et ideo.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

QUIS ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulatio, an angústia, an fames, an núditas, an periculum, an persecútio, an gládius? (Sicut

scriptum est : Quia propter te mortificamur tota die : æstimati sumus sicut oves occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum; qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum; neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro.

¶ Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia : * Et meruerunt habere coronas perpétuas. ¶ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt. Glória Patri. Et.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Dabo sanctis meis * locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Ant. t. 4. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificavit omnes voluntates meas inter illos.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Domine, quoniam speravi in te : * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam honorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei : * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris : * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper : * quō-

niam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea, * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificavit omnes voluntates meas inter illos.

Ant. t. 1. / Sancti * qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt, et non deficient.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accipit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas, ut aquilæ, volabunt, et non deficient.

ÿ. Exultent justi in conspectu Dei. ñ. Et delectentur in lætitia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 47. de Sanctis.

QUOTIESCUMQUE, fratres charissimi, sanctorum Martyrum solèmnia celebramus, ita, ipsis intercedentibus, expectemus a Domino consequi temporalia beneficia, ut ipsos Martyres imitando, accipere mereamur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Martyrum in veritate festivitatum gaudia celebrantur, qui ipsorum Martyrum exempla sequuntur. Sollemnitates enim Martyrum,

exhortationes sunt martyri-
orum : ut imitari non pigeat,
quod celebrare delictat.

ñ. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenerentur illæsi in aquis validis : * Terra apparuit arida : et in mari Rubro via sine impedimento. ̄. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

Bened. Christus perpetuæ.

LECTIO V.

SED nos volumus gaudere cum sanctis : et tribulationem mundi nolumus sustinere cum ipsis. Qui enim sanctos Martyres, in quantum potuerit, imitari noluerit, ad eorum beatitudinem non poterit pervenire. Sed et Paulus Apostolus prædicat, dicens : Si fuerimus socii passionum, erimus et consolationum. Et Dominus in Evangelio : Si mundus vos odit : scitote quia me priorem vobis odio habuit. Recusat esse in corpore, qui odium non vult sustinere cum capite.

ñ. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine : * Ut hæredes fierent in domo Domini. ̄. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

SED dicit aliquis : Et quis est, qui possit beatorum

Martyrum vestigia sequi? Huic ego respondeo, quia non solum Martyres, sed etiam ipsum Dominum cum ipsius adjutorio, si volumus, possumus imitari. Audi non me, sed ipsum Dominum generi humano clamantem : Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde. Audi et Petrum Apostolum admonentem : Christus passus est pro nobis, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia ejus.

ñ. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos : et in tempore erit respectus illorum : * Quoniam donum et pax est electis Dei. ̄. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Justi autem * in perpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum.

PSALMUS 32.

EXULTATE justis in Domino : * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara : * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum : * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam et ju-

dicium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmati sunt : * et spiritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris ; * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Dóminus dissipat consilia gentium : * réprobat autem cogitationes populórum, et réprobat consilia principum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitationes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus ; * pópulus, quem elégit in hæreditatem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparató habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum ; * et in eis,

qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protectór noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmódu sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpetuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. t. 1. f. Tradiderunt * cörpera sua in mortem, ne servirent idólis : ideo coronáti pössident palmam.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * aúdiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meiseripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum ; * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni hono.

Venite filii, audite me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére hono ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquantur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex omnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spiritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de omnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas

servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servirent idólis : ideo coronáti póssident palmam.

Ant. t. 4. Ecce merces * sanctórum copiósá est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébitis dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis impetus lætificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, móta est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confrin-

get arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctórum copíosa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in aetérnum.

ŷ. Justi autem in perpétuum vivent. *ŷ.* Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ŷ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii

secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 24. c*

In illó témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audiéritis praelia, et seditiónes, nólite terréri : opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Hom. 35. in Evang.

Dominus ac Redemptor noster perituri mundi præcurrentia mala denúntiat, ut eo minus perturbent venientia, quo fuerint præscita. Minus enim jácula feriunt quæ prævidentur : et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præscientie clypeum munimur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis praelia, et seditiónes, nólite terréri :

opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri, per quæ nos aliud intérius, aliud extérius passuros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pertainent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius extériusque turbári, aliud nos fatétur ab hóstibus, aliud a fratribus perpéti.

ŷ. Propter testaméntum Dómini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. *ŷ.* Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Bened. Quorum festum colimus.

LECTIO VIII.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum : et terramótus magni erunt per loca, et pestilentia, et fames, terroresque de cælo, et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenitur : et per crebra mala, quæ præveniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcurrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

ŷ. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuistis : *

primum hæc
statim finis.
verba Redem-
er quæ nos
liud extérius
úntiat. Bella
pértinent, se-
Ut ergo nos
exteriúsque
os fatétur ab
a frátribus
améntum Dó-
érnas, sancti
in amoré fra-
ia unus fuit
in eis, et uná
m bonum et
habitáre fra-

ia.
festum colli-
m.
præveniēti-
statim finis
rit : Surget
tētem, et re-
regnum : et
ni erunt per
æ, et fames,
celo, et signa
tribulá-
tionibus præ-
rebra mala,
indicántur
quæ subse-
post bella et
statim finis :
at mala præ-
um váleant
qui in carne
habuistis : *

Mercédem labóris ego reddam
vobis. *ÿ.* Venite benedicti Pa-
tris mei, percipite regnum.
Mercédem. Glória. Mercédem.

*Sequens ñ. dicitur post. VIII
vel II Lectionem in Festo plu-
rimorum Martyrum fratrum.*

ñ. Hæc est vera fraternitas,
quæ numquam pótuit violári
certámine : qui effúso sángine
secúti sunt Dóminum : * Con-
temnéntes aulam régiam, per-
venérunt ad regna cæléstia.
ÿ. Ecce quam bonum, et quam
juécundum habitáre fratres in
unum. Contemnéntes Glória
Patri. Contemnéntes.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

SED cum tot signa perturba-
tionis dicta sint, opórtet ut
córum consideratióem brévi-
ter per síngula perstringámus :
quia necesse est, ut ália e cæ-
lo, ália e terra, ália ab ele-
méntis, ália ab homínibus pa-
tiámur. Ait enim : Surget gens
contra gentem, ecce pertur-
bátio homínium : erunt terræ-
mótus magni, per loca, ecce
respéctus iræ désuper : erunt
pestilentíæ, ecce inæquálitas
córporum : erit fames, ecce
sterilitas terræ : terrorésque
de cælo et tempestátes, ecce
inæquálitas áeris. Quia ergo
omnia consummánda sunt, ante
consummationem omnia per-
turbántur : et qui in cunctis
deliquimus, in cunctis feri-
mur : ut impleátur quod dici-
tur : Et pugnábit pro eo orbis
terrarum contra insensátos.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Omnes sancti, *
quanta passi sunt torménta, ut
secúri pervenirent ad palmam
martyrii.

*Psalmus, Dóminus regná-
vit, cum reliquis, p. 16.*

Ant. t. 8. Cum palma * ad
regna pervenérunt sancti, co-
rónas decóris meruerunt de
manu Dei.

Ant. t. 4. Córpora sanctó-
rum * in pace sepúlta sunt :
et vivent nómina eórum in
aetérnum.

Ant. t. 4. Mártýres Dómini *
Dóminum benedicite in aetér-
num.

Ant. t. 8. f. Mártýrum cho-
rus * laudáte Dóminum de
cælis, allelúia.

CAPITULUM. *Sap. 3.*

JUSTORUM animæ in manu
Dei sunt, et non tanget il-
los torméntum mortis. Visi
sunt óculis insipientium mori :
illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

REX glorióse Mártýrum,

Coróna confiténtium,

Qui respuéntes térrea

Perdúcis ad cæléstia.

Aurem benignam prótinus

Inténde nostris vócbus :

Trophæa sacra pángimus :

Ignósce quod deliquimus.

Tu vincis inter Mártýres,

Parcisque Confessóribus :

Tu vince nostra crimina,

Largitor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,

Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

ÿ. Exultábunt sancti in gló-
ria. ñ. Lætábuntur in cubili-
bus suis.

Ad Bened. Ant. t. 5. Vestri
capilli capitis * omnes nume-
ráti sunt : nolite timere, mul-
tis passéribus meliôres estis
vos.

*Pro pluribus Martyribus
Pontificibus.*

ORATIO.

BEATORUM Mártýrum paritér
que Pontificum *N. et N.*
nos, quæsumus Dómine, festa
tueántur : et eórum commén-
det orátio veneránda. Per Dó-
minum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS, qui nos concédís san-
ctórum Mártýrum tuórum
N. et N. pátalia colére : da
nobis in ætérna beatitúdine de
eórum societáte gaudére. Per
Dóminum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctó-
rum Mártýrum tuórum
N. et N. solemnitate lætificas :
concede propitiús ; ut, quorum
gaudémus méritis, accendá-
mur exémplic. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Cum palma.

Capitulum. Justórum, ut *su-
pra.*

ñ. *br.* Lætámini in Dómino,*
Et exultáte justí. Lætámini.
ÿ. Et gloriámini omnes recti

corde. Et exultáte. Glória Pa-
tri. Lætámini.

ÿ. Exúltent justí in conspéctu Dei. ñ. Et delecténtur
in lætitia.

AD SEXTAM.

Ant. Córpora sanctórum.

CAPITULUM. *Sap. 10. d*

DECCIDIT Deus mercédem la-
lium sanctórum suórum,
et exiit illos in via mirá-
bili : et fuit illis in velaménto
diéi, et in luce stellárum
nocte.

ñ. *br.* Exúltent justí, * In
conspéctu Dei. Exúltent. ÿ. Et
delecténtur in lætitia. In conspéctu.
Glória Patri. Exúltent.

ÿ. Justí autem in perpétuum
vivent. ñ. Et apud Dóminum
est merces eórum.

AD NONAM.

Ant. Mártýrum chorus.

CAPITULUM. *Sap. 3.*

FULGEBUNT justí, et tamquam
scintillæ in arundinéo dis-
currérent. Judicábunt nátiônes,
et dominábuntur popúlis : et
regnabit Dóminus illórum in
perpétuum.

ñ. *br.* Justí autem, * In per-
pétuum vivent. Justí. ÿ. Et
apud Dóminum est merces eó-
rum. In perpétuum. Glória Pa-
tri. Justí.

ÿ. Exultábunt sancti in gló-
ria. ñ. Lætábuntur in cubili-
bus suis.

AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Isti sunt sancti, *
qui pro testaménto Dei sua
córpora tradidérunt, et in

sanguine Agni laverunt stolas suas.

Psalmus, Dixit Dominus, p. 124, cum reliquis de Dominica, ultimo excepto.

Ant. t. 2. Sancti per fidem * vicērunt regna, operāti sunt justitiam, adēpti sunt repositionēs.

Ant. t. 8. Sanctōrum velut * aquilæ juvenēs renovābitur : florēbunt sicut lilium in civitate Dōmini.

Ant. t. 7. Abstērget Deus * omnem lacrymam ab oculis sanctōrum : et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quōniam priōra transiērunt.

Ant. t. 8. In cœlestibus regnis * sanctōrum habitatio est, et in ætēnum requies eōrum.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excēssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dōmino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutāris accipiam : * et nomen Dōmini invocābo.

Vota mea Dōmino reddam coram omni pōpulo ejus : * pretiōsa in conspectu Dōmini mors sanctōrum ejus.

O Dōmine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificābo hōstiam laudis,

et nomen Dōmini invocābo.

Vota mea Dōmino reddam in conspectu omnis pōpuli ejus : * in atrii domus Dōmini, in medio tui Jerúsalem.

Ant. In cœlestibus regnis sanctōrum habitatio est, et in ætēnum requies eōrum.

Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis, p. xxxv.

̄. Exultābunt sancti in glōria. ̄. Lætābuntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. t. 6. Gaudent in cœlis * animæ sanctōrum, qui Christi vestigia sunt secuti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

ALLÆ LECTIONES

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joānnis Chrysostomi.

LECTIO IV.

Serm. 1. de Martyr. t. 3.

NEMO est qui nesciat Martyrum glórias ad hoc divino consilio a Dei pōpulis frequentari, ut et illis debitus honor dicetur, et nobis virtutis exempla, favente Christo, monstrantur ; ut, dum hæc ita celebrari perspicimus, cognoscamus quanta eos glória maneat in cœlis, quorum natalitia taliter celebrantur in terris : quo possimus etiam ipsi talibus provocari exemplis, virtute pari, devotione consimili ac fide : ut Christo præstante, dimicare, et vincere hostem

possimus : ut, parva victoria, cum iisdem sanctis in regnis coelestibus triumphemus.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praecipis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis : * Terra apparuit arida : et in mari Rubro via sine impedimento. **Y.** Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt Terra.

LECTIO V.

Quis est enim, qui eorum vobis lenis merito copulari, nisi prius constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis; eorum gloriam paribus vitae lineamentis aut inveniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen muneri tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum praebeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium praebeat, aut sine martyrio cum sanctis premia divina retribuat.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine : * Ut haeredes fierent in domo Domini. **Y.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haeredes;

LECTIO VI.

Ut enim infirmatur peccator adversis, ita justus tentationibus roboratur. Sic dimicaverunt adversus peccatum sancti : sic et laborando fortiores,

et moriendo victores effecti sunt. Nullus athleta sine certamine fortior dici, nullus sine victoria poterit coronari. Nemo miles sine praelio hostem subiecit : nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes Christiane competentia arma quibus hostem expugnes : habes fortissima tela, quibus iniuriam debelles.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos : et in tempore erit respectus illorum : * Quoniam donum et pax est electis Dei. **Y.** Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem, et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam Gloria Patri. Quoniam;

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 6. c

In illo tempore. Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri, et turba discipulorum ejus, et multitudo coelestis plebis ab omni Judaea, et Jerusaleme, et maritima, et Tyri, et Sidonis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii

Episcopi.

Lib. 5. in Lucam, cap. 6.

post initium.

Adverte omnia diligenter, quomodo et cum apostolis ascendat, et descendat ad turbas. Quomodo enim turbas in humili Christum videret? Non sequitur ad excelsa, non

asc
ub
me
ess
Ma
bus
eni
est.
ced
mo
infe
libi
cita
stra
dan
com
regi
-R
min
Dei
tern
sem
fidei
qua
tres

B
tant
Luc
vero
illis
in q
enim
amp
in il
rum
mult
mane
parte
ctio
stra
octav

ascendit ad bliviam. Dónique ubi descendit, invenit infirmos: in excelsis enim infirmi esse non possunt. Hinc etiam Matthæus docet in inferioribus debiles esse sanatos. Prius enim unusquisque sanandus est, ut paulatim virtutibus procedentibus ascendere possit ad montem. Et ideo quemque in inferioribus sanat, hoc est, a libidine revocat, injuriam cæcitatatis avertit. Ad vultera nostra descendit, ut usu quodam et copia suæ naturæ, participes nos faciat esse regni cælestis.

Propter testamentum Dómini, et leges paternas, sancti Dei perstitérunt in amore fraternitatis. Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia

LECTIO VIII

BEATI pauperes, quia vestrum est regnum Dei. Quatuor tantum beatitudines sanctus Lucas dominicas posuit, octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quatuor sunt, et in quatuor istis illæ octo. Hic enim quatuor velut virtutes amplæxus est cardinales: ille in illis octo mysticum numerum reseravit. Pro octava enim multi inscribuntur Psalmi, et mandatum accipis octo illis partem dare fortasse benedictionibus. Sicut enim spei nostre octava perfectio est, ita octava summa virtutum est.

Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: Mercèdem laboris ego reddam vobis. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum: Mercèdem. Glória Patri. Mercèdem.

LECTIO IX

SED prius quæ sunt ampliòra videamus. Beati, inquit, pauperes, quoniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc, uterque Evangelista posuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatioque virtutum: quia qui contempserit sæcularia, ipse merèbitur sempiterna: nec potest quisquam meritum regni cælestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus, p. 145.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus, cum reliquis de Laudibus, p. lix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 121, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dónum omnes gentes, p. 125. CAPITULUM. Eccli. 44. c.

ECCE sacerdos magnus, qui in dièbus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundia factus est reconciliatio.

HYMNUS.

ISTE Confessor Dómini, colentes,

Quem pie laudant pópuli per orbem,

Hac die lætus méruit beátas Scãndere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:
Hac die lætus méruit suprémus
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis,
pudícus,
Sóbríam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequénter,
Ægra quæ passim jacuere
membra,

Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus ob-
sequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque
palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super cœli sólio corú-
scans,

Totius mundi sériem gubernat
Trinus et unus. Amen.

ꝫ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. Ꝩ. Stolam glóriæ
índuit eum.

*Ad Magnif. Ant. t. 2. Sacér-
dos et Póntifex, * et virtútum
ópifex, pastor bone in pópulo,
ora pro nobis Dóminum.*

*Pro Doctoribus in utrisque
Vesperis ad Magnif. Ant. t. 2.*

O Doctor óptime, * Ecclésiæ
sanctæ lumen, beáte N. divi-
næ legis amátor, deprecáre pro
nobis Fílium Dei.

Pro Confessore Pontifice.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens
Deus: ut beáti N. Confes-
sórís tui atque Pontificis ve-
neránda solémpitas, et de-
votiónem nobis áugeat, et
salútem. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Fílium
tuum.

ALIA ORATIO.

EXAUDI, quæsumus Dómine,
preces nostras, quas in
beáti N. Confessórís tui atque
Pontificis solemnitáte deféri-
mus: et qui tibi digne méruit
famulári, ejus intercedéntibus
mérítis ab ómnibus nos ab-
sólve peccátis. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum Fi-
lium tuum.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Confessó-
rum Dóminum, * Venite ado-
rémus.*

*Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.*

*Hymnus, Iste Confessor, ut
supra. xlix.*

IN I NOCTURNO.

*Ant. t. 3. r. Beátus vir, qui
in lege Dómini meditátur: vo-
lúntas ejus pérmanet die ac
nocte, et ómnia quæcúmque
faciet, semper prosperabún-
tur.*

PSALMUS 1.

BEATUS VIR, qui non abijt in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cáthedra pestiléntiæ non se-
dit:

Sed in lege Dómini volúntas

ejus
bitu
E
quo
cúr
ctur
suo
E
et c
pros
N
tam
ven
Id
judi
conc
Qu
justo
peri
A
Dóm
ejus
ómn
per
A
sanc
min
Dóm
mon
Q
inán
As
princ
unur
advé
Di
rum
jugu
Qu
eos:
eos.

Pontifice.

o.
omnipotens
i N. Confes-
Pontificis ve-
ritas, et de-
augeat, et
ominum no-
istum Filium

ATIO.

us Dómine,
as, quas in
ris tui atque
tate deséri-
digne méruit
cedéntibus
us nos ab-
er Dóminum
Christum Fi-

INUM.

n Confessó-
Venite ado-

exultémus,

Confessor, ut

IRNO.

us vir, qui
ditátur: vo-
anét die ac
quæcúmque
rosperabún-

4.

non ábit in
um, et in via
tetit, * et in
æ non se-
ini volúntas

ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus de-
cursus aquárum, * quod fru-
ctum suum dabit in tēpore
suo :

Et fólium ejus non défluet: *
et ómnia quæcúmque fáciat,
prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed
tamquam pulvis, quem prójicit
ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgerit ímpii in
judicio: * neque peccatóres in
concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam
justórum: * et iter impiórum
peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege
Dómini meditátur: volúntas
ejus permanét die ac nocte, et
ómnia quæcúmque fáciat, sem-
per prosperabúntur.

Ant. t. 1. f. Beátus * iste
sanctus, qui confisus est in Dó-
mino, prædicávit præceptum
Dómini, constitútus est in
monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, *
et pópuli meditáti sunt
inánia?

Asitērunt Reges terræ: et
principes convenērunt in
unum * advérsus Dóminum, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a nobis
jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit
eos: * et Dóminus subsannábit
eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * et in furóre suo contur-
bábit eos.

Ego autem constitútus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * prædicans præ-
ceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fi-
lius meus es tu, ego hódie gé-
nui te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes hæreditátem tuam, * et
possessióem tuam términos
terræ.

Réges eos in virga férrea, *
et tamquam yas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite: *
erudimini qui judicátis terram.
Servite Dómino in timóre: *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam,
nequándo irascátur Dóminus, *
et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira
ejus, * beáti omnes, qui confi-
dunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui
confisus est in Dómino, prædi-
cávit præceptum Dómini, consti-
tútus est in monte sancto ejus.

Ant. t. 8. Tu es glória mea, *
tu es suscēptor meus, Dó-
mine: tu exáltans caput
meum, et exaudisti me de
monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti
sunt qui tribulant me? *
multi insúrgunt advérsum me,
Multi dicunt animæ meæ: *
Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscēptor

meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudivisti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stulam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO 1. *Cap.* 3.

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desiderat, bonum opus desiderat. Opórtet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudicum, hospítalem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósi-

tum, filios habéntem súbditos cum omni castitaté. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclesiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in iudicium incidat diaboli. Opórtet autem illum et testimoniúm habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diaboli.

ñ. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. ŷ. Dómine, quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

De Epístola ad Titum.

LECTIO II. *Cap.* 1. *b*

OPORTET enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospítalem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrinam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaniloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

ntem súbditos
áte. Si quis au-
præesse nescit,
iæ Dei diligén-
Non neóphy-
érbiã elátus,
cidat diaboli.
illum et testi-
bonum ab iis
at non in op-
at, et in lá-

e bone et fidé-
a fuisti fidé-
constituam : *
m Dómini tui.
inque talénta
ecce ália quin-
is sum. Intra-
itus Dei Filius.
ad Titum.

Cap. 1. b

m Episcopum
e esse, sicut
em : non su-
acúndum, non
percussórem,
cúpidum : sed
enignum, só-
sanctum, con-
cténtem eum,
doctrinam est,
em : ut potes
doctrina sana,
radicunt, ar-
m multi étiam
niloqui, et se-
ne qui de cir-
 : quos opór-
qui univérsas
ant, docéntes
t, turpis lucrí

ñ. Ecce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plácuít Deo : *
Ideo jurejurádo fecit illum
Dóminus créscere in plebem
suam. ꝑ. Benedictiónem óm-
nium géntium dedit illi, et
testaméntum suum confirmávit
super caput ejus. Ideo jureju-
rádo.

*Bened. Spiritus sancti grá-
tia.*

LECTIO III. Cap. 2.

Tu autem lóquere quæ decent
sanam doctrinam : Senes
ut sóbrii sint, pudici, prudén-
tes, sani in fide, in dilectióné,
in patiéntia : Anus similiter in
hábitu sancto, non criminatri-
ces, non multo vino serviéntes,
bene docéntes : ut prudéntiam
dóceant adolescéntulas, ut vi-
ros suos ament, filios suos dí-
ligant, prudéntes, castas, só-
brias, domus curam habéntes,
benignas, súbditas viris suis,
ut non blasphemétur verbum
Dei. Júvenes similiter hortáre
ut sóbrii sint. In ómnibus te-
ípsum præbe exéplum bonó-
rum óperum, in doctrina, in
integritáte, in gravitáte, ver-
bum sanum, irreprehensibile :
ut is, qui ex advérso est, ve-
reátur, nihil habens malum
dicere de nobis.

ñ. Jurávit Dóminus, et non
penitébit eum : * Tu es sacér-
dos in ætérnum secúndum ór-
dinem Melchisedech. ꝑ. Dixit
Dóminus Dómino meo : Sede a
dextris meis. Tu es sacérdos.
Glória Patri. Tu es sacér-
dos.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Invocántem exau-
divit * Dóminus sanctum suum,
Dóminus exaudivit eum, et consti-
tuit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudivit
me Deus justitiæ meæ : *
in tribulátióné dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi
oratióem meam.

Filii hóminum úsquequo
gravi corde ? * ut quid diligitis
vanitátem, et quæritis mendá-
cium ?

Et scitóte quóniam mirifi-
cávit Dóminus sanctum suum : *
Dóminus exáudiet me, cum cla-
mávero ad eum.

Irascimini, et nolite pec-
cáre : * quæ dicitis in córdi-
bus vestris, in cubilibus ve-
stris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justí-
tiæ, et speráte in Dómino. *
Multi dicunt : Quis osténdit
nobis bona ?

Signátum est super nos lu-
men vultus tui Dómine : * de-
disti lætitiã in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam, et requiéscam ;

Quóniam tu Dómine singu-
láríter in spe * constituisti me.

Ant. Invocántem exaudivit
Dóminus sanctum suum, Dómi-
nus exaudivit eum, et consti-
tuit eum in pace.

Ant. t. 8. Læténtur omnes, *
qui sperant in te Dómine : quón-
iam tu benedixisti justo, scu-

to bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe
Dómine, intéllige clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ,*
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : *
Dómine mane exaúdiēs vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : *
neque permanébunt iníústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur iniquitatem : *
pérides omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum et dolósum abominábitur Dóminus : *
ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ;

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : *
propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas : *
cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum,
linguis suis dolóse agébant, *
júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis,
secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos,
* quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, *
in aetérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ *
coronasti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine :
quóniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!
quia glória et honóre coronasti sanctum tuum,
et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua *
super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, *
ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitorum tuórum : *
lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memór es ejus? *
aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronasti eum : *
et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

omnes, qui specternum exultabis in eis.
ur in te omnes
men tuum, *
edices justo.
scuto bonæ
* coronasti

r omnes, qui
Dómine : quó-
sti justo, scuto
tuæ coronasti

mine Dóminus
admirabile est
univérſa terra!
honóre coro-
um, et con-
er ópera má-

s 8.
us noster, *
rabile est no-
ivérſa terra!
ita est magni-
per cælos.

um et lactén-
udem propter
ut déstruas
rem.

o cælos tuos,
tuórum : *
quæ tu fun-

o, quod me-
ut filius hó-
visitas eum?
paulo minus
ta et honóre
* et consti-
ópera má-

Omnia subiecisti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas : insuper et pecóra
campi;

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémi-
tas maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus no-
ster, quam admirabile est no-
men tuum in univérſa terra!
quia glória et honóre coronasti
sanctum tuum, et constituisti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

ŷ. Elégit eum Dóminus sa-
cerdótem sibi. R. Ad sacrifici-
andum ei hóstiã laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ŷ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípo-
tens.

Sermo sancti Máximi, Episcopi.

LECTIO IV.

Homilia 59. quæ est 2. de
sancto Eusebio Vercellensi.

Ad sancti ac beatissimi Patris
nostri N. cujus hódie festa
celebrámus, laudes addidisse
áliquod, decerpisse est; siqui-
dem virtutum ejus grátia non
sermónibus exponénda est, sed
opéribus comprobánda. Cum
enim dicat Scriptúra : Glória
patris est filius sapiens : quan-
tæ hujus sunt glóriæ, qui
tantórum filiórum sapiéntia,
et devotióne lætatur? In Chri-
sto enim Jesu per Evangé-
lium ipse nos genuit.

R. Inveni David servum
meum, oleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea auxi-
liábitur ei. ŷ. Niñil proficiet
inimicus in eo, et filius ini-
quitatis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpetuæ.

LECTIO V.

QUIDQUID igitur in hac sancta
plebe potest esse virtutis
et grátia, de hoc quasi quo-
dam fonte lucidissimo, om-
nium rivulórum puritas ema-
navit. Etenim quia castitatis
pollébat vigóre, quia abstinén-
tiæ gloriabátur angústis, quia
blandiméntis erat præditus le-
nitatis, ómnium civium in
Deum provocávit affectum :
quia Pontificis administratióne
fulgébat, plures e discipulis re-
liquit sui sacerdoti successóres.

R. Pósuí adiutorium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ŷ. Inveni
David servum meum, oleo
sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

BENEF et congrue in hac die,
quam nobis beáti Patris
nostri N. ad paradísium tráns-
itus exultabilem reddit, præ-
séntis Psalmi versiculum de-
cantávimus : In memória aéter-
na erit justus. Digne enim in
memóriam vértitur hóminum,
qui ad gáudium tránsiit Ange-
lórum. Dicit sermo divinus :
Ne laudes hóminem in vita
sua : tamquam si diceret :
Lauda post vitam, magnifica

post consummationem. Duplici enim ex causa utilius est hominum magis memoriam laudem dare, quam vitam; ut illo potissimum tempore merita sanctitatis extollas, quando nec laudantem adulatio movet, nec laudatum tentet elatio.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ̄. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad celestia regna. Ipse intercedat. Glória Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Domine, iste sanctus * habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum: * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et mu-

nera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Ant. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. t. 8. Vitam petiit * a te, et tribuisti ei, Domine: gloriam et magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua lætatur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera

tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tēpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuisti super eum : posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Ant. t. 7. r. Hic accipiet * benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plentúdo ejus ; * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum . * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini : * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano

ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles, * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accipiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

Ÿ. Tu es sacérdos in ætérnum. R̄. Secúndum órđinem Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap.* 25.

IN illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Homo peregri proficiscens, vocávit servos suos, et trádedit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 9. in Evang.

LECTIO sancti Evangelii, fratres charissimi, sollicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur, ab Auctore mundi gravius inde iudicemur. Cum enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior, atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligatorem esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo, qui peregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negotium talenta partitur. Post multum vero temporis positurus rationem revertitur. Bene operantes pro apportato lucro remunerat, servum vero a bono opere torpentem damnat.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et ad portas paradisi.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

QUIS itaque iste homo est, qui peregre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in cælum? Carnis enim locus proprius terra est : quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cælo collocatur. Sed

homo iste peregre proficiscens servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritualia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus : videlicet, visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero, intellectus et operatio designatur. Unius autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatur.

¶. Sint lumbi vestri precincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ¶. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

SED is, qui quinque talenta accepit, alia quinque lucratus est : quia sunt nonnulli, qui etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernæ patriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quæ acciperunt, duplam talentum portant : dumque se a carnis petulantia, et a terrenarum rerum ambitu, atque a visibilibus voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui

qu
tell
per
int
bus
tell
pra
de r

T

A
gnu
cuit

P
cum

A

simi
gem

A

fecit
pleb

A

bene
Dóm

lelú

A

fidéli
mini

C

E d

inver
pore

conci

JESU

Pe

In ha

Indúl

Tui

Confé

Hujus

quasi duobus talentis ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque et intelligendo et operando aliis predicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Ecce sacerdos magnus, * qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus.

Psal. m. Dominus regnavit, cum reliq. p. 16.

Ant. t. 7. Non est inventus * similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

Ant. t. 8. Ideo jurejurando * fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

Ant. t. 7. Sacerdotes Dei * benedicite Dominum : servi Domini hymnum dicite Deo, alleluia.

Ant. t. 7. f. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

CAPITULUM. *Eccli. 44. c.*

ECCE sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus : et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

HYMNUS.

JESU Redemptor omnium,
Perpes corona Praesulum,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus ;
Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit :
Hujus celebrat annua

Devota plebs sollemniter.

Qui rite mundi gaudia
Hujus caduca respuens,
Aeternitatis praemio
Potitur inter Angelos.

Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia :
Hujus precatu servulis
Dimittite noxam criminis.

Sit Christe Rex piissime,
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

̄. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. ̄. Et ostendit
illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. r. Eugene
serve bone * et fidelis, quia in
paucis fuisti fidelis, supra multa
te constituam, dicit Dominus.

ORATIO.

DA, quaesumus, omnipotens
Deus : ut beati N. Confessoris
tui atque Pontificis veneranda
sollemnitas, et devotionem
nobis augeat, et salutem.
Per Dominum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

EXAUDI, quaesumus Domine,
preces nostras, quas in
beati N. Confessoris tui atque
Pontificis sollemnitate deferi-
mus : et qui tibi digne meruit
famulari, ejus intercedentibus
meritis ab omnibus nos absolvet
peccatis. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Non est inventus.

Capit. Ecce sacerdos, ut supra.

̄. br. Amavit eum Dominus, *

Et ornávit eum. Amávit. γ . Stollam glóriæ induit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit eum.

γ . Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. η . Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM.

Ant. Ideo jurejurádo.

CAPITULUM. *Eccli.* 44. c

NON est inventus similis illi, qui conserváret legem Excélsi : ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

η . *br.* Elégit eum Dóminus, * Sacerdotem sibi. Elégit. γ . Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdotem. Glória Patri. Elégit.

γ . Tu es sacerdos in ætérnum. η . Secúndum órđinem Melchisedech.

AD NONAM.

Ant. Serve bone.

CAPITULUM. *Eccli.* 45. c

FUNGI sacerdotio, et habére laudem in nómine ipsius, et offerre illi incénsus dignum in odórem suavitátis.

η . *br.* Tu es sacerdos, * In ætérnum. Tu es. γ . Secúndum órđinem Melchisedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es sacerdos.

γ . Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. η . Et osténdit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus, cum *reliquis de Laudibus*, p. lix.

Psal. Dixit Dóminus, cum

reliquis de Dominica, p. 121, et loco *ultimi*,

PSALMUS 131.

MEMENTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitátionem,

Etréquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eorum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus
Sion : * elégit eam in habitatió-
nem sibi.

Hæc réquies mea in sæcu-
lum sæculi : * hic habitábo,
quóniam elégi eam.

Viduam ejus benedicens be-
nedicám : * páuperes ejus sa-
turábo pánibus :

Sacerdótes ejus induam sa-
lutári : * et sancti ejus exulta-
tióne exultábunt.

Illuc producám cornu Da-
vid, * parávi lucérnam Christo
meo.

Inimicos ejus induam confu-
sióne : * super ipsum autem
efflorébit sanctificátió mea.

*Capitulum et Hymnus ut su-
pra in primis Vesp. p. xlix.*

̄. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. ̄. Et osténdit
illi regnum Dei.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. r Amá-
vit eum Dóminus, * et ornávit
eum : stolam glóriæ induit
eum, et ad portas paradisi co-
ronávit eum.*

*Sequens Ant. dicitur ad
Magnif. in secundis Vesperis
pro solis summis Pontificibus.*

*Ant. t. 1: Dum esset summus
Póntifex, * terréna non mé-
tuit, sed ad cœlestia regna glo-
riósus migrávit.*

*Si occurrat celebrari Festum
plurim. Pontif. et Confess.
Officium fit ut supra : sed in
Orat. et Sermoné, quæ ponun-
tur in singulari, dicantur in
plurali ; et in primo Nocturno
legantur sequentes Lectiones de
Scriptura.*

Æstiva.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. *Cap. 44.*

LAUDEMUS viros gloriósos, et
paréntes nostros in gene-
ratióne sua. Multam glóriam
fecit Dóminus magnificéntia
sua a sæculo. Dominántes in
potestátibus suis, hómines ma-
gni virtúte, et prudéntia sua
præditi, nuntiántes in Prophé-
tis dignitátem Prophetárum, et
imperántes in præsentí pópulo,
et virtúte prudéntiæ pópulis
sanctíssima verba. In peritia
sua requiréntes modos músicos,
et narrántes cármina scriptu-
rárum.

̄. Euge serve bone et fidé-
lis, quia in pauca fuisti fidé-
lis, supra multa te constituam : *
Intra in gáudium Dómini tui.
̄. Dómine, quinque talénta tra-
didisti mihi, ecce ália quinque
superlucrátus sum. Intra.

LECTIO II.

HOMINES divites in virtúte,
pulchritúdinis stúdiúm ha-
béntes ; pacificántes in dómi-
bus suis. Omnes isti in gene-
ratióne gentis suæ glóriam
adépti sunt, et in diébus suis
habéntur in laúdis. Qui de
illis nati sunt, reliquerunt no-
men narrándi laudes eórum :
et sunt quorum non est me-
mória : perierunt quasi qui
non fúerint : et nati sunt,
quasi non nati, et filii ipsórum
cum ipsis.

̄. Ecce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plácuít Deo : *
Ideo jurejurádo fecit illum Do-
minus créscere in plebem suam.

ŷ. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

LECTIO III.

SED illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt : cum semine eorum permanent bona, haereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum : et filii eorum propter illos usque in aeternum manent : semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

ñ. Juravit Dominus, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. ŷ. Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis. Tu es sacerdos. Gloria Patri. Tu es.

ALIAE LECTIONES

PRO PONTIFICE ET CONFESSORE.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

*Ex Homil. 59. quae est 2.
de S. Eusebio.*

BEATI Patris N. mérita jam in tuto posita securi magnificemus : qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statione composuit, et plenam caelestibus divitiis et aeternis mercibus navem optato in litore collocavit : qui contra omnes ad-

versarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totae vitae illius cursus, nisi unus cum vigili hoste conflictus ?

ñ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ŷ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

LECTIO V.

QUANTIS hic caecis a via veritatis errantibus, et de summa jam in profundum rupe pendentibus, amissum reddidit visum, et illum, quo Christus videretur, reparavit intuitum ? Quantorum auribus surdis, et infidelitatis obturatione damnatis, ad percipiendam vocem caelestium mandatorum, pretiosum infudit auditum, ut vocanti Deo ad misericordiam responderent per obedientiam ? Quantos intrinsecus vulneratos, Angelici oris arte et orationum, ab infirmitate curavit ?

ñ. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ŷ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

QUANTOS per longam incuriam peccati labe resolutos, et quadam leprae contagione perfusos, castigationibus et exhortationibus expiando, Deo in se operante mundavit ? Quantorum animas vivén-

tes
et
ser
tan
De
ad
tua
vita
ma
et
rep
pro
ru
vita
ecl
Gló

I
ci
nesc
ster
Ho
Com

U
silén
vigil
advé
orati
ómn
opér
esse
trah
vigil
rum
ea in
dedit
atque

tes in corpore jam defunctas, et delictorum mole obrutas ac sepultas, ad emendationem tamquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit; ut Domini sui admirandus imitator, jam mortuas Deo, e contrario mortificet vitali morte peccato?

¶. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ¶. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 24. d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 26.
in fine.

Ut ignorantiam illam diei omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admovuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus praeceptorum suorum operibus inherere. Furem enim esse ostendit zabulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea incuriosus nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis per-

fordiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia diei ignorantia intentam sollicitudinem suspensae expectationis exagitet.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et.

LECTIO VIII. Can. 27.

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiae curam adhortetur: specialem tamen populi principibus, id est Episcopis, in expectatione adventusque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, praepositum familiae significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et praecipis obediens erit, id est, si doctrinae opportunitate et veritate infirma confirmet, disrumpita consolidet, depravata convertat, et verbum vitae in aeternitatis cibum alendae familiae dispandat, atque haec agens, hisque immorans deprehendatur; gloriam a Domino tamquam dispensator fidelis, et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur; id est in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

¶. Sint lumbi vestri praecinctorum, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes

hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. *ŷ.* Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

QUOD si contuens longam Dei patientiam, quæ in profectum humanæ salutis extenditur, adversum conservos insolenscet, et sæculi malis vitiisque se tradet presentium tantum curam in cultu ventris exercens: desperata die Dominus adveniet, cumque a bonis, quæ spondèrat, dividet, portionemque ejus cum hypocritis in pœnæ æternitate constituet: quia adventum desperaverit, quia mandatis non obtemperaverit, quia presentibus studeverit, quia vita gentium vixerit, quia desperatione judicii commissam sibi familiam famè, siti, cæde vexaverit.

Te Deum laudamus, p. 15.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnif. in utrisque Vesp.

Ant. t. 2. O Doctor optime, * Ecclesiæ sanctæ lumen, beate N. divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui populo tuo æternæ salutis beatum N. ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut, quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in caelis. Per Dominum nostrum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium

autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 39.

SAPIENTIAM omnium antiquorum exquiret sapiens, et in Prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conservabit, et in versutias parabolarum simul introibit. Occulta proverbiorum exquiret, et in absconditis parabolarum conversabitur. In medio magnarum ministrabit, et in conspectu præsidis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim et mala in hominibus tentabit.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * *ŷ.* Domine, quinq; talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

LECTIO II.

COR suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione, et pro delictis suis deprecabitur. Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiæ replebit illum: et ipse tanquam imbres mittet eloquia sapientiæ suæ, et in oratione confitebitur Domino: et ipse diriget consilium ejus, et disciplinam, et in absconditis suis consiliabitur.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. †. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Justus germinabit sicut liliam, * Et florebit in æternum ante Dominum. †. Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et florebit in æternum.

LECTIO III.

IPSE palam faciet disciplinam doctrinæ suæ et in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam ejus, et usque in sæculum non delēbitur. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requirētur a generatione in generationem. Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Juravit Dominus, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. †. Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : * Et inventus est in numero sanctorum. †. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad

cœlestia regna. Et inventus. Glória. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Morálum sancti Gregorii Papæ.

LECTIO IV. *Lib. 9. Cap. 6.*

QUI post Orionas Hyadum nómine, nisi Doctores sanctæ Ecclesiæ designantur? Qui subductis martyribus, eo jam tempore ad mundi notitiam venerunt, quo fides clarius elucet : et repressa infidelitatis hieme, altius per corda fidelium sol veritatis calet. Qui remota tempestate persecutiōnis, explētis longis noctibus infidelitatis, tunc sanctæ Ecclesiæ orti sunt, cum ei jam per credulitatis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxerum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tuitavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostēdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

NEC immerito Doctores sancti Hyadum nuncupatione signantur. Græco quippe eloquio hyetos pluvia vocatur : et Hyades nomen a pluvii accē-

pérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expressi sum, qui ad statum uniuersalis Ecclesiæ, quasi in cœli faciém deducti, super aréntem terram húmáni pectoris sanctæ prædicatiónis imbres fuderunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Moyses minime dixisset : Expectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaiam Veritas diceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protúlimus ; quamóbrem prohibitæ sunt stellæ pluuiárum.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Pósui adiutorium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea ; * Manus enim mea auxiliábitur ei. ý. Inveni David seruum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. ý. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

DUM ergo Hyades cum plúvijs veniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur : quia apparente Doctorum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum profícit, eum lumen

ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardómus. Dumque per eos dióbus singulis magis magisque sciéntia cœlestis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperitur : ut novus sol nostris méntibus rútillet, et eórum verbis nobis cónnitus seipso quotidie clárior micet. Urgénte etenim mundi fine, supérna sciéntia profícit, et largius cum témpore excreéscit.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ý. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ý. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúe-

rit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Augustini
Episcopi.

Lib. 1 de Sermonibus Domini in monte, c. 8. tom. 4.

OSTENDIT Dominus, fatuos esse iudicandos, qui temporalium bonorum vel copiam sectantes, vel inopiam metuentes, amittunt aeterna, quae nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur? Id est, si vos, per quos condiendi sunt quodammodo populi, metu persecutionum temporalium amisieritis regna caelorum; qui erunt homines, per quos a vobis error auferatur, cum vos elegerit Deus, per quos errorem auferat ceterorum?

Pro Doctore Pontifice.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

¶. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ¶. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat pro peccatis.

LECTIO VIII.

ERGQ ad nihilum valet sal infatuatum, nisi ut mittatur foras, et calcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus, qui patitur persecutionem; sed qui persecutionem timendo infatuatur. Calcari enim non potest, nisi inferior: sed inferior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in caelo est.

¶. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. ¶. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et. Gloria Patri. Et.

LECTIO IX.

Vos estis lumen mundi. Quomodo dixit superius sal terrae, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque superius ista terra accipienda est, quam pedibus corporeis calcamus: sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis et extinguendis putribus Apostolicum salem Dominus misit. Et hic mundum, non caelum et terram, sed homines, qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem posita: id est, fundata super insigne magnamque justitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus.

Te Deum laudamus, p. 15.

COMMUNE

CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Ant. Dómine, quinque ta-
lenta, *ut infra ad Laud.*,
p. lxxvij.

Psalm. Dixit Dóminus, *cum*
reliquis de Dominica, p. 121,
et loco ultimi, Psalm. Lau-
dáte Dóminum omnes gentes,
p. 125.

CAPITULUM. *Eccli.* 31.

BEATUS vir, qui invéntus est
sine mácula : et qui post
aurum non ábiit, nec sperávit
in pecúnia et thesaúris. Quis
est hic, et laudábimus eum?
fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

ISTE Confessor Dómini, co-
lentes
Quem pie laudant pópuli per
orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur :
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis,
pudicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec húmános animávit auræ
Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequénte,

Ægra quæ passim jacuére
membra,

Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obse-
quéntem
Cóncinit laudem, celebrésque
palmas ;

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,

Qui super cœli sólio corúscans,
Totius mundi sériem gubernat
Trinus, et unus. Amen.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. ñ. Stolam glóriæ
induit eum.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Simi-
lábo eum * viro sapiénti, qui
ædificávit domum suam supra
petram.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti *N.* Con-
fessoris tui ánnua solemnité
lætificas : concéde propiti-
tus ; ut, cujus natalitia cólimus,
étiam actiónes imitémur. Per.

ALIA ORATIO.

ADESTO Dómine supplica-
tiónibus nostris, quas in
beáti *N.* Confessoris tui solem-
nitáte deférimus : ut, qui no-
stræ justitiæ fidúciam non ha-
bémus ; ejus, qui tibi plácuít,
précibus adjuvémur. Per.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

ITERCESSIO nos, quæsumus
Dómine, beáti *N.* Abbátis
comméndet : ut, quod nostris
méritis non valémus, ejus pa-
trocinio assequámur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confesso-
rum Dóminum, * Venite ado-
rémus.

Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.

Hymnus. Iste Confessor, *ut*
supra.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 3. r Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus permanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque faciet, semper prosperabuntur.

PSALMUS 1.

BEATUS VIR qui non abiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúr- sus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et ómnia quæcúmque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilia justórum.

Quoniam novit Dominus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus permanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque faciet, semper prosperabuntur.

Ant. t. 1. f Beátus * iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicávit præceptum Dómini, constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridebit eos: * et Dóminus subsannabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicátis terram.

Servite Dómino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascatur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. t. 8. Tu es glória * mea, tu es suscēptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscēptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stolam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio, Exaúdi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedicçãoe perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I. *Cap. 4. b. et 5.*

JUSTUS si morte præoccupátus fuerit, in refrigerio erit. Se-néctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malitia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitátis obscurat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malitia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illius : propter hoc properávit édúcere illum de médio iniquitátum.

ñ. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. ŷ. Dómine quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

POPULI autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respectus in eléctos illius. Con-démnat autem justus mórtuus

vivo
rius
tam
nem
gent
Deus
Dóm
nent
nus
hæc
in co
perpe
pet i
comm
tis et
solab
ñ.
lilium
num
tátus
domu
Bened

ET
mi
niént
rum s
cent il
ipsóru
magna
qui se
abstul
Vidént
horrib
bitatió
dicénte
agente
ritus g
habúin
sum, e
propér
illórum
niam, e

vivos impios, et iuventus celerius consummata longam vitam iniusti. Vidébunt enim finem sapientis, et non intelligunt quid cogitaverit de illo Deus, et quare munierit illum Dominus. Vidébunt et contemnent eum : illos autem Dominus irridébit. Et erunt post hæc decedentes sine honore, et in contumelia inter mortuos in perpetuum : quoniam dirumpet illos inflatos sine voce, et commovebit illos a fundamentis et usque ad supremum desolabuntur.

¶ Justus germinabit sicut lilium : * Et florébit in æternum ante Dominum. ¶ Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et florebit.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

Et erunt gementes, et memoria illorum peribit. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, et traducunt illos ex adverso iniquitates ipsorum. Tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, et mirabuntur in subitatione insperate salutis, dicentes intra se, penitentiam agentes, et pre angustia spiritus gementes. Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, et in similitudinem improperii. Nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam, et finem illorum sine ho-

nore : ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum est.

¶ Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : * Et inventus est in numero sanctorum. ¶ Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad celestia regna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Invocantem exaudivit * Dominus sanctum suum. Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde ? ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium ?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine : * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dór-
miam, et requiescam;

Quóniam tu Dómine singu-
láriter in spe * constituisti
me:

Ant. Invocántem exaudivit
Dóminus sanctum suum, Dó-
minus exaudivit eum; et con-
stituit eum in pace.

Ant. t. 8. Læténtur omnes, *
qui sperant in te Dómine: quón-
iam tu benedixisti justo, scu-
to bonæ voluntátis tuæ coro-
násti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pécipe
Dómine, * intéllige clamó-
rem meum:

Inténde voci oratiónis meæ, *
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dó-
mine, mane exáudies vocem
meam:

Mane astábo tibi, et vidébo: *
quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te
malignus: * neque permané-
bunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operántur
iniquitátem: * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánquinum et doló-
sum abominábitur Dóminus: *
Ego autem in multítudine mi-
sericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia
tua: * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eó-
rum véritas: * cor eórum va-
num est.

Sepúlchrum patens est gut-
tur eórum, línguís suis dolóse
agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus
suis, secúndum multítudinem
ímpietátum eórum expélle eos, *
quóniam irritavérunt te Dó-
mine.

Et læténtur omnes, qui spe-
rant in te, * in ætérnum exul-
tábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes, qui diligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui
sperant in te Dómine: quón-
iam tu benedixisti justo, scuto
bonæ voluntátis tuæ coronásti
eum.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus
noster, * quam admirábile est
nomen tuum in univérta terra!
quia glória et honóre coronásti
sanctum tuum, et constituisti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

PSALMUS 8:

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérta terra!

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecísti laudem propter
inimicos tuos, * ut destrúas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos,
ópéra dígitórum tuórum: *

lun-
dást-
Q
mor-
nis,
M
ab A
coro-
tuist
nuu-
O
bus
vérs-
camp-
Vé-
ris, *
mari-
Dó-
quan-
tuum
An-
ster,
men-
quia
sanct-
eum s-
rum.
y.
piénti-
loqué-
Pat-
Abs-
y. J
Ben-
tens.
S
In e
BEAT-
tát-
recte

lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi,

Volucres cæli, et pisces maris, * qui perambulans semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

ÿ. Os justi meditabitur sapientiam. ñ. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Pater noster.

Absol. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus pater omnipotens.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

LECTIO IV.

In Orat. de S. Philogonio,
tom. 3.

BEATI N. dies, cujus festivitatem celebramus, ad ipsius recte factorum enarrationem

Æstiva.

linguam nostram evocavit : siquidem hodie beatus iste ad tranquillam omnique perturbationis expertem vitam transiit : eoque navigium appulit, ubi deinceps non poterit metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens dicat : Semper gaudete, sine intermissione orate?

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Bened. Christus perpetua.

LECTIO V.

QUOD si hic, ubi morbi, ubi insectationes, ubi præmaturatione mortes, ubi calumniae, ubi invidiae, ubi perturbationes, ubi iræ, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiae, ubi quotidiana sollicitudines, ubi perpetua sibi que succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam recte composuerit : multo magis, postquam hinc demigraverimus, facile compotes erimus ejus boni, cum hæc omnia sublata fuerint, ad-

versa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram invehens, innumeræque gignens bella.

ñ. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ⁊. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

QUAMOBREM maximopere gratulor hujus Sancti felicitati, quod quamquam translatus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitatem reliquit, tamen in alteram adscriptus est civitatem, nempe Dei: et digressus ab hac Ecclesia, ad illam pervenit, quæ est primogenitorum descriptorum in cælis: ac relictis hisce festis, transiit ad celebritatem Angelorum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclesia, et celebritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad civitatem Dei viventis, Jerusalem cælestem, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in cælis, et ad multorum millium Angelorum frequentiam.

ñ. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederi in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ⁊. Iste est qui contempsit vitam mundi, et per-

venit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Domine iste sanctus * habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolium in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Ant. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. t. 8. Vitam petiit * a te, et tribuisti ei, Domine: gloriam et magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua lætabitur rex: * et super salu-

tare
ter.
D
buis
rum
Q
bene
post
de l
V
buis
in s
culi.
Ma
lutar
gnur
eum.
Qu
dictio
læti
vultu
Qu
mino
tissim
Inv
nibus
tua in
runt.
Pon
in ten
minus
eos, e
Fru
des: *
homin
Quo
mala:
lia, qu
lire.
Quo
in rel
vultum
Exal

a regna. Quia
ia.

TUKNO,
sine iste san-
in tabernáculo
t justitiam, re-
e sancto tuo.
s 14.

abitabit in ta-
o? * aut quis
ate sancto tuo?
sine macula,*
iam :

veritatem in
non egit do-
a :

imo suo ma-
rium non ac-
proximos suos.
ductus est in
alignus : * ti-
minum glori-

mpo suo, et
i pecuniam
d usuram, et
ocentem non

non mové-

iste sanctus
náculo tuo,
am, requié-
cto tuo.

m pétiit * a
Dómine : gló-
ecórem im-
n : posuisti
nam de lá-

20.
e tua lætá-
super salu-

tare tuum exultabit vehemén-
ter.

Desiderium cordis ejus tri-
buisti ei : * et voluntate labio-
rum ejus non fraudasti eum.

Quoniam pravenisti eum in
benedictionibus dulcedinis : *
posuisti in capite ejus coronam
de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tri-
buisti ei longitudinem dierum
in sæculum, et in sæculum sæ-
culi.

Magna est gloria ejus in sa-
lutari tuo : * gloriam et ma-
gnum decorem impones super
eum.

Quoniam dabis eum in benedi-
ctionem in sæculum sæculi : *
lætificabis eum in gaudio cum
vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Dó-
mino : * et in misericordia Al-
tissimi non commovébitur.

Inveniatur manus tua om-
nibus inimicis tuis : * dextera
tua inveniat omnes qui te odé-
runt.

Pones eos ut clibanum ignis
in tempore vultus tui : * Dó-
minus in ira sua conturbabit
eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra per-
des : * et semen eorum a filiis
hominum.

Quoniam declinaverunt in te
mala : * cogitaverunt consi-
lia, quæ non potuerunt stabi-
lire.

Quoniam pones eos dorsum : *
in reliquiis tuis preparabis
vultum eorum.

Exaltare Dómine in virtute

tua : * cantabimus et psallé-
mus virtutes tuas.

Ant. Vitam petiit a te, et tri-
buisti ei, Dómine : gloriam et
magnum decorem imposuisti
super eum : posuisti in capite
ejus coronam de lapide pre-
tioso.

Ant. t. 7. r Hic accipiet * be-
nedictionem a Dómino, et mi-
sericordiam a Deo salutari suo :
quia hæc est generatio quæ-
rentium Dóminum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et pleni-
tudo ejus : * orbis terrá-
rum, et universi qui habitant
in eo.

Quia ipse super maria fun-
davit eum : * et super flumina
preparavit eum.

Quis ascendet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo
corde, * qui non accepit in
vano animam suam, nec jurá-
vit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a
Dómino : * et misericordiam a
Deo salutari suo.

Hæc est generatio quæren-
tium eum, * quærentium fá-
ciem Dei Jacob.

Attollite portas principes ve-
stras, et elevamini portæ æter-
nales : * et introibit Rex gló-
riæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens : Do-
minus potens in prælio.

Attollite portas principes ve-
stras, et elevamini portæ æter-

náles : * et introibit Rex gló-
riæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est Rex
glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedic-
tiónem a Dómino, et miseri-
córdiam a Deo salutári suo :
quia hæc est generátio quæ-
rèntium Dóminum.

ÿ. Lex Dei ejus in corde
ipsius. ñ. Et non supplantá-
búntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12. e*

In illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Sint lumbi
vestri præcincti, et lucérnæ
ardéntes in má nibus vestris.
Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

SANCTI Evangélii, fratres cha-
rissimi, apérta vobis est
léctio recitáta. Sed ne aliqui-
bus ipsa ejus planities alta
fortássc videátur, eam sub
brevitáte transeúrrimus, quá-
tenús ejus expositio ita ne-
sciéntibus fiat cónita, ut ta-
men sciéntibus non sit onerosa.
Dóminus dicit : Sint lumbi
vestri præcincti. Lumbos enim
præcingimus, cum carnis luxú-
riam per continéntiam coar-
ctámus. Sed quia minus est
mala non ágere, nisi étiam
quisque stúdeat et bonis opé-

ribus insudáre, prótinus áddi-
tur : Et lucérnæ ardéntes in
mánibus vestris. Lucérnas
quippe ardéntes in má nibus
tenémus, cum per bona ópera
próximis nostris lucis exémpla
monstrámus. De quibus pró-
fécito opéribus Dóminus dicit :
Lúceat lux vestra coram ho-
mínibus, ut videant ópera
vestra bona, et glorificent Pa-
trem vestrum, qui in cœlis est.

ñ. Iste est qui ante Deum
magnas virtútes operátus est,
et de omni corde suo laudávit
Dóminum : * Ipse intercédat
pro peccátis ómnium populó-
rum. ÿ. Ecce homo sine que-
réla, verus Dei cultor, ábsti-
nens se ab omni ópere malo,
et pérmanens in innocéntia
sua. Ipse intercédat.

Bened. Cujus festum colí-
mus.

LECTIO VIII.

Duo autem sunt, quæ jubén-
tur, et lumbos restringere,
et lucérnas tenére : ut et mun-
ditia sit castitátis in corpore,
et lumen veritátis in opera-
tióné. Redemptóri etenim no-
stro unum sine áltero placére
nequáquam potest : si aut is,
qui bona agit, adhuc luxúria
inquinaménta non désérit :
aut is, qui castitáte præémi-
net, necdum se per bona
ópera exércet. Nec cástitas
ergo magna est sine bono
ópere, nec opus bonum est
áliquod sine castitáte. Sed et
si utrúmque ágitur, restat, ut
quisquis ille est, spe ad super-

na
qu
jus
cín
má
mil
dón
ver
erg
Dón
Et
mil
A

E
sua
núp
puls
ei.
cum
puls
túdi
vicin
stim
amó
enim
qui
et vi
psiss
form
spe
puls
lætu
temp
véne
hilar
Te

An
que

, prótinus áddi-
næ ardéntes in
ris. Lucérnas
es in má nibus
per bona ópera
is lucis exémpla
De quibus pro-
Dóminus dicit:
stra coram ho-
videant ópera
t glorificent Pa-
qui in cœlis est.
qui ante Deum
es operátus est,
de suo laudávit
ipse intercedat
mnium populó-
nomo sine que-
ei cultor, ábsti-
ni ópere malo,
in innocéntia
édát.

o VIII.

ant, quæ jubén-
bos restringere,
éere: ut et mun-
tis in corpore,
tátis in opera-
tóri étenim no-
e áltero placere
test: si aut is,
adhuc luxúriæ
non désérit:
stitátate præémi-
se per bona
Nec cástitas
est sine bono
us bonum est
astitátate. Sed et
gitur, restat, ut
t, spe ad super-

nam pátriam tendat, et nequá-
quam se a vitiiis pro mundi hu-
jus honestátate contineat.

ñ. Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucérnæ ardéntes in
má nibus vestris: * Et vos. si-
miles hominibus expectántibus
dóminum suum, quando re-
vertátur a núptiis. ÿ. Vigiláte
ergo, quia nescitis qua hora
Dóminus vester ventúrus sit.
Et vos. Glória Patri. Et vos si-
miles.

Bened. Ad societátatem.

LECTIO IX.

ET vos similes hominibus
expectántibus dóminum
suum, quando revertátur a
núptiis: ut, cum vénerit, et
pulsáverit, confestim apériant
ei. Venit quippe Dóminus,
cum ad iudicium próperat:
pulsat vero, cum jam per ægri-
túdinis moléstias esse mortem
vicinam designat. Cui confés-
tim aperimus, si hunc cum
amóre suscipimus. Aperire
enim júdici pulsánti non vult,
qui exire de corpore trépidat:
et vidére eum, quem contem-
psisse se méminit, júdicem
formidat. Qui autem de sua
spe et operatióne secúrus est,
pulsánti confestim áperit, quia
lætus júdicem sústinet. Et cum
tempus propinquæ mortis ad-
vénerit, de glória retributiónis
hilaréscit.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. f Dómine, * quin-
que talénta tradidisti mihi:

ecce ália quinque superlucrã-
tus sum.

Psalm. Dóminus regnávit,
cum reliq. p. 16.

Ant. t. 1. Euge serve bone, *
in módico fidélis, intra in gáu-
dium Dómini tui.

Ant. t. 3. Fidélis servus *
et prudens, quem constituit
Dóminus super familiam suam.

Ant. t. 7. r Beátus ille ser-
vus, * quem cum vénerit Dó-
minus ejus, et pulsáverit já-
nuam, invénerit vigilántem.

Ant. t. 7. f Serve bone * et
fidélis, intra in gáudium Dó-
mini tui.

CAPITULUM. *Eccli.* 31.

BEATUS vir, qui invéntus est
aurum sine mácula: et qui post
aurum non ábiit, nec sperávit
in pecúnia et thesaúris. Quis
est hic, et laudábimus eum?
fecit enim mirabilia in vita
sua.

HYMNUS.

JESU coróna celsior,
Et véritas sublimior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem criminis,
Rumpéndo nexum vinculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmíne,
Quo Sanctus hic de corpore
Migrávit inter sidera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœlestia.

Te Christe Rex piíssime,

Hic confitendo iugiter,
Calcavit artes dæmonum,
Sævumque avèrni princi-
pem.

Virtute clarus, et fide,
Confessione sedulus,
Jejuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.

Proinde te plissime
Precamur omnes supplices:
Nobis ut hujus gratia
Penas remittas debitas.

Patri perennis gloria,
Natòque Patris Unico,
Sanctòque sit Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

ÿ. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. R. Et ostendit
illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Euge
serve bone, * et fidelis, quia
in pauca fuisti fidelis, supra
multa te constituam, intra in
gaudium Domini tui.

ORATIO.

DEUS, qui nos beati N. Con-
fessoris tui annua solem-
nitate lætificas: concede pro-
pitius; ut cujus natalitia colim-
us, etiam actiones imitemur.
Per Dominum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

ADESTO, Domine, supplica-
tionibus nostris, quas in
beati N. Confessoris tui so-
lemnitate deferimus: ut, qui
nostræ justitiæ fiduciam non
habemus; ejus, qui tibi placuit,
precibus adjuvemur. Per
Dominum nostrum Jesum
Christum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

ITERCESSIO nos, quæsumus
Domine, beati N. Abbatis
commendet: ut quod nostris
meritis non valemus, ejus pa-
trocinio assequamur. Per Do-
minum nostrum.

AD TERTIAM.

Ant. Euge serve bone.

Capitul. Beatus vir, qui in-
ventus est, *v. supra ad Laudes.*

R. br. Amavit eum Domi-
nus, * Et ornavit eum. Amavit.
ÿ. Stulam gloriæ induit
eum. Et ornavit. Gloria Patri.
Amavit.

ÿ. Os justi meditabitur sa-
pientiam. R. Et lingua ejus
loquetur iudicium.

AD SEXTAM.

Ant. Fidelis servus.

CAPITULUM. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum tradidit ad
vigilandum diluculo ad Do-
minum, qui seclit illum, et in
conspectu Altissimi deprecabitur.

R. br. Os justi * Meditabitur
sapientiam. Os justi. ÿ. Et
lingua ejus loquetur iudicium.
Meditabitur. Gloria Patri. Os
justi.

ÿ. Lex Dei ejus in corde ip-
sius. R. Et non supplantabun-
tur gressus ejus.

AD NONAM.

Ant. Serve bone.

CAPITULUM. Sap. 10. b

JUSTUM deduxit Dominus per
vias rectas, et ostendit illi
regnum Dei, et dedit illi scien-
tiam sanctorum: honestavit

illum in laboribus, et complevit labores illius.

ñ. *br.* Lex Dei ejus * in corde ipsius. Lex. ¶. Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde. Glória Patri. Lex Dei.

¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ñ. Et ostendit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Ant. Domine, quinque talenta, cum reliquis de Laud. p. lxxvij.

Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in primis Vesperis p. lxxvij.

¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ñ. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Hic vir despiciens mundum * et terrena, triumphans, divitias celo condidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra; sed in Oratione, et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALLE LECTIONES

PRO CONFESSORE NON PONTIFICE.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. *Cap. 31:*

BEATUS vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, et perfectus est, erit illi gloria eterna: qui potuit transgredi,

et non est transgressus: facere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illius in Domino, et elemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum.

ñ. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. ¶. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. Intra in gaudium.

LECTIO II.

Cap. 32. c et 33.

QUI timet Dominum, excipiet doctrinam ejus: et qui vigilaverint ad illum, invenient benedictionem. Qui querit legem, replebitur ab ea: et qui insidiose agit, scandalizabitur in ea. Qui timent Dominum, invenient judicium justum, et justitias quasi lumen accendent. Qui credit Deo, attendit mandatis: et qui confidit in illo, non minorabitur. Timenti Dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conservabit, et liberabit a malis. Sapiens non odit mandata, et justitias, et non illidetur quasi in procella navis. Homo sensatus credit legi Dei, et lex illi fidelis.

ñ. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum. ¶. Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et florebit.

LECTIO III. *Cap. 34. b*

SPIRITUS timéntium Deum quæritur, et in respectu illius benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offénsionis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam, et benedictiónem.

ñ. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctorum. ý. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

Lib. 10. c. 16. in c. 12. Job.

DERIDETUR justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimirum prudéntia usu a juvenibus scitur, hæc a púeris prætio discitur:

hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbunt: hanc qui nesciunt, subjeti et timidi in aliis mirantur: quia ab eis hæc eadem duplicitatís iniquitas nómine palliáta diligitur, dum mentis perversitas urbanitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honorum cúlmina quærerere, adépta temporális glóriæ vanitate gaudere, irrogáta ab aliis mala multiplicius reddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cedere: cum virtútis possibilitas deest, quiddid explere per malitiam non valent, hoc in pacífica bonitate simulare.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ý. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærerere, pro veritate contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas crédito. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dábio stultum

putatur: et quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiae fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem querere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percipienti alteram maxillam praeberere?

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

LECTIO VI.

Cap. 17 post initium.

LAMPAS contempta apud cogitationes divitum. Saepe contingit, ut electus quisque, qui ad aeternam felicitatem ducitur, continua hic adversitate deprimatur: non hunc rerum abundantia fulciat, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat, nulla hunc humanis oculis vestium pompa componat: a cunctis vero despicibilis cernitur, et hujus mundi gratia indignus aestimatur: sed tamen ante oculi iudicis oculos virtutum emicat, vitae meritis coruscat: honorari meruit, despici non refugit: corpus continentia afficit, sola in animo dilectione pinguescit: mentem semper ad patientiam

preparat, et erectus pro justitia, de perceptis contumeliis exultat: afflictis ex corde compatitur, de bonorum prosperitatibus quasi de propriis laetatur, sacri verbi pabula in mente sollicitus ruminat, et inquisitus quodlibet eloqui dupliciter ignorat.

¶. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ¶. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 12 d

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae

Presbyteri.

Lib. 4 c. 54 in Luc. 12.

PUSILLUM gregem electorum, vel ob comparationem majoris numeri reproborum, vel potius ob humilitatis devotionem nominat: quia videlicet Ecclesiam suam quantalibet numerositate jam dilatam, tamen usque ad finem mundi humilitate vult crescere, et ad promissum regnum humilitate pervenire. Ideoque ejus labores blande consolatus, quam regnum Dei tantum querere

præcipit, eidem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ý. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

LECTIO VIII.

VENDITE quæ possidētis, et date eleemōsynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militātibz, hujus vitæ necessāria desint: quin etiā possēssa propter eleemōsynam vendite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Domino suis omnibus spretis, nihilominus post hæc labore manuum, unde et victum transigere, et eleemōsynam dare queat, operatur. Unde gloriatur Apostolus, dicens: Argentum aut aurum, aut vestem nullius concupivi: ipsi scitis, quoniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostēdi vobis, quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. ý. Vigilate ergo, quia nescitis qua

hora Dominus vester venturus sit. Et. Glória Patri. Et.

LECTIO IX.

FACITE vobis sacculos, qui non veterascunt: eleemōsynas videlicet operando, quarum merces in æternum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putandum est, ut nil pecuniæ reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendæ, cum et ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur, et a fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus, aliisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inopiæ timorem justitia deseratur.

Te Deum laudamus. p. 16.

PRO ABBATIBUS.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19. d

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliquit.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte querebat: et tamen loquitur confidenter: Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum

est:
mus
tur
autē
vobis
me,
seder
maje
vos s
cāntē
Non
nia,
philō
vitiā
secūt
Apos
dēnti
ñ.
magn
et de
vitDō
pro p
rum.
la, ve
seabo
nens

IN rē
Fili
statis
de cor
corrūp
sōlis
nāntes
quā
crēder
qui rē
tres, a
aut m
filios,
neum
vitam
cus ist

vester ventū-
a Patri. Et.

ix.
sacculos, qui
nt: elemo-
berando, qua-
eternum ma-
c præceptum
st, ut nil pe-
r a sanctis,
vel pauperum
dæ, cum et
cui ministrã-
nen ad infor-
am suam lo-
egatur, et a
onservans, et
libus, aliisque
uens; sed ne
serviatur, et
m justitia de-

imus. p. 16.

TIBUS.

TURNO.

Evangelii
thæum.

ap. 19. d

Dixit Petrus
e nos reliqui-
secuti sumus
it nobis? Et

Hieronými
eri.

th. cap. 19.

: Petrus pis-
ves non fue-
t arte quære-
quitur confi-
us omnia. Et
antum relin-
ed perfectum

est: Et secuti sumus te. Feci-
mus quod jussisti: quid igitur
nobis dabis præmii? Jesus
autem dixit illis: Amen dico
vobis, quod vos qui secuti estis
me, in regeneratione, cum
sederit Filius hominis in sede
majestatis suæ, sedebitis et
vos super sedes duodecim, judi-
cantes duodecim tribus Israel.
Non dixit: Qui reliquistis om-
nia, hoc enim et Crates fecit
philosophus, et multi alii di-
vitiis contempsérunt: sed, Qui
secuti estis me: quod proprie
Apostolorum est, atque cre-
dentium.

ñ. Iste est qui ante Deum
magnas virtutes operatus est,
et de omni corde suo laudá-
vit Dómicum: * Ipse intercédât
pro peccatis omnium populó-
rum. ý. Ecce homo sine queré-
la, verus Dei cultor, abstinens
se ab omni opere malo, et perma-
nens in innocentia sua. Ipse.

LECTIO VIII.

In regeneratione, cum sederit
Filius hominis in sede maje-
statis suæ (quando et mórtui
de corruptione resurgent in-
corrúpti), sedebitis et vos in
sollis judicántium, condém-
nantes duodecim tribus Israël:
quia vobis credéntibus, illi
credere noluerunt. Et omnis
qui reliquerit domum, vel fra-
tres, aut soróres, aut patrem,
aut matrem, aut uxórem, aut
filios, aut agros propter nomen
meum, centuplum accipiet, et
vitam æternam possidebit. Lo-
cus iste cum illa senténtia cón-

gruit, in qua Salvátor loqui-
tur: Non veni pacem mittere,
sed gládium. Veni enim sepa-
rãre hóminem a patre suo, et
matrem a filia, et nürum a
socru: et inimici hóminis do-
méstici ejus. Qui ergo propter
fidem Christi et prædicationem
Evangelii, omnes affectus con-
tempserint, atque divitias et
sæculi voluptates: isti centu-
plum recipient, et vitam æter-
nam possidebunt.

ñ. Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucernæ ardentes in
mánibus vestris: * Et vos si-
miles hominibus expectánti-
bus dómimum suum, quando
revertatur a núptiis. ý. Vigi-
lãte ergo, quia nescitis qua
hora Dóminus vester venturus
sit. Et vos. Glória Patri. Et
vos

LECTIO IX.

Ex occasione hujus senténtiæ
quidam introducunt millé
annos post resurrectionem, di-
cèntes, tunc nobis centuplum
omnium rerum, quas dimisi-
mus; et vitam æternam esse
reddendam: non intelligentes
quod, si in ceteris digna sit re-
promissio, in uxóribus appá-
reat turpítudo, ut qui unam
pro Dómitio dimiserit, centum
recipiat in futuro. Sensus ergo
iste est: Qui carnália pro Sal-
vátore dimiserit, spiritualia re-
cipiet: quæ comparatione et
mérito sui ita erunt, quasi si
parvo número centenárius nú-
merus comparétur.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE VIRGINUM.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * et una de número prudentum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * dominare
in médio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non pœnitēbit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet, *
propterea exaltabit caput.

Ant. Hæc est virgo sapiens, et una de número prudentum.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * quam Dóminus vigilāntem invenit.

PSALMUS 112.

LAUDATE puéri Dóminum : *
laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A sois ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos gloria ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigenz pauperem :

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiorum lætāntem.

Ant. Hæc est virgo sapiens, quam Dóminus vigilāntem invenit.

Ant. t. 3. Hæc est quæ nescivit * torum in delicto : habebit fructum in respectiōne animarum sanctorum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriiis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificatur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimonium Israel ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : *

et
tuis

Pr
próx
cem

Pr
nost

Ant
toru

fructu

rum

Ant
et po

allelu

NIS

N n
véru

Nis
vitátē

custó

Va
súrge

sedér

nem

Cu
num :

ni, fili

Sic
téntis

Bea
sidéri

confu
micis

Ant
nam i

leluia

Ant
inter :

L AU
L lau
Quó

et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te :

Propter domum Domini Dei nostri : * quæsi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescivit torum in delicto : habebit fructum in respectiõne animarum sanctarum.

Ant. t. 1. Veni electa mea, * et ponam in te thronum meum, allelûa.

PSALMUS 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum : * ecce hæreditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis : * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Ant. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, allelûa.

Ant. t. 3. Ista est speciosa * inter filias Jerusalem.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerusalem Dominum : * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit eras

portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias, et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi : * et judicia sua non manifestavit eis.

Ant. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

CAPITULUM. 2. *Cor. 10. d*

FRATRES, qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est : sed quem Deus commendat.

HYMNUS.

JESU, corõna Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus choréis glõria,
Sponsisque reddens præmia.

Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecámur supplices,
Nostris ut addas sènsibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sæcula, Amen.

Ÿ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. R. Inténde, prospere
procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Veni
sponsa Christi, * áccipe corón-
nam, quám tibi Dóminus præ-
parávit in ætérnum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potén-
tiae tuæ mirácula étiam in
sexu frágili victóriam mártýrii
contulisti : concede propitiús ;
ut, qui beátæ N. Virginis et
Mártýris tuæ natalitia cólimus,
per ejus ad te exémpa gradiá-
mur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsu-
mus Dómine, beata N. Virgo
et Mártýr implóret : quæ tibi
grata semper extitit et mérito
castitátis, et tuæ professione
virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus salutáris
noster : ut sicut de beátæ
N. Virginis tuæ festivitáte gau-
démus ; ita piæ devotiõnis eru-
diámur affectu. Per Dóminum
nostrum.

*Si fuerint plures, in utris-
que Vesperis ad Magnificat ; et
in Laudibus ad Benedictus,*

Ant. t. 4. Prudentes Virgi-

nes, * aptáte vestras lámpades :
ecce sponsus venit, exite ób-
viam ei.

Ÿ. Adducéntur Regi virgines
post eam. R. Próximæ ejus af-
feréntur tibi.

ORATIO.

DA nobis quæsumus Dómine
Deus noster, sanctárum
Virginum et mártýrum tuá-
rum N. et N. palmas incessá-
bili devotiõne venerári : ut
quas digna mente non possu-
mus celebráre, humilibus sal-
tem frequentémus obséquijs.
Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum
Dóminum, * Veníte, adoré-
mus.

Psalm. Veníte, exulté-
mus, p. 2.

HYMNUS.

Pro Virgine et Martyre.

VIRGINIS Proles, Opifexque
Matris,
Virgo quem gessit, peperitque
Virgo ;

Virginis partos canimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplices
beáta

Sorte, dum gestit fráguilem do-
máre

Córpóris sexum, dómuit cruén-
tium

Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec ami-
ca mórtis

Mille pœnárúm génera expa-
véscens,

Sánguine effuso mœruit seré-
num

Hu

Débit

Ut tibi

Sit

Et tibi

Spiritu

Si

tum,

Hymn

VIR

M

Virgo

q

Virgin

Huj

b

Débita

m

Ut tibi

m

Sit

P

Et tibi

Spiritu

or

Ant

est ca

ritate!

DOMI

qu

Scandere cœlum.

Hujus orâtu Deus almè nobis

Débitas pœnas scelerum remitte;

Ut tibi puro resonemus alimum Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus semper, Deus unus omni

Témporis ævo. Amen.

Si sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur.

VIRGINIS Proles, Opifexque

Matris,

Virgo quem gessit, peperitque Virgo,

Virginis festum canimus beatæ, Accipe votum.

Hujus orâtu Deus almè nobis

Débitas pœnas scelerum remitte;

Ut tibi puro resonemus alimum

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus semper, Deus unus omni

Témporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO.

*Ant. t. 7: O quam pulchra * est casta generatio cum claritate!*

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster, * quam admirabile est no-

men tuum in univèrsa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Mittisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campum.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Dominè Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univèrsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generatio cum claritate!

*Ant. t. 4. Ante fornum * hujus Virginis frequentate nobis dulcia canticâ dramatis.*

PSALMUS 18:

Cœli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmitermentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo :

Exultavit ut gigas ad currendam viam, * a summo caelo egressio ejus :

Et occursum ejus usque ad summum ejus, * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas : * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum : * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me : * et ab aliis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut complacent eliquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Ant. t. 7. r Revértere, * revértere Sunamitis : revértere, revértere, ut intueamur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio :

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamitis : revértere, revértere, ut intueamur te.

ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua. R̄. Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio, Exaudi, Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. *Cap. 7. e*

DE virginibus præceptum Dómini non hábeo : consilium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómīni sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : reliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudentes : et qui emunt, tamquam non possidentes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Si fuerit Martyr, dicitur sequens

R̄. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dó-

minus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sanguínem tuum fudisti : * Et cum Angelis in paradisum introisti. ŷ. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex spéciem tuam. Et cum.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens

R̄. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupivit Rex spéciem tuam. ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dci Filius.

LECTIO II.

VOLO autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divisus est. Et mulier innúpta, et virgo, cogitat quæ Dómini sunt; ut si sancta corpore, et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico : non ut láqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

R̄. Diffusa est grátia in lábiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Propterea.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulta, et ita oportet fieri, quod vult faciat: non peccat, si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suae voluntatis, et hoc iudicavit in corde suo, servare virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit: et qui non jungit, melius facit. Mulier alligata est legi quanto tempore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberata est: cui vult nubat, tantum in Domino. Beatior autem erit si sic permanserit, secundum meum consilium: puto autem quod et ego Spiritum Dei habeam.

ñ. Specie tua, et pulchritudine tua, * Intende, prospere procede, et regna. ŷ. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. Glória Patri. Intende.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Specie tua, * et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT COR meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in

labiis tuis. * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis:

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et dominum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis:

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines

post
ferer

Af
tation
plum

Pro
tibi f
cipes

Mé
in or
ration

Pro
buntu
sæcul

An
tudin
procé

An
Deus
dio ej

D
tu
tionib
nimis.

Pro
dum
transf

maris.
Son

aquæ
sunt
ejus.

Flúr
civitat
tabern
mus.

Deus
commo
eam De

Cont
inclina
vocem

post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione : * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ætænum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchritudine tua intènde, prospere procéde, et régna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus non commovébitur.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium, et virtus ; * adjutor in tribulationibus, quæ invehérunt nos nimis.

Propterea non timébitis dum turbábitur terra : * et transferentur montès in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mané dilúculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte ópera Dómini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cõteret, et confringet arma : * et scuta combûret igni.

Vacate, et videte quóniam ego sum Deus : * exaltabor in Géntibus, et exaltabor in terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. t. 8. f. Aquæ multæ * non potuerunt extingueré charitatem.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * lætèra Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehemènti conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus

in civitate Dómini virtútum, in civitate Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ, * propter judicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem.

ŷ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio, Ipsius pietas.

ŷ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

LECTIO IV.

Lib. 1. de Virg. circa init.

QUONIAM hódie natális est Virginis, invitát nunc integritátis amor, ut áliquíd de virginitáte dicámus : ne véluti

tránsitu quodam præstricta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ideo laudábilis virginitas, quia in martyribus reperitur; sed quia ipsa mártires fáciat. Quis autem humano eam possit ingénio comprehendere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum naturæ sit? E cælo accersivit, quod imitaretur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsivit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.

ñ. Propter veritatem, et mansuetúdinem, et justitiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. *ŷ.* Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procede, et regna. Et deducet.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

HÆC nubes, áera, Angelos, sideráque transgrédiens. Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum : propterea adolescentulæ dilexérunt te, et atraxérunt te. Postrémo non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo

lætitia
et m
tiam.

Be

QU
fl
fácile
postq
córpo
Tunc
et Ven
caro
Sed
pórei
cupid
ergo
ideo
glória
est pr

ñ.

post e
ferént
tatióne
chritú
spere
ferént
réntur

Ant.

formós
diléxit
me in

CANT
nov
omnis

Cant.
cite nó
de die

Ann.
glórian
pulis n

lætitiæ. *ÿ.* Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Quis igitur neget hanc vitam fluxisse de cælo, quam non facile invenimus in terris, nisi postquam Deus in hæc terræ corpore membr. descendit? Tunc in útero virgo concepit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet aliquis: Sed etiam Elias nullius corporei cõitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad cælum, ideo cum Dõmino apparet in glõria, ideo Dominici venturus est præcursor advëntus.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. *ÿ.* Spécie tua, et pulchritudine tua intènde, prospere procéde, et regna. Afferentur. Glõria Patri. Afferentur.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formõsa, filiæ Jerúsalem: ideo dilèxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

PSALMUS 95.

CANTATE Dõmino canticum novum: * cantate Dõmino omnis terra.

Cantate Dõmino, et benedicite nõmini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glõriam ejus, * in omnibus pópulis mirabilia ejus.

Quõniam magnus Dõminus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quõniam omnes dii Géntium dæmõnia: * Dõminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritudo in conspèctu ejus: * sanctimõnia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Dõmino patriæ Géntium, afferte Dõmino glõriam et honorem: * afferte Dõmino glõriam nõmini ejus.

Tollite hóstias, et introite in átria ejus: * adoráte Dõminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univèrsa terra: * dicite in Géntibus quia Dõminus regnãvit.

Etenim corrèxit orbem terræ, qui non commovèbitur: * judicábit pópulos in æquitate.

Lætentur cæli, et exultet terra, commovéatur mare, et plenitudo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

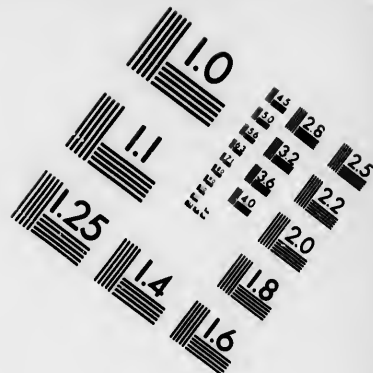
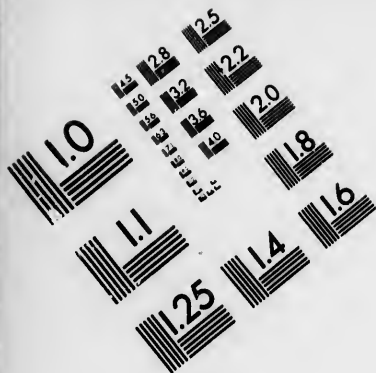
Tunc exultábunt ómnia ligna silvãrum a fácie Dõmini, quia venit: * quõniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitate, * et pópulos in veritate sua.

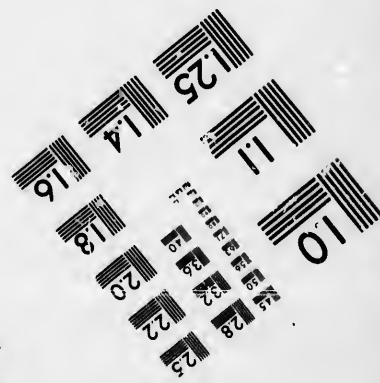
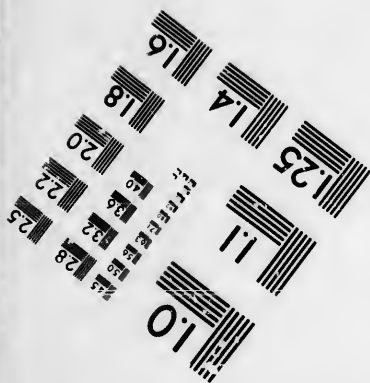
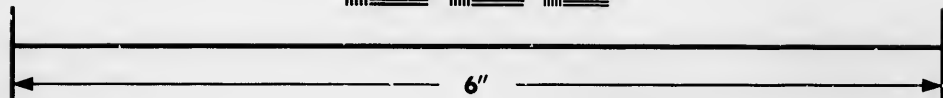
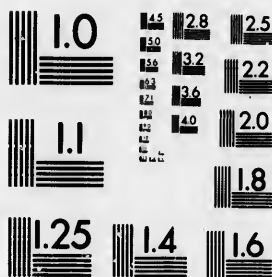
Ant. Nigra sum, sed formõsa, filiæ Jerúsalem: ideo dilèxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Trahe me post te, * in odorem curremus un-

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
15 28 25
12 32
10 36 22
18 20
16

11
10
14 28

guentórum tuórum ; óleum effúsum nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adoránt sculptilia : et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Dómine ; Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Ant. t. 7. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvávit sibi dextera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu Gentium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ : * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi ; * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus ; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

̄. Elégit eam Deus, et præ-

elégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 25.*

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile erit regnum cœlorum decem virginibus : quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

SÆPE VOS, fratres charissimi, admoneo prava opera fuggere, mundi hujus inquinamenta devitare : sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut et bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis : ne per hoc, quod a vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur : ne appetitus laudis subrepat et quod foris ostenditur, intus a mercède vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ : quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriâ foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

ñ. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem in-

venit, quæ accéptis lampadibus, sumpsit secum oleum : * Et veniente Domino, introiit cum eo ad nuptias. *ÿ.* Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente Domino.

Bened. Cujus, vel Quarum festum colimus.

LECTIO VIII.

SED prius quærendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparètur, quæ etiã virgines prudentes et fatuæ dicuntur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiã fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit : Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scândala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scândala poterunt, quæ colligantur.

ñ. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. *ÿ.* Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinaris denarium perficit. Et quia

ex utrôque sexu fidélium multítudo colligitur, sancta Ecclesiá decem virginibus similis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetitu se exteriori custódiunt, et spe ad interiôra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desiderio ad supérnam pátriam anhelant, ætérna præmia expetunt, pro labóribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humanos favóres expetunt.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * et una de número prudéntum.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Ant. t. 3. r Hæc est quæ nescivit * torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Ant. t. 1. Veni electa mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Ant. t. 3. Ista est speciôsa * inter filias Jerúsalem.

CAPITULUM. 2. Cor. 10. d

FRATRES, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

JESU, coróna Virginum,
Quem mater illa concipit,
 Quæ sola Virgo párturit,
 Hæc vota clemens áccipe,
 Qui pergis inter lilia,
 Septus chorís Virginum,
 Sponsus decórus glória,
 Sponsisque reddens præmia,
 Quocúmque tendis, Virgines
 Sequúntur, atque laúdis
 Post te canéntes cúrsitant,
 Hymnósque dulces pèrsonant.
 Te deprecámur súplices,
 Nostris ut addas sènsibus,
 Nescire prorsus ómnia
 Corruptionis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
 Deo Patri cum Filio,
 Sancto simul Paráclito
 In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
 tuis. ñ. Proptèrea benedixit te
 Deus in ætèrnum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Simile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margaritas : invénta una pretiôsa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera poténtiæ tuæ miracula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde pro-

piti
 gini
 colli
 pla
 nos

IND
 I m
 et M
 grat
 casti
 virtú
 stru
 Pr

EX
 N.
 gaud
 erudi
 Si
 dictu
 An
 nes *
 ecce
 vian
 ÿ.
 post
 ferén

DA
 De
 Virgiri
 rum
 bili d
 quas
 mus
 tem f
 Per D

Ant.
 Cap
 riátur,
 A

est speciosa *

Cor. 10. d

gloriatur, in
etur. Non enim
mmendat, ille
ed quem Deus

us.
rginum,
lla concipit,
parturit,
s accipe,
er lilia,
rginum,
gloria,
ens premia,
ndis, Virgines
e laudibus
cursitant,
es personant.
s supplices,
sensibus,
omnia
vera.

laus, gloria
lio,
clito
cula. Amen.
ratia in labiis
benedixit te

t. 8. Simile
um * homini
renti bonas
ata una pre-
sua, et com-

etera poten-
cula, etiam
oriam mar-
oncede pro-

pitius; ut, qui beatæ N. Vir-
ginis et Martyris tuæ natalitia
colimus, per ejus ad te exem-
pla gradiamur. Per Dominum
nostrum.

ALIA ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsu-
mus Domine, beata N. Virgo
et Martyr impleret: quæ tibi
grata semper extitit et merito
castitatis, et tuæ professione
virtutis. Per Dominum no-
strum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutaris
noster: ut, sicut de beatæ
N. Virginis tuæ festivitàte
gaudemus, ita piæ devotiōnis
erudiāmur affectu. Per.

*Si fuerint plures, ad Bene-
dictus dicitur.*

*Ant. t. 4. Prudentes Virgi-
nes * aptate vestras lampades;
ecce sponsus venit, exite ob-
viam ei.*

ÿ. Adducētur Regi virgines
post eam. ñ. Proximæ ejus af-
ferentur tibi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Domine
Deus noster, sanctarum
Virginum et Martyrum tuarum
N. et N. palmas incessabi-
bili devotiōne venerari: ut,
quas digna mente non possu-
mus celebrare, humilibus sal-
tem frequentemus obsequiis.
Per Dominum.

AD TERTIAM.

*Ant. Hæc est virgo sapiens.
Capitulum, Fratres, Qui glo-
riatur, ut supra, ad Laudes.*

Æstiva.

ñ. br. Spécie tua, * Et pul-
chritudine tua. Spécie tua.
ÿ. Intende, prospere procede,
et regna. Et pulchritudine.
Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu
suo. ñ. Deus in medio ejus,
non commovebitur.

AD SEXTAM.

*Ant. Hæc est quæ nesci-
vit.*

CAPITULUM. 2. Cor. 11.

ÆMULOR enim vos Dei æmu-
latione. Despōndi enim
vos uni viro virginem castam
exhibere Christo.

ñ. br. Adjuvabit eam * Deus
vultu suo. Adjuvabit. ÿ. Deus
in medio ejus, non commove-
bitur. Deus. Glória Patri. Ad-
juvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. ñ. In tabernáculo
suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Ant. Ista est speciosa.

Pro Virgine Martyre.

CAPITULUM. Eccli. 51. b

DOMINE Deus meus, exaltasti
super terram habitatiōnem
meam, et pro morte defluente
deprecata sum. Invocavi Dó-
minum Patrem Dómini mei,
ut non derelinquat me in die
tribulatiōnis meæ, et in tēp-
ore superbōrum sine adju-
torio.

Pro Virgine et non Martyre.

CAPITULUM. Sap. 4.

QUAM pulchra est casta ge-
neratiō cum claritate! im-
mortális est enim memó-
ria illius: quóniam apud

Deum nota est, et apud homines.

R. *br.* Elégit eam Deus, * Et prælégit eam. Elégit. *ŷ.* In tabernáculo suo habitare facit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit.

ŷ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. *Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis,* p. lxxxiv.

ŷ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. f Veni sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALIÆ LECTIONES

PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. *Cap. 51.*

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus est mihi, et liberásti corpus meum a perditióné, a láqueo linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæ-

réntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sanguinem tuum sudisti : * Et cum Angelis in paradísium introisti. *ŷ.* Veni elécta meá, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

LECTIO II.

LAUDABIT usque ad mortem anima mea Dóminum, et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et liberas eos de mánibus géntium.

R. Diffusa est grátia in lábiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. *ŷ.* Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Propterea.

LECTIO III.

EXALTASTI super terram habitatiónem meam, et pro morté defluente deprecáta sum.

In
mir
me
et
sine
tuu
illuc
dita
sti
puis
Prop
dem
nóm
R.
dine
proc
est g
ptere
æterr
tri. I

Ex lib
sc
na

N
m
mior
est. F
gérmi
méntu
indole
integr
Dei im
ctimón
pórtio
per ill
ter flor
riosa
plus co
suo ad
matris
mur, h

meam, et de
um quæ cir-
e : a pressúra
cúmdedit me,
nis non sum
túdine ventris
a coinquináta,
adácii, a rege
ua injústa.

Christi, ac-
quam tibi Dó-
rit in ætér-
s amóre san-
udisti : * Et
paradísium in-
lécta meâ, et
onum meum,
Rex spéciem

II.
ad mortem
Dóminum, et
inquinans erat
um. Circum-
que, et non
t. Respiciens
m hóminum,
emoráta sum
e Dómine, et
quæ a sæ-
am éruis su-
ne, et liberás
éntium.

grátia in lá-
pterea bene-
æternum.
pulchritúdine
ere procéde,
ea.

III.
terram ha-
eam, et pro
precáta sum.

Invocávi Dóminum patrem Dó-
mini mei, ut non derelinquat
me in die tribulatiónis meæ,
et in témpore superbórum
sine adjutório. Laudábo nomen
tuum assidue, et collandábo
illud in confessiône, et exau-
dita est orátio mea. Et liberá-
sti me de perditiónē, et eri-
puisti me de témpore iniquo.
Propterea confitébor, et lau-
dem dicam tibi, et benedicam
nómini Dómini.

R. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua, * Inténde, prospere
procéde, et regna. V. Diffúsa
est grátia in lábiis tuis, pro-
pterea benedixit te Deus in
æternum. Inténde. Glória Pa-
tri. Inténde.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epi-
scopi et Mátyris de discipli-
na et hábitu Virginum.

LECTIO IV. Cap. 2.

NUNC nobis ad virgines ser-
mo est, quarum quo subli-
rior glória est, major et cura
est. Flos est ille Ecclesiástici
gérminis, decus atque orna-
mentum grátie spiritalis, læta
indoles, laudis et honóris opus
integrum atque incorruptum,
Dei imágo respóndens ad san-
ctimóniam Dómini, illústrior
pórtio gregis Christi. Gaudet
per illas, atque in illis largi-
ter floret Ecclesiæ matris glo-
riosa fecúnditas : quantóque
plus copiósá virginitas número
suo addit, tanto plus gáudium
matris augéscit. Ad has lóqui-
mur, has adhortámur affecti-
-

ne pótius quam potestáte : non
quod extrémī, et mínimi, et
humilitátis nostræ ádmodum
cónscii, áliquid ad censuram
licéntiæ vindicémus : sed quod
ad sollicitúdinem magis cauti,
plus de diaboli infestatióne ti-
meámus.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justitiam : *
Et dedúcet te mirabiliter dex-
tera tua. V. Spécie tua, et pul-
chritúdine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna. Et de-
dúcet.

LECTIO V.

NEQUE inánis hæc caútio est,
et vana formido, quæ ad
salútis viam cónsultit, quæ Do-
mínica et vitália præcépta cu-
stódit, ut quæ se Christo dicá-
verint, et a carnáli concupi-
scéntia recedéntes, tam carne,
quam mente se Deo vóverint,
consúmment opus suum ma-
gno præmio destinátum : nec
ornári jam, aut placére cui-
quam, nisi Dómino suo, stú-
deant, a quo et mercédem vir-
ginitátis expéctant, dicente
ipso : Non omnes cápiunt ver-
bum, sed illi quibus datum
est. Sunt enim spadónes, qui
ex útero matris sic nati sunt :
et sunt spadónes, qui coácti
sunt ab hominibus : et sunt spa-
dónes, qui seipsos castravé-
runt propter regnum cœlór-
um.

R. Dilexisti justitiam, et
odisti iniquitátem : * Propté-
rea unxit te Deus, Deus tuus
óleo lætitiae. V. Propter veritá-

tem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

LECTIO VI.

DENUO quoque per hanc Angeli vocem continentiae munus ostenditur, virginitas praedicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt: virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit. Neque enim tantum masculis continentiae gratiam Dominus repromittit, et feminas praeterit: sed quoniam femina viri portio est, et ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, et in masculino simul significatur et femina. Quod si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, et cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendant?

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione. *Y.* Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem

suam, quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 63. in Matth. sub med.

DOMINUS noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui se ipsos castraverunt propter regnum caelorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

R. Haec est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cumeo ad nuptias. *Y.* Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et.

LECTIO VIII.

In autem hoc fere modo confirmat. Cogita tecum, si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum et ejusmodi voluptate careres, et nullam carendo mercedem consequeris? Gratias igitur nunc Deo agas, quod cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac praemio tollerant: imo vero non idem sed multo levius: tum quia spe

erig
fact
tibu
jact
R.
ctus
exite
virg
des.

CU
men
inuti
qui,
quan
xit r
caper
effici
opus
nigni
intra
clude
magis
strat,
plus:
Te

SAL
ET NE

An
reliqu
Psa
reliqu

CON
et
vatore
mini t
protée
raști co

ue ex causa?

eti Joannis
stomi.

ath. sub med.
r, quia ad vir-
mortári grave
necessitate le-
ndo matrimó-
ditatem illius
Deinde ut eam
osténdat sic
núchl qui ex
nati sunt, et
nínibus eunú-
t sunt qui se-
nt propter re-
Quibus verbis
igendam virgi-
dum eam vir-
bilem ástruit.
irgo sápiens,
igilántem in-
ptis lampádi-
um óleum : *
ino, introívit
s. ŷ. Média no-
est : Ecce spon-
oviam ei. Et.
VIII.
re modo con-
tecum, si aut
es, aut ab ho-
iriam passus,
n et ejúsmodi
et nullam ca-
consequeré-
ur nunc Deo
mercéde atque
astines, quod
cæ præmio tó-
non idem
tum quia spe

erigeris, et consciéntia recte
facti; tum quia non ita ingén-
tibus concupiscéntiæ ílúctibus
jactáris.

ñ. Média nocte clamor fa-
ctus est : * Ecce sponsus venit,
exite óbviám ei. ŷ. Prudentes
virgines aptáte vestras lámpa-
des. Ecce. Glória Patri. Ecce.

LECTIO IX.

CUM ergo de illis eunúchis
dixerit, qui nisi étiam ipsi
mente se contineant, frustra et
inutiliter tales sunt; ac de illis,
qui, ut regnum cœlórum conse-
quántur, se continent, subjún-
xit rursus, dicens : Qui potest
cápere, cápiat : ut alacrióres
efficiat eo ipso quod grave esse
opus osténdit, et ineffábili be-
nignitate sua nóluit eam rem
intra necessitátem legis con-
clúdere : idque dicéndo, adhuc
magis possibilem esse demón-
strat, ut voluntátis stúdiúm
plus augeátur.

Te Deum laudámus. p. 16.

COMMUNE

SANCTÆ MARTYRIS TANTUM,
ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.
AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum
reliquis de Laudibus, p. cxj.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Virgine ut p. lxxxiv.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex,
et collaudábo te Deum sal-
vatórem meum. Confitébor nó-
mini tuo : quóniam adjútor et
protéctor factus es mihi, et libe-
rásti corpus meum a perditíone.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *prov.* 31. b

MULIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últimis
finibus prétium ejus. Confidit
in ea cor viri sui, et spóliis
non indigébit.

HYMNUS.

FORTEM virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget inclýta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gaúdiis.

Rex Christe virtus sórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu quæsumus,
Audi benignus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

ŷ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. ñ. Inténde, prospere
procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Símile
est regnum cœlórum * hómi-
ni negotiatóri quærénti bonas
margaritas : invénta una pre-
tíosa, dedit ómnia sua, et com-
parávit eam.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera potén-
tiæ tuæ mirácula étiam in
sexu frágili victóriam martyrii

contulisti : concède propitius ;
ut qui beatæ N. martyris tuæ
natalitia cõlimus, per ejus ad
te exẽpla gradiãmur. Per Dõ-
minum.

Pro pluribus Martyr. tantum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dõmi-
ne Deus noster, sanctarum
martyrum tuarum N. et N.
palmas incessabili devotiõne
venerari : ut quas digna mente
non põssumus celebrare, hu-
milibus saltem frequentemus
obséquii. Per Dõminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

EXAUDI NOS, Deus salutaris
noster : ut, sicut de beatæ
N. festivitãte gaudemus, ita
piæ devotiõnis erudiãmur af-
fectu. Per Dõminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudemus Deum
nostrum, * In confessiõne beã-
tæ N.

Psalm. Venite, exultemus.
p. 2.

HYMNUS.

HUJUS orãtu Deus aline no-
bis

Dẽbitas pœnas scelerum re-
mitte ;

Ut tibi puro resonemus alimum
Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriusque vir-
tus

Spiritus semper, Deus unus
õmni

Tẽporis ævo.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. O quam pulchra *
est casta generãtio cum clari-
tãte!

PSALMUS 8.

DOMINE Dõminus noster, *
quam admirãbile est no-
men tuum in univẽrsa terra!

Quõniam elevãta est magni-
ficẽntia tua, * super cœlos.

Ex ore infãntium et lacten-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos : * ut destruas
inimicum et ultorem.

Quõniam vidẽbo cœlos tuos,
õpera digitorum tuorum : * lu-
nam et stellas, quæ tu fun-
dãsti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hõminis,
quõniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glõria et honore
corõnãsti eum : * et constituisti
eum super õpera manuum tuã-
rum.

Omnia subjecisti sub pedi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vẽrsas, insuper et pœcora
campi.

Võlucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perambulãnt sẽmitas
maris.

Dõmine Dõminus noster, *
quam admirãbile est nomen
tuum in univẽrsa terra!

Ant. O quam pulchra est
casta generãtio cum clari-
tãte!

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
capite meo, et dẽxtera illius
amplexãbitur me.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei,*
et ópera mánuum ejus an-
núnciat firmaméntum.

Dies diel erúctat verbum,*
et nox nocti indicat scié-
tiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes,* quorúm non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exivit so-
nus eórum:* et in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum:* et ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamo
suo.

Exultávit ut gigas ad currén-
dam viam:* a summo cœlo
egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad
summum ejus:* nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, con-
vertens ánimas:* testimónium
Dómini fidèle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætifi-
cántes corda:* præceptum
Dómini lícidum, illúminans
óculos.

Tímor Dómini sanctus pér-
manens in sæculum sæculi:*
judicia Dómini vera, justifi-
cáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lapidem pretiosum mul-
tum:* et dulcióra super mel
et favum.

Etenim servus tuus custódit
ea,* in custodiendis illis re-
tribútió multa.

Delic'a quis intélligit? ab oc-

cúltis meis munda me:* et ab
aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domináti,
tunc immaculátus ero:* et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei:* et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus,* et
redemptor meus.

Ant. Læva ejus sub cápite
meo, et dextera illius amplexá-
bitur me.

Ant. t. 7. Revértere,* revér-
tere Sunamitis; revértere, re-
vértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo
ejus:* orbis terrarum, et
universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fun-
dávít eum:* et super flúmina
præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
lócó sancto ejus?

Innocéns mánilibus et mundo
corde,* qui non accepit in
vano ánimam suam, nec jurá-
vit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benédictionem
a Dómino:* et misericórdiam
a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæren-
tium eum,* quærentium fá-
ciem Dei Jacob.

Attóllite portas principes ve-
stras, et elevámini portæ æter-
nalés:* et introibit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
Dominus fortis et potens, Dó-
minus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dominus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamitis; revértere, revértere, et intueámur te.

ÿ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ñ. Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio, Exaúdi Dómine.

ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lect. primi Noct. pro Mart. tantum, leguntur ut supra, Conflébor, p. xcviij.

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I. Cap. 31. b

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsitvit lanam et linum, et operáta est consilio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancillis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit vineam. Accinxit fortitú-

dine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

ñ. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupivit Rex spéciem tuam. ÿ. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Quia,

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

GUSTAVIT et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timébit dómni suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Sindonem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chananæo.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. ÿ. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Propterea.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

FORTITUDO et decor indumentum ejus, et ridébit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexerunt

filiis ejus dicaverunt vit eam. vérun d sa es un et vana lier time dábitur. num su in portis ñ. Spécie tua procede, est grátia ptérea ætérnum tri. Intér

IN

Ant. t pulchritú prospere

ERUCTA bonu mea Reg

Lingua

bæ, * ve

Spécio

hóminum

lábiis tu

dixit te

Accing

femur tu

Spécie

tua: * in

céde, et

Propte

suetúdine

dedúcet t

tua.

Sagitta

sub te ca

micórum

fili ejus, et beatissimam prædicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. Multæ filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: mulier timens Dóminum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis ópera ejus.

ñ. Spécie tua, et pulchritudine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. ý. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Spécie tua, * et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velóciter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur túum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua: * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent: * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in simbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virgines post eam: * proximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione: * adducéntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nómínis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebún-

tur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et vir-
lus : * adjútor in tribula-
tiónibus, quæ invenerunt nos
nimis.

Proptérea non tinébimus
dum turbábitur terra : * et
transferéntur montes in cor-
maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti
sunt montes in fertitúdine
ejus.

Flúminis ímpetus lætificat
civitátem Dei : * sanctificávit
tabernáculum suum Altissi-
mus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur : * adjuvabit
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et
inclináta sunt regna : * de-
dit vocem suam, mota est
terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscepitor noster Deus
Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuít prodigia su-
per terram : * auferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrin-
get arma : * et scuta combúret
igni :

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus : * exaltábor
in géntibus, et exaltábor in
terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscepitor noster Deus
Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus
vultu suo : Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Ant. t. 8. f Aquæ multæ *
non petuérunt extingueré cha-
ritátem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudá-
bilis nimis : * in civitáte
Dei nostri, in monte sancto
ejus.

Fundátur exultatióne uni-
versæ terræ mons Sion, * lá-
tera Aquilónis, civitas Regis
magni.

Deus in dómibus ejus co-
gnoscétur, * cum suscipiet
eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt : * convené-
runt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt : * tremor appre-
héndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, *
in spiritu veheménti cónteres
naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidi-
mus in civitáte Dómini virtú-
tum, in civitáte Dei nostri : *
Deus fundávit eam in ætér-
num.

Suscépimus Deus misericór-
diam tuam, * in médio tem-
pli tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judæ, * propter judicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et completimini eam: * narrate in túribus ejus.

Pónite corda vestra in virtute ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non poterunt extinguere charitatem.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ñ. Deus in médio ejus, non commóvèbitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Ex libro sancti Ambrósii

Episcopi de Viduis.

LECTIO IV.

Prope finem.

AGRUM hunc Ecclesiæ fértilem cerno, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem, nunc étiam conjúgii fructibus redundantem. Nam etsi diversi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortórum lilia, quantæ aristæ ségetum, méssium spicæ, compluriúmque

spátia campórum recipiendis aptántur seminibus, quam reditis nováles fructibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judicio prædicátur. Hæc enim magistra fidei, magistra est castitatis.

ñ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et deducet.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

UNDE et illi qui deórum suórum adultería et próbra venerántur, cœlibátus et viduitatis statuere pœnas, ut æmuli criminum nulctarent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditatem quærerent, sed stúdio quo propósitum castitatis abolérent. Nam confectis et miles stipéndiis arma depónit, et relicto officio quod gerébat, ad própria veteránus rura dimittitur, ut et ipse exercitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúre quiétis subeúndis fáciat opéribus promptiôres. Agricola quoque matúrior torquéndam áliis stivam committit, et juvenili gravátus ópere providéntiam curæ senilis explórat: vitem fácilis tondere, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lasciviam falce succidat: parcórum quamdam

pártuum castitátem docens
 étiam in vitibus expetén-
 dam.

R. Dilexisti justitiam, et odi-
 sti iniquitátem : * Proptérea
 unxit te Deus, Deus tuus óleo
 lætitiæ. *ÿ.* Propter veritátem,
 et mansuetúdinem, et justitiam.
 Proptérea.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

SIMILIS huic vidua velut emé-
 ritis veterána stipéndiis ca-
 stitátis, et si conjúgij arma
 depónat, domus tamen totius
 pacem gubernat : et si vehén-
 dis onéribus otíosa, maritán-
 dis tamen junióribus próvida,
 ubi cultus utilior, ubi fructus
 ubérior sit, quarum cópulam
 aptiorem senili gravitáte dis-
 pónit. Itaque si maturióribus
 quam junióribus committitur
 ager, cur putes utiliórem nu-
 ptam esse quam viduam ? Quod
 si persecutores fidei persecu-
 tores fuérunt étiam viduitátis :
 útique fidem sequéntibus vi-
 dúitas non pro supplicio fu-
 giénda est, sed tenénda pro
 præmio.

R. Fallax grátia, et vana est
 pulchritúdo : * Múlier timens
 Deum, ipsa laudábitur. *ÿ.* Date
 ei de fructu ménuum suárum,
 et laudent eam in portis ópera
 ejus. Múlier. Glória Patri.
 Múlier.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed
 formosa, filia Jerúsalem : ideo
 diléxit me Rex, et introduxit
 me in cubiculum suum.

PSALMUS 93.

CANTATE Dómino cánticum
 novum : * cantáte Dómino
 omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedi-
 cite nómini ejus : * annun-
 tiáte de die in diem salutare
 ejus.

Annuntiáte inter gentes gló-
 riam ejus, * in ómnibus popu-
 lis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
 et laudábilis nimis : * terri-
 bilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium
 dæmónia : * Dóminus autem
 cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in
 conspéctu ejus : * sanctimónia,
 et magnificéntia in sanctifica-
 tióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ gén-
 tium, afférte Dómino glóriam
 et honórem : * afférte Dómino
 glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in
 átria ejus : * adoráte Dóminum
 in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus
 univérsa terra : * dicite in
 géntibus quia Dóminus re-
 gnávit.

Etenim corréxit orbem ter-
 ræ, qui non commovébitur : *
 judicábit pópulos in æqui-
 táte.

Læténtur cæli, et exúltet
 terra, commovéatur mare, et
 plenitúdo ejus : * gaudébut
 campi, et ómnia, quæ in eis
 sunt.

Tunc exultábunt ómnia li-
 gna silvárum a fácie Dómini,

quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa,
filia Jerúsalem : ideo diléxit
me Rex, et introdúxit me in
cubiculum suum.

Ant. t. 8. Trahe me post te, *
in odórem currémus unguen-
tórum tuórum : óleum effúsum
nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet
terra : * læténtur insulae
multae.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi
terrae : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxerunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiáverunt cœli justí-
tiam ejus : * et viderunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptilia : * et
qui gloriántur in simulácris
suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætáta est
Sion.

Et exultáverunt filiae Judæ, *
propter judicia tua Dómi-
ne :

Quóniam tu Dóminus altis-

.Estiva.

simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dóminum, odi-
te malum : * custódit Dómi-
nus ánimas sanctorum suó-
rum, de manu peccatóris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in
odórem currémus unguen-
tórum tuórum : óleum effúsum
nomen tuum.

Ant. t. 7. Veni sponsa Chri-
sti * accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in ætér-
num.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino canticum
novum : * quia mirabilia
fecit.

Salvávit sibi dextera ejus : *
et bráchiúm sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
táre suum : * in conspéctu gé-
ntium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ
suae, * et veritátis suæ dómu
Israel.

Viderunt omnes términi ter-
ræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : *
cantáte, et exultáte, et psál-
lite.

Psállite Dómino in cithara,
in cithara et voce psalmi : * in
tubis ductilibus, et voce tubæ
córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis

Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctú Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ñ. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 13. f*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Simile est regnum cœlórum thesaúro abscondito in agro. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 11. in Evang.

CŒLORUM regnum, fratres charíssimi, idcirco terrénis rebus simile dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confri-cátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesaúro abscondito in agro compa-

rátur : quem qui invenit homo, abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

ñ. Os suum aperuit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. ÿ. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguetur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bened. Cujus festum cóli-mus.

LECTIO VIII.

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesaúrus absconditur, ut servétur : quia stúdiúm cœlestis desidérii a malignis spiritibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abscondit. In præsentí etenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriám pèrgimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desiderat, qui thesaúrum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non videant, cum scriptum sit : Videant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occulto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémpulum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére qua-

rim
tum

ñ

nem

prop

Jesu

que

que

meu

ego

Glór

B

T

quo

disci

prof

bus

carni

terré

cœlés

nihil

libea

vitan

horré

Te

Ant

in acco

dedit

Psa

cum r

Ant

guent

adoles

nimis.

Ant

iit, * i

surge

Ant

invenit homo,
et gaudio illius
universa quæ
grum illum.

aperuit sapien-
tiæ in lingua
vit semitas do-
panem otiosa
Gustavit et vi-
est negotiatio
uetur in nocte
panem.
festum colli-

VIII.
quoque notan-
quod inventus
aditur, ut ser-
dium cœlestis
gnis spiritibus
fficat, qui hoc
esenti etenim
a sumus, qua
imus. Maligni
iter nostrum
trunculi obsi-
ergo deside-
rum publice
c autem dico,
opera nostra
nt, cum scri-
at opera vestra
cent Patrem
cœlis est : sed
agimus, lau-
n quæramus.
us in publico,
o mæneat in
le bono opere
eamus exem-
per intentio-
i placere quæ-

rimus, semper optemus secré-
tum.

ñ. Regnum mundi, et om-
nem ornatum sæculi contempsi
propter amorem Dómini mei
Jesu Christi. * Quem vidi,
quem amavi, in quem credidi,
quem dilexi. ꝑ. Eructavit cor
meum verbum bonum : dico
ego ópera mea Regi. Quem.
Glória Patri. Quem.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

THESAURUS autem cœleste est
desiderium : ager vero, in
quo thesaurus absconditur,
disciplinastudii cœlestis. Quem
profecto agrum venditis omni-
bus comparat, qui voluptatibus
carnis renuntians, cuncta sua
terrena desideria per disciplinæ
cœlestis custodiam calcet : ut
nihil jam, quod caro blanditur,
libeat ; nihil, quod carnalem
vitam trucidat, spiritus per-
horréscat.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accubitu suo, nardus mea
dedit odorem suavitatis.

Psaln. Dóminus regnavit,
cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 4. In odorem * un-
guentorum tuorum currimus,
adolescéntulæ dilexerunt te
nimis.

Ant. t. 8. Jam hiems trans-
iit, * imber abiit, et recessit :
surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Veni electa mea, *

et ponam in te thronum meum,
allelúia.

Ant. t. 8. Ista est speciosa *
inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

CONFITEBOR tibi Dómine Rex,
et collaudábo te Deum sal-
vatorem meum. Confitebor nó-
mini tuo : quóniam adjutor et
protector factus es mihi, et libe-
rasti corpus meum a perdi-
tione.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *Prov. 31. 6.*

MULIEREM fortem quis inve-
niet? procul, et de últimis
finibus pretium ejus. Confidit
in ea cor viri sui, et spoliis non
indigebit.

HYMNUS.

FORTEM virili pectore
Laudemus omnes feminam,
Quæ sanctitatis gloria
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorem noxiùm
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit arduum.

Carnem domans jejuniis,
Dulcique mentem pábulo
Orationis nutriens,
Cœli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus fortium,
Qui magna solus efficit,
Hujus precátu quæsumus,
Audi benignus supplices.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

ꝑ. Diffusa est gratia in labiis

tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætèrnum.

Ad Bened. Ant. t. 4. Date ei * de fructu mànuum suarum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potèntiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victóriam martyrii contulisti: concède propitius; ut, qui beátæ *N.* mártiris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémp-la gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctarum mártirum tuarum *N.* et *N.* palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquii. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ *N.* festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. In odórem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum, Confitebor, ut supra ad Laudes:

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum, Mulierem fortem, ut supra ad Laudes.

ñ. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie tua.

ÿ. Intènde, prospere procéde, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in médio ejus, non commóvetur.

AD SEXTAM.

Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

LIBERASTI me secúndum multitudinem misericórdiæ nómínis tui a rugiéntibus, præparáti ad escam, de mánibus quærentium. ánimam meam, et de multis tribulatió nibus, quæ circumdederunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *Prov. 31. c*

MANUM suam apèruit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timèbit dómui suæ a frigóribus nivis.

ñ. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. *ÿ.* Deus in médio ejus, non commóvetur. Deus. Glória. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam érui sustinèntes te, et liberas eos de manu angústia, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *Prov. 31. d*

MULTE filiæ congregavérunt divitias: tu supergréssa es

sperere procédere,
pulchritudine.
facie tua.

eam Deus vultu
in medio ejus,
surgit.

ANTAM.
transiit.

tantum.

Eccli. 51.

secundum mul-
titudinem misericordiae no-
tione, de manibus
inimam meam,
tribulationibus,
erunt me.

nec Martyre.

Prov. 31. c

aperuit inopi,
suas extendit
Non timebit
gorgibus nivis.
bit eam, * Deus
vivabit. y. Deus
non commove-
ria. Adjuvabit.

Deus, et prae-
n tabernaculo
it eam.

NAM.

preciosa.

tantum.

Eccli. 51.

ad mortem
omnium, quon-
nentes te, et
anu angustiae,
ster.

nec Martyre.

Prov. 31. d

ngregaverunt
supergrassa es

universas. Fallax gratia, et vana
est pulchritudo: mulier timens
Dominum, ipsa laudabitur.

ñ. br. Elegit eam Deus, * Et
praelegit eam. Elegit. y. In ta-
bernaculo suo habitare facit
eam. Et praelegit. Gloria Pa-
tri. Elegit.

y. Diffusa est gratia in labiis
tuis. ñ. Propterea benedixit te
Deus in aeternum.

AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum
reliquis de Laudibus, p. cxj.

Psalm. Dixit Dominus, cum
reliq. de Virgin. ut p. lxxxiv.

Capit. et Hymn. ut ad Laud.

y. Diffusa est gratia in labiis
tuis. ñ. Propterea benedixit te
Deus in aeternum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Manum
suam * aperuit inopi, et palmas
suas extendit ad pauperem,
et panem otiosa non comedit.

Si fuerint plures non Virgi-
nes, idem fit Officium ut
supra, p. cj.

LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

LECTIO IV.

Serm. 67. de diversis novi
Testamenti locis.

EGO maxime commemoratio-
nes diligo martyrum, di-
ligo, et amplector; atque om-
nes quidem, sed tum praecipue,
cum mulierum certamina pro-
ponuntur. Quanto enim infir-
mius est vas, tanto major est
gratia, tanto illustrius est tro-

phaeum, tanto insignior est
victoria, non ob imbecillitatem
sexus athletarum, sed quod
per ea, quibus vicerat inimi-
cus, nunc etiam vincatur.

ñ. Propter, p. cvij.

LECTIO V.

PER mulierem vicit, per mu-
lierem superatus est. Hoc
illius antea telum erat; hoc il-
lius nunc caedis factum est
instrumentum, hoc vas appa-
ruit insuperabile. Peccavit illa
prior, et mortua est: ista mor-
tua est, ne peccaret. Illa tum
futilis promissi spe inflata, Dei
leges violavit: haec vitam praesentem contempsit, ne fidem in
suum benefactorem ejuraret.
Quam igitur deinceps sperare
poterunt excusationem viri, si
molles sint, et ignavi? quam
vero veniam, cum fortiter ac
viriliter se gerant mulieres,
cum adeo se generose ad cer-
tamina pietatis accingant?

ñ. Dilexisti, p. cvij.

LECTIO VI.

FUIT illi corpus imbecillum,
et obrorcius sexus injuriae:
verumtamen omnium horum
imbecillitatem adveniens gra-
tia occultavit. Nihil enim est,
nihil plane potentius est eo,
qui magno cum studio Dei ti-
morem habeat in mente de-
fixum; sed quamvis ignes,
quamvis ferrum, quamvis be-
stias, quamvis aliud quidvis
minentur hostes, omnia nullo
negotio contemnit; quod uti-
que Beata ista etiam fecit.

ñ. Fallax gratia, p. cvij.

COMMUNE

DEDICATIONIS ECCLESIAE.

AD VESPERAS.

Ant. Domum tuam Dómine,
cum reliquis de Laudibus,
p. CXXIV.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliq. de Dominica, p. 121, et
loco ultimi,

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum: *
Lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras
portárum tuárum: * benedixit
filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem: * et ádipe fruménti sá-
tiat te.

Qui emittit eloquium suum
terræ, * velócliter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut
buccéllas: * ante fáciem frigo-
ris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et li-
quefaciet ea: * flabit spiritus
ejus et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum
Jacob: * justitias et judícia sua
Israël.

Non fecit táliter omni na-
tióni: * et judícia sua nón ma-
nifestávit eis.

CAPITULUM. Apoc. 21.

VIDI civitátem sanctam Jerú-
salem novam descendén-
tem de cælo a Deo, parátam sic-
ut sponsam ornátam viro suo.

HYMNUS.

COELESTIS Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis visio,

Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelórum millibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regina formosíssima,
Christo jugáta Principi,
Cœli corúsca civitas.

Hic margaritis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Tórménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsíone plúrima,
Fabri polita málleo
Hanc saxa molém cónstruunt,
Aptisque juncta nexibus
Locántur in fastigió.

Decus Parénti débitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natóque Patris único,
Et inelytó Paráclito,

Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

ŷ. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta. n̄. Bene fun-
dáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f San-
ctificávit Dóminus * taberná-
culum suum: quia hæc ést do-
mus Dei, in qua invocábitur
nomen ejus, de quo scriptum
est: Et erit nomen meum ibi,
dicit Dóminus.

*In ipso die Dedicationis Ec-
clesiæ, et per Octavam, et quan-
do varianda est Oratio ob con-
cursum Dedicationis alterius
Ecclesiæ.*

DEUS,
cón-
lúte gé-
poténti-
templu-
habitati-
de; ut
catúri c-
que tri-
náverin-
benefic-

*In An-
Ecclesiæ*

DEUS,
ann-
tui cons-
et sacri-
præsén-
preces
ut quisc-
ficia pet-
cta se in-

*Invit-
sanctitú-
Christu-*

Psalm-

p. 2.

Hymn-

supra ac-

IN

Ant. t-

prince-

portæ æ-

DOMINI

do e-
et univé-

Quia
dávrit eu-
præpará-

ORATIO.

DEUS, qui invisibiliter ómnia cónfines, et tamen pro salute generis humani signa tuæ poténtiæ visibiliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per.

In Anniversario Dedicatiónis Ecclesiæ, et per Octavam.

ORATIO.

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tuiconsecratiónis réparasdiem, et sacris semper mystériis répræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætétur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitat. Domum Dèi decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Psalm. Venite, exúltemus, p. 2.

Hymnus, Cœlestis Urbs, ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Tóllite * portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiόnem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio :

Attóllite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles.

Ant. t. 4. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt

aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

Ant. t. 6. Aedificavit * Moyses altare Domino Deo.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cogno-

scetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae. * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judae, * propter judicia tua Domine.

Circumdante Sion, et completimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Ant. Aedificavit Moyses altare Domino Deo.

¶ Domum tuam Domine decet sanctitudo. ñ. In longitudinem dierum.

Pater noster.

Abso
y. Ju
Bene
tua.
De lib

L

CUM c
den
dit de
locust
jestas D
Nec pot
templu
plisset
plum D
lii Israe
tem ign
super d
proni i
mentum
ravérur
minum
niam in
ejus. R
pulus in
ram Dó
rex Sál
ginti du
tum vig
vit dom
sus póp
ñ. In
cantaba
Et in or
bat son
mus Dó
móntium
omnes g
Bened

SACER
offici

Absolutio. Exaudi, Domine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

LECTIO I. *Cap. 7.*

CUM complisset Salomon fundens preces, ignis descendit de caelo, et devoravit holocausta et victimas : et majestas Domini implevit domum. Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod implisset majestas Domini templum Domini. Sed et omnes filii Israel videbant descendentem ignem, et gloriam Domini super domum : et corruentes proni in terram super pavementum stratum lapide, adoraverunt, et laudaverunt Dominum : Quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus. Rex autem, et omnis populus immolabant victimas coram Domino. Mactavit igitur rex Salomon hostias boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia : et dedicavit domum Dei Rex, et universus populus.

ñ. In dedicatione templi decantabat populus laudem : * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ŷ. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venient ad eam omnes gentes. Et in ore.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis : et Levitae in

organis carminum Domini, quae fecit David rex ad laudandum Dominum : Quoniam in aeternum misericordia ejus, hymnos David canentes per manus suas : porro sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctisque Israel stabat. Sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini : obtulerat enim ibi holocausta et adipem pacificorum : quia altare aeneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta, et sacrificia et adipem. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, et omnis Israel cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath usque ad Torrentem Aegypti. Fecitque die octavo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, et solemnitatem celebrasset diebus septem.

ñ. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles : * Et venient ad eam omnes gentes, et dicent : Gloria tibi Domine. ŷ. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

COMPLEVITQUE Salomon domum Domini, et domum regis, et omnia quae disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, et in domo sua, et prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, et ait : Audivi orationem tuam, et

elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut devoret terram, et miserero pestilentiam in populum meum : conversus autem populus meus, super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, et exquisierit faciém meam, et egerit penitentiam a viis suis pessimis : et ego exáudiam de cœlo, et propitiús ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei crunt apérti, et aures meæ erectæ ad orationem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permáneant oculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

¶. Benedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco isto : * Exáudi preces in excélsó sólio glóriæ tuæ. ¶. Dómine, si conversus fuerit populus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi preces. Glória Patri. Exáudi preces.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Non est hic aliud, * nisi domus Dei, et porta cœli.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua Dómine virtútum ! * concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi

domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliúm abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum, in loco, quem pósuit.

Etenim benedictionem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi orationem meam : * auribus pèrcipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : * et respice in faciém Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocentia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Ant. t. 7. r Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendentes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

FUNDA
sancti
portas S
nácula.

Gloria
civitas D

Memo
nis * sci

Ecce a
populus
runt illi

Numo
et homo

et ipse

mus?

Dómi
ris popu
horum,

Sicut
habitatio

Ant.
súmmitas

et desc
dixit : V

est.

Ant. t
lápideum

oleum d

DOMINI
in d
ram te.

Intret
tio mea

ad prece

Quia m

ma mea
appropin

Æstim
déntibus

sum sicu
inter m

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illi.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus ?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum, * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, summitas ejus cælos tangebat, et descendentes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Ant. t. 7. r Erexit Jacob * lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meæ, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepúlchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepúlchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut

aqua tota die : * circumdede-
runt me simul.

Elongásti a me amicum, et
próximum, * et notos meos a
miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in
titulum, fundens óleum désu-
per.

ŷ. Domus mea, ű. Domus
oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio, Ipsius píetas.

ŷ. Jube domne.

Bened. Deus pater omnípo-
tens.

Sermo sancti Augustíni
Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 252. de Tempore.

QUOTIESCUMQUE, fratres cha-
rissimi, altáris vel templi
festivitátem cólimus, si fidéliter
ac diligénter atténdimus, et
sancte ac juste vivimus, quid-
quid in templis manufactis ági-
tur, totum in nobis spiritali
ædificatióne complétur. Non
enim mentitus est ille qui dixit :
Templum enim Dei sanctum
est, quod estis vos : et iterum :
Nescitis, quia córpora vestra
templum sunt Spiritus sancti,
qui in vobis est? Et ideo, fra-
tres charissimi, quia nullis præ-
cedéntibus méritis per grátiam
Dei merúimus fieri templum
Dei, quantum póssumus cum
ipsius adjutório laborémus, ne
Dóminus noster in templo suo,
hoc est, in nobis ipsis invéniat,
quod óculos suæ majestátis of-
fendat.

ű. Orántibus in loco isto, *

Dimitte peccáta pópuli tui
Deus, et osténde eis viam bo-
nam per quam ámbulent, et
da glóriam in loco isto. ŷ. Qui
regis Israel inténde, qui dedú-
cis velut ovem Joseph, qui se-
des super Chérubim, Dimitte.

Bened. Christus per étuæ.

LECTIO V.

SED habitáculum cordis nostri
evacuétur vitíis, et virtúti-
bus repleátur : claudátur diá-
bolo, et aperiátur Christo : et
ita laborémus, ut nobis bonó-
rum óperum clévis janúam
regni cœlestis aperire possi-
mus. Sicut enim malis opéri-
bus quasi quibúsdam seris ac
véctibus vitæ nobis janua cláu-
ditur : ita absque dúbio bonis
opéribus aperitur. Et ideo,
fratres charissimi, unusquis-
que consideret consciéntiam
suam, et quando se áliquo cri-
mine vulnerátum esse cognó-
verit, prius oratióibus, jejú-
niis, vel elecmósynis stúdeat
mundáre consciéntiam suam,
et sic Eucharistiam præsumat
accipere.

ű. O quam metúendus est
locus iste! * Vere non est hic
áliud nisi domus Dei, et porta
cœli. ŷ. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta, bene fundáta
est supra firmam petram. Vere
non est hic aliud nisi domus
Dei, et porta cœli.

Bened. Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

SI enim agnóscens reátum
suum, ipse se a divino altári
subtráxerit, cito ad indulgên-

pópuli tui
eis viam bo-
ambularent, et
co isto. *ŷ.* Qui
de, qui dedú-
oseph, qui se-
bim, Dimitte.
s per étuæ.

v.
acordis nostri
is, et virtúti-
laudátur di-
r Christo : et
nobis bonó-
ibus jánuam
perire possi-
malis opéri-
dam seris ac
is jánuam cla-
dúbic bonis
. Et ideo,
, unusquis-
consciéntiam
e aliquo cri-
esse cognó-
nibus, jejú-
ynis stúdeat
tiam suam,
n præsúmat

túendus est
non est hic
ei, et porta
nus Dómini
ene fundáta
stram, Vere
nisi domus

amóris.

is reátum
vino altári
indulgén-

tiam divínæ misericórdiæ per-
véniet. Quia sicut qui se exáltat, humiliábitur ; ita e contrá-
rio, qui se humiliat, exáltá-
bitur. Qui enim, sicut dixi,
agnóscens reátum suum, ipse
se humiliter ab altári Ecclesiæ
pro emendatíone vitæ remo-
vére volúerit, ab ætérno illo et
cœlesti convivio excommuni-
cári pénitus non timébit.

R. Mane surgens Jacob eri-
gébat lápidem in titulum, fun-
dens óleum désuper, votum
vovit Dómino : * Vere locus
iste sanctus est, et ego nescié-
bam. *ŷ.* Cumque evigilásset
Jacob de somno, ait. Vere lo-
cus iste. Glória Patri. Vere lo-
cus iste.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Qui hábitat * in
adjutório Altissimi, in prote-
ctíone Dei cœli commorábitur.

*Quando hæc Ant. dicitur in-
tegra, et illi non additur in
fine Allelúia, tunc principium
Psalmi est a secundo Versu, Di-
cet Dómino.*

PSALMUS 90.

QUI hábitat in adjutório Al-
tissimi, * in protectíone
Dei cœli commorábitur.

DICET Dómino : Suscéptor
meus es tu, et refúgium
meum : * Deus meus sperábo
in eum.

Quóniam ipse liberávit me
de láqueo venántium, * et a
verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit ti-
bi : * et sub pennis ejus sperá-
bis.

Scuto circúmdabit te véritas
ejus : * non timébis a timóre
noctúrno.

A sagitta volánte in die, a
negótio perambulánte in téne-
bris, * ab incúrsu et dæmónio
meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et
decem millia a dextris tuis : *
ad te autem non appropinquá-
bit.

Verúmtamen óculis tuis con-
siderábis : * et retributió-
nem pccatorum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes
mea : * altissimum posuisti re-
fúgium tuum.

Non accédet ad te malum : *
et flagéllum non appropinquá-
bit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis man-
dávít de te, * ut custódiant te
in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : *
ne forte offéndas ad lápidem
pedem tuum.

Super áspidem et basiliseum
ambulábis : * et conculcábis
leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit,
liberábo eum : * prótegam
eum, quóniam cognóvit nomen
meum.

Clamábit ad me, et ego exaú-
diam eum : * cum ipso sum in
tribulatióne : eripiam eum, et
glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo
eum : * et osténdam illi salu-
táre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório
Altissimi, in protectíone Dei
cœli commorábitur.

Ant. t. 2. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino canticum novum : * cantate Dómino omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem ccelos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificentia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Géntium, afferte Dómino glóriam et honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tollite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur. * Judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini,

quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Ant. t. 7. r Benedicta * glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveáur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parásti directiões : * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Moses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltate Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedicta glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

Ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. *ñ.* Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 8. in Luc. prope finem.

ZACHÆUS statura pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingénitæ dignitate sublimis, exiguus méritis sicut pópulus nationum, audito Dómini Salvatoris adventu, quem sui non receperant, vidére cupiebat. Sed nemo fácte Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitutus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habebat, tamquam formæ grátiam naturalis, ascendit in sycomórum, vanitatem scilicet Judæorum vestigio suo próterens, erráta quoque corrigens superioris ætatis : et ideo Jesum in interioris domus recepit hospicio.

ñ. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, accipit : et qui quærit, invenit : * Et pulsanti aperiétur. Ÿ. Pétite, et accipiétis : quærite, et invenietis. Et pulsanti.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

ET bene ascendit in arborem, ut arbor bona bonos fructus faceret : ac naturali excisus oleastro, et contra naturam insertus in bonam olivam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles : quorum infructuosam glóriam plebs Géntium fide resurrectionis, quasi quadam corporis elevatione transcendit. Zachæus ergo in sycomóro, cæcus in viâ : quorum alterum Dóminus miseraturus expectat, alterum mansionis suæ claritate nobilitat : alterum sanaturus interrogat, apud alterum se non invitatus invitat. Sciebat enim úberem hospitii sui esse mercedem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

ñ. Lápides pretiosi omnes muri tui : * Et turre Jerúsalem gemmis ædificabuntur. Ÿ. Portæ Jerúsalem ex sapphiro et smarágdo ædificabuntur, et ex lápide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et turre. Glória Patri. Et turre.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

VERUM ne cæcum illum tamquam fastidiosi páuperum

cito reliquisse videámur, et transisse ad divitem, expectémus eum, quia expectavit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescimus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum videre mereámur. Interrogávit enim ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. r Domum tuam Dómine * decet sanctitúdo, in longitudínem díerum.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 1. r Domus mea, * donus oratiónis vocábitur.

Ant. t. 1. Hæc est domus Dómini * firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Ant. t. 8. f Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

Ant. t. 2. Lápidés pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

CAPITULUM. *Apoc. 21.*

VIDI civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de celo a Deo, parátam sicut sponsam, ornátam viro suo.

HYMNUS.

ALTO ex Olympi vértice Summi Paréntis Filius,

Ceu monte deséctus lapis Terras in imas decídens, Domus supérnæ, et infimæ, Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum Semper resúltat laúdidibus, Deúmque Trinum, et Unicum Jugi canóre prædicat : Illi canéntes júngimur Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cœléstium, Imple benigno lúmine : Huc o rogátus ádveni, Plebisque votá súscipe, Et nostra corda júgiter Perfúnde cœli grátia.

Hic impetrent fidélium Voces præcéssæ súpplicum Domus beátæ múnera, Partisque donis gaúdeant ; Donec solúti corpore Sedes beátas impleant.

Decus Parénti débitum Sit usquequáque altíssimo, Natóque Patris único, Et inclyto Paráclito, Cui laus, potéstas, glória Ætérna sit per sæcula, Amen.

ŷ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. R̄. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. t. 8. Zachæe * festinans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére : at ille festinans descéndit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hódie huic domui salus a Deo facta est, alleluía.

In ipso die Dedicatiónis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio

ob e
Eccle

D^E

lúte
poté
temp
habi
cède
prec
cúm
máv
bene
Dóm

In
Eccle

D^E

a
pli t
diem
riis
exaú
præs
plum
grédi
lætét

An
Ca

ut su
R̄.
mine
mum
rum.
mum
ŷ. l
quo o
lictis,

An
mini.

*ob concursum Dedic. alterius
Ecclesie.*

ORATIO.

DEUS, qui invisibiliter ómnia
cõntines, et tamen pro sa-
lute gèneris humáni signa tuæ
potèntiæ visibiliter ostèdis :
templum hoc potèntia tuæ in-
habitationis illústra, et con-
cède; ut omnes qui huc de-
precatúri convèniunt, ex qua-
cúmque tribulatione ad te cla-
máverint, consolationis tuæ
beneficia consequántur. Per
Dóminum.

*In Anniversario Dedicat.
Ecclesie, et per Octavam.*

ORATIO.

DEUS, qui nobis per singulos
annos hujus sancti tem-
pli tui consecrationis réparas
diem, et sacris semper mysté-
riis repræséntas incólumes :
exaúdi preces pópuli tui, et
præsta; ut quisquis hoc tem-
plum beneficia petitúrus in-
gréditur, cuncta se impetrásse
lætétur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Domus mea.

*Capitulum, Vidi civitatem,
ut supra ad Laudes.*

*ñ. br. Domum tuam Dó-
mine, * Decet sanctitúdo. Do-
mum. ý. In longitudinem dié-
rum. Decet. Glória Patri. Do-
mum.*

*ý. Locus iste sanctus est, in
quo orat sacerdos. ñ. Pro del-
ictis, et peccátis pópuli.*

AD SEXTAM.

*Ant. Hæc est domus Dó-
mini.*

CAPITULUM. Apoc. 21.

ET audi vi vocem magnam
de throno dicentem : Ecce
tabernáculum Dei cum homi-
nibus, et habitábit cum eis. Et
ipsi pópulus ejus erunt, et ipse
Deus cum eiserit eórum Deus.

*ñ. br. Locus iste sanctus
est, * In quo orat sacerdos.
Locus ý. Pro delictis et pec-
cátis pópuli. In quo. Glória
Patri. Locus.*

*ý. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta. ñ. Bene
fundáta est supra firmam pe-
tram.*

AD NONAM.

Ant. Lápides pretiósí.

CAPITULUM. Apoc. 21. b

ET abstérget Deus omnem
lácrymam ab óculis eórum :
et mors ultra non erit, neque
luctus, neque clamor, neque
dolor erit ultra, quia prima
abiérunt. Et dixit qui sedébat
in throno : Ecce nova fácio
ómnia.

*ñ. br. Hæc est domus Dó-
mini * Firmiter ædificáta.
Hæc est. ý. Bene fundáta est
supra firmam petram. Firmiter
ædificáta. Glória Patri. Hæc
est.*

*ý. Bene fundáta est domus
Dómini. ñ. Supra firmam pe-
tram.*

AD VESPERAS.

*Ant., Psalmi, Capitulum, et
Hymnus, ut in primis Ves-
peris, p. cxiv.*

*ý. Domum tuam Dómine de-
cet sanctitúdo. ñ. In longitú-
dinem diérum.*

Ad Magnif. Ant. t. 6. O quam metuendus est * locus iste! vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta caeli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex tractatu sancti Augustini
Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV. *In Ps. 121.*

JERUSALEM, quae aedificatur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non aedificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quae modo aedificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides vivi coaedificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coaedificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficieris templum Dei: quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

ñ. Orantibus, p. cxx.

LECTIO V.

IPSA ergo modo civitas aedificatur. Praeceduntur de montibus lapides per manus praedicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coaedificari in structuram

templi. Est ergo ista Jerusalem, quae aedificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere praeter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

ñ. O quam, p. cxx.

LECTIO VI.

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper aedificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in caelo est, ad caelum aedificemur. Corpora aedificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicae: et quia corpora aedificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritualiter aedificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi aedificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriiis tuis Jerusalem.

ñ. Mane surgens Jacob erigebat, p. cxxj.

IN III NOCTURNO.

LECTIO sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De H

Ex

ET c
et
gnifica
enim r
retur C
praedic
teriret.
in grat
mus e
qui vo
sanare
compa
Zachae
derelic
motio

ñ. D

DISCA
cul
sed in
cultu
pedime
sunt ad
certe Z
Christo
rum su
giendo.
druplu
lerat (
est, ne
litas, s
quia r
quaerun
dem qu
ñ. La

ET be
de se d
cui cer

De Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

Et confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum predicaret, nisi seculum prateriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione prestricti, et in Zachæo citius quam oportuit derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

ñ. Domus mea, p. cxxij.

LECTIO VIII.

DISCANT divites, non in facultatibus crimen hæere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quaeruntur) uberiorem mercedem quam conferbat accepit.

ñ. Lápides, p. cxxij.

LECTIO IX.

Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad sa-

lútem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statura pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius staturam Scriptura, nisi hujus expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat: nondum viderat Christum: mérito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut colúmbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut colúmbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus, p. 10.

TERTIA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 256. de Tempore.

CELEBRITAS hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc seculo edificamur, ut in fine seculi dedicemur. Edificium, imo edificatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgébant, hoc fit modo cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus

ligna et lápides præcidúntur : cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórurum et opificum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

ñ. Orántibus, p. cxx.

LECTIO V.

LIGNA ista et lápides si non sibi certo órđine cohærent, si non se pacifice innécterent, si non se invicem cohæréndo sibi, quodámodo amarent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in aliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruinam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicebat : Mandátum novum do vobis : Ut vos invicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruina jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruinæ vetustáte, vos invicem amáte.

ñ. O quam, p. cxx.

LECTIO VI.

CONSIDERET ergo cháritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dicitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cántate Dómino omnis

terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus : Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenimus; ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

ñ. Mane surgens, p. cxxj.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua. De Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Ex l. 8. in Luc. prope finem.

QUÆ autem turba, nisi imperitæ confúsis multitudínis, quæ vérticem nequit videre sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum : supra turbam ascendit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, mérui quem desiderábat, aspicere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transitúrus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus : ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transiret ad Gentes.

ñ. Domus mea, p. cxxiiij.

LECTIO VIII.

VIDIT itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut secunda altitudine arboris eminebat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere delectat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud : Arbor fici produxit grossos suos.

ñ. Lápides pretiosi omnes, p. cxxij.

LECTIO IX.

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus álibi : Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Domini occultus defensor, hic publicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærebat : iste jam supra legem relinquebat sua, et Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus, p. 16.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiões de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

ATENDITE in Psalmo dedicationis, quem modo cantavimus ex ruina ædificiorum. Conscidisti saccum meum : hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad ædificium ? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis : Ut cantet tibi glória mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur ? In verbis ejus agnoscite. Si expõno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscētis loquentem, ut amētis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit : Eruisti Dómine ab inferis animam meam ?

ñ. Orántibus in loco isto, *
Dimitte peccata populi tui
Deus, et ostende eis viam
bonam per quam ambulent,
et da glóriam in loco isto.
ÿ. Qui regis Israel intende, qui
dedúcis velut ovem Joseph, qui
sedes super Chérubim. Dimitte.

LECTIO V.

CUJUS anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco : Non derelinques animam meam in inferno ? Propõnitur dedicatio, et cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, et dicitur : Exaltábo te Dómine, quoniam suscepisti me : et non jucundasti inimicos meos super me. Attendite Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Chri-

stum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

¶ O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta celi. † Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

LECTIO VI.

RESURREXIT tertia die, et ejus vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem: Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo prædicatione, et per Apostolorum constanti diffamationem aliqui compungebantur, et convertebantur: aliqui obdurabantur, et confundebantur, nulli tamen jucundabantur.

¶ Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. † Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Gloria. Vere.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho.

Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua. Homilia S. Gregorii Papæ.

Lib. 27. *Moralium*, cap. 27. *post medium.*

SI veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi eligit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc evangelicæ historiæ verba testantur: quia Zachæus cum videre præ turba nihil posset, sycomori arborem ascendit, ut transeuntem Dominum cerneret. Sycomorus quippe ficus fatua dicitur.

¶ Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: te qui quaerit, invenit: * Et pulsanti aperiatur. † Petite, et accipietis: quaerite, et invenietis. Et pulsanti.

LECTIO VIII.

PUSILLUS itaque Zachæus sycomorum subiit, et Dominum vidit: quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit: quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis in-

tendat,
tumultu
ter syco
provide
præcipit
tenemus
mundo s
non qua
tibus rel
ceptis in
re, imo
tiam præ
¶ La
muri tui
lem ge
† Portæ
et smar
ex lapid
cūtus m
Glória Pa
lem.

QUASI
ascen
cipit, cu
quæ tua
rursum:
rit in dex
be illi e
morum D
nitur: q
tem stult
ut est, s
contempl
piencia q
tur, quan
sibi sapie
quia ad c
num, in
suarum t
huc syco
venerunt
Te deu

achæus :
publicanó-
t reliqua.
Papæ.
cap. 27.

tes esse,
piéntiam
s, stultos
oscámus.
sapién-
bilem fa-
pe scri-
piéntes.
: Si quis
ens esse
fiat, ut
élicæ hi-
r : quia
ræ turba

árbo-
rem Dó-
comórus
tur.

us ora-
Dómi-
nus :
accipit :
t : * Et
Pétite,
et inve-

us sy-
Dómi-
mundi
ligunt,
btliter
litátem
éndum
pedit :
umánæ
átis in-

téndat, curárum sæcularium
tumúltus premit. Sed prudén-
ter sycómorum ascéndimus, si
próvide eam, quæ divinitus
præcipitur, stultitiam mente
tenémus. Quid enim in hoc
mundo stúltius, quam amissa
non quærere, posséssa rapién-
tibus relaxáre, nullam pro ac-
céptis injúriis injúriam redde-
re, imo adjúctis áliis patién-
tiam præbere?

ñ. Lápides pretiósí omnes
muri tui : * Et turres Jerúsá-
lem gemmis ædificabúntur.
ÿ. Portæ Jerúsalem ex sapphiro
et smarágo ædificabúntur, et
ex lápide pretiósio omnis cir-
cúitus muri ejus. Et turres.
Glória Patri. Et turres Jerúsá-
lem.

LECTIO IX.

QUASI enim sycómorum nos
ascéndere Dóminus præ-
cipit, cum dicit : Qui aufert
quæ tua sunt, ne répetas. Et
rursum : Si quis te percússe-
rit in dexteram maxillam, præ-
be illi et álteram. Per sycó-
mórum Dóminus tránsiens cér-
nitur : quia per hanc sapién-
tem stultitiam, etsi necdum,
ut est, sólide, jam tamen per
contemplatiónis lumen Dei sa-
piéntia quasi in tránsitu vidétur,
quam vidére nequeunt qui
sibi sapiétes esse vidéntur :
quia ad conspiciéndum Dómi-
num, in eláta cogitatiónum
suárum turba deprehénsi, ad-
huc sycómori árborem non in-
vénérunt.

Te deum laudámus, p. 16.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.
IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
rente.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

MODO, quando impléntur Ec-
clésiæ, putámus jucundári
Judæos? Ecclésiæ ædificántur,
dedicántur, impléntur : quó-
modo illi jucundántur? Non
solum non jucundántur, sed
étiam confundúntur, et implé-
tur vox exultántis : Exaltábo
te Dómine, quóniam suscepisti
me : et non jucundásti inimi-
cos meos super me. Non ju-
cundásti super me : si mihi
credant, jucundábis in me. Ne
multa dicámus, ad illa, quæ
cantávimus, aliquándo veniá-
mus. Quómodo dicit Christus :
Conscidistis saccum meum, et ac-
cinxisti me lætitia? Saccus ejus
erat similitúdo carnis peccáti.

ñ. Orántibus, p. cxxix.

LECTIO V.

NON tibi viléscat, quod ait,
Saccum meum : ibi erat
inclúsum prétium tuum. Con-
scidisti saccum meum. Evási-
mus ad saccum istum. Con-
scidisti saccum meum. In pas-
sióne conscissus est. Quómodo
ergo Deo Patri dicitur : Con-
scidisti saccum meum? Quó-
modo Patri dicátur, vis audire,
Conscidistis saccum meum? Quia
próprio Filio non pepéruit, sed

pro nobis omnibus tradidit illum. Fecit enim per Judæos nescientes, unde redimerentur scientes, et confunderentur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi lætatus est impius. Conscidit saccum lancea persecutor, et fudit pretium nostrum Redemptor.

ñ. O quam, p. cxxx.

LECTIO VI.

CANTET Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judæus emptor. Ecce Judas vendidit, Judæus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, seipsos perdiderunt venditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus. Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia: id est, conscidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptione. Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quid est, Non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, et mors illi ultra non dominabitur.

ñ. Mane surgens, p. cxxx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho.

Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Honilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Luca 19.

QUÆ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camelus, deposita gibbi sarcina, per foramen acus transit, hoc est, dives et publicanus, relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotione fidei ad videndum Salvatorem, quod natura minus haberat, ascensu supplet arboris: atque ideo juste, quamvis ipse rogare non audeat, benedictionem dominicæ suspensionis, quam desiderabat, accepit.

ñ. Domus mea, p. cxxx.

LECTIO VIII.

MYSTICE autem Zachæus, qui interpretatur justificatus, credentem ex gentibus populum significat. Qui quanto curis sæcularibus occupatior, tanto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablatus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in Spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jericho Salvatorem videre quærebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: sed inolita

vitiatorum votum rat.

ñ. L. p. cxxx

EADEM con-
caecum
peteret,
spicient
Jesum v
caecus t
ac magi
pusillus
centis o
tendo tr
linquat,
dat. Syc
est arbor
sed altit
et a L
patur)
Et eade
quæ cre
ab incre
tua.

Te De
Psalterio

I
IN
Lectio
currente.
IN
De Sermon

Ex Se

ERGO, c
ctio
clesiæ
quam div

Est

vitiorum consuetudo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

ñ. Lápides pretiosi omnes, p. cxxxj.

LECTIO IX.

EADEM namque turba noxiæ consuetudinis, quæ supra cæcum clamantem, ne lumen peteret, increpabat; etiam suspicientem publicanum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum voces magis ac magis clamando devicit: ita pusillus necesse est turbæ nocentis obstaculum altiora petendo transcendat, terrena relinquat, arborem crucis ascendat. Sycomorus namque (quæ est arbor foliis moro similis, sed altitudine præstans, unde et a Latinis celsa nuncupatur) ficus fatua dicitur. Et eadem dominica crux, quæ credentes alit ut ficus, ab incredulis irridetur ut fatua.

Te Deum laudamus, ut in Psalterio, p. 16.

SEXTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

ERGO, dum novam constructionem sanctæ hujus Ecclesiæ libenter attendimus, quam divino nomini hodie de-

Æstiva.

dicamus, invenimus a nobis deberi et Deo nostro maximam laudem, et sanctitati vestræ congruum de divinæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos interiorius ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus: et quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc, ædificante gratia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

ñ. Orantibus, p. cxxix.

LECTIO V.

PRINCIPALITER ergo gratias agamus Domino Deo nostro, a quo est omne datum optimum, et omne donum perfectum: et ejus bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quoniam ad construendam istam domum orationis, fidelium suorum visitavit animum, excitavit affectum, surrogavit auxilium, inspiravit necdum volentibus ut vellent, adjuvit bonæ voluntatis conatus ut facerent: ac per hoc Deus, qui operatur in suis et velle et perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse coepit, ipse perfecit.

ñ. O quam, p. cxxx.

LECTIO VI.

ET quia opera bona in conspectu suo numquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit

virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendæ sunt gratiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nomini suo construere, fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari.

ñ. Mane surgens, p. cxxx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lueam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Luca 19.

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycomorum conscenderat : quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardebat agnita facie beati. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus præminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud : Oculi Domini super ju-

stos. Nam et nos quæ amamus, videre ; ab his, quæ execramur, intuitum festinamus avertere.

ñ. Domus mea, p. cxxx.

LECTIO VIII.

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, et amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem dominicæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycomorum Jesu faciem speculari Doctor egregius ostendit, cum ait : Non enim judicavi scire me aliquem inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itemque aliis exprorsans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Lac infirma temporariæ dispensationis, solidum cibum ardua perpetuæ majestatis appellans.

ñ. Lápides pretiosi, p. cxxxj.

LECTIO IX.

Et dixit ad eum : Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, et excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Pharisæorum, hoc est, in Judæorum synagoga docebat ; sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpabant ; peræsus eorum facinora, discēs-

sit
quæ
deso
pus
man
grat
cred
quie
Te

La
rente

Serm

Ex

COM
E
prius
discip
tes :
nibus
rimu
sequa
Nemo
nemo
pensu
jam a
tes in
va h
Equid
in dor
grèssu
dicans
molés
quanc
hæc e
ñ. C

NAM
No

sit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi opórtet illum manére, hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus, p. 16.

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matt.

COMMUNIS ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis prius ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes : ideóque commúnter ómnibus statim atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offerimus. Nemo igitur socórdia tórpeat, nemo sæcularibus rebus suspénsus ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdotés intráverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem millies pótius malim in domum alicújus vestrum ingressus destitui, quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis propria hæc est, quam illa.

¶. Orántibus, p. cxxix.

LECTIO V.

NAM hic magnæ illæ nostræ opes pósitoæ sunt, hic spes

nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior; et lucérna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúnti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magisque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic et léctulus est valde illo præstántior : divinarum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

¶. O quam, p. cxxx.

LECTIO VI.

ET fécete servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi non esse durum, testántur illa tria millia et quinque millia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúnti sumus, saltem quando huc convenimus; id ómni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus paúperes, et inopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscipite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

¶. Mane surgens Jacob erigébat, p. cxxx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidèrent omnes, murmurabant, dicentes quod ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est Judæos semper Géntium odisse salutem. Scriptum est enim : Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis quæ a Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres adversus Apostolorum principem disceptabant, dicentes : Quare introisti ad viros præputium habentes, et manducasti cum illis?

ñ. Domus mea, p. CXXX.

LECTIO VIII.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum : Ecce dimidium bonorum meorum, Dómine, do pauperibus : et si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. Aliis calumniántibus hominem peccatorem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat fidei veritate persistens, non solum

se ex peccatore conversum, sed etiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Dómino : Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, et da pauperibus : quisquis ante conversionem innocenter vixit, omnia conversus potest dare pauperibus.

ñ. Lápides pretiosi, p. cxxxj.

LECTIO IX.

At qui aliqua fraude sustulit, primo hæc juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispergit, dat pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia, quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat : rapta videlicet reddere, propria relinquere, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, se ipsum abnegare, et ejus, qui necdum videatur, Dómini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus, p. 16.

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIAE.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epistola prima sancti
Felicis Papæ quarti.

LECTIO IV.

De Consec. dist. 1. c. 2.

TABERNACULUM Moysen, Dómino præcipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altari ejus, et ceteris vasis et

utensilii
explens
solum
crasse,
unctione
perlinis
autem
modo i
sacerdot
búti, D
sanctis
ctabant
et depo
tutionil
no con
sen, in
ñ. Or
Dimitte
Deus, e
nam pe
da glór
regis Is
cis velu
des sup
peccata

QUALI
pii
cultum
no ædif
pter mu
effúdera
colléger
quoque
quod ip
bente e
fécit, et
reliqua
peragén
bro Reg
Sálomon
vitatem

utensilibus ad divinum cultum explendum, legimus : et non solum divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctione, Domino jubente, perlinisse novimus. Qualiter autem hæc facta sint, et quomodo ipsa sacra non alii quam sacerdotes sacra unctione delibuti, Dominoque cum vestibus sanctis sacrati, et Levitæ tractabant, ferebant, erigebant, et deponabant : in ipsis institutionibus, quæ jubente Domino conscriptæ sunt per Moysen, in lege Domini reperitur.

¶ Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. ¶ Qui regis Israel intendit, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte peccata.

LECTIO V.

QUALITER ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei, et templum Domino ædificare voluerit, sed propter multum sanguinem quem effuderat prohibitus est, et ipse collégerat expensas : Salomon quoque filius ejus, id ipsum quod ipse facere optaverat, jubente et auxiliante Deo, perfecit, et templum cum altari, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit ; in libro Regum legitur. Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis

Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Domino Deo nostro septem diebus et septem diebus, id est, quatuordecim diebus, et in die octava dimisit populos.

¶ O quam metuendus est locus iste ! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli. ¶ Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli.

LECTIO VI.

De Consec. dist. 1. c. 17.

SOLEMNITATES dedicationum Ecclesiarum et sacerdotum, per singulos annos sollemniter sunt celebrandæ, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis eamdem festivitatem celebraturus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encœnia in Jerosolymis, et hiems erat, et ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis. Quod autem octo diebus encœnia sint celebranda, in libro Regum, peracta dedicatione templi, reperiētis.

¶ Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ¶ Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN FESTIS
B. MARIÆ VIRGINIS

PER ANNUM.

AD VESPERAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accubitu suo, nardus mea
dedit odorem suavitatis.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: * domináre
in médio inimicórum tuó-
rum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendoribus
sanctorum: * ex útero ante
luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non po-
nitébit eum: * Tu es sacerdos
in ætérnum secundum ór-
dinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in nátionibus, im-
plebit ruinas: * conquassábit
cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: *
propterea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in ac-
cubitu suo, nardus mea dedit
odorem suavitatis.

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
cápite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

PSALMUS 112.

LAUDATE púeri Dóminum: *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedi-
ctum, * ex hoc nunc, et usque
in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum, * laudábile nomen Dó-
mini.

Excélsus super omnes Gen-
tes Dóminus, * et super cælos
glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, * et
humilia respicit in cælo et in
terra?

Súscitans a terra inopem, *
et de stercore érigens paúpe-
rem:

Ut collocet eum cum prin-
cipibus, * cum principibus pópuli
sui.

Qui habitáre facit stérilem
in domo, * matrem filiórum læ-
tántem.

Ant. Læva ejus sub cápite
meo: et dextera illius am-
plexábitur me.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Jam hiems transiit, * imber ábiit, et recessit : surge amica mea, et veni.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboráverunt, qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit ei-

vitatem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sedéritis, qui manducátis panem doloris.

Cum dederit diléctis suis somnum : * ecce hæreditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desiderium suum ex ípsis : * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recessit : surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Speciósa facta es * et suávis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam, sicut bucéllas : * ante faciém frigiditatis ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justitias et iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni na-

tióni : * et iudicia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósá facta es et suávis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. b

AB initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper colletémur.

Sit laus eo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritus sancto,
Tribus honor unus. Amen.

ÿ. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta. ñ. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r
Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillánimes, resove flébiles, ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu : séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebránt tuam sanctam Festivitatém.

ORATIO.

Corpus nos fámulos tuos, quesumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum, dicitur :
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta Maria Dei Génitrix Virgo, * Intercède pro nobis.

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

HYMNUS.

QUEM terra, pontus, sidera Colunt, adórant, prædicant,

Trinam regéntem máchinam
Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puellæ viscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artífex
Mundum pugillo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,

Fecúnda
Desiderans
Cujus p
Jesu,
Qui na
Cum P
In sem

Ant.
mulier
ctus ve

DOMIN
qua
men tu

Quón
ficéntia

Ex o
tium pe
inimicu
inimicu

Quón
ópera d
nam et
dásti.

Quid
es ejus
quóniam

Minu
ab Ang
coronás
eum s
tuárum

Omn
bus eju
vérsas,
campi ;

Vóluc
ris, * q
maris.

Dómi
quam
tuum in

Fecúnda sancto Spírítu,
Desiderátus Géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Benedicta tu * in
mulieribus, et benedictus fructus
ventris tui.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut déstruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitórum tuórum: * lu-
nam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum: * et constituisti
eum super ópera mánuum
tuárum.

Omnia subjecisti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérſas, insuper et pécora
campi;

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérſa terra!

Ant. Benedicta tu in mulié-
ribus, et benedictus fructus
ventris tui.

Ant. t. 4. Sicut myrrha *
elécta odórem dedisti suavitá-
tis, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
núntiat firmaméntum.

Diés diéi erúctat verbum, *
et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exivit so-
nus eórum: * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In solé pósuit tabernáculum
suum: * et ipse tamquam
sponsus procédens de thálamo
suo:

Exulávit ut gigas ad cur-
réndam viam, * a summo cœlo
egressio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas: * testimo-
nium Dómini fidéle, sapién-
tiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læti-
ficántes corda: * præcéptum
Dómini lícidum, illúminas
óculos.

Tímor Dómini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi: *
judicia Dómini vera, justificáta
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósium multum: *
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Sicut myrrha electa odorem dedisti suavitatis, sancta Dei Genitrix.

Ant. t. 4. Ante torum * hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatica.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus; * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ

æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatica.

ÿ. Specie tua, et pulchritudine tua. ñ. Intende, prospere procede, et regna.

De Parabólis Salomónis.

LECTIO I. Cap. 8. b et 9

EGO sapientia habito in consilio, et eruditus intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os lingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

ñ. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus offeram nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ÿ. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

M ECU
ria
stitia. I
meus a
et genit
In viis
dio sem
diligent
rum ré
dit me
antequ
princip
sum, e
terra
abyssi,
eram: r
erúpera
gravi m
colles e
ñ. Co
nes qu
quia cu
cui Alt
viscerib
minem.
omnes
cillam
Et.

B EATU
et q
quotidie
ostii m
inveniet
lútem a
in me
mam s
odérunt
piéntia
excidit
molávit
vinum,

LECTIO II.

MECUM sunt divitiæ, et glória, opes superbæ et justitia. Mélior est enim fructus meus auró, et lápide pretioso, et gemina mea argénto electo. In viis justitiæ ámbulo, in médio semitárum judicii, ut ditem diligéntes me, et thesaúros eórum répleam. Dóminus possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiébar.

ñ. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, quia cum essem párvula, pláncui Altissimo: * Et de meis viscéribus genui Deum et hóminem. ý. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus. Et.

LECTIO III.

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilát ad fores meas quotidie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, diligunt mortem. Sapientia aedificávit sibi domum, excidit colúmna septem. Immolávit victimas suas, miscuit vinum, et propósuit mensam

suam. Misit ancillas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Venite, comédite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

ñ. Beáta es virgo Maria, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in ætérnum permanes virgo. ý. Ave Maria, grátia plena: Dóminus tecum. Genuisti qui. Glória Patri. Genuisti.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciosus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedés tua Deus in sæculum

sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam : * proxima ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione : * adducentur in templo Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebun-

tur tibi in æternum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus in medio ejus, non commovébitur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium et virtus ; * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébitis dum turbábitur terra : * et transferentur montes in cornu maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinatae sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in

gentibus
Dóm
cum :
Jacob.

Ant.
vultu s
non co

Ant.
ómnium
in te, s

FUND.
san
portas
bernac
Glor
civitas

Mem
lónis *

Ecce
et póp
fuérunt

Num
et hom
ipse fu

Dóm
túrís p
pum ;
in ca.

Sicut
habitat

Ant.
nium m

te, san
ÿ. Ad
suo. ñ
non cor

Se

Ap
DEI H
locu
.E

géntibus, et exaltabor in terra.
Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscéptor noster Deus
Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus
vultu suo : Deus in médio ejus,
non commovébitur.

Ant. t. 7. Sicut lætántium *
ómnium nostrum habitátio est
in te, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus
sanctis : * diligit Dóminus
portas Sion super ómnia ta-
bernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, *
civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Baby-
lónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus,
et pópulus Æthiopum, * hi
fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo,
et homo natus est in ea : * et
ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scrip-
túris populórum, et princi-
pum ; * horum, qui fuérunt
in ea.

Sicut lætántium ómnium *
habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium óm-
nium nostrum habitátio est in
te, sancta Dei Génitrix.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu
suo. ñ. Deus in médio ejus,
non commovébitur.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Apud Metaphrasten.

DEI Filius non divitem, aut
locúpletem áliquam fémi-

Esiva.

nam sibi matrem elégit, sed
beátam Virginem illam, cujus
ánima virtútibus ornáta erat.
Cum enim beáta Maria supra
omnem humanam natúram ca-
stitatem serváret, propterea
Christum Dóminum in ventre
concépit. Ad hanc igitur san-
ctissimam Virginem et Dei
matrem accurrentes, ejus pa-
trociniis utilitatem assequá-
mur. Itaque quæcúmque estis
virgines, ad matrem Dómini
confúgite. Illa enim pulchér-
rimam, pretiosissimam, et in-
corruptibilem possessionem pa-
trocínio suo vobis conservábit.

ñ. Sicut cedrus exaltáta sum
in Libano, et sicut cypréssus
in monte Sion : quasi myrrha
elécta, * Dedi suavitatem odó-
ris. ÿ. Et sicut cinnamómum
et balsamum aromatizans. De-
di suavitatem.

LECTIO V.

MAGNUM revéra miraculum,
fratres dilectissimi, fuit
beáta semper virgo María. Quid
namque illa majus aut illú-
strius ullo umquam témpore
invéntum est, seu aliquándo
inveniri póterit? Hæc sola cœ-
lum ac terram amplitúdine
superávit. Quidnam illa san-
ctius? Non Prophéte, non
Apóstoli, non Mártyres : non
Patriarchæ, non Angeli, non
Throni, non Dominatiónes,
non Séraphim, non Chéru-
bim : non dénique áliud quid-
piam inter creatas res visibiles
aut invisibiles, majus aut ex-
celléntius inveniri potest. Ea-

dem ancilla Dei est et mater :
eadem virgo et gēnitrix.

ñ. Quæ est ista, quæ pro-
cessit sicut sol, et formosa
tamquam Jerusalem? * Vidē-
runt eam filiæ Sion, et beā-
tam dixerunt, et Reginae lau-
daverunt eam. †. Et sicut dies
verni circumdabant eam flores
rosarum, et lilia convallium.
Viderunt.

LECTIO VI.

HÆC ejus mater est, qui a
Patre ante omne princi-
pium gēnitus fuit, quem An-
geli et homines agnoscunt Dō-
minum rerum omnium. Visne
cognoscere quanto Virgo hæc
præstantior sit cœlestibus Pō-
tēntiis? Illæ cum timore et tre-
more assistunt, faciē velantes
suam : hæc humanum genus
illi offert, quem genuit. Per
hanc et peccatorum veniam
consequimur. Ave igitur ma-
ter, cœlum, puella, virgo,
thronus, Ecclēsiae nostræ de-
cus, glória et firmamentum,
assidue pro nobis precare Je-
sum Filium tuum, et Dōmi-
num nostrum : ut per te mi-
sericordiam invenire in die
judicii, et quæ repōsita sunt
illis, qui diligunt Deum, bona
consequi possimus grātia et
benignitate Dōmini nostri Jesu
Christi : cum quo Patri simul
et sancto Spiritui glória et
honor, et impérium nunc et
semper in sæcula sæculorum.
Amen. Tu autem.

ñ. Ornātam monilibus filiam
Jerusalem Dōminus concupi-

vit : * Et vidētes eam filia
Sion beatissimam prædicavē-
runt, dicētes : * Unguentum
effusum nomen tuum. †. Asti-
tit Regina a dextris tuis in ve-
stitū deaurato, circumdata va-
rietate. Et vidētes. Glória Pa-
tri. Unguentum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Gaude Maria Vir-
go, * cunctas hæreses sola in-
teremisti in univēso mundo.

PSALMUS 95.

CANTATE Dōmino cānticum
novum : * cantate Dōmino
omnis terra.

Cantate Dōmino, et benedi-
cite nōmini ejus : * annuntiāte
de die in diem salutāre ejus.

Annuntiāte inter gentes glō-
riam ejus, * in omnibus pō-
pulis mirabilia ejus.

Quōniam magnus Dōminus,
et laudābilis nimis : * terribi-
lis est super omnes deos.

Quōniam omnes dii Gēntium
dæmōnia : * Dōminus autem
celos fecit.

Confessio, et pulchritudo in
conspēctu ejus : * sanctimōnia,
et magnificētia in sanctifica-
tione ejus.

Afferte Dōmino patriæ Gē-
ntium, afferte Dōmino glōriam
et honorem : * afferte Dōmino
glōriam nōmini ejus.

Tollite hōstias, et introite in
ātria ejus : * adorāte Dōminum
in ātrio sancto ejus.

Commoveatur a faciē ejus
universa terra : * dicite in Gēn-
tibus quia Dōminus regnavit.

Etenim corréxit orbem ter-

ræ, q
judica

Lac
terra.
pleni
camp
sunt.

Tur
silvar

venit
cære t

Jud
æquit

tate s
An

ctas l
in un

An

dare
mibi

tuos.

D OM
r
multa

Nul
ejus :

corré

Ign
et infl

micos
llu

terra
est ter

Mon
a faciē

mini c

Ann
tiam e

pōpuli
Con

adoran
riantu

ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet
terra, commoveátur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia, quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnialigna
silvárúm a fácie Dómini, quia
venit : * quóniam venit judi-
cáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

Ant. Gaude Maria Virgo, cun-
ctas hæreses sola interemisti
in univérso mundo.

Ant. t. 4. Dignáre me * lau-
dáre te, Virgo sacráta : da
mihi virtútem contra hostes
tuos.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet ter-
ra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta
est terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justí-
tiam ejus : * et vidérunt omnes
pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui
adórant sculptilia : * et qui glo-
riántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætáta est
Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, *
propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altís-
simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super omnes
deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte
malum : * custódit Dóminus
ánimas sanctórum suórum, de
manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ san-
ctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta : da mihi virtú-
tem contra hostes tuos.

Ant. t. 4. Post partum, * Vir-
go, invioláta permansisti, Dei
Génitrix intercedé pro nobis.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * quia mirabilia
fecit.

Salvávít sibi délixera ejus, *
et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
táre suum : * in conspéctu
Géntium revelávít justitiam
suam.

Recordátus est misericórdiæ
suæ, * et veritátis suæ dómui
Israel.

Vidérunt omnes térræ in ter-
ræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : *
cantáte, et exultáte, et psál-
lite.

Psállite Dómino in cithara,

in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ cœneæ.

Jubilâte in conspèctu Regis Dómini ; * moveâtur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrarum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspèctu Dómini : * quóniam venit judicâre terram.

Judicâbit orbem terrarum in justitia, et pópulos in æquitâte.

Ant. Post partum, Virgo, inviolâta permansisti, Dei Génitrix intercède pro nobis.

ÿ. Elegit eam Deus, et præelegit eam. ñ. In tabernáculo suo habitâre facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. d.*

IN illo tẽpore : Loquẽte Jesu ad turbas, extóllens vocem quaedam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

MAGNÆ devotiõnis et fidei hæc múlier ostẽditur, quæ, Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnationem præ ómnibus sinceritâte cognõscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium prócerum calúmiam, et futurórum confúndat hæreticórum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus

ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Filium negábant : sic hæretici póstea negándo Mariam semper virginem, sancti Spiritus operánte virtúte, nascituro cum humanis membris Unigénito Dei, carnis suæ materiã ministrásse, verum consubstantialémque matri filium hóminis fatéri non debere dixerunt.

ñ. Felix namque es, sacra virgo Maria, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ÿ. Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvãmen, quicúmque celebrant tuam sanctam Festivitatẽ. Quia ex te.

Bened. Cujus festum cõlimus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

SED si caro Verbi Dei secundum carnem nascẽtis a carne Virginis matris pronuntiatur extrãnea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactassent, beatificãtur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiẽdi sunt qui legẽdum putant : Natum ex muliere, factum sub lege ; sed, Factum ex muliere : quia concẽptus ex útero virgináli, carnem non de nihilo, non aliunde, sed matérna traxit ex carne : alióquin nec vere filius hómi-

nis di
non h
igitur
dictis,
Ecclesi
múlier
mus e
bárum
Beátus
et úber
enim l
quidam
pera f
rámqu
ñ. B
genera
Dómin
et sanc
miseri
in pro
Quia f
fecit.

QUIN
ven
Pulchr
mulier
túmmod
corpor
rat, se
Verbun
dei cor
custódi
mórum
álere
esse b
Dei Gé
beáta,
ministr
sed ind
ejúsdẽ
stos ma
Te D

nis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Eútychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia cathólica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, et ubera quæ suxisti. Vere enim beata parens, quæ, sicut quidam ait: Enixa est puèpera Regem, qui cælum terramque tenet per sæcula.

ñ. Beátam me dicent omnes generatiões: * quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ý. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

LECTIO IX.

QUINIMO beáti qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris annuit, non eam tantummodo quæ Verbum Dei corporáliter generare meruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximorum corde parere, et quasi alere studuerint, asseverans esse beátos: quia et eadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis: sed inde multo beátior, quia ejusdem semper amándi custos manebat æterna.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis de *Dominica*, p. 16.

Ant. t. 4. Læva ejus * sub capite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem: idéo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recessit: surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Speciósia * facta es, et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS.

O gloriosa Virgine,
Sublimis inter sidera:
Qui te creavit, párvulum
Lactente nutris úbere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli recludis cárdines.

Tu Regis alti jánuâ,
Et aula lucis súlgida:
Vitam datam per Virgine
Gentes redemptæ plaúдите.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Beata es Maria, quæ credidisti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere : et gloriósa beátæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et aeterna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum,

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi, ÿ. Qui natus es de Maria virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Læva ejus.

Capitul. Ab initio, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ÿ. Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo, ñ. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas il-

lius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

ñ. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit, ÿ. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ñ. In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Ant. Speciosa.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum et balsamum aromatizans odorem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris.

ñ. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit, ÿ. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

In II Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respexit Deus.

OFFICIUM B. MARIE

IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per Annum, præterquam in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, et Vigilis, et nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis, ac nisi Festum ix Lectionum occurrat, fit Offic.

de S. I.

In

tur Ps

positi

ctionu

fit tan

Vesper

ne, ut

titur,

rit al

Cap

Festis

ÿ. I

tuis.

te Deu

Ad

Mater

riosa

pro no

ÿ. I

cum s

C

qu

perpé

sanita

beátæ

interc

rári t

frui la

Post

morat

lis, d

ut in

Sabb

Si

Simpl

ratio

Com

Et in

ante t

tibi si

Virgin

de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Ferie VI dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum IX Lectionum: quia tunc de S. Maria fit tantum Cœnæmem. in dictis Vesperis cum Ant. y. et Oratione, ut infra: quæ Comm. omititur, quando Feria VI occurrit aliud ejusdem B. V. Offic.

Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M., p. cxl.

y. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Beata Mater * et intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, intercede pro nobis ad Dominum.

y. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpétua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, a præsentî liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

Post Orationem sunt Commemorationes consuetæ de Apostolis, de Patrono, et de Pace, ut in Psalterio, post Vesperas Sabbati, p. 143.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit Commemoratio ante ipsa suffragia.

Completor. ut in Psalterio. Et in fine Hymni, Te lucis ante terminum, dicitur: Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, etiamsi in Vesperis

facta sit tantum Commem. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria VI celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave Maria, gratia plena, * Dominus tecum.

Psalm. Venite exultemus, p. 2.

Hymnus, Quem terra, ut in Festis B. M. p. cxl.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalm. p. 105. Et in fine

y. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et méritis beatæ Mariæ semper virginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dominus ad regna cœlorum. R. Amen.

y. Jube domne benedicere.

Pro prima Lectione, Bened.

Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. R. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

R. 1. Sancta et immaculata, virginitas, quibus te laudibus offeram, nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. y. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione, Bened. Ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. R. Amen.

ñ. n. Felix namque es sacra
Virgo Maria, et omni laude di-
gnissima: * Quia ex te ortus
est sol justitiæ, * Christus
Deus noster. ̄. Ora pro pó-
pulo, interveni pro clero, in-
tercede pro devoto femineo
sexu: sentiant omnes tuum
juvamen quicumque celebrant
tuam sanctam Commemorati-
onem. Quia. Glória. Christus.

Pro tertia Lectione, Bened.
Per Virginem matrem concé-
dat nobis Dóminus salutem et
pacem. ñ. Amen.

*Post tertiam Lectionem dici-
tur Te Deum laudamus, p. 15.*

*Ad Laudes, et per Horas,
omnia ut in Festis beatæ Ma-
riæ, p. cxlix, præter sequentia.*

AD LAUDES.

̄. Benedicta tu in mulieribus.
ñ. Et benedictus fructus
ventris tui.

Ad Bened. Ant. t. 1. Beáta
Dei génitrix Maria, * virgo per-
pétua, templum Dómini, sa-
crárium Spiritus sancti, sola
sine exémplo placuisti Dómino
nostro Jesu Christo: ora pro
pópulo, interveni pro clero,
intercede pro devoto femineo
sexu.

̄. Dóminus vobiscum. ñ. Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos sámulos tuos,
quæsumus Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis
sanitate gaudere: et gloriósa
beatæ Mariæ semper virginis
intercessióne, a præsentí libe-
rari tristitia, et ætérna per-

frui lætitia: Per Dóminum.

*Comm. de Apostolis, de Pa-
trono, et de Pace, ut in Psalte-
rio, post Vesp. Sabbati, p. 143.*

*Ad Vesperas, Ant. et Psalmi
feriales: Capitulum et reliqua
omnia, si non occurrat Festum
Duplex, de Dominica.*

*Lectiones sequentes dicun-
tur singulis mensibus in Offi-
cio B. M. in Sabbato, ordine
subscripto.*

MENSE MAJO.

Ex tractátu sancti Augustini
Episcopi de Symbolo ad Ca-
techúmenos.

LECTIO III.

Lib. 3. c. 4. in fine, tom. 9.

PER feminam mors, per fé-
minam vita: per Hevam
intéritus, per Mariam salus.
Illa corrúpta secúta est sedu-
ctórem: hæc intégra péperit
Salvatórem. Illa póculum a
serpente propinátum libenter
accépit, et o tradidit, ex
quo simul necerentur occidi:
hæc, grátia cœlésti desuper
infúsa, vitam prótulit, per
quam caro mórtua possit re-
suscitári. Quis est, qui hæc
operátus est, nisi virginis filius,
et virginum sponsus: qui át-
tulit matri fœcunditatem, sed
non abstulit integritatem?

Te Deum laudamus, p. 13.

MENSE JUNIO.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

LECTIO III.

De Verbis Apoc. cap. 12.

Signum magnum.

VEHEMENTER quidem nobis,
dilectissimi, vir unus, et

múlier una nocuere : sed grá-
tias Deo, per unum nihilómi-
nis virum, et mulièrem unam
omnia restaurántur, nec sine
magno fœnore gratiárum. Ne-
que enim sicut delictum, ita
et donum : sed excédit damni
æstimatióem beneficii magni-
túdo. Sic nimirum prudentis-
simus, et clementissimus arti-
fex, quod quassátum fúerat,
non confrégit, sed utilius om-
nino refécit : ut videlicet no-
bis novum formáret Adam ex
vétéri, Hevam transfúnderet
in Mariam.

Te Deum laudámus, p. 15.

MENSE JULIO.

Ex Epistola sancti Ambrósii
Episcopi ad Sirícium Pa-
pam.

LECTIO III.

Epist. 81. alias 7. circa
medium.

NON excédit fidem, quod ho-
mo exivit de virgine, quan-
do petra fontem prófluum sca-
turivit, ferrum super aquas
natávit, ambulávit homo super
aquas. Ergo si hóminem unda
portávit, non pótuit hóminem
virgo generáre, atque hómi-
nem, de quo légimus : Et mit-
tet illis Dóminus hóminem, qui
salvos fáciat eos, et notus erit
Dóminus Ægyptiis? In vétéri
ítaque testaméto virgo He-
bræórum per mare duxit exér-
cítum : in novo testaméto
virgo géneris aula cœlestis,
elêcta est ad salutem.

Te Deum laudámus, p. 15.

MENSE AUGUSTO.

De Expositione S. Gregorii
Papæ in libros Regum.

LECTIO III. In 1. Reg. 1.

FUIT vir unus de Ramáthaim
Sophim, de monte Ephraim.
Potest hujus montis nómine,
beatissima semper virgo Ma-
ria, Dei génitrix, designári.
Mons quippe fuit, quæ omnem
elêctæ creatúræ altitudinem,
electiõnis suæ dignitaté trans-
céndit. An non mons, subli-
mis Maria, quæ ut ad conce-
ptiõnem æterni Verbi pertingi-
geret, meritórum vérticem su-
pra omnes Angelórum choro,
usque ad sólium Deitátis eréxit?
Hujus enim montis præcellen-
tissimam dignitaté Isaias va-
ticinans, ait : Erit in novissi-
mis diébus præparátus mons
domus Dómini in vértice món-
tium. Mons quippe in vértice
móntium fuit, quia altitúdo
Mariæ supra omnes Sanctos
refúlsit.

Te Deum laudámus, p. 15.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epistola S. Leónis Papæ
ad Pulchériam Augústam.

LECTIO III.

Epist. 13. ante medium.

SACRAMENTUM reconciliatiõnis
nostræ ante témpora æterna
dispósitum, nullæ implébat
figúræ : quia nondum super-
vénérat Spiritus sanctus in Vir-
ginem, nec virtus Altissimi
obumbráverat ei, ut et intra in-
temeráta viscera, ædificáre si-
bi Sapiéntia domum, Verbum
caro fieret, et forma Dei ac for-

nia servi in unam conveniēte personam, creātor tēporum nasceretur in tēpore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinē carnis peccati, nostram susciperet vetustatem; et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

Te Deum laudamus, p. 15.

OFFICIUM PARVUM

Beate Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de Sancta Maria. Quibus diebus omititur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis, et in Vesperis præponitur Officio diei. In aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicamus Dōmino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIE

Extra Adventum.

AD VESPERAS.

Ave Mariæ, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei.

Ÿ. Deus in adiutorium meum intende. R̄. Dōmine ad adiuvandum me festina. Glōria Patri. Sicut erat.

In sine Allelūia, ad omnes horas.

Ant. Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in Festis B. M. p. cxxxviii.

Ÿ. Diffusa est grātia in labiis tuis. R̄. Propterea benedixit te Deus in ætērnum.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Beata Mater, * et intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, intercede pro nobis ad Dōminum.*

Kyrie elaison. Christe elaison. Kyrie elaison.

Ÿ. Dōminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Dōmine Deus, perpētua mentis et corpōris sanitate gaudere: et gloriōsa beatæ Mariæ semper virginis intercessiōne, a præsentī liberari tristitia, et ætērna perfrui lætitia. Per Dōminum.

Sequens Commem. pro Sanctis fit tantum ad Vesperas, et Laudes in Officio S. Mariæ.

Ant. Sancti Dei omnes, intercedere dignemini pro nostra omniumque salute.

Ÿ. Lætāmini in Dōmino, et exultate justi. R̄. Et gloriāmini omnes recti corde.

ORATIO.

PROTEGE, Dōmine, pōpulum tuum, et Apostolorum tuorum Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum patrocinio confidentem, perpētua defēsiōne conserva.

OMNES Sancti tui, quæsumus Dōmine, nos ubique

adjuv
rita r
tiamu
stris
ab E
pelle
et vol
nium
saluti
pone
semp
ōmnil
quien
Dōmi

A
Ave
Ÿ.
tāris
tuam
Ÿ. P
ria P
Psc
me.
non e
Feria

M
EM
N
Sacra
Nascē
Mar
Dulcis
Tu no
Et mo
Jes
Qui n
Cum
In ser
C
E
n
tioni
Ÿ.

adjuvent, ut dum eorum mérita recólimus, patrocínia sentiamus : et pacem tuam nostris concéde temporibus, et ab Ecclesiá tua cunctam repelle nequitiám : iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salutis tuæ prosperitaté dispone : benefactoribus nostris sempitérna bona retribue, et ómnibus fidélibus defúctis réquiem aetérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ave Maria, *ut supra.*

ŷ. Convérte nos Deus salutaris noster, *ñ.* Et avérte iram tuam a nobis.

ŷ. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúia.

Psalm. Sæpe expugnáverunt me. De profundis, *et* Dómine non est exaltátum, *ut in Vesp. Ferie quartæ*, p. 131.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim cõporis,
Sacráta ab alvo Virginis
Nascéndo, formam sumpseris.

Maria mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

CAPITULUM. *Eccli. 24. c.*

EGO mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

ñ. Deo grátias,

ŷ. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. *ñ.* Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Ant. t. 7.
Sub tuum præsidium * confúgimus, sancta Dei Génitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus: sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedicta.

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

BEATE et gloriósæ semper Virginis Mariæ, quæsumus Dómine, intercessio gloriósa nos prótegat: et ad vitam perducát aetérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD MATUTINUM.

Ave Maria, *ut supra.*

ŷ. Dómine lábia mea apéries. *ñ.* Et os meum annuntiábit laudem tuam.

ŷ. Deus in adjutórium. Glória Patri. *In fine* Allelúia.

Invitat. Ave Maria, grátia plena : * Dóminus tecum.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Quem terra, p. cxl.

In Nocturno, Ant. et Psalmi dicuntur ut in Festis B. M., scilicet :

Feria II et V ut in I Noct., p. cxlj.

Feria III et VI ut in II Noct., p. cxliij.

Feria IV. et Sabbato ut in III Nocturno, p. cxlvj.
Y. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in æternum.

Pater noster, secreto.
Y. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et méritis beatæ Mariæ semper virginis, et omnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlorum. **R.** Amen.

Y. Jube domne benedicere. **Bened.** Nos cum prole pia benedicat virgo Maria.

R. Amen.

LECTIO I. *Eccli. 24.*

In omnibus réquiem quæsiui, et in hæreditate Dómini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Créator omnium: et qui creávit me, requiévint in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditare, et in reléctis meis mitte radices. Tu autem Dómine, miserere nobis.

R. Deo grátias.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus éfferam, nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo grémio contulisti. **Y.** Benedictus tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. **Quia.**

Y. Jube domne benedicere.

Bened. Ipsa Virgo virginum intercédât pro nobis ad Dóminum, **R.** Amen.

LECTIO II.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jérusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine Sanctórum detentio mea. Tu autem Dómine.

R. Beata es virgo Maria, que Dóminum portasti Créatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. **Y.** Ave Maria, gratia plena, Dóminus tecum. Genuisti qui te fecit.

Y. Jube domne benedicere.

Bened. Per Virginem matrem concédât nobis Dóminus salutem et pacem. **R.** Amen.

LECTIO III.

QUASI cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamómu et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris. Tu autem Dómine.

R. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. **Y.** Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum

javán
tuam
nom:
stus.

intén
vánd

Gló
leluia

An
Maria

geli,
minu

Pse
cum

p. 16

An
súmp
lamu

stellá

An
guent

adole
nimis

An
tu a l

etum

An
decór

ribili
nata.

elo C

V
runt,

eam.

Hy
num

Y.
bus.
ventr

Ad

juvamen, quicumque celebrant
tuam sanctam Commemorationem.
nom. Quia. Glória Patri. Christus.
AD LAUDES.
Deus in adiutorium meum
intende. R. Domine ad adjuvandum me festina.
Glória Patri. Sicut erat. Al-
lélúia.

Ant. t. 7. r. Assumpta est *
Maria in caelum, gaudent An-
geli, laudantes benedicunt Dó-
minum.
Psalm. Dóminus regnavit,
cum reliquis de Dominica,
p. 16.

Ant. t. 8. Maria virgo, * as-
sumpta est ad aethereum thá-
lamum, in quo Rex regum
stellato sedet solio.

Ant. t. 4. In odorem * un-
guentorum tuorum curremus,
adolescéntulae dilexérunt te
nimis.

Ant. t. 7. f. Benedicta * filia
tu a Dómino: quia per te fru-
ctum vitae communicávimus.

Ant. t. 1. l. Pulchra es, et
decóra * filia Ierúsalem: ter-
ribilis ut castrorum ácies ordi-
nata.

CAPITULUM. Cant. 6.

VIDERUNT eam filiae Sion, et
beatissimam praedicavérunt
eam. R. Deo grátias.

Hymnus, O gloriósa Virgi-
num, p. cxlix.

Y. Benedictus tu in mulieribus.
R. Et benedictus fructus
ventris tui.

Ad Bened. Ant. t. 1. Beáta

Dei Génitrix Maria, * virgo per-
pétua, templum Dómini, sa-
crarium Spiritus sancti, sola
sine exemplo placuisti Dómino
nostro Jesu Christo: ora pro
pópulo, intérveni pro clero,
intercede pro devoto femineo
sexu.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Y. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui de beátae Maríae
virginis útero Verbum
tuum, Angelo nuntiante, car-
nem suscipere voluisti: praes-
ta supplicibus tuis; ut, qui
vere eam Genitricem Dei credi-
mus, ejus apud te intercessió-
nibus adjuvemur. Per eundem
Christum Dóminum nostrum.

Ant. Amen.

Pro Sanctis, Ant. Sancti Dei,
ut supra, p. cliv.

AD PRIMAM.

Ave Maria, etc.

Y. Deus, in adiutorium.

Hymnus, Meménto, p. clvj.

Ant. t. 7. r. Assumpta est.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum
me fac; * et in virtute tua
júdica me.

Deus exáudi orationem me-
am; * auribus percipe verba
oris mei.

Quóniam aliéni insurrexé-
runt adversum me, et fortes
quaesierunt ánimam meam: *
et non proposuerunt Deum ante
conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me.

et Dóminus susceptor est anime meae.

Averte mala inimicis meis : * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatione eripuisti me : * et super inimicos meos despexit óculus meus.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae : * operuisti ómnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos Deus salutáris noster : * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irascéris nobis : * aut exténder iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus tu conversus vivificabis nos : * et plebs tua letabitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutare tuum da nobis.

Aúdiam quid loquatur in me Dóminus Deus : * quóniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verúntamen prope timén-

tos eum salutáro ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et veritas obviáverunt sibi : * justitia et pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est : * et justitia de caelo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 115.

LAUDATE Dóminum omnes Gentes : * laudate eum omnes pópuli :

Quóniam confirmata est super nos misericórdia ejus : * et veritas Dómini manet in aeternum.

Ant. Assumpta est María in caelum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dóminum.

CAPITULUM. *Cant. 3. c.*

QUAE est ista, quae progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum ácies ordinata?

ñ. Deo grátias.

ÿ. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ñ. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS qui virginálem aulam beatæ Mariæ, in qua habitáres, eligere dignátus es : da, quæsumus ; ut sua nos de-

fensión
cias su
ratióne

Ave
ÿ. D
Hym
Ant

A D
cl
me.

Dón
a lábi
dolosa

Qui
ponát
lósam

Sag
cum c

Heu
meus
cum

multu
Cur
eram p

illis,

L EVA
L tes
mibi.

Aux
qui fe

Non
dem t

qui c
Ecc
dormi

Dón
nus p
num
Per
neque

fensione munitos, jucundos fá-
cias suæ interesse commemo-
rationi. Qui visis et regnas.

AD TERTIAM.

Ave Maria, etc.

ÿ. Deus in adiutorium.

Hymnus, Memento, p. clv.

Ant. t. 8. Maria Virgo.

PSALMUS 119.

AD Dóminum cum tribulárer
clamávi : * et exaudivit
me.

Dómine libera ánimam meam
a lábiis iniquis, * et a lingua
dolósa.

Quid detur tibi, aut quid ap-
ponátur tibi * ad linguam do-
lósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: habitávi
cum habitántibus Cedar : *
multum incolá fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem,
eram pacíficus : * cum loquébar
illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in mon-
tes, * unde véniet auxilium
mihi.

Auxilium meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pe-
dem tuum : * neque dormitet
qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque
dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dómi-
nus protéctio tua * super ma-
num dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni
malo : * custódiat ánimam tuam
Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum
tuum, et éxitum tuum ; * ex
hoc nunc, et usque in sæculum.

PSALMUS 121.

LETATUS sum in his, quæ
dicta sunt mihi : * in do-
mum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, *
in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur
ut civitas : * cujus participatio
ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tri-
bus, tribus Dómini, * testimó-
nium Israel ad consténdum
nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in
iudicio, * sedes super domum
David.

Rogáte quæ ad pacem sunt
Jerúsalem : * et abundántia
diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : *
et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar pa-
cem de te ;

Propter domum Dómini Dei
nostri, * quæsi bona tibi.

Ant. Maria Virgo assúpta
est ad æthéreum thálamum, in
quo Rex regum stelláto sedet
sólio.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

ET sic in Sion firmáta sum,
et in civitáte sanctificáta
similiter requiévi, et in Jerú-
salem potéstas mea.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis

tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætèrnum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spírítu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecúnda, humano generi præmia præstitisti: tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD SEXTAM.

Ave Maria, etc.

ÿ. Deus in adiutorium.

Hymnus, Meménto, p. clv.

Ant. t. 4. In odórem.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in má nibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancillæ in má nibus dómínæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundantibus, et despéctio superbis.

PSALMUS 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransivít ánima nostra: * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Ánima nostra sicut passer crepta est * de láqueo venántium;

Láqueus contritus est, * et nos liberáti sumus.

Adiutorium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Dómino, sicut mons Sion, * non commovébitur in ætèrnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justí ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitatem: * pax super Israel.

Ant. In odórem unguentórum tuórum currimus, ado-

lescé
C
E
ri
hære
dine
ñ.
ÿ.
ñ. Et
tris t
Ky
son.
ÿ.
cum
C
dium
nitric
terce
nostr
mus.
Av
ÿ.
Hy
An
I
pti
mus
Tu
os n
strá
Tu
Mag
cum
Ma
nob
tánt
Co
tem
Aust

lescéntula dilexerunt te nimis.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

ET radicavi in pópulo honorifico, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

R. Deo grátias.

V. Benedicta tu in mulieribus.
R. Et benedictus fructus ventris tui.

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE, misericors Deus, fragilitati nostræ præsidium : ut, qui sanctæ Dei genitricis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúndem Dóminum.

AD NONAM.

Ave Maria, etc.

V. Deus in adjutorium.

Hymnus, Memento, p. clv.

Ant. t. 1. Pulchra es.

PSALMUS 125.

IN converténdo Dóminus captivitatem Sion : * facti sumus sicut consolati :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Converte Dómine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

Veniétes autem venient cum exultatióne, * portátes manipulos suos.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ánte lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducátis panem doloris.

Cum déderit dilectis suis somnum : * ecce hæreditas Dómini, filii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussorum.

Beátus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion : * et videas bona Je-

rúsale[m] ómnibus díebus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiór[um] tuór[um], * pacem super Israel.

Ant. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem : terribilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM: *Eccli. 24. b*

IN platéis, sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Post partum Virgo inuo-

lata permansisti. ñ. Dei Génitrix intercède pro nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignóscere : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitricis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

*Dici-
schale
die, n
vem. L
sequen
pedita.
Quad
juslibe
non in
Major
dicitur
est, Ve
Matuta
nisi ab
siarum
pro op*

*Abs
t. 2. P*

DILE
D
meæ.

Qui
mihi :
cábo.

Cir
mortis
inven

Tri
invén
vocáv

O I
meam
et just
rétur.

Dei Génio-
obis.
riste eléi-
cum. n. Et

OFFICIUM
DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita. Festo novem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem et Quadragesima, Feria II cujuslibet Hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in Majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Ant. t. 2. Placébo Dómino.

PSALMUS 114.

DILEXI, quóniam exáudiet Dóminus* vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et pericula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefecit tibi.

Quia eripuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * luceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regione vivórum.

Ant. t. 2. Hei mihi Dómine.

PSALMUS 119.

AD Dónum cum tribulá-
rer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est; habitávi cum habitántibus Cedar : * multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem,

eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnabant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongatus est.

Ant. t. 2. Dóminus custódit te.

PSALMUS 120.

LEVAVI oculos meos in montes, * unde véniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet * qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. t. 7. Si iniquitátes.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecaciónis mee.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébít?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinébít?

Ant. t. 2. Opera.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audierunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humilia respicit: * et alta a longe cognóscit.

Si a
bulatio
super
rum e
et salv

Dón
Dómin
sæculu
rum n

Réq
Ant.
Dómin

ÿ. A
dicent
tui, qu

Ad
ne, *
me vé
ad me

Pre
flexis.
Laudes

Pat
ÿ.
tentat

a mal
Sec

ánima
liter e
in sine
in die

nium
neque
tionis
dicun

L AU
lat
mea:
diu fú

Nol
bus:
quibu

propitiatio
legem tuam

mea in ver-
tute anima mea

usque
et Israel in

num miseri-
apud eum

Israel, * ex
ous ejus.

es observá-
mine quis

37.

Dómine in
: * quó-
oris mei.

Angelórum
dorábo ad
tuum, et

ia tua, et
niám ma-
ne, nomen

ie invocá-
* multipli-

virtútem.
i Dómine

* quia au-
oris tui :
Dómini : *
glória Dó-

Dóminus,
* et alta

Si ambulávero in médio tri-
bulatiónis, vivificábis me : * et
super iram inimicórum meó-
rum extendisti manum tuam,
et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : *
Dómine misericórdia tua in
sæculum : ópera mánuum tuá-
rum ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum
Dómine ne despicias.

ÿ. Audiui vocem de cœlo
dicentem mihi. ñ. Beáti mórt-
tui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. l. 7. Om-
ne, * quod dat mihi Pater, ad
me veniet : et eum qui venit
ad me, non ejiciam foras.

*Preces infrascriptæ dicuntur
flexis genibus, similiter et ad
Laudes.*

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos indúcas in
tentatióncm. ñ. Sed libera nos
a malo.

Sequens Psalmus Lauda
ánima mea, in *Vesperis, simi-
liter et Psalmus De profundis,
in fine Laudum, non dicuntur
in die Commemorationis om-
nium Fidelium Defunctorum,
neque in die obitus, seu deposi-
tionis Defuncti. Alias semper
dicuntur.*

PSALMUS 145.

LAUDA ánima mea Dóminum,
Laudábo Dóminum in vita
mea : * psallam Deo meo quám-
diu fuero.

Nolite confidere in principi-
bus : * in filiis hóminum, in
quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et rever-
tetur in terram suam : * in
illa die peribunt omnes cogita-
tiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob
adjutor ejus, spes ejus in Dó-
mino Deo ipsius : * qui fecit
cœlum et terram, mare, et óm-
nia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatem in sæ-
culum, facit judicium injúriam
patientibus : * dat escam esu-
rientibus.

Dóminus solvit compedi-
tos : * Dóminus illuminat cæ-
cos.

Dóminus érgit elisos, * Dó-
minus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas,
pupillum et viduam suscipiet : *
et vias peccatórum disperdet.

Regnabit Dóminus in secu-
la, Deus tuus Sion * in gene-
ratióncm et generatióncm.

In fine Psalmi, Réquiem
ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * luceat
eis.

Deinde ÿ. A porta inferi.
ñ. Erue Dómine ánimas eó-
rum.

ÿ. Requiéscant in pace.
ñ. Amen.

ÿ. Dómine exáudi oratióncm
meam. ñ. Et clamor meus ad
te veniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui inter apostólicos
sacerdótes, famulos tuos
Pontificáli, seu sacerdotáli fe-
cisti dignitáte vigére : præsta

quæsumus; ut eorum quoque perpétuo aggregentur consórtio.

DEUS, vénia largitor, et humanæ salutis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transierunt, beáta Maria semper Virgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitudinis consórtium pervenire concédas.

FIDELIUM Deus ómnium Cónditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optaverunt, piis supplicatióibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

In die vero Commemoratiónis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc última tantum Oratio, dicitur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

In die depositionis Defuncti.

ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, animam famuli tui *N.* ut defunctus sæculo, tibi vivat : et quæ per fragilitatem carnis humana conversatióne commisit, tu vénia misericordissimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur

animam famulæ tuæ *N.* ut defuncta.

In anniversario die.

ORATIO.

DEUS indulgentiarum Dómine, da animabus famulorum famularumque tuarum, quorum anniversarium depositionis diem commemorámus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

ORATIO.

DEUS, qui inter apostólicos sacerdotés famulum tuum *N.* Pontificáli fecisti dignitate vigere : præsta, quæsumus; ut eorum quoque perpétuo aggregetur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecisti, etc.

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio, Deus vénia largitor, ut supra.

Pro patre et matre.

ORATIO.

DEUS, qui nos patrem et matrem honorare præcepisti : miserere cleménter animabus patris ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte : meque eos in æternæ claritátis gaudio fac videre. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animabus paréntum nostrorum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

*Si
ánima
Si
ánima*

INCL
ad
miser
depre
muli
migrá
lucis
Sancto
consó

QUA
pi
mulæ
talitá
vatió
Dómin
ÿ.
eis Dó
iúceat
ÿ.
R.

*Inv
vivun
Psa
p. 2.
Et
nam o
perpé
Pos
repecti
Ho
tantun
tionis
functo
tionis*

*Si pro patre tantum, dicatur
animæ patris mei, vel nostri.*

*Si pro matre tantum, dicatur
animæ matris meæ, vel nostræ.*

Pro uno defuncto.

ORATIO.

INCLINA Dómine aurem tuam
ad preces nostras, quibus
misericórdiam tuam súpplices
deprecámur : ut ánimam fá-
mulæ tui, quam de hoc sæculo
migráre jussisti, in pacis ac
lucis regiõne constituas, et
Sanctorum tuorum júbeas esse
consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta.

ORATIO.

QUESUMUS Dómine, pro tua
pietáte miserére animæ fá-
mulæ tuæ . et a contágiis mór-
talitátis exútam, in æternæ sal-
vatiõnis partem restitue. Per
Dóminum.

Ÿ. Requiem æternam dona
eis Dómine. R̄. Et lux perpétua
lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace.

R̄. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem, cui ómnia
vivunt, * Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Et in fine, Réquiem æter-
nam dona eis Dómine : et lux
perpétua lúceat eis.

Postea, Venite adoremus. *Et
repetitur Invit.* Regem.

*Hoc Invitatorium dicitur
tantum in die Commemora-
tionis omnium Fidelium De-
functorum, et in die deposi-
tionis Defuncti : quibus diebus*

*dicuntur tres infrascripti No-
cturni, et Ant. duplicantur.*

*Aliis temporibus dicitur tan-
tum unum Nocturnum cum
Laudibus, hoc ordine: Feria II,
et V, I Nocturnum : Feria III,
et VI, II Nocturnum : Feria
IV, et Sabbato, III Nocturnum.*

IN I NOCTURNO.

Pro Feria II et V.

Ant. t. 7. Dirige.

PSALMUS 5.

VERBA mea aúribus pèrcipe
Dómine, * intèllige clamó-
rem meum.

Inténde voci oratiõnis meæ : *
Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dó-
mine, mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te ma-
lignus : * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et doló-
sum abominábitur Dóminus : *
ego autem in multítudine mise-
ricórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia
tua : * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore có-
rum véritas : * cor eórum va-
num est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expélle eos : * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dirige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Ant. t. 8. Convertere.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me : * neque in ira tua corripias me.

Miserère mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convertere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lec-

tum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimici mei : * convertántur, et erubéscant valde velóriter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convertere Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. t. 8. Nequándo.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua : *

et ex
rum
Et
meus
dásti
rum
Et
regre
pópu
Júd
dum
cúnd
super
Cor
tórum
scruta
Jus
Dómi
ctos e
Den
pátien
per sí
Nis
dium
suum
lum.
Et
tis, *
efféci
Ecc
concé
iniqui
Eac
cum :
quam
Cor
caput
ipsius
det.
Cor
dum
psalla
simi.

et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Dómine Deus meus in præcepto quod mandásti : * et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat populos.

Júdica me Dómine secundum justitiam meam, * et secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus júdex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecece partúrit injustitiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitatem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et incidit in foveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsius iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secundum justitiam ejus : * et psallam nómini Dómini altissimi.

Astiva.

Requiem ætérnam.

Ant. Nequándó rápiat ut leo animam meam, dum non est qui rédimat, neque qui saluum fáciat.

̄. A porta inferi. ̄. Erue Dómine ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et título.

LECTIO I. Job. 7. d

PARCE mihi Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Visitas eum dilúculo, et súbito probas illum! Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glútiám salivam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihi metípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitatem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quaesieris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

̄. Credo quod Redemptor meus vivit : et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ̄. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

LECTIO II. Job. 10.

TÆDET animam meam vitæ meæ, dimittam adversum

me eloquium meum, loquar in amaritudine animae meae. Dicam Deo : Noli me condemnare : indica mihi cur me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur, si calumniaris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu videtis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quaeras iniquitatem meam, et peccatum meum scrutaris? Et scias quia nihil impium fecerim, cum sit nemo qui de manu tua possit eruire.

ñ. Qui Lazarum resuscitasti a monumento foetidum : * Tu eis Domine dona requiem, et locum indulgentiae. ÿ. Qui venturus es iudicare vivos et mortuos, et saeculum per ignem. Tu eis Domine.

LECTIO III. Job. 10. b

MANUS tuae fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu : et sic repente praecipitas me? Memento, quaeso, quod sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me : ossibus et nervis compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

ñ. Domine, quando veneris iudicare terram, ubi me abscondam a vultu irae tuae? *

Quia peccavi nimis in vita mea. ÿ. Commissa mea pavescio, et ante te erubescio : dum veneris iudicare, noli me condemnare. Quia peccavi. ÿ. Requiem aeternam dona eis Domine : et lux perpetua luceat eis. Quia peccavi.

Postea ad Laudes, ut infra, p. clxxvij, quando licitur unum tantum Nocturnum.

IN II NOCTURNO.

Pro Feria III., et VI.

Ant. t. 8. In loco pascae.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi deerit : * in loco pascae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me : * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas iustitiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala : * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum : * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Requiem aeternam.

Ant. In loco pascae ibi me collocavit.

Ant. t. 8. Delicta.

PSALMUS 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te cónfido, non erubescam :

Neque irrideant me inimici mei : * etenim univérsi, qui sústinent te, non confundentur.

Confundántur omnes iniqua agentes * supervácué.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memineris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuétos in iudicio : * docébit mites vias suas.

Univérse viæ Dómini misericórdia et veritas, * requirentibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiaberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminus? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminus : * quóniam ipse evéllét de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserebere mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis érué me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimitte univérsa delicta mea.

Réspice inimicos meos, quóniam multiplicati sunt, * et odio iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érué me : * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi * quia sustinui te.

Libera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatióibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delicta juventútis meæ et ignorántias meas ne memineris Dómine.

Ant. t. 4. Credo vidére.

PSALMUS 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici

mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat adversum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam petii a Dómino, hanc requiram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus dióbus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiám vociferatiónis : * cantábo, et psallam dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserere mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requiram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tuá : * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas

tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dominum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ÿ. Cóllocet eos Dóminus cum principibus. *R.* Cum principibus pópuli sui.

Pater noster, *totum secreto.*

LECTIO IV. *Job. 13, d.*

RESPONDE mihi : Quantas habeo iniquitates et peccata, scélera mea et delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimicum tuum ? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stipulam siccam perséqueris : scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestigia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tinea.

R. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hóminis. *Ÿ.* De profundis clamávi ad te Dómine, Dómine exáudi vocem meam. Nec aspiciat me visus hóminis.

HO
tur r
flos e
fugit
in e
digne
modi
addú
cium
dum
sémi
es ?
núm
te es
ejus,
runt
ut qu
niat
Ÿ.
pecc
Quid
giam
Miser
novis
turba
mine
mei.
Qu
absco
cat
mih
ris n
mo r
bus,
péct
mea.
spon
tuár
quid

LECTIO V. Job. 14.

HOMO natus de muliere, brevis vivens tempore, replentur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et addúcere eum tecum in iudicium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteriri non poterunt. Recède paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat sicut mercenarii dies ejus.

ñ. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam miser? ubi fugiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novissimo die. *ÿ.* Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére mei.

LECTIO VI. Job. 14. c

QUIS mihi hoc tribuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertranscat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursus vivat? Cunctis diébus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dínume-

rásti, scilicet parce peccátiis meis. *ñ.* Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris iudicáre sæculum per ignem. *ÿ.* Dirige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum. *ÿ.* Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra, p. clxxvij, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III NOCTURNO.

Pro Feria IV, et Sabbato.

Ant. t. 8. Compláceat.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et dedúxit me de lacu miseriæ, et de luto faciis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus meus mirabilia tua : * et cogitátióibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem nolúisti : * aures autem perfecísti mihi,

Holocæustum et pro peccato non postulasti : * tunc dixi : Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam : * Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in Ecclesia magna : * ecce labia mea non prohibebo : Domine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Domine ne longe facias miseraciones tuas a me : * misericordia tua et veritas tua semper suscepérunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus : * comprehendérunt me iniquitates meae, et non potui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine ut eruas me : * Domine ad adiuvandum me respice.

Confundantur et reveeantur simul, qui quaerunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, et reveeantur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent, et laetentur super te omnes quaerentes te : * et di-

cant semper : Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper : * Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es : * Deus meus ne tardaveris.

Requiem æternam. Ant. Complaceat tibi Domine, ut eripias me : Domine ad adiuvandum me respice.

Ant. 1. 2. Sana Domine. PSALMUS 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem : * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Domine miserere mei : * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constitue-

runt quid ut re

Et quo nes

me s Tu mei, tribu

In luist gaud

me.

Me tiam mast atér

Be Israe culu

Re An mear

An

Qu

ita d Deus Sit

forte niam Dei?

Fu pane citur Deus

Ha fudi

quon berna ad d

magnificetur Dó-
gnunt salutáre

endicus sum,
minius sollici-
et protéctor
us meus ne

am.
at tibi Dómi-
: Dómine ad
réspecte.

Dómine.

40.
ólligit super
uperem: * in
t eum Dómi-

rvet eum, et
eatum fáciat
et non tradat
inimicórum

ferat illi su-
ejus: * uni-
ejus versásti

ine miserére
mam meam,

erunt mala
moriétur, et

ur ut vidé-
ur, * cor ejus
átém sibi.

as, * et lo-
m.

usurrábant
: * advér-
mala mihi.
a constitué-

runt advérsus me: * Num-
quid qui dormit, non adjiciet
ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in
quo sperávi: * qui edébat pa-
nes meos, magnificávit super
me supplantatióem.

Tu autem Dómino miserére
mei, et resúcita me: * et re-
tribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam vo-
luisti me: * quóniam non
gaudébit inimicus meus super
me.

Me autem propter innocén-
tiam suscepisti: * et confir-
másti me in conspéctu tuo in
ætérum.

Benedictus Dóminus Deus
Israel a sæculo, et usque in sæ-
culum: * fiat, fiat.

Réquiem æternam.

Ant. Sana Dómine ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Ant. t. 2. Sitivit.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cer-
vus ad fontes aquarum, *
ita desiderat ánima mea ad te
Deus.

Sitivit ánima mea ad Deum
fortem vivum: * quando vé-
niam et apparebo ante fáciem
Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ
panes die ac nocte: * dum di-
citur mihi quotidie: Ubi est
Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et ef-
fúdi in me ánimam meam: *
quóniam transibo in locum ta-
bernáculi admirábilis, usque
ad domum Dei:

In voce exultatiónis, et con-
fessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea?
et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi: * sa-
lutáre vultus mei, et Deus
meus.

Ad méipsum ánima mea con-
turbáta est: * propterea me-
mor ero tui de terra Jordá-
nis, et Hermóniim a monte mó-
dico.

Abyssus abyssum invocát, *
in voce: cataractárum tuá-
rum.

Omnia excélsa tua, et flu-
ctus tui * super me transié-
runt.

In die mandávit Dóminus
misericórdiam suam, * et nocte
cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo: Suscéptor
meus es.

Quare oblitus es mei? * et
quare contristátus incédo, dum
affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt mihi
qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singu-
los dies: Ubi est Deus tuus? *
quare tristis es ánima mea? et
quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi: * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Réquiem æternam.

Ant. Sitivit ánima mea ad
Deum vivum: quando véniam,
et apparebo ante fáciem Dó-
mini?

ŷ. Ne tradas bēstias animas
confitētes tibi. R̄. Et animas
pauperum tuorum ne obliu-
scaris in finem.

Pater noster, totum secreto.

LECTIO VII. Job. 17.

SPIRITUS meus attenuabitur,
dies mei breuiabuntur, et
solum mihi superest sepul-
chrum. Non peccavi, et in ama-
ritudinibus moratur oculus
meus. Libera me Domine, et
pone me iuxta te; et cuiusvis
manus pugnet contra me. Dies
mei transierunt, cogitationes
meae dissipatae sunt, torquen-
tes cor meum. Noctem verten-
t in diem, et rursum post
tenebras spero lucem. Si sus-
tinuerō, infernus domus mea
est, et in tenebris stravi lectu-
lum meum. Putredini dixi:
Pater meus es; mater mea,
et soror mea, vermibus. Ubi
est ergo nunc praestolatio mea,
et patientiam meam quis con-
siderat?

R̄. Peccantem me quotidie,
et non me poenitentem, timor
mortis conturbat me: * Quia
in inferno nulla est redemptio,
miserere mei, Deus, et salva
me. ŷ. Deus in nomine tuo
saluum me fac, et in virtute
tua libera me. Quia.

LECTIO VIII. Job. 19. c

PELLI mea, consumptis car-
nibus, adhæsit os meum,
et derelicta sunt tantummodo
labia circa dentes meos. Misc-
remini mei, miseremini mei,
saltem vos amici mei, quia
manus Domini tetigit me. Quare

persequimini me sicut Deus,
et carnibus meis saturamini?
Quis mihi tribuat ut scriban-
tur sermones mei? quis mihi
det ut exarentur in libro stylo
ferreo, et plumbi lamina vel
celte sculpantur in silice? Scio
enim quod Redemptor meus
vixit, et in novissimo die de
terra surrecturus sum: et rur-
sum circumdabor pelle mea,
et in carne mea videbo Deum
meum. Quem visurus sum ego
ipse, et oculi mei conspecturi
sunt, et non alius: repõsita
est hæc spes mea in sinu meo.

R̄. Domine, secundum actum
meum noli me iudicare: nihil
dignum in conspectu tuo egi:
ideo deprecor majestatem tu-
am, * Ut tu Deus deleas ini-
quitatem meam. ŷ. Amplius
lava me Domine ab injustitia
mea, et a delicto meo munda
me. Ut.

LECTIO IX. Job. 10. d

QUARE de vulva eduxisti me?
qui utinam consumptus
essem ne oculus me videret.
Fuissem quasi non essem, de
utero translatus ad tumulum.
Numquid non paucitas dierum
meorum finiatur brevi? dimit-
te ergo me, ut plangam pau-
lulum dolorem meum: ante-
quam vadam et non revertar,
ad terram tenebrosam, et oper-
tam mortis caligine: terram
miseriae et tenebrarum, ubi
umbra mortis, et nullus ordo,
sed sempiternus horror inhabi-
tat.

R̄. Libera me Domine de

vius in
confr
num
vidē
pœni
tes et
dēmp

ŷ. Ré
Sec
modo
Defun
que p
vem

R̄.
morte
mēnd
vēndi
vener
ignem

ŷ.
et tim
rit, at

ŷ.
mitat
gna

ŷ. F
me, t

An

mino

Ps

p. cl

An

TE

TS

votur

Ex

ad te

Ve
runt
tibus

viis inférni, qui portas æreas confregisti : et visitasti infernum, et dedisti eis lumen, ut viderent te : * Qui erant in pœnis tenebrarum. *ÿ. Clamantes et dicentes : Advenisti Redemptor noster. Qui erant. ÿ. Réquiem ætérnam. Qui.*

Sequens ñ. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

*ñ. Libera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.*

ÿ. Tremens factus sum ego, et timeo; dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando.

ÿ. Dies illa, dies iræ, calamitátis et miséria, dies magna et amára valde. Dum.

ÿ. Réquiem ætérnam. Libera me, usque ad primum ÿ.

AD LAUDES

Absolute incipitur.

*Ant. t. 1. Exultábunt Dómino * ossa humiliáta.*

Psalm. Miserére mei Deus, p. clxxxij.

Ant. t. 8. Exáudi Dómine.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióne meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitate.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timebunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutini et vespere delectábis.

Visitasti terram, et inebriasti eam : * multiplicásti locupletáro eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætábitur germians.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi Dómine, oratióne meam : ad te omnis caro véniet,

Ant. t. 7. Me suscepit dextera tua Domine.

Psalm. Deus Deus meus ad te, p. 17.

Ant. t. 2. A porta inferi.

CANTICUM EZECHIE.

Isaie 38. b

Ego dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quaesivi residuum annorum meorum, * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum:

Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordiret, succidit me; * de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me: * quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animae meae.

Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me. *

Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eructi animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostrae in domo Domini.

Requiem aeternam.

Ant. A porta inferi erue Domine animam meam.

Ant. t. 7. r Omnis spiritus * laudet Dominum.

Psalm. Laudate Dominum de caelis, p. 18.

̄. Audivi vocem de caelo dicentem mihi. ̄. Beati mortui qui in Domino moriuntur.

Ad Bened. Ant. t. 2. Ego sum * resurrectio, et vita: qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet: et omnis qui vivit, et credit in me, non morietur in aeternum.

Deinde dicuntur flexis genibus,

Pater noster. *Psalm.* De profundis clamavi, p. clxiv, cum Precibus et Orationibus, ut supra in Vesperis, p. clxv.

P
D
Feri
mad
Festo
Chor
extra
tate
Pr
tur s
sine
atér
Im
phon
Ps
tribu
Lætá
vavi,
nus,
Ré
eis,
Et
Dein
Pa
̄.
tatió
maló
̄.
Domi
̄.
̄.
̄.
nem
ad te
̄.
cum
BS
A á
larú
fidéli
vincu
surro

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima Feria quarta cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo novem Lectionum: in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Requiem æternam.

Incipitur absolute sine Antiphona.

Psalmi, Ad Dñm cum tribulärer, p. 125. Levavi, 126. Lætatus sum, p. 128. Ad te levavi, p. 128. Nisi quia Dñm; p. 129.

*Requiem æternam * dona eis, Dñmine.*

*Et lux perpétua * luceat eis. Deinde dicitur flexis genibus, Pater noster, secreto.*

ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. r̄. Sed libera nos a malo.

ÿ. A porta inferi. r̄. Erue Dñmine animas eorum.

ÿ. Requiéscant in pace. r̄. Amen.

ÿ. Dñmine exaudi orationem meam. r̄. Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dñminus vobiscum. r̄. Et cum spiritu tuo.

ORÉMUS. ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus Dñmine, animas famulorum famularumque tuarum, et omnium fidelium defunctorum, ab omni vinculo delictorum: ut in resurrectionis glória inter sanctos

et electos tuos resuscitati respirent. Per Christum Dñm nostrum. r̄. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi, Qui confidunt in Dñmo, p. 129. In convertendo, ibid. Nisi Dñminus, p. 130. Beati omnes ibid. Sæpe expugnaverunt, p. 131. Postea dicitur flexis genibus,

Kyrie elcison. Christe elcison. Kyrie eleison.

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. r̄. Sed libera nos a malo.

ÿ. Meménto congregationis tuæ. r̄. Quam possedisti ab initio.

ÿ. Dñmine exaudi orationem meam. r̄. Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dñminus vobiscum. r̄. Et cum spiritu tuo.

ORÉMUS. ORATIO.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum Dñm nostrum. r̄. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi, De profundis, p. 131, Dómine non est exaltátum, ibid. Meménto Dómine David, p. 132. Ecce quam bonum, p. 133. Ecce nunc, p. 146.

Deinde dicitur flexis genibus,

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

ÿ. Salvos fac servos tuos.

ñ. Deus meus sperántes in te.

ÿ. Dómine exaúdi oratióem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobíscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

PRETENDE Dómine fámulis et famulábus tuis dexteram cælestis auxilii: ut te toto corde perquirant; et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

SEPTEM PSALMI

POENITENTIALES

Cum Litanis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria.

Litanie autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litanis majoribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicamus Dómino; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, laborábo per singulas noctes lectum meum: * lærymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimici mei: * convertántur et erubéscant valde velociter.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui Sancto:

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt
iniquitates : * et quorum
tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputá-
vit Dóminus peccatum, * nec
est in spiritu ejus dolus.

Quóniam tícui, inveteravé-
runt ossa mea, * dum clamá-
rem tota die.

Quóniam die ac nocte gra-
váta est super me manus tua : *
convérsus sum in ærúmna
mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum
tibi feci : * et injustitiam meam
non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus
me injustitiam meam Dómi-
no : * et tu remisisti impietá-
tem peccati mei.

Pro hac orábit ad te omnis
sanctus, * in témpore oppor-
túno.

Verúm tamen in dilúvio a-
quarum multárum, * ad eum
non approximábunt.

Tu es refúgium meum a
tribulatióne, quæ circúmdedit
me : * exultatió mea érue me
a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ín-
struam te in via hac, qua gra-
diéris : * firmábo super te
óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mu-
lus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas
eórum constringe, * qui non
appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, *
spérantem autem in Dómino
misericórdia circúmdabit.

Estíva.

Lætámini in Dómino, et exul-
táte justí, * et gloriámini om-
nes recti corde.

Glória Patri.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira
tua corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi : * et confirmásti
super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea
a fácie iræ tuæ : * non est pax
óssibus meis a fácie peccató-
rum meórum.

Quóniam iniquitates meæ su-
pergréssæ sunt caput meum : *
et sicut onus grave gravatæ
sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt
cicatrices meæ, * a fácie in-
sipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvá-
tus sum usque in finem : * tota
die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusióibus : * et non est
sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus
sum nimis : * rugiébam a gé-
mitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desi-
dérium meum : * et gémitus
meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est,
dereliquit me virtus mea : *
et lumen oculórum meórum,
et ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximi mei *
advérsus me appropinquavé-
runt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de
longe steterunt : * et vim facié-

bant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates : * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiëbam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiões.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adiutorium meum, * Dómine Deus salutis meæ.

Glória Patri.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam :

Et secúndum multitudinem miseratiõnum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte meá : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccáttis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapientíæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccáttis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in vísceribus meis.

Ne projicias me a fácie tuá : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dón
et os
dem t
Que
cium,
locáus
Sac
contri
et hu
spicie
Ber
volun
ficent
Tur
justiti
cáusta
per ab
Gló

DOM
ad te
Nor
me :
bulor
tuam.
In q
te, * v
Qui
dies m
crémi
Per
et áru
oblitu
meum
A v
sit os
Sim
solitú
nyctie
Vig
ut pas
Tot

Dómine lábia mea apéries : *
et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifici-
cium, dedissem útique : * holo-
locáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spiritus
contribulátus : * cor contritum
et humiliátum Deus non des-
picies.

Benigne fac Dómine in bona
voluntáte tua Sion : * ut ædi-
ficentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium
justitiæ, oblatiónes, et holo-
cáusta : * tunc impónent su-
per altáre tuum vitulos.

Glória Patri.

PSALMUS 101.

DOMINE exáudi oratióem
meam : * et clamor meus
ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a
me : * in quacúmque die tri-
bulor, inclina ad me aurem
tuam.

In quacúmque die invocávero
te, * velóciter exáudi me :

Quia defecérunt sicut fumus
dies mei : * et ossa mea sicut
crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum,
et aruit cor meum : * quia
oblitus sum comédere panem
meum.

A voce gémitus mei * adhæ-
sit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno
soliúdinis : * factus sum sicut
nycticorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sic-
ut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi

inimíci mei : * et qui laudá-
bant me, advérsus me jurá-
bant.

Quia cinerem tamquam pa-
nem manducábam, * et potum
meum cum fletu miscébam.

A facié iræ et indignatiónis
tuæ : * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra decli-
navérunt : * et ego sicut fœ-
num áruí.

Tu autem Dómine in ætér-
num pérmanes : * et memo-
riále tuum in generatióem et
generatióem.

Tu exúrgens miseréberis
Sion : * quia tempus miseréndi
ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis
tuis lápides ejus : * et terræ
ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen
tuum Dómine, * et omnes re-
ges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus
Sion : * et vidébitur in glória
sua.

Respéxit in oratióem humí-
lium : * et non sprevit precem
eorum.

Scribántur hæc in genera-
tióne áltera : * et populus,
qui creábitur, laudábit Dómi-
num :

Quia prospéxit de excélsio
sancto suo : * Dóminus de cœlo
in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compedi-
tórum : * ut solveret filios in-
teremptórum :

Ut annúntient in Sion no-
men Dómini : * et laudem ejus
in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suae : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimidio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Iníitio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit.

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

PSALMUS 142.

DOMINE exaúdi oratióem meam : * áuribus percipe obsecratióem meam in veritaté tua : * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus animam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsecris sicut mórtuos sæculi : * et anxíatus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánda manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóriter exaúdi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me, * et similis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi animam meam.

Eripe me de inimicis meis

Dómi
ce me
quia l
Spí
me in
pter
vificá
Edu
mam
tua d
Et
lant
niam
Gló
An
mine
réntu
dictan
stris.

K
C
Kyrie
Chris
Chris
Pater
nol
Fili
Mis
Spíri
nol
Sanct
Mis
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Omne
cha
Omne
tu

Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne animam meam : * et in misericórdia tua dispédes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel párentum nostrórum ; neque vindictam sumas de peccátis nostris.

LITANIE.

KYRIE eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, Miserére nobis.

Spiritus sancte Deus, Miserére nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, Miserére nobis.

Sancta Maria, Ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo virginum, ora.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gábríel, ora.

Sancte Rápháel, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatorum spirituum ordines, oráte.

Sancte Joánnes Baptista, ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriarchæ et

Prophætae, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Matthia, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli, et Evan-

gelistæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Discipuli Dómi-

ni, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphanè, ora pro nobis.

Sancte Laurenti, ora.

Sancte Vincénti, ora.

Sancti Fabiáne et Sebastiáne,

oráte pro nobis.

Sancti Joánnes et Paule, oráte.

Sancti Cosma et Damiáne,

oráte pro nobis.

Sancti Gervási et Protási, oráte.

Omnes sancti Mártýres, oráte.

Sancte Sylvéster, ora pro nobis.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Ambrósi, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Sancte Hierónyme, ora.

Sancte Martine, ora.

Sancte Nicolæ, ora.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro nobis. Per mystérium sanctæ incarnationis tuæ, libera.
 Omnes sancti Doctóres, oráte. Per advéntum tuum, libera.
 Sancte Antóni, ora pro nobis. Per nativitátem tuam, libera.
 Sancte Benedicte, ora. Per baptismum et sanctum jejúnium tuum, libera.
 Sancte Bernárde, ora. Per crucem et passiónem tuam, libera.
 Sancte Francíscce, ora. Per mortem et sepultúram tuam, libera.
 Omnes sancti Sacerdótes et Levitæ, oráte pro nobis, Per sanctam resurrectionem tuam, libera.
 Omnes sancti Mónachi et Eremitæ, oráte. Per admirábilem ascensionem tuam, libera.
 Sancta María Magdaléna, ora pro nobis. Per advéntum Spiritus sancti Parácliti, libera.
 Sancta Agatha, ora. In die júdicii, libera.
 Sancta Lúcia, ora. Peccatóres, Te rogámus audi nos.
 Sancta Agnes, ora. Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.
 Sancta Cæcília, ora. Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
 Sancta Catharina, ora. Ut ad veram peniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus audi nos.
 Sancta Anastásia, ora. Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
 Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, oráte pro nobis. Ut domnum Apostólicum et omnes Ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
 Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis. Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
 Propítius esto, Parce nobis Dómine. Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
 Propítius esto, Exaúdi nos Dómine. Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri
 Ab omni malo, Libera nos Dómine.
 Ab omni peccáto, libera.
 Ab ira tua, libera.
 A subitánea et improvisa morte, libera.
 Ab insídiis diaboli, libera.
 A flagélllo terræ mótus, libera.
 Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera.
 A spírиту fornicatiónis, libera nos Dómine.
 A fúlgure et tempestáte, libera nos Dómine.
 A morte perpétua, libera,

dign
 nos.
 Ut nos
 serv
 serv
 mus
 Ut me
 desi
 aud
 Ut óm
 stris
 bua
 Ut an
 pro
 run
 dan
 mus
 Ut fru
 serv
 aud
 Ut óm
 réq
 dig
 nos
 Ut no
 rog
 Fili D
 Agnu
 mu
 mi
 Agnu
 mu
 Agnu
 mu
 Chris
 Chris
 Kyrie
 Chris
 Kyrie
 Pat
 y.
 tatió
 malo

nctæ incar-
 libera.
 m, libera.
 am, libera.
 sanctum je-
 libera.
 onem tuam,
 libera.
 sepulturam
 libera.
 irrectionem
 libera.
 scensionem
 libera.
 itus sancti
 libera.
 libera.
 amus audi
 e rogamus
 , te rogá-
 antiam nos
 is, te rogá-
 a sanctam
 are digné-
 di nos.
 ólicum et
 os ordines
 e conser-
 rogamus
 Ecclesiæ
 , te rogá-
 ipus chri-
 eram con-
 gnéris, te
 christiano
 n largiri

dignéris, te rogámus audi
 nos.
 Ut nosmetipsos in tuó sancto
 servitio confortáre et con-
 serváre dignéris, te rogá-
 mus audi nos.
 Ut mentes nostras ad cœlestia
 desidéria érigas, te rogámus
 audi nos.
 Ut ómnibus benefactoribus no-
 stris sempitérna bona retri-
 buas, te rogámus audi nos.
 Ut ánimas nostras, fratrum,
 propinquórum, et benefactó-
 rum nostrórum ab ætéRNA
 damnatione eripias, te rogá-
 mus audi nos.
 Ut fructus terræ dare et con-
 serváre dignéris, te rogámus
 audi nos.
 Ut ómnibus fidélibus defúctis
 réquiem ætéRNAM donáre
 dignéris, te rogámus audi
 nos.
 Ut nos exaudíre dignéris, te
 rogámus audi nos.
 Fili Dei, te rogámus audi nos.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta
 mundi, Parce nobis Dó-
 mine.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta
 mundi, Exaúdi nos Dómine.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta
 mundi, Miserére nobis.
 Christe audi nos.
 Christe exaúdi nos.
 Kyrie eléison.
 Christe eléison.
 Kyrie eléison.
 Pater noster, *secretó.*
 ŷ. Et ne nos inducas in ten-
 tationem. ñ. Sed libera nos a
 malo,

PSALMUS 69.

DEUS in adiutorium meum
 inténde : * Dómine ad ad-
 iuvandum me festina.

Confundántur et revereán-
 tur, * qui quæerunt ánimam
 meam :

Avertántur retrórsus, et
 erubéscant, * qui volunt mihi
 mala :

Avertántur statim erubes-
 centes, * qui dicunt mihi : Eu-
 ge, euge.

Exúltent et læténtur in te,
 omnes qui quæerunt te : * et di-
 cant semper : Magnificétur Dó-
 minus : qui diligunt salutáre
 tuum.

Ego vero egénus, et pauper
 sum : * Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberátor
 meus es tu : * Dómine ne mo-
 réris.

Glória Patri. Sicut erat.

ŷ. Salvos fac servos tuos.

ñ. Deus meus sperántes in te.

ŷ. Esto nobis Dómine turris
 fortitúdinis. ñ. A fácie inimici.

ŷ. Nihil proficiat inimicus
 in nobis. ñ. Et filius iniqui-
 tátis non appónat nocére no-
 bis.

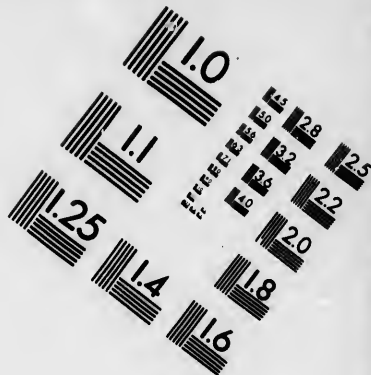
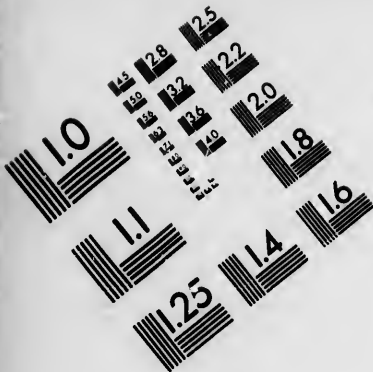
ŷ. Dómine non secúndum
 peccáta nostra fácias nobis.

ñ. Neque secúndum iniquitátes
 nostras retribuas nobis.

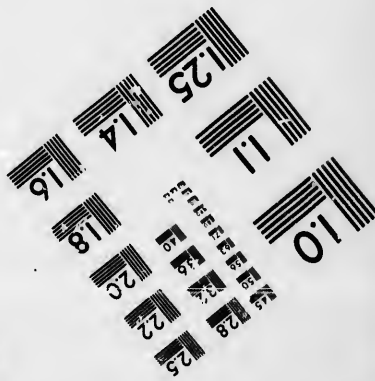
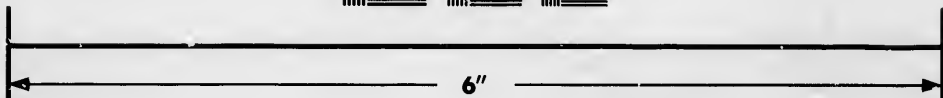
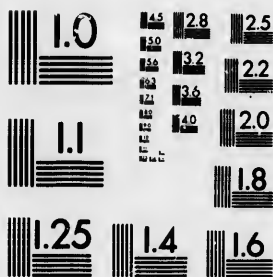
ŷ. Orémus pro Pontífice no-
 stro N. ñ. Dóminus consérvet
 eum, et vivíficet eum, et beá-
 tum fáciat eum in terra, et non
 tradat eum in ánimam inimi-
 córum ejus.

ŷ. Orémus pro benefactori-

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 1.8 2.0 2.2 2.5
2.8 3.2 3.6 4.0

5
10
15
20
25

bus nostris. **R.** Retribuere dignare, Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam, Amen.

Ÿ. Oremus pro fidelibus defunctis. **R.** Requiem æternam dona eis Domine, et lux perpetua luceat eis.

Ÿ. Requiescant in pace. **R.** Amen.

Ÿ. Pro fratribus nostris absentibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

Ÿ. Mitte eis Domine auxilium de sancto. **R.** Et de Sion tuere eos.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Oremus. **ORATIO.**

DEUS, cui proprium est misereri semper, et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

EXAUDI, quæsumus Domine, supplicum preces, et confidentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos et a peccatis omnibus exuas; et a pœnis, quas pro his meremur, eripias.

DEUS, qui culpa offenderis, pœnitentia placaris: pre-

ces populi tui supplicantis propitius respice; et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, miserere famulo tuo Pontifici nostro **N.** et dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis æternæ: ut te donante tibi placita cupiat, et tota virtute perficiat.

DEUS, a quo sancta desideria, directa consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

TRE igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

FIDELIUM Deus omnium Conditor et Redemptor; animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

ACTIONES nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, et adjuvando proséquere: ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque miseris, quos tuos fide

et opere futuros esse prænoscis: te supplices exoramus; ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ cleméntia omnium delictorum suorum véniam consequantur. Per Dóminum.

ŷ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

ŷ. Exaúdiat nos omnipotens et misericors Dóminus. R. Amen.

ŷ. Et fidelium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS
ANIMÆ.

Primum dicuntur Litanie breves in hunc modum.

KYRIE eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Sancta Maria, Ora pro eo.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis Chorus justorum, ora.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánes Baptista, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriarchæ et

Prophætæ, oráte pro eo.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánes, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte pro eo.

Omnes sancti Discipuli Dómini, oráte pro eo.

Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Lauréti, ora.

Omnes sancti Mártires, oráte pro eo.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustine, ora.

Omnes sancti Pontifices et

Confessóres, oráte pro eo.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Francíscæ, ora.

Omnes sancti Mónachi et Eremitæ, oráte pro eo.

Sancta Maria Magdaléna, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines et Vi-

duæ, oráte pro eo.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei,

Intercédite pro eo.

Propítius esto, Parce ei Dómine.

Propítius esto, Libera cum Dómine.

Propítius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

A periculo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A pœnis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestáte diaboli, libera.

Per nativitatem tuam, libera.

Per crucem et passiónem

tuam, libera.

Per mortem et sepultúram

tuam, libera.

Per gloriósam resurrectiónem

tuam, libera.

Per admirábilem ascensiónem

tuam, libera.

Per grátiam Spíritus sancti Pa-
 rácliti, libera.
 In die iudicii, libera.
 Peccatóres, Te rogámus audi
 nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kyrie eléison,
 Christe eléison,
 Kyrie eléison.

*Deinde cum in agone sui
 exitus anima anxietur, dicantur
 sequentes Orationes.*

ORATIO.

PROFICISCERE ánima chri-
 stiána de hoc mundo, in
 nómine Dei Patris omnipotén-
 tis, qui te creávit : in nómine
 Jesu Christi Filii Dei vivi, qui
 pro te passus est : in nómine
 Spíritus sancti, qui in te effú-
 sus est : in nómine Angelórum
 et Archangelórum : in nómine
 Thronórum et Dominatiónum :
 in nómine Principátuum et Po-
 testátum : in nómine Chéru-
 bim et Séraphim : in nómine
 Patriarchárum et Prophétá-
 rum : in nómine sanctórum
 Apostolórum et Evangelistá-
 rum : in nómine sanctórum
 Mártyrum et Confessorum : in
 nómine sanctórum Monachó-
 rum et Eremitárum : in nómine
 sanctárum Virgínium, et óm-
 nium Sanctórum et Sanctárum
 Dei : hódie sit in pace lo-
 cus tuus, et habitatio tua in
 sancta Sion. Per eúndem
 Christum Dóminum nostrum.
 n̄. Amen.

ORATIO.

DEUS miséricors, Deus cle-
 mens, Deus, qui secún-

dum multitudínem miseratió-
 num tuárum peccátum pœni-
 téntium deles, et præteritórum
 criminum culpas vénia remis-
 siónis evácuas : réspice propi-
 tius super hunc fámulum tuum
 N. et remissionem ómnium pec-
 catórum suórum tota cordis
 confessiône poscéntem depre-
 catus exáudi. Rénova in eo,
 piissime Pater, quiddid ter-
 réna fragilitate corrúptum, vel
 quiddid diabólica fraude vio-
 látum est : et unitati córporis
 Ecclesiæ membrum redempti-
 nis annécte. Miserére Dómine
 gemituum, miserére lacrymá-
 rum ejus : et non habéntem
 fidúciám, nisi in tua miseri-
 córdia, ad tuæ sacraméntum
 reconciliatiónis admitté. Per
 Christum Dóminum nostrum.
 n̄. Amen.

COMMENDO te omnipoténti Deo,
 charissime frater, et ei, cu-
 jus es creatúra, committo :
 ut, cum humanitátis débitum
 morte interveniénte persólve-
 ris, ad auctórem tuum, qui te
 de limo terræ formáverat, re-
 vertáris. Egrediénti itaque áni-
 mæ tuæ de córpore spléndidus
 Angelórum cœtus occúrrat :
 judex Apostolórum tibi senátus
 advéniat : candidatórum tibi
 Mártyrum triumphátor exerci-
 tus óbviet : liliáta rutilántium
 te Confessorum turma circúm-
 det : jubilántium te Virgínium
 chorus excípiat : et beátæ quié-
 tis in sinu Patriarchárum te
 complexus adstringat : mitis
 atque festivus Christi Jesu tibi

aspéctus appareat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténébris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellitibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremiscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimici ejus : et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficient : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justí epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur igitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et ministri sátanæ iter tuum impedire non áudeant. Liberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constituat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absolvat, atque ad dexteram suam in electórum suórum te sorte constituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assistens, manifestíssimam beátis oculis aspicias veritátem. Constitútus igitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

ñ. Amen.

ORATIO.

SUSCIPE Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus periculis inférni, et de láqueis pœnarum, et ex ómnibus tribulatió nibus. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Eliam de commúni morte mundi. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardén-

tis, et de manu regis iniqui.
 R̄. Amen.

Libera Dómine animam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crimine. R̄. Amen.

Libera Dómine animam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul et de manu Goliæ. R̄. Amen.

Libera Dómine animam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de cárceribus. R̄. Amen.

Et sicut beatissimam Theclam virginem et mártirem tuam de tribus atrocissimis tormentis liberásti, sic liberáre dignéris animam hujus servi tui, et tecum faciás in bonis congáudére cœlestibus. R̄. Amen.

ORATIO.

COMMENDAMUS tibi Dómine animam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarchárum tuórum sinibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætifica Dómine animam ejus in conspéctu tuo, et ne memineris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Filium, et Spíritum sanctum

non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fídelíter adorávit.

ORATIO.

DELICTA juvenútis, et ignorantias ejus, quæsumus, ne memineris Dómine : sed scúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illus in glória claritátis tuæ. Apériántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum suscipe. Suscipiat eum sanctus Michaél Archángelus Dei, qui militiæ cœlestis meruit principátum. Véniant illi óbviani sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœlestis tradítæ sunt. Adjúvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédant pro eo sanctus Joánes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secreta cœlestia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sæculo sustinuérunt : ut vinculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœlestis : præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spírítu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Si anxietur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet, Confitemini, p. 22, et totus Ps. Beati immaculati, per Horas distributus, p. 23.

Egressa autem anima, dicitur hoc

ñ. Subvenite Sancti Dei, occurrите Angeli Dómini : * Suscipientes animam ejus : * Offerentes eam in conspéctu Altissimi. ý. Suscipiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipientes. ý. Réquiem ætérnam dona ei Dómine : et lux perpétua luceat ei. Offerentes.

Deinde Kyrie eléison, Christe eléison. Kyrie eléison.

Postea Pater noster, secreto.

ý. Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

ý. Réquiem ætérnam dona ei Dómine. ñ. Et lux perpétua luceat ei.

ý. A porta inferi. ñ. Erue Dómine animam ejus.

ý. Requíescat in pace. ñ. Amen.

ý. Domine exaúdi orationem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ý. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ORATIO.

TIBI Dómine commendámus animam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem humanæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordissimæ pietátis abstérge. Per

Christum Dóminum nostrum. ñ. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite. Deinde dicit :

ý. Oculi omnium, et alii prosequuntur : In te sperant Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ý. Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

BENEDIC Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ñ. Amen.

Deinde Lector, Jube domæ benedicere.

Bened. Mensæ cœlestis participes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ñ. Amen.

POST PRANDIUM.

Aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore, Tu autem Dómine miserere nobis. ñ. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit. ý. Confi-teántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ñ. Et Sancti tui benedicant tibi.

ý. Glória Patri. ñ. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

AGIMUS tibi grátias omnipotens Deus pro univérſis beneficiis tuis : qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Deinde alternatim dicitur

Psalm. Misérére, p. clxxxij.

Vel PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sacerdos dicit : Pater noster.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *ñ. Sed libera nos a malo.*

ÿ. Dispérsit, dedit paupéribus. *ñ. Justitia ejus manet in sæculum sæculi.*

ÿ. Benedicám Dóminum in omni témpore. *ñ. Semper laus ejus in ore meo.*

ÿ. In Dómino laudábitur ánima mea. *ñ. Aúdiant mansuéti, et læténtur.*

ÿ. Magnificáte Dóminum mecum. *ñ. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.*

ÿ. Sit nomen Dómini benedictum. *ñ. Ex hoc nunc et usque in sæculum.*

Deinde sine Orémus,

RETRIBUERE dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum

vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

ÿ. Benedicámus Dómino.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Fidéllum ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace. *ñ. Amen.*

Pater noster, secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos :

ÿ. Deus det nobis suam pacem. *ñ. Amen.*

ANTE COENAM.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit ÿ. et alii prosequuntur :

EDENT paúperes, et saturábuntur, et laudábunt Dóminum, qui requirunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto. Et ne nos.

Orémus. Bénedic Dómine, ut supra in prandio, p. cxciij. Jube domne.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ñ. Amen.

IN FINE COENÆ.

Dicitur ÿ. Memóriam fecit mirábilium suórum miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit tíméntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : qui vivit

et regnat in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes, et reliqua ut supra, p. cxciv.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cæna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Æstivæ.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum. Benedictus Dóminus Deus Israel, p. 20.

In fine, Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitátis dirigat nos omnipotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobiscum in via, ut cum pace, saluté et gaudio revertámur ad própria.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

ÿ. Salvos fac servos tuos.

ñ. Deus meus sperántes in te.

ÿ. Mitte nobis Dómine auxiliium de sancto. ñ. Et de Sion tuére nos.

ÿ. Esto nobis Dómine turris fortitudinis. ñ. A fácie inimici.

ÿ. Nihil proficiat inimicus

in nobis. ñ. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

ÿ. Benedictus Dóminus die quotidie. ñ. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

ÿ. Vias tuas Dómine démonstra nobis. ñ. Et sómitas tuas édoce nos.

ÿ. Utinam dirigántur viæ nostræ. ñ. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

ÿ. Erunt prava in dirécta. ñ. Et áspera in vias planas.

ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. ñ. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ÿ. Dómine exáudi orationem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DEUS qui filios Israel per maris médium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti: tribue nobis quæsumus iter própserum, tempúsque tranquillum: ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salutis portum pervenire feliciter valeámus.

DEUS qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodire dignéris: esto nobis Dómine in procinctu suffrágium, in via

solatium, in aestu umbraculum, in pluvia et frigore tegumentum, in lassitudine vehiculum, in adversitate praesidium, in lubrico baculus, in naufragio portus : ut te duce, quo tendimus, prospere perveniamus, et demum incolumes ad propria redeamus.

Adesto, quesumus Domine, supplicationibus nostris: et viam famulorum tuorum in salutis tuae prosperitate dispone : ut inter omnes viae et vitae hujus varietates tuo

semper protegamur auxilio.

PRESTA, quesumus omnipotens Deus, ut familia tua per viam salutis incodat: et beati Joannis Praecursoris hortamenta sectando, ad eum quem praedixit, secura perveniat, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum; Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *ñ. Amen.*

ñ. Procedamus in pace. ñ. In nomine Domini. Amen.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint text from the adjacent page, including words like 'no', 'su', 'tu', 'pli', 'Ps', 'Be', 'cli', 'p.', 'mi', 'son', 'tat', 'ma', 're', 'me', 'qu', 'sup', 'mi', 'mo', 'jus', 'ex']

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

ANTIPHONA.

NE remiscaris Dómine delicta nostra, vel parentum nostrorum; neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Et Tempore Paschali, additur in fine Allelúia.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi: Quam dilécta, p. 96. Benedixisti Dómine, p. 96. Inclina Dómine, p. 97. Crédidi, p. 125. De profundis, p. 131.

Postea repetitur Ant. Ne remiscaris.

Deinde Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

ÿ. Ego dixi, Dómine miserere mei. ñ. Sana animam meam, quia peccávi tibi.

ÿ. Convértere Dómine aliquantulum. ñ. Et deprecáre super servos tuos.

ÿ. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ñ. Quemámodum sperávimus in te.

ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. ñ. Et Sancti tui exúltent.

ÿ. Ab occúltis meis munda

me Dómine. ñ. Et ab aliénis parce servo tuo.

ÿ. Dómine exáudi orationem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

AURES tuæ pietátis mitissime Deus inclina précibus nostris: et grátia sancti Spiritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitaté diligere mereámur.

DEUS cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secretum: purifica per infusiónem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfécte diligere, et digne laudáre mereámur.

URE igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum Dómine, ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MENTES nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet: et inducat in omnem, sicut tuus promísit Filius, veritátem.

ADSIT nobis, quæsumus Dómine, virtus Spiritus sancti: quæ et corda nostra cle-

ménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEUS qui corda fidélium sancti Spiritus illustratióne docuisti : da nobis in eódem Spiritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

CONSCIENTIAS nostras, quæsumus Dómine, visitándo purifica ; ut veniens Dóminus noster Jesus Christus Filius tuus, parátam sibi in nobis inveniat mansiónem. Qui tecum.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante Celebrationem et Communionem dicendæ.

Ad mensam dulcissimi convivii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia et bonitáte, accédere véreor, et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculátum, mentem, et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehensus, ad te fontem misericórdiæ recúro, ad te festino sanándus, sub tuam protectiònem fúgio ; et quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspiro. Tibi Dómine plagas meas osténdo : tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa, et magna, pro quibus timeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est numerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dó-

mine Jesu Christe, Rex æterne, Deus et homó, crucifixus propter hóminem. Exaudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve salutáris victima, pro me, et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve nóbilis et pretiósæ Sanguis de vulnéribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta tótius mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea : ut purificátus mente et corpore, digne degustáre mérear Sancta Sanctorum : et concéde, ut hæc sancta præliábatio Córporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remissio, sit delictórum perfectá purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris effiéacia, animæ quoque et córporis, contra inimicórum meórum insídias, firmissima tuitio. Amen.

ORATIO

S. Thomæ de Aquino.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infirmus ad médicum

, Rex æternæ,
 ucifixus pro-
 caudi me spe-
 niserere mei
 peccatis, tu
 orationis num-
 ssabis. Salve
 pro me, et
 cere in pati-
 . Salve nobi-
 guis de vul-
 Dómini mei
 ens, et pec-
 abluens. Re-
 creaturæ tuæ,
 e redemisti.
 asse, cupio
 feci. Aufer
 ntissime Pa-
 ates et pec-
 catus mente
 e degustare
 ctorum : et
 ancta præli-
 nguinis tui,
 s sumere in-
 um meorum
 torum per-
 tûrpium co-
 tio, ac bo-
 egeneratio,
 ccantium sa-
 mæ quoque
 inimicorum
 firmissima

quino.
 tærne Deus,
 sacramen-
 tui Dómini
 accedo tam-
 médium

vitæ, immundus ad fontem mi-
 sericordiæ, cæcus ad lumen
 claritatis æternæ, pauper et
 egénus ad Dóminum cæli et
 terræ. Rogo ergo imménsæ
 largitatis tuæ abundantiam,
 quatenus meam curare digné-
 ris infirmitatem, lavare fœdi-
 tatem, illuminare cæcitatem,
 ditare paupertatem, vestire nu-
 ditatem : ut panem Angeló-
 rum, Regem regum, et Dómi-
 num dominantium, tanta sus-
 cipiam reverentia, et humili-
 tate, tanta contritióne, et de-
 votióne, tanta puritate, et fide,
 tali propósito, et intentióne,
 sicut expedit salutí animæ
 meæ. Da mihi quæso Domínici
 Corporis et Sanguinis non so-
 lum suscipere Sacraméntum,
 sed etiam rem et virtutem sa-
 cramentí. O mitissime Deus, da
 mihi corpus unigéniti Filii tui
 Dómini nostri Jesu Christi,
 quod traxit de vírgine Maria,
 sic suscipere, ut corpore suo
 mystico mérear incorporári, et
 inter ejus membra connume-
 rári. O amantissime Pater, con-
 cède mihi diléctum Filium
 tuum, quem nunc velátum in
 via suscipere própono, reveláta
 tandem facie perpétuo contem-
 plári. Qui tecum.

ORATIO.

*Grégorius XIII, Pontifex
 Maximus, concessit cuilibet di-
 centi quæ sequuntur, quin-
 quaginta annorum Indulgen-
 tiam.*

Ego volo celebrare Missam,
 et conficere Corpus et San-

guinem Dómini nostri Jesu
 Christi, juxta ritum sanctæ
 Románæ Ecclesiæ, ad laudem
 omnipotentis Dei, totiusque
 Cúriæ triumphantis, ad utili-
 tatem meam, totiusque Cúriæ
 militantis et patientis; pro óm-
 nibus, qui se commendaverunt
 orationibus meis in genere, et
 in specie, et pro felici statu sanctæ
 Románæ Ecclesiæ. Amen.

GAUDIUM cum pace, emenda-
 tióne vitæ, spátium veræ
 pœnitentiæ, grátiam, et con-
 solatióne sancti Spiritus, per-
 severántiam in bonis opéribus,
 cor contritum et humiliátum,
 atque felicem vitæ meæ con-
 summatióne, tribuat mihi
 omnipotens, et miséricors Dó-
 minus. Amen.

*Quia Sacerdos, aut tacita
 mentis cogitatione, aut sub-
 missa vocis expressione debet
 recitare singillatim nomina,
 pro quibus in illa celebratione
 vult singulariter orare (ut in-
 sinuatur per illas litteras N. N.
 in Canone contentas) et ne hu-
 jusmodi determinatarum per-
 sonarum nominatio, ob multi-
 tudinem, aut incertum ordi-
 nem, ingerat Sacerdoti cele-
 branti confusionem, non inutile
 erit sequentem servare ordinem
 ex 20. quæst. Quodlibet. Docto-
 ris subtil. et ex aliorum gra-
 vissimorum Doctorum scriptis
 excerptum.*

Meménto, Dómine, si tibi placet,
 VIVORUM.

MEI Paréntum, Cognató-
 rum, Fratrum, Sorórum,

- et amicorum meorum omnium.
- 2 Cœtus Cardinalium, ac omnium Superiorum Ordinis, atque Sacerdotum, et sanctæ Ecclesiæ ministrorum.
 - 3 Omnium meæ curæ subjectorum, tamquam spiritualium filiorum, et omnium fundatorum, patronorum, et benefactorum spiritualium, et temporalium.
 - 4 Omnium Principum Christianorum, Dominationum, et rerum publicarum temporalium.
 - 5 Omnium peccantium, inimicorumque meorum, atque conversionis omnium hæreticorum, et infidelium.
 - 6 Et omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.
- MORTUORUM.
- 1 ANIMARUM Parentum, Fratrum, Sororum, Cognatorum, atque amicorum omnium.
 - 2 Animarum omnium benefactorum, tam spiritualium, quam corporalium.
 - 3 Animarum omnium mihi in genere, et in specie commissarum.
 - 4 Animarum Prælatorum, Sacerdotum, et omnium ministrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dei, et Apostolicæ.
 - 5 Animarum morte improvisa corporibus exutarum, atque earum, quarum non est specialis memoria.
 - 6 Animarum, quæ mei occasione in Purgatorio purgantur : earum quoque miserissime in Purgatorio existentium.
 - 7 Et earum omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

ANTIPHONA.

TRIUM puerorum cantemus hymnum, quem cantabant Sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Et Tempore Paschali, additur in fine Alleluia.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Cant. Benedicite omnia opera, p. 17.

Psalm. Laudate Dominum in sanctis ejus, p. 19.

Et in fine dicitur Gloria Patri.

Deinde repetitur Ant. Trium.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster.

̄. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

̄. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua. R. Et sancti tui benedicant tibi.

̄. Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

̄. Non nobis Domine, non

nobis. *R.* Sed nómni tuo da glóriam.

ŷ. Dómine exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

ORamus.

DEUS, qui tuis pueris miti-
gasti flammam ignium :
concede propitius : ut nos fá-
mulos tuos non exurat flamma
vitiórum.

ACTIONES nostras quæsumus
Dómine, aspirando præveni,
et adjuvando prosequere :
ut cuncta nostra oratio, et ope-
ratio a te semper incipiat, et
per te cæpta finiatur.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne, vitiórum nostrórum
flammas extinguere, qui beáto
Lauréntio tribuisti tormentórum
suórum incéndia superá-
re. Per Christum.

ORATIONES

*Post Celebrationem,
et Communionem dicendæ.*

ORATIO

S. Thomæ de Aquino.

GRATIAS tibi ago, Dómine
sancte, Pater omnipotens,
æterne Deus, qui me peccató-
rem indignum fámulum tuum,
nullis meis méritis sed sola
dignatione misericórdiæ tuæ
satiare dignatus es pretióso
Córpoze, et Sanguine Filii tui
Dómini nostri Jesu Christi. Et
precor, ut hæc sancta Commú-
nio non sit mihi reátus ad pœ-
nam, sed intercessio salutáris
ad véniam. Sit mihi armátura

fidei, et scutum bonæ volun-
tátis. Sit vitiórum meórum
evacuatio : concupiscéntiæ, et
libidinis exterminatio ; chari-
tátis, et patientiæ, humilitátis,
et obediéntiæ, omniúmque vir-
tutum augmentatio : contra in-
sidias inimicórum omni-
um, tam visibilium, quam invisibi-
lium, firma defensio : mótu-
um meórum, tam carnálium, quam
spirituálium, perfectá quietá-
tio : in te uno, ac vero Deo
firma adhæsió ; atque finis mei
felix consummatio. Et precor
te, ut ad illud ineffábile con-
vivium me peccatórem perdú-
cere digneris, ubi tu cum Filio
tuo, et Spiritu sancto, Sanctis
tuis es lux vera, satiétas plena,
gáudium sempitérnum, jucún-
ditas consummata, et felicitas
perfecta. Per eundem Chri-
stum.

ALIA ORATIO

Sancti Bonaventuræ.

TRANSFIGE, dulcissime Dó-
mine Jesu, medúllas, et
viscera ánimæ meæ suavis-
simo, ac salubérrimo amoris
tui vulnere, vera, serenaque
et Apostólica sanctissima chari-
tate, ut langueat, et liquefiat
ánima mea solo semper amore
et desidério tui, te concupiscat,
et deficiat in átria tua, cúpiat
dissólvi, et esse tecum. Da, ut
ánima mea te esúriat, panem
Angelórum, refectionem ani-
márum sanctárum, panem no-
strum quotidíanum supersub-
stantiálem, habentem omnem
dulcedinem, et sapórem, et

omne delectamentum suavita-
tis : te, in quem desiderant
Angeli prospicere, semper esu-
riat, et comedat cor meum, et
dulcedine saporis tui replean-
tur viscera animæ meæ : te
semper sitiatur fontem vitæ, fon-
tem sapiëntiæ et sciëntiæ, fon-
tem æterni luminis, torrëntem
voluptatis, ubertatem domus
Dei : te semper ambiat, te
quærat, te invéniat, ad te ten-
dat, ad te pervéniat, te medi-
tetur, te loquatur, et omnia
operetur in laudem, et glóriam
nominis tui, cum humilitate et
discretiõne, cum dilectiõne et
delectatiõne, cum facilitate et
affectu, cum perseverantia us-
que in finem : et tu sis solus
semper spes mea, tota fiducia
mea, divitiæ meæ, delectatio
mea, jucunditas mea, gaudium
meum, quies et tranquillitas
mea, pax mea, suavitas mea,
odor meus, dulcedo mea, ci-
bus meus, refectio mea, refu-
gium meum, auxilium meum,
sapiëntia mea, portio mea,
possessio mea, thesaurus meus,
in quo fixa, et firma, et im-
mobiler semper sit radicata
mens mea, et cor meum.
Amen.

ORATIO

*Ad Beatissimam Virginem
Mariam.*

O SACRATISSIMA, o serenis-
sima, et inclyta gloriosa
virgo Maria, quæ Creatorem
omnium creaturarum in tuo
sacratissimo útero fuisti digna
portare, solaque virgineo úbere

lactare : cujus veracissimum,
sacrumque Corpus, et Sán-
guinem ego indignus peccator
modo sumere præsumpsi :
tuam humiliter deprecor mi-
sericordiam, ut apud ipsum
pro me peccatore intercedere
digneris ; ut, quidquid in hoc
tam ineffabili, ac dignissimo
Sacrificio, per me indignum
ignoranter, vel negligenter,
aut accidenter, seu irreveren-
ter, scilicet in tractando, et
sumendo, ac ministrando ac-
tum est, commissum, vel omis-
sum, tuis sacratissimis preci-
bus indulgere dignetur idem
Dóminus noster Jesus Christus
Filius tuus, qui cum Patre, et
Spiritu sancto vivit, et regnat
in sæcula sæculorum. Amen.

RHYTHMUS SANCTI THOMÆ

Ad sacram Eucharistiam.

ADORO te devôte, latens Déi-
tas,
Quæ sub his figuris vere lá-
titas :
Tibi se cor meum totum sub-
jicit,
Quia te contéplans, totum
déficit.
Visus, tactus, gustus in te fál-
litur,
Sed auditu solo tuto crédi-
tur :
Credo quidquid dixit Dei Fí-
lius,
Nil hoc verbo veritatis vérius.
In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humáni-
tas :
Ambo tamen credens, atque
cónfítens,

Peto quod petivit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intueor.

Deum tamen meum te confiteor:

Fac me tibi semper magis credere,

In te spem habere, te diligere.

O memoriale mortis Dómini,
Panis vivus vitam præstans hómini,

Præsta meæ menti de te vivere,

Et te illi semper dulce sapere.

Pic pellicâne Jesu Dómine,

Me immundum munda tuo Sanguine:

Cujus una stilla salvum facere

Totum mundum quit ab omni scelere.

Jesu, quem velatum nunc aspicio,

Oro fiat illud, quod tam sitio:

Ut te revelata cernens facie,

Visu sim beatus tuæ glóriæ.

Amen.

ALIA ORATIO.

Decreto urbis et orbis 11 Decembris 1846, Pius IX, Pontifex

Maximus, Sacerdotibus, qui sequentem Orationem inter alias preces pro gratiarum actione post Missam recitaverint, Indulgentiam trium annorum concessit.

OBSECO te, dulcissime Dómine Jesu Christe, ut Pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar, atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibus, potúsque, quibus pascar, inébrier, et delécter. Aspérsio Sanguinis tui sit mihi ablútio ómnium peccatórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna, et nunc, et in perpétuum. Amen.

ALIA ORATIO

Post Communionem.

ANIMA Christi sanctifica me, Corpus Christi salva me, Sanguis Christi inébria me, Aqua lateris Christi munda me. O bone Jesu exáudi me, et ne permittas me separári a te, ab hoste maligno defénde me, in hora mortis meæ voca me et pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

PRO

COMMEMORATIONE SANCTORUM.

PRO UNO MARTYRE.

AD I VESPERAS.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

ŷ. Glória et honore coronasti eum Domine. ñ. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

AD LAUDES.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

ŷ. Justus ut palma florébit. ñ. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

AD II VESPERAS.

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

ŷ. Justus, *supra*.

PRO PLUR. MARTYR.

AD I VESPERAS.

Ant. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ŷ. Lætâmini in Dômino et

exultate justi. ñ. Et gloriâmini omnes recti corde.

AD LAUDES.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

ŷ. Exultabunt sancti in gloria. ñ. Lætâbuntur in cubilibus suis.

AD II VESPERAS.

Ant. Gaudent in cælis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

ŷ. Exultabunt, *supra*.

PRO CONFESSORE PONT.

AD I VESPERAS.

Ant. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dôminum.

ŷ. Amavit eum Dôminus, et ornâvit eum. ñ. Stulam gloriæ induit eum.

AD LAUDES.

Ant. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dôminus.

ŷ. Justum deduxit Dôminus

per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

AD II VESPERAS.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

ŷ. Justum, *supra.*

Si sit summus Pontifex.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cœlestia regna gloriósus migrávit.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

PRO DOCTORE.

AD UTRASQUE VESPERAS.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

PRO CONF. NON PONTIF.

AD I VESPERAS.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stolam glóriæ induit eum.

AD LAUDES.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dómini tui.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

Æstiva.

AD II VESPERAS.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

ŷ. Justum, *supra.*

PRO VIRGINE.

AD I VESPERAS.

Ant. Veni Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. *ñ.* Inténde, prospere procéde, et regna.

AD LAUDES.

Ant. Simile est regnum cœlórú hómíni negotiátóri, quærénti bonas margaritas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

AD II VESPERAS.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Diffúsa, *supra.*

PRO PLUR. VIRGINIBUS.

AD UTRASQUE VESPERAS ET LAUDES.

Ant. Prudéntes Virgines, aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exite óbviám ei.

ŷ. Adducéntur Regi Virgines post eam. *ñ.* Próximæ ejus afferéntur tibi.

PRO NON VIRGINE.
AD I VESPERAS.

Ant. Simile est regnum cœ-
lorum homini negotiātōri,
quærenti bonas margaritas :
inventa una pretiosa, dedit
omnia sua, et comparavit eam.

ÿ. Spécie tua et pulchritu-
dine tua. ñ. Intēde, prospere
procēde, et regna.

AD LAUDES.

Ant. Date ei de fructu má-

nuum suarum, et laudent eam
in portis ópera ejus.

ÿ. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. ñ. Propterea ben-
dixit te Deus in ætérnum.

AD II VESPERAS.

Ant. Manum suam aperuit
inopi, et palmas suas extēdit
ad pauperem, et panem ótiōsa
non comēdit.

ÿ. Diffusa, supra.

PRIMA MOBILIA

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Pos
FL
A
Oct
Chr
tion
tiss
cont
sequ
A
Lau
P
Cor
A
Lun
Deús
A
Mor
Ut n
Quo
III

t laudent eam
jus.

grátia in lá-
ptérea benc-
etérnum.

PERAS.

suam apéruit
suas exténdit
panem otíosa
ra.

SUPPLEMENTUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

LECTORI MONITUM

*Quæ adnotantur Officia utpote universalem non respiciant Ec-
clesiam, sed pro aliquibus tantum indulta sint locis, extra
ordinem aliorum hic in fine posita sunt pro majori Psallen-
tium commoditate.*

FESTA MOBILIA.

FERIA SEXTA.

Post Octavam Corporis Christi.

FESTUM SS. CORDIS JESU.

Duplex Majus.

*Ad Vesperas omnia ut in die
Octava Sanctissimi Corporis
Christi sine ulla Commemora-
tione. Sed si Officium Sacra-
tissimi Cordis Jesu transferri
contingat, tunc omnia fiunt ut
sequitur.*

AD VESPERAS.

*Antiphonæ et Capitulum de
Laudibus, p. ccxij.*

*Psalmi ut in Vesperis Festi
Corporis Christi, p. 162.*

HYMNI.

Auctor beátæ sæculi,
Christe Redémptor óm-
nium,

Lumen Patris de lumine,
Deúsque verus de Deo.

Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.

Ille amor almus artifex

Terræ, marisque, et side-
rum,

Erráta Patrum miserans,
Et nostra rumpens vincula.

Non corde discédát tuo
Vis illa Amoris ínclýti :
Hoc fonte Gentes háuriant
Remissiónis grátiam.

Percússum ad hoc est lán-
cea,

Passúmque ad hoc est vúl-
nera

Ut nos laváret sórdibus
Unda fluénte, et sanguíne.

Decus Parénti et Fílio,
Sanctóque sit Spiritui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est sæ-
culum. Amen.

ÿ. Ignem veni mittere in
terram. ñ. Et quid volo, nisi
ut accendátur?

Ad Magnif. Ant. t. 1. r
Impropérium expectávit Cor
meum, et misériam : et susti-
nui qui simul contristarétur,
et non fuit, et qui consolaré-
tur, et non invéni.

ORATIO.

CONCEDE quæsumus, omnipotens Deus : ut qui in sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriâtes, præcipua in nos charitatis ejus beneficia recolumus ; eorum pariter et actu delectemur et fructu. Per eumdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum pro nobis passum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus, p. 2.

HYMNUS.

EN ut supérba criminum
Et sæva nostrorum cohortes

Cor sauciávit innocens
Meréntis haud tale Dei!

Vibrántis hastam militis
Peccáta nostra dirigunt;
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.

Ex Corde scisso Ecclésia
Christo jugáta nascitur;
Hoc óstium Arcæ in látère
est

Genti ad salutem pósitum.

Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius;
Stolas ut illic sórdidas

Lavémus Agni in ságuine
Turpe est redire ad crimina,

Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémus córdibus
Flammas amóris índices.

Hoc Christe nobis, hoc Patet,

Hoc sancte dona Spiritus,
Quibus potéstas, glória,

Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. f. Quid est homo quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum? Cor tuum?

Psalmi Nocturnorum, ut in Festis B. M. V., p. cxlj.

Ant. t. 2. Meditatio Cordis mei in conspéctu tuo semper.

Ant. t. 5. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

ÿ. Dómine dabis pacem nobis. ñ. Omnia enim ópera nostra operátus es nobis.

De Isaiá Prophéta.

LECTIO I. Cap. 12.

CONFITEBOR tibi Dómine, quóniam irátus es mihi : convérsus est furor tuus, et consolátus es me. Ecce Deus Salvátor meus : fiduciáliter agam, et non timébo; quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salutem. Hauriétis aquas in gaudio de fóntibus Salvátoris. Et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus, mementóte quóniam excélsus est Nomen ejus. Cantáte Dómino, quóniam mirífice fecit : annuntiáte hoc in univérsa terra. Exúlta, et lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

ñ. Ego sum panis vitæ : Patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui

sun
des
ma
sun
des
ex
nur

I
Urb
Salv
et a
et i
stód
ror
cem
Spe
atér
in p
hab
tem
mili
ram
ñ
hab
córe
est,
vit,
aut
iniq
vóre
guó
lóre
Cuj

S
dum
tuór
te :
tuur
ma

sunt: * Hic est panis de caelo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. *ꝫ* Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. Hic est panis.

LECTIO II. *Cap. 26.*

IN die illa cantabitur canticum istud in Terra Juda. Urbs fortitudinis nostrae Sion, Salvator ponetur in ea murus, et antemurale. Aperite portas, et ingrediatur gens justa, custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem, pacem quia in te speravimus. Sperastis in Domino in saeculis aeternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelso, civitatem sublimem humiliabit, humiliabit eam usque ad terram.

ꝫ. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est, hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus. *ꝫ*. Vere linguos nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus.

LECTIO III.

SEMITA justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum. Et in semita judiciorum tuorum Domine sustinimus te: nomen tuum, et memoriale tuum in desiderio animae. Anima mea desideravit te in no-

cte, sed et spiritu meo in praecordiis meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris judicia tua in terra, justitiam discent habitatores orbis.

ꝫ. Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus, * Et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum. *ꝫ*. Replebitur majestate ejus omnis terra, fiat, fiat. Et benedictum. Gloria Patri. Et benedictum.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Afferentur in laetitia, et exultatione, adducuntur in templum regis.

Ant. t. 7. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. t. 7. Sicut laetantium omnium habitatio est in te.

ꝫ. Conversus est furor tuus. *ꝫ*. Et consolatus es me.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 3. de Pass.

LECTIO IV.

QUIA semel venimus ad Cordulissimi Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: Recedentes a te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos: tu dixisti accedentibus ad te: Gaudete quia nomina vestra scripta sunt in caelo. Accedamus ergo ad te et exultabimus, et laetabimur in te, memores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucundum habitare in Corde hoc! Quin po-

tius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo, jactans omne cogitatum meum in Cor Domini Jesu, et sine fallacia illud me enutriet.

ñ. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet et ego in eo. ý. Non est alia natio tam grandis, quae habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

LECTIO V.

Ad hoc templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo, et laudabo nomen Domini, dicens cum David Inveni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor Regis, fratris, et amici benigni Jesu. Et numquid non adorabo? Hoc igitur Corde tuo, et meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum: admitte tantum in Sacramentum exauditionis tuæ preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu, amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me; ut purificatus per te purissimum, possim accedere, et in Corde tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, et ut videre simul, et facere tuam valeam voluntatem.

ñ. Sicut ovis ad occisionem ductus est, et dum male tractaretur, non aperuit os suum; traditus est ad mortem; * Ut

vivificaret populum suum. ý. Tradidit in mortem animam suam, et inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

LECTIO VI.

Ad hoc enim perforatum est Latus tuum, ut nobis pateat intritus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus Amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligit? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur Vulneratum nostrum, cujus impii agricolæ foderunt manus, et pedes; latus, et Cor: stemusque, ut cor nostrum durum adhuc, et impoenitens, amoris sui vinculo constringere, et jaculo vulnerare dignetur. Quam charitatem Christi patientis, et pro generis humani redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem instituētis Sacramentum corporis, et sanguinis sui, ut Fideles sub sanctissimi Cordis symbolo devotius, ac ferventius recoquant,

ejus
per
ter
den
qui
siis
i
dab
tie
ý. M
virt
non
Gló

A
in c
A
nes
læta
A
ter
stri
ý
ejus
vén

L
IN
In
rem
Sáb
dies
Pilá
rum
relic

T
UN
exiv
lánt

ejusdemque fructus uberior percipiant; Clemens Decimotertius Pontifex Maximus ejusdem sanctissimi Cordis Festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit.

ñ. Magnus Dominus, et laudabilis nimis: * Et sapientiae ejus non est numerus. ÿ. Magnus Dominus, et magna virtus ejus, et sapientiae ejus non est finis. Et sapientiae. Glória Patri. Et sapientiae.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 1. Annuntiatio de die in diem salutare ejus.

Ant. t. 4. Adorate eum omnes Angeli ejus: Audivit, et letata est Sion.

Ant. t. 5. Vidérunt omnes termini terrae salutare Dei nostri.

ÿ. Ex Sion species decóris ejus. ñ. Deus noster manifeste veniet.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 19. 31.*

IN illo tempore Judaei, quoniam in diem Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 120. in Joannem.

UNUS militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exiit sanguis, et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus

est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed: Aperuit, ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum, haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat quod Noe in latere Arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

ñ. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. ÿ. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus. Et qui manducat.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

LECTIO VIII. *Homil. 84.*

VIDES quanti sit veritas? per ea, quae Judaei faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Veniunt ergo milites, et aliorum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, o dilectissime: quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant, prophetia hinc implata est, inquiens: Vidébunt in

quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcânium mystérium confirmatum est; exivit enim sanguis, et aqua. Non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quóniam ex ambobus Ecclesia constituta est.

ñ. Recessit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscuratus est: *Portas mortis, et seras páriter Salvátor noster dirúpit. †. Destruixit quidem cláustra inférni, et subvertit poténtias diaboli. Portas mortis. Glória Patri. Portas mortis.

De Homilia S. Bonaventuræ
Episcopi.

Lib. de ligno Vitæ.

LECTIO IX.

PORRO ut de latere Christi dormiéntis formarétur Ecclesia, divina est ordinatióne indóltum; ut unus militum lancea latus sacrum illud apériéndó perfóderet, quátenuis sanguine cum aqua manánte, prétium effunderétur nostræ salutis, quod a fonte scilicet Cordis arcáno profúsum, vim daret Sacraméntis Ecclesiæ ad vitam grátie conferéndam, essetque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam ætérnam. Surge igitur ánima amica Christi, vigiláre non cesses, ibi os appone, ut háurias aquas de fontibus Salvátoris.

Te Deum laudamus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. f Discite a me quia mitis sum, et húmilis Corde.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 7. r Sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant oculi mei, et Cor meum ibi cunctis diébus.

Ant. t. 3. Et dixi: Ergo sine causa justificávi Cor meum, et lavi inter innocéntes manus meas, et fui flagellátus tota die.

Ant. t. 1. Secundum multitudínem dolórum meórum in Corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Ant. t. 1. Pone me ut signáculum super Cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum.

CAPITULUM. *Isaie. 12.*

ECCE Deus Salvátor meus, fiducia liter agam, et non timébo, quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salutem. Hauriétis aquas in gáudio de fontibus Salvátoris.

HYMNUS.

COR, Arca legem cótinens
Non servitútis vétéris;
Sed grátie, sed vénie,
Sed et misericórdie.

Cor, sanctuárium novi
Intemerátum fœderis,
Templum vétústo sánctius,
Velúmque scisso utilius.

Te vulnerátum, charitas
 Ictu paténti voluit;
 Amóris invisibilis
 Ut venerémur, vúlnera,
 Hoc sub amóris symbolo
 Passus cruénta, et mystica,
 Utrúmque sacrificium
 Christus Sacérdos obtulit.

Quis non amántem, redá-
 met?

Quis non redéptus dilígat,
 Et Corde in isto séligat,
 Ætérna tabernácula?

Decus Parénti, et Filio,
 Sanctóque sit Spiritui,
 Quibus potestas, glória,
 Regnúmque in omne est sæ-
 culum. Amen.

ŷ. Vere languóres, nostros
 ipse tulit. R̄. Et dolóres nostros
 ipse portávit.

Ad Bened. Ant. t. 7. Vul-
 nerátus est propter iniquitátes
 nostras; attritus est propter
 scélera nostra: disciplina pa-
 cis nostræ super eum, et livóre
 ejus sanáti sumus.

ORATIO.

CONCEDE quæsumus, omnipo-
 tens Deus: ut qui in san-
 ctíssimo dilécti Filii tui Corde
 gloriántes, præcipua in nos
 charitátis ejus beneficia recóli-
 mus; córum páriter et actu de-
 lectémur, et fructu. Per eúm-
 dem Dominum.

AD PRIMAM.

In R̄. br. dicatur ŷ. Qui pas-
 sus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Ant. Sanctificávi locum.

Capitulum, Ecce Deus Sal-
 vátor, ut supra, ad Laudes,

R̄. br. Vere * Languóres no-
 stros ipse tulit. Vere. ŷ. E-
 dolóres nostros ipse portá-
 vit. Languóres, Glória Patri.
 Vere. ŷ. Pósuít fines tuos pa-
 cem. R̄. Et ádipe fruménti sá-
 tiat te.

AD SEXTAM.

Ant. Et dixi.

CAPITULUM. Isaia. 12.

DICETIS in illa die: Confité-
 mini Dómino, et invocáte
 nomen ejus; et mementóte
 quóniam excélsus est nomen
 ejus.

R̄. br. Pósuít * Fines tuos
 pacem. Pósuít. ŷ. Et ádipe fru-
 ménti sátiat te. Fines. Glória
 Patri. Pósuít.

ŷ. Dirupísti Dómine vincula
 mea. R̄. Tibi sacrificábo hó-
 stiam láudis.

AD NONAM.

Ant. Pone me.

CAPITULUM. Isaia. 12.

CANTATE Dómino, quóniam
 C. mirífice fecit: annuntiáte
 hoc in univérsta terra. Exúlta
 et láuda habitátio Sion, quia
 magnus in médio tui Sanctus
 Israel.

R̄. br. Dirupísti Dómine, *
 Vincula mea. Dirupísti. R̄. Ti-
 bi sacrificábo hóstiam láudis.
 Vincula mea. Glória Patri. Di-
 rupísti.

ŷ. Erit Dóminus nominátus
 in signum ætérnum. R̄. Quod
 non auferétur.

AD VESPERAS.

Omnia ut in primis Vespé-
 ris, præter sequentiá,

ÿ. Hauriétis aquas in gaudi-
dio. R. De fontibus Salvató-
ris.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Ad
Jesus autem cum venissent,
ut viderunt eum mortuum,
non frigerunt ejus crura, sed
unus militum lancea latus ejus
aperuit, et continuo exivit san-
guis et aqua.

*Oratio, Concede quæsumus,
ut supra, ad Laudes.*

DOMINICA

POST-OCTAVAM ASSUMPTIONIS.

SS. CORDIS B. M. V.

Duplex majus.

*Omnia ut in Festis B. M. V.
p. cxxviii, et sit Commemo-
ratio Dominicæ occurrentis in
utrisque Vesperis et Laudibus.*

AD TERTIAM.

AD TERTIAM. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto.

AD SEXTAM.

AD SEXTAM. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto.

AD NONAM.

AD NONAM. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto. Gloria in excelsis
Deo Patri et Filio Spirituique
Sancto.

ci.
nib
Fes
tra
Qu
etia
dm
nic
dm
cre
S
rer
Lec
de
Com
C
die
lelu
S
sim
rati
D
nes
ut i
A
qua
in
Com
men
Hym
Je
Qui
A

OFFICIA VOTIVA.

OFFICIUM DE SS. SACRAMENTO. Semiduplex.

Recitatur in quibusdam locis, sub ritu Semiduplici, omnibus Feriis v, non impeditis Festo novem Lectionum, etiam translato, excepto Adventu, Quadragesima, Vigiliis, ac etiam Feria illa, in qua secundum Rubricas Officium Dominicæ aliquando erit apponendum, etc. juxta tenorem Decreti 20 Martii 1706.

Si in Feria IV vel VI occurrerit aliquod Festum novem Lectionum, Vesperæ ordinandæ erunt juxta Rubricam de Concurrentia Officii.

Omnia dicuntur prout in die Festo, p. 162, omisso Allelúia.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo Commemoratio.

Deinde fiunt Commemorationes Communes seu Suffragia, ut in Psalterio si facienda sint.

Ad Completorium Feriæ quartæ, et quintæ, etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de SS. Sacramento, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Lectiones

primi Nocturni de Scriptura
occurrente cum Responsoriis
ex primo Nocturno diei Fe-
sti.

Lectiones vero secundi, et tertii Noct. cum suis Responsoriis, sumuntur ex Octava ejusdem: ut inferius ordine Mensium disponuntur.

Ad Tertiam, Sextam, et Nonam, Responsoria breviter dicuntur modo infrascripto.

AD TERTIAM.

ñ. br. Panem cœli, * Dedit eis. Panem cœli. ý. Panem Angelorum manducavit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem cœli.

ý. Cibavit illos ex adipi fruménti. ñ. Et de petra, melle saturavit eos.

AD SEXTAM.

ñ. br. Cibavit illos, * Ex adipi fruménti. Cibavit. ý. Et de petra, melle saturavit eos. Ex adipi. Glória Patri. Cibavit.

ý. Educas panem de terra. ñ. Et vinum lactificet cor hominis.

AD NONAM.

ñ. br. Educas panem, * De terra. Educas. ý. Et vinum lactificet cor hominis. De terra. Glória Patri. Educas.

ý. Pósuit fines tuos pacem. ñ. Et adipi fruménti satiat te.

PRO MENSIBUS MAIO,
ET JUNIO.

Lectiones secundi et tertii Nocturni sumuntur ex Feria secunda post Dominicam infra Octavam Festi ejusdem.

In initio Sermonum, et Homiliarum, ubi dicitur: De Sermone sancti N., et De Homilia sancti N. dicatur: Sermo sancti N., et Homilia sancti N.

Si occurrat aliquod Festum simplex, IX Lectio legitur de eo, et fit Commemoratio in Laudibus: quod etiam in sequentibus Mensibus servandum est.

MENSIBUS JULIO
ET AUGUSTO.

Lectiones secundi et tertii Nocturni sumuntur ex Feria tertia post Dominicam infra Octavam Festi ejusdem.

OFFICIUM
IMMACULATÆ CONCEPTIONIS
B. M. V. IN SABBATO.

Semiduplex.

His in locis, in quibus Officium Conceptionis B. M. V. recitatur quoties Officium occurrit de B. M. in Sabbato, si, de Ordinarii licentia, Officium de Immaculata Conceptione Beate Mariæ V. persolvatur die VIII Decembris, et per Octavam, erit in Sabbatis hoc idem Officium ritu semiduplici; ut sequitur.

AD VESPERAS.

Ant. et Capitul. de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V., p. cxxxviiij.

Hymnus, Ave maris, p. cxl.
ÿ. Immaculata Concéptio

sanctæ Mariæ Virginis. ñ. Cujus vita inclÿta cunctas illústrat eccléasias.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Beáta Dei génitrix Maria Virgo perpétua, témplum Dómini, Sacrárium Spiritus sancti, sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo. Al-elúia.

Oratio, Deus qui per immaculátam, de Laud.

Commemorationes communes de Apostolis, de Patrono, et de Pace, p. 143.

AD MATUTINUM.

Invitat. Immaculátam Conceptionem Virginis Mariæ celebrémus: * Christum ejus Filium adorémus Dóminum.

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

Hymn. Quem terra, p. cxl.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Multæ filiae congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas.

Psalmi de B. M. V., p. cxlj.

Ant. t. 8. Manus Dómini confortávit te, et ideo eris benedicta in aetérnum.

Ant. t. 3. Noli metuere, non moriéris: non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constituta est.

ÿ. Deus præcínxit me virtúte. ñ. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lect. de Script. occur.

ñ. 1. Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ÿ. Quasi arcus refúlgens inter

rginis. *ñ.* Cucunctas illú.

nt. t. 1. Beáta
a Virgo per
Dómini, Sa-
sancti, sola
placuisti Dó-
i Christo. Al-

qui per imma-
l.

nes *commu-
de Patrono, et*

FINUM.

culátam Con-
nis Mariæ ce-
istum ejus Fi-
Dóminum.

, exultémus,

erra, p. cxl.

URNO.

tæ filiae con-
tias, tu super-
as.

M. V., p. cxlj.
anus Dómini
ideo eris be-
um.

metuere, non
enim pro te,
hæc lex con-

xit me vir-
immaculátam

t. *occurr.*

a quæ ascén-
onsúrgens, *
elécta ut so?
fúlgens inter

nébulas, et quasi flos rosárum
in diébus vernis. Pulchra.

ñ. ii. Vidi speciósam sicut
columbám ascendéntem désu-
per rivos aquárum, * Cujus
inæstimábilis odor erat nimis
in vestiméntis ejus. *ÿ.* Quæ est
ista quæ ascéndit de desérto
deliciis affluens, innixa super
diléctum suum? Cujus.

ñ. iii. Congratulámini mihi
omnes qui diligitis Dóminum,*
Quia cum essem párvula plá-
cui Altissimo. *ÿ.* Fecit mihi
magna qui potens est, et san-
ctum nomen ejus. Quia. Glória
Patri. Quia.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Eripuit me de ini-
micis meis fortissimis, et factus
est Dóminus protéctor meus.

Ant. t. 1. r Sanctificávit ta-
bernáculum suum Altissimus.

Ant. t. 2. Fundátur mons
Sion exultátione univérsæ ter-
ræ, látera aquilonis, civitas
Regis magni.

ÿ. In hoc cognóvi quóniam
voluisti me. *ñ.* Quóniam non
gaudébit inimicus meus super
me.

*Lectiones ponuntur inferius
post Officium, ordine Mensium.*

ñ. iv. Fundaménta ejus in
móntibus sanctis: * Diligit Dó-
minus portas Sion super omnia
tabernácula Jacob. *ÿ.* Glóriosa
dicta sunt de te Civitas Dei.
Diligit.

ñ. v. Nihil inquinátum in
eam incúrrit: * Candor est
lucis ætérnæ, spéculum sine
mácula. *ÿ.* Hortus conclúsus so-

Estiva.

ror mea sponsa, hortus conclú-
sus, fons signátus. Candor.

ñ. vi. Beátam me dicent
omnes generatiónes, * Quia an-
cillam húmitem respéxit Deus.
ÿ. Ornátam monilibus filiam
Jerúsalem. Dóminus concu-
pivit. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Ave grátia plena,
Dóminus tecum.

Ant. t. 5. Veníte, et vidéte,
et narrábo quanta fecit Deus
ánimæ meæ.

Ant. t. 3. A dextris est mihi
Dóminus ne commóvear: pro-
pter hoc dilatátum est cor
meum.

ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. *ñ.* In tabernáculo
suo habitáre fecit eam.

*Lectiones ut infra, ordine
Mensium.*

ñ. vii. Signum magnum ap-
páruit in celo, Múlier amicta
sole, et luna sub pédibus ejus; *
Et in cápite ejus coróna stellá-
rum duódecim. *ÿ.* Filia Sion
tota formósa et suávis est. Et
in cápite.

ñ. viii. Benedíxit te Dóminus
in virtúte sua, * Quia per te ad
nihilum redégit inimicos no-
stros. *ÿ.* Hodie nomen tuum
ita magnificávit Dóminus, ut
non recédát laus tua de ore
hóminum. Quia. Glória Patri.
Quia.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Sicut lilium * inter
spinas, sic amica mea inter fi-
lias.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis de Dominica,
p. 16.

Ant. t. 2. Diléctus* meus mihi
et ego illi, qui páscitur inter
lilia.

Ant. t. 7. Tota pulchra es,*
amíca mea, et mácula non est
in te.

Ant. t. 4. Benedícta es tu,*
filia, a Dómino Deo excélsio præ
ómnibus muliéribus super ter-
ram.

Ant. t. 5. Tu glória* Jerúsa-
lem, tu lætítia Israel, tu hono-
rificéncia pópuli nostri.

CAPITULUM. *Prov. 8.*

DOMINUS possédit me in iní-
tió viárum suárum, ántequam
quidquam fáceret a principio.
Ab ætérno ordináta sum, et ex
antíquis ántequam terra fieret.
Nondum erant abyssi, et ego
jam concépta eram.

Hymnus, O gloriósa Virgi-
num, p. cxlix.

ÿ. Immaculáta Concéptio
sanctæ Mariæ Virginis. ñ. Cu-
jus vita ínclýta cunctas illú-
strat Ecclésiás.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ait Dó-
minus Deus * ad serpéntem :
Inimicitias ponam inter te et
mulierem, et semen tuum et
semen illius : ipsa cónteret ca-
put tuum. Allelúia.

ORATIO.

DEUS qui per immaculátam
Virginis Conceptionem dí-
gnum Filio tuo habitáculum
præparásti : ejus nobis inter-
cessióne concéde ; ut cor et
corpus nostrum immaculátum

Tibi, qui eam ab omni labe
præservásti, fidéliter custodiá-
mus. Per eúdem Dóminum.

*Commem. communes de Apo-
stolis, etc.* p. 143.

AD PRIMAM.

In ñ. brevi dicatur, Qui na-
tus es de María Virgine.

AD TERTIAM.

Ant. t. 2. Diléctus meus.

Capitulum, Dóminus, *ut su-
pra, ad Laudes.*

ñ. *br.* Deus * Præcínxit me
virtute. Deus. ÿ. Et pósuit im-
maculátam viam meam. Præ-
cínxit. Glória Patri. Deus.

ÿ. In hoc cognóvi quóniam
voluísti me. ñ. Quóniam non
gaudébit inimicus meus su-
per me.

AD SEXTAM.

Ant. t. 7. Tota pulchra es.

CAPITULUM. *Ezech. 44.*

PORTA hæc cláusa erit, non
aperiétur, et vir non intrá-
bit per eam, quóniam Dóminus
Deus Israel ingræssus est per
eam : eritque cláusa Príncipi.
Princeps ipse sedébit in ea.

ñ. *br.* In hoc cognóvi * Quó-
niam voluísti me. In hoc.
ÿ. Quóniam non gaudébit ini-
micus meus super me. Quó-
niam. Glória Patri. In hoc.

ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. ñ. In tabernáculo
suo habitáre fecit eam.

AD NONAM.

Ant. t. 5. Tu glória.

CAPITULUM. *Prov. 8.*

BEATUS homo qui audit me,
et qui vígilat ad fores meas
quotídie, et obsérvat ad postes

ostíi mei. Qui me invenerit, invéniet vitam, et háuriet salutem a Dómino.

ñ. *br.* Elégit eam Deus, * Et prælégit eam. Elégit. ý. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit.

ý. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Vesperæ a Capitulo de Sabato. Commem. de B. M. V., ut sequitur.

Ant. t. 1. Concéptio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confúdens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. Alleluia.

ý. Immaculata.

Oratio, Deus qui, ut supra ad Laudes.

MENSE JUNIO.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

De duodecim prærogativis

B. M. V.

LECTIO IV.

MULIER, inquit, amicta sole. Plane amicta lúmine tamquam vestiménto. Non percipit forte carnális : nimirum spirituále est : stultitia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo qui dicebat : Induimini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina ! Quam próxima, immo quam íntima fieri meruísti,

quantam invenísti grátiam apud eum ! In te manet, et tui in eo : et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis cum substántia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlier circumdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dicitur : Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole appareret amicta. Dénique et coronávit eum, et vicissim ab eo méruit coronári.

LECTIO V.

IN cápite, inquit, ejus corona stellárum duódecim. Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius quam ornétur ab eis. Quidni coronent sidera quam sol vestit ? Sicut dies verni, ait, circumdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Nimirum læva sponsi sub cápite ejus, et jam dextera illius amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compactum est ? Supra hóminem est coronæ hujus ratiónem expónere, indicáre compositiόνem. Mihi sane singuláris rútilat fulgor, primo quidem in Mariæ generatióne, secúndo in Angélica salutatióne, tertio in Spiritus superventióne, quarto in filii Dei incnarrábili Conceptione.

LECTIO VI.

Quid ergo sidereum micat in generatione Mariæ? Plane quod ex regibus orta; quod ex semine Abraham; quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, addo quod generationi illi, ob singulare privilegium sanctitatis, divinitus noscitur esse concessa; quod longe ante eisdem Patribus caelitus repromissa; quod mysticis praesignata miraculis; quod oraculis prænuntiata propheticeis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit; hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccae areae madduit; hanc in Ezechielis visione orientalis porta, que nulli unquam patuit, praesignabat. Hanc denique præ ceteris Isaias nunc virginem de radice Jesse orituram prænuntiabat; nunc evidentius virginem parituram. Merito signum hoc magnum in caelo apparuisse scribitur, quod tanto ante de caelo noscitur fuisse promissum.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth. post init.

AUDITU quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, et

qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendendi, Patrique per omnia coequalis, per Virginis ad nos venit iterum, et fieri ex muliere dignatus est, et habere progenitores David, et Abraham: et quid dico David et Abraham? etiam illas, quod magis stupendum est, feminas, quas paulo ante memoravi. Hæc igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspicaris, sed potius propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum vernus, et dilectus filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modo ut te filium faceret Dei: servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo Patrem faceret ipsum Deum.

LECTIO VIII.

VIDES ab ipso statim principio, quam læta sint hæc nuntia. Quod si ambigis de his quæ ad tuum spectant honorem, ab iis quæ illius sunt, etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multo est difficilius Deum hominem fieri, quam hominem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris quia filius Dei filius sit et David, et Abraham, dubitare jam desine, quod et tu qui filius es Ade, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut

tu d
lierh
No
si oc

P
n
nost
end
enim
nobis
non
lunt
Spiri
subli
spiri
ratiõ
quoq
sitate
ptism
quod
veter
enim
expre
descẽ
vit no
M

S

Serm

O
Jo
si
bus
et
malig
Spiri
sine
Spons
ter ess
quæ
ris ap

tu desineres filius esse mulieris.

Nona Lectio de S. Simplicio, si occurrat; alias,

LECTIO IX.

PROPTEREA duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excédens. Quod enim natus ex femina est, et nobis cõmpetit: quod vero non ex sanguine, neque ex voluntate carnis, aut viri, sed ex Spiritu sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque, et spiritu consequendam generationem promittit. Sed illa quoque omnia ex simili diversitate constabunt. Nam et baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet et novi. Quod enim baptizatus est a Propheta, expressit vetus: quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum.

MENSIBUS JULIO ET
AUGUSTO.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis
Damasceni.

Serm. 1. in Nativ. B. M. V.

LECTIO IV.

O JOACHIM et Annæ sanctissima filia, quæ principatibus et potestatibus, ignisque maligni telis latuisti: quæ in Spiritus thalamo versata es, et sine macula custodita, ut Sponsa Dei, naturaque Dei mater esses! O sacratissima filia, quæ in maternis ulnis cerne-
ris apostaticisque virtutibus

formidabilis es! O sacratissima filia, quæ matris ubéribus lactaris, atque ab angelis undique cingeris! O cara Deo filia, paréntum decus, quam, ut abs te vere dictum est, generationes omnes beatam dicent! O digna Deo filia, humane venustas naturæ, primigenæ paréntis Evæ emendatio! Tuo namque partu, quæ ceciderat erecta est. O sacrosancta filia, feminarum glória! Quamvis enim prima Eva prævaricationis rea extiterit, ac per eam mors, dum illa serpenti adversus primum paréntem inserviret, ingressa sit; attamen Maria divina obsequens voluntati deceptorem anguem ipsa decépit, ac mundo immortalitatem invexit.

LECTIO V.

VERE res omnes conditas dignitate antecelluisti. Nam ex te sola summus ille opifex partem assumpsit, massæ nostræ primitias. Caro ejus ex tuis sanguinibus concreta fuit. Quin Deus ex tuis mamillis lac suxit, tuæque labia Dei labiis cohæsérunt. O miracula, mentis captum et sermónem excedéntia! Dignitatem tuam præcognoscens universorum Deus, te proinde diléxit, dilectamque prædestinavit, atque extrémis temporibus produxit, ac Deiparam matrem, suique Filii ac Verbi nutritiam fecit. Lætare, beata Anna, quod feminam pepereris. Hæc enim femina Dei mater natura est, porta lucis,

fons vitæ, et feminarum crimen abolébit. Hujus fémine vultum deprecabuntur omnes divites plebis. Féminam hanc reges Géntium munéribus oblatis adorábunt. Hanc fémnam Deo universórum Regi offeres, virtutum tanquam simbris aureis circumamictam elegántia, sanctique Spiritus grátia ornátam, cujus glória ab intus.

LECTIO VI.

O DIVINUM, vivúque simul lacrum, cujus conditor Deus pulcritudine delectatus est, quod mentem quidem divinitus gubernatam habet, Deoque soli addictam; cupiditatem vero omnem, ad id quod solum expetendum est, et amore dignum intantum; iram autem contra peccatum dumtaxat, ejusque parentem. Vitam naturam potiorem habebis. Habebis autem non tibi ipsa: quippe quæ non tui ipsius causa genita sis. Quocirca Deo hanc habebis, cujus gratia in mundum prodiisti, ut orbis universi salutem obsequaris; Deique antiquum consilium, nimirum incarnationis Verbi, ac nostræ deificationis, per te impleatur. Appetitus tuus divinis sermonibus nutrietur, hisque pinguesces tamquam oliva fructifera in domo Dei, tamquam lignum plantatum secus decursus aquarum Spiritus, tamquam vitæ lignum, quod fructum vitæ dedit præfinito suo tempore: Deum scilicet incarnatum, et æternam universórum

rum vitam. Cogitatum omnem alumnium habens et animæ proficuum, ac supervacaneum omnem et animis exitiosum prius reprobans, quam eum degustes. Tota thalamus Spiritus, tota civitas Dei vivi, quam lætificant fluminis impetus, Sancti, inquam, Spiritus gratiarum fructus. Tota pulchra, tota Deo propinqua; hæc enim Chérubim superans, et super Séraphim evecta, proxima Deo extitit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham autem genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in Matth.

JACOB autem genuit Joseph. Hunc locum objecit nobis Juliánus Augústus de dissonantia Evangelistarum, cur Evangelista Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellavit Heli: non intelligens consuetudinem Scripturarum, quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubente, præceptum, ut si frater aut propinquus absque liberis mortuus fuerit, alius accipiat uxorem ad suscitandum semen fratris vel propinqui sui.

JOSEPH
rum
non
recor
pturá
spons
trans
que ac
quatu
chonia
vénies
Quart
in ips
tur. C
sic era
Non
si occ

QUAE
ca
pater
pér
tionis
Joseph
primu
nis S
rum
textu
fuisse
ex leg
tur ut
simul
ut de
nerati
M
S

Serm.
CUM
C De

LECTIO VIII.

JOSEPH virum Mariæ. Cum virum audieris, suspicio tibi non subeat nuptiarum : sed recordare consuetudinis Scripturarum, quod sponsi viri, et sponsæ vocentur uxores. Et a transmigratiōe Babylōnis usque ad Christum generatiōnes quatuordecim. Nūmera a Jechonia usque ad Joseph, et invenies generatiōnes trédecim. Quartadécima ergo generatiō in ipsum Christum reputabitur. Christi autem generatiō sic erat.

Nona Lectio de S. Simplici, si occurrat; alias,

LECTIO IX.

QUERAT diligens lector et dicat. Cum Joseph non sit pater Dōmini Salvatoris, quid pertinet ad Dōminum generatiōnis ordo deductus usque ad Joseph ? Cui respondēbimus primum, non esse consuetudinis Scripturarum, ut mulierum in generatiōibus ordo textatur. Deinde ex una tribu fuisse Joseph et Mariam, unde ex lege eam accipere cogebatur ut propinquam : et quod simul censentur in Bēthlehem, ut de una videlicet stirpe generati.

MENSE SEPTEMBRI.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joānnis Damascēni.

LECTIO IV.

Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

CUM homo per immensam Dei bonitatem in rerum

natūram edendus esset, in primis cælum extēditur, substernitur terra, suis mare terminis clauditur, ceteraque omnia, quibus utraque complenda essent, in universi ornātu una producta sunt. Tum postremum homo, régio cultu in paradiso velut in virtutis schola pōnitur, ac nisi violasset præceptum, a vitáli illo loco nunquam exulasset : cumque expers indumentī esset, nisi divinis consiliis obstitisset, haudquāquam in multis variisque affectiōibus obnoxiam mutatiōnem cecidisset, ut Dei monarchæ loco plura nūmina coleret. Cunctis itaque, ut verbo expēdiam, interitiōni dēditis, miserante Deo, ne quem suis ipse manibus formasset, in nihilum cederet penitusque aboleretur, cælum aliud novum, terramque ac mare fabricat, in quibus propensiori consilio humanum genus reformaturus ipse caperetur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beata multipliciterque celebranda Virgo.

LECTIO V.

OREM miram ! Cælum quidem est, cum velut ex penitissimis virginitatis thesauris Solem justitiæ proferat : terra vero, ceu quæ ex intemeratis lumbis vitæ spicam edat : mare tandem, utpote quæ ex uteri sui sinu spiritalem margaritam prodit. Nunc itaque nova ejus, qui capi nequit, creatura elixit : universorum Regis regalis

áula paráta est, ejus qui incomprehensibilis est, ratióne utens diversórium instructum. Quam mundus iste magnificus est! Quam stupénda creatio, quæ virtútum arbóribus venustátem habet, castitátis odóre fragrat, sensórum splendóribus claret, cunctisque bonis áliis nulla penúria frúitur: digna dénique prorsus est, in qua Deus ad hómines véniens inhábitet! Quinimo, inquit, mundus antérior quam máxime est admirábilis. Tum enim, cum creata sunt sidera, laudáverunt me voce magna Angeli mei, et prædicáverunt: nihil vero sic Deo decens grátumque fuit, uti sancta, omnibusque modis miránda Virgo.

LECTIO VI.

O INDULGÉNTIÆ demissionem! Qui eximie bonus est, próprii figménti proles audire non rénuít, amóre captus illius, quæ creatis ómnibus speciósior est, illam amplexus, quæ cœléstibus virtútibus dignitáte præit. De hac itaque summe admirábilis Zachariás ait: Gaude et lætare, filia Sion, quia ecce vénio, et habitábo in médio tui, dicit Dóminus. Sed et beatissimus Joel de eádem, ut quidem existimo, ita propemodum nóscitur clamáre: Confide terra, gaude et lætare, quia magnificávit Dóminus ut fáceret tibi. Terra namque est, in qua sacratissimus Móyses umbráticæ legis calecamén-

tum sólvete ob grátie commendationem jussus est. Terra est, in qua ille carne fundátus a spirítu cánitur, qui fundat terram super stabilitátem suam. Terra est, in qua nulla peccáti enata spina; secus vero per cujus germen illud pótius evúlsum est. Terra est, non uti prior maledicta, ac cujus fructus spinis ac tribulis horréscant: sed super quam benedictio Dómini fuit, et cujus fructus ventris benedictus, ut sacro dictum est oráculo.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra paulo post.

CUJUS vero rei gratiá librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generatió, sed tota prorsus ipsius mystérii dispensatió continétur? Quia totius scilicet dispensatiónis caput, radix atque princípium ómnium nobis in hoc consistit bonórum. Ut enim Moyses librum cœli appellávit, ac terræ, cum certe non de cœlo solum terræque loquerétur, sed de cunctis quæ inter ista subsistunt; ita étiam Evangelista ab ipso ómnium fonte et

cápite cávit.

QUA an póstea vit? N qui, al superi rum se cas; u facit. C priore cul du tur ore glóriæ, poris enim u sed ta quum quasi ómnibu Non si occu

cápite bonórum librum vocávit.

LECTIO VIII.

QUA vero de causa non eum ante filium Abrahæ, et postea filium David nuncupávit? Non, sicut opinántur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscéndere. Ceterum fecisset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse procul dubio in ómnium versabátur ore, ob insigne honóris, et glóriæ, ob ipsius quoque témporis spátia junctióra. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebátur, hoc vero, quasi novum et recens, ab ómnibus celebrabátur.

Nona Lectio de S. Simplicii, si occurrat; alias,

LECTIO IX.

IPSI námque Judæi dicunt: Nonne ex sémine David, et Bétlehem castélló, unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahæ; sed omnes filium David nominábant; qui étiam honorabilióres quosque de sanctitáte Reges, qui post David fuisse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solum, verum étiam Deus: nam et Ezéchiél, et álíi Prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum: non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis, qui illius virtútem erant imitatúri. Propterea igitur a notióre interim, et celebratióre persóna sumit exórdium: et tum demum ad antiquiorem recúrrit paréntem.

ttie com-
est. Terra
fundátus
ni fundat
abilitátem
qua nulla
a; secus
men illud
Terra est,
dicta, ac
tribulis
per quam
it, et cu-
benedi-
est orá-

NO.
angélii
eum.

. 4.
esu Chri-
lii Abra-
uit Isaac,
acob. Et

oánnis

post.
á librum
s Christi
ique ge-
us ipsius
continé-
icet dis-
lix atque
nobis in
Utenim
pellávit,
de cœlo
étur, sed
sta sub-
vangeli-
fonte et

FESTA SANCTORUM.

FESTA MAII.

DIE XI MAII.

S. FRANCISCI DE HIERONYMO,
CONFESSORIS.

Duplex.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Franciscum ad animárum salútem eximium verbi tui præcónem effecisti : ejus nobis intercessione concéde ; ut legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde, et fidéliter opéribus exequámur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS de Hierónymo in Tarentini agri óppido, cui Cryptálæ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cæli benedictióne prævéntus, pueritiam egit innocentissimis móribus præstántem, et futúre sanctitátis indicii conspicuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam Evangelicórum operariórum contubérnium admissus, in catechizándis rúribus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prælúdere visus est. Theológica stúdia Neápoli aggressus, et sacerdotio initiá-

tus, ita vitæ suæ ratiónes ad Evangelíca consilia accommodávit, ut sacerdotis sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingressus, jactis in tirocinio religiósæ perfectiónis, ardentissimæ in Deum et próximos charitátis, insignis patientiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies singulos incrementum accipiébant, theológiæ curriculum confécit, et solémni quátuor votórum professione sese obstringens, eximium reguláris observántiæ exémp lar evásit. Pro sacra ad Japónes expeditione, quam martyrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram Missiónum jussu præsulum accépit : quod non sine Dei númine factum événtus comprobávit.

LECTIO V.

ETSI enim córpore erat gráccili, neque satis firma valétudine, ac prætérca carnem assiduis jejúniis, vigiliis, verberibúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscipiens, quot feréndis plures simul vix pares essent, incredibile dictu est, quanta pro glória Dei, quam unice quærébat, égerit, non solum Neápoli, sed in állis quoque ejúsdem regni provinciis : quot labóres et ærúmnas

túlerit,
agro do
quam q
dáverit.
plures
ciónes
pláteas,
tos, ad
cipátos,
culátore
públicos
contra f
culas. A
gna, tr
uis adv
ménta,
dictio r
córporis
cátio, g
nóna div
étiam e
morte e
se apud
nuntiáv
umquan
pópulum
gnemál
stolucrí
decem,
cim mer
mina de
pénitén

ASSIDU
ægr
ribúndi
parándi
rum dis
in pau
sublevá
quam c
gulis cu
diébus

tulerit, quanto cum fructu in agro dominico excolendo plus quam quadraginta annis desudaverit. Frequentes, et sæpius plures eodem die habebat conciones per vicos, compita et plateas, ad carcèribus detentos, ad régiis trirémibus mancipatos, ad milites, contra circulatorés impudèntes, contra públicos quosvis peccatores; contra famæ prostitutæ mulierculas. Accedebant mirabilia signa, tremènda divinæ ultionis advèrsus pèrvicaces documenta, scrutatio còrdium, prædictio rerum futurarum, ejus còrporis diversis in locis replicatio, grátia sanitatum, annóna divinitus multiplicata, vox etiám ex ore meretricis súbita morte corrépta extorta, quæ se apud inferos esse palam denuntiavit. Ex quo fiebat, vix ut umquam e superiori loco ad pópulum diceret, quin insignem aliquem peccatorem Christolucrifaceret. Intèrdum etiám decem, nonnumquam quindecim meretriculæ simul, sua crimina deflentes in concione, ad pœnitentiam confugerunt.

LECTIO VI.

ASSIDUA ejus ópera fuit in agrótis invisendis, in moribúndis ad mortem rite præparandis, in concórdia animórum dissidentium concilianda, in paupèribus ope ac solatio sublevandis. Communionem, quam dicunt generalem, singulis cujúslibet mensis tértiis diébus dominicis usque ádeo

promóvit, ut sæpe quindecim millia fidélium, aliquándo viginti millia, aut eo ámplius ad Eucharisticam mensam convenerint. Exercitiis spiritalibus ex sancti Ignátii institutóris præscripto, sacerdotum cœtus, virórum religiosorum, et virginum Deo devotarum monasteria, puellarum cœnobia, studentium júvenum collégia et seminaria, atque omne hóminum genus mirífice excóluit. Gravissimas difficultates et molestias, quas illi dæmon excitabat, invicta paciéntia superavit: nec semel maxillam percutiéntibus submisso ánimo alteram præbuit: quin et acerbissimos dolóres bráchio captivi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre insictos signo crucis repènte cessare fecit, hominémque ad Christianam religionem addúxit. Demum in cœlum a Deo evocátus, plácide efflavit ánimam in Neapolitána Professórum domo, die undécima Maii anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis ac miraculis clarum Pius Séptimus Pontifex Máximus in Beatórum número rétulit. Novis autem signis a Deo illustrátum, præsertim in pátria, iisque rite probátis, Gregórius Décimus sextus solènni ritu, in Festo Sanctissimæ Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono, in Sanctórum album adnumerávit.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang., Sint Iunibi, ut in Communi Conf. non Pont. primo loco, p. lxxvj.

DIE XV MAII.

S. ISIDORI AGRICOLÆ, CONF.

Duplex.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus, miserans Deus, beato Isidoro Agricola Confessore tuo intercedente, superbe non sapere: sed ejus meritis et exemplis; placita Tibi semper humilitate deservire. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ISIDORUS Agricola prope Martitimum Hispaniæ Urbem, in qua natus fuerat, mercede colendis agris conductus brevi magnarum sibi virtutum eo in exercitio uberrimam segetem paravit. Admirabilis enim Christi, ac Sanctorum imitator nunquam ad opus mane se conferbat, nisi prius Dei Regnum studiose quæreret, Ecclesiâque in ipsius, ac Deiparæ honorem dicatas visitaret. Quare cum illius moram agri dominus graviter ferret, atque ex editiore loco quadam die, ut eum liberius increparet, Agricolam opperiretur, binos Angelos candida veste duplici bovum jugo arantes, mediumque inter illos Isidorum conspexit. Quo miraculo vulgato, magno deinceps honori tam apud herum, quam apud

ceteros homines haberi cepit.

LECTIO V.

CHARITATE in pauperes adeo flagravit, ut mercedem, quam laboribus parabat, egenibus erogaret. Qui etiam cum aliquando ad commune cum reliquis confratribus prandium plurimos pauperes adduxisset, nihilque aliud, prandio scilicet finito, quam pulmenti partem sibi reservatam reperisset, illam vir Dei fide singulari fretus, ita distribuit, ut admirabiliter aucta iis omnibus alendis, saturandisque sufficeret. Illud etiam inter cetera mirandum, quod per æstivos calores ad extinguendam in agro sitim, aquæ potum hero flagitante, cum nullibi scateret, Isidorus stimulo, quem gerbat, humo percussa, uberem ex ea, et perennem ad hæc usque tempora fontem elicit.

LECTIO VI.

IGITUR sanctitate clarus cum ad ultimam senectutem pervenisset, obdormivit in Domino, et in Cœmetério sancti Andréæ sepultus tandem ibi jacuit, quoad cives de ipsius corpore honestius in Ecclesia collocando divinitus moniti, illud in loculo integrum, atque adeo incorruptum invenérunt, ut ex eo suavissimus odor, qui hac etiam pestestate perdurat, efflaret. Sacrum Corpus in Ecclesiam translatum, et in editiore loco situm maximis Deus miraculis illustravit. Quorum beneficentiam non semel tam

ipsa Matríti Civitas, quam étiam cetera Hispániae loca ope ipsius imploráta, persensérunt. Quem postrémo post annos fere quadringéntos fama sanctitátis, ac miráculis illústrem Gregórius Decimusquintus in Sanctórum númerum rétulit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 15. c*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia S. Augustíni Episc.

Traclat. 80. in Joannem.

Iste locus Evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discipulos suos pálmities, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclesiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum, homo Christus Jesus. Unius quippe naturæ sunt vitis, et pálmities. Propter quod quum esset Deus, cujus naturæ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus et nos hómines pálmities esse possémus.

LECTIO VIII.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dicitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmóduum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt

vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera, ab illa se útique discérnit, cui dicitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

LECTIO IX.

Ego sum, inquit, vitis vera : et Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola, et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id quod ait, Ego et Pater unum sumus, et ipse agricola est : nec talis quales sunt qui extrinsecus operándo exhibent ministérium, sed talis, ut det étiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum : unde ipse, et Pater unum sunt : et si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

DIE XVI vel XVII MAIL.

S. JOANNIS NEPOMUCENI,

MARTYRIS.

Duplex.

ORATIO.

Deus qui ob invíctum beáti Joánnis sacraméntale siléntium, nova Ecclesiám tuam Martyrii coróna decorásti : da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam cáute custodire ; ac ómnia pótius mala,

quam animæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Nepomúci Bohémiae oppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus aetáte provéctis, non sine futúrae sanctitátis praeságio, flammis supra nascéntis domum mirabiliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, beátæ Virginis ope, cui natum paréntes refréabant accéptum, e vitæ pericúlo evásit incólumis. Egrégia indole, piáque institutione cœlestibus indicíis obsequente, inter sanctas, religiosásque exercitátiones pueritiam egit; nam Ecclésiám frequenter adire, ac Sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in deliciis habébat. Zatécii polítióribus litteris ad humanitátem informátus; Prægræ vero gravióribus disciplinis excúltus, Philosophiæ, Theológiæ, Sacrorúmque Cánonom Magistérium, et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addixit. Cum igitur in vítiis extirpándis, et revocándis in viam salutis errántibus, eloquéntia, et pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi

demandátam Evangélii coram Rege Wencesláo quarto prædicándi provinciám suscepit, eo succéssu, ut Joánnis suásu, multa Rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit dignitátes, Dei Servus, ne a Divini verbi præcónio avocarétur, constantissime recusávit.

LECTIO V.

REGIUS illum elemósynis in páuperes erogándis præfécit, Joánnæ Reginá conscientíæ sibi moderatórem adscivit. Cum autem Wencesláus ab officio, institutóque decéssisset, atque in vitia præceps abriperétur; piæ autem conjugis obstetátiones, et mónita graváte ferret, contendere ausus est, ut in sacramentáli judicio Sacerdóti crédita Reginá arcána sibi a Joánnæ pandéréntur. At Dei Minister blandítiis primum, tormentis deinde, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ Regis cupiditáti fórtiter óbstetit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab execrándo propósito nec humana, nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam Regni calamitátibus admónito, non obsécure prænuntiávit. Mox Bolesláviam profécit, ad beátæ Virginis imáginem antiquo cultu célebrem, cœlesté præsidium ad certándum bonum

certám
ploráv
téntem
Ascens
conspi
vehem
mam in
geret,
ret, Jo
terrore
Itaque
dávam
fluens
martyr
cútus.

SACR
trá
riam i
nitus p
nime o
vehi co
superm
apparu
aréna
elátum
gis ira
tropoli
mni pe
pultúr
tem in
memón
fidéliu
fama p
crésce
ámplic
recogn
sub h
lingua
vida r
post a
A postó
novo

certamen effusis precibus imploravit. Inde vespere reverentem in pervigilio Dominicæ Ascensionis Rex e fenestra conspicatus accessit; cumque vehementius urgeret, et proximum in aquis, si oblectari pegeret, submersionem intentaret, Joannes invicta constantia terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

LECTIO VI.

SACRILEGUM facinus clam patratum, et Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi cepit, ardentes faces aquis supernatantes, et discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridie mane corpus elatum, Canonici deinde, Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemniter pompa intulerunt, et sepulturae mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, et maxima fidelium, eorum precipue, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demum amplius tercetos, in juridica recognitione corporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrupta, et viva reperta est: quæ sexto post anno Judicibus a Sede Apostolica delegatis exhibita novo prodigio repente intumuit, et subobscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis rite probatis, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus die decimanona mensis Martii anno salutis millésimo septingentesimo vigésimo nono, primum hunc Sacramentalis Sigilli assertorem, arcani fidem sanguine obsignantem, Sanctorum Martyrum catalogo adscripsit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est operatum, quod non revelabitur, et occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post medium.

DOMINUS diem iudicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodebet, et ea, quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies iudicii nulla hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, predicatè super tecta. Non legimus, Dominum solum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis

sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

LECTIO VIII.

ITAQUE id, quod a se dictum est, cum libertáte fidei, et confessiónis vult esse loquéndum. Idcirco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine : ut quæ secréto áurium commissa sunt, super tecta, id est, excélsó loquéntium præcónio audiántur. Constantér enim Dei ingerénda cognitio est, et profúndum doctrinæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum : non tíméntes eos, quibus cum sit licéntia in cörpera, tamen in ánimam jus nullum est : sed tíméntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ, et cörperis sit potéstas.

LECTIO IX.

NOLITE timére eos, qui occídunt corpus. Nullus igitur cörperum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiménda carnis admitténdus est dolor : quando pro natúræ suæ, atque originis conditione resoluta, in substantiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrinis talibus confirmátos opórtet liberam confiténdi Dei habére constantiam, étiam conditionem, qua tenerémur, adjécit ; negatúrúm se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset : eum porro, qui conféssus coram homínibus

se fuisset, a se in cœlis confiténdum : qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usúros.

DIE XXI MAII.

S. FELICIS A CANTALICIO,
CONFESSORIS.
Semiduplex.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

FAC nos Dómine Jesu, in simplicitate et innocéntia cordis nostri ambuláre : quarum amore de sinu Matris inter beáti Felicis Confessoris tui bráchia descendisti. Qui vivis.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX a Cantalicio in Sabinis humilibus, sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addictus, multo impénsius rerum cœlestium meditatióne ánimam nutrírre, et corpus assiduis vigiliis, ac jejúniis domáre cœpit, eremiticam agens vitam pótius quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietate incénsus, cum non posset quotidie, ut optábat, sacris Mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante Crucem árborum corticibus incisam diu oráre, seque ácrius flagelláre cousuéverat ; sed et aliquándo glebas in agro vérttere simúlque Sacris

in To
Alias
bus,
juvén
super
dus,
surré
ut ad
plinæ
priden
tus, r
ribus
tres M
vocan

A DH
lé
perfec
gisse
sédulu
non m
nutum
nóbii j
lissima
sempe
et cont
cipiéba
set st
méto
Ostiáti
platéas
dicans
annos
semper
quadar
ópprim
scrutat
mum o
jécito,
proculo
de ábii
que ad
tam, sa

in Templo adesse visus est. Alias inter arandum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvencis, humili stratus, et aratro superducto plane proscindendus, lacerata dumtaxat veste, surréxit illæsus. Quo periculo, ut ad tutiorem reguláris disciplinæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus, rústica supellétili pauperibus distribui jussa, ad Fratres Minóres, quos Capuccinos vocant, própere se cén tulit.

LECTIO V.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia professus, religiósæ perfectionis ápícem jam attigisse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat. Seque Cœnóbii juméntum dietitans, villissima quæque ministéria semper arripuit, ac ludibria, et contumélias hilari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documento Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos, et platéas aléndis Frátribus mendicans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pédibus obivit) cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentiret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit : quo projecto, nec sine indignatione proculcato, álacer, et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, sanctus corpore, et spi-

ritu a Paulo Quinto propterea appellátus, vigili oculórum custódia, et voluntário corpóris cruciátu communivit ; aspérrimo flagélló se quotidie cruéntans, ac férreo cilicio constrictus, septem étiam Urbis Basilicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quicquid erat : brevem quippe somnum flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti supposito carpébat.

LECTIO VI.

VITÆ austeritáte sibi asper, aliis carus, acceptúsque, sanctis præsertim Cárolo, et Philippo Nério, simplicitáte; atque innocéntia semper fuit. In oratione pernóctans, dulcissimam fréquenter éxtasim est passus : et aliquándo in ulnis suis reclináto a Vírgine Matre púerum Jesum suavissime complécti méruit. Prophétia demórtuum étiam filium Matri vivum restituit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædixerat) Féria Pentecóstes, ad cœléstem Patriam, Deipara invitánte, lætus ábiit. Ejus corpus in Ecclesiá sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte, quem propterea Urbánus Papa Octávus Beatórum, Clemens vero Undécimus Sanctórum fastis adscripsit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11.

IN illo tempore : Respondens Jesus dixit : Confiteor tibi Pater, Domine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et cetera.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 9. de Verbis Domini,
num. 70.

OMNIA sæva, et immânia, prorsus facilia, et prope nulla efficit amor. Quanto ergo certius, ac facilius ad veram beatitudinem caritas facit, quod ad miseriam, quantum potuit cupiditas, fecit : quam facile toleratur quælibet adversitas temporalis, ut æterna poena vitetur, et æterna requies comparatur ? Non immerito ille vas electionis cum ingenti lætitia dixit : Non sunt condignæ passiones hujus temporis ad superventuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, et sarcina levis, et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dicit Psalmista : Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

LECTIO VIII.

SED quæ dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amantiibus. Propter quod ita divinæ pietatis dispensa-

tionem actum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege positus, sed jam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, et bonæ spei, et sanctæ caritatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille princeps, qui missus est foras, interiori gaudio leve fieret.

LECTIO IX.

NIHIL enim tam facile est bonæ voluntati, quam ipsa sibi, et hæc sufficit Deo. Quamtulibet ergo sæviat iste mundus, verissime Angeli nato in carne Domino, clamaverunt : Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis ; quia ejus qui natus erat, suave jugum est, et sarcina levis. Et sicut dicit Apostolus : Fidelis Deus, qui nos non sinit tentari supra id, quod possumus ferre, sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere.

DIE XXIV MAII.

B. M. V. SUB TITULO
AUXILIUM CHRISTIANORUM.

Duplex Majus.

*Omnia ut in Festis B. M. V.
p. cxxxviii, præter ea quæ sequuntur.*

AD VESPERAS.

HYMNUS.

SÆPE dum Christi populus
cruentis

Hostis
m
Venit

Pris
m
Templ
m
Clara,

En
Cántic
Pro m
pl

Oh!
fa
Qua P
st
Triste
bo

Virg
pu
Géstier
gr
Corde

Virg
Je
Mater,
pr
Ut greg
lú

Te p
an
Trinita
pl
Te fid
lin

Hostis infénsi premerétur ar-
mis,

Venit adjútrix pia Virgo, cœlo
Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monu-
ménta narrant,

Templa testántur spóliis opi-
mis

Clara, votivo repetita cultu
Festa quotánnis.

En novi grates liceat Mariæ
Cántici lætis módulis reférre,
Pro novis donis, resonánte
pláusu

Urbis, et Orbis.

Oh! dies felix, memoránda
fastis,

Qua Petri Sedes Fidei Magi-
strum

Triste post lustrum réducem
beáta

Sorte recépit.

Virgines castæ, puerique
puri,

Géstiens clérus, populúsque
grato

Corde Regínæ celebráre cœli
Múnera certent.

Virginum Virgo, benedicta
Jesu

Mater, hæc auge bona; fac,
precámur,

Ut gregem Pastor Pius ad sa-
lútis

Páscua ducat.

Te per ætérnos venerémur
annos,

Trínitas, summo celebránda
pláusu,

Te fide mentes, resonóque
linguæ

Cármine láudent.

Amen.

ÿ. Dignáre me laudáre te
Virgo sacráta. ñ. Da mihi vir-
tútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Ecce
Maria erat spes nostra, ad
quam confúgimus in auxilium,
ut liberáret nos, et venit in ad-
jutórium nobis.

*Oratio, Omnipotens, ut infra,
ad Laudes, p. ccxxxix.*

AD MATUTINUM.

*Hymnus, Sæpe dum Christi,
ut supra.*

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

Ex Sermone de 12 Stellis.

LECTIO IV.

VEHEMENTER quidem nobis,
dilectíssimi, vir unus, et
múlier una nocuere : sed grá-
tias Deo per unum nihilómi-
nus virum, et mulierem unam,
ómnia restaurántur, nec sine
magno sænore gratiárum. Et
quidem sufficere póterat Chri-
stus : síquidem et nunc omnis
sufficiéntia nostra ex eo est :
sed nobis bonum non erat,
esse hómínem solum. Cón-
gruum magis, ut adésset no-
stræ reparatióni sexus utérque.
Jam itaque nec ipsa Múlier
benedicta in m'liéribus vidé-
bitur otíosa : inveniétur équi-
dem locus ejus in hac reconci-
liatióné. Opus est enim me-
diatóre ad mediatórem Chri-
stum : nec alter nobis utilior
quam María. Crudélis nimium
mediátrix Eva, per quam ser-
pens antiquus pestiferum étiam
ipsi viro virus infúdit : sed si-

délis María, quæ salutis antidotum et viris, et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, hæc propitiatio; illa suggessit prævaricationem, hæc ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trépidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile, tota suavitas est, omnibus offerens lac, et lanam. Revolve diligentius Evangelicæ historiæ seriem universam: et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occurrerit in María, de cetero suspectam habéas, et accedere verearis.

LECTIO V.

QUOD si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis, et gratiæ, plena mansuetudinis, et misericordiæ, quæ ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est; sapientibus et insipientibus, copiosissima charitate debitrice se fecit. Omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, æger curationem, tristes consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus lætitiâ. Ipsa præterita non discutit mérita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus elementissimam se præbet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur

affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura, cujus plane calcæneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam hæreticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia Lunæ intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam. Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus: amplectamur Mariæ vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

LECTIO VI.

Ex publicis Monumentis.

PRÆSENTISSIMUM Deiparæ auxilium ad Religionis hostes profligandos sæpe Populus Christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut sanctissimus Pontifex Pius Quintus post insignem victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianis de Turcærum Tyranno apud Echinadas Insulas reportatam, in Litanis Lauretanis eadem Reginam cœlorum inter alia præconia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum

Rotanus
mus im
armis ex
exturbat
presertim
quinque
fuisset de
pénitus
Ecclesian
similis p
scis ann
opinatio,
expectati
genti pla
versi orb
Solio res
secundo
commoto
discedens
Cardinali
riam con
sentissime
sante pro
nabatur
plaudenti
pópulis,
tamen, qu
et captivi
nequivera
signem
Deiparæ
Matris M
ritu prop
coravit. Q
rum viciss
tifex Máx
totius évé
cum inter
Dei Genit
opem, et i
raverat, et
fidelibus i
accéptam

quondam a
 ier serpentis
 tis pede con-
 ne calcáneo
 s insidiátus
 . Sola enim
 am hæréti-
 ontriti sunt
 ulcátí sup-
 látí deroga-
 eam dicunt
 s. Jam si Ec-
 genda vidé-
 s mediatri-
 éssam. Mú-
 sole, et luna
 : amplectá-
 a, et devo-
 ne beátis il-
 vámur. Te-
 limittámus,
 nobis : po-
 .
 umentis.
 M Deipa-
 Religiónis
 sæpe Pó-
 mirum in
 st : ex quo
 imus Pón-
 post insi-
 tercedente
 a Christiá-
 áno apud
 portátam,
 s eádem
 inter ália
 Christia-
 nstitúerit.
 memorá-
 ráti mirá-
 quod cum

Rotánus Póntifex Pius Sépti-
 mus impiórum consiliis , et
 armis ex Apostólicá Petri Sede
 exturbátus, et areta custódia,
 presértim Savónæ, per annos
 quinqúe , cóque amplius
 fuisset deténtus, viis ómnibus
 pénitus interclúsus, ne Dei
 Ecclésiám régere posset, nullo
 similis persecutiónis in pri-
 scis annálibus exémplo, in-
 opinátó , et præter ómnium
 expectatiónem cóntigit, ut in-
 genti pláusu, ac véluti uni-
 vèrsi orbis mánibus Pontificio
 Sólío restitucrétur. Quod et
 secúndo accidit, dum iterum
 commóto túrbine, ab Urbe
 discódens Sacro comítante
 Cardinálíum Collégio Ligú-
 ríam conténdit. Verum præ-
 sentíssimo Dei beneficio, ces-
 sánte procélla, quæ grave mi-
 nabátur excídiúm, Romam
 plaudéntibus præ novo gáudio
 pópulis, revérsus est. Antea
 tamen, quod in votis habúerat,
 et captivítate deténtus exéqui
 nequiverat, áurea coróna in-
 signem Savónæ Imáginem
 Deiparæ Virginis sub título
 Matris Misericórdiæ solénni
 ritu propriisque mánibus de-
 corávit. Quam mirábilem re-
 rum vicissitúdinem idem Pón-
 tífex Máximus Pius Séptimus
 totius evéntus íntime cóncius,
 cum intercessióne Sanctíssimæ
 Dei Genitricis, cujus poténtem
 opem, et ipse impénse implo-
 ráverat, et ab ómnibus Christi
 fidélibus implorári curáverat,
 accéptam mérito reférret, in

ejúsdem Virginis Matris honó-
 rem sub appellatióne Auxilii
 Christianórum solénnem festum
 indixit perpétuo celebrándum
 dié mensis Maíi vigésimo
 quarto, faustíssimi sui in
 urbem réditus anniversárió,
 approbátó étiam Officio pró-
 prio, ut tanti beneficii di-
 stincta, et perénnis extet me-
 mória, et gratiárum áctio.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
 secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 11. d

IN illo ténipore : Loquente
 I Jesu ad turbas , extóllens
 vocem quædam múlier de
 turba, dixit illi : Beátus ven-
 ter, qui te portávit. Et reliqua.

Homilia sancti Bernárdi
 Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

INTUERE, o Homo, consilium
 I Dei, agnósce consilium sapi-
 entíæ, consilium pietátis.
 Cœlésti rore arcam rigáturus,
 totum vellus prius infúdit; red-
 emptúrus humánúm genus,
 prétium univérsúm contulit
 in Mariam. Altius ergo intué-
 mini quanto devotiónis afféctu
 a nobis eam volúerit honorári,
 qui totius boni plenitúdinem
 pósuit in Maria : ut proinde
 si quid spei in nobis est, si
 quid grátíæ, si quid salútis, ab
 ea novérimus redundáre, quæ
 ascéndit deliciis áffluens. To-
 tis ergo medállis córdium, to-
 tis præcordiórum afféctibus,
 et votis ómnibus Mariam hanc
 venerémur, quia sic est vo-

lúntas ejus, qui totum nos habére voluit per Mariam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

ñ. Felix, p. cxlvij, et in fine, quicúmque tuum sanctum implórant Auxilium.

LECTIO VIII.

IN ómnibus síquidem et per lómnia próvidens miseris, trepidatióem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem vrebáris accédere, solo auditu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Filium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre Divinam, quod licet factus sit homo, mánsit tamen Deus. Advocatúm habére vis et ad ipsum? Ad Mariam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed pura singularitáte natúræ. Nec dúbius dixerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Filius, et exáudiet Filium Pater.

LECTIO IX.

FILIOLI, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátió spei meæ. Quid enim? Potestne filius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? Néutrum plane. Invenisti, ait

Angelus, grátiam apud Deum: feliciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus: nimirum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus fratres? Quærámus grátiam, et per Mariam quærámus, quia quod quærit invenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum; nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum; nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátia est quod hic sumus? Profécito misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consumpti nos.

AD LAUDES

HYMNUS.

TE Redemptóris, Dominique nostri
Dicimus matrem, speciósam Virgo,
Christianórum decus, et levámen

Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferórum,
Hostis antiquus fremat, et mináces,

Ut Deo sacrum populétur agmen,

Súscitet iras.

Nil truces possunt furiae nocére

Méntibus castis, prece quas vocáta

Annuens Virgo fovet, et supérno

Róbore firmat.

Tanta si nobis faveat Patróna,

Bélicis ce
Mille ste
turn

M
Tollit t
óné

Turris,
mur
Civitas D

M
Virgo
ténti

Déxtera,
A piis lom
Da

Te per
anno

Trínitas,
plaus
Te fide

lingu
Cá
An

ÿ. Diffú
tuis. ñ. P
Deus in æ
Ad Ben

o sancta
vimus, et
auxilium

OMNIPOT
Deus,
pópuli Ch
Virgine Ma
lium mir
concéde p
sidio mun
victóriam
cónsequi
Per Dómi

AD

Omnia

Bélicii cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve
turmæ,

Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Si-
óne

Turris, arx firmo fabricáta
muro,

Civitas David, clypeis et acri
Milite tuta.

Virgo sic fortis Dómini po-
ténti

Déxtera, cœli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit

Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur
annos

Trínitas, summo celebránda
plausu,

Te fide mentes resonóque
linguæ

Cármine láudent.

Amen.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ñ. Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ad te,
o sancta Dei Génitrix, clamá-
vimus, et per te venit Dómini
auxilium nobis.

ORATIO.

OMNIPOTENS, et misericors
Deus, qui ad defensiónem
pópuli Christiáni in Beatíssima
Virgine Maria perpétuum Auxí-
lium mirabiliter constituisti :
concéde propitius ; ut tali præ-
sidio muniti certántes in vita,
victóriam de hoste maligno
cónsequi valeámus in morte.
Per Dóminum.

AD II VESPERAS.

Omnia ul in primis Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r San-
cta Maria, succúrre miseris,
juva pusillánimes, réfove flé-
biles, ora pro pópulo, intérv-
veni pro clero, intercède pro
devóto femíneo sexu, séntiant
omnes tuum juvámén quicúm-
que sanctum tuum implórant
auxilium.

DIE XXX MAII.

S. FERDINANDI III REGIS,
CONFESSORIS.

Semiduplex.

ORATIO.

DEUS, qui beáto Confessóri
tuo Ferdinándo præliári
prælia tua, et Fidei inimicos
superáre dedisti : concéde ; ut
ejus nos intercessióne muniti,
ab hóstibus mentis et corpóris
liberémur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FERDINANDUS Tértius, Castéllæ
et Legiónis Rex, cui Sancti
cognoméntum jam inde a quá-
tuor sæculis Ecclesiasticórum
et sæcularium consénsus de-
dére, tantum prudéntiæ ado-
lescens adhuc spécimen præ-
buit, ut Berengária mater, Ca-
stéllæ Regina, a qua persáncte
educátus fúerat, abdicátum a
se regnum in filium transtúle-
rit. In eo, adjúnetis regni cu-
ris, régiæ virtútes emicuére,
magnanimitas, cleméntia, ju-
stitia, et præ céteris Cathólicæ
fidei zelus, ejúsque religiósi
cultus tuéndi ac propagándi
ardens stúdiúm. Id præstitit in

primis hæreticos insectando, quos nullibi regnorum suorum consistere passus est. Præstitit insuper in erigendis, dotandis, et consecrandis Christiano ritu Cordubensi, Giennensi, Hispalensi, et aliarum urbium Ecclesiis, Máurico creptarum jugo, simulque in instaurandis primariis templis Toletano, Burgensi, et aliis, pia et regia munificentia.

LECTIO V.

INTER hæc per Castellæ et Legionis Regnum, in quo patri Alphonso successerat, collectis magnis exercitibus, annuas expeditiones contra Saracenos, Christiani nominis hostes, suscepit. In quæis, ut semper vinceret, præcipui exereitus fuere preces piissimi regis ad Deum factæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiaret, flagris in se sæviebat, atque aspero cilicio nuniabat corpus: sicque insignes contra ingentes Maurorum acies victorias reportavit, et plures urbes Christiano cultui imperioque restituit, et conquisitis Giennii, Córdoba et Mártiæ regnis, ac Granatensi vectigali facto, ad expugnandam Hispalim, primariam Bæticæ urbem, hortante in visione (ut traditum est) beato Isidoro, olim illius urbis Episcopo, victricia signa transtulit. In ea obsidione (ut fertur) præsentem divinam opem habuit: nam ferream catenam, quæ super Bætim transversim extensa, Mahome-

tanis pro repagulo erat, coorto validiori vento, una ex navibus regis, regis jussu eo delata, tanto impetu fregit, ut longius prætervecta, pontem quoque ligneum, et simul spes Maurorum obruperit, et ad deditio-nem coegerit.

LECTIO VI.

TOT victorias beate Virginis Mariæ patrocinio ferèbat acceptas, ejus imaginem secum in castris habens, peculiari cultu prosequèbatur. Capta Hispali, prima Religionis cura fuit; nam templum Maurorum expiatum, et Christianorum dedicatum sacris, insigni Archiepiscopatu, et honestissimo Canonicorum et dignitatum Collègio, regia et religiosa liberalitate exornavit. Alia deinde in urbe templa et Cœnobìa erexit, inter quæ pietatis officia, dum trajicere in Africam parat, Mahometanum in ea impèrium eversurus, ad cœlestem regiam vocatur. In extremo vitæ agone sacram Eucharistiam pro Viatico allatum, fune ad collum alligato, et humi stratus, cum lacrymis ubertim fuis adorans, eaque dignis reverentiæ, humilitatis et Catholice fidei obtestationibus accepta, obdormivit in Domino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quatuor sæcula, in templo maximo Hispalensi, honorificentissimo inclusum sepulchro.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homil. in Evangel.

Nolite t
secundo

S. A

DEUS,
Ang
num co
florésc
ejus int
ribus vi
nibus a
meream
num.

II
Lectio
II

ANGEL
Ver
pido, ad
ditióne
tibus, a
tis liliur
vare sta
Ab omn
hórrens
mam, p
studióse
dumtax
placéret
lescéntia
bata, an
rio in d
gere ten
prohibit
quod in
Cilicio a
usa car
valetudin
tis, et Re

Æs

Nolite timere, *de Communi, secundo loco, p. lxxxj.*

DIE XXXI MAII.

S. ANGELÆ MERICLÆ,

VIRGINIS.

Duple.v.

ORATIO

DEUS, qui novum per beatam Angelam sacrarum virginum collégium in Ecclesia tua florere voluisti: da nobis ejus intercessione angelicis moribus vivere; ut terrenis omnibus abdicatis gaudiis perfrui mereamur æternis. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectones de Script. occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANGELA Mericia Decentiáni, Veronénsis Diocésis Opido, ad Lacum Benácum in ditione Véneta piis orta parentibus, a prima ætate virginitatis lilium, quod perpétuo servare statuerat, sédula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrrens egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsariem studiósè fœdavit, ut cœlesti dumtaxat animarum Sponso placéret. In ipso autem adulescéntiæ flore parentibus orbata, austeriôris vitæ desiderio in désertum locam aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita novit præstare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa carnem nonnisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis, et Resurrectiônis Dominicæ

Æstiva.

tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Oratiôni dedita brevissimum humi carpébat somnum: Dæmonem vero sub lucéntis Angeli forma sibi illudere conantem agnovit prótinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac régulam Tértii Ordinis sancti Francisci ampléxa, evangélicam paupertatem virginitatis laudiconjúnxit.

LECTIO V.

NULLUM pietatis officium erga próximos omittens, pauperibus, quidquid sibi ex mendicatio victu superesset, largiebatur; libenter ministrabat ægrótiis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel eis véniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocaret. Angelórum pane, quem únice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut sæpius extra sensus raperetur. Sacra Palæstinæ loca summa cum religione obivit: quo in itinere et visum, quem ad Cydonias appúlisa oras amiserat, eodem regréssa recuperavit, et barbarórum captivitatem ac naufragium imminens divinitus evásit. Romam denique firmam Ecclesiæ petram veneratúra, et amplissimæ Jubilæi véniæ percúpida, sedente Cleménte Séptimo accessit; quam Summus Pónti-

flex allocutus, ejusdem sancti-
moniam suscepit, et commen-
davit summopere; nec ab Urbe
ipsam abire ante permisit,
quam alio cœlitus vocatam
agnovit.

LECTIO VI.

BRIXIAM itaque, ubi domum
ad sanctæ Aphræ templum
conduxit, reversa, novam ibi
Virginum Societatem, sicut
cœlesti voce ac visione mandatum
sibi fuerat, sub certa disciplina,
sanctisque vivendi regulis
constituit, quam sanctæ
Ursulæ invictæ Virginum ducis
patrocinio ac nomine insignivit:
eam vero perennem futuram
morti proxima prædixit. Tandem
prope septuagenaria dives
meritis evolavit in cœlum
sexto Kalendas Februarii
anni millesimi quingentesimi
et quadragésimi, cujus cadaver
per ipsos triginta dies inhumatum,
flexibile, ac vivo simillimum
perseveravit. Demum in sanctæ
Aphræ templo inter ceteras,
quibus illud abundat, Sanctorum
reliquias reposito, plurima ad
ejus sepulchrum agi statim cœpere
miracula: quorum fama late
diffusa, non Brixie modo, et
Decentiani, sed alibi etiam
vulgo cepit nuncupari Beata,
ejusque imago aris imponi;
imo sanctus ipse Carolus Borromæus
non multis post annis dignam,
quæ ab Apostolica Sede in
sanctarum Virginum album
referratur, Brixie palam asservit.
Cultum vero illi jamdiu a

pœpulis exhibitum, et tum locorum
Ordinariis probatum, tum pluribus
etiam Summorum Pontificum
Indultis munitum, Clemens
Papa Decimus tertius solèmniter
Decreto ratum habuit, ac confirmavit.
Eam tandem, novis miraculis
rite probatis insignem Pius
Papa Septimus solèmniter
Canonizatione in Vaticana
Basilica peracta die vigesima
quarta Maii anno millesimo
octingentesimo septimo
Sanctarum Virginum Catalogo
adscripsit.

IN III NOCTURNO.

*De Homilia S. Gregorii Papæ
in Evang.* Simile erit regnum
cœlorum, *de Communi Virginnum,*
primo loco, p. xcv.

FESTA JUNII.

DIE XVI JUNII.

S. JOANNIS FRANCISCI REGIS,
CONFESSORIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Confessoris
non Pontif.,* p. lxxviii.

In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui ad plurimos pro
salute animarum perfe-
rendos labores beatum Joannem
Franciscum Confessorem
tuum mirabili charitate, et in-
victa patientia decorasti: con-
cede propitius; ut ejus exem-
plis instructi, et intercessionibus
adjuti, æternæ vitæ præ-
mia consequamur. Per Domi-
num.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

JOANNES
bilibi gè-
dulo Nar-
nomen Fo-
sanctitatis
dicia præ-
eluxere m-
tia, flagrat
pudor, et
Societatem
lôsæ anno
humilitate
tate, odio
religiôsæ
Absolutis s-
curandæ m-
nitus dev-
riensium,
rensium r-
Helviôrum
vibusque
dos, eorûm
tia, rustici
ctabiles su-
succèssu,
mines, au-
fectos, au-
corrûptos,
dem, et ad
tem tradû

CAMPEST
bèrno
æstivo re-
ibique in
carceribus
in cõpiti-
hominum
nia factus
rum greg-
subsidiis,

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Franciscus Regis nobili genere natus, in oppidulo Narbonensis Galliae cui nomen Fonscoopertus, eximiae sanctitatis a teneris annis indicia praebuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor, et modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosae anno aetatis decimonono, humilitate, obedientia, charitate, odio sui, ceterisque vitae religiosae virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandae animarum salutis penitus devovit. Asperos Vivariensium, Velaunorum, et Forensium montes, et ingentes Helviorum tractus, glacie, nivibusque fere perpetuis horridos, corumque Colonos inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles suscepit excolendos, eo successu, ut innumerabiles homines, aut Calviniana luce infectos, aut perditis moribus corruptos, ad Catholicam fidem, et ad Christianam pietatem traduxerit.

LECTIO V.

CAMPESTRIBUS Missionibus herbano tempore perfunctus, aestivo revertebatur Anicium, ibique in Nosocomiis, et in carcèribus, in privatis aedibus, in compitis, ac Templis omne hominum genus, omnibus omnia factus sublevabat. Pauperum greges corrogatis undique subsidiis, praesertim cum sae-

viret fames, multiplicato etiam non semel per miraculum frumento, sustentabat, unde illi Patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis hominibus, et perditis praesertim mulierculis e vitiis ceno educendis, vix credibile est quot probra, ludibriaque pertulerit, erecto semper et alacri vultu imperterritus, licet gladiis jugulo saepe admotis, alapis ori impactis, et fustibus corpori. Grassante peste, infirmos eo morbo laborantes sedulo invisens, ardenti reficiebat charitate. Erga alios blandus, ac beneficus, in se ipsum saeviebat acerrime, asperis ciliciis, ferreis catenis, cruentis flagellationibus, somnum breviter in nuda tabula, aut humi carpens, semper abstemius, vilissimoque semper vitans cibo, et adeo tenui, ut arcendae morti potius, quam sustentandae vitae sufficeret.

LECTIO VI.

DIVINO amore sic erat incensus, ut illum unum spirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas orationi dabat, caelestibus affluens deliciis, et extra se saepe raptus. Rem divinam ea animi attentione, eo vultus ardore faciebat, ut sacrum, quo effervescebat, ignem, etiam in adstantes diffunderet. Miraculis, aliisque donis supernaturalibus mire claruit. Tandem vocatus ad praemia laborum, in Viennensis Diocesis pago, cui no-

men est Lalovescus, corréptus letháli morbo ex labóribus contrácto, cum sæviret hiems frigidissima, cœlestibus recreátus illustrationibus, ad ætérna gáudia invitátus, spiritum Creatóri reddidit anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, die trigésima prima Decémbris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepulchrum incredibili populórum per aspérrimos montes úndique confluentium concúrsu, ob sanctitátis et miraculórum famam, quæ máxime percrebrescébat, summa devotióne est frequentátum. Quibus ómnibus permótus Clemens Undécimus Póntifex Máximus, Joánnem Franciscum Beatórum, Clemens vero Duodécimus Sanctórum fastis solémni ritu adscripsit, die decimaséxta Júnii ejúsdem celebrándæ festivitáti a Benedicto Decimoquárto assignáta.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evangel. Sint lumbi, de Communi, primo loco, p. lxxvj.

DIE XXVIII JUNII.

S. IRENÆI

EPISC. ET MARTYRIS.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., p. xx, exceptis quæ seq.

ORATIO.

DEUS qui Beáto Irenæo Mártiri tuo atque Pontífici tribuisti ut et veritáte doctrinæ expugnáret hæreses, et pacem Ecclésiæ feliciter confirmáret : da quæsumus plebi tuæ in san-

cta Religióne constántiam ; et pacem tuam nostris concède temporibus. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

De Epístola secúnda B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I. *Cap. 2. v. 15.*

SOLLICITE cura teípsum próbabilem exhibére Deo, operárium inconfusibilem, recte tractántem verbum veritátis. Profána autem, et vanilóquia devíta : multum enim proficiunt ad impietátem : et sermo eórum ut cancer serpit ex : quibus est Hymenæus, et Philétus, qui a veritáte excidérunt, dicéntes resurrectionem esse jam factam, et subvertérunt quorúndam fidem. Sed firmum fundaméntum Dei stat, habens signáculum hoc : cognóvit Dóminus, qui sunt ejus : et discédat ab iniquitáte omnis, qui nóminat nomen Dómini. In magna autem domo, non solum sunt vasa aurea, et argénteá, sed et lignea, et fictilia : et quædam quidem in honórem, quædam autem in contuméliam. Si quis ergo emundáverit se ab istis, erit vas in honórem sanctificátum, et útile Dómino, ad omne opus bonum parátum, Juvenília autem desidéria fuge, sectáre vero justitiam, fidem, caritátem, et pacem cum iis, qui invocant Dóminum de corde puro. Stultas autem, et sine disciplina quæstiónes devíta, sciens quia génerant lites. Servum autem Dómini non órpor tet litigáre, sed mansuétum

esse ad
tiéntem
piénter
ritáti,
pœnité
veritáte
diáboli
vi tené
tátem.

Hoc no
bunt
erunt
tes, cúp
phemi,
diéntes
affecti
tóres, i
sine be
protérv
amatóre
béntes
tis, virt
gántes.
enim s
mos, e
liércula
ducúnt
semper
ad scié
niéntes.
Jannes,
Móysi :
ritáti, h
réprobi
tra non
enim eó
nibus, s
autem a
ctrinam
situm, f

esse ad omnes, docibilem, patientem, cum modestia corripientem eos, qui resistunt veritati, nequando Deus det illis poenitentiam ad cognoscendam veritatem : et respiscant a diaboli laqueis, a quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem.

LECTIO II.

Cap. 3. v 4, et seq.

HOC autem scito, quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa : erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemii, parentibus non obediētes, ingrati, scelēsti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, proditores, protēvi, tūmidi, et voluptatum amatores magis quam Dei ; habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem ejus abnegantes. Et hos devita. Ex his enim sunt, qui penetrant domos, et captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur variis desideriis : semper discētes, et numquam ad scientiam veritatis perveniētes. Quemadmodum autem Jannes, et Mambres restiterunt Mōysi : ita et hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem. Sed ultra non proficiēnt ; insipientia enim eorum manifestā erit omnibus, sicut et illorum fuit. Tu autem assecutus es meam doctrinam institutionem, propositum, fidem, longanimitatem,

dilectionem, patientiam, persecuciones, passiones ; qualia mihi facta sunt Antiochiæ, Iconii, et Lystris, quales persecuciones sustinui, et ex omnibus eripuit me Dominus. Et omnes, qui pie volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. Mali autem homines, et seductores proficient in pejus, errantes, et in errorem mittentes.

LECTIO III.

TU vero permane in iis, quæ didicisti, et credita sunt tibi, sciens a quo didiceris ; et quia ab infātia sacras litteras nosti, quæ te possunt instrere ad salutem, per fidem, quæ est in Christo Jesu. Omnis Scriptura divinitus inspirata utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justitia : ut perfectus sit homo Dei ad omne opus bonum instructus. Testificor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicaturus est vivos, et mortuos per adventum ipsius, et regnum ejus. Prædica verbum, insta opportune, impotune : argue, obsecra, increpa in omni patientia, et doctrina. Erit enim tempus, quum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria concervabunt sibi magistros pruriētes auribus : et a veritate quidem auditum avērtent, ad fabulas autem convertentur. Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac Evangelistæ, ministerium tuum imple,

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

IRENÆUS, non longe ab urbe Smyrna in Asia Proconsulari natus, jam inde a püero sese Polycárpo Joánnis Evangelistæ discipulo, eidémque Episcopo Smyrnæórum, tradiderat in disciplinam. Hoc tam excellenti Magistro progressus in Doctrina, præceptisque Christianæ Religiónis insignes fecit. Polycárpo in cælum Martyrii glória sublato, etsi erat Irenæus in sacris litteris egrégie versatus, quod tamen incredibili stúdio flagraret discéndi, quæ dógmata depósiti loco custodiénda céteri accepissent, quos Apóstoli instituérant; horum quam pótuít plures convénit, quæque ab iisdem audivit, mémori mente tenuit, ea deinceps opportúne adversus hæreses allatúrus, quas quum vidéret ingénti pópulo christiáni damno látius in dies manáre, diligénter, copiosèque reféllere cogitárat. In Gállias inde proféctus a Photino Episcopo Présbyter est constitútus Ecclesiæ Lugdunénsis. Quod munus sic laborándo in verbo, et doctrina gessit, ut (téstibus sanctis Martyribus, qui, Marco Aurélio Imperátore, strénue pro vera pietáte certánt) æmulatórem sese præstiterit Testaménti Christi.

LECTIO V.

CUM Mártyres ipsi, Clerúsque Lugdunénsis de pace Ecclesiárum Asiæ, quam Montani-

stárum factio turbárat, solliciti cum primis essent, Irenæum, cujus esse potíssimum habéndam ratióne prædicábant, unum ómnium máxime delegérunt, quem Romam ad Eleuthérium Pontificem mitterent rogátum, ut novis sectáriis auctoritáte Sedis Apostólicæ reprobatís, discordiárum causa tollerétur. Jam Photinus Episcopus Martyr decésserat: huic Irenæus quum successisset, tam feliciter munus óbiit Episcopátus, ut sapiéntia, oratióne, exemplóque suo non modo brevi cives Lugdunénses omnes, sed multos étiam aliárum Gállia Urbium incolas superstitioném, atque errórem abjecisse, dedissequé Christianæ Militiæ nómina viderit. Intérea, quum de die celebrándi Páschatis orta esset conténtio, ac Victor Romanus Póntifex Asiános Episcopus ab collégis réliquis fere ómnibus dissidentes aut prohibuisset communióne Sacrórum, aut prohibére minátus esset, eum Irenæus sequéster pacis decénter mónuit, exemplisque usus Pontificum superiórum indúxit, ut ne tot Ecclesiás ob ritum, quem a majóribus accepisse se dicerent, avélli ab unitáte Cathólica paterétur.

LECTIO VI.

MULTA scripsit, quæ Eusébius Cæsariénsis, et sanctus Hierónymus mémorant, quorúmque pars magna intercídít injúria téporum. Extant ejus advérsus hæreses libri quinque

anno cingésimo p
Eleuthéri
públicam
bro vir I
auditóres
stólorum
que præ
Ecclesiá,
pórum su
ditiónis
tíssima c
hanc, dix
potiórem
césse est
clésiám,
undique
cum aliis
bus, quos
frugémqu
rio coron
lum, ann
secúndo,
míus Sev
omnes, c
lén da Chr
stáre vol
cruciátum
imperáve

IN I
Léctio
secú

Cap. 5.

IN illo té
I Pharisæ
bonus. B
suam dat
reliqua.

Homilia
Serm. 13

AUDIVIM
A comm

anno circiter centésimo octogésimo perscripti, dum adhuc Eleuthérius rem christiánam públicam géreret. In tertio libro vir Dei ab iis edóctus, quos auditóres constat fuisse Apostólorum, grave in primis atque præclarum de Romána Ecclesiá, deque illius Episcopórum successióne divínæ traditiónis fidéli, perpétua, certíssima custóde dixit. Atque ad hanc, dixit, Ecclesiám propter potiorem principalitátem necesse est omnem convenire Ecclesiám, hoc est eos qui sunt undique fidéles. Postrémo una cum aliis prope innumerabilibus, quos ipse ad veram fidem, frugémque perdúxerat, Martyrio coronátus migrávit in cœlum, anno salutis ducentésimo secúndo, quo témpore Septimius Severus Augústus eos omnes, qui constántes in colénda Christiána Religióne perstáre voluissent, in summum cruciátum dari, atque interfici imperáverat.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

Cap. 5. v. 41, et sequent.

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis, Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et reliqua.

Homília S. Augustíni Episc.

Serm. 138. De verb. Domini.

AUDIVIMUS Dóminum Jesum commendántem nobis boni

pastóris officium. In qua commendatióne admónuit nos úti- que, ut intélligi datur, bonos esse pastóres, et tamen ne intelligerétur perverso modo multitúdo pastórum, Ego sum, inquit, pastor bonus : et unde sit pastor bonus, consequé- ter osténdit. Pastor, inquit, bonus ánimam suam ponit pro óvibus. Pastor ergo bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequétes Beáti Episcopi Mártyres? nonne omnes pastóres boni?

LECTIO VIII.

OMNES ergo isti pastóres boni, non solum quia ságuinem fuderunt, sed quia pro óvibus fuderunt. Non enim fuderunt elatióne, sed charitáte. Quómodo autem habet vel exiguam charitátem, qui étiam convictus non amat unitátem? Hanc Dóminus unitátem commendans pastóribus bonis, nóluit multos appelláre pastóres. Neque enim, ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apóstoli céteri, et posteri- ores sancti Episcopi. Omnes hi pastóres boni; et tamen ille pastóribus bonis non comméndávit pastóres bonos, sed pastórem bonum.

LECTIO IX.

QUID est ergo, quod pastóribus bonis commé- das unum pastórem, nisi quia in

uno pastore doces unitatem. Et exponit apertius ipse Dominus per ministerium nostrum ex ipso Evangelio commemorans charitatem vestram, et dicens, Audite quid commendavi, Ego sum pastor bonus, dixi: quia omnes ceteri, omnes pastores boni membra mea sunt. Unum caput, unum corpus, unus Christus. Ergo et pastor pastorum, et pastores pastoris, et oves cum pastoribus sub pastore. Merito Christus in se habens omnes pastores bonos, unum commendat, dicens: Ego sum pastor bonus. Ego sum, unus sum, mecum omnes in unitate unum sunt. Qui extra me pascit, contra me pascit. Qui mecum non colligit, spargit.

DIE XXIX JUNII.

Commemoratio omnium SS. Apostolorum, in Festo Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.

AD I VESPERAS.

Ant. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos, et ante reges et presides ducemini propter me, in testimonium illis, et Gentibus.

ŷ. Annuntiaverunt opera Dei. *ŕ.* Et facta ejus intellexerunt.

ORATIO.

DEUS, qui nos per beatos Apostolos tuos ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternam et proficiendo celebrare, et celebrando proficere. Per Dominum,

AD LAUDES

Ant. Vos qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam aeternam possidebitis.

ŷ. In omnem terram exivit sonus eorum. *ŕ.* Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oratio ut supra.

AD II VESPERAS.

Ant. Estote fortes in bello, et pugnate cum antiquo serpente: et accipietis regnum aeternum, alleluia.

ŷ. In omnem terram exivit sonus eorum. *ŕ.* Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oratio ut supra.

Ubi vigent Concordata Gallicae, praedicta Commemoratio fit per Ant. ŷŷ. et Orat. sequent. (S. R. C. 18 octobr. 1818.)

AD I VESPERAS.

Ant. In hoc cognoscet omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

ŷ. Nimis honorati sunt amici tui, Deus. *ŕ.* Nimis confortatus est principatus eorum.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus salutaris noster, et omnium Sanctorum Apostolorum tuorum tuere praesidiis, quorum donasti fideles esse doctrinis; Qui vivis.

AD LAUDES.

Ant. Vos qui secuti estis me, sedebitis super sedes iudicantes duodecim tribus Israel.

ŷ. In omnem terram exivit sonus eorum. *ŕ.* Et in fines orbis terrae verba eorum,

Oratio

AD

Ant. V feceritis o bis, diei

ŷ. Glor faciens m meus, et

Oratio,

FE

D

S. PULCH

Omnia num, p. quentia.

DEUS, q riam, q gulari ca decorasti, fendendam summum bñere vo ejus inter mentibus nium hosti corditer lib num nostri

IN I

Lectione

IN I

AELIA Pu tre, viro Roma bus maxime sua praesentium errorum dogmate Mysteriorum nitatem co

Oratio, Exaudi, *ut supra*.

AD II VESPERAS.

Ant. Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis, dicit Dóminus.

Ÿ. Gloriosus in Sanctis suis, faciens mirabilia. ñ. Hic Deus meus, et glorificábo eum.

Oratio, Exaudi, *ut supra*.

FESTA JULII.

DIE VII JULII.

S. PULCHERLE IMPERATR.

VIRGINIS:

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, p. lxxxiv, *præter sequentia*.

ORATIO.

DEUS, qui beátam Pulchériam Virginem tuam singulari castitátis prærogativa decorásti, quique illi ad defendéndam Ecclesiám tuam summum fidei amórem tribuere voluisti: concéde; ut ejus intercessióne tibi puris méntibus inhærentes, ab ómnium hóstium insidiis misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ÆLIA Pulchéria Augústa, patre, avo, fratre, atque viro Romanórum Imperatóribus máxime nóbilis, profligátis sua præsertim ópera hæreticórum erróribus, et Cathólico dógmate circa Incarnatiónis Mystérium, et divinam Maternitátem constitúto multo nobi-

lior, ab ipsa pueritia tanta sapientiá divínitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcádii patris óbitum Impérii procuratio, dum Theodósius adolésceret, commissa fúerat, ejus arbitráto omnia fácerent; essétque constans opinio, unius puéllulæ virtúte ac sapientiá, quæ instáre atque ingrúere videbántur, pericula discússa, et felicitátem Império constitútam. Domi assídua, disciplinæ exáctrix, eam vivéndi formam indúxit, ut illa jam non aula Imperatórum, sed ascetérium vulgo dicerétur. Theodósium fratrem, Eudóxiam, quam illi matrimónio conjungéndam curávit, Flaccillam, Arcádiám, Marínám soróres ita imbuébat bonis móribus, exercebátque ad virtútem, ut, quibus ætáte non multum præstábat, córum moderátrix, ac propémódum mater esse viderétur. Qua institutióne soróres quantum profecerint, vel ex hoc uno intélligi potest, quod Pulchériam imitatæ se, suámque virginitátem Deo devovérunt: utque Augústa virgo ea, quæ decreverat, ámplius confirmáret, ómnesque voluntátis suæ testes habéret, ex auro et pretiósissimis lapidibus sacram mensam in Ecclesiá Constantinopolitána pro virginitáte sua, et fratris Império dedicávit, et in fronte ipsius mensæ hæc eádem inscripsit.

LECTIO V.

POTIOR autem ejus in Theodósio instituendo elúxit eu-

ra; eúmque, ubi opus esset, mira quadam dexteritáte corrigébat; qui quidem talis est effectus, ut absolutissimum óptimi veréque Christiáni Principis exemplar fúerit, dum Pulchériæ consiliis est obsecú- tus. Post diutúrnám cum fratre concórdiam, turbis malevolórum fraude atque obtrectatióne in aula excitátis, tempus naeta, quo sibi jam uni, Deóque vacáre posset, secéssit in Hébdomum, locum Byzántio suburbánum, ibique vitam agens pene monásticam aliquándiu se continuit; cum vero felicitas Impérii una cum ea exuláret, a fratre accersita, ubi decesse vidit, qui praelia Dómini pugnáret, Débboram imitáta, fide ac religióne armáta procéssit, et missis in omnem partem epistolis hortándo, monéndo, minitándo, non pecúniæ, non labóribus parcens, digna effecta est, quam Patres Concilii Chalcedonénsis una ómnium voce atque præcónio custódem fidei, pacis conciliatricem, expultricem hæreticórum, píam, orthodoxam, novam Hélenam (sicut Marciánum tunc Imperátorem novum Constantinum) consalutárent; cuique Sanctus Leo totius Románe Ecclésiæ nómine plúrimum gratularétur, ejúsque causa exultáre se diceret, ac digna Deo vota persólvere, quod de Nestoriána primum impietáte, mox de nefáριο Eutychétis erróre perémpto, dú-

plicem illi et palmam contúlerat et coronam.

LECTIO VI.

ATQUE hæ tantæ curárum moles, quas præsertim in Ephesino ac Chalcedonénsi Concilii Romanórum Pontificum auctoritáte convocátis necessáριο suscepérat, nihilo illam ad cétera christiánæ pietátis officia obeúnda fecére segniórem. Assidue coléstium rerum contemplatióne, sacrórum librórum lectiόne, corpóris afflictatió nibus sponte susceptis se exercébat, Psalmos de nocte surgens una cum régiæ familiæ Principibus decantábat, Dei, ac Sanctórum (quorum et collóquio non semel dignáta est) cultrix eximia; quæ étiam summópere semper conténdit, ut erga córum Reliquias cultus augerétur. Deiparam in primis coluit, cui hanc ipsam Deiparæ appellatiónem contra Nestorianórum blasphemias assérui; vóluit namque summa sapiéntiæ suæ dispositiόne divina Providéntia, ut per virginem summa Virginis dignitas inoffénsa pénitus servarétur; quam étiam est imitáta servándo perpétuam in ipso conjúgio virginitatem; cujus dénique cultui amplificándo complúra templa regáli plane magnificéntia excitávit, donáriis auxit, redditibus locupletávit. In placánda divina justitia mira pietáte enituit. Fuit erga páuperes misericórdia plane singulári: quos et

matérna
compléxa
móriens
effusissim
qua fécer
Quod car
ménto fu
Marciánu
nis stúdi
impérió c
xerat ad
hanc ipsa
quam Deo
cónjugem
quadring
simo tér
luctu, ma
Patrum,
ævi Scrip
bráta.

IN I

Léctio

secú

LECTIO

IN illo t

Hæc es

ut cognós

verum, et

Christum.

Homilia S

De Fic

et S

SANE VO

que C

strum Sa

ligiosissim

mæ Impe

rum orna

mar'imqu

óptimo ju

verit, in q

virtútum

nátus div

materna quadam charitate complexa est quoad vixit, et moriens eorum, quae assidua effusissimaque liberalitas reliqua fecerat, scripsit haeredes. Quod cautum ab ipsa testamento fuit, diligenter curavit Marcianus, quem pari religionis studio, rebusque omnibus imperio dignissimum ipsa exererat ad imperium, sibi hanc ipsam ob causam, salva quam Deo voverat virginitate, conjugem delegerat. Obiit anno quadringentesimo quinquagesimo tertio, magno omnium luctu, maximisque Sanctorum Patrum, ceterorumque ejus aevi Scriptorum laudibus celebrata.

IN III NOCTURNO.

LECTIO sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 17. 3.*

IN illo tempore dixit Jesus: Haec est autem vita aeterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Alexandrini.

De Fide ad Pulcheriam, et Sorores Reginas.

SANE vos sacras castissimasque Christi omnium nostrum Salvatoris sponsas, religiosissimae ac Deo dilectissimae Imperatrices, orbis terrarum ornamentum, sanctissimarumque Ecclesiarum decus optimo jure quisquis appellaverit, in quibus nimirum omne virtutum genus, omnique ornatus divinae Majestatis oculis

gratus, acceptusque mirifice splendet. Neque his opibus contenta omnem quoque curam, omneque studium adhibetis, quo fide recta, nullamque in partem vacillante, excellatis. Neque Christi regnum capessere, et ea, quae illi grata sunt, facere, et sentire omittitis, partim quidem praeclearis actionibus; partim rursus cum vestras, tum Principum quoque vestrorum aulas virginitatis gloria condecorantes; partim denique sumptuosissime templa Christo Domino excitantes: nam et hoc quoque pietatis studium inter cetera ille sanctis vestris animis impertitus est.

LECTIO VIII.

ICITUR ex sacris Litteris vobis vere sanctis Christi sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abunde instructae videamini) aliquid deproram. Hinc etenim et Emmanuelem verum, ac naturalem Deum, et Virginem Matrem, quae cum peperit, veram ipsam Deiparam esse planum fiet.

LECTIO IX.

AT Christus: Haec est vita aeterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Si cum solius verique Dei cognitione Jesu Christi cognitionem necessariam, consociatamque esse oportet, et hoc ipsum aeternam vitam conciliat; cui obscurum esse potest Christum verum esse Deum? Verbum

sane caro factum est, sed mansit interim Verbum.

DIE IX JULII.

PRODIGIORUM B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V.,

p. cxxxvii.

DIE XXVII JULII.

S. VERONICÆ DE JULIANIS,
VIRGINIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Virgini-
num, p. lxxxiv, præter hæc
propria.*

ORATIO.

DOMINE Jesu Christe, qui beatam Veronicam Virginem passionis tuæ signis mirabilem effecisti: concede propitius; ut carnem crucifigentes, ad gaudia æterna pervenire mereamur. Qui vivis.

IN I NOCTURNO.

Lectio de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

VERONICA de Juliânis antea Ursula dicta, Mercatelli quod oppidum est Urbaniensis Diocesis, piis honestisque parentibus nata, ab ipsis incunabilis mira futuræ Sanctitatis indicia præbuit. Nam infântula cum alias copiosum lac sugeret, tribus hebdomadæ diebus paucas guttulas mane et vespere gustabat. Vix sex menses nata die Sanctissimæ Trinitati dicato e sinu matris firmis pedibus prosiliit. Adhuc tenella hominem quemdam gravibus verbis ab injustitia deterruit. Familiari Jesu pueri,

beatissimæque Virginis consuetudine fruebatur, et aliquando divinus Puer ad eam cum lacrymis orantem, ut consolaretur, descendit; quandoque etiam ab ipsa Deipara illum accepit, prænunciato ejusdem cum Jesu spirituâli sponsalio, adjuncta arrha, bello scilicet, quod ipsi sustinendum fuit ab hominibus, atque infernis hostibus. Ad hoc Veronica, cum nondum pueritiam excessisset, sese accinxit humilitate summa, parique obedientia, et vehementi Christum Dominum pro nobis passum et crucifixum imitandi desiderio. Ut autem id uberior consequeretur, ad Sanctimoniâles Capuccinas Tiferntes quæ primævam Sanctæ Claræ regulam profitentur, superâis domesticis, externisque obstaculis, confugit.

LECTIO V.

AB ipso tyrocinio perfectum aliquid et consummatum jam attigisse videbatur. Sustinuit invicto pectore a Dæmone excitatas adversitates. Uberrimis interea gratiæ suæ donis victricem Sponsam locupletabat Jesus. Sacris Stigmatibus eam fuisse signatam, itemque corôna spinarum alte confixarum, et passionis insignibus in Corde decoratam, ac jugibus pene extasis recreatam, multiplici testimonio traditum est. Hæc omnia amplam molestiarum segetem Veronicæ pepererunt: non enim de-

fuere quibus tribu-
rent per
supplicia
bat hæc
Virgo: op-
deliora qu-
rentur pr-
affixo sus-
tenebricos
citur influ-
edicatur
ctet: nec
summis e-
nibus; et
tam se ab-
relictam
erat ei
amarissim

QUAM D-
ribus
diëntiam
fectione c-
jejunia e-
git: nec
emisit spi-
luctans,
mori: qu-
tia nullu-
gratius s-
tribus an-
obire par-
ditas eju-
omnem s-
cipue ex-
patiendi v-
plexiæ, q-
cessere n-
qui acer-
Sustinuit
mo trigin-
Sponsi Jes-
.Es.

fuere qui id omne malis artibus tribuerunt, eamque dicerent poena omni infanisque supplicio dignissimam. Ferebat hæc alacriter fortissima Virgo : optabat etiam ut crudelióra quotidie in se congererentur pro Sponso suo Cruci affixo sustinenda. Tráditur in tenebricosum cárcerem, subicitur infamæ ex Soróribus, cui edicitur ut eam acérbe tractet : neque vitam amat nisi summis exagitátam tribulatió- nibus ; etsi quándoque desértam se ab Sponso ac véluti derelictam conquereretur, quod erat ei torméntum ómnium amarissimum.

LECTIO VI.

QUAM Deo vóverat Moderató- ribus consciéntiæ suæ obediéntiam mirábiliter prorsus perfectiône coluit. Diurnissima jejúnia ex obediéntia transégit : neque vero extrémum emisit spiritum diu cum morte luctans, nisi cum esset iussa mori : quippe sciébat obediéntia nullum Sponso suo esse grátius sacrificium. Triginta tribus annis, quibus Præsídís obíre partes coacta est, tráditas ejus curæ soróres ad omnem sanctitátém suo præcipue exémplo provéxit. Ut pátiéndi votis fieret satis, apoplexiæ, qua corrépta fuit, accessére morbi prope omnes qui acerbíssimi judicántur. Sustinuit ómnia constánti ánimo triginta tres dies, donec in Sponsi Jesu ampléxus evolávit

Estira.

die nona Júlii anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo séptimo, religiósæ vitæ quinquagésimo. Heroicárum dénique virtútum cúmulo, ac miráculis illústrem Pius Séptimus Póntifex Máximus Beátam nuncupávit, Gregórus vero Papa décimus sextus solémni ritu Dominica Sanctissimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono Sanctárum Virgínum collégio adscripsit.

IN III NOCTURNO.

Homília in Evangel. Símile erit regnum cælórum, de *Communi, primo loco, p. xcv.*

Lectio IX S. Pantaleonis, Mart., et ejusdem Commem. in Laud.

FESTA AUGUSTI.

DIE XI AUGUSTI.

SANCTÆ PHILUMENÆ,
VIRGINIS ET MARTYRIS.

Duplex minus.

Omnia de Communi Virg. Martyr. p. lxxxiv, præter sequentia.

Oratio, Deus qui inter cetera, p. lxxxvj.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

INTER cetera Mátyrum Sepúlchra, quæ in Cœmetério Priscillæ ad viam Saláriam reperiri solent, illud éxstitit, quo repósitum fúerat sanctæ Philuménæ corpus, uti ex Túmuli inscriptiône tribus latérculis appósitá perlegebátur. Licet

vere inventa ibidem fuerit phiala sanguinis, et alia insculpta conspicerentur martyri insignia, dolendum tamen est, res ab eadem gestas, actaque ac genus martyrii, quod ipsa fecit, obscura perstitisse. Ceterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficentia Pii Septimi initio Pontificatus ejus acceptum, cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana Diocesi, ingens illico fame celebritas ac religio erga sanctam Martyrem percrebuit, praesertim ob signa quae ejusdem praesidio accessisse undique ferebatur. Hinc factum est ut complurium Antistitum, cultorumque Martyris postulacionibus permotus Gregorius Decimus Sextus Pontifex Maximus, universa rei ratione mature perpensa, Festum ejusdem cum Officio et Missa in memorata Nolana Diocesi, et alibi agendum benigne permiserit.

Lectiones v et vi, Sermo sancti Ambrósii Episcopi. Quoniam hodie Natalis, quæ sunt quarta et quinta de Communi, primo loco, p. xcij.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evangel. Simile erit regnum caelorum, de Communi, primo loco, p. xciv.

DIE XVI AUGUSTI.

S. ROCHI, CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. p. lxxviii, præter sequentia.

ORATIO.

POPULUM tuum, quæsumus Domine, continua pietate custodi; et beati Rochi suffragantibus meritis; ab omni fac animæ et corporis contagione secutum. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ROCHUS in Monte Pessulano natus, quanta in proximum charitate flagraret, tum maxime ostendit, cum sævissima peste longe lateque per Italiam grassante, patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque et oppida peragrans, seipsum in ægotantium obssequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati viri studium, quam gratum Deo fuerit, miris sanacionibus declaratum est. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo crucis eripuit et integræ sanitati restituit. In patriam reversus, virtutibus et meritis dives sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsequuta est veneratio fidelium, quæ in Constantiensi deinde Concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem, Rochi imago solenni pompa, omni comitante populo, per eandem civitatem, Episcopis approbantibus, est delata. Itaque ejus cultus mirifice propa-

gatus
rum o
apud I
giosam
gioso st
accurat
Octavus
ut ejus
in quib
cti Roch
Officio
tur, inc
Ex Tra
Episc
nis.

T

PERFE
I. para
Hanc ip
buit m
orans p
figebatu
ignosce
quid fac
fecit, no
scipulos
tantam
ut para
etiam m
charitas.
ut nasci
fecta est
scitur; c
tritur; c
roboratu
rata, per
ctiõnem
Mihi viv
mori lue
solvi, et
multo er

gátus est in univérso terrarum orbe, qui eúndem sibi apud Deum advérsus contagiosam luem patrónum religiósio stúdio adoptávit. Quibus accuráte perpénsis, Urbánus Octávus, Póntifex Máximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent Ecclésiæ sancti Rochi nómine Deo dicátæ, Officio Ecelesiástico celebráretur, indúlsit.

Ex Tractátu Sancti Augustini
Episcopi in Epístolam Joán-
nis.

LECTIO V.

Tract. 8. in cap. 3.

PERFECTA ista cháritas est, ut parátus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dóminus in se exhibuit mórtuus pro ómnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebátur, et dicens : Pater, ignósce illis, quia nésclunt quid faciunt : sed si solus hoc fecit, non erat Magíster, si discipulos non habébat. Si quis tantam habuérít charitátem, ut parátus sit pro frátribus étiam mori, perfectá est in illo cháritas. Sed numquid mox, ut nascitur, jam prorsus perfectá est? Ut perficiatur, nascitur; cum fuerit nata, nutritur; cum fuerit nutrita, corroboráitur; cum fuerit corroboráta, perficitur; cum ad perfectiónem vénerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum : optábam dissólvi, et esse cum Christo : multo enim magis óptimum,

manére in carne necessárium propter vos. Propter eos volébat vivere, pro quibus parátus erat mori.

LECTIO VI.

HÆC est perfectio charitátis, major omnino non potest inveniri : sed quia non in ómnibus perfectá est, et desperáre non debet in quo perfectá non est, si jam nata est quæ perficiátur; et útique si nata est, nutriéndá est, et quibúsdam suis nutrimentis ad perfectiónem própriam perdúcéndá. Quæsitivus inchoatiónem charitátis unde incipiat, et ibi continuo invenimus : Si quis habet facultátes mundi, et viderit fratrem suum egentem, et cláuserit viscera sua advérsus eum, quómodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hinc incipit ista cháritas, frátres, ut de suis superfluis tribuat egenti in angústis aliquibus constitúto; ex eo quod sibi abundat secúndum tempus, a tribulatione temporali liberet fratrem : hinc exórdium est cháritatis. Hanc ita cœptam, si verbó Dei, et spe futúre vitæ nutrieris, pervénies ad illam perfectiónem, ut parátus sis animam tuam pónere pro frátribus tuis.

IN III NOCTURNO.

Homilia venerabilis Bedæ in Eváng. Nolite timére, de Comuni, secundo loco, p. lxxxj.

In Laud. fit Comm. Octavæ Assumpt. et S. Laurentii.

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM

IN ARTICULO MORTIS,

Juxta formam a BENEDICTO Papa XIV traditam.

ŷ. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini. R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delicta fámuli tui (*vel ancillæ tuæ*), neque vindictam sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. R̄. Christe eléison. Kyrie eléison.

Secreto Pater noster, etc.

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R̄. Sed libera nos a malo.

ŷ. Salvum fac servum tuum (*vel ancillam tuam*), R̄. Deus meus, sperántem in te.

ŷ. Dómine exaudi oratiónem meam. R̄. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui néminem vis perire in te credéntem atque sperántem; secúndum multítudinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum *N.* quem (*vel fámulam tuam N. quam*) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Visita eum (*vel*

eam) in salutári tuo; et per Unigéniti tui Passiónem et Mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima, in hora éxitus sui, te júdicem propitiátum invéniat, et in ságuine ejusdem Filii tui ab omni mácula ablúta, transire ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Tunc, dicto ab uno e Clericis adstantibus, Confiteor, etc. Sacerdos dicat, Misereátur, etc. deinde,

Dóminus noster Jesus Christus, Filius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligandi atque solvendi, per suam piíssimam misericórdiam recipiat confessiόnem tuam, et restituat tibi stolam primam, quam in baptisinate recepisti; et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, Indulgéntiam plenáriam et remissiόnem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris †, et Filii, et Spiritus sancti. R̄. Amen.

Per sacrosancta humanae re-

paratióne
tibi omni
præsenti
nas, Par
ad gáud
cat. R̄. A

Bened
Deus, P
Spiritus

*Si ven
morti pr
fessionis*

Feria VI

*Officium d
Officium I*

11 *Maii.*
15 *Maii.*
16 *vel 17 M*
21 *Maii.*
24 *Maii.*
30 *Maii.*
31 *Maii.*
16 *Junii.*
28 *Junii.*
29 *Junii.*
7 *Julii.*
9 *Julii.*
27 *Julii.*
11 *August.*
16 *August.*
Æsti

parationis mystéria, remittat tibi omnipotens Deus omnes præsentis et futuræ vitæ pœnas, Paradisi portas apèriat, et ad gáudia sempiterna perdúcat. *ñ.* Amen.

Benedicat te omnipotens Deus, Pater †, et Filius, et Spiritus sanctus. *ñ.* Amen.

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ,

neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo, Dóminus noster, etc. ut supra.

Et si mors proxime urgeat, dicat,

Indulgéntiam plenáriam, et remissionem ómnium peccatorum tibi concédo, in nómine Patris †, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

INDEX SUPPLEMENTI

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

FESTA MOBILIA.

Feria VI post Oct. Corporis Christi, Festum SS. Cordis Jesu. celvij

OFFICIA VOTIVA.

Officium de SS. Sacramento per annum.

ccxv

Officium Immac. Conceptionis B. M. V. in Sabbato.

ccxvj

FESTA SANCTORUM.

11 <i>Maii.</i>	S. Francisci de Hieronymo, <i>Conf.</i>	ccxxvij
15 <i>Maii.</i>	S. Isidori Agricolaë, <i>Conf.</i>	ccxxviii
16 <i>vel 17 Maii.</i>	S. Joannis Nepomuceni, <i>Mart.</i>	ccxxix
21 <i>Maii.</i>	S. Felicis a Cantalicio, <i>Conf.</i>	ccxxxij
24 <i>Maii.</i>	B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum.	ccxxxiv
30 <i>Maii.</i>	S. Ferdinandi III, Regis, <i>Conf.</i>	ccxxxix
31 <i>Maii.</i>	S. Angelæ Mericiæ, <i>Virg.</i>	ccxli
16 <i>Junii.</i>	S. Joannis Francisci Regis, <i>Conf.</i>	ccxliij
28 <i>Junii.</i>	S. Irenæi, <i>Episc. Mart.</i>	ccxliv
29 <i>Junii.</i>	Commem. omnium SS. Apostolorum.	ccxlviii
7 <i>Julii.</i>	S. Pulcheriæ, <i>Imperatr. Virg.</i>	ccxlix
9 <i>Julii.</i>	Prodigiorum B. M. V.	cclij
27 <i>Julii.</i>	S. Veronicæ de Julianis, <i>Virg.</i>	ccliij
11 <i>Augusti.</i>	S. Philumenæ, <i>Virg. Mart.</i>	ccliij
16 <i>Augusti.</i>	S. Rochi, <i>Conf.</i>	celiv

Festiva.

INDEX PSALMORUM.

*Primus numerus marginalis indicat Psalmum; alter Paginam,
in qua Psalmus idem adnotatur in Breviario.*

119 Ad Dominum.	125	53 Deus in nomine tuo.	21
27 Ad te Domine clamabo.	45	71 Deus iudicium tuum.	82
24 Ad te Domine levavi.	29	108 Deus laudem meam.	116
122 Ad te levavi oculos.	128	66 Deus misereatur nostri.	17
28 Afferte Domino filii Dei.	45	45 Deus noster refugium.	63
77 Attendite popule meus.	87	82 Deus quis similis erit.	95
48 Audite hæc.	65	59 Deus repulisti nos.	73
118 Beati immaculati.	23	81 Deus stetit in synagoga.	95
127 Beati omnes, qui.	130	78 Deus venerunt Gentes.	90
31 Beati, quorum.	48	93 Deus ultionum.	100
40 Beatus, qui intelligit.	60	114 Dilexi, quoniam.	125
1 Beatus vir qui non.	3	17 Diligam te Domine.	11
111 Beatus vir, qui timet.	122	38 Dixi: Custodiam.	59
33 Benedicam Domino.	49	109 Dixit Dominus.	121
102 Benedic.... et omnia.	109	35 Dixit injustus.	51
103 Benedic... Domine.	109	13 Dixit insipiens in corde.	8
143 Benedictus Dominus.	139	52 Dixit insipiens in corde.	69
84 Benedixisti Domine.	96	140 Domine clamavi.	138
91 Bonum est confiteri.	106	7 Domine Deus meus.	5
18 Cæli enarrant.	13	87 Domine Deus salutis.	98
149 Cantate Domino... laus.	19	8 Domine Dominus noster.	5
95 Cantate Domino... can- tate.	101	101 Domine exaudi... et clamor.	107
97 Cantate Domino... quia.	105	142 Domine exaudi.... au- ribus.	103
74 Confitebimur tibi Deus.	85	20 Domine in virtute tua.	14
9 Confitebor... narrabo.	6	6 Domine, ne in furore... Miserere.	4
110 Confitebor... in consilio.	121	37 Domine, ne in furore... Quoniam.	53
137 Confitebor... quoniam.	136	130 Domine, non est.	131
104 Confitemini... et invo- cate.	111	138 Domine probasti me.	136
105 Confitemini... Quis.	112	8 Domine quid multiplicati.	4
106 Confitemini... Dicant.	114	14 Domine quis habitabit.	9
117 Confitemini... Dicat.	22	89 Domine refugium.	91
135 Confitemini... quoniam in æternum.	134	23 Domini est terra.	28
15 Conserva me Domine.	10	26 Dominus illuminatio.	44
115 Credidi propter.	123	22 Dominus regit me.	30
4 Cùm invocarem.	144	92 Dominus regnavit, de- corem.	16
129 De profundis.	131	96 Dominus regnavit, exul- tet.	102
43 Deus auribus nostris.	62	98 Dominus regnavit, ira- scentur.	106
49 Deus deorum Dominus.	66		
62 Deus Deus meus ad te.	17		
21 Deus Deus meus, respice.	90		
69 Deus in adiutorium.	81		

133 Ecce	
132 Ecce	
58 Erip	
139 Erip	
44 Eruc	
144 Exal	
29 Exal	
19 Exa	
60 Exa	
tic	
54 Exa	
m	
63 Exa	
16 Exa	
39 Expe	
80 Exul	
32 Exul	
67 Exur	
86 Fund	
85 Incl	
123 In co	
10 In D	
143 In ex	
30 In te	
70 In te	
65 Jubil	
mu	
99 Jubil	
34 Judic	
42 Judic	
25 Judic	
121 Læt	
145 Laud	
147 Laud	
148 Laud	
cæ	
150 Laud	
san	
116 Laud	
nes	

Audite cœ
Benedicite
Benedictu
Cantemus
Confitebor
Domine a

133	Ecce nunc benedicite.	146	146	Laudate Dominum quoniam.	141
132	Ecce quam bonum.	133	134	Laudate nomen.	133
58	Eripe me de inimicis.	72	112	Laudate pueri.	122
139	Eripe me Domine.	137	120	Levavi oculos meos.	126
44	Eruclavit cor meum.	63	47	Magnus Dominus.	64
144	Exaltabo te Deus.	140	131	Memento Domine.	132
29	Exaltabo te Domine.	46	56	Miserere... miserere.	71
19	Exaudi te Dominus.	14	55	Miserere... quoniam.	71
60	Exaudi Deus deprecationem.	73	50	Miserere... secundum.	54
54	Exaudi Deus orationem meam, et ne.	70	100	Misericordiam et.	107
63	Exaudi... cum deprecor.	74	88	Misericordias Domini.	98
16	Exaudi Domine.	10	126	Nisi Dominus.	130
39	Expectans expectavi.	59	123	Nisi quia Dominus.	129
60	Exultate Deo.	94	36	Noli æmulari.	52
32	Exultate justi.	48	61	Nonne Deo subjecta.	74
67	Exurgat Deus.	75	75	Notus in Judæa Deus.	85
86	Fundamenta ejus.	97	46	Omnes Gentes plaudite.	64
85	Inclina Domine.	97	107	Paratum cor meum.	116
123	In convertendo.	129	72	Quam bonus Israel.	83
10	In Domino confido.	7	83	Quam dilecta.	96
113	In exitu Israel.	123	2	Quare fremuerunt.	3
30	In te Domine speravi.	46	41	Quemadmodum.	61
70	In te Domine speravi.	81	124	Qui confidunt.	129
65	Jubilate Deo..... psalimum.	75	51	Quid gloriaris.	67
99	Jubilate Deo.... servite.	16	90	Qui habitat.	145
34	Judica Domine.	50	79	Qui regis Israel.	90
42	Judica me Deus.	67	128	Sæpe expugnaverunt.	131
25	Judica me Domine.	30	68	Salvum me fac Deus.	79
121	Lætatus sum in his.	123	11	Salvum me fac Domine.	8
145	Lauda anima mea.	141	57	Si vere utique.	72
147	Lauda Jerusalem.	141	136	Super flumina.	135
148	Laudate Dominum de cælis.	48	64	Te decet hymnus.	77
150	Laudate Dominum in sanctis.	49	94	Venite, exultemus.	2
116	Laudate Dominum omnes.	125	5	Verba mea auribus.	55
			76	Voce mea... Ad Deum.	86
			141	Voce mea... Ad Dominum.	138
			12	Usquequo Domine.	8
			73	Ut quid Deus.	84

INDEX CANTICORUM.

Audite cæli quæ loquor.	118	Ego dixi : In dimidio dierum.	68
Benedicite omnia opera.	17	Exultavit cor meum.	78
Benedictus Dominus.	20	Magnificat anima mea.	124
Cantemus Domino : gloriose.	92	Nunc dimittis servum tuum.	146
Confitebor tibi Domine.	56	Quicumque vult salvus esse	124
Domine audivi auditionem.	103	Te Deum laudamus.	15

INDEX HYMNORUM.

<i>Æterna cœli gloria.</i>	105	<i>Lux ecce surgit aurea.</i>	93
<i>Æterna Christi munera.</i>	ij	<i>Magnæ Deus potentia.</i>	135
<i>Æterne rerum conditor.</i>	20	<i>Maria castis osculis.</i>	478
<i>Aeter diei nuntius.</i>	68	<i>Martyr Dei Venantius.</i>	345
<i>Alto ex Olympi vertice.</i>	cxxiv	<i>Memento rerum.</i>	clv
<i>Antra deserti teneris.</i>	389	<i>Miris modis.</i>	499
<i>Athleta Christi nobilis.</i>	346	<i>Nocte surgentes.</i>	2
<i>Ave maris stella.</i>	cxl	<i>Nox atra rerum.</i>	79
<i>Auctor beate sæculi.</i>	cclvij	<i>Nox et tenebræ.</i>	79
<i>Aurora jam spargit.</i>	121	<i>Nunc sancte nobis.</i>	36
<i>Beate Pastor Petre.</i>	409	<i>O gloriosa Virginum.</i>	cxlix
<i>Cœlestis Agni nuptias.</i>	372	<i>O nimis felix.</i>	394
<i>Cœlestis Urbs Jerusalem.</i>	cxiv	<i>Opes, decusque.</i>	451
<i>Cœli Deus sanctissime.</i>	132	<i>Pange lingua gloriosi.</i>	164
<i>Christe sanctorum.</i>	336	<i>Pater superne luminis.</i>	478
<i>Christo profusum.</i>	xxxvj	<i>Primo die, quo Trinitas.</i>	2
<i>Consors paterni luminis.</i>	58	<i>Quem terra pontus.</i>	cxl
<i>Cor, Arca legem.</i>	ccxij	<i>Quicumque Christum.</i>	516
<i>Decora lux æternitatis.</i>	405	<i>Quodcumque in orbe.</i>	500
<i>Deus tuorum militum.</i>	xx	<i>Rector potens.</i>	39
<i>Domare cordis impetus.</i>	448	<i>Rerum creator optime.</i>	69
<i>Dum nocte pulsa lucifer.</i>	348	<i>Rerum Deus tenax.</i>	41
<i>Ecce jam noctis</i>	20	<i>Rex gloriose Martyrum.</i>	21v
<i>Egregie doctor Paule.</i>	411	<i>Sacris solemnibus.</i>	165
<i>En, ut superba.</i>	cclvij	<i>Sæpe dum Christi.</i>	ccxxxiv
<i>Exultet orbis gaudiis.</i>	ij	<i>Salvete Christi.</i>	429
<i>Festivis resonent.</i>	118	<i>Sanctorum meritis.</i>	xxxv
<i>Fortem virili pectore.</i>	cj	<i>Somno refectis artubus.</i>	44
<i>Hominis superne.</i>	139	<i>Splendor paternæ,</i>	56
<i>Hujus oratu Deus.</i>	cij	<i>Summe parens... Nostros.</i>	103
<i>Immense cœli conditor.</i>	126	<i>Summe parens... Da.</i>	150
<i>Invicte Martyr unicum.</i>	xxx	<i>Summi Parentis Unice.</i>	482
<i>Ira justa Conditoris.</i>	119	<i>Te lucis ante terminum.</i>	146
<i>Iste Confessor Domini.</i>	xlx	<i>Telluris alme conditor.</i>	130
<i>Jam lucis orto sidere.</i>	21	<i>Te splendor et virtus.</i>	326
<i>Jam sol recedit igneus.</i>	142	<i>Te Redemptoris.</i>	ccxxxviii
<i>Jesu corona celsior.</i>	lxxvij	<i>Tu Trinitatis... Nam.</i>	94
<i>Jesu corona Virginum.</i>	lxxxv	<i>Tu Trinitatis... Ortus.</i>	156
<i>Jesu Redemptor omnium.</i>	lix	<i>Ut queant laxis resonare.</i>	388
<i>Lucis creator optime.</i>	124	<i>Verbum supernum.</i>	174
<i>Lux alma Jesu.</i>	529	<i>Virginis proles.</i>	lxxxvj

SS.

FE

FER.

CO

FESTU

Dupl

F

S. BENE

Omnia

Pontif. p

tia.

Orat. I

IN

Lect. d

IN

BENEDI

Secunde

patre Joan

Secundi o

stolicum

Christi se

mo quart

stianæ F

novem ci

dignissim

teneret; c

annis, se

ministris

lam divin

Psalmodia

HIC non

mine,

stis bene

Est

OFFICIA PROPRIA

SS. SUMMORUM PONTIFICUM,

ET ALIORUM, QUÆ CLERO ROMANO INDULTA SUNT.

FESTA MOBILIA.

FER. VI POST OCTAVAM

CORPORIS CHRISTI.

FESTUM SS. CORDIS JESU.

Duplex majus, p. ccvij.

FESTA MAII.

DIE VII MAII.

S. BENEDICTI II, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pontif. p. xlix, præter sequentia.

Orat. Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BENEDICTUS hujus nominis Secundus, Românus genere, patre Joanne ortus, post Leonis Secundi obitum, ad munus Apostolicum assumptus est, anno Christi sexcentésimo octogésimo quarto, et suprémum Christianæ Reipublicæ clavum, novem circiter menses tenuit, dignissimus certe, qui diutius tenéret; cum a primis pueritiæ annis, se totum Ecclesiasticis ministériis addixisset, ac sedulam divini litteris, et sacre Psalmodiæ operam navasset.

LECTIO V.

Hic non uno dumtaxat nomine, verum etiam cœlestis benedictionis grátia, et *Æstiva.*

sanctæ conversatiónis exémplo Benedictus, mansuétus, mitis, et húmilis, insignis etiam paciéntiæ, et páuperum amantissimus, in quos larga manu réditus Ecclesiæ profúdit. Ad restaurándam quoque, ac exornándam Principis Apostólorum Basilicam, aliásque Urbis Ecclesiás, ánimum et manum applicuit, in quo multa aureórum millia pie consúmpsit.

LECTIO VI.

MIRIFICO etiam conservandæ, et propagandæ Religiónis zelo flagrávit. Macárium Patriárcham Antiochénum, a sexta Synodo propter hæresim depósitum, ad saniórem mentem redúcere, summo stúdio laborávit. Scriptis etiam ad Episcopos Hispaniæ litteris, eósdem mónuit, ut declararent apértius, et sánius, quæ de voluntate Dei, et tribus Christi stántiis ante scripserant. Constantinus vero Imperátor tanto illum amóre et honóre præsécútus est, ut et capillos suórum filiórum, in signum observantiæ, illi obtúlerit. Sancto tandem fine quíevit, et sepúltus est in Vaticáno.

IN III NOCTURNO.

Homília super Evang. Homo peregre, primo loco, p. lvij.

R

93
135
478
345
clv
499
2
79
79
96
cxlix
394
451
164
478
2
cxl
516
500
39
69
41
xiv
165
ccxxiv
429
xxxv
44
56
105
150
482
146
130
326
cxxxviiij
94
156
388
174
lxxxvj

DIE XI MAII.

S. ALEXANDRI I, PAPÆ MART.

*Duplex.**Omnia de Communi unius Mart., p. xx, præter sequent.**Orat. Infirmiãtem, p. xx.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ALEXANDER Romanus ex patre Alexandro, de vico Caput Tauri, juvenis quidem ætate, sed sanctitate incomparabilis, et fide clarissimus, post Evaristum, Sedem Apostolicam obtinuit. In memoriam Passiõnis Christi, primus in Sacrificio Missæ addidit : Qui pridie quam pateretur; usque ad ea verba : Hoc est Corpus meum. Instituit, ut tantummodo panis, et vinum in Mysterio offerretur, atque in consecratione Corporis et Sanguinis Domini vinum aqua misceretur, propter Sanguinem, et aquam, quæ ex Jesu Christi latere profluxerunt. Idem decrevit, ut aqua benedicta sale admixta, sacris precibus interpositis, tam in templis, quam in cubiculis ad fugandos demones, perpetuo asservaretur. Cum autem esset Christianæ Religionis ferventissimus prædicator, dum vixit, mirum in modum in hoc diligens fuit, ut doctrina, vitæque exemplo, quoscumque posset, ad veram Christi Religionem perduceret.

LECTIO V.

CUM igitur multis Romæ, ut, abjurata falsa religione,

veram fidem susciperent, persuasisset, Senatores aliquot, et Hermetem Urbis Præfectum cum uxore, filiis, sorore, ac tota domo, Jesu Christo peperit. Quam ob rem accusatus, quod Christianus esset ex Principis edicto captus, et in carcerem conjectus, ibidem diu, quod a Christianæ fidei professione recedere nollet, detentus est : cum autem vincitus teneretur, pueri ministerio, qui facem ardentem præferabat, prodigiõse intempstæ noctis silentio, e carcere ad domum Quirini Tribuni, ubi beatus Hermes Urbis Præfectus paulo ante captus in custodia servabatur, eductus, primum filiam ejus Balbinam ægram sanavit, deinde patrem Quirinum miraculo attonitum, et ad Christum traductum cum filia Baptismi lavacro abluit. Hinc vero factum est, ut Quirinus iis omnibus, quotquot pro fide Christi victos habebat, libertatem abeundi concesserit. Erant inter illos Evèntius, et Theodulus, qui sancto Alexandro adjuncti, exire de carcere noluerunt, sed Deo laudes persolventes martyrii palmam constantè expectarunt.

LECTIO VI.

EX his sanctus Alexander primum ab Aureliano Judice interrogatus de Christianæ Religionis mysteriis, ea revelare noluit, asserens sanctum esse, quod Aurelianus manifestari cupiebat, et non permitti a Christo, sanctum dari canibus.

Ob qua
in equ
gulis
pádibu
ustus,
vocem
ab Au
dignun
dit : qu
mo Chr
tur. De
biti sun
lus, qu
fide con
sit Alex
dorsum
ignem p
vero ibi
si eorum
ad sacri
tirt. C
sponte i
et cum
ret, ac
cit impi
punctis
membra
sanctus
riõse co
beata Se
sustulit,
Evèntii
uno eod
sunt via
suo, un
translatu
Sabinae

IN

Homib

venit, p

D

S. PASCH

Omnia

Ob quæ verba, beátus Póntifex in equúleum impósitus est, úngulis dilaniátus, atque lampádibus admótiis gravíssime ustus, cumque nullam ámplius vocem emíttetet, interrogátus ab Aureliáno, cur tacéret? hoc dignum Mártire respónsum dedit: quia témpore oratiónis homo Christiánus cum Deo lóquitur. Depósito Alexándro, exhibiti sunt Evéntius, et Theodúlus, quos cum Aureliánus in fide constántes invenisset, iussit Alexándrum et Evéntium dorsum ad dorsum ligátos in ignem præcipitári, Theodúlum vero ibidem adstáre, ut quasi eórum perterritus passióne, ad sacrificándum idólis consentíret. Cum autem Theodúlus sponte in flammam prosiliisset, et cum ipsis hymnos decantáret, ac Deo grátias ágeret, fecit impius Judex, Alexándrum punctis crebérissimis per ómnia membra perforári, quo fine vir sanctus martyríum suum glorióse complévit. Hujus corpus beáta Sevéra religiósa fémina sústulit, et cum córpo beáti Evéntii gládio consummáti, in uno eodémque sepúlchro pósuit via Nomentána in prædio suo, unde póstea ad Urbem translátum, in Ecclesia Sanctæ Sabinæ recónditum fuit.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Si quis venit, *primo loco*, p. xxviiij.

DIE XIV MAII.

S. PASCHALIS I, PAPÆ, CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pontif., p. xlix, *præter seq.*
Orat. Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PASCHALIS, hújus nóminis Primus, bíduo post Stéphaní Quinti óbitum vix exácto, commúnibus Cleri suffrágiis, ad suprénum Sedis Apostólicæ ápicem, invitatus licet, et valde relúctans, anno Dómini nostri Jesu Christi octingentésimo décimo séptimo, promotus est. Vir sane omnígena doctrina, sacra præsertim instructíssimus, vitæ sanctimónia insígnis, dicéndi facultáte claríssimus, singulári dénique pietáte in Deum, et charitáte in próximum, et exterióra bona, hiláris semper ánimo, paupéribus erogábat, ita interiórióris ánimo opes, vigiliis, oratióibus, et jejúniis vacans, accumulábat.

LECTIO V.

APUERITIA in Lateranénsis Ecclesiæ Patriárchio, sub óculis Pontíficum educátus, ita in omni virtútum génere, literis, et disciplina Ecclesiástica profécit, ut primum sacris Ordinibus initiátus, mox ejus virtúte perspécta, a Leóne Tértio Monastério Sancti Stéphaní præfécus fúerit; in quo, et súbditis sibi Mónachis exémplo fuit, et peregrinos ad límina Apostolorum turmátim accedéntes ita excépit, ut ómnibus necessariá suppeditáret, iisque, Christum imitátus, abjecta étiam exhibéret ministéria; quibus

pietatis, et charitatis officiis, dignissimus omnium habitus est, qui Dominico gregi, et toti Ecclesie praeesset.

LECTIO VI.

Nihil porro in eo desideratum est, quod ad perfectam regiminis Apostolici sollicitudinem pertineret. Ecclesiae Occidentalis disciplinam, quae sub eo maxime floruit, intactam servavit; Orientalem vero ab Imperatore, et Patriarcha Iconomachis agitatam, literis, et legatione recreavit, et Graecis Romam confugiētibus, Monasterium Sanctae Praxedis, amplissimis redditibus a se instructum, benigne concessit. Multa etiam corpora Sanctorum ex Cemetēriis, Pauli Primi exemplo, ac praesertim sanctae Caeciliae, ipsa monstrante, et revelante, in Urbem intulit. Nova templa excitavit, restauravit, et mirifice ornavit antiqua. Xenodochia, et sacrarum virginum coenobia, novo censu recreavit. Extincti demum incendii miraculo clarissimus, migravit ad Dominum, octavo sui Pontificatus anno, et in Vaticana Basilica conditus est.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregre, p. lvij, cum Lect. ix, ex duabus una, S. Bonifacii Mart. ejusque Comm. in Laud.

DIE XV.

S. ISIDORI AGRICOLAE, CONF.

Duplex, p. ccxxviiij.

DIE XVII.

S. JOANNIS NEPOM., MART.

Duplex, p. ccxxix.

DIE XXI.

S. FELICIS A CANTALICIO,
CONFESSORIS.

Semiduplex, p. ccxxxij.

DIE XXII.

S. PASCHALIS BAYLON,
CONFESSORIS.

Duplex, in Breviario 17 hujus, p. 344.

DIE XXIV.

B. M. V. SUB TITULO
AUXILIUM CHRISTIANORUM.

Duplex majus, p. ccxxxiv.

DIE XXVII MAII.

S. JOANNIS I, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., p. xx, praeter sequentia.

Oratio, Deus, qui, p. xxiiij.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Etruscus, Constantino patre genitus, totius Cleri consensu, in locum Hormisdæ vita functi, ex Presbytero Tituli Pammachii subrogatus fuit. Justino seniore, etc. ut in *Lect. ix Breviarii*, p. 360, usque ad donaverunt.

Lect. v. Sed illud, usque ad consecravimus, ibidem.

Lect. vi. Quod iniquissimo, ibidem.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang. Si quis vult, secundo loco, p. xxxiiij.

ñ. viii. Domine praevenisti, p. xxix.

DIE XXVIII MAII.

S. URBANI I, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius

Mart., p.

DA, qu
Deu
ni Márt
solémni
te intere
Per Dóm

IN

Lect.

IN

URBAN

dro

ctrina e

tos ad C

in illis V

ciliae sp

Valerian

martyriu

runt. Hi

tributis s

sæ res fi

offerunt

usus, qu

Christian

digentiu

sunt fide

torum,

rum. Sec

septem,

tyrio cor

Cometer

Kalendas

quinque

cembri,

novem,

Episcopo

Sermo S

De S. C

SERMON

et rel

passione

Mart., p. xx, *præter sequentia.*

ORATIO.

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui beati Urbani Martyris tui atque Pontificis sollemniam cõlimus, ejus apud te intercessionibus adjuvémur. Per Dõminum.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

URBANUS Románus, Alexandro Severo Imperatore, doctrina et vitæ sanctitate multos ad Christi fidem convertit : in illis Valerianum beatae Cæciliæ sponsum, et Tiburtium Valeriani fratrem, qui postea martyrium forti animo subiérunt. Hic de bonis Ecclesiæ attribútis scripsit his verbis : Ipsæ res fidélium, quæ Dõmino offerúntur, non debent in alios usus, quam Ecclesiásticos, et Christianórum fratrum, vel indigéntium converti : quia vota sunt fidélium, et prætia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor ; ac martyrio coronátus sepúltus est in Cœmetério Prætextati, octávo Kalendas Júnii. Ordinationibus quinque hábitis mense Decembri, creávit Presbyteros novem, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca octo.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO V.

De S. Cypriano, serm. 12.

SERMONEM éxigit tam grata, et religiõsa sollemnitas, qua passionem beati Martyris (Ur-

bani) celebrámus. Tristis proculdubio tunc Ecclesiã fuit, non damno cadéntis, sed desiderio recedéntis ; semper cõpiens vidére præsentem tam bonum Rectórem, atque Doctórem. Sed quos affllexerat sollicitudo certáminis, consoláta est corõna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristitia, verum étiam cum ingénti lætitia, cuncta, quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus : dióque isto gaudére nobis concessum est, non timére. Neque enim formidámus terribiliter veniéntem, sed expectámus hilariter redeúntem.

LECTIO VI.

VICINA cõrporis morte, non moriebátur in ánimo Pastoris vigilántia pastorális : et cura tuéndo Domínici gregis, usque ad extrémum vitæ hujus diem, mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se Martyrem cogitábat futúrum, ut esse non obliviscerétur Episcopum ; magis curans, quam ratiõnem Pastórum Príncipi de commissis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli Procónsuli de fide própria responderet. Amábat quippe eum, qui Petro dixerat : Amas me ? Pasce oves meas. Et pascébat oves ejus, pro quibus sánguinem fúndere, illum imitans se præparábat.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo perégre, primo loco, p. lvij.

ññ. de Communi unius Mart.

DIE XXIX MAII.

S. BONIFACII IV, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confess.

Pontif. p. xlix, præter sequent.

Mutatur tertius versus.

Orat. Da quæsumus, p. 1.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BONIFACIUS hujus nómínis Quártus, Joánnis filius, Valérie Marsórum natus, ex Mónacho sancti Sebastíani extra Urbem, et Presbytero Cardiháli, sub Imperátore Phoca, ad Pontificátum assúptus est, et consecrátus die Dominico, quinto Kaléndas Septémbris, anno Dómini sexcentésimo séptimo, seditque annos sex, menses octo, dies trédecim, duábus Ordinatióibus peráctis mense Decémbri, in quibus Episcopos viginti quinque, Diáconos octo creávit.

LECTIO V.

STATIM patérnam domum in Monastérium eréxit, et fundos suos in Monachórum usum eidem Monastério adscripsit; sed ut longe majóri beneficio, hújus institúti hómines sibi obstringeret, convocátis ad Synodum Itáliæ Episcopis, sanctis légibus habéntem Monachórum disciplinam restituit. Mellitus Londinénsis Episcopus, qui Romam vénerat, de rebus Anglicis Christi Vicárium consultúrus, Synodo intérfuit, illiúsque decreta, cum litteris

Bonifácii in Británniam tulit.

LECTIO VI.

AB Imperátore Phoca sanctissimus Póntifex nóbile Romæ delúbrum, Pántheon scilicet, obtinuit: Christiáno ritu consecrátum in Ecclésiám Deiparæ Vírgini, et sanctis Mátyribus dicátam mutávit. Ad majórem sanctitátem conciliándam, incredibilem sacrárum Reliquiárum vim, ex divérsis arenáriis edúctam, inférri, et juxta principem aram condicurávit. Dénique sub Heraclio virtúte, ac méritis clarus obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Júnii, sepultúsque est in Vaticanó.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Homo pègre, primó loco, p. lvij.

DIE XXX MAII.

S. FELICIS I, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.

p. xx, præter sequentiá.

Orat. Infirmítatem, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX Románus, patre Constantío, Aureliáno Imperátore præfuit Ecclésiæ. Constituit, ut Missa supra memórias et sepúlchra Mátyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuisset Ordinatiónes duas, et creáset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per divérsa loca quinque, in martyrio coronátus, via Aurélia sepelitur in Basílica,

quam a
rat. Vix
duos, m
ginti no
Sermo

De t

PASTOR Petror? N
stor? N
suam pr
Paulus
Quid ee
quéntes
tyres? C
(Felix?)
res hon
quibus c
bis, pe
suam? C
res boni
guinem
óvibus f
dérunt e

NAM et
prop
róres su
perpessi
tyrii se
dealbáti
lupi sun
in quo
Pastóres
stolum
omnes,
passióné
astimán
disse pr
contra o
quit, ón
et tradic
árdeam.
vide qu

quam a se ædificatam dedicarat. Vixit in Pontificatu annos duos, menses quatuor, dies viginti novem.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO V.

De verbis Domini. 50.

PASTOR bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus Pastor? Nonne et ipse animam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequentes beáti Episcopi Mártires? Quid étiam iste sanctus (Felix?) Nonne omnes Pastores boni, non mercenárii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, percépérunt mercédem suam? Omnes ergo illi Pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro óvibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed charitate.

LECTIO VI.

NAM et apud hæreticos, qui propter iniquitates et errores suos áliquid molestiarum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se jactant; ut hoc pállio dealbáti facilius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habénda sunt, Pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte; quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ignibus tradunt, aestimánda sunt sanguinem fuisse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradidero corpus meum, ut árdeam. Jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur: Charitá-

tem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sanguíne effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem, et tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitátem, prosunt ómnia: détrahe charitátem, nihil prosunt cétera.

IN III NOCTURNO.

Homília in Evang. Si quis venit, primo loco, p. xxvij.

Vesperæ a Capítulo de sequenti, Comm. S. Felicis.

DIE XXXI.

S. ANGELÆ MERICLÆ, VIRG.

Duplex, p. cclxj.

FESTA JUNII.

DIE I JUNII.

S. ELEUTHERII, PAPÆ, MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., p. xx, præter sequentia.

Orat. Infirmítatem, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ELEUTHERIUS, nátióne Græcus, Abúndio patre natus Nicópoli Epiri oppido, ex Presbytero Sanctæ Románæ Ecclesiæ, post Sotéris mortem, totíus Cleri suffrágiis, Románus Póntifex renunciátus est, Marco Aurélio Imperatóre Augústo: quo múnere egrégie, et summa cum laude functus est, annos quíndecim, dies viginti tres: tribus Ordinatióibus mense Decémbri factis, creatisque Presbyteris: duódecim, Diáconis octo, Episcopis per diversa loca quíndecim.

LECTIO V.

AB Ecclesiá Lugdunénsi per litteras, de nonnullis quæstiónibus consultus, Irénæum virum doctíssimum litterárum latórem humaníter excépit, eíque Apostólicas traditiónes, quas Romána Ecclesiá illibátas serváverat, apéruit. Superstítiosas Montanistárum xeropháguas damnávit. Optimas leges pro recta judiciórum Ecclesiasticórum forma præscripsit: Marciónem, et Valentínium sæpius relápsos, ab Ecclesiá pénitus eiecit.

LECTIO VI.

CUM summa pace Ecclesiá fruerétur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romæ convértit. A Lúcio Britannórum Rege litteras perlegátos accépit, divini verbi Ministros postulánte, ad quem Fugátium, et Damiánum Románæ Ecclesiæ Presbyteros misit, a quibus Rex ipse cum tota família, et súbditi fere omnes sacro lavácro regenerátifuére. His demum, aliisque pro dívino cultu peráctis, sancto fine quiévit, sub Imperatóre Commodo quinto Kaléndas Júnii, sepúltus in Vaticano.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang. Si quis venit, primo loco, p. xxviii.

DIE II JUNII.

S. EUGENII I, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., p. xlix, præter sequent. Mutatur tertius versus.

Orat. Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BEATO Martino hújus nómínis Primo, tyránnica hæretici Imperatóris senténtia Chersónam relegáto, Theodóro Exárcho instánte, Eugénius, pátria Románus; qui, fere a cunábulis, sacro Clericórum ordini se addíxerat, abséntis Pontíficis vices gessit, ne Románæ Ecclesiæ administrátio cessásse omníno viderétur; sed hac revéra potestáte modéste uti visus est, cum probe sciret, Martíno vivénte, se legitimum Pontíficem non esse, sed illius dumtáxat quasi vices geréntem.

LECTIO V.

UBI vero prædictus Christi Martyr, ærúmnis et inédia conféctus, ad beátam vitam migravisset, in Cáthedra Petri, Clero consentiénte, ut legitimus Petri Succéssor sedit, et in illo Apostólici ministérii cúlmine, talem se gessit, qualem suprémi múnieris ei créditi dignitas, et ómnium Christi fidélium ejus curæ commissórum salus, et utilitas postulábant, mitis enim fuit, benignus, et mansuétus; et, quod caput est, vitæ sanctimónia illústris.

LECTIO VI.

SINGULAREM Cleri curam hábuit, quem patérno semper amóre, et multis beneficiis prosecútus est. In egénos tamen mirábilis ejus beneficéntia enituit, quibus reditus Ec-

clésiæ vi
ráli man
ratus, E
lióres us
et ex má
æternitá
credibili
cro, rect
demum
vem fere
quiévit a
simo quin
ejus corp
Petri rec

IN

Homili

pégre,

Nona

SS. Mar

smi, quo

In M

S. FERDI

Semid

D

S. LEON

Omnia

p. xlix, p

Orat. I

IN

Lect. d

IN

LEO hu
pio, a pu
triarchí
nem Eco
nam disc
Mónacho
sbyter C
Póntifex

clésiæ vivens, et móriens libe-
ráli manu erogávit, appríme-
ratus, Ecclesiæ opes ad nobi-
lióres usus applicári non posse,
et ex mánibus indigéntium ad
æternitátis ærarium cum in-
credibili spirituális usuræ lu-
cro, recta tradúci. Transáctis
demum duóbus annis et no-
vem fere ménsibus, sancto fine
quíevit anno Christi sexcenté-
simo quinquagésimo quinto, et
ejus corpus in Basilica sancti
Petri recónditum fuit.

IN III NOCTURNO.

*Homilia super Evang. Homo
pégre, primo loco, p. lvij.*

*Nona Lectio, ex duabus una,
SS. Marcellini, Petri, et Era-
smi, quorum Comm. in Laud.*

DIE V.

In Martyrol. 30 Maii.

S. FERDINANDI REGIS CONF.

Semiduplex, p. ccxxxix.

DIE XII JUNII.

S. LEONIS III, PAPÆ CONF.

Duplex.

*Omnia de Comm. Conf. Pont.
p. xlix, præter sequentia.*

Orat. Da quæsumus, p. 1.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LEO hujus nóminis Tertius,
Románus ex patre Asúp-
pio, a pueritia in Vestiário Pa-
triarchii Lateranénsis, in om-
nem Ecclesiásticam, ac divi-
nam disciplinam educátus, ex
Mónacho sancti Benedícti, Pré-
sbyter Cardinális, ac demum
Póntifex Máximus, incredibili

ómnium consensióne, ipso die
óbitus Adriáni creatus est,
anno septingentésimo nonagé-
simo quinto, seditque in san-
cta Petri Sede annos viginti
menses quinque, dies decem
et septem.

LECTIO V.

TALEM se in Pontificátu ex-
hibuit, qualem se ante as-
sumptiónem præbúerat; piis-
simum scilicet, mitíssimum,
singulári in Deum religióne,
erga próximum charitáte, pru-
déntia in rebus geréndis, páu-
perum, ægrorúmque parén-
tem, Ecclesiæ defensórem, di-
vini cultus promotórem, ut-
pote qui máxima quæque pro
Christo, et Ecclesiá sédulo præ-
stitit, et patiénter tolerávit.

LECTIO VI.

CUM ab ímpiiis, érutis óculis,
et confóssus vulneribus se-
nivivus relictus fuisset po-
stridie per insigne miraculum,
sánus invéntus est, iisdémque
parricidis vitam suis précibus
obtínuit. Cárolo Magno Fran-
córum Regi Románum Impé-
rium détulit; peregrinis am-
plíssimum Xenodóchium ex-
trúxit; patrimonium, aliósque
fundos paupéribus adscripsit.
Basilicas urbis, præsertim La-
teranensem (in cujus Patriar-
chio Triclinium magnum su-
per ómnia Triclinia fundávit)
et sacras aedes tot, ac tantis
divítiis cumulávit, ut fidem
omnem superáre videátur. Vi-
tam demum religiosíssimam
pio fine coronávit, pridie Idus
Júnii Anno Dómini octingen-

tésimo décimo sexto, et sepúl-
tus est in Vaticanó.

IN III NOCTURNO.

*Homil. super Evangel. Ho-
mo perégre, de Comm., pri-
mo loco, p. lvij, cum IX Lect.
SS. Basilidis et Socior. Mar-
tyrum, ex duabus una, eorum-
que Comm. in Laud., p. 373.*

DIE XV.

S. JOANNIS A S. FACUNDO,
CONFESSORIS.

Duplex.

In Breviario, 12 hujus, p. 374.

*Lectio IX, et Comm. SS. Vi-
ti, et Soc. Mart., p. 378.*

DIE XX JUNII.

S. SILVERII, P. MART.

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris, p. xx, præter seq.*

Orat. Infirmítatem, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SILVÉRIUS Campánus, post
Agapítum próxime Pónti-
fex creátus est : cujus doctrina
et sánctitas illúxit in insectán-
dis hæréticis, et constántis
ánimi magnítudo perspécta est
in tuéndo juicio Agapíti. Nam
Anthimum, quem, quia Euty-
chiánam hæresim defendébat,
Agapítus ab Episcopátu Con-
stantinopolítano deposúerat,
cum a Theodóra Augústa sæ-
píssime rogátus esset, resti-
tuere nóluit.

LECTIO V.

QUANOBREM iráta múlier
mandat Belisário, ut Sil-
verium mittat in exílium. Qui

exulávit in insula Póntia, unde
his verbis scripsisse fertur ad
Amatórem Episcopum : Su-
sténtor pane tribulatiónis, et
aqua angústiae, nec tamen di-
misi, aut dimitto officium
meum. Quod re ipsa probávit :
nam ibi coácto Concilio mul-
tórum Episcopórum quædam
constituit, quæ ad integritá-
tem Fidei Cathólicæ, et ad re-
stituéndam Ecclesiásticam di-
sciplínam pertinébant. Ubi
brevis incómodis, ærumnis-
que conféctus, obdormívit in
Dómino, duodécimo Kaléndas
Júlii ; cujus sepúlchrum mul-
tis miráculis illustrátum fuit :
cum Ecclesiæ præfúisset annos
tres et ámplius, creatis mense
Decémbri Presbyteris trédecim,
Diáconis quinque, Epi-
scopis per divérsa loca decem
et novem.

*Lect. VI, Sermónem exígit,
mutato nomine, ut die 28 Maii,
p. cccclxv.*

IN III NOCTURNO.

*Homilia in Evang., Si quis
venit, primo loco, p. xxvij.*

*ñ. VIII. Dómine prævenisti,
p. xxix.*

DIE XXV JUNII.

S. GALLICANI, MART.

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris, p. xx, præter sequent.*

ORATIO.

DEUS qui Beátum Gallicánum
Máryrem ad tui cognitió-
nem mirabiliter perduxisti, et
per eum novo Ecclesiám tuam
charitátis exémplo illustráre
dignátus es : concéde propi-

tius ; ut
imitatió
córdibu
mur. Pe

IN
Lect.
IN

GALLIC
et t
rissimus
tári gl
gústi si
Magis a
quærens
Paulo c
et Evang
Jesu Ch
atque o
Nam cur
Ostia Til
grinóru
curæ et
dixit, cu
divulgát
confluén
Patricio,
páuperu
mensam
fundénte
licite m
tamquan
mis ejus
peregrín
millima

HIS m
quæ
Patris co
promérit
Christo
Cum en
Apóstata
set, Galli

tius; ut ejusdem precibus, et imitatione, promissa misericordibus premia consequamur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GALLICANUS vir Consularis, et triumphali honore clarissimus, sua virtute, et militari gloria Constantini Augusti sibi gratiam conciliavit. Magis autem, quae Dei sunt quaerens, a Sanctis Joanne, et Paulo caelesti luce perfusus, et Evangelii doctrina eruditus, Jesu Christi fidem ore simul, atque opere profiteri cepit. Nam cum sancto Hilarino ad Ostia Tiberina secedens, peregrinorum atque infirmorum curae et servituti se totum addixit, cujus rei fama toto Orbe divulgata multi undique illuc confluentes videbant virum ex Patricio, et Consule lavantem pauperum pedes, ponentem mensam, aquam manibus effundentem, languentibus sollicitate ministrantem; denique tamquam Christo ipsi, minimis ejus, scilicet mendicis, et peregrinis officia etiam humillima exhibentem.

LECTIO V.

HIS misericordiae operibus, quae fratribus exhibuit, Patris caelestis misericordiam promeritus est, et passione Christo Filio Dei consociari. Cum enim imperium impius Apostata Julianus adeptus esset, Gallicanus ex illa miseri-

cordiae sede et pauperum, ac peregrinorum hospitio pulsus Alexandriam perrexit, ubi eum Raucianus Judex sacrificare daemoniis, id est Ethnicorum Diis imperavit. Verum Christi miles Judicis minas contemnens, nec curans illecebras, nullum honorem Idolis Gentium, tamquam mortuis simulacris, sed Deo vivo tribuendum docens, tormentis et morti se paratum exhibuit. Itaque gladio percussus, vitam pauperum servitio nobilem glorioso martyrio consummavit.

Ex Oratione sancti Gregorii Nysseni.

LECTIO VI.

Append. Gretseri, p. 237, sive Tom. 3. oper. S. Greg.

FRANGE esurienti panem tuum, et egenos sine tecto induc in domum tuam. Multam nobis hoc tempus affert nudorum, vagorumque copiam. Hospites, exulesque non desunt; ubique licet protensas opem implorantium manus aspicere. His aer sub dio tectum praebet. Porticus, et bivia, et partes fori magis deserta sunt hospitia: Nycticoracum, noctuarum more in cavernis latitant. Pannosis, attritis, et laceratis teguntur indumentis. Agriculturae fructus est illis miserantium animi benignitas, cibus, si quid ab accedente quopiam impetraverint, potio eadem, quae brutis animantibus, nimirum fontes. Vagani, et agristem traudent

vitam calamitatibus, et necessitate compulsi. His necessaria victui suppedita tu, qui jejunas. Erga fratres calamitosos benignus esto; quod ventri subtrahis, tribue esurienti.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 10. v. 30.

In illo tempore: Suscipiens Jesus dixit: Homo quidam descendebat ab Jerusalem in Jericho, et incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum, et plagis impositis abierunt semivivo relicto. Et reliqua.

Homilia beati Gregorii Nazianzeni.

Ex Orat. xvi. Tom. 1.

PURGEMUR itaque per misericordiae officia, labesque, et sordes animae extergamus, ac dealbemur alii ut lana, alii ut nix, pro misericordiae videlicet propensione; atque ut formidabilius aliquid dicam, si nulla est tibi confractio, neque livor, nec plaga tumens, nec ulla animae lepra, aut significatiōnis tactus, aut candor, quae a lege quidem exigue curabuntur, medicam autem Christi manum requirunt; at certe eum, qui salutis nostrae causa vulneribus, et languore affectus est, venerare. Veneraberis autem, si te Christi membro benignum, atque humanum praebes. Quod si te fortasse animarum nostrarum praedo, et tyrannus, vel ab Jerusalem in Jericho descendentem, vel alibi uspiam inermem,

et imparatum offendens ita sauciavit, ut ne medicinam quidem exquiras, heu plagam sane gravissimam, calamitatemque altissime grassantem!

LECTIO VIII.

At mihi quidem hoc quoque nomine necessaria esse benignitas, et misericordia erga pauperes videtur, ut iis: qui de illis ita sentiunt os obstruamus, nec inanibus Verbis cedamus, crudelitatis legem adversus nosmetipsos sancientes. Ceterum omnium maxime divino mandato, et exemplo moneamur. Quodnam porro hoc mandatum est? at videte quæso quam constans sit, atque sincerum. Neque enim hominibus Spiritu Sancto afflatis sat fuit semel, atque iterum de pauperibus sermonem habuisse; nec quidam dumtaxat de his rebus verba fecerunt, reliqui minime; aut alii copiosius, alii parcius, velut de re non ita magna, nec admodum necessaria: verum et omnes in universum, et sedulo quisque vel primo, vel in primis ad eam rem nos hortantur, nunc admonentes, nunc comminantes, nunc exprobrantes, nonnumquam etiam eos, qui virtutis hujus munere funguntur, laudibus efferentes; nimirum, ut per admonitionis assiduitatem eo nos adducant, ut hoc mandatum exquamur.

LECTIO IX.

VERUM dixerit fortasse aliquis, hæc pro pauperibus

illis, et
qui inj
sane; n
lam me
tamen a
officia
enim, s
ratur, t
dem c
amplior
Nam si
eum a c
concit
opificem
ipsius o
sus cum
ves occ
que au
ne illu
hunc a
creatum
in pau
sam acc
tum ut
quod ad
dispari
ad com
ritatem
Te De

S. PA

Omni
Pont., p
Orat.
I
Lect.
II

PAULU
mi
patre c
itum S

illis, et inópibus dicta sunt, qui injúria afficiúntur. Sit ita sane; nam de hoc litem nullam movébo. At hoc quoque tamen ad colénda humanitátis officia te extimulet. Quorum enim, si quid injúriæ eis inferátur, tanta rátió habétur, iisdem certe beneficio afféctis ámplior, et ubérior est grátia. Nam si qui páuperem déspicit, eum a quo factus est, ad iram cóncitat; non dúbium est, quin opíficem honóre afficiat, qui ipsíus opus compléctitur. Rursus cum audis: Páuper, et dives occurrerunt sibi, utrúmque autem creávit Dóminus, ne illum quidem páuperem, hunc autem divitem ab eo creátum intélligas, ex cóque in páuperem insurgéndi ansam accipias. Nam Dei figméntum utérque est: tamétsi, quod ad res extérnas, áttinet, dispari conditióne sint. Hoc te ad commiseratiónem, et charitátem infléctat.

Te Deum laudámus, p. 15.

FESTA JULII.

DIE III JULII.

S. PAULI I, PAPE CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., p. xlix, præter sequent.

Orat. Da quæsumus, p. 1.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PAULUS hujus nóminis primus, natióne Románus, patre Constantino, post óbitum Stéphani Tértii germáni

fratris, anno Christi septingentesimo quinquagésimo séptimo in ejus locum, novo exémplo, subrogátus est. Sed hoc exímia ejus virtúti debébatur. Cum enim a Gregório secúndo in Patriárchio Lateranénsi, una cum fratre, a primis annis, ad Christiános mores, et omnem eruditiónem ecclesiásticam egrégie formátus fuisset, digniorem Clerus non hábuit quem perturbatissimis illis temporibus, pio fratri successórem eligeret.

LECTIO V.

CONSTANTINUM Copronymum litteris per Legátum ad eum missis, semel atque iterum sollicitávit, ut saniórem doctrinam amplecterétur; sed hæréticus et indurátus Princeps, solliciti Pastóris vocem audire noluit; et in cathólicos, ac præcipue in mónachos, sævire non cessávit; quorum plúrimi, ut a tyránno se subducerent, in Itáliam se receperunt; quos benigne Paulus excépit, iisque templa et monastéria, cóngruis instrúcta reditibus assignávit, in quibus Græca lingua, et pátrio ritu sacra perágerent.

LECTIO VI.

EXSTANT multæ illius epistolæ ad Pipinum Francórum Regem scriptæ, in quibus grátias agit óptimo, et de Romána Ecclesiá benemérito Principi, pro suscepta Ecclesiæ contra Longobardórum irruptiões defensióne; eúmque raris elógiis cumulátum im-

pénse hortátur, ne umquam a cœpto desistat. Cum autem cœmetéria extra muros a Longobárdis dirúta fuissent, multas inde sanctórum exúvias, ne bárbaris in prædam céderent, in Urbem intulit; quarum non módicam partem in Ecclesiám monastérii a se constructi in patérnis ædibus, et pingui censu ditáti, collocávit. Ceterum si quid ipsi témporis residui ecclesiástici regíminis cura relíiqueret, id totum aléndis Christi paupéribus, ægris, víduis, ac deténtis in cárcere consolándis, liberandisque opprèssis ære aliéno impéndit. Et tandem matúrus cœlo pie óbiit, undécimo Pontificátus anno jam iníto, et in Vaticáno sepúltus est.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Homo pègre, primo loco, p. lvij.

PRIMA DIE NON IMPEDITA

POST TERTIO KALENDAS JULII.

S. IRENÆI, EPISC. ET MART.

Duplex, p. cclxiv.

DOMIN. I NON IMPEDITA

POST FESTUM SS. PETRI ET PAULI,

COMMÉM. OMNIUM SS. R. E.

SUMM. PONTIFICUM.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. Sancti tui, cum reliq. de Laudibus, p. cclxxvij.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica, p. 121, et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes, p. 125.

CAPITULUM. *Hebr. Cap. 13.*

FRATRES, meinentóte Præpositórum vestrórum, qui vo-

bis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxítum conversatiónis, imitámini fidem.

HYMNUS.

REX glorióse Præsulum,
Coróna consítentium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœlestía.

Aurem benígnam prótinus,
Appóne nostris vócbus;
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo Confessoribus :
Tu vince nostra crimina,
Donádo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.

Amen.

ÿ. Exáltent eos in Ecclesia plebis. ñ. Et in Cáthedra Seniorum laudent eos.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Sacerdótes Dei benedicite Dóminum, servi Dómini hymnum dicite Deo, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis, et amóre domináris : da Spíritum sapiéntiæ, suffragántibus méritis Antístitum Ecclesiæ tuæ, quibus dedisti régimen disciplinæ; ut de profectu sanctárum óvium, fiant gáudia ætérna Pastórum. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Christum Príncipem Pastórum : * Veníte adorémus.*

HYMNUS.

ÆTERNA Christi múnera,
Et glóriam Pontíficum,

Laudes

Lætis

Eccle

Belli tr

Cœlest

Et vera

Devot

Invicta

Perféc

Mundi

In his

Exúltat

Cœlum

Te n

m

Ut ipsó

Jungas

In sem

Ant.

dicuntur

lorum,

I

Lecti

siastic

Commu

ññ. c

II

Sermo

In fes

CONGR

C grat

Pontific

pium es

pium m

tibus.

Et bea

óculis i

autem

jam co

domést

et grá

Transiv

Laudes canentes debitas,
Lactis canamus mentibus.

Ecclesiarius Principes,
Belli triumphales duces ;
Cœlestis aulae milites,
Et vera mundi lumina.

Devota Sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi charitas,
Mundi triumphat Principem.

In his Paterna gloria,
In his voluntas Spiritus,
Exultat in his Filius,
Cœlum repletur gaudio.

Te nunc Redemptor, quaesumus,

Ut ipsorum consortio
Jungas precantes servulos,
In sempiterna saecula. Amen.

*Ant. Psalm. et 77. Noctur.
dicuntur de Communi Apostolorum,* p. iij.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de libro Ecclesiastici, Laudemus viros, de *Communi plur. Pontif.*, p. lxj.

77. de Comm. Apost., p. vj.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

LECTIO IV.

In festo S. Malachie Episc.

CONGRATULEMUR, fratres, congratulemur, ut dignum est, Pontificibus nostris : quia et pium est defunctos plangere, et pium magis congaudere viventibus. Numquid non vivunt ? Et beata. Nimirum visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace. Denique jam concives Sanctorum, et domestici Dei psallunt pariter, et gratias agunt, dicentes : Transivimus per ignem, et

aquam, et eduxisti nos in refrigerium. Transiverunt plane viriliter, et feliciter pertransierunt. Transiverunt per ignem, et aquam, quos neque tristitia frangere, nec detinere mollia potuerunt.

77. de Comm. Apost., p. viij.

LECTIO V.

LÆTEMUR, quod Pontifices nostri ascenderunt ad cives suos, pro filiis captivitatis legatione fungentes, corda nobis concilians Beatorum, vota illis intimantes miserorum. Lætémur, inquam, et exultémus, quia cœlestis illa Curia ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos protegant meritis, quos informaverunt exemplis, miraculis confirmaverunt. Sancti Pontifices, qui in spiritu humilitatis hostias pacificas cœlis frequenter invexerant, per semetipsos introiverunt ad altare Dei, ipsi hostiæ, et Sacerdotes.

LECTIO VI.

BENEDICTUS Dominus Deus, qui tantorum Pontificum ministerio visitavit plebem suam. Et nunc assumptis iis in sanctam civitatem, tantæ recordatione suavitatis nostram non desinunt consolari captivitatem. Exultent in Domino eorum spiritus, quod levati pondere corporeæ molis, nulla jam sæculenta, vel terrena materia prægavantur, quo minus tota alacritate ac vivacitate corpoream omnem, et incorpoream transeuntes creaturam, pergant toti in Deum, et adhæ-

réntes illi, unus sint cum eo spiritus in ætérnum. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantæ frequentátur memória sanctitátis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 16.

In illo tẽpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philippi, et interrogabat discipulos suos, dicens : Quem dicunt hómínes esse Filium hómínis? Etréliqua. Homília sancti Leónis Papæ. Serm. 2. in Anniv. Assumpt.

W. suæ, ante médium.

CUM, sicut Evangélica lectióne raserátum est, interrogásset Dóminus discipulos, quem ipsum, (multis diversa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens : Tu es Christus Filius Dei vivi : Dóminus ait : Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro, et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cœlórum, et quocúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quocúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ perseverans, suscepta Ecclésiæ gubernácula non reliquit.

ñ. Amávit eos Dóminus, et

ornávit eos, stolam glóriæ induit eos : * Et ad portas Paradisi coronávit eos. ŷ. Induit eos Dóminus lorícam fidei, et ornávit eos. Et ad portas.

LECTIO VIII.

In univérsa namque Ecclésiá, tu es Christus Filius Dei vivi, quotidie Petrus dicit : et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vócis imbúitur. Hæc fides diábulum vincit, et captivórum ejus vincula dissólvit. Hæc érutos mundo inserit cœlo, et portæ inferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínus soliditáte munita est, ut eam neque hærética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationábili obséquio celebrátur hodiérna festívitás, ut in persóna humilitátis meæ, ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium Pastórum sollicitúdo, cum commendáturum sibi óvium custódia perseverat, et cujus étiam dignitas in indigno hæréde non déficit.

ñ. Isti sunt, qui ante Deum magnas virtútes operáti sunt, et omnis terra doctrina eórum repléta est : * Ipsi intercédant pro peccátis ómnium populórum. ŷ. Isti sunt, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad cœlestia regna. Ipsi. Glória Patri. Ipsi.

Lectio ix, de Homília Domínice occurrentis.

Te Deum laudámus, p. 15.

ET
Ant. t.
ne floréb
ut odor h
Psalm.
cum retic

Ant. t.
gnis * sar
et in æté

Ant. t.
rum * in
nómína e
num.

Ant. t.
justórum
nostro, al

Ant. t.
sicut sol i

CAPITUL

FRATRES
sitóru
bis loquu
quorum i
versatióni

REX glo
Corón

Qui respu

Perdúcis

Aurem

Appóne n

Trophæa

Ignósce q

Tu vince

Parcéndo

Tu vince

Donándo

Deo Pat

Ejúsque s

Cum Spír

Et nunc,

Am

ŷ. Just

AD IAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Sancti tui * Dómini florébunt sicut liliū, et sicut odor bálsami erunt ante te.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 7. In cælestibus regnis * sanctórum habitatio est, et in ætérnum réquies eórum.

Ant. t. 1. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in ætérnum.

Ant. t. 8. Spíritus, et animæ justórum hymnum dicite Deo nostro, allelúia.

Ant. t. 2. Fulgébunt justī * sicut sol in conspéctu Dei.

CAPITULUM. *Hebr. Cap. 13.*

FRATRES, mementóte Præpositórum vestrórum, qui vobis loquuti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxítum conversatiónis, imitámini fidem.

HYMNUS.

REX glorióse Præsulum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cælestia.

Aurem benígnam prótinus,
Appóne nostris vóciſ;
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod deliquimus.

Tu vincis in Martyribus,
Paréndo Confessóribus,
Tu vince nostra crimina,
Donándo iadulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.

Amen.

ŷ. Justos dedúxit Dóminus

per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illis Regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. Vos estis lux mundi : non potest civitas abscondi supra montem pósito, neque accéndunt lucernam, et pónunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut luceat ómnibus qui in domo sunt.

ORATIO.

DEUS, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis, et amore domináris : da Spíritum sapiéntiæ, suffragántibus méritis Antistitum Ecclésiæ tuæ, quibus dedisti régimen disciplinæ; ut de proféctu Sanctárum óvium, fiant gáudia ætérna Pastórum. Per Dóminum.

Commém. Dominicæ.

AD TERTIAM.

Capitul., Fratres, ut supra.

ñ. br. Lætámini in Dómino : * Et exultáte justī. Lætámini. *ŷ.* Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini.

ŷ. Exúltent justī in conspéctu Dei. *ñ.* Et delecténtur in lætitia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. *Act. Cap. 20.*

ATTENDITE vobis, et univérso *A*gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit Episcopos régere Ecclésiám Dei, quam acquisivit sánguine suo.

ñ. br. Exúltent justī : * In conspéctu Dei. Exúltent. *ŷ.* Et delecténtur in lætitia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent.

ŷ. Justī autem in perpétuum vivent. *ñ.* Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

CAPITULUM. *Hebr. Cap. 13.*

OBEDITE Præpósitos vestris, et subjacete eis : ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri.

ñ. br. Justi autem : * In perpetuum vivent. *Justi. ý.* Et apud Dóminum est merces eorum. *In. Glória Patri. Justi.*

ý. Exultabunt Sancti in glória. *ñ.* Lætábuntur in cubilibus suis.

AD II VESPERAS.

Ant. Psalmi, Capit. et Hymn., ut in I Vesp., et loco ultimi Psalm. Meménto, p. 132.

ý. Elégit eos Dóminus Sacerdotes sibi. *ñ.* Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Dum essent Summi Pontífices, terræna non metuérunt, sed ad cœlestia regna gloriósi migrá-runt.

Commem. Dominicæ.

DIE VII JULII.

IN FESTO

B. BENEDICTI XI, P. CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., p. xlix, præter sequent.

ORATIO.

DEUS, qui Beátum Benedíctum Pontíficem benedictiónis tuæ grátia ad cœlum sublevásti : pópulum tuum, quæsumus, nova benedictióné sanctífica; et a cunctis malis imminéntibus ejus méritis, et précibus tua virtúte defénde. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BENEDICTUS Undécimus ex hómínis táta Bocassinórum familia Tarvisii natus, anno ætátis decimo quáto Prædicatórum Institutum ampléxus est; in quo humanis divinisque stúdiis quatuórdecim annis impénse vacávit, totidémque summa cum eruditiónis láude privátim, ac públice dócuit. Sanctitátis, et prudéntiæ fama conspicuus, per vários gradus, et dignitátes Ordinis ad supré-mum ejus Magistérium evéctus est; quo in múnere céteris exémplo prælúcens, disciplinam mirífice fovit, ac brevi témpore Ordinem ipsum amplificávit. Illius ópera Bonifácus Octávus in pacificandis Galliárum, et Británniæ Régi-bus feliciter usus, lustrándis commissis sibi Provinciis in Gallia peregrinántem Sanctæ Románæ Ecclesiæ Cardinalem Presbyterum creávit, atque ad Urbem accitum in Pannóniam Legátum desginávit, ubi tres Príncipes de Regni illius successióné contendentes mira dexteritáte compósuit.

LECTIO V.

PACATA Hungária Romam reversus, Bonifácio Anágniæ circumvénito inter hóstium minas, et invasiónes fórtiter adstítit, hæsitque indivúlse, réliquis ferme ómnibus ab eo fugiéntibus. Mox eódem Pontífice humanis rebus exémpo, in Petri Sedem mira Patrum consensióné sufféctus est. In eo di-

gnitatis
prorsus
ádeo cœ
se matr
paulo s
videbát
serit tar
vero na
cultu ve
plexátus
Violátæ
Pontific
anathém
autem s
nis hono
niam, e
cándis I
phórum
bórum,
bus mis
lám C
Ordinis
Legátum
in Angli
niam ad
Príncipe

PACIS s
viter
mânia,
laboránt
Sicilia,
cto comm
et Galliá
stólica S
ántea gr
ter inst
étiam,
rum P
mentis c
tino Arc
si discip
stauratió
dávit. Se

gnitatis fastigio, ab omni fastu prorsus alienus, demissionem adeo coluit, ut adductam ad se matrem adhuc superstitem paulo splendidius, ut decere videbatur, ornata, a se dimiserit tamquam non suam: mox vero nativo, atque humiliore cultu vestitam peramanter amplexatus, honorifice habuit. Violatae in Praedecessore suo Pontificiae dignitatis auctores anathemate mulcavit: ab illo autem severius habitos, pristinis honoribus restitutos in veniam, et gratiam recepit. Pacandis Italiae Provinciis Guelphorum; et Gibellinorum, Alborum, et Nigrorum factionibus miserrime divexatis, Nicolaum Cardinalem Pratensem Ordinis Praedicatorum a latere Legatum creavit, eumdemque in Angliam, Scotia, et Hiberniam ad conciliandos Reges, et Principes ire jussit.

LECTIO VI.

PACIS studiosissimus eam naviter promovit, tum in Germania, cui intestinis dissidiis laboranti praesto fuit, tum in Sicilia, quam sublato interdicto communioni restituit. Sed et Galliarum Regni cum Apostolica Sede concordiam paulo antea gravissime laesam feliciter instauravit. In Orientem etiam, aliasque Schismaticorum Provincias Apostolicae mentis curas porrexit, et Martino Archiepiscopo Antibarensi disciplinae Ecclesiasticae restauracionem impense commendavit. Serviae Regem Orsium

ad ejurandum schisma litteris amantissimis excitavit. Syriae demum, ac Palaestinae recuperandae intentum, aliaque ad religionis incrementum cogitantem, atque molientem communis necessitas praevénit. Mortuus est Persiae anno millésimo trecentésimo quarto, nono Pontificatus mense nondum expléto, humilique, ut ipse jussérat, loco apud fratres suos Praedicatores conditus est, miraculis statim post obitum clarus. Cultum ab immemorabili tempore ei delatum Clemens Duodécimus approbavit, utque ejus Festum cum Officio, et Missa sub ritu duplici in universo Praedicatorum Ordine, atque a Clero Tarvisino, et Perusino celebraretur, indulsit.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Homo peregre, primo loco, p. lvij.

DIE IX

PRODIGIORUM B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V., p. cxxxviiij.

DIE XI JULII.

S. PII I, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., p. xx, praeter sequentia.

Orat. Infirmiorem, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PIUS hujus nominis Pririus, Rufini filius, Hermétis frater, patria Aquileiensis, ex Presbytero Sanctae Romanae

Ecclesiæ Summus Póntifex creátus est; sedítque Antonino Pio, et Marco Aurélio Imperatóribus Augústis. Quinque Ordinatónibus, mense Decémbri; Episcopos duódecim, octódecim Presbyteros creávit.

LECTIO V.

EXTANT ponnúlla ab eo præcláre institúta, præsertim, ut Resurréctio Dómini nonnisi die Dominico celebrarétur; quod póstea ab ejus Successóribus Románis Pontificibus confirmátum est; quibus id máxime curæ fuit, ut totius Ecclesiæ Episcopi in Pascháli celebritáte unifórmes essent.

LECTIO VI.

PRAXEDIS domum in Ecclesiám mutávit, eámque Título Pastóris dicávit, in qua sæpius rem sacram fecit, et multos ad fidem convérsos, et sacro fonte purgátos, in fidélium númerum adscripsit. Dum vero pii Pastóris munus obíret, fuso pro suis óvibus, et Summo Pastóre Christo sanguíne, Martyrio coronátus est, quinto Idus Júlii, ac sepúltus in Vaticáno.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Si quis venit, *de Comuni, primo loco*, p. xxviiij.

DIE XIII JULII.

S. ANACLETI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Mart., p. xx, *præter sequentia.*

Orat. Deus qui nos, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANACLETUS natióne Græcus, Atheniénsis, patre Antiocho, multis rebus præcláre gestis celeberrimus, post inter régnum Pontificium quátuor ménsium, et decem diérum, Christiánæ Religiónis Summum Pontificátum adéptus, Cleménti per Martyrium subláto, tertio Nonas Aprilis subrogátur; sedítque in Cáthedra Petri, Presbyteris quinque, tribus Diáconis, et sex Episcopis dúplici Ordinatóne creatís, sub Trajáno Imperátore.

LECTIO V.

HIC Príncipi Apostolorum memóriam, seu Ecclesiám, gratus, et memor tanti benefici ab eo accépti, per sacri Ordinis collatióne, dum adhuc Présbyter esset, in Vaticáno extrúxit, atque ornávit, Apostolorum Trophæum ab antiquis Pátribus mérito appellátam, quam nullo umquam, férrentis licet persecutiónis túrbine dejíci potúisse, sed, quod omnem admiratióne súperat, majóre in dies glória áuctam fuisse, compértum est: futúrum sane secutúris tempóribus, majóris, et ampliórís molis nóbile rudiméntum.

LECTIO VI.

RES ab eo gestæ, quas miríficas fuisse multis arguméntis conjícere licet, comúní Scriptórum antiquórum naufrágio obscuræ, atque óbrutæ mansérunt. Multa ad religióne, et disciplinam spectán-

tia pr
ceteris,
ribus,
minimo
rici Sac
próprio
et ut in
tióne, c
Obiit t
nátus t
corpus

IN

Hom

venit, p

S. LEO

Omn

Pontif.

Orat.

I.

Lect.

IN

LEO h
Rom
Mónach
primum
ac dem
Secúndi
cet, in
chium
Sedem
tus est.
nocéntia
liberalit
ctrina, p
insignis
menses,
thário,
Imperat

PAUCIS
nem

tia prudenter statuit, ac præ ceteris, ut Episcopus a paucioribus, quam tribus Episcopis minime consecraretur, ut Clerici Sacris Ordinibus publice a proprio Episcopo initiarentur, et ut in Missa, peracta consecratione, omnes communicarent. Obiit tandem Martyrio coronatus tertio Idus Julii, et juxta corpus beati Petri sepultus est.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Si quis venit, primo loco, p. xxviii.

DIE XVII JULII.

S. LEONIS IV, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. p. xlix, præter sequent.

Orat. Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LEO hujus nominis Quartus, Romæ, Rodulphi filius, Monachus Sancti Benedicti primum, Cardinalis deinde, ac demum post obitum Sergii Secundi eadem die, invitus licet, in Lateranense Patriarchium deductus, ad Sanctam Sedem omnium votis promotus est. Vir fuit religione, innocentia, pietate, humanitate, liberalitate, prudentia, et doctrina, præsertim Ecclesiastica, insignis. Sedit annos octo, sex menses, et totidem dies, Lothario, et Ludovico juniore Imperatoribus Augustis.

LECTIO V.

PAUCIS ante illius assumptionem mensibus, cum Basi-

licæ sanctorum Apostolorum Petri, et Pauli a Saracenis diriptæ fuissent, ad alteram Urbis direptionem jam accinctos suis precibus fregit, et eorum classem dissipavit. Muris Vaticanum cinxit, et in Civitatem Leoninam commutavit, quam beato Petro custodiendam tradidit. Tiberinam oram turribus munivit, diriptas Basilicas restauravit, et ornatum domus Dei, præsertim in Lateranensi Patriarchio, sublatum restituit.

LECTIO VI.

MIRACULIS sanctissimam vitam illustravit; nam et basiliscum, cujus anhelitu jam multi extincti fuerant, suis precibus præsens occidit; et maximum incendium, quod Basilicæ Vaticanæ imminēbat, signo crucis extinxit. Qua sanctitate permotus rex Angliæ Astulphus regnum suum Romanæ Ecclesiæ tributarium fecit, et sensum annum constituit. Vir sane de Urbe, totaque Republica Christiana optime meritis, obiit decimo-sexto Kalendas Augusti, anno Domini octingentesimo quinquagesimo quinto, et sepultus est in Vaticano.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregre, primo loco, p. lvij.

DIE XIX JULII.

S. SYMMACHI, PAPÆ CONF.

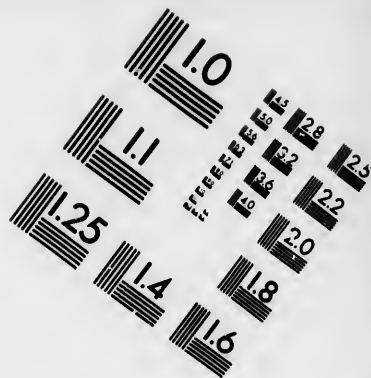
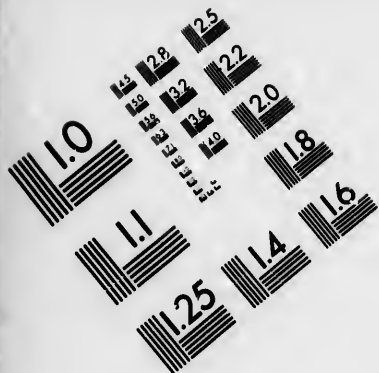
Duplex.

Omnia de Communi Confess.

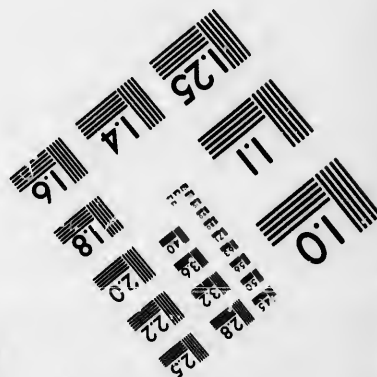
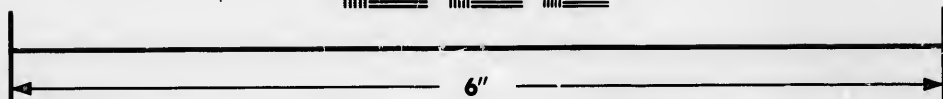
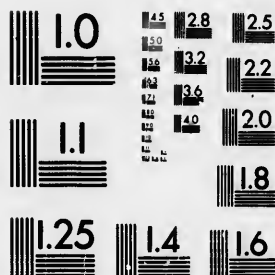
Pontif., p. xlix, præter sequent.

Oratio, Da quæsumus, p. l.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 2.8
1.8 3.2
2.2 3.6
2.5 4.0
3.0 4.5
3.6 5.4
4.5 6.3
5.4 7.2
6.3 8.1
7.2 9.0
8.1 9.9
9.0 10.8
10.8 12.6
12.6 14.4
14.4 16.2
16.2 18.0
18.0 20.0

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SYMMACHUS genere Sardus patre fortunato, ex Diacono a majore, et potiore Cleri parte in Constantiniána Basilica, quarto ab óbitu Anastásii die, in ejus locum suffectus est. Quia tamen distractis electórum suffrágiis, Festi Senátus Príncipis Excónsulis instinctu, a nonnullis Lauréntius Archiprésbyter, promotus fuerat, gravissimum inde schisma ortum hábit, ex quo máxima Christiánæ reipublicæ clades imminébat, nisi eximia Symmachi prudéntia, cum singulari Christiánæ modéstiae exemplo conjuncta, et quátuor Synodórum, Romæ collectárum decretis firmáta, quibus et Theodorici Regis, pro executione auctóritas, et élegans Ennodii, pro defensione stylus accessit, pénitus extinctum fuisset.

LECTIO V.

In commemorátis Synodis, aliisque réliquo témpore hábitis, multa ejus nutu, et imperio statúta fuerunt, tum circa Románi Pontificis, et Episcopórum electionem, ad turpem ámbitum amovéndum, abrogáta Regis Odoácris iniqua lege; tum circa disciplinam Ecclesiásticam, ac præsertim bonórum Ecclesiæ alienatiónum. Imo sub ejus Pontificátu, et auspiciis, Aurelianénsis, et Agathénsis, et aliæ Synodi há-

bitæ sunt, in quibus multi et egrégii Cánones cónditi fuerunt, ad dignitátém Ecclesiæ, et fidélium mores plúrimum conducéntes. Várias demum sedulus pastor epístolas scripsit, in quibus ardentíssimum propágandæ ac servándæ fidei zelus, cum indefesso pastorális curæ stúdio mirabiliter enitescit.

LECTIO VI.

MAXIMAM pecúniæ summam pro rediméndis Ligúriæ captivis, ultro contribuit; et quotánnis Præsúlibus Africánis a Vándalis in ódium fidei in Sardiniam relegátis, alimentá, et vestes suppeditávit; eosque sacris, quas petierant, Reliquiis, nec non epístola, Ennodii stylo niténte, recreávit. Admiratióne porro dignum est, quod sub bárbaro, et Ariáno Rege, sub quo Urbs ipsa captíva quodámodo tenebátur, tantam auri, et argénti vim, tum ad novas Basilicas a fundaméntis extruéndas, tum ad alias reparándas, et regáli cultu ornándas contúlerit. Anno denum Christi decimoquárto supra quingentésimum, quartodécimo Kaléndas Augústi, cum sedisset annos quindécim, et menses octo, pie óbiit, et sepúltus est in Vaticáno.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo pègre, primo loco, p. lvij.

DIE XXI JULII.

In Breviario, 17 hujus.

S. ALEXII, CONF.

*Duplex.**Omnia de Communi Conf.*

non Por

DEUS
Con
mundi
effecisti
ut inter
fidéles
et ad co
Per Dón

II

Lect.

IN

ALEXI
miá
sime, a
térna d
educátu
rum vir
in Jesu
sit; ut
nobilitá
plitúdin
et volu
tióni po
nuptiár
réntum
Dei mó

CLAM
den
Ecclesiá
suscepi
ignótus
transeg
Edéssar
imáginé
Virginis
to, ut in
decliná
mox ad
púlsus,
nénente,

non Pont., p. lxxvii, præter seq.

ORATIO.

DEUS qui beatum Alexium Confessorem tuum in mundi contemptu mirabilem effecisti : præsta quæsumus ; ut intercessionis ejus auxilio, fideles tui terræna despiciant, et ad cœlestia semper aspirant. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ALEXIUS Romānus Euphemiani Senatoris filius piissime, ac liberalissime in paterna domo a teneris annis educatus, assiduo Christianarum virtutum exercitio adeo in Jesu Christi amorem exarsit ; ut secum statuerit familiæ nobilitatem, patrimonii amplitudinem, mundi illecebras, et voluptates ejusdem imitationi postponere. Quare prima nuptiarum nocte ductam parentum voto conjugem peculiari Dei monitu intactam reliquit.

LECTIO V.

CLAM itaque e domo abscedens, illustrium orbis terræ Ecclesiarum peregrinationem suscepit. In quo instituto cum ignotus septemdecim annos transegisset, aliquando apud Edessam Syriæ urbem per imaginem sanctissimæ Mariæ Virginis ejus nomine divulgato, ut inanem mundi gloriam declinaret, inde navi discessit ; mox ad Portum Romanum impulsus, ac patri, Deo ita disponente, obviam factus, ab eo-

dem in propria domo tamquam alienus pauper hospitio receptus est.

LECTIO VI.

HOC in loco, ut nova mundum arte deluderet, dum certamen aggressus, inter uxoris, et parentum diutinos questus, inter famulorum contemptum per decem et septem annos admirandæ virtutis, et invictæ patientiæ exemplum se præbuit soli Deo notus. Post mortem scripto suo agnitus, in quo nomen, genus, et totius vitæ cursus continebantur, Innocentio primo Pontifice Maximo, ad Ecclesiam sancti Bonifacii, quæ etiam sancti Alexii nomine appellatur, summo honore delatus est, ubi ad hanc usque diem pia fidelium veneratione colitur. Ejus diem festum Senatus Romanus, ut debitum erga tam insignem concivem suum pietatem ostenderet, a Summo Pontifice Clemente Decimo secundo ritu solemniori Romæ, et in ejus Districtu celebrandum impetravit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii

secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 9.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Declam. in Ev. hujus verbi.

ARBITROR verba lectionis hujus ea esse, de quibus ad

multi et
iti fu-
clésiæ,
rimum
num s-
cripsit,
propa-
i zelus,
is curæ
scit.

mmam
igúriæ
uit ; et
Africá-
m fidei
s, ali-
litávit ;
ierant,
ístola,
recreá-
ignum
t Ariá-
s ipsa
tenebá-
argénti
licas a
s, tum
regáli
rit. An-
decimo-
imum,
Augú-
bs quin-
e obiit,
ino.

y. Ho-
p. lvij.

us.

Conf.

immortálem Sponsum a finibus terræ clamat Ecclésia: Propter verba labiõrum tuõrum ego custodivi vias duras: hæc nempe sunt verba, quæ contempum mundi in univõro mundo, et voluntáriam persuasere hominibus paupertatem; hæc sunt, quæ Mõnachis cláustra replent, deserta Anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba quæ Ægyptum spoliant, et óptima quæque ejus vasa diripiunt; Hic sermo vivus, et éfficax, convértens ánimas felici æmulatione sanctitátis, et veritátis promissione fideli.

LECTIO VIII.

NAM, et mundus transit, et concupiscéntia ejus, et relinquere hæc magis expedit, quam relinqui. Ecce, inquit, reliquimus ómnia, et secuti sumus te: Nimirum quia exultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póterat onerátus. Sed nec inútilis commutatio, pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquisse; nam, et simul cum eo donántur ómnia, et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquerunt. Omnia sane dixerim, non tantum possessiões, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

Lect. IX de S. Praxede Virg., p. 477, cujus Comm. in Laud.

Si vero Festum S. Alexii transferatur, tunc dicetur

LECTIO IX.

PETRUS cogitatum suum jactans in Dõmino, et om-

nem sollicitudinem suam in eum projiciens, certus quod illi foret cura de eo, reliquit ómnia, secutus est Dõminum, ne interrogans quidem de præmio, donec ex periculo divitum, quod Salvátor prosequébatur, súmeret occasiõnem percunctandi. Quid ergo erit nobis? Ait illis Jesus: Amen dico vobis. Verbum confirmatiõnis præmittitur; magnum nõveris esse, quod sequitur. In regeneratione sedebitis, et vos: consequemini, ait, quem sequimini: ut cum ipse sederit, et vos pariter sedeatis: O sessio! quis mihi tribuat, ut dignis exprimam verbis, quod de sessione hac cordis affectiõne concipio? Imo quis tribuat mihi sessiõnis hujus imperturbata frui requie, quam desidero, quam cupio, quam requiro?

DIE XXVII.

In Martyrol. 9 hujus.

S. VERONICÆ DE JULIANIS, VIRGINIS.

Duplex, p. ccxlij.

DIE XXVIII JULII.

SS. VICTORIS I, PAPÆ MART. INNOCENTII I, PAPÆ CONF. NAZARII ET CELSI, MARTYRUM.

Duplex.

Omnia ut in Breviario, p. 491, præter sequentia.

ORATIO.

SANCTORUM tuõrum nos, Dõmine, Victõris, Innocéntii, Nazarii, ac Celsi, confessio beata communiat: et fragilitati nostræ subsidium dignanter exoret. Per Dõminum.

IN
Lectio
mutato a
nocentiõ
Vesp
lice. Con
SS. Sim
omisso i
licis.

DI
S. FELIX

Omnia
Martyris
Orat.
IN
Lect. c
IN

FELIX
patre
næ Eccl
Pontifice
Libério.
Pontificá
decimi té
vèrsia in
vissimi
accidit e
Diaconia
Cosmæ c
Románo,
quærent
ream inc
pussanct
una cum
dem intu
ris exará
licis Pap
damnávi
git id pr
licis in E
consuève
Augústi,
Est

IN II NOCTURNO.

Lectiones ut in Breviario, mutato ordine, IV. Victor, v. Innocentius, VI. Nazarius.

Vesp. a Capitulo de S. Felice. Commem. præcedentis, et SS. Simplicii et Soc. Mart., omisso in Oratione nomine Felicis.

DIE XXIX JULII.

S. FELICIS II, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx, præter seq.

Orat. Infirmiãtem, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scrip. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX Secundus, Romanus, patre Anastasio, ex Romanæ Ecclesiæ Archidiacono, in Pontificem electus est, vivente Libério. Cum autem de Felicis Pontificatu, tempore Gregorii decimi tertii, non levis controversia incidisset, virique gravissimi diversum sentirent; accidit eo ipso tempore, ut in Diaconia sanctorum Martyrum Cosmæ et Damiáni, in Foro Romano, quidam thesaurum querentes, in arcam marmoream inciderint: in qua corpus sancti Felicis repertum est, una cum lapideo latérculo, ibidem intus posito, hisque litteris exarato: Corpus sancti Felicis Papæ, et Martyris, qui damnavit Constantium. Contigit id pridie ejus diéi, quo Felicis in Ecclesia natalis dies agi consueverat, quarto Kalendas Augusti, anno Domini millé-

Æstiva.

simo quingentesimo octogésimo secundo. Unde Felice quasi pro se testimonium reddente, Festum ejus in eadem Diaconia, cum majóri solemnitate singulis annis celebrari consuevit.

Lect. v. Sermónem. Lect vi. Vicina, ut pro S. Urbano (mutato nomine), 28 Maii, p. cclxv.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Si quis venit, de Communi unius Mart., primo loco, p. xxviii.

In Laudibus fit Commemor. SS. Simplicii et Soc. Mart., omisso in oratione nomine Felicis.

FESTA AUGUSTI.

DIE II AUGUSTI.

S. STEPHANI I, P. MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart., p. xx, præter sequentia.

Orat. Deus qui nos, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scriptura occur.

IN II NOCTURNO.

Lect. ut in Breviario, p. 508, sic divisæ: IV. Stéphanus, usque ad Martyres fuerunt. V. Sed vehementius, cui subjungitur sequens, usque ad, contrémuit. VI. Quare.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Si quis vult, secundo loco, p. xxxij.

DIE VI AUGUSTI.

TRANSFIGURATIO D. N. J. C.

TITULARIS ARCHIBASILICÆ

LATERANENSIS.

Duplex I Classis, cum Octava.

Omnia ut in Breviar. p. 516.

Hymni ejusdem Metri per totam Octavam sic terminantur,

Jesu tibi sit glória,
 Qui te revélas párvulis
 Cum Patre et almo Spíritu
 In sempitérna sæcula. Amen.

IN III NOCTURNO.

*Omissa Lect. SS. Martyrum,
 legatur Lect. ix. Tu vero Mat-
 thæi, ut in Breviario, p. 528.*

*De SS. Felicissimo et Aga-
 pito Mart. nihil.*

*In Festis infra Octavam oc-
 currentibus fit Comm. Transfi-
 gurationis; per Ant. y. et Orat.
 de die Festo.*

DIE IX AUGUSTI.

S. ÆMYGDII EPISC. ET MART.

Duplex.

*Omnia de Communi unius
 Mart., p. xx, præter sequentia.*

AD I VESPERAS.

*Ant. et Capitul. de Laudi-
 bus, p. ccxc.*

HYMNUS.

AUDIAT miras óriens cadéns-
 que

Sol tuas laudes, celebrésque
 palmas,

Præsul Æmygdi, cólumen, tuæ-
 que

Glória gentis.

O jubar cœli rádiis decórum,

O potens signis, meritisque fe-
 lix,

Quem Deus gestis adhibére
 suévit

Grándibus olim.

Ethnico primum génitus pa-
 rénte

Illico nomen súperis dedísti,

Pátriis spretis ópibus, beáta
 Regna requírens.

Miles hinc scriptus Tríadis su-
 pèrnæ

Italís infers sacra bella plagis,

Instruis verbo, tribuisque mira
 Dona salútis.

Victor, et dives spóliis Deórum
 Templa subvértis, simuláera,
 et aras,

Mox feras gentes numerósa
 reddis

Agmina Christo.

Sit salus illi, decus, atque vir-
 tus,

Qui super cœli sólio corúsans
 Totius mundi sériem gubérnat

Trinus, et Unus. Amen.

y. Terra trémuit, et quievit.

r̄. Dum pro nobis deprecáre-
 tur Æmygdus.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Æmy-
 gdus spiritu oris sui idolórum
 cultum, et templa subvértit :
 quos in Christo genuit filios,
 illos fidéliter a ruinis terræ-
 mótus servávit.*

Oratio, Deus qui, p. cccxcj.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

IMPERAS saxo, látitans re-
 pénte

Lympha consúrgit, flúitans sa-
 lúbri

Fonte Baptismi, populósque lu-
 stras

Flúmine sacro.

Péctoris duros sílices re-
 pélle,

Sáxum cordis túmidi rigórem
 Cóntere, ut sordes lacrymósa

manans

Abluat unda.

Non times sævi rábiem ty-
 ránni,

Sángxine effúso, generóse mar-
 tyr,

Quin tibi abscíssum caput us-
 que ad aras

M
 Nunc
 tra
 Sémita
 mo
 Súpplic
 pé
 S
 Annu
 Na
 Annuat
 tus
 Spiritus
 om
 I
 Ant.
 et perar
 fáceret
 Psalm
 Mart. p
 Ant.
 débat te
 et Jesu
 Ant.
 adorába
 riabánt
 y. Gl
 sti eum
 tuisti e
 num t
 De
 LEC
 NE se
 con
 et ne d
 aut qui
 facta n
 cans v
 Peccáv
 triste?
 tiens r
 peccato
 neque

Mórtuus effers.

Nunc triumphátor super as-
tra regnans.

Sémitam nobis, aditúmque
monstra.

Súpplices ductor génitos su-
pérnis

Sédibus infer.

Annuat cœlo Pater atque
Natus,

Annuat compar utriúsque vir-
tus,

Spiritus votis, Deus unus,
omni

Témporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Circuivit terram,
et perambulávit eam, ut notam
fáceret in pópulis glóriam Dei.

Psalmi de Communi unius
Mart. p. xxj.

Ant. t. 3. Virtúte magna red-
debat testimónium summi Dei,
et Jesu Christi Dómini nostri.

Ant. t. 4. Confúsi sunt, qui
adorábant sculptilia, et qui glo-
riabántur in simulácris suis.

ÿ. Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. ñ. Et consti-
tuisti eum super ópera má-
nuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. *Cap. 5. ÿ. 2.*

NE sequáris in fortitúdine tua
concupiscéntiam cordis tui,
et ne dixeris: Quómo do pótui,
aut quis me subjíciet propter
facta mea? Deus enim vindic-
ans vindicábit: Ne dixeris,
Peccávi; et quid mihi áccidit
triste? Altíssimus enim est pá-
tiens rédditor: De propitiáto
peccato noli esse sine metu,
neque adjicias peccátum su-

per peccátum: Et ne dicas:
miserátio Dómini magna est,
multitúdinis peccatórum meó-
rum miserébitur. Misericórdia
enim, et ira ab illo cito próxi-
mant, et peccatóres respicit ira
illius.

ñ. Egréssus est de terra sua,
et de cognatióne sua, * Et ve-
nit in terram, quam monstrá-
verat illi Deus. ÿ. Ut annuntiá-
ret inter Gentes ópera ejus. Et
venit.

LECTIO II. *Cap. 10. ÿ. 15.*

INITIUM omnis peccáti est su-
pérbia: qui tenérit illam,
adimplébitur maledictis, et sub-
vértet eum in finem. Proptérea
exhonorávit Dóminus convén-
tus malórum, et destrúxit eos
usque in finem. Sedes ducum
superbórum destrúxit Deus, et
sedére fecit mites pro eis. Ra-
dices géntium superbárum are-
fécit Deus, et plantávit húmi-
les ex ipsis Géntibus. Terras
Géntium evértit Dóminus, et
pérdidit eas usque ad funda-
ménta.

ñ. Diréctus est in conversió-
nem géntium * Et tulit abomi-
natiónes impietátis. ÿ. Zelo ze-
látus est pro Dómino Deo. Et.

LECTIO III. *Cap. 16. ÿ. 6.*

NON dicas: A Deo abscondar et
Nex summo quis mei memo-
rábitur? In pópulo magno non
agnóscar: quæ est enim ánima
mea in tam imménsa creatúra?
Ecce cœlum, et cœli cœlórum,
abyssus et univérsta terra, et
quæ in eis sunt, in cœspéctu
illius commovebúntur: mon-
tes simul, et colles, et funda-

ménta terræ, cum conspéxerit illa Deus, tremóre concutiéntur.

ñ. Elegit abjéctus esse in domo Dei, * Magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ý. Et virtúte magna redébat testimónium Jesu Christi Dómini nostri. Magis. Glória Patri. Magis.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 1. Audiéntes, autem gentes gavisæ sunt, et glorificábant verbum Dei.

Ant. t. 3. Et cantábant cánticum novum, carmen Deo nostro, Dóminus enim augébat quotidie, qui salvi fierent.

Ant. t. 7. r Multitúdinis autem credéntium erat cor unum, et ánima una.

ý. Posuisti Dómine, super caput ejus. ñ. Corónam de lápide pretiósó.

LECTIO IV.

ÆMYGDIUS e nobili Francórum prosápia Tréviris natus, anno ætátis vigésimo tertio, paréntibus idolólatris frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Gerináno, et Valentíno vitam duxit : humanis spretis oblectaméntis, rebus divinis plénius incumbébat : erga próximum charitátis ardóre æstuábat, idcirco ad procurándam multórum salutem Romam se cóntulit. Hospitio excéptus in Insula Tíberis, hóstitis filiam per quinquénnium immedicábili morbo languéntem Baptismo sanávit.

ñ. A fácie furóris tui, Deus,

conturbáta est omnis terra : * Miserére, et ne fácias consummationem. ý. Avertátur furor tuus a pópulo tuo. Miserére.

LECTIO V.

Mox, óculus cæci coram pópulo signo Crucis apértis, a multitúdine eum filium Apólinis credénte in templum Æsculápii rápitur : Ibi Christi servum se professus, ejus invocatióne magnum número agrórum, nequidquam idóli opem implorántium, valetúdiini restituit, aras diruit, Æsculápii signum contractum in Tiberim projécit. Quibus rebus, et mille tercentórum Gentílium, præter Æsculápii Sacerdótes, conversi óne inde secúta, irritáti Posthúmii Titiáni Præfécti Urbis minas, Angeli mónitu, declinans, Sanctum Marcéllum Pontíficem ádiit, a quo Episcopus ordinátus, et Asculum missus est.

ñ. Montes commovebúntur, et colles contremiscent : * Misericórdia autem mea non recédet a te. ý. Et fœdus pacis meæ non movébitur. Misericórdia.

LECTIO VI.

MULTIS in itinere miráculis, ingénti multitúdine Christo adjúncta, simul ac Asculum Æmygdus pervénit, dæmones simulácris idolórum per cuncta fana ejulátibus éditis, peregrínium, dolóris sui cáusam indicárunt. Quem cum concitáta plébs ad cædem quæreret, éxcitus tumúltu Polymius Civitátis Præses eum ad

se vocá
verbis,
Dcæ As
nem ho
in præ
filiae Pol
ad Chri
závit,
sexagin
saxo p
aquárum
actus Po
caput ab
cus ejus
jéctum
attóllen
tercentó
tóriam
plum m
ubi ma
pópuli,
hanc us
cidit eju
tióné D

ñ. Mi
non rec
vet no
ý. Elév
déterta
bis. Ut.

IN

Ant.
gem su
suo con

Ant.
suum i
tus pós

Ant.
monstr
operátu

ñ. M
salutári
gnum c
eum,

se vocatum multis, sed irritis verbis, ad Jovis, et Angariae Deae Asculi Patronae venerationem hortatur, promissis etiam in praemium nuptiis propriae filiae Polysiae, quam Aemygdus ad Christum conversam baptizavit, et post eam mille, et sexaginta homines, educta e saxo per ingens miraculum aquarum copia. His in rabiem actus Polymiussancto Episcopo caput abscedit, quo facto, truncus ejus mirabiliter erectus abjectum humo proprium caput attollens manibus, per spatium tercentorum passuum ad Oratorium portavit, inde ad templum maximum translatum est, ubi magna religione Asculani populi, et concursu exterorum hanc usque in diem colitur. Incidit ejus beata mors, persecutione Diocletiani durante.

ñ. Misericordia tua, Domine, non recedat a nobis. * Ut salvet nos, dum terra tremit. ÿ. Elève brachium tuum : et dextera tua glorificetur in nobis. Ut. Glória Patri. Ut.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 2. Sicut pastor gregem suum pavit, et in brachio suo congregavit agnos.

Ant. t. 7. Tradidit corpus suum in mortem, ideo coronatus possidet palmam.

Ant. t. 8. f In vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

ñ. Magna est gloria ejus in salutari tuo. ÿ. Gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 15.

IN illo tempore : dixit Jesus discipulis suis : Cum audieritis praelia, et seditiões, nolite terreri : oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis : Surge gens contra gentem, et regnum adversus regnum : et terramotus magni erunt per loca : Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 1. In Evangelium.

DOMINUS et Redemptor noster paratos nos invenire desiderans senescentem mundum quae mala sequantur, denuntiat, ut nos ab ejus amore compescat. Appropinquantem ejus terminum quantae persecutiones praeveniant, innotescit : ut si Deum metuere in tranquillitate volumus, saltem vicinum ejus judicium vel persecutionibus attriti timeamus.

ñ. Hic est fratrum amator, et populi Israel. * Hic est, qui multum orat pro populo, et universa sancta civitate Jerusalem. ÿ. Ipse intercedat pro nobis ad Dominum. Hic est.

LECTIO VIII.

HUIC etenim lectioni sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus praemisit dicens : Exurget gens contra gentem, et regnum adversus regnum : Et erunt terramotus magni per loca, pestilentiae, et fames. Et quibusdam interpósitis, hoc, quod modo audistis,

adjúnxit; Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra Géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

ñ. Iste sanctus gloriósum sanguinem fudit pro Dómino, amávit Christum in vita sua, imitátus est eum in morte sua.* Et ideo glorificávit eum in cælis. †. Iste sanctus conféssus est Jesum Christum coram homínibus. Et ideo. Gloria Patri. Et ideo.

Lectio IX de Homilia Vigilæ.

Si vero contigerit transferri, erit sequens

LECTIO IX.

NAM gentem contra gentem súrgere, earúmque pressúram terris insistere plus jam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légitimus. Quod terrámótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis Mundi pártibus scitis, quam fréquenter audívimus: pestiléntias sine cessatióne pátimur: signa vero in sole, et luna, et stellis adhuc apérte mínime vídimus, sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam áeris immutatióne collígimus.

Te Deum laudámus, p. 15.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. r Ut cognóvit * Æmygdus, quod magnus est Dóminus Deus noster præ ómnibus diis, státuit custodíre júdicia justitiæ suæ.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 16.

Ant. t. 6. Exívit de domo sua, * et de cognatióne sua, et venit in terram, quam monstráverat illi Deus.

Ant. t. 8. In hoc excitávit * illum Dóminus, ut osténderet in eo virtútem suam, et annuntiáret inter Gentes nomen suum.

Ant. t. 3. Intellectum dedit ei, et instrúxit in via hac, qua graderétur, et firmávit super eum óculos suos.

Ant. t. 6. Diréctus est * in conversiónem Géntium et tulit abominatiónes eárum.

CAPITULUM.

BEATUS VIR: qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit accipiet corónam vitæ, quam repromisit Deus diligéntibus se.

HYMNUS.

JESU coróna Mártyrum,
Qui post cruénta prælia
Ad sempitérna præmia
Sanctum vocásti Æmygdium.

Casti cruóris púrpura,
Palmáque ovántem nóbili,
Inter choros cœlestium
Reples beáto lúmine.

Nunc ejus ad victórias
Nos somnoléntos éxcita,
Virtútis ad præcónia
Sopóre mersos libera.

Ut invocátus réddidit
Membris salútem lánguidis;
Sic labe prorsus críminum
Arcána purget méntium.

Ut, éditis miráculis,
Aras deórum diruit;
Sic damna præsens árceat,
Quæcúmque nobis imminet.

Ut vo
Cultus
Sic imp
Æténa
Tu p
Rex ma
Cum P
Regnan

Ar
†. C
Æmyg
promis

Ad B
ineffáb
antiqua
cant,
aqua B
pulo en
gética l
phans
illic pr
gnétur
dère co

DEUS
M
Pontifi
et mira
sti: co
interve
tuum f
cære vi
Fit
ac S.

Si a
in prin
dicitur

Hym
tyrum
†. M
Æmyg
Dómin
Ad

Ut voce quondam sústulit
Cultus nefandos dæmonum ;
Sic impetret precántibus
Ætérna cœli gáudia.

Tu postulátis ánnue,
Rex magnæ Jesu Mártyrum,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Ora pro nobis sancte
Æmygdi. ñ. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Ad Bened. Ant. t. 1. O virum
ineffabilem, per quem nobis
antiqua prodigia Móysis corús-
cant, cujus nútibus e saxo
aqua Baptismatis Asculáno pó-
pulo emanávit : per quem evan-
géllica lux effúlsit ; quem triúm-
phans excépit cúria cœlestis ;
illic pro nobis intercédere di-
gnétur, ut suo mereámur gau-
dère consórtio.

ORATIO

DEUS qui beátum Æmygdium
Mártyrem tuum, atque
Pontificem idolórum victória,
et miraculórum glória decorá-
sti : concéde propítius ; ut eo
interveniénte malórum spirí-
tuum fraudes vincere, et corús-
cáre virtútibus mereámur. Per.

*Fit Comm. Octavæ, Vigilæ,
ac S. Romani, Mart.*

AD II VESPERAS.

*Si dicendæ sunt, omnia ut
in primis, et loco ultimi Psalmi
dicitur, Crédidi, p. 125.*

*Hymnus, Jesu coróna Már-
tyrum, ut in Laudibus.*

ÿ. Méritis, et précibus beáti
Æmygdii. ñ. Propítius esto
Dómine, clero, et pópulo tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. O

Æmygdi Martyr glorióse, quos
in Christo genuisti filios, et
veræ fidei lacte enutristi, tua,
quæsumus orátio comméndet
nos indesinéter Deo.

Oratio ut supra.

DIE XI AUGUSTI.

In Martyrol. 6 hujus.

S. XYSTI II, PAPÆ MART.

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Mart., p. xx, præter sequent.*

Oratio, Infirmítatem, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

*Lect. iv. Sixtus secúndus,
(ix diei 6 Aug.), p. 527, v. Ser-
mónem, vi. Vicina, ut pro
S. Urbano (mutato nomine)
28 Maii, p. cclxv.*

IN III NOCTURNO.

*Homilia super Evang. Si
quis venit, primo loco, p. xxviiij,
cum ix Lect. SS. Tiburtii et
Soc. Mart., p. 546.*

*In Laudibus Commem. Octa-
var. et SS. Mart., p. 546.*

DIE XIII AUGUSTI.

IN DIE OCTAVA

TRANSFIGURATIONIS D. N. J. C.

Duplex.

*Omnia ut in Festo, p. 546,
præter sequentia.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

*Sermo sancti Cyrilli Episcopi
Alexandrini.*

LECTIO IV.

Ap. Metaph. post med.

ARBITRATUS fortásse beátus
Petrus advenisse tempus
regni Dei, in monte quidem

versári diligit : dicit autem tria esse faciéndã tabernácula, nésciens quid diceret. Non erat enim tempus consummationis sæculi, neque in præsentí tẽmpore sunt sancti futúri participes spei eis promissæ. Cum ergo dispensatio adhuc esset in principio, et nondum esset finita, quómodo erat consentaneum, Christum, qui vénerat propter charitatẽ in mundum, desinere pro eo velle pati? Nesciebat ergo Petrus, quid diceret.

LECTIO V.

CETERUM præter admirabile, et arcánũ Christi glóriæ spectáculum, aliquid quoque aliud factum est útile, et necessárium, ad confirmándum in se fidem, non solis discipulis, sed étiam nobis ipsis. Désuper enim ex alto éxitit vox Dei, et Patris dicentis : Hic est filius meus diléctus, in quo mihi bene complácu, ipsum audite : Et dum facta est, inquit, vox, invéntus est solus Jesus. Ecce præsentẽ Mýse pater jubet sanctis Apóstolis, ut eum áudiant; quod si eos voluisset sequi præcépta Mýsis, dixisset : Serváte legem. Nunc autem ne hoc quidem dicit Deus, et Pater. Aberat quidem Mýses, Elias autem non áderat, solus vero erat Christus : jussit ergo ipsum audire. Ipse enim est finis legis, et Prophetárum.

LECTIO VI.

PROPTEREA Judæórum pópulum allocútus est dicens :

Si crederétis Mýsi, crederétis útique mihi, ille enim de me scripsit. Quóniam autem, et persapientíssimum Mýsen datum præcéptum contẽmnere, et quæ per sanctos Prophétas dicta sunt nihili dúcere, perpétuo perseverárunt, jure sunt abalienáti, et exturbáti a bonis, quæ promissa sunt ipsis Pátribus. Obediéntia enim mélior est, quam sacrificium : et auscultatio, quam ádipes agnórum : sicut scriptum est, et ita quidem se habet Rex Judæórum. Nobis autem, qui ejus advéntum agnóvimus, ómnia omnino bona áderunt per ipsum, et in ipso Christo. Per quem, et cum quo Deo, et Patri glória, et poténtia cum Sancto Spíritu, in sæcula sæculórum. Amen.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 17.

IN illo tẽmpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsũ seórum, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilia S. Ambrósii Episcopi.

Lib. 7. in Luc. Cap. 9.

HIC est filius meus diléctus; hoc est, non Elias filius : non Mýses filius, quem solum vidétis; recesserant enim illi, ubi cœpit Dóminus designári. Vides hanc non solum insipiéntium, sed étiam perfectórum, imo étiam cœlestium fidem esse

perfecte
Sed qu
diximus
tam r
móntiu
concré
gine p
brárum
sed lú
non pl
méntis
det, se
num,
emissa

ITAQU
est f
vident
cta en
nique
trem o
mus. N
in Chr
étiam
Christi
in uno
Christi
unum
Aut fo
phétæ
verbo
nunt. I
stus, ad

Lect
Cassia
rio, p.
væ ac

D
In
S. HO

Omn
Pontif
Mut

perfectam, filium Dei scire. Sed quóniam hæc jam supra diximus, cognosce nubem istam non fumigantium esse montium nebuloso humore concretam, et coacti deris caligine piceam, quæ cælum tenebrarum horrore subtexerat: sed lucidam nubem, quæ nos non pluviâlibus aquis, et humentis alluviõne imbris immadet, sed de qua mentes hominum, voce Dei omnipotentis emissa, ros fidei rigavit.

LECTIO VIII.

ITAQUE cum tres essent, unus est factus. Tres in principio videntur, unus in fine. Perfecta enim fide unum sunt. Denique hoc etiam Dóminus Patrem orat, ut omnes unum simus. Nec solum Móyses, et Elias in Christo unum sunt, sed etiam nos unum corpus sumus Christi. Ergo, et illi tanquam in uno corpore, recipiuntur in Christi corpus, quia et nos unum erimus in Christo Jesu. Aut fortassis, quia lex, et Prophætæ ex verbo; quæ autem ex verbo cœperunt in verbo desinunt. Finis enim legis est Christus, ad justitiam omni credenti.

Lectio IX SS. Hippolyti et Cassiani Mart., ut in Breviario, p. 551, et Commem. Octava ac SS. Martyrum.

DIE XIV AUGUSTI.

In Martyrol. 6 hujus.

S. HORMISDÆ, PAPÆ CONF.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., p. xlix, præter seq. Mutatur tertius versus.

Oratio, Da quæsumus, p. 1.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occur.
IN II NOCTURNO.*

LECTIO IV.

HORMISDAS natione Campānus, Justo patre Frusinate, séptimo a Symmachi obitu die, cum jam sanctæ Romånæ Ecclesiæ Diáconus esset, summa omnium consensióne, ad sanctam Petri Sedem provectus est; in qua ita se gessit, et dominico gregi pascendo sédulam óperam navavit, ut non sine singulâri Dei providentia, ac divino consilio electum fuisse, perspéctum sit. Hoc quippe homine, iis temporibus Ecclesiâ indigebat, qui, et res arduas faciendas animosè susciperet, et susceptas ad optatum finem strénue perduceret.

LECTIO V.

UBI suprémum Pontificis munus iniit, totum fere Christianum Orbem sub Régibus bárbaris, vel hæreticis gementem invenit, et distractam in partes Ecclesiâ. Sed octo annorum spatio, vir plane Deo plenus, perenni cura, ac felici laborum suorum eventu, eo rem adduxit, ut Orientales Ecclesiæ ab octoginta circiter annis, sædo schismate separatæ, subscripto libello, quem is per suos Legatos miserat, ad unitatem redierint; et Africæ sui Episcopi, quos in Sardiniam Vándali relegarant, fuerint restituti, et Lazorum Rex, ac pópulus ad Christi fidem, ejus ópera, inductus sit; ac demum

Chlodoveus Francorum Rex, ad eandem fidem conversus, solénni legatione ad Sedem Apostolicam, coronam auream gemmis distinctam Hormisdæ obtulerit, ad perpétuum obediéntiæ, et fidei monumentum.

LECTIO VI.

MANICHÆOS item discussit, eorumque códices ante fores Constantiniánæ Basilicæ incéndio concremávit. Complures epístolas scripsit ad vários, per univérsam orbem Christianum, in quibus ardentissimus zelus Religiónis amplificandæ, quo medúllitus flagrabat, sacrarum litterarum sciéntia, cum limpidissimo, et amæno stylo conjuncta, qua plúrimum valébat, singuláris rerum gendárum perítia, præsertim cum Régibus, et Optimátibus, qua præ ceteris pollébat, aliæque heroici ánimi dotes, mirum in modum elúcent. Ejus demum pia liberálitatis in egénos, et sacras ædes profúsa fuit. Ac tandem suorum votórum compos, annis, ac méritis gravis, et rerum gestárum glória, apud Deum, et hómines celeberrimus post novem Pontificátus annos, ad cœlestem pátriam migrávit, anno Christi quingentesimo vigésimo tertio, exánimi córporis exúviis Vaticanæ Basilicæ relictis.

IN III NOCTURO.

Homília super Evang. Homo peregere, primo loco, p. lvij, cum Lect. ix Vigil. Assumptio- nis ut in Breviario p. 553.

In Laud. fit Commem. Octavæ S. Laurentii, Vigilæ, p. 548, ac S. Eusebii Conf., p. 554.

DIE XVI.

S. ROCHI, CONF.

Duplex, p. ccliv.

DIE XIX.

SANCTÆ PHILUMENÆ;
VIRGINIS ET MARTYRIS.*Duplex minus, c. cclij.*

DIE XXIV.

*In Martyrol. 2 hujus.*S. ALPH. MARIE DE LIGORIO,
CONF. PONT.*Duplex, In Breviario, p. 503.*

DIE XXVI AUGUSTI.

S. ZEPHYRINI, PAPÆ MART.

*Duplex.**Omnia de Communi unius Mart., p. xx, præter sequentia.**Oratio, Præsta, p. 591.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv. Zephyrinus, in Breviario, p. 591. Lect. v. Pastor bonus. Lect. vi. Nam et apud, ut pro S. Felice (mutato nomine), 30 Maii, p. cclxvij.

IN III NOCTURNO.

Homília super Evangelium, Si quis vult, de Communi, secundo loco, p. xxxij.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I.

In Breviario, 26 Aug.

S. LUDOVICI, REGIS

CONFESSORIS.

*Semiduplex, p. 588.**Lect. ix S. Ægidii, Abb.**Commem. S. Ægidii, et SS. duodecim Fratrum Martyrum.*

*Feria VI
Dom. I J
I die non
Dom. I n
omniur
Dom. inf*

7 S. Ber
8 ad 10
11 S. Ale
12 SS. N
13 S. Sta
14 S. Pa
15 S. Isid
16 S. Urb
17 S. Joa
18 ad 20
21 S. Fel
22 S. Pa
24 B. M.
25 S. Gr
26 S. Ph
27 S. Jo
28 S. Ur
29 S. Bo
30 S. Fe
31 S. An

1 S. El
2 S. Eu
3 S. Ma
4 S. Fr
5 S. Fe
6 ad 11
12 S. Le
13 ad 19
20 SS. S
21 ad 24
25 S. Ga
26 ad 30

1 Octa
2 Visi
3 S. P
4 ad 6
7 B. B

KALENDARIUM CLERO ROMANO PROPRIUM.

FESTA MOBILIA.

Feria VI post Octav. Corporis Chr. SS. Cordis Jesu, dupl. maj. ccvij
Dom. I Julii. Fest. sol. PRET. SANGUINIS D. N. J. C., dupl. 2 cl. 417
I die non imp. post 3 Kal. Julii. S. Irenæi, Ep. Mart. dupl. ccxlv
Dom. I non imp. post octav. SS. Petri et Pauli. Commem.
omnium SS. R. E. Summ. Pontificum, dupl. cclxxiv
Dom. infra Octav. Assumptionis, S. Joachin, Conf., dupl.

MAIUS.

7 S. Benedicti II, Papæ Conf., dupl. cclxj
 8 ad 10 *Ut in Breviario.* 326 ad 339
 11 S. Alexandri I, Papæ Mart. (3 *hujus*), dupl. cclxij
 12 SS. Nerei, et Soc., Mart., *semid.* 340
 13 S. Stanislai, Episc. Mart. (7 *hujus*), dupl. 324
 14 S. Paschalis I, Papæ Conf., dupl. cclxiiij
 15 S. Isidori Agricolaæ, Conf. dupl. ccxxviiij
 16 S. Ubaldi, Episc. Conf., *semid.* 342
 17 S. Joannis Nepomuceni, Mart., dupl. ccxxix
 18 ad 20 *Ut in Breviario.* 345 ad 342
 21 S. Felicis a Cantalicio, Conf., *semid.* ccxxxij
 22 S. Paschalis Baylon, Conf. (17 *hujus*), dupl. 344
 24 B. M. V. sub tit. Auxilium Christianorum, dupl. maj. ccxxxiv
 25 S. Gregorii VII, Papæ Conf., dupl. 353
 26 S. Philippi Neri, Conf. dupl. (Romæ, 2 cl.) 356
 27 S. Joannis I, Papæ Mart. dupl. cclxiv
 28 S. Urbani I, Papæ Mart. (25 *hujus*), dupl. cclxiv
 29 S. Bonifacii IV, Papæ Conf. (25 *hujus*), dupl. cclxvj
 30 S. Felicis I, Papæ Mart., dupl. cclxvj
 31 S. Angelæ Mericiæ, Virg. dupl. Com. S. Petronillæ, Virg. ccxlj

JUNIUS.

1 S. Eleutherii, Papæ Mart. (26 Maii), dupl. cclxvij
 2 S. Eugenii I, Pap. Conf., dupl. Com. Marcellini, et Soc. M. cclxviiij
 3 S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virg. (27 Maii), dupl. 388
 4 S. Francisci Caracciolo, Conf., dupl. 362
 5 S. Ferdinandi Regis, Conf. (30 Maii); *semid.* ccxxxix
 6 ad 11 *Ut in Breviario.* 364 ad 368
 12 S. Leonis III, Papæ Conf., dupl. Com. SS. Basilidis et Soc. cclxix
 13 ad 19 *Ut in Breviario.* 374 ad 379
 20 SS. Silverii, Papæ Mart., dupl. cclxx
 21 ad 24 *Ut in Breviario.* 383 ad 388
 25 S. Gallicani, Mart., dupl., Com. Oct. cclxx
 26 ad 30 *Ut in Breviario.* 396 ad 411

JULIUS.

1 Octava Nativ. S. Joannis Bap. dupl. Com. Oct. SS. Apost. 431
 2 VISITATIO B. M. V., dupl. 2 cl., Com. SS. Processi et Soc. M. 433
 3 S. Pauli I, Papæ Conf. (28 Junii), dupl. Com. Oct. cclxxiiij
 4 ad 6 *Ut in Breviario.* 441 ad 445
 7 B. Benedicti XI, Papæ Conf., dupl. cclxxviiij

8 S. Elisabeth Portug. Reginae, Vid., <i>semid.</i>	447
9 Festum Prodigiorum B. M. V., <i>dupl. maj.</i>	ccclxxix
10 SS. 7 Fratrum, Mart. et SS. Rufinae et Soc. Mart., <i>semid.</i>	452
11 S. Pii I, Papae Mart., <i>dupl.</i>	ccclxxix
12 S. Joan. Gualberti, Abb., <i>dupl. Com. S. Naboris et Soc. M.</i>	455
13 S. Anacleti, Papae Mart., <i>dupl.</i>	ccclxxx
14 <i>ad 16 Ut in Breviario.</i>	460 <i>ad</i> 463
17 S. Leonis IV, Papae Conf., <i>dupl.</i>	ccclxxxj
18 S. Camilli de Lellis, Conf., <i>dupl. Com. SS. Symphorosae,</i> et Filiorum, Mart.	467
19 S. Symmachi, Papae Conf., <i>dupl.</i>	ccclxxxj
20 S. Hieronymi Aemil., C., <i>dupl., Com. S. Margaritae, V. M.,</i>	474
21 S. Alexii, Conf. (17 <i>hujus</i>), <i>dupl. Com. S. Praxedis, Virg.</i>	ccclxxxij
22 <i>ad 26 Ut in Breviario.</i>	478 <i>ad</i> 489
27 S. Veronice de Jul. Virg. (9 <i>hujus</i>), <i>dupl. Com. S. Pan-</i> <i>taleonis, Mart.</i>	ccclxlij
28 SS. Victoris I, Papae Mart., Innocentii I, Papae Conf., Na-	
zarii, et Celsi, Mart., <i>dupl.</i>	ccclxxxiv
29 S. Felicis II, P. M., <i>dupl. Com. SS. Simplicii et Soc. M.</i>	ccclxxxv
30 S. Marthae, Virg. (<i>Heri</i>), <i>semid., Com. SS. Abdon et Soc. M.</i>	492
31 S. Ignatii, Conf. <i>dupl.</i>	496

AUGUSTUS.

1 S. Petri, Apost., ad Vincula, <i>dupl. maj. Com. S. Pauli, et</i> SS. Machabeorum, Mart.	498
2 S. Stephani I, Papae Mart., <i>dupl.</i>	ccclxxxv
3 <i>ad 5 Ut in Breviario.</i>	509 <i>ad</i> 515
6 TRANSFIGURATIO D. N. J. C., <i>dupl. 1 cl. cum Oct.</i>	ccclxxxv
7 S. Cajetani, Conf. <i>dupl. Com. Oct. et S. Donati, Ep. Mart.</i>	530
8 SS. Cyriaci, Largi et Smaragdi, Mart. <i>semid. Comm. Oct.</i>	523
9 S. Emygdii, Ep. M., <i>dupl. Com. Oct. Vig. et S. Romani, M.</i>	ccclxxxvj
10 LAURENTII, Mart. <i>dupl. 2 cl. cum Octava.</i>	536
11 S. Sixti II, Papae Mart., (6 <i>hujus</i>), <i>dupl. Com. Octavarum,</i> et SS. Tiburtii, et Soc. Mart.	ccxcj
12 S. Clarae, Virg., <i>dupl. Com. Octavarum.</i>	546
13 Octava Transfig. <i>dupl. Com. Oct. S. Laurentii, et SS. Hip-</i> <i>polyti, et Soc. Mart.</i>	ccxcj
14 S. Hormisdæ, Papae Conf. (6 <i>hujus</i>), <i>dupl. Com. Oct. Vigil.</i> et S. Eusebii, Conf.	ccxciiij
15 ASSUMPTIO B. M. V., <i>dupl. 1 cl. cum Oct.</i>	555
16 S. Rochi, Conf. <i>dupl. Com. Oct.</i>	cccliv
17 Octava S. Laurentii, <i>dupl. Com. Oct. Assumpt.</i>	566
18 S. Hyacinthi, C. (16 <i>huj.</i>), <i>dupl. Com. Oct. et S. Agapiti, M.</i>	564
19 S. Philumene, Virg. Mart., <i>dupl. Com. Oct.</i>	cclij
20 <i>ad 23 Ut in Breviario.</i>	576 <i>ad</i> 584
24 S. Alph. M. de Ligorio, Ep. Conf. (2 <i>huj.</i>), <i>dupl. Com. Vigil.</i>	505
25 S. BARTHOLOMÆI, Apost., <i>dupl. 2 cl.</i>	587
26 S. Zephyrini, Papae Mart., <i>dupl.</i>	ccxciv
27 <i>ad 31 Ut in Breviario.</i>	591 <i>ad</i> 603

SEPTEMBER.

1 S. Ludovici, Regis, Conf. (26 <i>Aug.</i>), <i>semid. Com. S. Aegi-</i> <i>dii Abb. et SS. 12 Fratrum, Mart.</i>	588
2 S. Stephani, Hungariae Regis, Conf. <i>semid.</i>	609

447
ccclxxix
452
ccclxxix
I. 455
ccclxxx
ad 463
ccclxxxj

467
ccclxxxj
474
ccclxxxij
ad 489

ccclij
ccclxxxiv
ccclxxxv
I. 492
496

498
ccclxxxv
ad 515
ccclxxxv
530
523
ccclxxxvj
536

ccxcj
546

ccxcj

ccxcijj
555
cccliv
566
564
ccclij
ad 584
I. 505
587

ccxciv
ad 603

588
609

